

تەفسیری قورئانی بەرزو بە پیز

بەرگی بیست و چوارەم
سوورەتەکانی
(ص) و (الزمر) و (غافر)

عەلی باپیر

ته فسیری سووړه ته کانی
صُرٌّ وَ الزُّمُرُ وَ غَافِرٍ

ته فسیری سوورپه ته گانی

صُرُن و الرُّمُز و خُفَرِی

نووسینی : عه‌لی ی‌ا‌پ‌یر

دیزاینی ناوه‌وه : زه‌رده‌ه‌ت گاوانی

چاپی په‌که‌م ١٤٤٣ ک - ٢٠٢١ ز

٨٤٠ لاپه‌ره

٢٤ سم

بابه‌ت : ئایینی

نه به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سه‌لردنی (٧) ی س‌ئ‌ی ٢٠١٢ پ‌ندراوه

تہ فیسری سوورہ تہ کانی

حٰرُّ وِ الزُّمَرِ

غَافِرٍ

پیشہ کی ہم تہ فسیرہ به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا رَبَّكُمْ كَثِيرًا وَنَسَاءً وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ. وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۷۱﴾ الأحزاب.

أما بعد: فإنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُخْذَلَاتُهَا، وَكُلُّ مُخْذَلَةٍ بِذُعَةٍ، وَكُلُّ بِذُعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خونہرہ به ریزو خوشه وسته کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بو مروقی برودار - کہ نهو تهمه نهی له خزمهت دوايين کتیبی خوا (قوربان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه یه که له شیوه کانی له خرمه تدا بوندا بی؛ خوننده وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کار پیکردن ... هتد، به باشتیرین جیکرتن جیکا ده گرتی و، خاوه نه کهی له دنیاو دواروژدا لئی به هر مه نده.

(۱) نموه پتی ده گورتی: (خطبة الحاجة) که پتغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به ریزی فیرده کرد، پیش هر قسه به کی گرنگ، بیلتین، وه که وتاری جومعه و داخوازی بکردن (خطبة) و... هتد، نه م وتاره، هر کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شیک هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ) ددیخه مه‌روو- له‌وه‌ی فامم کردۆته‌وه، خوا‌ی به‌به‌زه‌یی و به‌خشه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو بێ وێنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پێزو پێز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خۆتندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تێوه‌پامانی نایه‌ته‌ پر به‌رده‌که‌ته‌کانی و، لێوردبوونه‌ویان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیکرای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر رۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره‌ هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام بێجگه‌ له‌ قورئان پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، که ته‌ویش هه‌ر ڕوونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی جێبه‌جێکردن و کارپێکردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه‌؟! بێگومان نه‌خێر.

ئنج‌ا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانێکی دڵسوۆزی نزیک و ناشنام، داویان لێده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ رهمه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته‌ دڵمه‌وه، که ناوی خوا‌ی لێبه‌یتنم و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ بکه‌م، به‌لکو ورده‌ ورده‌ به‌پێی بوارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله‌ هه‌ندێکی لێ نه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌ره‌خسێ که بتوانم خیرایی تیدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (متفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پشتیوان بێ ته‌واوی بکه‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ مابێ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو لێکدانه‌وه‌یه‌شم، وێرای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌نه‌ی که باون و، ده‌ستم پێیان گه‌یشتوه، بریتیه‌ له‌ وردبوونه‌وه‌و تێوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه‌ بێگومان قورئان: هه‌ندێکی هه‌ندێکی ڕوون ده‌کاته‌وه‌: (الْقُرْآنُ يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خواش ڕوونکه‌ره‌وه‌ (مُبَيِّنٌ)ی قورئانه‌، وه‌ك خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (١١) النحل.

واته: ههروهها زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆته خوار، تاکو ئهوهی بۆ خه لکی نێرراوه ته خوار، بۆیان پوون بکه یهوه، وه به لکو خۆشیان بیربکه نهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه ق خوای به خشه ر ﷻ - شایسته یی ئه وه م هه بێ تەفسیرو لیکدان هه وه یکی و با قورئان پێشکەش به مسوڵمانانی کوردستان بکەم، که له قورئان بوه شایسته وه، مایه ی به هه ره سوودی خۆته ران بێ، به تاییه تیش که زیاتر له سی (٣٠) سآله له گه ل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتیبه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره می جۆراوجۆرم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پێشکەش کردوون.

شایان باسیشه که ئه و بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایه ن ئه مریکاوه - له (٢٠٠٣/٧/١٠ تا کو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - ده رفه تیکی گه وره و گرنگ بوو، بۆ زیاتر پندا قوولبوو نه وه ی کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدا بوونی تیگه یشتنی تاییه ت له باره ی زۆرێک له ئایه ته کانی یه وه، ئه م راستیه ش له مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره وشاوه ته وه^(١). به لآم هه لبه ته نا لیم و هه چکه سیش بۆی نیه بلی: که ئه م ته فسیره ی من تیروته واوه، چونکه وێرای سنووردار بوونی توانا و پرستم، له به رانه ر کتیبی له هه موو پرووێکه وه ره ها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زۆر به ملاولادا به چم و به چمه ئیو هه ندیک ورده کارییه وه، که یان من تیدا پشپۆرو

(١) ئه و مه وسووعه یه که تیس تا چاپ کراوه، که وتۆته به رده ستی خۆته ران و، سه ره جه م هه شت به رگ و ده وری سی هه زار و پینج سه د (٢٥٠٠) لاپه ره یه، هه مو لمداو هه گشتی تیدا باسی سه ره جه م لایه نه کانی ئیسلام بکەم و، تاکه سه رچاوه شم قورئان بووه، وێرای ده فه کانی سونه ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایان باسه ئه و مه وسووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوا زده (١٢) کتیبی سه ره به خۆ، به مه به ستی ئاسانه تر سوود لێ بێنرانی .

شاره‌زا نيم، يان خوښه‌ر پټويستی پټی نيه، له کاتيکدا ده‌يهوئ له قورټان تيبگات و، بزانتی خوا (تبارک و تعالی) راسته‌وخو چی پټی فه‌رمووه؟!

نجا هر لټړده‌شوه به پټويستی ده‌زانم پر به دل سوپاسی نه‌و برا گه‌نجه پووح سووک و گورچ و گوئل و دل‌سوژه بکه‌م (حه‌زی نه‌کرد ناوی به‌نیم)، که هه‌لسا به نووسینه‌وهو هینانه سهر کاغه‌زو، پاشان تاپيکردن و دوايی پټداچوونه‌وهو هه‌له‌گیری، سهرجه‌م نه‌م زنجیره‌ دهرسه، که له نه‌سلدا له شيوهی وتار (محاضرة) دا پټشکه‌ش کراون، هه‌روه‌ها هه‌لسا به (تخريج)ی سهرجه‌م ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، له سهرچاوه متمانه پټکراوه‌کانه‌وهو، زه‌حمه‌ت و ماندوووونټيکی زوری به سهرجه‌م به‌رگه‌کانی نه‌م ته‌فسیره‌وه کټشاوه، خوا به باشتريڼ شيوه پاداشتی بداته‌وهو، ههر صالح و ساغ و سه‌لامه‌ت و سهربه‌رزبن^(۱)، له خواي به‌رزو بټهاوتاش داواکارم نه‌و جوړه‌ گه‌نج و لاوانه له کورپان و کچان، له‌نيو گه‌له‌که‌ماندا، زور بکات .

شايانی باسيشه که ټيمه له‌م ته‌فسیره‌ماندا، باسی به‌ش (جزء)ه‌کانی قورټان و دابه‌شکردنه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک: - (حزب) - ناکه‌ين، چونکه ههر سووره‌ټيک بوخوئی شتيکی سهربه‌خوټه‌و، سهرجه‌م ټايه‌ته‌کانی وه‌ک ټالقه‌کانی زنجيرټيک پټکه‌وه په‌يوه‌ستی و، ناشکراشه که دابه‌شکرانی سهرجه‌م قورټان بو سی (۳۰) به‌ش (جزء) و شه‌ست (۶۰) (حزب)، شتيکه له‌لايه‌ن زانايانه‌وه کراوه، بو تاسانکاریی خوټندن قورټان، دياره ټيمه له دابه‌شکردنی به‌رگه‌کانی نه‌م ته‌فسیره‌شدا، ديسان حيساب بو به‌شه‌کان (أجزاء)ی ناکه‌ين و، به‌گوټړدی سووره‌ته‌کان، به‌رگه‌کانی دياریی ده‌که‌ين.

(۱) نه‌و برا دل‌سوژه ټيستاش پاش ته‌واوکردنی زوربه‌ی قورټان، لټيرپاونه به‌رده‌وامه و عه‌زميشی جه‌زم کردوه، که نه‌گهر ته‌مه‌غان به‌رده‌وام بټ، هه‌تا کوټايی نه‌م ته‌فسیره سهرگه‌می کارده‌کی بټ .

دوا قسەشم ئەوویە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکاریم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بە ناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەو، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة) یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەو هاتووە، لە جیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دوو شەممە ٢٥ رەجەب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

بەرچاۋ پوونییەکی گرنگ لەبارەى ئەم تەفسیرەو

خۆنەرى بەرێز !

هەرچەندە لە (پێشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەى دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگێکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەى کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون، بەلام لێرەش وەك جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاۋروونی باشتەر بۆ ئێوەى بەرێز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاڤمان نووسیوە، نە پتویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تێگەشتن و بیرۆکەبەك، کە زۆرەى تەفسیرەکان لەبارەى ئایەتیکەو، یان رستەو برگەیهکی ئایەتیکەو، دەیهێنین، ئێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە بێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی ئایەتی یەکیەک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاۋم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ رەفزی بکەم، هەر کات بە پتویستی بزانم، بە تایبەت ئاماژەى پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگێک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفێتم و مەبەستمە رەچاۋی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، پەشتێکی گەورەو بەرزى مسوڵمانەتیە .

شایانی باسیشە جارى واهەیه بیرۆکەو تێگەشتنێکی تایبەتی خۆم، دەربارەى کۆمەڵە ئایەتیک یان ئایەتیک یان رستەو برگەیهکی ئایەتیک، بۆ دروست دەبێ، وەك تێگەشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کەچی پەنگە لە تەفسیرەکانی

دیکهش - یه کیکیان یان زیاتر - دا هه بی، ئه ویس به هوی ئه وه وه به که من
 نه و ته فسیره م نه که وتوته بهر دیده، یان دیتوومه و له یادم نه ماوه.

پېنشەكى ئەم بەرگە

الحمد لله رب العالمين وصلوات الله وسلامه وبركاته على محمد وآله أجمعين،
من الصّحب والأزواج والتابعين والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين.

بەرپـزان!

ستايشى شايسته بۆ خىواي بەخشەر كە يارمەتى داينن ئەم بەرگى بىست و
چوارەمەش بخەينە بەردەستى تېوھى خۆشەويست.

ئەم بەرگەش ھەركام لە سوورەتەكانى:

(ص و الزمر و غافر) ى گرتوونە خۆى كە بەشىكى جوزنى (۲۳) و بەشى زۆرى
جوزنى (۲۴) پىك دىنن.

لەم بەرگەشدا وىپراي تەفسىرى ئايەتەكانى ھەرسىك سوورەتەكە بەپىي
نەخشەي خۇمان و بە ھەوت قۇناغ، چەند كورە باسكى گرنكىش لەبەر
تېشكى ھەندىك لە ئايەتەكاندا خراونەروو، بەم شىوہە:

يەكەم: لە سوورەتى (ص)دا:

۱- سەرنجىكى گرنكى لە بەسەرھاتەكەى داوود.

۲- دە (۱۰) ھەلۆەستە لەبەرانبەر بەسەرھاتەكەى داوود دا.

۳- چەند سەرنجىك لەبارەى ئەو تاقىكردنەوہى سولەيمانەوہ.

۴- پرسىارىك و وەلەمەكەى لەبارەى داوايەكى سولەيمانەوہ.

۵- يازدە ھەلۆەستە لەبەرانبەر بەسەرھاتى يەيۇب دا.

۷- فسیہ کی کورت لہ بارہی فلسفہ و بووناسیہ وہ۔

کەواتە بیست و یەک (٢١) کورتە باسمان لەم بەرگەدا هێناون و، هیواداریشم
ئەم بەرگەش لەلایەن عەوداڵانی قوول تێکەشتی فەرماشتی کۆتایی خوا و
دوا نوسخەى هیدایەتى شىفا بەخشى وەك شایستەیه تی بخوێژیتەوه و باشترین
بەهرەى لێوەربگیرى.

٢٣ / ٢ / ١٤٤٢ ک

٣٠ / ٩ / ٢٠٢١ ز

هەونیر

تہ فسیری سوورہ تی

ض

بە پێزان!

نەمرۆ کە (۱۷)ی موحررەمی سالی (۱۴۴۱) کۆچیە، بە رانبەر (۲۰۱۹/۹/۱۶) زاینی، خوا پشتیوان بیّت دەستدەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (ص).

پێناسەی سوورەتی (ص) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سُورَةُ صَادِ)، بە یەکەمین پیتی سەرەتای سوورەتە کەووە ناونراوە، کە بریتیە لە پیتی (ص)، سێ سوورەت هەن، کە سەرەتایەکیان بە یەک پیت دەست پێدەکات، ئەوەیان یەکێکە لەو سێ سوورەتە، دوایی سوورەتی (ق) دێ، دواییش سوورەتی (ن)، واتە: بە یەکەمین پیتی سەرەتاوە ناونراون، هەروەها سوورەتەکانی: (طس) و (یس) و (طه) (حم)ەکانیش بە دوو پیتەکانی سەرەتایان ناونراون.

دووەم: شوێنی دابەزینی:

بە یەكدهنگی زانایان ئەم سوورەتە مەككەییە، وەك (السیوطی)، لە كتێبەكەی خۆی (الإتقان في علوم القرآن) دا، هێناویەتی و زانایانی دیکەش باسیان كردووە.

سییەم: ریزبەندی:

ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی دابەزینی (تَرْتِيبُ الْاَزْوَاجِ) دا، ژمارە: (۲۸)ە، لە موصحفیشدا هەر ژمارە (۲۸)ە، ئەم سوورەتە لە پێش سوورەتی: (الأعراف) و دوای سوورەتی: (القمر) دابەزیووە.

چوارهم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی:

بۆ ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی نهم سووپرته، زانایان چهند رایه‌کیان دهربرپون:

هه‌ندیکیان گوتووایه: (۸۵) نایه‌تن و، هه‌ندیکیان گوتووایه: (۸۶) ن و، هه‌ندیکیان گوتووایه: (۸۸) ن، به‌لام زیاتر رای سیهم ته‌به‌ننسی کراوه، که سه‌رژمیری زانایانی کووفه‌یه، پتیشتریش گوتوومانه: راجیایی له ژماره‌ی نایه‌ته‌کاندا، ده‌گه‌پتیه‌وه سه‌ر کورتیی و درژی‌یی پسته‌کان، به‌پتی راجیایی زانایان.

پینجه‌م: نیوه‌پۆکی نهم سووپرته:

له‌ پووی نیوه‌پۆکه‌وه نهم سووپرته‌ش هه‌مان نیوه‌پۆکی سووپرته‌ مه‌ککه‌یه‌کانی دیکه‌ی هه‌یه‌و، له‌ ژۆر پووه‌وه ده‌شوبه‌یتته سووپرته‌ی (الصافات) هه‌وه، پانتایه‌کی باشی نهم سووپرته‌ی (صاد) ه‌ش، بۆ گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهات و ئاماژه‌ پیکردن و ناوه‌تانی نو (۹) له‌ پتیه‌مه‌ران، ته‌رخانه‌کراوه، که بریتین له: (داوود، سوله‌یمان، نه‌ییووب، ئیبراهیم، ئیسه‌حاق، یه‌عقوب، ئیسماعیل، نه‌لیه‌سه‌ع، ذو‌الکیفل)، نه‌وانه‌ی سووپرته‌ی (الصافات) یش بریتی بوون له: (نوح، ئیبراهیم، ئیسماعیل، ئیسه‌حاق، موسا، هاروون، ئیلیاس، لوط، یونوس)، نه‌وانیش بریتی بوون له‌ نو (۹)، به‌لام لهم سووپرته‌دا، خالی جه‌خت له‌سه‌ر کرانه‌وه‌ بابه‌تی وه‌حیی و پتیه‌مه‌رایه‌تییه، هه‌رچه‌نده‌ باسی خوا به‌یه‌کگرتن و، پۆژی دوا‌یی و سزاو پاداشتیش هه‌ر هه‌یه، وێرای ئاماژه‌دان به‌ به‌سه‌رهات ئاده‌م عليه السلام و ئیلیس.

شه‌شه‌م: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:

۱- به‌سه‌رهاتی دادوه‌ری کردنی داوود عليه السلام له‌ تێوان دوو برای ناکوک (خضم) دا، ته‌نیا لهم سووپرته‌دا هاتوه، له‌ شه‌ش نایه‌ته‌کانی: (۲۱ - ۲۶) دا.

۲- ھەرودھا بەسەرھاتى پانوتۋرانى ئەسپە ۋەسەنەكان، لەسەر سولەيمان عليه السلام و، تافىكرانەودى سولەيمان بە فرىدانى جەستەيەك بۆ سەر كورسىيەكەيشى، تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتود، يازدە ئايەتەكانى: (۴۰ - ۳۰).

۳- بەسەرھاتى ئەيىوب عليه السلام لەم سوۋرەتەدا، چوار ئايەتى بۆ تەرخانكراۋە، ئايەتەكانى: (۴۱ - ۴۴)، كە ئەم بەسەرھاتە تەنيا لىرەو لە سوۋرەتى (الأنبياء) دا ھاتود، بەلەم لەۋى تەنيا دوو ئايەتى بۆ تەرخانكراۋن: (۸۳ و ۸۴).

۴- تەعبىرى: ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيدِي﴾ (۷۵) ۋاتە: چى پىگرت بوو كە كىنوش بەرى بۆ شىتىك كە مەن بە دوو دەستى خۆم ھىناۋمەتە دى؟! تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتود.

۵- تەعبىرى: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) ۋَلَعَلَنْ بَاءَ بَعْدَ حِينَ ﴿۸۸﴾، تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتود ۋە ئىعجازىكى مەزنى مېژووۋى تىدايە، كە دواۋى باسى دەكەين.

۶- چەند تەعبىرو وشەيەك تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوۋن، مەن يازدە (۱۱) تەعبىرو وشەم ھىتانۋن، كە تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوۋن:

- ۱- ﴿وَلَاتَ جِنَّ مَنَاصٍ﴾، ۲- ﴿فَوَاقٍ﴾، ۳- ﴿قَطْنَا﴾، ۴- ﴿وَالْإِشْرَاقِ﴾،
- ۵- ﴿سَوَرُوا الْمِحْرَابِ﴾، ۶- ﴿نَجْمَةٍ﴾، ۷- ﴿الْمُطَلَّاءِ﴾، ۸- ﴿الْمَصْنُفَتِ الْجِيَادِ﴾،
- ۹- ﴿صِفْنَا﴾، ۱۰- ﴿مَرَجًا﴾، ۱۱- ﴿الْمُكَلِّفِينَ﴾.

ھەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكانى بۆ چەند دەرسىك:

دەرسى يەكەم: لە ئايەتەكانى: (۱ - ۱۶) پىتك دى، ۋاتە: شازدە (۱۶) ئايەتى سەرەتاي ئەم سوۋرەتە دەگرىتە خۆى، ئەو (۱۶) ئايەتەش ھەك پىشەكىي وان بۆ ئايەتەكانى دىكە، ھەرچەندە تەۋەرى سەرەكىيان باسى قورئان و پىغەمبەرەيەتىي موحەممەد عليه السلام، بەلەم خوا بە يەكگرتن و چارەنووسى گەلانى بىپروايانى پىشوو و، پۆزى دوايىش ئامازەيان پىكراۋە.

دەرسى دووھم: لە ئايەتەكانى: (۱۷ - ۲۹) پێك دى، واتە: سێزدە (۱۳) ئايەت دەگرێتە خۆى و، ھەمووى تەرخانكراو ھەموو باسى داوود عليه السلام كە پێغەمبەرىكى ھۆكمران بوو، نىعمەتەكانى خوا لەسەرى و پرووداوىكى سەرسووپھتەرى، كە برىتى بوو لە پەلەكردنى لە دادوھرىيەكدا كە ھاتۆتە پێشى و، تىيدا نەپێكاو، ئنجا بە ھۆيەو تووشى گلەيى لىكران بوو، پاشان كەراوھەو ھەموو بۆ لای خواو پەشيمان بۆتەو.

دەرسى سێھەم: لە ئايەتەكانى: (۳۰ - ۴۰) پێك دى، واتە: يازدە (۱۱) ئايەت دەگرێتە خۆى، باسى (سولەيمان) و نىعمەتەكانى خوا لەسەرى و، تاقىكرانەوھى سولەيمان و لى دەرجوونى و، كەرانەوھى بۆ لای خوا سەجائە و تعالى.

دەرسى چوارەم: لە ئايەتەكانى: (۴۱ - ۴۸) پێك دى، واتە: ھەشت (۸) ئايەت دەگرێتە خۆى، كە باسى ئەيسووب عليه السلام كراو، لە چوار ئايەت داو، چوار ئايەتەكەى دىكەش، ئامازدەك بە بەشێك لە سىفەتەكانى ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوب كراو، ناوى ھەر كام لە: ئىسماعىل ئەلىيەسەع و ھەكفىل، ھىزاوھى ستايش كراو.

دەرسى پێنجەم: لە ئايەتەكانى: (۴۹ - ۶۴) پێك دى، واتە: شازدە (۱۶) ئايەت دەگرێتە خۆى، باسى سەرھەنجامى ھەر كام لە پارتىزكاران و ياخييان و لادەران كراو، كە پارتىزكاران لە بەھەشتى خوادان و، نوقمى نازو نىعمەتەكانى خوا دەبن، بە پێچەوانەوھەش: ياخيەكان لە دۆزەخدا دەبن و دووچارى مەينەتى و سزاو نازارىكى زۆرو بى پەزا دەبن.

دەرسى شەھەم و كۆتايى: كە لە بىست چوار (۲۴) ئايەت پێك دى، كە ئايەتەكانى كۆتايى سوورەتى (ص)، ئايەتەكانى (۶۵ - ۸۸)، تىياندا باسى بەسەرھاتى نادەم عليه السلام و ئىبلىس كراو، و زۆربەى ئايەتەكان بۆ ئەو بەسەرھاتە تەرخانكراو.

له کۆتایش دا خوا ۛ چەند پښتمایه کی زوړ گه ورو گرنګ به پښمبه ری خاتم موحه مملد ۛ راډه گه به نئ، دپاره پیغمبه ریش سهر مه هقی هه موو ئوممه ته که ی و تیکرای ئیماندارانهو، ئهو پښتمایانه بو هه موو لایله ک زوړ پیوستن.

❖ ده‌رسی یه‌گه‌م ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له شازده (۱۶) ثابت پیک دتی، نایه‌ته‌کانی (۱ - ۱۶)، که تیاندا باسی قورئانی بیرخه‌روهو خاوه‌ن پیزو خوږمه‌ت کراوه‌و، هه‌لوئستی نه‌رنیینه‌ی بی‌پروایان له به‌رانبه‌ریدا، خراوه‌ته‌پوو.

هه‌روه‌ها باسی یه‌کدی هاندانی کافره‌کان بۆ به‌ره‌ه‌لستی کردنی خوابه‌یه‌که‌رتن و، سوور بوون له‌سه‌ر بته‌رستی و، تانه‌دان له پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممهد ﷺ، تۆمه‌تبارکردنی به‌ درۆو جادوو کراوه‌و، به‌ره‌په‌چی ددان شکینیشیان دراوه‌ته‌وه‌و باسی سزای توندیشیان کراوه‌.

له‌ کۆتاییشدا ناماژه به‌ گهلانی پتشیووی بی‌پروا و چاره‌نووسی شوومیان کراوه‌و، هه‌ره‌شه له بی‌پروایانی پۆژگاری پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممهد ﷺ پۆژگاره‌کانی دیکه‌ش کراوه، که هه‌مان چاره‌نووس یه‌خه‌یان ده‌گرتی، نه‌گه‌ر بیت و هه‌مان هه‌له‌ی گهلانی پتشیو دووباره بکه‌نه‌وه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ عِزِّ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كُذِّبْتُمْ مِنْ اَهْلِكُمْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَبْلٍ فَمَادُوْا وَلَآئَ جِئْنَ مِّنَاسٍ ﴿٣﴾ وَنَجِّوْا اَنْ جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ ﴿٤﴾ اَجْعَلِ الْاٰيٰتِۃَ اِلٰهًا وَجَعَلْنَا اِنْ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ ﴿٥﴾ وَاَنْطَلَقَ الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْهُمْ اَنْ اَمْسُوْا وَاَصْبِرُوْا عَلٰٓى اِلْهٰتِكُمْ اِنْ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرٰدُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْاٰلِیۃِ الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَخْلٰقٌ ﴿٧﴾ اَمْ نَزَّلَ عَلَیْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَاۤ اَمْ بَلْ فِىْ شَكٍّ مِّنْ ذِكْرٍۭىۭ بَلْ لَّمَّا يَدُوْقُوْا عَذَابٍۭ اَلَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمٰتِ رَبِّكَ الْعَزِیْزِ الْوَهَّابِ ﴿٨﴾ اَمْ لَهُمْ مُّلْكٌ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرَوْا فِي الْآسَافِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ
مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْبَانِ ﴿١٢﴾ وَثَمُودُ وَقَوْمُ
لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ﴿١٣﴾ إِن كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ
عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ
لَنَا قِطْعًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾

مانای ده قواو ده قی نایه تکان

{به ناوی خواى به بهزه یی بهخشنده، صاد، سوئند به قورئانی خاوه
ناوبانگ و بیرخه رهوه ﴿١﴾ (تومه ته کانی کافران راست نین)، به لکو نهوانه ی
بیبروان له خو پتوروی و دووبه ره کیی دان ﴿٢﴾ (تایا نازان!) له پیش واندا
(خه لکی) زور سه ده مان فهوتاندوون (کاتیک سزایان بو هات) و هاواریان کرد
(که خوا در بازیان بکات)، به لَم (کاته که) کاتی قوتار بوون نه بوو؟! ﴿٣﴾
سهریشیان سوپما که له غویان وریا که ره وه به کیان بو هات و، ببیروایه کان
گویتان: نه م (که س) ه، جادووگه ریکی دروژنه ﴿٤﴾ تایا (سهرجه م) په رستراوه کانی
کردوونه به ک په رستراو؟! بیگومان نه مه شتیکی به کجار سهره! ﴿٥﴾ سهرکرده و
ده سترپوشتووه کانیان دهر په رین (ده ست به کار بوون و به خه لکه که بیان گوت):
که (له سهر حالی خو تان) به رده وام بن و له سهر په رستراوه کانتان خو پراگرین،
به دنیایی نه وه شتیکه دهویستری (و پیلانیکه له دژمان ده گیردری) ﴿٦﴾
نه مه مان له نایینی (کومه لی) دوایدا نه بیستوه، نه مه ته نیا هه لبه ستراوه (به
ناوی خواوه) ﴿٧﴾ تایا (قورئانی) بیرخه ره وه له نیو (هه موو) ماندا دابه زیوده ته
سهر وی (موحه مه ده؟! (نه خیر هیچکس له و شایسته تر نیه)، به لکو نهوان

له بارهی (قورئانی) بیرخه رهوهی منه وه له دوو دلیدان، به لکو جاری ئازاری
 منین نه چیژتوه (بۆیه هه لوئستیان وایه) ﴿٨﴾ یان ئه وان عه مباره کانی به زه یی
 به روه ردگری زالی به خشه رتیا ن له لان (تاکو به ئاره زووی خو یان پله ی
 پیغه مبه ری ته یی به خشن)؟! ﴿٩﴾ یان ئایا مولکی ئاسمانه کان و زه وی و ئه وه ی
 له ئیوانیان دیه، هی ئه وانه؟! ﴿١٠﴾ (ئه که ر وایه) با به ڕیکابه کانی (ئسمانان)
 دا به رز بنه وه (تاکو له ویتوه کاروبار هه لسوورینن) ﴿١١﴾ ئه وانه سه ر باز نیکی
 تیکشکان له ولاله له حیزبه کان (ی ئه هلی کوفر، ئه وانه تاکه به درۆدانه رنی
 پیغه مبه ران نین، به لکو) له پیش وانشدا که لی نووح و (که لی) عادو (که لی)
 فیرعه ونی خوه ن گولمیخیش (به په یامی خوا) بیپروا بوون و به درۆیان دان
 ﴿١٢﴾ هه روه ها (که لی) ئه موودو که لی لووط و هاوه لانی باخه که ش (خه لکی
 مه دیه ن، په یامی خویان به درۆ دانا)، ئه وانه حیزبه (بیپروا) کان بوون ﴿١٣﴾
 هیچ کامیان نه بوو مه که ر پیغه مبه رانی به درۆ داناو، سه ره نجام سزای منیان
 له سه ر چه سپا (که هه ر که سیک بیپروا بئ، ده بئ سزا بدرئ) ﴿١٤﴾ ئا ئه و
 (بیپروای) انه ش ته نیا چاوه رپی ها رژنیک ده که ن، که یه ک تاو وه خرا نی نه ﴿١٥﴾
 (بیپروایه ک ن هینده بیباک بوون له سزای خوا، گالته یان پیده هات و) گوئیشیان:
 به روه ردگرمان! په له بکه له هینانی سزای خو مان به ر له رۆژی لپرسینه وه
 ﴿١٦﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْعِزَّةُ): (الْعِزَّةُ: حَالَةُ مَابَعَةَ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ، وَقَدْ تُسْتَعَارُ لِلْعَبِيَّةِ وَالْأَنْفَةِ الْمَذْمُومَةِ)، (عِزَّةٌ): حاله تێکه ڕێ دەگرتی لەوێ مەرۆف تیشکتی و، جاری واشە داخوارزیتەوێ بۆ دەمارگیریی و لووتبەرزیی خراپ، وەک خوا ﷻ لێ له سوورەتی (البقرة) دا، دەفەرموێ: ﴿أَخَذَتُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْرِ...﴾، واتە: بە گوناھەوێ عیززەت گرتی، ئەگەر نا، ئەگەر عیززەت بە گوناھەوێ نەبێ، سیفەتێکی باشە، واتە: مەرۆف هەوڵبەدات بەرانبەرەکانی بەسەریدا زāl نەبن و زەبوونی نەکەن.

(وَشِقَاقٍ): (أَي: مُعَالَفَةٍ)، (شِقَاقٍ): ئەوێه: دوو کۆمەڵ یان زیاتر، هەر کامێکیان لە (شِق) یەکلدا بن، (شِق) یان: لا، واتە: ناکۆکی و دووبەرەکی.

(لَاتٍ): (أَي: لَيْسَ، أَوْ لَا حِيْنَ، وَالنَّاءُ وَالْإِدَّةُ فِيْهِ كَمَا زِيدَتْ فِي ثَمَّةٍ وَزَيْتَةٍ)، (لَاتٍ): هەمووی بە مانای (لَیْسَ) یە، یاخود (لَات) (أَي: لَا حِيْنَ)، واتە: کات نیە، (تایه) بەکە زیاد کراوە، وەک چۆن لە (زَيْتَةٍ) و (ثَمَّةٍ) دا زیاد دەکری، کە خراوەتە سەر: (لَمْ) و (زُب).

(جِنِّ مَّامِرٍ)، واتە: کاتی دەرپاز بوون، (نَّاصٌ إِلَىٰ غَدَاً: رَجَعَ إِلَيْهِ، وَالْمَنَاصُ: الْمَلْجَأُ)، (نَّاصٌ إِلَىٰ غَدَاً): واتە: پەنا ی پێبرد، (مَنَاصٌ) یش بە مانای شوینی دەرپاز بوون و، پەناگە دی.

(عُجَابٌ): (الْعَجَبُ وَالْتَعَجُّبُ: حَالَةُ تَعْرِضُ لِلْإِنْسَانِ عِنْدَ الْجَهْلِ بِسَبَبِ الشَّيْءِ، عَجَابٌ مِثْلُ طَوْلٍ: لِلْمُتَالَفَةِ، (عَجَبٌ) و (تَعَجُّبٌ) حاله تێکه بۆ مەرۆف دیتە پێشێ بە هۆکاری ئەوێ شتێک نازانی و، (عُجَابٌ) وەک (طَوَالٌ) بۆ زێدەپۆیە، واتە: زۆر سەرسووپمان.

(وَأَنْطَلَقَ): (انْطَلَقَ فَلَانٌ: إِذَا مَرَّ مُتَخَلِّفًا، ئەگەر دواکەوتبێ لە شتێک و ڕابکات، (إِنْصَرَفَ وَمَشَى)، دەرچوو و پۆیشت، بۆیە من وشە (دەرپەری) یم، بەکارهێنا بۆ کەسێک کە کت و پڕ بڕوات، کە لە کوردیدا دەڵێین: دەرپەری.

(أَخْبَلْنِي): (اغتراف الكذب الذي لا شبهة لصاحبه)، (اخْتِلَاق): ھەلەبەستنى درۆبەكە، كە خاۋدەنەكەى نېمچە بەلگەيەكىشى نېھ.

(الْأَسْبَبِ): (جَمْعُ السَّبَبِ: الْعَبْلُ الَّذِي يُضَعَّدُ بِهِ النَّحْلُ، وَسُمِّيَ كُلُّ مَا يُتَوَصَّلُ بِهِ إِلَى شَيْءٍ، سَبَبًا)، (أَسْبَاب) كۆى (سَبَب)ە، لە ئەصلاً وشەى (سَبَب) لە زمانى ەپرەبىى دا بۆ ئەو گورىس و پەتەى پىتى سەردەكەون بۆ سەر دارخورما، تاكو بەرەكەى بچن، يان تۆوى نىرەكە لە مېتەكە بکەن، بەكار ھىزاوہ، دوايى ھەر شتىك بېتتە ھۆكار بۆ نامانچىك پىتى گوتراوہ: (سَبَب).

(ذُو الْأَوْتَادِ): (أَوْتَاد) كۆى (وُتِدَ)ە، (وُتِدَ) يان (وُتِدَ) بە ماناى گۆلمىخ و سىنگ، دى، (وُتِدَتْهُ أَيْدُهُ وَتَدًا)، دامكوتا، دايدەكوتم، داکوتان، گۆلمىخ و سىنگ كە دادەكوترى لەملاولای چادرو پەشمال، ياخود تازەلىكى پى دەبەسترتتەوہ بۆ ئەوہى نەروات.

(فَوَاقٍ): يان (فَوَاقٍ): (مَا بَيْنَ الْحَبَّتَيْنِ)، ماوہى نىوان دوو دۆشىنى تازەلىك، پىتى دەگوترى: (فَوَاقٍ)، واتە: تىستا ئەو گامىش و مانگايە، يان ئەو حوشترە، يان ئەو مەپرو بزنە، دەدۆشن، دەبى ماوہىك لىتى بوەستى، تاكو گوانى پىر دەبېتتەوہ لە شىر، ئنجا ئەو ماوہىەى لىتى پادەوہستى، پىتى دەگوترى: (فَوَاقٍ) يان (فَوَاقٍ)، ۋەك دواتر باسى دەكەن، ھەرۋەھا (فَوَاقٍ) بە ماناى گەرانەوہش دى، بە ماناى ئاسوودەبېش دى.

(قَطَنًا): (الْقَطْ: النَّمِيْب، الصَّحِيْفَةُ الْمَكْتُوبَةُ، أَصْلُ الْقِطْ: الشَّيْءُ الْمَقْطُوع طَوْلًا، (قِطْ): بە ماناى پشك و بەش دى، بە ماناى لاپەرەيەك دى، كە ئەو پشك و بەشەى تىدا نووسراوہ، بە ماناى نووسراويش دى، وشەى (قِطْ) لە بنچىنەدا ئەو شتەيەكە بە بارى درىزىيدا دەپرەدى، دەقلىشىترى لە سەرەوہ بۆ خوارى.

هوى هاتنه خوارهوى نايه تانكان

هوى هاتنه خوارهوى نهم نايه تانه، كه خوا تياندا دهفه رموى: ﴿١﴾ وَالْقُرْآنَ ذِي الذِّكْرِ ﴿٢﴾ بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ ﴿٣﴾ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادُوا حِينَ مَنَاصٍ ﴿٤﴾ وَجَعُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ﴿٥﴾ أَجْعَلُ الْآيَةَ إِلَّاهَا وَجَدًّا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٦﴾ وَانطَلَقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَنُوا وَأَصْبِرُوا عَلَى الْإِهْنِكِ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٧﴾ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْآيَةِ الْآخِرَةِ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَخْلَاقٌ ﴿٨﴾ أَنْزَلَ عَلَيَّ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي سَكِّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ﴿٩﴾

شاره زاياني قورثان زوريان لهو بارهوه قسه كردوه، به لام من هه ولمداوه نه وهى له پرووى سهنده وهه راستره، هه لبه ته هه نديك له زانايان هيچ كام لهو پيوايه تانه يان له پرووى سهنده وهه به راست دانه ناوه، به لام به شيكيشيان نه وهى كه نيسا ده يهينتم به راستيان داناهو، يا خود به لاي كه مه وه سهنده ده كه يان به باش داناهو، زوريش تيشكان بو ده خاته سهر نيوه پوكى نهو نايه ته موبارده كانهو، نه مهش ده قى نهو كيردراوه يه:

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا مَرِضَ أَبُو طَالِبٍ، دَخَلَ عَلَيْهِ رَهْطٌ مِنْ قُرَيْشٍ، فِيهِمْ أَبُو جَهْلٍ، فَقَالَ: إِنَّ ابْنَ أَخِيكَ تَشْتُمُ إِلَهْتَنَا، وَيَفْعَلُ وَيَفْعَلُ، وَيَقُولُ وَيَقُولُ، فَلَوْ بَعَثْتَ إِلَيْهِ فَهَتَمْتَهُ! فَبَعَثَ إِلَيْهِ، فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ، فَدَخَلَ الْبَيْتَ وَبَيْنَهُمْ وَبَيْنَ أَبِي طَالِبٍ قَدْرٌ مَجْلِسٍ رَجُلٍ، قَالَ: فَخَشِيَ أَبُو جَهْلٍ أَنْ جَلَسَ إِلَى جَنْبِ أَبِي طَالِبٍ أَنْ يَكُونَ أَرْقَى لَهُ عَلَيْهِ، فَوَلَّى فَجَلَسَ فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ وَلَمْ يَجِدْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَجْلِسًا فَنَزَبَ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ عِنْدَ الْبَابِ، فَقَالَ لَهُ أَبُو طَالِبٍ: أَيُّ ابْنِ أُخِي! مَا بَالُ قَوْمِكَ يَشْكُونَكَ، يَزْعُمُونَ أَنَّكَ تَشْتُمُ إِلَهْتَهُمْ وَتَقُولُ وَتَقُولُ! قَالَ: وَأَكْفَرُوا عَلَيَّ مِنَ الْقَوْلِ،

وَتَكَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا عَمَّ، إِنِّي أُرِيدُكُمْ عَلَى كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ يَقُولُونَهَا، تَدِينُ لَكُمْ بِهَا الْعَرَبُ، وَتُوَدِّي إِلَيْكُمْ بِهَا الْعَجَمُ الْجَزْيَةُ، فَقَرَعُوا بِكَلِمَتِهِ وَقَالُوا، فَقَالَ الْقَوْمُ: كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ؛ نَعَمْ وَأَبْيَكْ عَشْرًا، فَمَا هِيَ؟ فَقَالَ أَبُو طَالِبٍ: وَأَيُّ كَلِمَةٍ هِيَ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَامُوا قَرَعِينَ يَنْقُضُونَ لِيَابَهُمْ، وَهُمْ يَقُولُونَ: ﴿أَجْعَلِ الْأَلَمَةَ إِلَهًا وَجِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ (٥) فَقَالَ: وَنَزَلَ فِيهِمْ: ﴿صَ وَالْفَرَّانِ ذِي الذِّكْرِ﴾ (١) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّ وَشِقَاقٍ (٢) كَرَّ أَهْلَكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرِينٍ فَادَّاءُ وَلَا تَجِيَنَّ مَنَاصِرَ (٣) وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكُفَرِيُّونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ (٤) أَجْعَلِ الْأَلَمَةَ إِلَهًا وَجِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ (٥) وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ أَسْأُوا وَأَصْبِرُوا عَلَى إِلَهٍ كَرَّ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ (٦) مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلَمَةِ الْأُخْرَى إِنَّ هَذَا إِلَّا خَيْالُنَا (٧) أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ (٨) ﴿١﴾

واته: عه بدولای کوری عه بیاس (خوا لیان رازی بتی)، ده لئی: کاتیک نه بوو
تالیب نه خوښ بوو، کومه لیک له قوره پش که نه بوو جه هلیان له نیو دابوو،
هاتن سه ردانی نه بوو تالیبان کرد، نه بوو جه هل گوتی: برزایه که ت فسه به
په رستراوه کاتمان ده لئی و، ناوا ده کاو ناوا ده کاو، ناوا ده لئی و ناوا ده لئی، نه گهر به
دوايدا بیتی و ریگری لی بکهی له وهی ده یکات و ده لئی، نه ویش به دوايدا
نارد، پیغه مبه ریش ﷺ هاته ژور، تنجا له لای نه بوو تالیب به نه ندازه ی پیاوړیک
شوینی دانیشت نه بوو، نه بوو جه هل ترسا، پیغه مبه ر ﷺ له پال مامی دابنیشی،
(له بهر نه وهی نه خوښ بووه، یان وهک ریرو حورمهت گرتنیک، به نه ندازه ی
شوینی پیاوړیکان هیشتوته وه)، نه مهش هوکاري نه رمیی و سوژی مامی بتی بوی،
بویه هه لساو خو ی لهو شوینه دانیشت و، پیغه مبه ریش ﷺ هاته ژور، هیچ
شوینی نه بیینی دابنیشی له نیزیک مامی، بویه له لای ده رگایه که (که بوشایه که

(١) أخرجه: أحمد: ج١، ص٢٣٧، وأبو يعلى: ٢٨٥٣، والترمذي: ٣٢٢٢، والنسائي في التفسير: ٤٥٦،
والحاكم وصححه: ج٢، ص٢٣٢، وفتح القدير للشوكاني: ج٤، ص٥.

هه‌بوو) دانیشت، نه‌بوو تالیب پیښگوت: ئه‌ی برازام! بوچی خه‌لکه‌که‌ت سکا‌لو
 کله‌ییت لی ده‌که‌ن و، پټیان وایه تو‌ قسه به په‌رستراوه‌کانیان ده‌لټی؟ فلان شته
 ده‌لټی و فلان شت ده‌لټی و، له‌و باره‌وه زو‌ریان قسه له‌گه‌ل کرد، پټغه‌مبه‌ری
 خواش ﷺ قسه‌ی کردو فهرمووی: من ته‌نیا یه‌ک وشه‌م لیان ده‌وئ، با نه‌و
 وشه‌یه بلټن، عه‌ره‌ب دټه ژټر ټکیفیان، (هو‌زو تیره‌کانی عه‌ره‌ب) و (نه‌گه‌ر)
 غه‌یری عه‌ره‌بیش (بروا به‌و وشه‌یه نه‌هټنن، نه‌و کاته) ده‌بی سهرانه بده‌ن،
 نه‌وانیش راچله‌کین بو قسه‌که‌ی و گو‌تیا‌ن: ته‌نیا یه‌ک وشه؟! ټیمه ده (۱۰)
 وشه‌شت بو ده‌لټین، سو‌ئند به‌ بابت! (نه‌و کات سو‌ئندیان به‌ بابیان خوارده‌و)،
 دوایی گو‌تیا‌ن: نه‌و وشه‌یه چیه، که ټیمه بیلټین، تو لیمان رازی ده‌بی؟ پټغه‌مبه‌ر
 ﷺ فهرمووی: (لا اله الا الله) [واته: بټجکه له خوا هیچ په‌رستراویک نیه] ئیدی
 هه‌لسان به داچله‌کاویی و نه‌و جله‌ی له‌به‌ریان بوو، رایان ته‌کاندو، ده‌یانگوت:
 ﴿أَجْعَلِ الْأَلَمَةَ إِلَهًا وَجَدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾، نایا هه‌موو په‌رستراوه‌کالی کردنه
 یه‌ک په‌رستراو؟! به راستی نه‌مه شتیکی زور سه‌یرو سه‌رسوو‌په‌هنه‌ره، ئیدی له‌و
 باره‌وه نه‌م هه‌شت نایه‌ته موباره‌که دابه‌زین: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ۱ ﴿بَلِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقٍ﴾ ۲ ﴿أَكْمَرَّ أَهْلَكُنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَجِئْ مِنْ مَنَاسٍ﴾ ۳ ﴿وَعِجِبُوا
 أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَجَرٌ كَذَابٌ﴾ ۴ ﴿أَجْعَلِ الْأَلَمَةَ إِلَهًا وَجَدًا
 إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ ۵ ﴿وَأَنطَلَقْنَا مِنْهُمْ أَنْ أَشْأَوْا وَأَصْبَحُوا عَلَى الْعَتِيقِ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
 بُرَادٌ﴾ ۶ ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلَمَةِ الْأُخْرَى إِنَّ هَذَا إِلَّا خَيْلُوقٌ﴾ ۷ ﴿أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ
 بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ عَذَابٍ﴾ ۸ ﴿

مانای گشتی نایه تکان

سهره تا ده لئین: نهم شازده (۱۶) نایه ته، کومه له بابه تیکی چرو پریان گرتوونه خوږیان، که ده توانین بلین: یازده (۱۱)ن:

۱- پیناسه ی قورن: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾، قورنای خاوهن بیرخه ره وه، یا خود قورنای خاوهن شه رف و پتکه ی بهرز.

۲- هه لوئستی نه رنئی کافره کان.

۳- سهرنچراکیشانیا بۆ میژوو و هه ره شه به کی په نهان لئیان، که سهرنجی میژووی گهلانی پتشیووی فهورتاو بدهن، نه گهر بیت و وهک نهوان بکهن، به مه رده دی وانیش ده چن.

۴- تومه تبار کردنیا بۆ پیغه مبه ر ﴿﴾ به وه که جادوو گه ره و، درۆزنه.

۵- سهرسورمانیا له خوا به یه ککرتن (توحید).

۶- هاندانی سهرانیا بۆ خه لکه که یان، که به رده وام بن له سهر په رستراوه کانیا و، گوی به نه و په یامه تازه یه نه دهن، که موحه ممه د ﴿﴾ هیناویه تی.

۷- هینانه وهی دوو بیانووی پووچ.

۸- به رپه رچدانه وهی بیانووه کانیا.

۹- سهرنچراکیشانیا جار تکی دیکه بۆ میژووی گهلانی پتشیووی یاخی و لادهر و تاوانبار، که چیان به سهر هاتوه!

۱۰- هه ره شه لیکرانیان.

۱۱- بئ باکی دهر برینیا و، په له کردنیا له هاتنی سزای خوی دادگه ری کارزاند.

خوا يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ده فهرموئ: يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ الرَّحِيمِ واته: نهو کاره دهست پیډه کهم به ناوی خواي به بهزه یی به خشنده، کاتیک مرؤف نهو رسته موباره که دهلئ، ده بئ چوار واتای بنه رته یی به عه قل و هو شی خویدا بیئ:

۱- به ناوی خوا دهست پی ده کهم، نهک به ناوی خوم، یان هر شتیکی دیکه.

۲- نهو کاره بو پازی کردنی خوا نه نجام ددهم.

۳- نهو کاره به پئی به رنامه ی خوا نه نجام ددهم.

۴- نهو کاره به یارمه تی و هاوکاری خوا نه نجام ددهم، نهک به شان و شهوکه تی خوم.

ننجا ده فهرموئ: يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ (ص) پیئیکه له پیته کان لهو بیست و هه شت پیته ی که زمانی عه ربه یی پیک دینن، وهک پیشریش چند جار باسمان کردوه، بیست و نو سوورته له فورئاندا، بهو پیئانه دهست پی دهکن، سئ سوورته یان به پئی تاک، دهست پی دهکن، که نه مه یه کیکیانه، دواپی سوورته ی (ق)، دواپی سوورته ی (ن)، که به سوورته ی (القلم) و سوورته ی (نون) یش ناسراوه، وَالْفُرَّانِ ذِي الذِّكْرِ سوئند به فورئانی خاوهن بیرخه رهوه، یاخود خاوهنی شه ره ف و رین، یاخود سوئند به فورئانی خاوهن به رنامه.

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ نه وهی بیروا به کان له باره ی فورئان و موحه ممه دوه يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ده یلین، راست نیه، به لکو نهوانه ی بیروان و له خو بایی بوون و خو پی زورن و، له ناکوکی و دووبه ره کیی دان، واته: خو پی زور بوونیان به ناهه ق و، دووبه ره کیی و ناکوکی کردنیان له گه ل خواو به رنامه ی خواوا، وای لیکر دوون فورئان به وه تومه تبار بکهن که ده یلین و، موحه ممه د يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ به وه تومه تبار بکهن که له باره ی وه گوتوو یانه و ده یلین، يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ کهر اهلکنا من قبلهم من قرن يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ له پیش واندا چند سه ده مان فهوتاندوون، (قرن) به مانای (سه ده) بهو مه بهست پی که سانیکه که له ماوه به کی دیار ییکراودا پیکه وه ده ژین، (يعيشون في زمن مقربين)، (قرن) واته: خه لک که له کاتیکدا ده ژین، ننجا

هه نندیک گوتوو یانه: (قَرْن) حه فتا (۷۰) سآله، هه نندیک گوتوو یانه: (قَرْن) سه ده (۱۰۰) سآله، هه نندیک گوتوو یانه: په نجا (۵۰) سآله، خوا ده فهرموئ: زۆرمان له سه ده کان فه وتاندوون، له سه ر یاخیی بوونیان، ﴿فَقَادُوا﴾، نجا هاواریان کرده خواو بانگیان کرد، ﴿وَلَا تَحِينَ مَنَاصٍ﴾، به لآم کاتی ده رباز بوون تپه ربوو.

﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾، سه ریان سوږما که له خوځان هوشار که ره وهو بیرخه ره وه ده کیان بو هات (که موحه ممه ده ﴿﴾) ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾، لیره دا: (وَضِعَ الْمُظْهَرُ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ)، ده گونجا بلئ: (وَقَالُوا: سَاجِرُ كَذَّابٌ)، وهک چۆن فهرموویه تی: ﴿وَعَجِبُوا﴾، به لآم لیره دا بو شه وهی کوفره که یان زیاتر ده بخړئ، فهرموویه تی: ﴿وَقَالَ الْكَافِرُونَ﴾، نه وانیه ی بیروان، گوتیان: (کافرون) کوئ (کافره)، (کافر) له سه ر کیشی (فَاعِلٌ ه، واته: داپوشه ر، نه وانیه که هه ق داده پوشتن و هه فیان بو دئ و په فزی ده کهن، نا نه وانیه گوتیان: ﴿هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾، نه مه جادوو که ریکی درۆزنه، درۆزن نهو که سه یه که زۆر درۆ بکات، دوور له پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ که له ژیانیدا پیتش پیغه مبه رایه تیش، قسه ی ناراست و درۆی به دوو لئودا نه هاتوه، به به لگه ی نه وه که نه یاره کانی هینده متانه یان پیتی هه بوو، کاتیک نایه تیکی بو ده خویندنه وهو شتیکی پئ راده گه یاندن، دلنیا بوون که نهو شته ږوو ده دات، هه روه ها سپارده کانی خوځان بهو ده سپاردن، هینده متانه یان پیتی هه بوو، کاتیک نهو شتیکی فهرموویابه، ده یان زانیی راسته، ده یان گوت: موحه ممه د ﴿﴾ وایکو توهو راسته!

﴿أَجْعَلِ الْأَلِیْمَةَ إِلَهًا وَحِدًا﴾، ثایا هه موو په رستراوه کانی کردنه پهک په رستراو، که خواجه ﴿﴾! ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾، به راستیی نه مه شتیکی زۆر سه رسوږهینه ره.

﴿وَأَطْلُقِ الْأَلَاءَ مِنْهُمْ﴾ ده سترویش تووانیک له وان ده ره ږین و به خیرایی ږویشتن، (قلأ) وشه یه که نه عبیری پئ ده کرئ له خه لکی ده سترویش توو، حوکمران و بریار

بە دەست لە نێو كۆمەڵگادا، ئنجا چونكە عەرەب بە گشتیی و قورەیش بە تاییەت، قەوارەبەكی سیاسیان نەبوو، نەگەرنا خەلكی میسر سەرۆكەكەیان پیتی گوتراو: فیرعەون و، خەلكی رۆم گەرەكەیان پیتی گوتراو: هیرەقل و، خەلكی فارس بەرپرسیان پیتی گوتراو: کیسراو، خەلكی (حەبەشە) سەرۆکیان پیتی گوتراو: نەجاشیی، ئەمانە هەموویان نازناوی پادشایەتیی و حوكمراڤایی بوون، بەلام گەل عەرەب قەوارەبەكی سیاسیان نەبوو، بۆیە سەرۆکیان، دەستڕۆشتووەكان و بریار بە دەستەكان بوون، ئەوانەي عەقل و چاویان پڕ کردوون لە ترس و سام، هەلبەتە بۆ گەلانی عادو سەموودو، مەدینە و گەل فیرعەونیش هەر (ملاً) بەكارهاتو، چونكە حوكمراڤانەكە هەبوو، بەلام كۆرنك هەبوو ڤاویژی پێكردوون، ئەگەر بە ڤوالەت و بۆ خۆل كردنە چاوی خەلكیش بئ! ﴿اِنْ اَسْرَا وَاَصْرُوا عَلٰٓى اِلٰهِنَا كُرْ﴾، بە خەلكەكەیان گوت: بەردەوام بن و خۆراگربن، لەسەر پەرستراوەكانتان، ﴿اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾، بێگومان نەو شتێكە دەویستری، واتە: نەو پیلانیكە لە دژمان دەگێردری و لە خۆتان وریا بن! ئەو كار بەدەسته ملهۆرانی حوكمی ئەو خەلكەیان كردو، زانیوانە مەسەلەكە چییە و موخەممەدیان باش ناسیو، باش حالیی بوون و، ئەوان زیاتر لە قەسەكان تێگەشتوون، هەرۆك جاریك پێغەمبەر ﷺ دەچیتە لای یەكێك لە سەرۆك عەشیرەتەكان، كە پەنای بدات و رێگای بدات لە نێو عەشیرەتەكەي دا بانگەواز بۆ لای خوا بكات، دواي نەوێ پێغەمبەر ﷺ باسی نیسلامی بۆ دەكات، دەلت: ﴿اِنَّ هٰذَا الَّذِيْ يَخَافُ الْمُلُوْكَ﴾ واتە: ئەم تاییڤە حوكمراڤانەكان لێی دەترسن و شوێنی حوكمراڤانەكان لێژ دەكات، نەوێ ئەوان داگیریان كردو لە دەسلەلات و سامان، دەگێریتەو بۆ خاوەنە شەرعییەكانی، بەلام ئەو بریار بەدەستانە ویستووایە خەلكەكە چەواشە بكەن.

﴿مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَا اِلَّا اَخْلٰقٌ﴾، ئنجا بەلكە دێننەو دەلێن: ئەمەمان لە دوا تاییندا نەبیستو، دوا تاییڤە كە لە نێو خۆیاندا باو بوو،

ده بن مه‌به‌ستیان نایینی ئیبراهیم بن النبی که پتی گوتراوه: (الْحَنِيفِيَّةَ)، که درویشان کردوه و نه‌بووه، بناغه و نیوه‌رۆکی نایینی ئیبراهیم و پتباری ئیبراهیم به‌کتابه‌رستی و ته‌نیا خوا به‌رستی بووه.

یان مه‌به‌ستیان به: ﴿الْمَلَأَ الْآخِرَةَ﴾، نه‌صرانییه‌ت بووه، ته‌ودمان له نایینی کو‌تایی دا، که له دوا‌ی نه‌و هیچ کتییی دیکه دانه‌به‌زیون و له دوا‌ی وی که عیسا‌یه، هیچ پی‌غه‌مه‌ریک نه‌هاتوه، شتی وامان نه‌بیستوه، ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أُوخْلِقَ﴾، نه‌مه ته‌نیا هه‌لبه‌ستراوه، واته: به ناوی خواوه هه‌لبه‌ستراوه.

﴿أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا﴾، تایا له نیو تیمه‌دا بیر‌خه‌ره‌وه (ذکر) بو سه‌روی دابه‌زێنراوه؟! واته: تایا نه‌و له هه‌مووان شایسته‌تره؟! ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي﴾، خوا‌ی به‌رز به‌ره‌رچیان ده‌داته‌وه ده‌فه‌رموی: به‌م شیوه‌به نه‌بووه که نه‌وه له دوا نایین دا نه‌بوو بن، چ مه‌به‌ستیان ته‌وه‌بن که له نیو نه‌واندا باو بووه له نایینی ئیبراهیم، چ مه‌به‌ستیان پتی نایینی نه‌صرانییه‌ت بن، نه‌وه راست نیه‌و، هو‌کار نه‌وه‌یه که نه‌وان له به‌ران‌به‌ر یادو به‌نامه‌ی من، له دوو دلییدان، ننجا که ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْ ذِكْرِي﴾، مه‌رج نیه ته‌نیا قور‌بان بگری‌ته‌وه، واته: له هه‌موو په‌یامه‌کانی من له گومان و دوو دلی‌ی دان، پروایان به‌وه نیه که خوا ﴿مِنْ ذِكْرِي﴾ کتییی دابه‌زانده‌وه، په‌بام‌یکی بو پی‌غه‌مه‌ران ناروده، له به‌ره‌تدا له‌وه‌دا دوو دلن، ﴿بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾، به‌لکو جاری سزاو نازارمیان نه‌چیت‌شوه، بویه و بن باکن.

﴿أَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾، یان تایا عه‌مباره‌کانی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاری زالی به‌خشه‌ر، له‌لای وانن، (تا‌کو به که‌یفی خو‌یان به‌خشن؟! فلان‌که‌س بکه‌نه پی‌غه‌مه‌رو فلان‌که‌سی نه‌که‌نی؟!).

﴿أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، یان تایا هو‌کم‌رانی‌ی تاسمانه‌کان و زه‌ویی و نه‌وه‌ی له تیوانیان دایه، له به‌رده‌ستی نه‌وان دایه؟ ﴿فَلْيَرْفَعُوا فِي

الْأَسْبَبِ ۖ، ئەگەر وایە با بە ھۆکاران سەرکەون بەرھە ئاسمان، ئنجا لەوێوە
حوکم بکەن و بپاریار بدەن، بەسەر خەڵکی دا.

﴿جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾، ئەوانە چەند سەربازێکن لەوێ
تیکشکاوان لە حیزبەکان، واتە: سەرەنجام تیکدەشکێن، ئەوانیش لە گەلە ملھورە
پیشوووەکان زیاتر نین، ئنجا خوا شەش کۆمەلە لەوانە ی فەوتاون و فێردراونە
زێلدانی میژوو، بۆیان بە ھەوونە دینتەھوو دەفەر موو: ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾،
لە پیش واندا گەلی نووح پێغەمبەرانیان بە درۆ دانا، ﴿وَعَادُ﴾، گەلی عادیش
کە پێغەمبەرە کەیان ناوی ھوود عليه السلام بوو، ﴿وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ﴾، ھەر وہا
فیرعەونی خاوەن گۆلمیخ کە خەڵکی چوار میخە دەکش، ئەگەر بیویستبایە
کەسێک ئەشکەنجە بدات، گۆلمیخیکی لەسەر ئەو لەپە دەستەو، یەکیک
لەسەر ئەو لەپە دەستە ی دیکە ی و، دووانیشی لەسەر دوو پێتھەکانی دادەکوژان
و بەدیوارووە دەیکردە پەسم، تاکو گیانی دەردەچوو، کە ئەو پێستەری شتوازی
ئەشکەنجە، ھەندیکیش گوتوویانە: ﴿الْأَوْتَادِ﴾، ئەو ھەرمانەن کە دروستیان
کردوون لە میسرو، ھەر کامیان گۆرێکە بۆ یەکیک لە فیرعەونەکان.

﴿وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ﴾، ھەر وہا گەلی سەموود، کە پێغەمبەرە کەیان صالح
عليه السلام بوو، و، گەلی لوط، کە پێغەمبەرە کەیان لوط عليه السلام بوو، ﴿وَأَحْصَبُ
لَيْكِكُ﴾، ھاوولانی باخە، یان درەختە گەورە کەش کە خەڵکی مەدینەن،
ئەوانە ھەموویان پێغەمبەرانیان بە درۆ دانا، پێغەمبەری گەلی مەدینەن شوعەیب
عليه السلام بوو، ﴿أَزْلَتِكَ الْأَحْزَابُ﴾، ئا ئەوانە حیزبەکانن، واتە: ئەو حیزبانەن
کە دژی خواو پەيامەکە ی و پێغەمبەرانی خوا بوونە.

﴿إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلِ﴾، ھیچ کامیان نەبوو، مەگەر پێغەمبەرانیان
بە درۆ داناو، ﴿فَاحْقَ عِقَابٍ﴾، سزایە کە ی منیش لەسەریان چەسپا، ﴿وَمَا
يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾، بێبەروایانی پۆژگاری تۆش (ئە ی

موحه ممه د (ﷺ) بهس چاوه رُئی هارژتیک ده کهن، که دوی فوو کردنه (صور)
 بو جاری یه که م دیته دی (مَا لَهَا مِنْ قَوَاعٍ) که کاتیک فووی پیدا ده کری، به
 نه ندازه ی تیوان دوو دوشینی پیناچی، که هه موویان له به یسن ده چن و ده فوهوتین.
 (وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَاكَ فِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ) ههروه ها گوئیان: په روه ردگارمان!
 نه ندازه سزای خومانمان به به له بو یینه، ینش پوژی لیبرسینه وه.

که نه وان بر وایان به پوژی لیبرسینه وه نه بووه و به توانج وایانگوته و، واته:
 نه گهر پوژی لیبرسینه وه هه یه، تو ینش نه وه، کیمه سزا بده، ناوا بیتاک و بی
 منهت بوون!

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

پتناسه ی قورن و خسته پروی هه لوپستی خراپی کافره کان به گشتی
له به رابه ر پیغه مهردا ۱۱۰ و سه رسام بوونیان به خوا به به کگرتن و، لابردي
به رستراوه ساخته کان:

خو دهفه رموی: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾ ۱ ﴿بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ﴾
﴿۲﴾ كَرِ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَنَادُوا وَلَا تَجِئْ مِنْ مَنَاسٍ ﴿۳﴾ وَجَعَلُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ
مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿۴﴾ أَجْعَلُ الْأَلَمَةَ إِلَهًا وَجَدًا إِنَّ هَذَا لَنفِ
عَجَابٌ ﴿۵﴾

شیکردنه وهی ئەم، ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾، (ص)، پیتیکه له بیست و ههشت پیتکه، ﴿ص وَالْقُرْآنِ
ذِي الذِّكْرِ﴾، سوتند به قورنانی خاوهن بیرخه رهوه، یاخود سوتند به قورنانی خاوهن پیتکه
پایه ی بهرز، لێره دا سوتند له سه ر خوراوه که، یان وه لای سوتنده که قرتیتر اوه، که پیتی (ص)
ده لاله تی له سه ر ده کات، واته: سوتند به قورنانی خاوهن بیرخه رهوه، یان خاوهن ناوبانگ،
ئهم قورنانه هه ر دابه زیتراوی خوایه، چونکه له و پیتانه پیتک هاتوه، که ئیوه قسه یان پێ
ده که ن و پێیان ده دوین و پێیان ده نووسن، که چی ناتوانن ویتنه ی ئەو قورنانه، یان ده
سووپه تی، یان سووپه تیکی پێن، که واته: بزائن، ئەو قورنانه دابه زیتراوی خوایه، یاخود
وه لای سوتنده که، ئەوه ده لاله تی له سه ر ده کات، که دهفه رموی: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾،
واته: ئەو قورنانه بیرخه رهوه یه، به لای بێ پروایان، په سندی ناکه ن و لای به هره مه ند نابن،

ئەگەرنا لە راستى دا مادام ئەو قورئانە بىرخەرەوھىيە، بۇ راستىيەكانى كە مەرفۇ ئەگەر لە رىكاي وەحييەو نەبى پەريان پى نابات، كەواتە: بزائن ئەو قورئانە دابەزىراوى خوايە.

(۲) - ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ وَشِقَاقِهِمْ﴾، بەلكو ئەوانەى بىپروا بوون، لە خو پى زورى و دووبەرەككيدان، لىرەدا عىززەت خوازراوئەتوھە بۇ خو پى زورى و مەزنگىرى و دەمار زلى، (شفاق) واتە: دزايەتتى كردنى ھەق، يانى: لەبەر خو پى زورى و بۇ ئەوھى ئەو بازارەى ھەيانە كە برىتيە: لە خو سەپاندن بەسەر ولات داو قورخكردنى دەسەلات و سامانى خەلك، بە بيانووى ئەوھو كە تىمە ئەشراپىن و، ئىوھ پەش و پروتن، يان بە بيانووى ئەوھو كە دەستەلات مىراتكرى و بنەمالەيە، يان بە بيانووى ئەوھو كە تىمە سامان ھەيەو ئىوھ ھەژارن، يان تىمە عاقلين و ئىوھ بى عەقلن، كە ئەو بيانووانە ھەموويان پووچن و دەرخەرى واقىعى كۆمەلگايەكى نەخوشتن، ئىجا بۇ ئەوھى ئەوھيان لى تىكنەچى، بۆيە لەگەل قورئان دا ئاوا مامەلە دەكەن، تاكو بازارەكەيان لى تىك نەچى، لەبەر خو پى زور بوون و دووبەرەككى ھەق، بۆيە بەو جوړە مامەلە دەكەن لەگەل قورئان دا، چونكە دەزانن ئەگەر ئەوھى قورئان دەيلى بچەسپى، ھەموو خەلك تەبا دەبن، ئەو كاتە ئەو سىستىمى خو فەرزكردن و قورخكردنى سامان و دەسەلات، رىشەكىش دەكرى و، ھىچ كەس بيانووى نابى خو بىسەر خەلكدا فەرز بكات، دەسەلات و سەرھوت و سامانيان لى قورخ بكات و بىخاتە بن دەستى خو، بۆيە دەفەرەموى: بەلكو ئەوانەى بىپروا لە خو پى زور بوون و لە دووبەرەككى ھەقدان، ئەوھى وايان لى دەكات، رقيان لە قورئان و موھەممەد ﷺ بى، نەك لەبەر ئەو قسانەيان كە دەيانلن، كە: گوايە قورئان جادوويە، يان لەبەر ئەوھ بى كە موھەممەد ﷺ شتىكى ھىناوھ كە لەگەل ھەق و مەنتىق دا ناگونجى، يان لەبەر ئەوھ بى كە جادووكەرە، يان درؤ دەكات! دوور لەو پىغەمبەرە ﷺ، راستكوو پەروشت بەرزو مەزنە، لەبەر ھىچ كام لەو ھۆكارانە نى.

(۳) - ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، زۆرمان لە پىتش واندە لە سەدەكان، فەوتاندوون.

(كَمْ اسْمَ حَالٍ فِي عَدَدِ كَثِيرٍ، (مِنْ قَرْنٍ) تَمَيِّزُ الْإِبْهَامِ الْعُمِّ، وَالْقَرْنُ: الْأَمَّةُ)، كه دهفه رموی: ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾ (كم) (كَمْ الْقَبْرِیَّة) ی پتده لئین واته: زۆرمان فهوتاندوون له پتیش واندا، له سه دهه كان، ﴿مِنْ قَرْنٍ﴾، ئەمه تاییه قه ندیی و پروونكه ره وهیه بو ئەو ته مومزه ی كه له ژماره كه دا هیه، ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾، زۆر، ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾، له پتیشدا كه دهفه رموی: زۆرمان له پتیش واندا، به لأم كه دهفه رموی: ﴿مِنْ قَرْنٍ﴾، ئەمه پروونكه ره وهی ئەو ته مومزه ی كه له: ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا﴾ دا، هیه، واته: سه دان له كۆمه لگایه كان، (قَرْن) یش به مانای (أَمَّة) كۆمه لگا دی، له بهر ئەوهی له كاتیکی دیاری بیکراودا پتیکه وه ده ژین، واته: جیلێك، كۆمه لێك.

۴- ﴿فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاسٍ﴾، (كاتیک كه سزایان بو هات)، هاوارو بانگیان کرد، به لأم کاتی دهرباز بوون نه بوو، به دُنیا ییه وه بانگی خوای پهروه ردگاریان کردوه، یاخود بانگی به کدیان کردوه، ﴿وَلَاتَ حِينَ مَنَاسٍ﴾، به لأم ئەو کاته کاتی دهرباز بوون نه بوو، (حِينَ) به مانای کات دی، (مَنَاس) یش، به مانای دهرباز بوون و، هه لآت و پرگار بوون دی، پتیشتر باسمان کرد: (لات) (لا یمو) (ت) هکه زیاد کراوه، ئەگه رنا ده لئین: به مانای (لَیس) دی، هه ندیکی دیکه ش ده لئین: به مانای رویش و تپه پری، دی، یانی: کاتی دهرباز بوون، پۆی.

۵- ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ﴾، سه ریان سوپما كه له خوایان هوشیار كه ره وهو ترسینه رنکیان بو هات، كه موحه ممه ده ﷺ، پتییان سه یر بوو كه له خوایانه و، له كۆمه لگای خوایانه، پتییان وا بووه ئەگه ر پیغه مبه ر بن، ده بن له نێو پۆم و فارس دا بن، خوایان له وه پت کهمتر بووه، پیغه مبه ریان له نێو دابن.

یاخود: سه ریان سوپما كه له خوایانه، پتییان سه یر بوو كه مرؤفان پیغه مبه رنکیان بو بن، (عَجِبُوا)، (الْعَجَبُ: إِنْفِعَالٌ فِي النَّفْسِ يَنْشَأُ عَنْ عِلْمٍ بِأَمْرٍ غَيْرٍ مُّتَقَبٍّ وَفُوعُهُ)، واته: هه لچوووتیکه له دهرووندا له زانیاریه كه وه په یدا ده بن به شتیک كه چاوه روان نه کراوه، ئەو شته پروو بدات، بۆیه گو تراوه: (إِذَا ظَهَرَ السَّبَبُ بَطَلَ الْعَجَبُ)، واته: هه ركات هوکار ده رکهوت، سه رسوپمان نامتین، زۆر کهس به هۆی نه زانیتنی هوکاره که وه، سه ری سوپمیتن.

(۶) ﴿وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ﴾، پیروایه کان گوتیان: نه وه جادووگه ریکی درۆزنه، وهک پشتریش گوتیان: (وَضِعَ الظَّاهِرُ مَوْضِعَ الْمُضْمَرِ لِقَصْدٍ وَفِيهِمْ بِالْكَفْرِ)، بویه ناوی ناشکرا له جیی راناو دانراوه، چونکه ویستراوه به کوفر ناوزه د بکرتن، فهرموویه تی: ﴿وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ﴾، نه وانه ی پیپروان گوتیان: نه وه جادووگه ریکی درۆزنه، نه گهرنا ده گونجا به فرموی: (وَقَالُوا)، وهک چۆن له پیش نه ودا فرموویه تی: ﴿وَعَجَبًا﴾، به لām نه وانه ی نهو سه رسورمانه یان گرتوه، له بهر کوفره که یانه، نهو قسه به ده که ن و نهو سه رسورمانه یان تووش بووه.

که ده لّین: ﴿هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ﴾، (هٰذَا) نه م ناوی ناماژه (اسم إشارة) به، به دلّیاییه وه بۆ به که مدانانه، نه گهرنا ده یان توانی بلّین: موحه ممه د، یان بلّین: نهو پیاه، به لām که گوتوو یانه: (هٰذَا)، نه وه بۆ به که م ته ماشا کردنه، به لām که سیک له لای خوا ژۆر بّی، به که م سه برکردنی نه یاره کانی به تایهت که پیپروا و بّی نینصاف بن، زیانی پّی ناگه یه نن، ﴿وَمَنْ يُنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ﴾ (۱۸) الحج، واته: که سیک خوا بّی ریزی بکات، هیچ ریز لیکریکی نابّی، به پیچه وانه وهش هه ر که سیک خوا ریزی لّی بگری، به هیچ که س سووک نابّی و، نه گهر خوا گهره ی بکات، به که س بچووک نابّی.

(۷) ﴿اَجْعَلْ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَاجِدًا﴾، گوتیان: نابا هه موو په رستراوه کانی کردن به بهک په رستراو؟! (که خواجه ۱۹)، هه لّیه ته نهو وای لّی نه کردوون، به لکو له واقع دا وان، چونکه بیجکه له خوا، یان مروّفه، وهک هه موو مروّفه کان، یان له خوا مروّفه وهیه، که شته کانی دیکه ن، یان جندن، که له خواره وهی مروّفه وهون، یان فریشته ن، که فریشته کانیش هه رچه نده پاک و بّی گوناهن، به لām خوا ۲۰ به هه موو فریشته کانی فهرمووه: کرنووشی ریز گرتن بۆ ئاده م به ن، که واته: له خوا ۲۱ بیته خوار: هه مووی دروستکراوی خوا به و، هیچ کام له دروستکراوه کانیش شایانی په رستران نین، چونکه یان وهک مروّفن یان له خوا مروّفن.

۸ ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ مُّجْتَبٍ﴾ [گویتان: ئایا په‌رستراوه‌کانی‌کردنه‌یه‌ک په‌رستراو؟!]: به‌رستی
 نه‌وه‌شتیکی زوړ سه‌یره، (عُجَاب) (الَّذِي يُتَعَجَّبُ مِنْهُ كَثِيرًا، مِثْلَ طُوال: الْمُطْرِطُ فِي الطُّول، وَكُرَم:
 كَثِيرُ الْكُرَم، وَالْكَفَرُ يَجْعَلُ الْإِنْسَانَ يَبْزِي الْمُنْطَقِي حَجِيًّا، وَغَيْرُ الْمُنْطَقِي عَادِيًّا !!)، (عُجَاب) شتیکه
 سه‌ر له به‌رانبه‌ریدا زوړ سووړ به‌یت، صیغه‌ی (طُوال) وه‌ک: (تَخْلَعُ طُوال)، (رَجُلٌ طُوال)،
 واته: زوړ دریځ که زنده‌وایی کرد بی له «دریځیدا، (گرام) واته: زوړ خاوه‌ن به‌خشنده‌یی،
 (گرام) کو‌ی (کریم) ه، واته: به‌خشنده‌کان، به‌لام (گرام) واته: زوړ خاوه‌ن به‌خشنده‌یی، هر
 له سه‌ر کتشی (طُوال)، گو‌توویانه: نه‌وه‌شتیکی زوړ سه‌یره که یه‌ک په‌رستراو په‌رستری،
 نه‌وه‌شتیکی زوړ جتی سه‌رسوړمانه! به‌لام به‌راستی نه‌وه‌شایانی سه‌رسوړمانه، که کوفر و
 له مرو‌ف ده‌کات، هتی لوژیکیی پنی سه‌ر بی، به‌لام هتی نالوژیکیی پنی ئاسایی و ی‌سابی
 بی، له پاستیدا ئیمان گه‌وره‌ترین هتی ئه‌رئیی و چاک، که له مرو‌ف په‌یدای ده‌کات،
 نه‌وه‌یه: بیرکړنه‌وه‌ی مرو‌ف راست ده‌کاته‌وه، که هته‌کان وه‌ک خو‌یان ببینی، کوفریش
 به‌که‌مین هوینه‌واری خراب که له مرو‌ف دا په‌یدای ده‌کات، نه‌وه‌یه: چه‌همه‌ندازی ټیک
 دد ت و: به‌رچاوی لیل ده‌کات و، هته‌کان وه‌ک خو‌یان نابینی.

مه سه له ی دووه م:

دهر په پرنی ده ستر و یشته وه کانیاں بو هاندانی خه لکه که یان و ده ست هه لته گرتن له په رستر او ده کانیاں و، هینانه وه ی چوار جوړه پاساوو، بهر په رچدانه وه یان و پووجه لکر دنه وه ی بیانو و پاساو ده کانیاں و، هه ر هه لته لکر دنیاں و، بیتابه خ بیتشاندانیاں له بهر ان بهر سزاو توله ی خوادا:

﴿وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۖ﴾ (۶) مَا مِيعَةً لِّمَنَّا فِي الْمَلَةِ الْآخِرَةِ إِن هَذَا إِلَّا أَحْوَلُ ۚ ﴿۷﴾ أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرَ مِن بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ عَذَابَ ﴿۸﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ﴿۹﴾ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ﴿۱۰﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ ﴿۱۱﴾ ۝

شیکر دنه وه ی ثمه ثایه تانه، له دوازه برکده دا:

(۱) - ﴿وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ﴾، ده ستر و یشته وه کانیاں دهر په پرن، (الإنطلاق: من أفعال الشروع)، (إنطلاق) له کرده وه کانی ده ست پیکر دنه، (المَلَأُ سَادَةُ الْقَوْمِ)، (مَلَأَ) واته: گه وره کان و بریار به ده ستان و ده ستر و یشته وانی خه لکه که، (إنطلاق)، له کور دیدا ده بیتمه وه به دهر په پرن، نه وه یه که نینسان به خیرایی له شتیک پابه پتی، نجا ده ستر و یشته وه کانیاں پابه پرن به گورج و گولیی و گوتیان:

(۲) - ﴿إِنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ﴾، که به رده وام بن و خوراکر بن له سه ر په رستر او ده کانتان، خه لکه که یان تیژ ده کردو هانیاں ددان، که له سه ر بته رستی و پابه ند بوونیاں به په رستر او ده ساخته کانیاں، به رده وام بن، بو نه وه ی گوی بو بانکه وازی خوا به یه ککر تن نه گرن، نجا وشه ی: (اصبروا) له: ﴿وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ﴾ ۝ دا (صَمْنٌ مَعْنَى اغْكُفُوا)، واته: پابه ند بن به په رستر او ده کانتانه وه، (اصبروا) واته: خوراکر بن و بیتانه وه پابه ند

بن، چونکه (صبر علیه) مانای خوراکری دهگه‌بختی و، به مانای پیوه پابه‌ند بوونیش دهگه‌بختی، به هوئی (علی)وه، که به‌رکاری پی خواستوه.

۳- ﴿إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾، به دنیایی نه‌وه شتیکه ده‌ویستری، نه‌مه پاساو هیتانه‌وه‌به بو نه‌وهی له رسته‌ی پیشی دایه، که گوتیان: ﴿أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهِتِكُمْ﴾، نه‌مه شتیکه ده‌ویستری، واته: پیلانیکه له دژمان ده‌گن‌دری.

۴- ﴿مَا مِيعَةً لِّهَذَا فِي إِلَهِ الْأُخْرَىٰ﴾، نه‌مه‌مان نه‌بیستوه له کومه‌له خه‌لکی دوایی دا، نجا (مله) ده‌گونجی مه‌به‌ست پی کومه‌له خه‌لکیک پی، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پی نایینیک پی، که کومه‌له خه‌لکیک ته‌به‌ننیاں کردوه، (الْمَلَّةُ الْأُخْرَىٰ) ش ده‌گونجی مه‌به‌ست پی نایینی نه‌صرانی پی، که له لایه‌ن نه‌صرانی‌ه‌کان ته‌به‌ننی کرا بوو، له‌وتدا شتی وا نه‌بووه، که به داخه‌وه دوای به‌رزکردنه‌وه‌ی عیسا (علیه‌السلام) و له دونیادا نه‌مانی، نایینه‌که گو‌دراو سیانی (تثلیث)ی تیتخرا: (الأب، والإبن، والروح القدس) واته: نه‌و خوا به‌یه‌کگرتنه له نئو دوا ناییندا نه‌مان بیستوه.

واتایه‌کی دیکه‌ی نه‌وه‌یه: مه‌به‌ست له (الْمَلَّةُ الْأُخْرَىٰ) واته: دوا پشت و دوا جیلی خویان که پتیاں وا بووه له‌سه‌ر نایینی ئیبراهیم (علیه‌السلام)، نه‌و نایینه‌ی که پتیاں کوتوه (العنقیة)، پاک و بیکه‌رد، که به دنییا‌یه‌وه پیشتر باب و باپیریاں له‌سه‌ر نایینی ئیبراهیم بوون، به‌لام دوایی لایان داوه بو‌و هاوبه‌ش دانان و ته‌په‌رستی.

۵- ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أُنْشَأُ﴾، نه‌مه به‌س شتیکه هه‌له‌به‌ستراوه‌و، درویه‌کی داتا‌شراوه.

۶- ﴿أَمْ نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، نایا له نئو تیمه‌دا بیرخه‌رده‌و بو نه‌و دابه‌زتراوه؟ واته: له کاتیکدا تیمه‌ه‌ه‌ین، نه‌و هه‌له‌ب‌ز‌دراوه به‌سه‌ر تیمه‌دا؟ نه‌مه و‌دک نایه‌تی (۳۱) ی سوره‌تی (الزمر)، که ده‌فرموی: ﴿لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقُرَيْشِ عَظِيمٍ﴾ (کوتیان: ده‌بووایه تم قورنانه له‌سه‌ر پیاویک له دوو پیاوی دوو شاره‌گه‌وره‌که دابه‌زیبایه، که (طائف) و (مکه) بوون، پتیاں وا بووه: چونکه موحه‌مه‌د ﷺ له پرووی ماددی‌ه‌وه توانایی باش نیه، شایسته‌ی نه‌و پو‌سته نیه، وایان‌زانیوه: کن

پاردی زۆر بى، دەبى پىنگەى بەرزتر بى! بى ئاگا لەوەى زۆرجار پاردى زۆر لەسەر
حىسابى رېزى حورمەت و دىوى مەعنەوى مەروڤ پەيدا دەبى، زۆر كەس نابوو و
رېزى دىناو قىامەتى خۆى لەسەر پاره دادەنى، لەسەر كۆكردنەوهى سەرەوت و سامان
دادەنى، حەلāl و حەرام پەيىچەك دەدات و، حەياو حورمەتى خۆى پىدەدات!

بۆيە خوا ﷻ بەرپەرچيان دەداتەوه بەوه كە دەفەرمۆى:

(۷) - ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي﴾، بەلكو ئەوان لە دوو دلپىدان لە بەرنامەو يادى من،
واتە: لەبەر ئەوە نىيە كە موخەممەد ﷺ كەم و كورپىيەكى تىدا بى و شايستەى ئەوە نەبى،
بەلكو ئەوان دانوويان لەگەل بەرنامەو يادى من دا ناكولتى، چ لەگەل ئەو بەرنامەيەى
كە بە موخەممەددا ﷺ ناردوويەتى! چ يادى خواو بەرنامەى خوا بە گشتى! يانى: ھەر
بە گشتى بېروايان بەوه نەبووه، خوا ﷻ پەيام و بەرنامەى خۆى بۆ مەروڤەكان بىئىرى، بۆ
رېكخستنى ژيانىان، ئەوان جورىك لە ئەمانىيەتيان تەبەننى كردوه، سىكۆلارىزم دەللى:
خوای مافى ئەوەى نىيە دەستەرداتە ژيانى بەشەر، بەشەر بۆ خوای ژيانى خوایان رېك
دەخەن، ئىنجا خوا دەفەرمۆى: ھۆكارى لەملىيان لە پىغەمبەر ﷺ، ھۆكارى بىئىروايان بە
پەيامى من ئەوەيە، كە لە دوو دلپىدان لە بەرانبەر پەيامەكەى مندا، نەك لەبەر ئەوەى
موخەممەد ﷺ شايستە نىيە.

(۸) - ﴿بَلْ لَّمَّا يَذُوقُوا عَذَابٍ﴾، بەلكو جارى سزای منيان نەچىژتو، ئەو (بلى)انە،
ھەموويان بۆ (إضراب)ن، يانى: گواستەوه لە ھالىكەوه بۆ ھالىكى سەرتر، بەلكو ھىشتا
سزای منيان نەچىژتو.

وشەى (لَمَّا)ش - لىرەدا - بۆ لابردنى شتىكە كە ئەگەرى ھەبى ئەو شتە
بى، بەلام جارى نەھاتو، واتە: جارى سزای منيان نەچىژتو، بەلام چاوەرپى
دەكرى سزای منيان بۆ بى، ئەگەر سزای منيان بچىژتبايە، ئاوا بوئىرو بى باك و
بى منەت نەدەبوون، لە بەرانبەر من و پەيامەكەم و ئەو ھەرەشانەدا كە لىيان
دەكەم، بە ھۆى گوئى نەگرتن لە پەيامەكەى منەوه.

۹- ﴿أَمْرٌ عِنْدَهُ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾، يان ئايا غەمبارەكانى بەزەي پەرۋەردگارى زالى بەخشەرت لەبەر دەستى واندان؟ تاكو بە كەيفى خويان بېدەن بە كەسەك و، نەيدەن بە كەسەكە دىكە؟! نەمەش گواستەوہەكى دىكەى سىيەمە.

۱۰- ﴿أَمْرٌ لَهُم مِّمَّا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، نەمەش گواستەوہى چوارەمە بۆشتەكى دىكە: يان ئايا ھۆكەمى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوہى دەكەوئە ئىوانىشان ھى ئەوانەو، ئەوان ھۆكەمراڧ و خاوەنن؟! ئەگەر وایە:

۱۱- ﴿فَلْيَرْفَعُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾، ئنجا با بە ھۆكارەكان سەربەكەون و بەرزبەوہو ھەلەكشەين بۆ ئاسمان، كە بە تەئكيد ئەمە فەرمانىكى دەستەوہستانكەر (أمر تعجيزي) ە، پىشتريش گۆتمان: (أَسْبَاب) كۆى (سَبَب)ە، (سَبَب)ىش ئەو پەت و گورىسە بوو، كە پىيدا سەركەوتوون بۆ سەر دارخورما، بۆ چىنىنى بەرەكەوى بۆ متووربە كردنى.

۱۲- ﴿جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْرُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ﴾، ئەوانە سەربازانىكى كە من لەولا تىشكاون لە حەزبەكان، (ما) لە (جُنْدٌ مَّا)دا: (حَرْفٌ زَالِدٌ يُؤَكِّدُ مَعْنَى مَا قَبْلَهُ، فَيَبَيِّنُ تَوَكُّدًا)، پىتنكى زىادكراوہ ماناى پىشەوہ جەخت دەكاتەوہ، كە بىرتىيە لە: بىيايەخ و كەم پىشاندىيان، كە دەفەرموى: (مِنَ الْأَحْزَابِ) ئەو سەربازانە لە حەزبەكانن، لەو حەزبانەى بە درىژايى مېژوو دژى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) بوون و دژى پەيامى خوا بوون، بەلام سەرەنجاميان فرى درانە زىلدانى مېژوو بوو، كە دەفەرموى: ﴿الْأَحْزَابِ﴾ (أي: أَيِ الْجَمَاعَاتِ الْمُخَالَفَةِ لِلْأَنْبِيَاءِ)، ئەو كۆمەلانەى سەرىچىكارو ناكۆك بوون لەگەل پىغەمبەراندا (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ).

سەرنجدانیکی وردتر لەو ئایەتانه:

ئێستا با سەرنجدانیکی وردتر لەم ئایەتە موبارەکانە بدەینەوه:

(۱) - (إِنَّ الْعَجِيبَةَ) لە تەفسیرەکهیدا^(۱) دەڵێ: کە کوتوو یانە: ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾، پێنج واتای بۆ لیکدراونەوه، کە بە بۆچوونی من هەر پێنجیان گونجاون، بەلام کامیان لە کامیان گونجاوتره؟ شوێنی هەڵسەنگاندن و بەراوردکردنە:

یەكەم: (مَا سَمِعْنَا مِنْ مُحَمَّدٍ مِنَ التَّوحِيدِ وَتَلَّى الشُّرْكَ، يُرَادُّ إِفَادُهُ مِنْ قِبَلِ مُحَمَّدٍ، فَلَا رَجْعَةَ عَنْهُ)، ئەوەی لە موحمەدەمان بیستو، لە خوا بە یەكگرتن و لابردنی هاوبەش بۆ خوا دانان، ئامانجێكە لە لایەن موحمەدەوه دەوێستری جێبەجێ بکری و لێی ناگەڕیتەوه، واتە: ئەو ئەو زۆر سەرسەختە لە دەست گرتن بە خوا بە یەكگرتەوه، ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان! تێوش دەست بە پەرستراوەکانی خۆتانەوه بکرن!.

دووهم: (هَذَا شَيْءٌ يُرِيدُهُ اللَّهُ، فَلَا مَرَدَّ لَهُ) ئەوه شتیكە خوا دەیهوی و بەرپەرچدانەوهی بۆ نیه.

(بەلام من یم وایه ئەم مانایەیان دووره).

سێهەم: (هَذَا شَيْءٌ مِنْ تَوَالِبِ الدَّهْرِ)، ئەمە بەلایەكەو بە ملماندا داهااتو، ئامانج لەوهش ئەوهیه کە تێمە تووشی زیان ببین، بۆیه دەبێت خو رابگرین بۆ ئەو بەلایەو، شانی بدەینە بەری.

چوارەم: (دَيْنُكُمْ يُرَادُّ وَيُطْلَبُ أَغْذُهُ مِنْكُمْ)، ئایینەكەتان دەوێستری لێتان وەرگیرێ و لێتان تێك بدرێ.

وهك چۆن فیرعهون کاتی خووی کە مووسا علیهِ السلام چوو بۆ لای خەلکی میسر گوتی: ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ (۲) غافەر، واتە: من دەترسێم ئایینەكەتان لێ تێكبات، یاخود تاشووب و ئاژاوه لە نێو وڵاتدا پەیدا بکات، یانی: دینتان تێكبات، یان ژینتان، یانی: فیرعهون دین و ژینی

خه لکه که ی زور چاک رهنو هیناوه! که دینه که یان بریتی بوو له پهرستنی فیرعه ون، که ده یگوت: ﴿يَأَيُّهَا أَلَمَلًا مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾ القصص، یان ده یگوت: ﴿قَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ النازعات، ژینه که شیان نه وه بووه که سوغره بیکاریان پیکراوه، به تاییه ت نه وه ی نیسرانیل و، خه لکه که ی دیکه ش هه مووی به چاوی کوپله سهیر کراون!

پینجه م: ﴿مَا مُعَمَّدُ يَفْعَلْهُ، شَيْءٌ يَتَمَتَّى وَيُرِنْدُهُ كُلُّ أَحَدٍ﴾، نه وه ی موحه ممه د ده یکات، شتیکی خوا زراوه و، هه موو که س ده یه وی.

نه ویش نه وه یه که خویتان به سهرتان دا فهرز بکات و به پیتن، به بیانووی هینانی نایینی خوا به یه ککرتنه وه!

(۲) - نه کهر سهرنجی قسه کانی کافره کان بدهین، ده یینین چوار بیانوویان هیناونه وه، گوتوو یانه:

۱- ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾، نه مه کاریکه ده ویستری، به و چند واتایه ی لیکنان دایه وه.

۲- ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْأَلَمَةِ الْأُخْرَى﴾، نه وه مان له نایینی نیپراهیم، یاخود دوا کومه لکا و جیلی خویمان نه بیستوه، یان: دوا نایین و په یامی خوا، که بو نه صرانییه کانیاں هاتوه، شتی وای تیدانیه.

۳- ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا أَلْخَلْقُ﴾، نه وه به س هه لبه ستراره.

۴- ﴿أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، نایا له نیتو نیمه دا په یامی خوا بو سهر وی دابه ز تراوه؟ که شایسته ش نیه.

(۳) - نجا خوا ی پهروره دگار له به رانبه ر نه و چوار پاساوه دا، که هه موویان قسه ی هیچ و بوئن:

أ- که گوتوو یاته: ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ﴾، بیگومان موحه ممه د ﷺ نه یو یستوه زیانیان لی بدات، ویستوو یه تی دهر بازیاں بکات له دنیا دا، له کوپلایه تی و چینایه تی و، له

خۆسەپاندىنى ھەندىك بەسەر كۆمەلىكداۋ، لە قۇرخىردنى سامان لە لايەن ھەندىكەۋە، لە ھەدەربازيان بىكات و، نىعمەتەكان بىگەرتەۋە بۇ خاۋەنەكانى خۇيان كە خەلكە.

ب- كە گوتوويانە: ﴿مَا مَعَنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ﴾، ئەۋەش درۆ بوۋە، ھەم نىبراھىم ئەلەيھىسسالام، ھەم عىسا ئەلەيھىسسالام ھەم پىغەمبەران لە ئايىنى خۇيان دا، خوا بە يەككىرتىيان ھىتاۋە، ھىچ كام لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بىجگە لە خواپەرستىي، شىتىكى دىكەي نەھىتاۋە.

ج- كە گوتوويانە: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا نَحْنُ﴾، ئەمە شىتىكى ھەلبەستراۋە، ھەلبەتە موھەممەد ﷺ ھەتا گەبىشتوۋەتە تەمەنى چل (۴۰) سالىي، ھىچى نەفەر موۋە، لە دۋاي چل سالىيەۋە فەر موۋىيەتى: (من نيردراوى خوام)، ئىنجا ئەگەر ھەلبەست بوۋايە، زووتر ھەلىدە بەست! پاشان موھەممەد ﷺ ھىچ شىتىكى لى دەرەنە كەۋتوۋە لە پىش تەمەنى چل سالىي دا، تاكو خوا پابەندى كىرۋە بە ئايىن و پەيامەۋە.

د- پاشان كە دەلتىن: ﴿أُنَزِّلُ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئايا لە نىۋ نىمەدا (ذِكْر) بۇ ۋى دابەزىتراۋە؟! بەلى، ئەۋ كات و دۋاتر و ئىستاش و ھەتا دىيادىيە نەك تەنيا لە نىۋ كۆمەلگاي غەربەدا، بەلكو لە نىۋ ھەموو مۇقايەتىي دا ۋەك موھەممەد شايستەي تىدا نەبوۋە نابى، ھەر پىغەمبەرىك لە پۇژگارى خۇيدا، شايستەترىنى كۆمەلگاي خۇي بوۋە، ۋەك خوا دەفەر مۋى: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾، الانعام، واتە: خوا دەزانتى پەيامى خۇي لە كوتىدا دادەنتى.

ئىنجا خۋاي كار بە جى چۋار جۋرە ۋەلىميان دەداتەۋە:

۱- ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي﴾، بەلكو ئەۋان لە دوو دلىيدان لە يادى من و بەرنامەي من، كە پىنيان ۋانىيە خۋاي دادگەر پەيامىكى نارد بى، بۇ پىكىختىنى ژيانى بەشەر، ياخود لە ۋە پەيام و بەرنامەي بە موھەممەد ﷺ نىردراۋە، لە دوو دلىي دان، نەك موھەممەد ﷺ كەم و كوپىيەكى ھەبى و شايستە نەبى.

۲ ﴿بَلْ لَّمَّا يَدُورُوا عَذَابٍ﴾ به لکو جارئ سزاو تازارو توّلهی منیان نه چیژتوه، بویه وای
بی منته و بی باکن.

۳- ﴿أَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾ ئایا عه مباره کانی به زهیی پهروه دگاری
بالدهستی به خشهر له لای وادن، تاکو به که یفی خوځان بدهن به وو نه یدهن به وی دیکه؟!
نه خیر!

۴- ﴿أَمْرٌ لَهُم مِّنْكَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ط قُلِ زَعَمُوا فِي الْأَسْبَابِ﴾ یان ئایا
حوکمی ئاسمان و زهوی و نه وهی ده که ویتنه تیوانیان له بهر دهستی وانه؟! نه گهر وایه
با سه ربکه ون! که به دلتیایه وه نه وه به توانجه وه فرمان پیکردنه، زانایان ده لّین: (أَمْرٌ
لِّلْعَصِیِّ)، فرمانه بو دهسته وسان کردن، واته: ئیوه بچنه سه ری، پرپار بو خه لکی بدهن
داخو چی بکری و چوون بکری؟

مه‌سه‌له‌ی سیته‌م و کوټایی:

سهرنجر اکتشان بو میژووی شه‌ش له‌ گهلانی پتشیوو، که په‌یامی خویان به‌ درو داناووه، خواش سزای داوون و، هو‌شداری دان به‌ بیروایان، که نه‌وانیش ته‌نیا چاوه‌ریی هارژن و ده‌نگیکی بی‌ره‌زا ده‌کن، که یه‌ک تاو زیاتری پی‌ ناچی و پی‌ ناوه‌خړی:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْبَانِ ﴿١٢﴾ وَنُوحٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَبُ الْأَنْبِيَاءِ ﴿١٣﴾ إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿١٤﴾ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّلْ لَنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾﴾

شیکردنه‌وی ته‌م ټایه‌تانه، له‌ سیزده برکه‌دا:

(۱)- ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، له‌ پتشی وانداه‌لی نوح به‌ درو‌یان دانا.

لیره‌دا به‌رکار (مفعول به‌ی) (كَذَّبَتْ)، قرتیزاوه، چونکه له‌ دوایدا پروونی ده‌کاته‌وه، نه‌وه‌ی به‌ درو‌یان داناوه‌چییه؟ نه‌ویش هر له‌ فره‌مایشتی خواد که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ كُلَّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ﴾، واته: هیچ کامیان نه‌بووه، مه‌گه‌ر هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانی به‌ درو داناون، ئنجا به‌ دنیایه‌وه هه‌ر کامیان له‌ پوژگاری خویدا پی‌غه‌مبه‌ریکی به‌ درو داناووه، به‌لام بویه‌خوا ده‌فه‌رموی: هیچ کامیان نه‌بووه، مه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌رانیان به‌ درو داناووه، چونکه که‌سیک پی‌غه‌مبه‌ریک به‌ درو دابنن، وه‌ک نه‌وه‌وایه هه‌موویانی به‌ درو دانابنن، چونکه په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ران هه‌مووی وه‌ک یه‌کیکه، له‌ تیره‌پوک و جه‌وه‌ردا یه‌کیکه، له‌ هیله‌ گشتیه‌کانی دا یه‌کیکه.

(۲)- ﴿وَعَادٌ﴾، گه‌لی (عاد) یش، وه‌ک پی‌شتر گوتمان: گه‌لی (عاد) پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان ناوی (هود) بوو، تیمه به‌سه‌ره‌اتی (عاد) و گه‌له‌که‌یمان له‌ سوږه‌تی (هود) دا به‌ درو‌ژی هیتاوه.

۳- ﴿وَمَرْعُونَ دُوَ الْاَوْتَادِ﴾ ھەرۈھەا فیرعەونی خاۋدن گولمىخان، يان: خاۋدن قەلۋ كۆشكان: ئەۋىش پىغەمبەرانى بە درۆ دانان، ئەو مووسا ھارۋونى (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ) لە سەردەمى خۆى دا بە درۆ دانان، ئەوانىش دوو ھوونە بوون لە پىغەمبەرانى خوا، وشەى (دُو)، واتە: خاۋدن، (اَوْتَاد)، كۆى (وَيْد) يان (وَيْد)، بە مانای سىنگ و گولمىخ، دى، (عَوْدٌ غَلِيظٌ لَّهُ رَأْسٌ مُّقْلَطٌ يَدُقُّ فِي الْأَرْضِ لِيُشَدَّ بِهِ الطَّنْبُ)، دارىكى چرەو سەرىكى پانى ھەيە، لە زەۋيدا دەچەقىرى تاكلو ئەو پەتەى لە پەشمالىك بەستراۋە پىي بەستىتەۋەو، جار واىە ولاخى پى دەبەستىتەۋە.

۱- مەبەست لە خاۋدن سىنگ و گولمىخ (دو اوتاد) دەگونجى ئەۋەبى كە فیرعەون سىنگ و گولمىخى بەكار ھىنان بۆ ئەشكەنجە دان و نازاردانى خەلك، لە كوردەۋارىي خۇماندا دەگوتى: «فلان كەسیان چوار مېخە كېشا»، فیرعەون عادەتى وا بوۋە بە دار خورمايەكەۋە، يان بە دیۋارىكەۋە كەسىك وىستىي بىكوژى بە ئەشكەنجەدان، چوار مېخەي كېشاۋە، واتە: بىمارىك لە سەر دەستىك و، بىمارىك لە سەر دەستەكەي دىكەي، بە ھەمان شىۋەش لە سەر پىيەكانى و، كىردوۋىتەى بە رەسم تاكلو گىانى دەرچوۋە!!

۲- واتايەكى دىكەي: (اوتاد)، ئەۋەيە كە خۋازراۋەتەۋە بۆ ئەو ھوكمرانىي و دەسەلاتەي كە فیرعەون فەرزى كىردە.

۳- واتايەكى دىكەي ئەۋەبە كە مەبەست پىي بىنا بەرزەكان، ئەو ھەرمانەي كە بە (أهرام) كۆدەبىتەۋە، كە ۋەك گۆر بۆ فیرعەونەكان، دروستكراون.

شاينى باسە: ئەو فیرعەونەي كە لەو ئايەتەدا مەبەستە، فیرعەونىكە كە لەگەل مووسا و ھارۋوندا رۈۋبەرۋو بۆتەۋەو پىي گوتراۋە: (مَتَفَاتِحُ الثَّانِي)، كە بەنوۋ نىسپرانىل لە پۆزگارى ئەۋدا لە مىسر دەرچوون، ئەۋىش لە پادشاكانى خىزانى نۆزدەيەمە، لە رىزبەندىي ئەو خىزانانەدا كە ھوكمرانىي مىسپران كىردەۋە، ئەو خىزانى نۆزدەيەمە، ناسراۋ بوونە بەۋەي كە بىنايان زۆر دروست كىردوون، ماۋەي ھوكمرانىيەكەيان (۱۴۷) سالى بوۋە، لە سالى (۱۴۶۲)ى پىش زابىن تاكلو (۱۲۸۸)ى پىش زابىن، كىتیبە مېژۋىيەكان وا دەلىن.

۴- ﴿وَمُودٌ﴾، ههروه ها گهلی (مُود) یش به درویان دانا، (په یامی خوا)، گهلی (مُود) که پیغه مبه ره که یان ناوی صالح (صَلِّح) بوو، تیمه به سه رهاتی صالح و گه له که یمان له تهفسیری سووره تی (الحجر) دا، به تهفصیل باسکر دوه.

۵- ﴿وَقَوْمٌ لُّوطٌ﴾، ههروه ها گهلی (لوط) یش، په یامی خویان به درو دانا، گه له که ی (لووط) هه به ناوی خویه وه ناونراوه، نه گه رنا لووط خوی خه لکی عیراق بوو و له ئووری کلدانیان نیشته جَن بووه، چونکه برازی پیغه مبه ر ئیبراهیمه (عَلِیْهِ السَّلَام) غه ریب بوو له و شوینه ی که بوی چووه، که فه لستین و شام بووه، به سه رهاتی لووط (لُوط) و گه له که یشمان له تهفسیری سووره تی (هود) دا هیناوه.

۶- ﴿وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ﴾، ههروه ها هاوه لآن، یاخود خاوه دانی باخه که، یان دره خته چرو پره که، که پیغه مبه ره که یان ناوی شوعه یب بووه، هم به (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) و، هم به خه لکی (مَدِیْن) یش ناسرون، نجا ئایا خه لکه که خه لکی شاری مه دیهن بوونه و، گه له که ش هه ر پی گوتراوه: مه دیهن و نه و باخه شیان هه ر هه بووه؟ هه ندیکی دیکه ش گوتوو یانه: نه وانه دوو گه ل بوون و تاکه پیغه مبه ریک که بۆ دوو گه لان نیردرا بَن، شوعه یب بووه، هم بۆلای خاوه دانی باخه که (أَصْحَابُ الْاَيْكَةِ) نیردراوه و، هم بۆ لای خه لکی (مدین) یش، تیمه به سه رهاتی شوعه یب و گه له که یمان له تهفسیری سووره تی (هود) دا به دریزیی هیناوه.

۷- ﴿أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ﴾، نا نه وانه ن شهس کۆمه له کان. (التَّغْرِیْفُ فِي الْأَحْزَابِ لِلْقَضِرِ أَيْ: هُمُ الَّذِينَ بَلَغُوا الْكَمَالَ فِي الْحِزْبِيَّةِ الْمَذْمُومَةِ ضِدَّ الْأَنْبِيَاءِ)، (أَحْزَاب) ئه لیف و لامی ناساندن له سه ره، نا نه وانه ن حیزبه کان! نه مه مانای کورت هه لئان ده گه یه نَن، واته: هه ر نه وانه ن که له کۆبوونه ودا له دژی پیغه مبه ران گه یشتبوونه لووتکه، یانی: هه ر نه وانه حیزب و تاقمی تیزو ته وواو بوون له دژایه تی کردنی پیغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۸- ﴿إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلُ﴾، هیچ کامیان نه بوو مه گه ر پیغه مبه رانی به درو دانان.

نه م (إِنْ) ه، لابه ره (نَافِیة) یه، واته: (مَا كَلَّ)، ته نوینی سه ر (كَلَّ) قه ره بوویه بۆ پآلوه لادراو (مُصَافٍ إِلَيْهِ) که بریتییه: له (هُمْ) واته: (مَا كَلَّهُمْ إِلَّا كَذَبَ الرُّسُلُ)،

هیچ کامیان نه‌بوون، مه‌گه‌ر پی‌غهمبه‌رانیان همه‌موویان به درو داناون. لِیْرَه‌دا ﴿إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ﴾ هم به‌رکار (مفعول به) ی (کذبت) له: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ هم هی هه‌ر پینجه‌که‌ی دیکه: (وعاد) و (ثمود) و (فرعون ذو الأوتاد) و (قوم لوط) و (أَصْحَابُ لُؤْيِکَ)، به‌رکاری (گذب) پروون ده‌کاته‌وه، که بریتی بووه له به درو دانانی پی‌غهمبه‌ران و، نه‌و په‌یامه‌ خواییه‌ی پتیا‌ن دا نیردراوه.

۹- ﴿فَحَقَّ عِقَابُ﴾، نجا سزای منیان له سه‌ر چه‌سپا، نه‌م (ف)یه، ده‌گونجی:

ا- بو ته‌عقیب بئ، یانی: په‌کسه‌ر دوی نه‌وه‌ی پی‌غهمبه‌رانیان به درو دانا، سزای منیان له‌سه‌ر چه‌سپی، ﴿عِقَابُ﴾ له بنه‌ر دت دا (عقایی)یه‌و (ی)که لادراوه‌و و که‌سه‌ر له شوینی دانیشوده، (أَيُّ ثَبَّتَ وَوَجَبَ عِقَابِي عَلَيْهِمْ)، چه‌سپاو و پتویست بوو سزای من له‌سه‌ریان.

ب- ده‌شگونجئ (ف)یه‌که بو به دوا‌دهاتن (فَاءُ التَّعْقِيبِ) بئ.

ج- ده‌شگونجئ (فَاءُ الْجَزَائَةِ) بئ، واته: له سزای نه‌ودا که پی‌غهمبه‌رانیان به درو دانا، سزای منیان له‌سه‌ر پتویست بوو.

۱۰- ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، نا نه‌وانه‌ش (نه‌و بی‌بروایانه‌ی رۆژگاری موحه‌مه‌د ﷺ له عه‌رهب و غه‌یری عه‌رهب، هی رۆژگاره‌کانی دیکه‌ش) نه‌وانه همه‌موویان چاوه‌رپی ناکه‌ن، مه‌گه‌ر به‌ک هارژن، به‌ک ده‌نکی گه‌وره، ﴿وَمَا يَنْظُرُ﴾، (مَا يَنْظُرُ) به پتی سیاق ددگونجئ به مانای: ته‌ماش ناکه‌ن و، ده‌شگونجئ به مانای چاوه‌رپی ناکه‌ن، بئ، به‌لَم لی‌ره‌دا به مانای چاوه‌رپی کردنه، واته: نه‌وانه چاوه‌رپی ناکه‌ن بی‌بروایه‌کانی رۆژگاری پی‌غهمبه‌ر ﷺ به پله‌ی به‌که‌م، ﴿إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، جگه له هارژن‌تیکي گه‌وره، ده‌نکیکی گه‌وره، که له دوی فووکردنی په‌که‌می ئیسرافیل به (صور)دا په‌یدا ده‌بئ،

۱۱- ﴿مَا لَهَا مِنْ قَوَارٍ﴾، به‌ک تاو ناوه‌خری. (قَوَارٍ) خویندراوه‌ته‌وه‌و (قَوَارٍ)یش خویندراوه‌ته‌وه، هم به سه‌ر، هم به بو‌ر، (القَوَارِ وَالْقَوَارِ: إِسْمٌ لِمَا بَيْنَ حَلْبَتِي حَالِبِ

النَّافَّةِ، وَرَوَعَتِي فَصِيلَهَا، وَاللَّبَنُ الْمُجْتَمِعُ فِي تِلْكَ الْحِصَّةِ يُسَمَّى: الْفَيْقَةُ وَالْجَمْعُ: أَفَاقِيْقُ)،
(فَوَاقُ) و (فَوَاقُ) ناون بۆ ئەو ماوهیەکی دەکەوتنە نێوان دوو دۆشین، دۆشین
حوشتر، (دەشگونجی غەیری حوشتریش بێ، مەر بێ، بز بێ، مانگا بێ، گامیش بێ)،
هەرودەها بەو ئەو دوو مژینەش دەگوترێ کە بەچکەکی دەیمژێ، (کە بەچکەکی حوشتر
پێی دەگوترێ: (فَصِيلُ) و، کارو بەرخ، کە بز و مەر دەمژن و، گۆلک و پالāخ، کە مانگا و
گامیش دەمژن، ئنجا ئەو ماوهیەکی دەکەوتنە نێوان ئەو دوو مژینانەوه کە جارتک
مژیکێ لێدەدات، قومیکێ لێدەدات، دواپی ماندوو دەبێ و دەمی لێدەکاتەوه، دواپی
دوو بارە دەمی بۆ دەباتەوه، ئەو ماوهیە پێی دەگوترێ: (فَوَاقُ)، هەرودەک کە سیکیش
کە گوانەکی دەدۆشێ، پایدەگوشێ تاکو شیرێ لێ بیتە خوار، دواپی بەری دەدات
تاکو شیرێ تیبیتەوه، ئەو ماوهیەش پێی دەگوترێ (فَوَاقُ) و (فَوَاقُ) ئەو شیرەش کە
کۆدەبیتەوه لەو کاتەدا پێی دەگوترێ (فَيْقَةُ) کە بە (أَفَاقِيْقُ) کۆدەکریتەوه.

(أَي: لَيْسَ بَعْدَهَا إِمْهَالٌ بِقَدْرِ الْفَوَاقِ أَوْ الْفَوَاقِ)، دواپی ئەوهی ئەو هارپژن و چریکەیه
دێ، مۆلەت نادرین بە ئەندازەێ مژ لێدانیک، یان بە ئەندازەێ دادۆشینیک،
واتە: ماوهیەکی کەمیشی ناکەوێتێ، دواپی ئەو چریکەیه، یە کسەر لە بەین
دەچن، یاخود: هاتنی ئەو دەنگ و چریکەیه، ماوهکەێ زۆر زۆر کەمەو لە
چاو ترووکانتیکدا ئەوه دەفەموێ، پتشتیش باسمان کردووە لە تەفسیری سووپردێ
(الأعراف) دا، کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: کە سیک پارووی بەرز کردۆتەوه بۆ
زاری، ناگا پارووەکە بخاتە دەمی، دنیای بەسەردا کاول دەبێ.

۱۲- ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِطْنًا﴾، (بێبروایەکان) گوێیان: پەرودەگارمان! پشک و
بەشی خۆمانمان لە سزا بۆ پێشبخە، (الْقِطْ: الْقِسْطُ مِنَ الشَّيْءِ، وَقِطْعَةُ الْوَرَقِ الَّتِي يُكْتَبُ
عَلَيْهَا الْعَطَاءُ لِأَحَدٍ)، (قِطْ) بە بەشیک لە شتی کە دەگوترێ، هەرودەها بە پارچە کاغەزێ کە
دەگوترێ کە بەخششیکێ بۆ کە سیک لێ دەنووسرێ (أَي: نَصِيبًا مِنَ الْعَذَابِ) بەشی
خۆمان لە سزا، بە پەلە بۆمان بێتە.

(۱۳) - ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾، پیش روزی لپرسینهوه، که نهمه گپړانهودی قسهی وانهو خوا ﷻ قسهکهیان دهگپړتتهوه، که گالتهیان به زیندووبونهوهو سزاو پاداشت کردوه، گالتهیان به هاتنی قیامت کردوه، بویه وا بهبی باکیی گوتوویانه: پهروهردگارمان! بهش و پشکی ټیمه لهو سزابهدا ههیه، پیش قیامت بومان بیته، پیش پوژی لپرسینهوه بومان بیته، واته: بروامان نیه که بیی، بویه وا به بیمنه تی و به ملهوپی ته حددایان کردوه که نه خیر راست نیه! نه گهر ههیه بیهنه، وهک له جی دیکهش زوریان واگوتوه.

خوا به لوتف و کهږم می خوئی یارمه تییمان بدات په ند وه برگرین له گهله مله وړه کان، له گهله یاخییه کان، که په یامی خویان که به پیغهمبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوویه تی، به درویان داناوهو، سهره نجام خویان تووشی پوژرپه شی کردوه، خویان تووشی ژین تالیی دنیاو شپرزه حالی قیامت کردوه، خوا ټیمه له وه پارتی و، خوا یارمه تییمان بدات به دل و گیان هه ولبدین به عقل و هوش زیاتر له په یام و به رنامه ی خوا ټیگه ی و، به دل و دهر وون زیاتر نه و په یامه قبول بکه ی، په سندی بکه ی، وه برگرین، تامی لیکه ی و، به زمان دانی پندابینین، بیگه یه نین، پوونی بکه ی نه وهو، به نه دنامه کانیشمان جیه جی بکه ی، هم له ژانی تاکیی خومان دا، هم له ژانی خیزانییمان دا، هم له ژانی کومه لایه تییمان دا و، هم له ژانی سیاسیییماندا، یتکومان خوا ﷻ هه موو پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و هه موو په یامه کانی خوئی دابه زاندوون، بو نه وهی مروقه کان پری راست بگرین و، سهره نجام به خته وهی دنیاو سهره فرازی پوژی دواپی بن، نه گهرنا خوا ﷻ نه به به ندایه تی و چاکه ی مروقه کان سوودکی پیده گات، نه به هوئی گوناهو تاوان و لادانیسیانه وه زیانکی پیده گات، نه وه مروقه کانن که نه گهر پری خوا بگرین، خویان به خته وهرو به هرده مند دهن و، نه گهر له پری خواش لابدهن، خویان زهره رهنه ندو ژین تال و به دحال دهن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی دووډم ❖

بیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له سیزده (١٣) نایه‌ت پتک دتی، نایه‌ته‌کانی: (١٧ - ٢٩)، که تهرخانکراون بۆ باسکردنی ژماره‌یه‌ک له نیعمه‌ته‌کانی خوا ﷻ له‌سه‌ر داوود علی‌ه‌السلام و، به‌سه‌رهاتیکێ تایبه‌تی داوود که ته‌نیا له‌م سووپه‌ته‌دا هاتوه‌و، مایه‌ی مشت و مپی زۆری نیوان زانایان بووه، به‌بۆچوونی من، به‌هۆی کارتیکراوبوونی هه‌ندیکیان و، که‌وتنه‌ ژێر کاریکه‌ری هه‌ندی‌ک قسه‌و قالی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کانه‌وه، که پوخته‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ش کیشه‌ی خۆ بردنه‌ لای داوودی دوو که‌سی ناکۆکه، که خۆیان به‌ برای یه‌ک‌دی ناساندوه‌و، دوا‌ی خسته‌ پووی کیشه‌که‌ له‌لایه‌ن ده‌عواکه‌ره‌وه، به‌ شیوه‌یه‌کی ورووژنه‌ر، یه‌که‌سه‌ر داوود هه‌له‌چوه‌و، بپیری سته‌مکاربوونی به‌سه‌ر بابای ده‌عوا له‌سه‌ردراودا داوه‌و، به‌و بۆنه‌یه‌شه‌وه خوا ﷻ نامۆزگاری و لۆمه‌ی داوودی کردوه، که له‌ دادوه‌رییدا ده‌بی وریابتی و، شوین سۆزو ناره‌زوو نه‌که‌وتی، نه‌که‌رنا له‌ پاسته‌ پی لا ده‌دات.

﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (١٧) ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (١٨) ﴿وَالطُّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَوَّابٌ﴾ (١٩) ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَيَّاتُنُهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ﴾ (٢٠) ﴿وَهَلْ أَنتَكَ نَبْوًا الْخَضَمَ إِذْ سَوَّرُوا الْيَمْرَبَ﴾ (٢١) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُدَ ففَرَغَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصَصْنَا لَكَ بَعْضًا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَتَاكَ مِنْهَا بِالْحَقِّ وَلَا تُلْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ (٢٢) ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِيَّ نَجْمَةٍ وَاحِدَةٍ فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ (٢٣) ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِنِّي نَجْمُكَ مِنِ الْغُلَاطِ لِتَبْنِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ (٢٤) ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بِطِلَافٍ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ كَتَبَ أَرْزُلُهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لَّيَدْبُرُوا بَيْنَهُمْ وَلَسْتَ ذَكَرُ أُولَ الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٩﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(ئەى موخەمەد ﷺ)!} لە بەرانبەر ئەویدا كە پێیروایان دەیلێن (لە قسەى پووج و خراب) خۆراگرێهەو، یادی بەندهكەمان داوودی خواوەن توانا بكە، بێگومان ئەو زۆر گەراوە بوو (بۆ لای خوا) ﴿١٧﴾ تێمە چیا بە کامان بۆ داوود ملکه چ کردبوون، ئێواران و دەمەو خۆرەلەت (خوا) بە پاکگرتنیان لەگەڵدا دەکرد ﴿١٨﴾ هەرودەها بەلەندەکانیشمان (بۆ داوود پام و دەستەمۆ کردبوون و) کۆکراوەبوون و، هەرکامیان زۆر بۆ لای داوود گەراوە بوو (فەرمانبەر و ملکه چى بوو) ﴿١٩﴾ هەرودەها حوکمرانییەكەیمان بەهێز کردبوو و، حیکمەت و قسە پوونیمان پێداوو ﴿٢٠﴾ ئایا هەوآلى (خەلكە) ناکۆكەكەشت بۆ هاتو؟ كاتێك وەسەر دیواری میحرا بەكە (ی داوود) كهوتن ﴿٢١﴾ كاتێك (كت و پیر) لە داوود وەژوور كهوتن، ئەویش بە هۆى (كت و پیر وە ژوور كهوتنى) وانەوه، داچەكی، (ئەوانیش) گوتیان: مەترسە، دوو كەسى ناکۆكین، یەكمان ستهمى لەوى دیکەمان کردو، ئنجا تۆ بە هەق دادوهرییمان لە تێوان دا بكەو، لامەدەو بەرەو راستە پێ رێنماییمان بكە ﴿٢٢﴾ (یەکیان گوێ: ئەمە برامە، نەوهدو نۆ مەپرى هەن و،

منیش به که مه‌رم هه‌یه، که‌چی پیښگوتم: مه‌ر ده‌کەت بخه زیر پکښی من و، له دواندنیش دا به‌سهرم دا زال بوو ﴿٢٧﴾ داوود گوو: به دنیایی به داواکردن پتدان مه‌ر ده‌کەت، که بیخاته گه‌ل مه‌ر ده‌کانی، سته‌می لیکردووی و زورتک له مرؤفه یتکه‌له‌کانیش سته‌م و ده‌ستدریزیی له‌گه‌ل یه‌کیدیی دا ده‌کەن، جگه له‌وانه‌ی بڕوایان هیناووه کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوون و، نه‌وانیش که‌من، داوود (پاش دادوه‌رییه به په‌له‌که‌ی) زانی که تیمه تاقیمان کرده‌وه، (بۆیه) یه‌کسه‌ر داوای لیئوردن له په‌روه‌ر دگاری کردو، به پکوع دا که‌وت و گه‌رایه‌وه (بۆ لای خوا) ﴿٢٨﴾ تیمه‌ش له‌و (هه‌لوسته هه‌له‌یه) ی لیمان بووری و، بیگومان له لای تیمه‌ش نیزیکی و سه‌ره‌نجامیکی هه‌ره چاکي هه‌یه ﴿٢٩﴾ نه‌ی داوود! تیمه تو‌مان کرده به جینشین له زه‌ویی دا، ئنجا به هه‌ق و دادگه‌رانه دادوه‌ریی له نیوان خه‌ل‌کدا بکه‌و، شوین ئاره‌زوو و سوژ مه‌که‌وه، نه‌گه‌رنا له پتی خوا ونت ده‌کات (ولات ده‌دا)، مسۆگه‌ر نه‌وانه‌ی له پتی خوا ون ده‌بن (ولا ده‌ده‌ن) نازاریکی توندیان هه‌یه، (له پۆزی دوابی دا) له سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه که پۆزی لیپرسینه‌وه‌بان له بیر‌چوه‌وه لیتی بن ناگابوون ﴿٣٠﴾ تیمه ناسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی نیوانیشیا‌مان پووچ (و بن حیکمه‌ت) دروست نه‌کردوون، نه‌وه (که گه‌ردوون بن حیکمه‌ت و نامانجه) گومانی نه‌وانه‌یه که بی‌بروایوون، ئنجا سزای سه‌خت بۆ نه‌وانه‌ی بی‌پروان له ناگه‌ر (ی دۆزه‌خ) ﴿٣١﴾ یان نایا نه‌وانه‌ی بڕوایان هیناووه کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوون، وه‌ک یتکه‌ده‌ران و خراپه‌کاران له زه‌وی دا داده‌نیین؟ یان نایا پارێزکاران وه‌ک تاوانباران داده‌نیین؟ (ئه‌گه‌ر پۆزی دوابی نه‌بی مانای وایه نه‌و جوړه که‌سه جیاوازانه، وه‌ک یه‌ک دانراو!) ﴿٣٢﴾ (نهم قورئانه) کتییکه بۆ لای تو‌مان دابه‌زاندوه، به پتزو به‌ر هه‌مداره (دامانبه‌زاندوه) تا‌کو له نایه‌ته‌کانی رامینن و، تا‌کو خاوه‌ن عه‌قلانیش (به‌هۆیه‌وه هه‌رچی راستیی پیوستیانه) بیریان بکه‌وتنه‌وه (و په‌ند وه‌ر بگرن) ﴿٣٣﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(ذَا الْآبَاءِ): (أَي: ذَا قُوَّةٍ)، واته: خاوهن هیز، (ذَا) واته: خاوهن، (أَيِدٍ) واته: قووهت، هیز، (أَيِدٍ) کۆی (یَد) ه، (أَيِدِي) واته: دهسته کان، به لَام لیره دا مه به ست پیتی هیزه، چونکه هه موو که س دهستی هه ن، به س هه موو که س نه و هیزو پیزه ی نیه، که پتویسته ی بۆ نه بجامدانی کاره کانی.

(أَوَابُ): (الأَوَابُ: كَالْتَوَابِ، وَهُوَ الرَّاجِعُ إِلَى اللَّهِ بِتَرْكِ الْمَعَاصِي)، ده لَن: (أَوَابٌ) وهک (تَوَابٌ) ه، که بریتیه: له که پاوه بۆ لای خوا، به واز لیه تانی گونا هان.

(بِالْعَصِيِّ): (الْعَصِيُّ: مَنْ زَوَالَ الشَّمْسِ إِلَى الصَّبَاحِ)، (عَصِيٌّ) له و کاته وه که خۆر له ئیوه راستی ناسمان لاده دات تا کو به رده بیان، پیتی ده گوتری: (عَصِيٌّ).

(وَالْإِشْرَاقِ): (الْإِشْرَاقُ: وَقْتُ الْإِشْرَاقِ)، کاتی خۆر هه لآتنه، ده گوتری: (شَرَقَتْ الشَّمْسُ شُرُوقًا، أَي: طَلَعَتْ)، خۆره که هه لآت، کاتی خۆر ده رده که وێ.

(الْحِكْمَةِ): (إِصَابَةُ الْحَقِّ قَوْلًا وَعَمَلًا، أَوْ حَقَائِقُ الْقُرْآنِ)، که ده فهرموئ: ﴿وَمَا يَنْتَهُ الْحِكْمَةُ﴾، حیکمه ت به موته فیهی که دێ، واته: پتیکانی هه ق به قسه و به کرده وه، له قورئاندا زۆرجار به مانای راستیهی کانی قورئان هاتوه، نه گهر ته ماشای نایه ته کانی سووره ی (الإسراء) یش بکه ین، بۆمان ده رده که وێ حیکمه ت واته: خو بزار کردنی مرووف له په وشت و ئاکاره خراپه کان و، خو رازاندنه وه به سیفه ته به رزو ئاکاره جوانه کان.

(وَقَصْلٌ لِّلْطَّابِ): (قَصْلٌ) واته: لیک جیا کردنه وه (خِطَاب) یانی: دواندن، (مَا فِيهِ قَطْعُ الْعُكْمِ، وَحُكْمٌ فَيَقْصَلُ: الْكَلَامَ الْبَيْنَ، الْقَصْلُ: إِثَانَةً أَحَدَ الشَّيْئَيْنِ)، ده لَن: ﴿وَقَصْلٌ لِّلْطَّابِ﴾، شتی که که بریاری به کلایی که ره وهی تیدابن، (وَحُكْمٌ

فَيْصَل) واتە: قەسە بەكى پۈۈن، (فَصْل): بىرىتپە لە لىك جىا كىرەنەۋى دۈۈ شتان لە بە كدى، ياخۇد شىك لە دۈۈ شتە كان.

(الْخَصِم): (الْخَصْمُ: مَضَرَ خَصْمُهُ، أَي: نَارَغْتُهُ خَصْمًا)، (خَصِم)، چاۋگە، لە (خَصْمَتُهُ) ھە ھاتو، (خَصْمَتُهُ) واتە: ناكۆكىم لە گەلدا كىر، يان: (نَارَغْتُهُ)، ئىجا (خَصِم) چاۋگە، بە لىم لىرەدا بە ماناى كۆمەلە خەل كىكى ناكۆك بە كار ھاتو.

(تَرَوُّا): (الشُّورُ: الْعَائِطُ، وَتَسْوَرُ: صَعِدَ الشُّورُ)، (شور)، بە ماناى دىۋار دى، يان دىۋارى ھەۋشە، يان ھەر دىۋارىك كە دە كىرى، ھەك پەر زىنىك، ئىجا (تَسْوَر) بىرىتپە لە ھەۋى بە سەر نەۋ دىۋارە بىكەۋى (ۋە سەر كەۋتن).

(الْمَحْرَبَ): (الْمَسْجِدُ، أَي: صَدْرُ الْمَجْلِسِ)، (مَحْرَب) ھەم بە ماناى مزگەۋت ھاتو، ھەم بە ماناى پىشەۋى كۆرۈ مە جىسىك ھاتو، بە ماناى ژۈۋىكى تايپە تىش ھاتو، كە مەۋق خاۋا پەرستى تىدا بىكا.

(فَرَعَ): (الْفَرَعُ: انْقِبَاضٌ وَنَفَازٌ يَعْتَرِي الْإِنْسَانَ مِنَ الشَّيْءِ الْخَفِيِّ)، (فَرَع): بىرىتپە لە داچلە كىنىك و رىك ھاتىكە كە بە سەر مەۋقدا دى، لە نە نجامى شىكى ترىناكا.

(وَلَا تَطُطْ): واتە: لامەدە، (الطُّطُ: الإفراطُ في البُعْدِ، وَشَطَطُ الدَّارِ وَأَشْطُ، يُقَالُ فِي الْمَكَانِ وَفِي الْعُكْمِ)، (شَطَط): بىرىتپە لە زىدە پۇۋى كىرەن لە دۈۈر كەۋتنە ۋەدا، دە گوتىرى: (شَطَطِ الدَّارِ)، واتە: مالىكە (خانۋەدە) دۈۈر بوو، نەمە ھەم لە شوتىندا بە كار دەھىرى، شوتنەكە دۈۈر بى، ھەم لە ھوكم و بىرارد، (أَشْطُ فِي حُكْمِهِ) واتە: لە بىراردە كە بىدا لە ھەق دۈۈر كەۋتەۋە.

(أَكْفَلْنِيهَا): واتە: بە منى بىپىرە، (الْكَفَالَةُ: الضَّمَانُ، أَكْفَلْنِيهَا، أَي: اجْعَلْنِي كِفْلًا لَهَا، وَالْكِفْلُ: الْكَفِيلُ)، كە قالەت، واتە: (ضَمَان) يان: ۋە نەستۈ گرتى شىك، (أَكْفَلْنِيهَا): واتە: منى بىكە بە (كِفْل)، (كِفْل) ىش، بە ماناى كەفیل دى، (كِفْل) ىش كە سىكە كارىكى پى سىزدەرلەۋ، يان كارىكى بە نەستۈ، يان كە سىكى بە نەستۈۋە گرتەۋ، من كەفیلی تۆم، واتە: من كارى تۆم بە نەستۈۋە گرتەۋ.

(وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ: أَي غَلَّبَنِي، عَزَّ عَلَيَّ كَذَا: صَعُبَ)، (عَزَّنِي فِي الْخِطَابِ)، واته: له دواندن دا به سهر مندا زال بووه، ده گوتړی: (عَزَّ عَلَيَّ كَذَا)، واته: نهو شته له سهر من قورسهو زه همه ته.

(الْمُخْلَطَاءُ): (جَمْعُ خَلِيطٍ: وَهُوَ الصَّدِيقُ، أَوْ الْمُجَاوِرُ، أَوْ الشَّرِيفُ، وَخَلِيطٌ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، وشه ی (خُلَطَاء) کوی (خَلِيط) ه، (خَلِيط) هم به مانای برادر دی، هم به مانای دروستی دی، هم به مانای هاو شهربیک و هاوبه ش دی، (خَلِيط) بو تاک و بو کوش به کار دی.

(الرُّلْفَى): (الرُّلْفَةُ: الْمَنْزِلَةُ وَالْعَظُوفَةُ)، وشه ی (رُلْفَى) و (رُلْفَةُ) هه ردو وکیان به مانای پیگه و به مانای پشک و به شی چاک، دین.

(يَصْلُونَ): واته: ون ده بن، (الضَّلَالُ: الْعُدُولُ عَنِ الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ، وَيَضَادُهُ الْهِدَايَةُ)، (ضَلال): بریتیه له لادان له پئی پاست و، پیچه وانه و دژ که ی بریتیه له هیدایه ت، هیدایه ت واته: پئی پاست دوزینه وه.

(بَاطِلًا): (الْبَاطِلُ: نَقِيضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثُبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْفَحْصِ، وَقِيلَ لِلشَّجَاعِ بَطْلٌ، تَضَرُّعًا لِبُطْلَانِ دَمِهِ)، (باطل) دژو پیچه وانه ی هه فه، که بریتیه له وه ی کاتیک ده پېشکنی، چه سباوی نیو شتیکی بوشه، بویه ش به بابای نازا گوتراوه: (بَطْل) یانی: خوینی خوئی کردو ته کاسه وه، خوینی خوئی به تال کردوه و در به سستی خوئی نیه، نجا نینسان نه گهر له مردنی نه ترسا، نازا ده بن.

(لِيَذَّبَرُوا): (التَّذْبِيرُ: التَّدْبِيرُ، التَّفَكُّرُ فِي ذُبْرِ الْأُمُورِ)، (لِيَذَّبَرُوا)، واته: بو نه وه ی بیر بکه نه وه، رامینن، (تَذْبِرُ) و (تَذْبَرُ)، بریتیه له بیر کردنه وه له سهره نجامی کاره کان، کوتاییه که یان (التَّذْبِيرُ: التَّفَكُّرُ وَالتَّأَمُّلُ الَّذِي يَتْلُغُ بِهِ صَاحِبُهُ مَعْرِفَةَ الْمُرَادِ مِنَ الْمَعَانِي)، هه رو ده ها (تَذْبَرُ) به مانای بیر کردنه وه و پامانیکه که خاوه نه که ی به هویه وه ده گاته مه به ست له ټیگه پشتنی و اتا کان.

(وَلَسَدَكُنَّ): (التَّذَكُّرُ: إِسْتِخْضَارُ الذَّهْنِ مَا كَانَ يَغْلُمُهُ، وَهُوَ مَنْعِيٌّ، وَاسْتِخْضَارُ مَا شَأْنُهُ أَنْ لَا يَغْلُلَ عَنْهُ)، (تَذَكُّرٌ: بَرِيْتِه لِهَوِه زِهِن شَتِيك كه زانويه قه به لام له بيري چوته وه، وه بيري خوي بيتته وه و نامادهي بكات، ههروه ها بريتته له وه كه شتيك كه ده بتي لتي بتي ناگا نه بتي، هه ميشه ناگاي لتي بيت و له بيري نه چتي و له زهين و يادي دابتي.

ماناي گشتي نايه ته كان

شايان باسه: تيمه به سه رهاتي داوود، ههروه ها هي سوله يمانى كوريشيمان سه لامى خويان له سه ر بتي، كه دوو پيغه مبهري حوكمران بوون، له سووره تي (الانبياء) دا، به دريژي باس كردوه، هه لبه ته له سووره تي (سبا) يشدا، جاريكي ديكه ناوپمان له دوو به سه رهاته داووته وه، بويه دريژوه ته فصيلي به سه رهاتي داوود (الانبياء) كه له سووره تي (الانبياء) دا كردوومانه، ليرده دا دووباره ي ناكه بنه وه و، تيستا توژنيك به خيبرايي به سه ر ماناي گشتي نهم سيزده نايه ته موباره كه دا تيده به رين، كه ته وه ري سه ره كييان گيرانه وه كه ي به سه رهاتي داوود (الانبياء) ههروه ها باس كردن و خستنه پرووي چهنده نيعمه ت و چاكيه ك كه خوا (الانبياء) به دلوودي داوون.

سه رده تا خوا (الانبياء) پروو له پيغه مبهري خاتهم موحه ممه د (الانبياء) ده كات، له مياني نه ويشدا پروو له هه موو نه وانه ده كات، كه به دواي پيغه مبهري خاتهم (الانبياء) ده كه وون:

له شازده نايه تي پيشوودا، له نايه ته كان: (١ - ١٦)، له م سووره تي (ص) دا، كه له ده ري پيشوودا باسمان كردن، كوومه ليك قسه ي بيسه رو به رو، توهمت و گوماني خراپ و بروو بيانووي كافره كان باسكران.

نجا خوا (الانبياء) به پيغه مبهري (الانبياء) ده ده رموي: (الانبياء) اصيرَ عَلَى مَا يَقُولُونَ، له سه ر نه وه ي ده يلين خوراگر به، واته: خوت شلوي مه كه، با هاوسه نكيست تيك نه چتي،

زور ناره‌حت مبه، نهو قسانه‌ی نهوان ده‌یکه‌ن، هیچ نین، تو له واقیعدا چونی، هه‌روا ده‌مینی، نهوانیش که قسه‌که‌یان هیچ بنه‌مایه‌کی نیه، وه‌ک بلقی سه‌ر ناو ده‌روات، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، یادی به‌نده‌ی خوشمان داوود بکه‌وه‌د.

یازده سیفه‌تی گرنگ و گه‌وره‌ی (داوود علیه‌السلام):

نهم چوار نایه‌ته: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۱۷) ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (۱۸) ﴿وَالطُّبَرِ تَحْشُرُهُ كُلُّ لَهٍّ أَوَّابٌ﴾ (۱۹) ﴿وَأَيَّتَنُوهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْفُطُوبِ﴾ (۲۰)، له‌م چوار نایه‌ته موباره‌که‌دا، یازده (۱۱) سیفه‌ت له سیفه‌ته سه‌ره‌کیه‌کانی داوودو، یازده نیعمه‌ت له نیعمه‌ته گه‌وره‌و به‌رزه‌کانی خوا که به داوودی داون، خراونه‌وو:

سیفه‌تی یه‌که‌م: سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، یادی به‌نده‌ی تیمه داوود بکه‌وه، یادی بکه‌وه، واته: بزانه نهو چۆن بووه، چهند خۆراگر بووه، چهند پشوو درت‌ر بووه، سیفه‌ته چاکه‌کانی چی بوون، تۆش له سیفه‌ته باشه‌کانی داوود علیه‌السلام به‌هره‌مه‌ندبه.

که‌واته: یه‌که‌مین سیفه‌ت که خوا ﷺ داوودی پتی مه‌دح ده‌کات، له‌م چوار نایه‌ته موباره‌که‌دا، نه‌وه‌یه که داوا له پیغه‌مبه‌ری خاتهم ده‌کات: چاو له داوود بکات، ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَفْعُلُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، له به‌رانبه‌ر نه‌وه‌دا که ده‌یلین خۆراگر به‌و یادی به‌نده‌که‌مان داوود بکه‌وه، ئنجا نه‌وه سیفه‌تیکی گه‌وره‌و گرنگه بو داوود که خوا به پیغه‌مبه‌ری خاتهم به‌فه‌رموی: یادی داوود بکه‌وه‌و، خۆراگر به له‌سه‌ر قسه‌و قالی ناهه‌زه‌کانت، یانی: تۆش وه‌ک داوود خۆراگر به.

سیفه‌تی دووهم: که مه‌دح‌یکی گه‌وره‌ی داوودی تیدایه، نه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموی: ﴿عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، به‌نده‌که‌ی تیمه داوود، خوا ﷺ له مه‌قامی زور مه‌دح دا، که

باسی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده کات، وه سفیان ده کات به بهنده (عبد): ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا...﴾ (١) الإسراء، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ...﴾ (١) الکهف، لیرهش: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ﴾، که واته: سیفه ق دووهم لیره دا که باسکراوه، وه ک مه دح بو داوود، نه وه یه که خوا به بهنده ی خو، یانی: بهنده یه کی دانسته و هه لپژارده ی خو ی وه سفی ده کات.

سیفه ق سینه م: ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾، خاوه ن هیز، نجا نه و خاوه ن هیزه، هه ندیک له پروونکه ره وانی قوربان به هیزی جه ستیان لیکداوه ته وود، پیتان وابوو ه که خوا ده فه رموی: ﴿وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدَ...﴾ (١٠) سبا، ئاسنیشان بو نهرمکردبوو، داوود هینه به هیز بووه، ئاسنی نووشتاندو ته وه!

ده لیم: راسته که ده فه رموی: ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾، ده گونجی مه به ست پتی هیزی جه ستیهش بئ، به لأم بگومان لیره دا زیاتر مه به ست پتی هیزی مه عنه ویه، چونکه هیه له پرووی جه ستوه به هیزه، به لأم که غیره ت و جه ههره که ی نه بوو له ده روونیدا، هیزی جه ستیه ی شه فاعه ق بو ناکات، پاشان مه سه له ی نهرمکرانی ئاسن بو داوود، وه ک پیتشر له ته فسیری: ﴿وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدَ...﴾ (١٠) سبا، له ته فسیری سووره ق (سبا) دا، باسما ن کرد، مه به ست پتی نه وه نه بووه که زور به هیز بووه و ئاسن له ده ستی دا نهرم بئ، به لکو مه به ست پتی حاله تیکی تایبه تیه، که مو عجیزه بووه بو (داوود علیّه السلام)، نه گهرنا خه لکی دیکه ش نه گهر به هیز بئ، وه ک داوود که ئاسنی له بهر ده ستدا نهرم ده بئ! به لأم نا، مه به ست پتی نهرم کردنیکی تایبه ته، که پیچه وانه ی حاله ق ئاسایی ئاسنه و، نه وکاته ش و له و حاله شدا، نه وه بو داوود ده بیتته مو عجیزه.

سیفه ق چواره م: ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، به دنیایی نه و زور گه راوه بوو، (آب) یانی: (رَجَعَ)، (ایب)، یانی: (رَاجِع)، (أَوَّاب)، یانی: زور گه راوه، زور بو لای خوا ده گه رایه وده، هه میسه له خزمه ت خوا دا بوو، نه گهر که م و کو ریبه کی لی پروو دا بابه، یان له نیجته ادا دیکدا نه بیته کابابه، زوو ده گه رایه وده بو لای خوا.

سېفەتى يېتىجەم: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا لِلْجَالِ مَعَهُ﴾، ئىمە چىاكانمان ملكەچ كىرېوون، دەستەمۇ كىرېوون، لەگەلىدا، چىاكان لەگەلىدا دەستەمۇ و ملكەچ بوون.

سېفەتى شەشەم: ﴿يُسَبِّحُنَ بِالْعَنِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾، ئىمە چىاكانمان لەگەلىدا دەستەمۇ ملكەچ كىرېوون} كە بە ئىواران و دەمەو خۆرەلات لەگەلىدا خۇايان بە پاك دەگىرت.

سېفەتى ھەوتەم: ﴿وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةً﴾، بالئەدەكانىش كۆكرابوونەو، خېركرابوونەو، واتە: بۇ داوود كۆدەكرانەو بە شىئەيەكى تايىت، ئەگەرنا خەلكى دىكەش دەتوانى بالئەدان، دائيان بۇ پۇ بىكات و كۆيان بىكاتەو، نا، يانى: بە-ھالەتتىكى موعجىزەيى، بالئەدەكانى بۇ كۆدەكرانەو.

سېفەتى ھەشتەم: ﴿كُلُّ لَهْ أَوَّابٌ﴾، واتە: ھەر كاميان، ھەر كام لە بالئەدەكان، ياخود ھەر كام لە چىاكان و لە بالئەدەكان، زۆر بۇ لای داوود دەگەرانەو، (لە) واتە: بۇ داوود، دەشگۈنجى بىگۈرتى: ﴿كُلُّ لَهْ أَوَّابٌ﴾، ھەركاميان زۆر بۇ لای خوا دەگەراپەو، بەلام بەپىتى ئەو بنەمايە كە راناو دەبى بۇ نىكتىن باسكراو بېچتەو، (أَنْ يَرْجِعَ الضَّمِيرُ إِلَى أَقْرَبِ مَذْكَورٍ)، نىكتىن باسكراویش داوود ﷺ، واتە: زۆر بۇ لای داوود دەگەرانەو، فەرمانبەرى بوون و لە قسەي دەرئەدەچوون، بالئەدەكانىش و چىايەكانىش، داوود چ موناچات و زىركى كىرېدبايە، لەگەلىاندا دەگۈتەو.

سېفەتى نۆيەم: ﴿وَسَدَدْنَا مَلَكُورًا﴾، ھوكمېرانييەكەشىمان بەھىز كىرد، داوود ﷺ خوا ﷻ توانايەكى زۆرى داوۋەتى، لە تواناي بەشەرىي و تواناي ماددىي و، تواناي سياسىي و ھەۋالگىرى (مخبرات)ى، دەۋلەت و ھوكمېرانيي بەھى بەھىز دەبى؟ بەھىزى سەربازىي و، ھىزى ئابورىي و، ھىزى موخابەرەتىي و، ھىزى رىك و پىكىي و چاك ئىدارەدان، يانى: لە ھەموو پۈۈنكەو، ھوكمېرانييەكەشىمان بەھىزۈپىز و تۆكمە كىرد بوو.

سِفَهَقْ دِه یِه م: ﴿وَأَيُّنَّهُ الْحَكَمَةُ﴾، حیکمه تیشمان پیدابوو، حیکمهت زور واتای هِن، به لَم ده گونجی بگوتری: پیکانی هه ق به قسه و به کرده وه، (إصابة الحق قولاً وعملاً) واته: زانیاری به سوودو تیکه یشتتیکي قوولمان پیدابوو، ویرای کردارو ناکاری ریک و راست.

سِفَهَقْ یازده یِه م: ﴿وَقَصَلْ لِّلْطَّابِ﴾، هه روه ها دووان و قسه کردنیکي پروومان پیدابوو، که هه موو که س لی لی بگات، وته کانی پهوان و پروون بوون، واتابه کی دیکه ی: ﴿وَقَصَلْ لِّلْطَّابِ﴾، واته: توانیه ک که بتوانی دادوه ری له نیوان خه لکدا بگات و، کیشه کانیا بۆ چاره سهر بگات، (فصل) به مانای لیک جیا کرده وه یه، (خطاب) یش، یانی: دواندن.

نجا دوی خستنه پرووی نهم یازده سِفَهَقْ و نیعمهت و چاکه یه ی که خوا به داوودی داون و خوا ﴿وَأَيُّنَهُ﴾ داوودی پی جوان کردوون و پتی رازاندوونه وه، لهو شه ش نایه ته ی دواپی دا، دیته سهر خستنه پرووی نهو به سه رهاته ی که مشت و مرپکی زوری له نیوان پروونکه رهوانی قورئاندای لیکه وتوتنه وه، ده فهرموئی:

﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾، تابا هه والی ناکوکه کانت پیکه یشته وه؟ نهوانه ی پیکه وه مشت و مر و ناکوکیان بوو، ﴿إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾، کاتیک که به سهر دیواری میحرا به که دا سه رکه وتن، سه رکه وتنه سهر دیواری میحرا به که، چونکه (میحرا ب) واته: ژور ریکی تاییه ت که داوود خوی تیدا په رسته وه، یا خود په رستگا، ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ﴾، یادبکه وه! کاتیک که له داوود وه ژور که وتن، ﴿فَفَرَعَ مِنْهُمْ﴾، نهویش به هو یانه وه داچله کی و ترسی رینیش، چونکه نهو هه موو تیشکچی و پاسه وانیه ی هه بن، دوو که سیش به سهر دیواردا بین و له بهر ده میدا قووت بینه وه! ناهه قی نه بووه داچله کی و، له وانیه گومانی نه وه ی لی کردبن که بۆ کوشتنی هاتوون و پیاو خراپ بن، که جاری هیچ قسه یان نه کرده! ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾، بویه ش گوتیان: مه ترسه، ﴿خَصْمَانِ﴾

بَعَى بَعْضَنَا عَلَى بَعْضٍ ﴿۱﴾. تیمه دوو که سی پیکه وه ناکو کین، هه ندیکمان سته ممان له هه ندیکمان کردوه، یه کیکمان سته می له یه کیکمان کردوه، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾. تۆش به هه ق و راستی دادوه ریمان له تیواندا بکه، ﴿وَلَا تُشْطِطْ﴾. له هه ق دوور مه که وه وه لاهه ده، ﴿وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءٍ الصِّرَاطِ﴾. رنماییمان بکه بو پئی راست.

ننجا داوی نهو پشه کی و زه مینه خوشکردنه، ده ست ده که ن به خسته رووی کیشه که یان:

﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً﴾. ییگومان نه مه برامه، (واته: برای دایک و بابیمه) و نه وه دو نو سه ره شی هه یه، ﴿وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ﴾. منیش یه ک سه ره مه یه هه یه، ﴿فَقَالَ أَكْبَلْنِيهَا﴾. گوئی: مه ره که ی خوشت بده به من، با لای من بن و، له ژیر چاودیری مندا بن و، بیخه مه گه ل نهو نه وه دو نو مه ره و، بینه سه د، تۆش هیچ مه پت نه بن، ﴿وَعَزَّزْنِي فِي الْخُطَابِ﴾. له دواندیشدا به سه رمدا زال بوو.

﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ سُوءُ النَّاسِ إِلَيَّ نِعَاجِهِ﴾. (داوود) فهرمووی: به دنیایی سته می لیکردووی که داوای مه ره که ق لیکردووی، که بیخاته گه ل مه ره کانی خوئی، ﴿وَإِنَّ كَيْدًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾. زۆر تک له تیکه له کانیش، نهوانه ی پیکه وه تیکه ل ده بن، وه ک شه ریک، دراوستی، خزم و که س و ... هتد، هه ندیکمان سته م له هه ندیکمان ده که ن، ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾. جکه لهوانه ی پروایان هیناوه (به هه موو نهو شتانه ی پیوسته پروایان بن به یتری) و، کرده وه باشه کانیان کردوون، نهوانیش که میکن، ﴿وَلَقَدْ أَزْوَأْتُ أَنَا فَتَنَتْهُ﴾. داوود بوئی ده رکه وت که تیمه تاقیمان کردو ته وه، به چی بوئی ده رکه وت؟ دواپی له مه سه له گرنگه کان دا زیاتر تیشکی ده خه یه سه ر، گرنگ نه وه یه شتیکی بینوه، یان هه ر بو خوئی بیرى کردو ته وه، که زوو بریاری داوه دادوه ریی کردوه، به س به بیستی قسه ی داواکارو گوئی له داوا له سه ر لیکراو نه گرت، زانی که په له ی کردوه، ﴿فَاسْتَغْفِرْ رَبُّهُ﴾. ننجا داوای لیبوردنی

لە پەروەردگارى كرد، ﴿وَحَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابٌ﴾، بە پركووعدا كهوت و گهرايهوه، (خَرَّ، يَانِ: (سَقَطَ)، پركووعيش برىتيه: لە چه مانه وه، ﴿وَأَنَابٌ﴾، گهرايهوه بۆ لای خوا، هه ندىكيش گوتوو يانه: ﴿وَحَرَّ رَاكِعًا﴾، واته: كړنووشى برد، به لām بۆيه وايفه رمووه، چونكه مرووفى كه به پتوويه، بهر له وهى بگاته كړنووش بردن، ده گاته حاله قى چه مانه وه، دواى ده چى بۆ كړنووش، رواله قى ئايه ته كهش هه ر نه وه ده گه يه نى، كه چوو ده پركووع و، گه راته وه بۆ لای خوا.

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ، ذَلِكَ﴾، تيمه له وه لى بوردين، چاوپۆشيمان لى كرد، له وه لوتستى، ﴿وَأَنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لُزْغَةً وَحُكْنٌ مَّتَابٍ﴾، به دلىاييش بۆ وى له لای تيمه هه يه نيزى كيه ك و، باشترين سه ره نجاميش.

نجا هه ر په يوه ست به و بابته وه ده فه رموى: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾، نهى داوود! تيمه تۆمان گيراوه به جىنيشين له سه ر زه وى، ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى﴾، بۆيه دادوه رى له تىوان خه لكدا بكه به هه ق و به راستى و، شوين ئاره زوو مه كه وه، ﴿فِيضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چونكه شوينكه وتى ئاره زوو، له رى خوا لات ده دات، ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾، به دلىايى ئه وان هى له رى خوا ون ده بن و لا ده دن، سزايه كى سه ختيان هه يه، به هوى ئه وه وه كه رۆزى لى پرسينه وه يان فه رامۆش كردوه و له بير چوو ه.

نهم شه ش ئايه ته موباره كه كه نه و به سه ره اته يان تىدايه، كه مش و مړى كى خه ستى زانايان لى كه وتۆته وه، نه گه ر هه ر ئاوا سه رنجيان بده ين، مانايه كه يان زۆر روونه، به لām وه ختيك واز له قورئان دىنين و ده چىن گووى له حيكايه قى خاوه ن كتيان ده گرىن، به تايبه قى په يمانى كوون، له وىدايه حيسابه كه مان لى تىك ده چى!

تیمه لهم مانای گشتیه‌دا، باسی نهو حیکایهت و میکایه‌ته ناکه‌ین، به‌لام دوایی له کاتی خسته پووی مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا، که شیرکده‌وه‌ی وردتر بۆ نایه‌ته‌کان ده‌که‌ین، نهو به‌سه‌ره‌اته‌ش ناماژه‌یه‌کی پی ده‌که‌ین، چونکه له په‌یمانی کۆندا هاتوه‌و، به‌داخه‌وه زۆریک له توژه‌ره‌وانی قورپان، هه‌ر له (الطبري) یه‌وه بگره‌ تاكو (محمد الطاهر بن عاشور) و زۆری دیکه‌ش، کهم و زۆر، هه‌یانه زۆرو، هه‌یانه کهم، کهوتوونه ژۆر کاریگه‌ری نهو گنبدراوانه‌ی له کتیبی خاوه‌ن کتیبه‌کاندان، به‌تایبه‌تی هی جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان، مه‌به‌ستم (په‌یمانی کۆنه) و، به‌هۆی کهوتنه ژۆر کاریگه‌ری قسه‌کانی په‌یمانی کۆنه‌وه، لیره‌دا چه‌شمه‌ندازیان لیتل بووه، له کاتی سه‌ره‌نجانی تم نایه‌ته موباره‌کانه‌دا، چه‌مک و واتای نایه‌ته‌کان که چه‌ند روونه، له خو‌یانیان لیتل کردوون، به‌هۆی هینانی نهو حیکایه‌ت و به‌سه‌ره‌اتانه‌وه، که له‌گه‌ل پایه‌و مه‌قامی به‌رزی پیغه‌مه‌راند (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناگو‌نجین، به‌لکو له‌گه‌ل مسؤلما‌نتیکی ناسایش دا ناگو‌نجین، وه‌ک دوایی باسی ده‌که‌ین، به‌لام هه‌ندیکیش له (پوونکه‌ره‌وانی قورپان)، هه‌لو‌تستی زۆر سه‌ر راستانه‌یان بووه‌و، به‌تایبه‌ت فه‌خره‌ددینی پازیی له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا (التفسير الكبير - مفاتيح الغيب)، وه‌ک دوایی ده‌قی هه‌ندیک له قسه‌کانی دینین.

ئنجا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾، تیمه تاسمان و زه‌وی و نه‌وه‌ی ده‌که‌وینه‌تیوانانه‌وه به‌پووج و بتی حیکمه‌ت، به‌لاش نه‌مانه‌یتاونه دی، ﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه‌وه گومان‌ی نه‌وانه‌یه که بی‌پروان، نه‌وانه‌ی که بی‌پروا بوون، ناوا گومان ده‌بن که تم گه‌ردوونه، تم که‌ون و کانیاته، هیچ حیکمه‌تیک‌ی له پشته‌وه نیه، ﴿قَوْلٍ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾، ئنجا هاوار، یاخود سزای سه‌خت بۆ نه‌وانه‌ی بی‌پروا بوون له ناگر، له ناگری دۆزه‌خ.

﴿أَمْ جَمَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، ین ناب نهوانه ی بره یان هیناوه و کرده وه باشه کانیا ن نه نجام دا ون، ده بی وه ک یتکده ران له زه ویدا ته ماشایان بکه ی ن و، وه ک وانیا ن دابنیا ن؟ ﴿أَمْ جَمَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾، بان نایا ده بی پارێزکاران وه ک تاوانباران مامه له یان له گه لدا بکه ی ن؟ وان ه، نه وه له دادگه ری خوا و له کار به جیی خوا ناوه شیت ه وه.

﴿كَتَبَ أَزْوَاجَهُمْ لِكُلِّ مَوْءَدَةٍ﴾، نه م قور ئانه کتیب که بو لای تو مان دابه زانده وه، به پی زو به ره همداره، بو چی خوا ﴿لِكُلِّ دَابَّةٍ زَانِدَةٍ﴾، دایه زانده وه؟ ﴿لِيَذَّبُرُوا ءَايَاتِهِ﴾، ت کو له نایه ته کانی ه وه راهین، قیا ن بفکر ن، ﴿وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾، بو شه وه ش که خا وه ن عه قلان وه بیر یان بیت ه وه، به ند وهر بگرن، فیر ی ن، له نه نجامی تیه وهر اماندا مرو ف ده توانی به ند وهر یگری و فیر بی، ده توانی نه و راستیا نه ی که له گه ل زگما کیدا تیک هه ل شیر درا ون، وه بیر خو یانیا ن ینیت ه وه.

سەرئەندانیکی گەرنگ لە بەسەرھاتەکی داوود

بەر لەوێ بەجێنە سەر مەسەلە گەرنگەکان، بە باشی دەزانم، لە درێژەی مانای گشتیی دا، سەرئەندانیکی دیکە لەو شەش ئایەتە بەدین، کە ئەو بەسەرھاتەکی داوودیان تێداپە.

ئەگەر ئەو بەسەرھاتە، وەک لە قورئاندا ھاتووە، تەماشای بکەین، هیچ نیشکالی تێدانیە، وەک ئایەتەکاھان مانا کردو خستمانە پوو، بەلام وەک پیتیش ئاماژەمان پێدا، بە ھۆی کەوتنە ژێر کاریگەری قسەکانی خاوەن کتێبانەو، بە تابیەت پەیمانی کۆن، زۆریک لە توێژەرەوانی قورئان، تووشی ھەلە بوون، چونکە ئایەتەکانیان لەبەر پۆشنایی بەسەرھاتیکی ئەفسانەیی، مانا کردووە، کە فەخرەدینی پازیی لە تەفسیرەکی خۆی (مفاتیح الغیب) دا^(۱)، ئەو بەسەرھاتە ناوا پوخت دەکاتەو، دەئێ: (أَنَّ دَاوُدَ عَشِقَ امْرَأَةً أُورِيَا، فَأَخْتَالَ بِأَلْوَجْهِ الْكَبِيرَةِ حَتَّى قَتَلَ زَوْجَهَا، ثُمَّ تَزَوَّجَ بِهَا، فَأَرْسَلَ اللَّهُ إِلَيْهِ مَلَكَيْنِ فِي صُورَةِ الْمُتَخَاصِمَيْنِ فِي وَاقِعَةٍ شَبِيهَةٍ بِوَاقِعَتِهِ، وَعَرَضَا تِلْكَ الْوَاقِعَةَ عَلَيْهِ، فَحَكَّمَ دَاوُدُ بَعْضُكُمْ لَزِمَ مِنْهُ اغْتِرَافُهُ بِكُؤْنِهِ مُذْنِبًا، ثُمَّ تَنَبَّأَ لِذَلِكَ فَاشْتَغَلَ بِالتَّوْبَةِ).

(بەراستی جوانی پوخت کردۆتەو)، دەئێ: کورتەکی ئەو بەسەرھاتە ئەوێە کە داوود ئاشقی ژنی ئوریا بوو، (ئوریا یەکتێک بوو لە فەرماندەکانی سوپایەکی)، ئنجا لە زۆر پوووەو فیل و پیلانی گێراو، تاكو مێردەکی کوشتو (مێردی ئەو ئافرەتە)، دوایی ھاوسەرگیری لەگەڵ ئەو ئافرەتەدا کردو، خواش ئەو دوو فریشتەکی لە شێوەی دوو کەسی پێکەو بە دەمەقال ھاتوو و، ئاکۆک دا ئاردوونە لای داوود عليه السلام، بۆ ئەوێ داوودریان لە نێواندا بکات، لە بەسەرھاتیکی

وینەى بەسەرھاتەكەى ئەودا، ئەوان ئەو پۈوداوەیان بۆ باسكردو، داوودیش بە جوړىك دادوهرى كړدو، كه له نهجامى ئەو حوكمەدا دەبووايه (داوود) بۆ خوى دان به گوناھى خويدا بنى، دوايش به ئاگا هاتوتهوو، دەستى كړدو به كه پانهوه بۆ لای خواو تهوبه كړدن.

شایانی باسه: ئەو بەسەرھاتەى فەخرەددینی پازى ناماژەى پىكردو، له پهیمانی كۆندا هاتو^{۱۱}، له ژر ناوونیشانی: (حَطِیْنَةُ دَاوُدَ وَخِدَاغَةُ)، (گوناھەكەى داوودو فیلەكەى) له ژر ئەو ناوونیشانەدا، ئەو بەسەرھاتەى به درژى هیتاو، كه تيمه چەند بڕگەيەكی جیى مەبەستى لى وەرده گرىن، پیتشى دەقى بڕگەكان به عەرەبى دەخوتینەوه، چونكه ئەو سەرچاوەیە لیمان وەرگرتو، به زمانى عەرەبى، دواى مانایان دەكین، دەلى: (وَفِي إِحْدَى الْأُمْسِيَّاتِ نَهَضَ دَاوُدُ عَنْ سَرِيرِهِ وَأَخَذَ يَتَمَشَّى عَلَى سَطْحِ قَصْرِهِ، فَشَاهَدَ امْرَأَةً ذَاتَ جَمَالٍ أَخَذَتْ تَسْتَعِمُّ، فَأَرْسَلَ دَاوُدُ مَنْ يَتَحَرَّى عَنْهَا، فَأَبْلَغَهُ أَحَدُهُمْ: «هَذِهِ بِنْتُ أَلِيْعَامَ زَوْجَةُ أُورِيَا الْجُنِّي» فَبَعَثَ دَاوُدُ يَسْتَدْعِيهَا. فَأَقْبَلَتْ إِلَيْهِ وَضَاجَعَهَا إِذْ كَانَتْ قَدْ تَطَهَّرَتْ مِنْ طَمْنِهَا، ثُمَّ رَجَعَتْ إِلَى بَيْتِهَا. وَحَمَلَتِ الْمَرْأَةُ فَأَرْسَلَتْ تُبْلِغُ دَاوُدَ بِذَلِكَ، وَفِي الصُّبْحِ كَتَبَ دَاوُدُ رِسَالَةً إِلَى يُوآبَ، بَعَثَ بِهَا مَعَ أُورِيَا، جَاءَ فِيهَا: «اجْعَلُوا أُورِيَا فِي الْخُطُوطِ الْأُولَى حَيْثُ يَنْشُبُ الْقِتَالُ الشَّرِيفُ، ثُمَّ تَرَاغَبُوا مِنْ وَرَائِهِ لِيَلْقَى عَقْبَهُ» ... وَعِنْدَمَا عِلِمَتْ زَوْجَةُ أُورِيَا أَنَّ زَوْجَهَا قَدْ قُتِلَ، نَاعَتْ عَلَيْهِ. وَجِئَ انْفَقَتْ قِتْرَةَ الْجَدَادِ، أَرْسَلَ دَاوُدُ وَأَخَضَرَهَا إِلَى الْقَصْرِ وَتَزَوَّجَهَا وَوَلَدَتْ ابْنًا، وَلَكِنَّ الرُّبَّ اسْتَاءَ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي ارْتَكَبَتْهُ دَاوُدُ).

واته: له ئیوارەبەکیاندا داوود لەسەر تەختەكەى خوى (شوئى پشوودانى)، هەتساو لەسەر بانى كۆشكەكەى دەهات و دەچوو (پىاسەى دەكرد)، نافەرەتێكى زۆر جوانى بینى، كه خوى دەشۆرد، داوود كەسانىكى راسپاردن كه بوى بپشكنن

(۱) (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس / العهد القديم، صموئيل الثاني، إصحاح: ۱۱، ص: ۶۵ - ۶۶).

(بىزانن ئەو ئافرىقە تەككىيە؟) بەككىيان پىيگوت و، پىي گەياندا، گوتى: ئەو (بەشەئە) كچى (ئەلى عامە)، ئى ئۆرىيىيى ھىشى، داوود كەسىكى نارد، ئەو ئافرىقە تەي بانگ كرد، ئافرىقە تەككە ھاتە لاي، داوود لەگەللى جووت بوو، چونكە لە ھەيز پاك بوو بۆۋە، دوايى ئافرىقە تەككە گەپرايەو بۆ مائەھەيان و تۆلدار بوو، ۋەلامى نارد بۆ داوود و لەو ئاگادارى كىردەو، لە بەرەبەياندا داوود نامەيەكى نووسى بۆ (يونا) (يونا) كە يەككى بوو لە فەرماندەكانى داوود، لە بەردى جەنگدا (نامەكەشى ھەر بە ئۆرىيادا نارد، (ۋاتە: بە مېردى ئەو ئۇندە، كە زىناي لەگەل دا كىردە) كە لەو نامەيەدا ھاتبوو: ئۆرىيا بىخەنە ھىئەكانى پىشەوھى جەنگ، ئىجا كە شەرى قورس روويدا، تىوہ لە پىشەوھە بىكىشەوھە، تاكو بۆ خۇي لە بەين بچى (ئىجا دوايى باس دەكات كە چۆن وایان كىردەو ئۆرىيا كوزراو، ئىجا دەلى: كاتىك ئى ئۆرىيا بەوھى زانى، كە مېردەكەى كوزراو، شىنى لەسەر گىپراو، كاتىك ماوھى شىن گىپراۋەكەى بەسەر چو، داوود بە دواي ئەو ئافرىقە تەيدا نارد، ھىناي بۆ كۆشك، ھاسەرگىرىي لەگەلدا كردو، كوپكىشى لىي بوو، بەلام پەرۋەردگار ئەو كارەى كە داوود كىردى، زۆرى پى ناخۇش بوو.

ئىجا لە لاپەرە (۶۶۴) ھەمان سەرچاۋەداو لە ئىر ناوونىشانى: (لە داىك بوونى سولەيمان) دا، دەلى: داوود چو بۆ لاي بەشەئە و دلى دايەو، بەلام دوايى لەگەللى جووت بوو، دواي ئەو كە كىردى بە ھاسەرى خۇي و، كوپكى لىبوو، ناوى لىنا: (سولەيمان)، پەرۋەردگار ئەو كوپەى زۆر خۇشويست!

ئىجا ۋەك گومان: بەداخەو زۆرەي روونكەرەۋانى قورئان بەبى پەخەنە لىكرتن، ئەم بەسەرھاتەيان ھىناو، بەلام ژمارەيەكىشان بە توندىي پەخەيان لىكرتو، بۆ ۋىتە: (الرزي) دەلى: (وَالَّذِي أَدِينُ بِهِ وَأَذْهَبَ إِلَيْهِ أَنْ ذَلِكَ بَاطِلٌ، وَيَذُلُّ عَلَيْهِ وَجْهٌ: الْأَوَّلُ: أَنَّ هَذِهِ الْحِكَايَةَ لَوْ نُسِبَتْ إِلَى أَفْسَقِ النَّاسِ وَأَشَدِّهِمْ فُجُورًا لَاسْتَنْكَفَ مِنْهَا، وَالرَّجُلُ الْعَشْوِيُّ الْعَبِيْتُ الَّذِي يَقْرُرُ بِذَلِكَ الْقِصَّةِ، لَوْ نُسِبَ إِلَى مِثْلِ هَذَا الْعَمَلِ تَبَالُغٌ فِي تَنَزِيهِ نَفْسِهِ، وَرَبِّهَا لَعَنَ مَنْ يُنْسِبُ إِلَيْهَا: الثَّانِي: أَنَّ حَاصِلَ الْقِصَّةِ

يَرْجِعْ إِلَىٰ أَمْرَيْنِ: إِلَى السَّعْيِ فِي قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَإِلَى الطَّمَعِ فِي زَوْجَتِهِ،
وَالثَّالِثُ: أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَصَفَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَبْلَ ذِكْرِ هَذِهِ الْقِصَّةِ بِالصِّفَاتِ
الْعَشْرِ الْمَذْكُورَةِ، وَوَصَفَهُ أَيْضًا بِصِفَاتٍ كَثِيرَةٍ بَعْدَ ذِكْرِ هَذِهِ الْقِصَّةِ).

واته: نهوهی که من بپروام پیتی ههیهو بۆی دهچم و به دینی دهزانم، نهوهیه
که نهو بهسه رهاته پووچ و بێ بنه مایهو، چهند شتیک نهوه دهسهلمتین، (ئنجای
سێ به لگان دیتتهوه:)

به لگهی یه کهم: نه گهر نهو بهسه رهاته پال بدرتته لای گونا بهارترین کهس و
نهوهی له هه مووان تاوانبارتره، بیزی لێی ده بۆوهو، بابای پووکهش بینی پیس،
(مه بهستی پێ نهو که سانهیه، نهو بهسه رهاته نه وهرده گرن و ده یانکه نه به تهفسیر
بۆ قورنان)، کاتیک که نهه بهسه رهاته ناوا ده گیرتهوه، نه گهر و نهیه نهو
کرده وهیه پال بدرتته لای وی، زۆر خووی به پاک دهگری، به لکو پهنگه نهفرینیش
لهو کهسه بکات که بلێ: تۆ واتکردهو! (که ته ماعی له ژنی په فیهتکی کرد بێ
و، هه ولهدات په فیه کهی بکوژی و، بیشیکوژی و دواپی ژنه کهشی بیتی!!).

به لگهی دووهه: پوختهی نهه بهسه رهاته ده گهرتتهوه بۆ دوو شتان:

أ- هه ولدان بۆ کوشتنی پیاوینکی مسولمان، به بێ ههق.

ب- ته ماع تیکردنی ژنه کهی، (که داوود، به حیساب ده بێ ههه نۆریای به کوشت دابن
و، ههه ته ماعی له ژنه کهشی کردوه، به لکو میرده کهی ههر زیندوو بووه که زینای
له که لدا کردوه!).

به لگهی سییهه: خوای بهرز داوودی پێش نهه بهسه رهاته، به ده (١٠)
سیفه تان وهسف کرد، (که پێشتر هیتامانن و فخره ددینی رازی هه لیهینجوان
که بتمه کردماننه یازده) ههروهها دواي نهوهش به کۆمه لێ سیفه ق دیکه، له
دواي نهه بهسه رهاته، وهسفی کردوه.

كەواتە: غاومنى ئەو ھەموو سىفەتە بەرزو جوانانە، ھەرگىز ئەوھى لى
 ناوەشىتەو، بە ھىچ پتودانگىك ئەو ناگونجى سەرچاوەى ئەو بەسەرھاتەش
 پەيمانى كۆنە، بە لىم ئايەتەكان ئەگەر وەك خۆيان سەرنجيان بەدەين، كەم و زۆر
 ناچنەو سەر ئەو، لە راستى دا داووديش عليه السلام بە كەم پىغەمبەر نى، كە
 لە پەيمانى كۆندا شتى زۆر بى جىي پالداوەتە لى، كە تەنانەت مەسئۇلىيەتى
 ئاسايى لە خۆيان ناوەشىتەو، چ جاي پىغەمبەرىكى پاىە بەرز!!

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە یتیمەبەری خاتەم ﷺ کە خۆرگربى لە بەرانبەر قسەو قالى ناهەزانی بێیروایداو، یادی داوود علیہ السلام یش بکات و، بیکاتە سەر مەشق لە مامەلەکردنی لەگەڵ دەورووبەرو کۆمەلگادا، پاشان وەسفکردنی داوود بە یازدە سیفەت، کە هەندیکیان خەسلەق خودی (داوود) ن و، هەندیکیشان ئەو نیعمەتانەن کە خوا ﷻ پێداون:

خوا دەفەرموی: ﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝١٧﴾
 ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝١٨﴾ وَالطُّبَرِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ۝١٩﴾
 وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ ۝٢٠﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، خۆراکبە لەسەر ئەوهی دەیتن، واتە: لەسەر ئەو قسە پووچانەى هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەیانلێن، چ دەربارەى خوا ﷻ کە هاوبەش بۆ دادەنێن، چ دەربارەى قورئان کە بە شیعرو جادووی لە قەلەم دەدەن، چ دەربارەى خۆت کە تۆمەتی شتیی و جادووگەری و شاعیرییت دەدەنە پāl، خۆراک بە: ﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، بێگومان نینسان بەبى خۆراکرتن لە بەرانبەر قسەى پووچ و تۆمەتی ناپەوای ناهەزانی، بە هیچ تامانجێک ناگات، خۆراک بوون، یانی: خۆت شلوی نەکەى و نەشلەزنى و هاوسەنگییت تێک نەچن، بەبى ئەو جوړە خۆراگری و پشوو درزێیە، هەر کاتى نینسان قسەیهکی ناهەزێکی بیست، تۆمەتێکی ئاراستەکرا، هاوسەنگییت تێکبچێ و دنیاى لى بێتەوه

بەك، هېچى بۇ ناكىرى، بۆيە خوا دەفەرموى: ﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، خۇراگرىبە لەسەر ئەوھى دەيلىن.

۲- ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ﴾، يادى بەندەكەشمان داوود بەكەو، وەك پىشتىرىش لە ماناى گىشتىيەكەبدا گوتمان، ئەمە دوو سىفەتى تىدان لە يازدە سىفەتەكانى كە خوا ﷺ داووديان ﷺ پى مەدح دەكات، لەو چوار ئايەتەدا، ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ﴾، يادى داوودى بەندەمان بەكەو واتە: ئەو داوودە ﷺ، بەكە بە سەر مەشقى خۆت، لە بەسەرھاتىەو پامىنەو، لە ھەلسوكەوتەكانىەو پامىنە، ﴿عَبْدًا دَاوُدَ﴾، بەندەكەى تىمە داوود، ئەو سىفەتى دووھمىەتى، لە پاستى دا داوود ﷺ بە ھۆى ئەوھو كە بەندەى چاك بووھ بۇ خوا ﷺ، شايسەتى ئەوھ بووھ خوا بيكاتە پەوانەكراوى خۆى و، شايسەتى ئەوھش بووھ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بيكاتە سەرمەشقى خۆى، لە خۇراگرىي و لە شىوھى مامەلەكردن لە دەوروبەرو كۆمەلگادا.

۳- ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾، خاوەن ھىز بوو (أَي: صَاحِبُ الْقُوَّة)، چونكە (أَيْدٍ) كۆى (يَد)، (يَد) يانى: دەست، (أَيْدٍ)، واتە: دەستەكان، خاوەنى دەستەكان مەبەست پىي خاوەنى ھىزو توانا، لەبەر ئەوھى وشەى دەست چ لە كوردىداو، چ لە عەرەبىداو، چ لە زمانەكانى دىكەدا، پەمزى ھىزە، دەلى: دەستى فلانكەس بەسەرئانەوھ ھەيە، يان دەستى وى لەسەرەوھەيە، وەك خوا دەفەرموى: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ...﴾ (۱۰)، الفتح، ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾، واتە: خاوەنى ھىزو توانا، ھىزى جەستەيش دەگرىتەوھو، تواناى مەعنەوييش دەگرىتەوھو، بەلام زياتر تواناى مەعنەويى مەبەستە.

ئەمەش سىفەتى سىيەمى.

۳- ﴿إِنَّهُ أَرَبٌ﴾، بە دلتىايى ئەو زۆر گەراوھ بوو، گەراوھ بوو بۇ لای خوا ﷺ ھەمىشە لە خزمەت خوادا بوو، بۇ جىيەجى كوردنى فەرمانەكانى و، خۆ لى پاراستى قەدەغەكانى، ئەگەر ھەلەيەكىشى كوردبايەو، ھەلەى گوتبا، ئەوا زوو دەگەرايەوھ بۇ لای خوا ﷺ.

ئەمەش سىفەتى چوارەمى.

(۴) - ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ﴾، ئىمە چىپاكامان لەگەڵدا دەستەمۆ کرد بوون، ملکه چ کرد بوون.

ئەمەش سىفەتى پىنچەمى.

شايبانى باسە: دەگونجى (معه) پەيوەست بى بە: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ﴾ ھو، دەشگونجى پەيوەست بى بە (يُسَخَّرُ...) ھو، ھەردووک واتاكانى ھەن و تىككىراویش نىن.

(۵) - ﴿يُسَخَّرُ بِالْعَيْنِ وَالْإِشْرَاقِ﴾، تىواران و دەمەو خۆرەلەت بە پاكىان دەگرت، يانى: خوايان بە پاك دەگرت، واتە: كە داوود رازو نىيازى دەگردو خواى بە پاك دەگرت و، ستايىشى خواى دەگردو، موناچاقى دەگرد لە خزمەت خوادا، چىپايەكانىش لەگەڵياندا دەگوتەو، پىشتريش باسماں كەرد لە تەفسىرى سوۋرەتى (الأنبياء) دا، ھەروەھا لە سوۋرەتى (سبا) يشدا، كە ھەندىك لە زانايان گوتتويانە: واتە: چىپايەكان دەنگيان دەدايەو، كە داوود (عليه السلام) دەپىرىكاند بەو دەنگە پىر سۆزو غۆشەى غۆى و، موناچاقى لە خزمەت خوادا دەگرد، دەنگيان دەدايەو!! بەلام بىگومان ئەو واتايە راست نى، چونكە شوانىكىش كاتىك بانگى مەرەكانى دەكات لە چىا، چىپايەكە دەنگ دەداتەو، ھەروەھا لە ئەشكەوتىكىش دا ھەر كەسىك ھاوار بكات، ئەشكەوتەكە دەنگ دەداتەو، ئەو ھىچ ئىمتىياز زىادەيك نى، كە خوا (تعالى) باسى بكات بۆ داوود (عليه السلام) بەلام، چىپايەكان ھەر لەگەڵيان گوتتەو، نەك تەنيا دەنگ بدەنەو، بەلكو ھەك داوود دووبارەيان كردتەو.

ئەمەش سىفەتى شەشەمى.

(۶) - ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً﴾، ھەروەھا بالندەكانىش خىر كرابوونەو بۆ داوود (عليه السلام) ھەر كاتىك بانگى كردبان، بە دەمىيەو دەھاتن، ئىنجا خوا نەبفەرمود: كامە بوون؟! كۆتر بوون، كەو بوون، سۆيسكە بوون، چۆلەكە بوون، قازو قورىنگ بوون، بۆيە ھەموويان دەگرىتەو، ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً﴾، بالندەكانىش كۆكرايوونەو، خىركرايوونەو.

ئەو ھەش سىفەتى ھەوتەمى.

(۷) - ﴿كُلُّ لُهُ أَرْأَبٌ﴾، ھەركاميان زۆر گەراوەبوو بۆ، تەنوينى سەر: (كُلُّ)، قەرەبووى پالوتدراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) ھ، يانى: (كُلُّ الطُّيُورِ)، يان (كُلُّ الْجِبَالِ وَالطُّيُورِ)، ھەموويان

ده گريته وه، ده گونجی مه به ست پتی، هم چپایه کانیش و هم بالنده کانیش بی، (لَهُ)،
واته: بُو داوود (عَلَيْهِ السَّلَام)، (اَوَابٌ)، واته: زور که پاوه، که مه به ست لیره دا نه وه به هه موویان
بُو فهران بهر بوون، واته: بُو داوود (عَلَيْهِ السَّلَام)، یان بُو خوا، که لیره دا خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) بَاسی چپایه کان
و بالنده کان ده کات، داوود ئیشیکی دیکه ی پَیان نه بووه، ده رنا که وی ئیشیکی دیکه ی
پَیان بووبن، جگه له وه ی کاتیک نهو مونا جات ده کات له خزمهت خوا داو، له خوا
ده پارێته وه و پازو نیاز ده کات، نه وانیش له گه لێ بلینه وه، ئنجا بُو نهو مه به ست هه موویان
بُو فهران بهر بوون و، له گه لێ بوون و بُو لای ده گه رانه وه.

نه میش سیفه قی هه شته می.

۸- ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾، حوکم پانییه که پمان به هیز کرد، مه حکمه مان کرد، که
سو پایه کی جهنگا وه ری زورو، ژیر خانیکی ئابووری مه حکمه و، هیزیکی هه والگری و
نیداره دانیکی باش، هه موویان ده گريته وه.

نه میش سیفه قی نو یه می.

۹- ﴿وَاَيَسَّنَّاهُ الْحِجْمَةَ﴾، هه روه ها حیکمه مان پتی به خشیی، (حیکمه ت) یش یانی:
زانباریی به سوود، یان: پیکان له قسه و له کرده وه دا، قسه ی به جتی و کرداری به جتی.

نه میش سیفه قی ده یه می.

۱۰- سیفه قی یازده یه می و نبعمه قی یازده یه می، که خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) به (داوود (عَلَيْهِ السَّلَام)) ی داوه:
﴿وَفَصَّلَ الْخُطَابَ﴾، پشتریش باس مان کرد (فَصَّل) به مانای لیک جیا کرد نه وه دی،
(الْخُطَاب) یش به مانای دواندن دی، ئنجا دواندن لیک جیا، واته: دواندن پروون، قسه به ک
که به رانه بهر ده که به ئاسانی لیتی تییگات، چونکه قسه به ک که وشه کان و ته عبیره کانی
تۆزیک له یه ک دوور بن، باشر قام ده کری، وه ک له وه ی تیکه ل و پیکه ل بی، هه به هه ر
زار پیکدا ده دات و، قسه کانی تیکه ل ده کات و ده ی کاته پيس و گوريس، خه لک باش
لیتی تیناگات، واتیه کی دیکه ی: ﴿وَفَصَّلَ الْخُطَابَ﴾، واته: توانای لیک جیا کرد نه وه ی
کیشه و مشت و مړه کان و، دادوهریی کرد تیکی باش مان پیدابوو.

مہ سہ لہی دووہم:

بہ سہر دیواردا، لہ میجرانی داوود وہ ژوور کہوتنی دوو کہ سی پتکھوہ ناکوک
و، داوا کردنیان لیتی کہ بہ حہق دادوہ رییان لہ تیواندا بکات و، کیشہ کہشیان
نہوہ بووہ: (دوو برا، یہ کیان نہوہ دو نو سہر مہرو، نہوی دیکہشیان یہ کہ
سہر مہری ہہ بووہ، کہ چی خاوہن نہوہ دو نو سہر مہرہ کہ، داوای لیکردوہ
نہو تاکہ مہرہیشی تہ سلیم بکات و، بہ قہش بہ سہریدا زالبوہ)، داوودیش
یہ کسہر دواۓ بیستنی قہی داواکار، بریاری ستہکار بوونی داوا لہ سہر کراو
(مُدْعٰی عَلَیْہِ) داوہ، ہی نہوہی گوئی بو بگری، بہ لام دواۓ زانیوہی کہ نہوہ
تاقیکردنہوہی خوا بووہ بووی و، یہ کسہریش پہ شیماں بوٹہوہو داوای لیبورڈی
لہ خوا کردوہو، کہوتوہ رکووع و پہروہ ردگاریشی لیبورڈوہو، پلہی نیزیکی و
سہرہنجامی چاکیشی پی داوہ:

خوا دہ فرموی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْحَرَابَ ۖ﴾ (۱۱) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ
دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصَصْنَا لَكَ فِي بَعْضِنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَأَتَكُم بِبَيِّنَاتٍ بِالْحَقِّ وَلَا
تُظِلُّوهُ وَأَهْدِنَا إِنْ سَوَّاهُ الصِّرَاطَ ۖ﴾ (۱۲) ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِيَّ نَجْمَةٍ وَاحِدَةٌ
فَقَالَ أَكْبَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۖ﴾ (۱۳) ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكَ إِنْ يَأْمُرُكَ
بِأَنْ تَخِطَبَ بَيْنَ الْمُخَلَّاتِ بَيْنِي بِمَعْصِيَّتِي عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ
وَلَقَدْ دَاوَّدُ أَتَمَّا فَتَنَّهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۖ﴾ (۱۴) ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ
عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۖ﴾ (۱۵)

شیکر دہوہی تہم، تہیہ تانہ، لہ بیست برگہدا:

(۱) - ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصَمِ﴾ (تہی موحہ مہد ﷺ): یان تہی ہہر کہ سیک کہ
قوربان دہ خویتی نایا ہہوالی خہ لکہ ناکوکہ کہت پتکہ یشتوہ؟ تہوانہی پتکھوہ ناکوکی

و مشت و مریان بوو، ﴿وَهَلْ أَتَاكَ﴾ (الْإِنْفِهَامُ لِلتَّعَجِبِ أَوْ لِبَحْثِ عَنِ الْعِلْمِ)، پرسیارگردنه که یان بۆ سهر سوپماندنه (یانی: نهو کهسه ناکوکانه پیکهوه، به سهرهاتیکی زور سهر سوپهینه ریان هه بووه، نایا هه و آله که یانت پیکه یشتوه؟) یاخود پرسیارکردن بۆ لیکو لینه وه به و بۆ به دواي زانستدا گه رانه، واته: نایا زانارییت هه به له باره یانه وه؟ وشه ی (خَصَم)، یش: (إِسْمٌ يُطْلَقُ عَلَى الْوَاحِدِ وَالْكَثِيرِ)، (خَصَم)، واته: ناکوک، بۆ به کیکیش و بۆ دووان و بۆ کوش به کاردی.

(۲) - ﴿إِذْ سَرَوْا بِالْمِحْرَابِ﴾، کاتیک که به سهر دیواری میحرابه که دا سهر که وتن، (النَّسْرُ: تَفْعَلُ مُشْتَقٌّ مِنَ السَّوْرِ، وَهُوَ الْجِدَارُ الْمَحِيطُ بِمَكَانٍ، أَوْ بَلَدٍ، تَسْوَرُ أَي: اعتدل على السور، مِثْلَ تَسْتَمِ أَي اعتدل على سَئِمِ البعير)، (تَسْوَر) (تفعل) وه درگیراوه له (سور) دوه، که بریتیه له و دیواره ی دهوهری شویتیکی دوه، یاخود دهوهری شاریکی دوه، (تَسْوَر) واته: چووهر سهر (سور) و، چووهر سهر دیواره که، وهک (تَسْتَم)، واته: چووهر سهر (سنام) یانی: دونگی حوشر.

﴿إِذْ سَرَوْا بِالْمِحْرَابِ﴾، (المِحْرَابُ: بَيْتُ الْعِبَادَةِ الْخَاصِّ أَي: الْبَيْتِ الْمُتَّخِذِ لِلْعِبَادَةِ)، یانی: ژووریکه تایبهت کراوه به خواپه رستییه وه، به تایبهتی بۆ خوا به رستی دیارییکراوه.

(۳) - ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَرَّجَ مِنْهُمْ﴾، یاد بکه وه! کاتیک له داوود وه ژوور که وتن، نجا نهو به هویانه وه داچله کی و ترسی پینشت، بیمی به رانه ریان هه بوو، (الْفَرَجُ: الدُّعْرُ، وَهُوَ انْفِعَالٌ يَظْهَرُ مِنْهُ اضْطِرَابٌ عَلَى صَاحِبِهِ مِنْ تَوَقُّعٍ شَدِيدٍ مُفَاجِئَةٍ)، (فَرَج) داچله کینیکه که خاوه نه که ی هاوسه نگیی تیکده چن، له بهر نه وهی مه ترسیی سه ختییه کی کتوپری به ملدا هاتوه.

(۴) - ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ﴾، گوئیان: مه ترسن، نیمه دوو که سی پیکه وه ناکوکین، هه نندی کمان سته ممان له هه نندی کمان کردوه، واته: به کی کمان سته می له وی دیکه مان کردوه.

نجا لیره‌دا زانیان پرسیارِ تکیان کردوه: چوَن داوود داچله کیوه و له جگه له خوا ترساوه؟ وه لَمه که ی ته‌ویه که ترسان شتیکی سروشتیه، پاشان پیغهمبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) فه‌رمانیان پیکراوه ژیا نی چوَنکه ژیا نیان ته‌نیا هی خویان نیه، به‌لکو هی خه‌لک و کومه‌لگایه، که ده‌بی کار له‌سه‌ر هیدایه‌ندان و راسته‌یِ کردنیان و به‌رچاو پوَش‌نکردنه‌ویان و فیری خواپه‌رستی کردنیان، بکه‌ن، بویه له‌سه‌ریان پیویست بووه خویان بپارِیزن و، کاتیک هه‌ستیان به‌مه‌ترسیه‌ک کردوه، شتیکی ناسایی بووه که داچله‌کن.

که ده‌لین: ﴿بَعَثْنَا عَلَىٰ بَعْضِ الْبَغِيِّ الظُّلْمَ وَالْعُدْيَ﴾ (بغی) بریتیه له سته‌م و سنوور شکینیی به‌لایه‌کدا.

(۵) ﴿فَأَحْكُرْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾، تۆ دادوه‌ریمان له نیواندا بکه به‌هق، واته: به شیه‌به‌کی چه‌سپاو و ریک و راست.

(۶) ﴿وَلَا تُنْطِطْ﴾، نه‌وه بۆ ته‌نکید کردنه‌وه‌یه، نه‌گه‌رنا: ﴿فَأَحْكُرْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾، به هق و راستیی دادوه‌ریمان له نیواندا بکه چه‌مکی: لامه‌ده ﴿وَلَا تُنْطِطْ﴾ (ش ده‌گرته‌وه ﴿وَلَا تُنْطِطْ﴾، بانی: سته‌م مه‌که، ﴿وَلَا تُنْطِطْ﴾، ﴿مُضَارِعُ أَشْطُ، أَشْطُ عَلَيْهِ أَي: جَارَ عَلَيْهِ، شَطَّ وَأَشْطُ: أَي: جَارَ، واته: سته‌می لیکرد، که ده‌لین: ﴿وَلَا تُنْطِطْ﴾، واته: سته‌م مه‌که و لامه‌ده، یان له هق دوور مه‌که‌وه‌وه.

(۷) ﴿وَأَهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصَّرِيطِ﴾، همانخه سه‌ر راسته‌یِ، ﴿الْهُدَى: هُنَا مُسْتَعَارٌ لِلْبَيَانِ وَإِيضًاخُ الْمَوَاقِبِ﴾، (الهدی) لیره‌دا خواز راوده‌ته‌وه بۆ روونکردنه‌وه‌وه ده‌رخستنی راستیی، راستیی چۆنه؟ ئاوا پیتاشمانبده.

نجا دینه سه‌ر خسته‌ه رووی کیشه‌که‌یان و، به‌کیکیان که دلاواکار (مُدْعِي)، ده‌لن:

(۸) ﴿إِنَّ هَذَا آخِي﴾، نه‌مه برامه، واته: برای دایک و بابیی، واپنده‌چن زیاتر مه‌به‌ست پیی نه‌وه‌بی.

(۹) - ﴿لَهُ نَسَمٌ مِّمَّا تَصِفُّونَ نَجَّةٌ﴾، ئەو ھەدو ئۆ (۹۹) سەر مەرى ھەبە.

(۱۰) - ﴿وَلِيَّ نَجَّةٍ وَجِدَةٍ﴾، منىش يەك سەر مەرم ھەبە.

(۱۱) - ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا﴾، ئنجا گوتى: مەپەكەى خۇشت تەسلىمى من بىكە، (أَكْفَلْنِيهَا، أَي: مَلِكْنِيهَا، وَأَجْعَلْنِي أَكْفَلَهَا)، بىدە بە من و من بىكە بە سەرپەرشتارى.

(۱۲) - ﴿وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾، لە دواندىش دا بەسەرمدا زالبوۋە، (أَي: وَعَلَّنِي فِي الْكَلَامِ)، لە قسەکردىش دا بەسەرمدا زال بوۋە، دەپ بە دەسەلاتەر بوۋى، ئەمە وادەردەخات كە پىش داۋاى مەپەكەى لىكردوۋە، كاتىك ئەو گوتوۋىتە: ئاندەم، ئەۋىش ھەپەشەى لىكردوۋە قسەى توندى لەگەلدا كىردوۋە، بۇنە ناچار بوۋە سكالای خۇى بىنئىتە لای داۋود عليه السلام.

(۱۳) - ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْيمِكَ إِنِّي نِعَاجِي﴾ (داۋود عليه السلام) گوتى: بەدلىيى بە داۋاكردى مەپەكەت بۇ گەل مەپەكەى، ستمى لىكردوۋى، خستە پۈۋى بابەتەكەى داۋاكار (مُنْعِي) ھىندە وروژنەر بوۋ، ھەست و سۆزى داۋودى جوۋلاندو لە بىرى چوۋ لە داۋا لەسەر كراۋ (مُنْعَى عَلَيْهِ) ش بېرسى: ئەرى وايە، وانى؟ ئەرى بۇچى داۋات لىكردوۋە؟ دەگونجى بۇ ئەۋە داۋا لىكرد بى، مەپەكەى بۇ بەخىو بىكات و گوتىتتى: ئۆ مەپەكت بۇ چىبە بە تەنىا، پتەۋى ماندوۋ دەپى؟ من بۇت بەخىو دەكەم و بەرھەمەكەش بۇ خۇت، بە ھەر حال دەبوۋ لى پىرسىبابە، بەلام يەكسەر گوتى: ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْيمِكَ إِنِّي نِعَاجِي﴾، گوتى: بە دلىيى ستمى لىكردوۋى كە داۋاى مەپەكەى كىردوۋە بۇ گەل مەپەكەى خۇى، لىرەداۋشەى (سؤال) (سَمْنُ سُؤَالٍ مَعْنَى الضَّمِّ)، أَي: (لَقَدْ ظَلَمَكَ بِضَمِّ نَعْيمِكَ إِنِّي نِعَاجِي وَسُؤَالِكَ إِنِّي نِعَاجِي)، وشەى (سؤال) ماناى خستە گەلى خراۋتە تىۋ، يانى: بە دلىيى ستمى لىكردوۋى كە داۋاى لىكردوۋى مەپەكەى خۇت بخەبە گەل مەپەكەى وى.

(۱۴) - ﴿وَإِنَّ كَبِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، بە دلىيى زۆرىك لەوانەش بىكەۋە تىكەن، ھەندىكىان ستم لە ھەندىكىان دەكەن، مافى ھەندىكىان پىشەل دەكەن، (الْخُلَطَاءُ: جَمْعُ خَلِيطٍ، مِثْلُ الشَّرْكَاءِ جَمْعُ شَرِيكَ، لَكِنَّ الْخَلِيطَ مَعْنَاهُ أَعْمَ)، ﴿الْخُلَطَاءُ﴾.

ههروهك (شُرْكَاء) د، (خُلَطَاء)، كۆي (خَلِيط) ه، ههروهك (شُرْكَاء) كۆي (شَرِيك) د، (شَرِيك) يان: هاوبهش له شتيكي دياربيكرودا، بهلام (خَلِيط) مانابهكي گشتيتره، به دراوست و به برادهرو به هاوبهش دهگوتري و، به هه ر جوړه تيكه ليهك دهگوتري.

۱۵- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ (هه موو ئهوانه ي كه پيكه وه تيكه لبيان ده بن ستم له يه كدي ده كه ن) چكه لهوانه ي بروايان هتياوه و، كرده وه باشه كان نه نجام ده ده ن.

۱۶- ﴿وَقِيلَ مَا هُمْ﴾ (هه وانيش كه من، وشه ي (ما)، له: ﴿وَقِيلَ مَا هُمْ﴾ (لَقُضِ الْإِبْهَام) مه به ست پتي شارنده وه، ئه مه هاندانيش بووه بۆ ئه وان، كه ئه وانيش له و كه مه بن، له و كه مه كه بروايان هتياوه و كرده وه باشه كان نه نجام ده ده ن و، چاويان له ستم كردن نيه له يه كدي.

۱۷- ﴿وَلَوْ دَاوُدُ أَلَمَّا فُتِنَهُ﴾ داوود پتي وابوو تاقيمان كرده وه، (ظَنُّ) ده گونجى به ماناي گومان بن، به لام ليره دا زياتر واپيده چي به ماناي زانباري بن، واته: داوود (ظَنُّ) زاني كه تيمه تاقيمان كرده وه، نجا بوجي به (ظَنُّ) هتياويه؟ وشه ي (ظَنُّ) له قورئاندا كه به كاردتي، جاري وايه بۆ حاله ق سهرزهنشتكردن و، جاري واش هه يه بۆ حاله ق مه دحه، نجا نه گه ر بۆ حاله ق مه دح بن، بويه وشه ي (ظَنُّ) به كاردتي، چونكه نه و زانباريانه ي مروفي له نه نجامي تيوه رلمان و سهره نجان و گه ران و پشكنين دا ده ستى ده كه ون، سهره تاكه يان گومانتيكه دوايي ورده ورده به هيز ده بن، تاكو ده بيته زانباريه كي جتي دلنبايي، كه ده فهرموي: ﴿الَّذِينَ يَطْمَنُونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبِّهِمْ...﴾ (البقرة، واته: گومانيان وايه كه به ديداري پهروه ردياريان ده گه ن، نه و گومانه مه به ست پتي عيلمه، به لام نه و زانباريه يه كسه ر زانباري بن چه ندو چۆن نه بووه، به لكو گومان بووه، دوايي ورده ورده گومانه كه به هيز بووه به هيز بووه، له نه نجامي زۆر تيفكرين و بيركردنه وه ي مروفي دا، سهره نجام زانباريه كه شي به ديداري خوا به هيز ده بن، ﴿وَلَوْ دَاوُدُ أَلَمَّا فُتِنَهُ﴾ داوود زاني كه تيمه تاقيمان كردوته وه، (أَي: ابْتَلِيْنَاهُ وَاجْتَبَيْنَاهُ)، زاني كه نه وه تاقيكردنه وه ي تيمه بوو، دوايي باس ده كه ين كه چۆن زاني؟

(۱۸) ﴿فَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَاَنْتَ يَا رَبُّ ارْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ داواي ئېبوردىن لە پەرۋەردگارى كردو، بە
 ركووع دا كەوت و، گەراپەوه، (خَرَّ) يان: (سَقَطَ)، ركووعيش: (الْإِنْجَاءَ بِقَصْدِ التَّعْظِيمِ،
 دُونَ الْوُضُوءِ إِلَى الْأَرْضِ)، بە كوردی دەئێین: چەمانەوه، ركووعيش هەر بەكاردێنین، كە
 بریتیه لەوه مەزۆف بچەمیتەوه بئ ئەوهی بگاتە زەوی، كە گەیشته زەوی پێی دەگوێری:
 كێنووش (سجدة)، بە لām ئەو ركووعە دەبێ بە مەبەستی بە مەزنگرتن و گەوره كرتن
 بێت، هەر بۆیەش وهك چۆن كێنووش بۆ جگە لە خوا دروست نیه، چەمینەوهش بۆ
 جگە لە خوا دروست نیه، كە بەدخەوه هەندێك لە حوكمرانی عەرەب، خەلكەكهی
 خۆیان ناچار دەكەن بۆیان بچەمنەوه، كە لە راستیدا ركووع و سەجدە تەنیا تاییەن
 بە خواوە ﷻ.

(۱۹) ﴿فَقَفَرْنَا لَهُ دَلِيلٌ﴾ (خوا فەرموو یەقێ): ئیمەش ئەوەمان جاوێۆشیی بۆ لێكرد،
 لیمان بورد لەو هەلۆیستە، لەو پەله كێدە ی لە دادوەری دا.

(۲۰) ﴿وَإِنْ لَمْ عِنْدَنَا لَنْزِيلٌ وَحُسْنٌ مَتَابٍ﴾ بە دنیایی بۆ وی لەلای ئیمە پلەیه کی
 نیزیك هەیه، (زُلْفَى) یان: (قُرْبَى)، ﴿وَحُسْنٌ مَتَابٍ﴾ یان: باشترین شوونی بۆ لا
 گەراپەوه، باشترین سەرەنجامیشی لەلای ئیمە هەیه.

ئەجا ئەوه كە ئایا داوود ﷺ چۆنی زانیوه: خوا تاقیکردۆتەوهو ئەوه
 تاقیکردنەوهی خوا بووه؟ داوی كە دە (۱۰) هەلۆستە لە بەرانبەر بە سەرھاتەكهی
 داوود ﷺ دا دەكەین، تیشكێك دەخەینە سەر ئەو مەسەلەیهش.

مەسەلەى سىيەم:

فەرمانکردنى خوا بە داوود عليه السلام كە گىراوېتى بە جىنشىن لەسەر زەوى: پىويستە بە ھەق دادوهرى بىكات و نەكەوتىتە شوين ئارەزوو، كە مەبەست پى سۆزو ھەلچوونە، چونكە بەھۆى ئەووە لە راستە پى خوا لا دەدات و، سەرەنجام دووچارى ئازارى سەختى خوا دەبى لە قىامەتدا:

خو! دەفەر موى: ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ فَاٰمُرُكَ بِالنَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ يَّمَّا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿۱۶﴾﴾

شىكردەنەھى ئەم ئايەتە، لە شەش برگەدا:

(۱) - ﴿يٰۤاٰدٰمُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيفَةً فِى الْاَرْضِ﴾، ئەى داوود عليه السلام! تىمە تۆمان گىراو بە جىنشىن لە زەويدا، كە دەفەر موى: ﴿فِى الْاَرْضِ﴾، ئەلىف و لامى سەر ﴿فِى الْاَرْضِ﴾، بە تەئكىد (ئەلىف و لامى ناساندن)، بە لام بۆ جىنشىن نى، يانى: ھەموو زەوى، چونكە حوكم و دەسەلاقى داوود ھەموو سەر زەوى نەگرتۆتەو، بەلكو ئەو ناساندنە بۆ عەھدە، سەر زەمىنەكە، مەبەست پى ئەو ولاتە بوو، ئەو شوينى حوكمپانىيە بوو كە بەنوو ئىسرائىلى لىبوون، (داوود) یش و دك باب و باپىرانى پىشووى حوكمپانىيە كردو بەسەر بەنوو ئىسرائىلداو، لەو شوینەدا كە تىيدا نىشتەجى بوون لە شام.

(۲) - ﴿فَاٰمُرُكَ بِالنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ (امادام تۆمان كردو بە جىنشىن لەسەر زەوى) تۆش دادوهرى لە نىوان خەلكدا بكە بە ھەق.

دىسان ﴿النَّاسِ﴾ یش، لىرەدا (ال) كە بۆ ناساندنەو بۆ عەھدە، واتە: لە نىوان خەلكەكەدا، كە خەلكەكەش مەبەست پىيان خەلكى بەنوو ئىسرائىلە، چونكە ھەر حوكمپانى ئەوان بوو، بە ھەق حوكمپانىيە بەسەر خەلكەكەدا بكە، (حەق) یش: (ما يَفْقِضِيهِ الْعَدْلُ الشَّرْعِي)، ھەق دادگەرىيەكە شەرع خوازيارى بى.

(۳) - ﴿وَلَا تَنْبِجْ آلَهُوًى﴾ شۆيىن ئارەزوو مەكەو، (أل) سەر ﴿آلَهُوًى﴾، بۇ جىنسە، كە ھەموو جۆرەكانى ھەواو ئارەزوو دەگىتتەو، واتە: بە دواى سۆزو ھەلچوون مەكەو، بە ھەر ھۆيەكەو ئەو سۆزو ھەلچوونە دروست بووبى،

بۆچى؟

(۴) - ﴿فِيضْلَكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەگەرنا ئەو شۆيىنكەوتنى ئارەزوو، تۆ لە پىتى خوا لادەدات، رىستەى: ﴿فِيضْلَكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ۋەلامى قەدەغەكردنەكەيە (جَوَابُ النَّهْيِ)، پىتىن دەفەرموئى: ﴿وَلَا تَنْبِجْ آلَهُوًى﴾، لەبەرچى؟ ﴿فِيضْلَكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەگەر بە دواى ئارەزوو بگەوى، لە پىتى خوا لات دەدات، پىتى خواش بىرىتتە: لە پىتى ھەق و دادگەرىى و ۋەك يەك تەماشاكردى ھەموو لايەك، كەدېنەلات بۇ چارەسرى كىشە مشت و مى لەسەرەكان.

(۵) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، بە دىنبايى ئەوانەى لە پىتى خوا ون دەبن و لا دەدەن.

كەواتە: دادگەرىى (عَدْل) پىتى خوايەو، ستەم پىچەوانەى پىنگاى خوايە، ئەوانەى كە لە پىتى خوا لا دەدەن، واتە: لە دادگەرىى لا دەدەن بۆ ستەم و لادان، سزايەكى سەختيان بۆ ھەيە.

(۶) - ﴿يَا سُرُؤْمَ الْجَسَابِ﴾، بە ھۆى ئەوۋە كە پۆژى لىپرسىنەۋەيان لە بىرچۆتەوۋە فەرماۋش كىردو، بىكومان ئىنسان ئەگەر شىتىكى لەبىر بىچىتەو، لەسەرى سزا نادىرى، بەلام يانى: پشتكويتيان خستەو، نادىدەيان گرتوۋە ۋەك لە بىريان نەمايى وايە، وشەى (ما)، لە: ﴿يَا سُرُؤْمَ﴾ دا، (مَصْدَرِيَّةٌ، أَيْ يَسْتَبِ بِشِيَانِهِمْ) چاۋگىيە، يانى: بە ھۆى لە بىرچوونەۋەيانەۋە بۆ پۆژى لىپرسىنەۋە، كەواتە: لەبىر بوونى پۆژى لىپرسىنەۋە، مروف دەپارىزى لەوۋە كە بە دواى ئارەزوو بگەوى و، پەلكىشى زەلكاۋى گوناھو تاوان بكرى بە ھۆى شۆيىنكەوتنى ئارەزوۋەكانەۋە.

مەسەلەى چوارەم:

گەردوون بە حىكمەت دروستكراوه، نەك بە ھەوەنتە، ھەك بېيروايان گومان دەبەن و، برۋادارانى كردار باش و تىكدەران و، پارىزكاران و تاوانبارانىش، ناگونجى يەكسان بن:

خَوَا دَه فەرْمَوَى: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ (٢٧) أَمْ جَعَلُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ جَعَلُوا الْمُسْلِمِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

شىكردنەوى ئەم دوو ئايەتە، لە پىنج بەرگەدا:

(١) ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾، ئاسمان و زەوى و ئەوى دەكەوتە نىوانىانەوه، بە بن ئامانج و بە ھەوەنتەو بە پووج ئەمان ھىتوانە دى.

(البَّاطِلُ: ضِدُّ الْحَقِّ، الْحَقُّ: الْحِكْمَةُ أَوْ الشَّيْءُ الثَّابِتُ)، ھەق واتە: (جَمْعَةٌ)، يان شتى چەسپاو و ئامانجدار، (باطل) يان: شتى بن ئامانج و ھەوەنتەو بن ھۆكار.

(٢) ﴿ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەو گومانى ئەوانەيە كە بېيروان، كە: ئەم گەردوونە بە ھەوەنتەو بن حىكمەت و بن ئامانج ھىتراوہتە دى، كەواتە: بوونناسى (علم الوجود - ONTOLOGY) پووجى كافرەكان بەو سەرەنجامەى گەياندوون، چونكە ئەوانەى بېيروان، بوونناسىيەكى پووجيان ھەيە، نە خۆيان دەناسن، نە خوا دەناسن، بۆيەش حىكمەت و نەيتىي و ئامانجىك كە لە پشت ئەم گەردوونەو ھەيە، نايىبن، شايانى باسە: تيمە لە سەرەتاي تەفسىرى سوورەتى (يولس)دا، باسكى سەرەخۆمان لەو بارەو كردهو، ئەو مەسەلەيە لە دەورى پازدە (١٥) شويتى قورئاندا ھاتو^(١)، كە خوا

(١) تيمە كىتەي يەكەم لە مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) بە ناوونىشان: (الإسلام معرفة صحيحة بالخالق والخلق) و، كىتەي چوارەم لە مەوسووعەى: (إبركردنەوى ئىسلامى لە نىوان ھەيى و واقع دا)، بە ناوونىشان: (پايەكانى بوونناسى و پرونكردنەوى

کەردوونی بە پووج و بێ حیکمەت و بە هەوڵە ئەخولقاندووە، ئێرەش شوێنێکیانە، بۆیە دەفەر مۆی:

۳- ﴿قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَتَّارٍ﴾، ئتجا سزای سەخت بۆ ئەوانە ی بێ پروان لە ئاگر، وشە ی (ویل) بە مانای هاواریش دی، هاوار بۆ ئەوان، (الْوَيْلُ: يَدُلُّ عَلَى أَفْدِ الشُّوْءِ)، (ویل) خراپترین سزاو ئازار دەگە یەن، هەروەها (وَيْلٌ لَّهُ، يَقَالُ لَهُ لِلتَّعَجُّبِ)، (ویل) بۆ سەرسویمان دێش بە کار دەهێزێ.

۴- ﴿أَمْرَ جَمَلٍ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئیا ئیمە ئەوانە ی بر وایان هێناو و کردووە باشە کانیان ئەنجام داو، وەک (تیکدەران لە زەویدا) یان دادەنێن؟ ئایا: دەگوێجێ ئەو دوو کۆمە لە پیکە وە پێچەوانە وە دژە، مامە لە ی بە کسانیان لە گە ئدا بکە ی، کە ئە گەر سزاو پاداشت ئە بێ یە کسان دە بن؟!

۵- ﴿أَمْرَ جَمَلٍ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾، یان ئایا پارێزکاران وەک ئاوانباران دادەنێن؟ واته: ئە گەر زیندوو کرانە وەو سزاو پاداشت ئە بێ، وەک بێ پروایان گومان دە بن، ئەو کاته بر وادارانێ کردار باش، لە گە ئ تیکدەران لە زەویدا، پارێزکاران لە گە ئ ئاوانباران دا، هەموو یان یە کسان دە بنەو، ئەو هەش شتیکی ئە گونجاو، بۆ یە ئەو شتە ئالوژیکیە شایستە ی خوا ﷻ نیه.

مه سه له ی پئنجهم و کو تایی:

قورئان کتییکی پئزدارو به رهه مداره، خوا نار دوویه ته خوار، تا کو خه لک
تیوه ی رامین و، سه ره نجام خاوه ن عه قلان په ندی لیوه ریگرن و راستیه کانیا ن
بیر بکه ونه وه:

خوا ده فهرموی: ﴿كَتَبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِيَذَّبُوا آبَتِهِمْ وَلِيَذْكُرُوا أُولَ الْأَنْبِيَاءِ﴾

شیکردنه وه ی لهم ئایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) ﴿كَتَبَ أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ﴾، نه مه کتییکه بو لای تو مان دابه زاندووه
﴿كَتَبَ﴾ (کتاب) له پرووی زمانی عه په بییه وه، گوزاره (خبر) یه یانی: (هَذَا كِتَابٌ)، نه مه
کتییکه، ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ﴾، بو لای تو مان دابه زاندوه، به پئزو به رهه مداره، (وَالْمُبَارَكُ:
الْمُنْبَتُّ فِيهِ الْبَرَكَةُ، وَهِيَ الْغَيْرُ الْكَثِيرُ)، موبارک نه وه یه: که پئزی زوری تیدا بلا بوو بیته وه، که
مه به ست خیری زوره، که ده فهرموی: ﴿كَتَبَ﴾، به نه ناسراو (نکرة) هاتوه، نه مه بو به
مه زن دانانه، یانی: وه سف ناکری. ئنجا بوچی خوا ﴿لِيَذَّبُوا﴾ نه وه کتیه پر پیت و پئزو به ره که ته ی
دابه زاندوه بو لای موحه ممد ﴿لِيَذْكُرُوا﴾؟

(۲) ﴿لِيَذَّبُوا آبَتِهِمْ﴾، تا کو نه وان له ئایه ته کانیه وه رامین، خوئندراویشه ته وه: (لِيَذَّبُوا
آبَتِهِ)، تا کو تیوه له ئایه ته کانیه وه رامین. هم به نادیار (غالب) و، هم به نامادو دواندن
(حضور و خطاب) به هه ردوو شیوه که هاتوه.

(۳) ﴿وَلِيَذْكُرُوا أُولَ الْأَنْبِيَاءِ﴾، بو نه وه ش که خاوه ن عه قلان په ند وهریگرن و بیریا ن
بیته وه، (التَّذَكُّرُ: التَّفَكُّرُ وَالتَّأَمُّلُ الَّذِي يَبْلُغُ بِهِ صَاحِبُهُ مَعْرِفَةَ الْمُرَادِ مِنَ الْمَعْنَى)، (تَذَكُّرٌ): بریتیه
لهو بیرکردنه وه و پامانه ی که خاوه نه که ی به هو یه وه ده گاته تیکه یشتن له واتایه کان. (التَّذَكُّرُ:
إِسْتِخْصَارُ الذَّهْنِ مَا كَانَ يَعْلَمُهُ بَعْدَ نِسْيَانِهِ، وَاسْتِخْصَارٌ مَا مِنْ شَأْنِهِ أَنْ لَا يُغْفَلَ عَنْهُ)، (تَذَكُّرٌ):

بریتیه له ئاماده کردنی زهین و هۆش بۆ شتیک که له بیرى چۆتهوه، بهبیر خۆی بێنیتهوه،
یاخود: زهین شتیک له خۆیدا ئاماده بکات، که شایسته بێ فهرامۆش نهکری و لهبیر نهچن.

شایانی باسه: ئیمه بۆ چۆنیهتی مامهله کردن له گهڵ قورئاندا، له کتیبی: (با
له خزمهت قورئاندا بین) دا، به درێژی قسهمان کردوه، له ههوت ههنگاودا
باسمان کردوه، که دهبنی چۆن مامهله له گهڵ فهرمایشتی خوادا بکری؟!^(١)

-----
(١) ههروهها له کتیبی (قورئانی مهزن له نۆزده تهوهردا) زۆر شتمان لهو بارهوه باسکردوه،
که نهو بابهتیمان کردوه به پێشهکی کۆی تههم تهفسیرهش له چاپی دووهمی دا.

دە (۱۰) ھەلۆهستە لە بەرانبەر بەسەرھاتە کە ی داوود عليه السلام:

(۱) - یەکیک لە حیکمەتەکانی ئەو بەسەرھاتە ئەوەیە، کە نابێ بابای حوکمران، بە ھۆی زێدە سەر گەرمبوون بە خواپەرستی تاییەتەو، کەمتەرەمی بکات لە بواری مشوورخواردن لە کۆمەلگاو چارەسەری کێشەو گرتەکانی خەلکدا.

داوود عليه السلام زۆر ئەھلی خواپەرستی بوو، چۆنە ئیعتیکافەو شۆینی تاییەتی ھەبوو، چونکە میحراب شۆینیکە، یان ژووریکە تاییەت کرابێ بە خواپەرستیەو، ئەمەش: جۆریک لە ھۆشداری پێدان بوو بۆ داوود، ھەرودھا بۆ غەیری (داوود) یش کە نابێ خواپەرستی کەسی و لە بابای حوکمران بکات، ئاگای لە مشوور لیخواردنی کۆمەلگاو چارەسەرکردنی کێشەکانیان بێ.

(۲) - ھەر کات خەلک پێی ئاسایی و یاساییان بۆ سکاڵو چارەسەرکردنی کێشەکانیان لێگیرا، پەنا دەبەنە بەر پێی ئاسایی و نایاسایی، ئەوانە بە تەنکید ئەو دوو کەسە، ئەگەر دوو مەرووف بوون، یان ئەگەر دوو فریشتە بوون، ئەگەر دەرەفتیان ھەبووایە لە پێی ئاسایی خۆیانەو بە ئاسایی بگەنە داوود عليه السلام سەر نەدەکەوتنە سەر دیوارو بەسەر دیواردا بازیان نەدەدا، بەلام کە لە پێی ئاساییەو بواریان نەبوو، بەسەر دیواردا سەرکەوتوون، ئەوەی دەرگا لە خەلک دابخات، خەلک ئەگەر بۆی بکری لە پەنجەرەو بۆی دێنە ژووری، نجا بۆ خێر بێ، یان بۆ شەڕ بێ! بۆیە حوکمرانان نابێ خۆیان لە خەلکی بشارنەو، خۆ لە خەلک شاردنەو، وا دەکات کە خەلک بێر بکاتەو لەوەی چۆن بگەنە ئەو حوکمرانە؟ نجا چ بە مەبەستی چاکە، چ خراپە.

(۳) - لەم بەسەرھاتەدا بەلگەی شەریعی ھەیە لەسەر ئەوە کە دروستە بەسەرھاتە نواندەکانە (الْقَصَصُ التَّمثِيلِيَّة) دابێژن، ھەرودھا بەلگەش ھەیە لەم بەسەرھاتەدا، کە دروستە ئەو بەسەرھاتانە، بە شێوەیەکی جەستەیی وێنا بکری، مادام پێچەوانە

دروسته له مزگەوتدا دادوهریی بکری، بەلگەیان بەم ئایەتە هێناوەتەو،
پێغەمبەر ﷺ جێنشینەکانیشی لە مزگەوتدا دادوهریان کردو، مالیکیش
گوتووێتی: دادوهریی کردن لە مزگەوتدا لە نێشە دێرینەکانە، واتە: لە میژە
کراوە بە نەریتیک لە نێو نۆممەتدا.

هەلبەتە ئەو بەو کاتی خۆی کە دادگا (محکمة) نەبوو، نەگەرنا کە تێستا
شوێنی تاییبەتی دادگایی هەیه، هەرۆک شوێنی تاییبەتی وەرگرتی زانست هەیه،
کە زانکۆ، قوتابخانەکان و پەیمانگاکانن، هەرۆهات تێستا شوێنی تاییبەتی
پێکخستنی سوپا هەیه، کە ئەو کارانە کاتی خۆی هەموویان لە مزگەوتدا کراون،
بەلام تێستا ئەو کارانە براونەتە دەرۆدی مزگەوت.

(۶) - (قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: لَا خِلَافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ الْمَرَادَ بِالرُّكُوعِ هَا هُنَا السُّجُودُ، فَإِنَّ السُّجُودَ،
هُوَ الْمَقِيلُ، وَالرُّكُوعُ هُوَ الْإِنْحَاءُ، وَأَحَدُهُمَا يَدْخُلُ عَلَى الْآخَرِ)^(۱)

واتە: لە نێوان زانااندا راجیایی نیە، کە مەبەست لە رُکوع لێرەدا: کړنووش
(سجود)ە، چونکە کړنووش بریتیه لە لاریبونەو، رُکوعیش بەهەمان شێو
بریتیه لە چەمانەو، ئنجا یەکتیکیان دەچیتە نێو ئەوی دیکە.

بەلام پێم سەیرە کە ئەو گوتووێتی: راجیایی نیە لە نێوان زانااندا، چونکە
بەدنیایی وانیە، وەک دوایی دەیکەین، بەلام بە هەر حال هەر راپەکەیم هێنا،
وێک ئەمانەتکی عیلمی، نەگەرنا پێم وایە کە نەخێر: رُکوع هەر بە مانای
رُکوع بە کارهاتو، سجدودیش بەمانای سجدود، وەک دوایی دەیکەین.

(۷) - (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: السُّجْدَةُ فِي ص، لَيْسَتْ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ، وَقَدْ
رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۳۸۷، وَابْنُ خَالٍ: ۳۴۲۱،
وغيرهما).

واته: عه بدو لآی کورې عه بیاس (خوا له خوۍ و باې پازی بی)، گو توویه تی: سه جده بردن له سووړه تی (ص) دا له سه جده پتوه پابه ندرکراوه کان نیه، که ده بی هره نه نجام بدری، به لام پتغه مبه ریشم ۱۱۱ بینیوه کړنووشی تیدا ده برد.

واته: ده گونجی ټینسان کړنووش نه با، بویه من له هه موو نهو شو تانه دا که سه جده ی قورټان خو ټندن بوون و پټیان گه یشتووم، سه جده م بردوه، به لام له مه یان دا سه جده م نه برد^(۱)، له بهر نه وه ی له فهرمایشتی پتغه مبه ردا ۱۱۱ هاتوه که جارتیک پتغه مبه ر ۱۱۱ سووړه تی (ص) ی خو ټندو له سره مینه ر دابه زی سه جده ی برد، هاو ده لانیس سه جده یان برد، جارتیکی دیکه ش سووړه تی (ص) ی خو ټند به ته ما نه بوو سه جده به ری، به لام هاو ده لان خو یان ناماده کرد بو سه جده بردن، نه ویش دابه زی و فهرمووی: به ته ما نه بووم سه جده به رم، به لام له بهر تپوه که خو ټان ناماده کردوه [بو نه وه ی ته ریقی نه بنه وه] دابه زی و دوو باره سه جده ی برد^(۲).

که واته: نهو کړنووش بردنه پتویست نیه، به لام شتیکی په سنده.

هه لېته له باره ی هه موو سه جده کانی قورټان خو ټندنه وه، تیمه باسیکی دوو رو درېژمان له کو ټایی سووړه تی (الأعراف) دا کردوه له باره ی هه موویانه وه راجیایه ک هه یه، که نایا پتویسته، یا خود شتیکی په سنده چاکه، کړنووش بریدی.

(۸) - (فخر الدین الرازی) ده تی: (اَشْهَدُ اَبُو حَنِيفَةَ بِهَذِهِ الْاَيَةِ فِي سُجُودِ التَّلَاوَةِ، عَلٰى اَنَّ الرُّكُوعَ يَقُومُ مَقَامَ السُّجُودِ)^(۳).

واته: نه بوو هه نیفه به لگه ی بهم نایه ته هتیاو ده وه، که جاری وا هه یه چوونه پکو و و چه مانه وه، قهره بووی کړنووش بردنی قورټان خو ټندن ده کات و، له شو ټنی کړنووش بردن به کاردی.

(۱) مبه ستم کانی دهرس گو ټنه وه یه، که سه ره تا نایه ته کانی دهرسه که ده خو ټنم.

(۲) آخر جه ابو دلد: ۱۴۱۰ یاسنا علی شرط الشیخین.

(۳) التفسیر الکبیر: ج ۲۶، ص ۱۸۲، هره وه ها التحریر والتنویر، ج ۲۳، ص ۲۴۱.

بۆيە ئەۋەدى (إبن العربي) گوتۇۋىھتى: (لا خِلافَ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ عَلَى أَنَّ الْمُرَادَ بِالرَّكُوعِ ههنا: السجود). راست نىيە، ئەۋەتا نىيەمىكى ۋەك ئەبۇ ھەنەفە دەلىلى: نەم تەبەتە بەلگەيە لەسەر ئەۋە كە نەك تەنیا لىرەدا، بەلكو بۆ كىرۋوش بىردنەكانى دىكەش، دەگونجى مەرۇف تەنیا بېتتە پىكۈۋە، ئەۋە قەرەبۋى چۈۋنە سەجدە دەكاتەۋە، كە بە راستىي ئەۋە پايەي ئەبۇ ھەنەفە زۆرچار مەرۇف لە سەغلەتتە دەر دەكات، كە شۈنەكەي ۋايە كىرۋوش بۆ نابىردى، دەگونجى نىنسان بېتتەۋەۋ، بېتتە پىكۈۋە لە جىياتى كىرۋوش بىردنەكە.

۹- ئايا ئەۋە دوو كەسە كە لە شىۋەي دوو كەسى ناكۇكدا ھاتن بۆ لاي داۋود عليه السلام، مەرۇف بوۋن، يان فرىشتە؟! يانى: ئايا دوو مەرۇف بوۋن بە راستىي ۋە بەسەر دىۋاردا سەركەۋتوۋن، لەبەر ئەۋەي پىيان نەبۋە، لە پىي ئاسايەۋە بېچن؟ ياخود دوو فرىشتە بوۋن ۋە ھەر بەسەر دىۋاردا سەركەۋتوۋن، بەلەم لە شىۋەي دوو مەرۇفدا، بەلەم فرىشتە بوۋن؟ ھەردوۋ پايەكان ھەن، لە ئايەتەكاندا ھېچ لايەكىان ساغ نەكراۋەتەۋە، دەگونجى دوو مەرۇف بوۋن ۋە ھەر بە راستىي پۈۋداۋەكە تاۋا بوۋ بى، ۋە دەشگونجى دوو فرىشتە بوۋن، ئەۋە پۈۋداۋەيان ۋەك سىنارىۋو نواندىك پىشكەش كىرەن، ھەردوۋ پايەكان ھەن.

۱۰- داۋود عليه السلام چۆنى زانىي كە خوا تافى كىرەتەۋە؟

ۋەلەمەكەي ئەۋەيە:

يەكەم: يەكسەر خۇي بۆي دەرەكەۋتتەن، ۋاتە: دۋاي ئەۋەي بىرپارەكەي داۋەۋ، دادۋەرىيەكەي كىرەد، بىرى لى كىرەتتەۋەۋ بۆي دەرەكەۋتتەن ۋە گوتتەن: مەن گوتتەم لە باباي داۋا لەسەر كىرە (مَدْعَى عَلَيْهِ) نەگرت ۋە، تەنیا بە قسەي داۋاكار (مَدْعَى) يەكسەر بىرپارەدا، دەگونجى خۇي بۆي دەرەكەۋتتەن.

دوۋەم: دەگونجى لە پىي ۋەھىيەۋە زانىيەن، يان خوا تعالى بۆي ئىلھام كىرەن.

سىيەم: دەگونجى ئەۋە دوۋانە فرىشتە بوۋن ۋە، لە پىش چاۋى ۋى بەرز بوۋنەۋە بۆ ئاسمان، كە ئەۋە پايەش ھەيە، يان ھەندىك لە زانىيان دەلىن: تەماشاي يەكدىيان كىرە

پيگه نين، ئەو کاته داوود بۆي دەرکەوتو، کە ئەوانە فریشتە بوون و، بۆ تاقیکردنەوهی وی خوای پەرورەدگار ئەو دوو فریشتەبەهی ناردوون.

ئەنجا کە داوود بۆي دەرکەوتوو تاقیکردنەوهی خوا بوو، چ دوو مەرووف بووین و، چ دوو فریشتە بووین. سەرەنجام لە ئەنجامی ئەوهدا کە بیری لیکردۆتهوه، یان خوا ئاگاداری کردۆتهوه، بۆ دەرکەوتو کە ئەوه تاقیکردنەوهی خوا بوو بۆي و، تیشیدا دەرەنەچوو، بەلام خوا ﷻ لێی نەگرتووه لێی بوردووه، چونکە نیازی خراپ نەبووهو، لە ئەنجامی ئەوهش دا هەنچوو، کە زۆر رقی لە زولم بووهو، بابای داواکاری زۆر پێ مەزلووم بووه، بۆیه یەکسەر عوكمی لەسەر داوای بابای لەسەر داوالیکراو داوه.

لێره شدا کۆتایی بەم دەرسمەمان دێنین و، لە خوای پەرورەدگار داواکارین یارمەتیمان بدات هەمیشە لەگەڵ هەقدایین و، لەگەڵ دادگەریی دا یین، کە بە ئەنکید راستە شەقامی خوا، خوازیاری هەق و دادگەرییهو، دژی ستم و لادان و دەستدریژکارییه بۆ سەر مافی ئەوانی دیکه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سَتَعْلَمُكَ وَتُؤْتِيكَ.

❖ دەرسی سۆيەم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان یازده (۱۱) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۳۰ - ۴۰)، دوو پرووداوی ژبانی سوله‌یمانی کوپری داوودیان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خستوونه پروو، وئپرای ژماره‌یه‌ک لهو نیعمه‌تانه‌ی خوا به سوله‌یمانی به‌خشییوون:

پرووداوی یه‌که‌میان: گرنکیی و بایه‌خ پیدانی زووری سوله‌یمانه به‌ته‌سپه‌ره‌سه‌ن و باشه‌کانی و، پشکینی بۆیان و، ته‌ماش‌کردن و سه‌رنجدانی بۆیان و ده‌سته‌ینانی به‌لاق و مل و گهردنیا‌ندا.

پرووداوی دووه‌میش: فریدرانی جه‌سته‌یه‌ک بووه بۆ سه‌ر کورسییه‌که‌ی سوله‌یمان (عليه السلام)، دوا‌یش باسی له‌خوا پارانه‌وه‌ی سوله‌یمان (عليه السلام) بۆ پیدانی حوکمرانییه‌کی بی‌وینه‌و، گیرابوونی داوا‌یه‌که‌ی له‌لابه‌ن خوای به‌خشه‌ره‌وه کراوه.

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۳۰) إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِیْنَتُ الْإِیْمَانُ ﴿۳۱﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۲﴾ رُدُّوهُمَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿۳۴﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَخِي مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۵﴾ فَخَرَّنا لَهُ الرِّیْعَ تَجَرِي بَأْمَرِهِ رُجَاءَ حَيْثُ أَصَابَ ﴿۳۶﴾ وَالشَّیْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿۳۷﴾ وَمَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۳۸﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۹﴾ وَإِنْ لَهُمْ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحَسَنَ مَّكَارٍ ﴿۴۰﴾ ﴿

مانای ده قلو ده قی ئایه تەکان

{ههروه‌ها سوله‌یماغان به داوود به‌خشی، با‌ترین به‌نده بوو، چونکه زۆر (بۆ لای خوا) گه‌راوه بوو (۳۰) (یاد بکه‌وه!) کاتیک دهمه‌و ئیواره نه‌سه‌په ره‌سه‌نه تیژ‌ره‌وه‌کانی له‌سه‌ر پانوی‌نران (پیشانی دران) (۳۱) ئنجا گوئی: من مال و سامانم (به تاییه‌ت نه‌سه‌په‌کانم) له‌به‌ر یاد کردنی خوا خۆشویست (یان به‌سه‌ر یادی خوا‌دا هه‌لمبژاردن)، هه‌تا به‌ هۆی که‌وتنه‌ پشت په‌رده‌وه په‌نه‌ان بوون (۳۲) (هه‌ر سه‌ر گه‌رمی نه‌سه‌په‌کانی بوو، گوئی:) بیانگیرنه‌وه سه‌رم، ئنجا ده‌ستی کرد به‌ ده‌ست پێداهێنانی لاقه‌کانیان و گه‌ردنه‌کانیان (۳۳) به‌ دنیاییش تێمه سوله‌یماغان تاقیکرده‌وه‌و جه‌سته‌یه‌که‌مان فری‌دایه سه‌ر کورسییه‌که‌ی، پاشان له‌ ناخه‌وه گه‌رایه‌وه (بۆ لای خوا) (۳۴) گوئی: په‌روه‌ردگارم! لێم ببووره‌و حوکم‌پانییه‌کم پێ به‌خشه، دوا‌ی من بۆ که‌س نه‌لوێ، بێگومان به‌س تۆ زۆر به‌خشه‌ری (۳۵) تێمه‌ش با مان بۆ ملکه‌چ و پامکرد، به‌ فه‌رمانی وی، به‌ نه‌رمیی هه‌ر جێیه‌کی و پست‌بایه‌ بۆی ده‌چوو (۳۶) له‌ شه‌یتانه‌کانیش هه‌ر بیناسازو ده‌ریاوان (یکی گه‌وه‌هه‌ر ده‌ره‌ینه‌ریک) مان بۆ ده‌سته‌مۆ کردبوون (۳۷) هه‌ندیک‌ی دیکه‌ش (له‌ شه‌یتانه‌کان) به‌ جووته‌ کو‌ت و زنجیر‌کرا‌بوون له‌ پێوه‌ندن‌ان دا (۳۸) (پێمان گو‌ت: نه‌مه به‌خششی تێمه‌یه، ئنجا بیه‌خشه، یان بگه‌روه، به‌بێ ژماردن) (۳۹) هه‌روه‌ها (وێ‌پای نېعمه‌ته‌ دنیا‌یه‌کان) بۆ وی له‌ لای تێمه‌ نیزیکی و سه‌ردنجامی هه‌ره‌ چاک هه‌یه (له‌ رۆژی دوا‌یی دا) (۴۰).

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الصَّفِينَتُ): کۆی (صافین) ه، (الصَّفْنُ: الْجَمْعُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ صَافًا بَعْضُهُمَا إِلَى بَعْضٍ)، (صَفْنٌ) بریتیه له‌ود که دوو شت پیکه‌وه کۆبکرتنه‌وهو، پیکه‌وه بلکیتیرن، (صَفَنَ الْفَرَسَ قَوَاهِجَهُ)، نه‌سپه‌که لاقه‌کانی پیکه‌وه نووساندن، که به نه‌سپ ده‌گوتری: (فَرَسٌ صَافِنٌ)، نه‌وه‌یه که سێ لاقی له سه‌ر زه‌وی بن و لاقیکی به‌رز کردبیته‌وه سه‌ر سمه‌که‌ی، به ئاسته‌م که‌یاند بیته زه‌وی، نه‌وه پیتی ده‌گوتری: (صَافِنٌ).

(الْجَوَادُ): (جَمْعُ الْجَوَادِ، وَهُوَ الْفَرَسُ الْجَيِّدُ ذُو الْجَوْدَةِ، جَيِّدُ الْعَدْوِ)، (جِیاد) کۆی (جَوَاد) ه، نه‌ویش بریتیه له نه‌سپی باش، نه‌سپیکی په‌سه‌ن، که باش به‌روات.

(طَفِقَ يَفْعَلُ): (طَفِقَ يَفْعَلُ غَذَاهُ أَي: أَخَذَ يَفْعَلُ غَذَاهُ وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْإِبْغَابِ ذُوْنُ الْنُفْيِ)، وشه‌ی (طَفِقَ) به مانای (شَرَعَ)، واته: ده‌ستی پیکرد به‌و کاره‌و، نه‌و کاره‌ی ده‌کرد، دی، ته‌نیا بو‌حاله‌قی نه‌رتینی، به‌کاردی و بو‌حاله‌قی نه‌رتینی به‌کارنايه‌ت.

(رُحَاءَ): (الرُّحَاءُ: الرِّيحُ اللَّيْنَةُ شَيْءٌ رَخْوٌ، رَخِي يَرْخِي)، (رُخَاءَ): واته: بایه‌کی نه‌رم، بای نه‌رم و نارام، ده‌گوتری: (شَيْءٌ رَخْوٌ)، واته: شتیکی نه‌رم و شل، (رَخِي يَرْخِي)، واته: نه‌و شته‌شل بوو هاته‌ خوار، بو‌وتنه دامینی کراس که داده‌که‌وی.

(أَصَابَ): (أَصَابَ غَذَاهُ أَي: وَجَدَ مَا طَلَبَ)، واته: نه‌و شته‌ی دلاوی ده‌کردو، وه ده‌ستی که‌وت، (وَأَصَابَ أَي: قَضَدَ، مُشْتَقٌّ مِنَ الصُّوبِ، وَهُوَ الْجِهَةُ)، (أَصَابَ): واته: ڤووی تیکرد، که له وشه‌ی (صُوب) ه‌وه هاتوه، (صُوب) یش، یانی: (جِهَةٌ)، نه‌و شوینه‌ی یان نه‌و لایه‌ی مرو‌ف ڤووی تی ده‌کات.

(بَنَاءَ): (الَّذِي يَبْنِي اسْمَ فَاعِلٍ، مَصْغُوعٌ عَلَى زَنَةِ الْمُبَالَغَةِ لِلدَّلَالَةِ عَلَى مَعْنَى الصَّنَاعَةِ، مِثْلُ: نَجَّارٌ وَقَصَّابٌ وَحَدَّادٌ)، (بَنَاءَ) نه‌و که‌سه‌یه که بینا ده‌کات، خانوو

دروست دهکات، که (بُئَاء) ناوی بکهر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه، له سهر کیشی موبالهغه، دروستکراوه، تاکو مانای پیشه بگه بهنئ، وهک: دارتاش و گوشت فروش و ناسنکهر.

(وَعَوَّاصٍ): (الَّذِي يَغْوُضُ فِي الْبَحْرِ لَاسْتِخْرَاجِ اللُّؤْلُؤِ)، (عَوَّاصٍ): ریزگهی زنده رویی (غَانِصٍ) ه، (غَاصٌ فِي الْبَحْرِ، وَغَانِصٌ)، واته: چووه نئو دهریا، نهو چووهوه نئووه، (عَوَّاصٍ) واته: کهسیک که زور ده چپته نئو دهریا، یاخود زور قوول دا ده چن، (عَوَّاصٍ) به کهسیک ده گوتری که ده چپته نئو دهریا بو دهرینانی گهوههر.

(مُفَرِّقٍ): (إِسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ «فَرَّقَهُ» أَي: جَعَلَهُ قَرِينًا لِّغَيْرِهِ، لَا يَنْفَكُ أَحَدُهُمَا عَنِ الْآخَرِ)، (مُفَرِّقٍ): ناوی بهرکار (مفعول) ه، له (فَرَّقَهُ)، واته: جوو قی کرد، که دوو شت پیکهوه جوووت بکرتن، که به کیکیان لهوی دیکه جیانه بیتتهوه.

(الْأَصْفَادِ): (جَمْعٌ صَفَدٍ: وَهُوَ الْقَيْدُ، صَفَدَهُ أَي: قَبِدَهُ)، (أَصْفَادٍ) کوی (صَفَد) ه، نهویش به کووت و زنجیر ده گوتری، کووت که ده کرتته پتی مروفت، (صَفَدَهُ أَي: قَبِدَهُ)، واته: پیتهکانی زنجیری تیکردن، یاخود کووتی تیکردن، له کورده واریسی دا ده گوتری: کووت و زنجیر کراوه.

(فَأَمَّنْ): (مُشَقَّقٌ مِنَ السَّمَنِ الْمَكْنِيِّ بِهِ عَنِ الْأَنْعَامِ، أَي: أُنْعِمَ عَلَى مَنْ شِئْتَ بِالْإِطْلَاقِ، أَوْ أَمْسِكَ فِي الْخِدْمَةِ)، (فَأَمَّنْ) داتاشراوه له (مَنْ) هوه، که کینایه به له به خشین و چاکه له گه لدا کردن، واته: ههر که سیکت دهوی له شه یتانهکان، چاکه له گه ل بکه، بو نهوهی بهری بدهی و بهرله لدا بکهی، یاخود بیانگره بو نهوهی کریکاری و خزمه تیان پی بکهی.

(لَزُلْفَى): (أَي: قُرْبَى)، واته: نیزیکی.

(مَتَابٍ): (الْأَوْبُ: ضَرْبٌ مِنَ الرُّجُوعِ، وَذَلِكَ أَنَّ الْأَوْبَ لَا يَقَالُ: إِلَّا فِي الْخَيَوَانِ الَّذِي لَهُ الْإِرَادَةُ، وَالرُّجُوعُ يَقَالُ فِيهِ فِي غَيْرِهِ: أَبْ يَثُوبُ أَوْبًا وَإِيَابًا وَمَابًا، وَالْمَتَابُ: الْمَصْدَرُ وَإِسْمُ الزَّمَانِ وَالْمَكَانِ، وَشَيْءٌ (مَتَابٍ) كَهْ لَه (أَوْب) هوه هاتوه، (أَوْب) بریتته له جوړیک له گه پانهوه، نهویش له بهر نهوهیه (أَوْب) ته نیا بو ژيانداریکه که

خاۋەنى ويىست و شعور بى، بەكار دەھىتى، بەلەم (رُجُوع) ھەم بۆ خاۋەن
 عەقلى و شعور، ھەم بۆ غەيرى ئەۋانېش بەكار دى، دەگوتى: (أَبْ، يَثُوبْ، أَوْبَا)
 گەرايەۋە، دەگەپتەۋە، گەرانەۋە، (إِيَابَا وَمَأْبَا)، (أَوْب وِإِيَاب وَمَأْب) ھەر سىكىيان
 چاۋگن، (مَتَاب) وىراي نەۋەي گە چاۋگە، ھەم بە ناۋى شوين و، ھەم بە ناۋى
 كاتېش دەگوتى.

ھاناي گىشتىي ئايەتەكان

ھەر لە سەرەتاۋە دەلىين: بەسەرھاقى سولەيمان عليه السلام، لە سوورەتى
 (الأنبياء) دا بە درىژىي باسكردو، لەۋىدا ھەموو ئەو ئايەتەنەي گە پەيوەست
 بە بەسەرھاقى سولەيمانەۋە لە سوورەتەكانى دىكەۋە ھىناۋمانن، ھەرۋەھا لە
 پەيمانى كۆن و لە كىتە مېژوۋىيە كانېش، بەپىي تۈنا بەھەرمان ۋە رگرتو، بۆيە
 نەۋەي لەۋى بە وردىي و بە درىژىي باسما كىردو، لىرەدا بە پىۋىستى نازانېن،
 دووبارەي بگەينەۋە.

لە تەفسىرى ئەم ئايەتەنەشدا، مەشت و مېرو راجىيى زۆر لە نىۋان پوۋنكەرەۋانى
 قورئاندا ھەيە، ئەۋىش دىسان ۋەك بەسەرھاتەكەي داۋود، بەھۆي كەۋتە زىر
 كاريگەرى قسەۋ قالى خاۋەن كىتبانەۋە، گە بەپىي پەيمانى كۆن، سولەيمان
 نەك ھەر بە پىغەمبەر دانانېن، بەلكو بە جادوۋگەرى دادەنېن و، تۆمەتبارى
 دەكەن بەۋەي گە لە مالى ئەۋدا بت پەرستراۋە، خىزانەكانى بىپەرست بوون،
 سولەيمانېش بە دۋاي ئارەزوۋى ئەم ئافرەتەنە كەۋتو گە بىپەرست بوون، حاشا
 بۆ مەقامى سولەيمان، بەلەم پەيمانى كۆن نەك ھەر بەرانبەر داۋودو سولەيمان،
 بەلكو بەرانبەر بە پىغەمبەرانى دىكەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەلۋىستى زۆر
 خراپ و، بىرو بۆچۈۋى زۆر سەقەت و، دوور لە ئەزاكەت و پىزى تىدا ھەيە.

وهک مانای گشتی نهم یازده نایه ته، له باره ی سوله یمانه وه **الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ** ده تین: خوا **وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ** ده کات: سوله یمانان، به داوود به خشیی، باشتین به ننده بوو، نهو زور گه راوه بوو، واته: زور گه راوه بوو بو لای خوا، نه مه سی مه دحی تیدان بو سوله یمان **الْعَبْدُ**:

۱- وهک چاکه و نیعمه تیکی خو ی له گه ل (داوود) دا، ده فهرمو ی: **وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ** ده کات: که واته: عاده ت نیه، که سیک شتیکی خراپ بدات به که سیک، دوا ییش وهک چاکه له گه لدا کردن باسی بکات، لیره دا که خوا ده فهرمو ی: سوله یمانان به داوود به خشیی، مانای وایه سوله یمان به خشیی کی گه ورو دیاریه کی گه وری خوا بووه و، خاوه نی که سایه تیه کی گه ورو باش بووه.

۲- ده فهرمو ی: **نِعَمَ الْعَبْدِ** ده کات: باشتین به ننده بوو، نه میش به ته نکید یانی: **(نِعَمَ الْعَبْدِ سُلَيْمَانَ)**، چونکه نایه تکرارو به مه دح **(المختص بالمذح)** ده که، قرتیزاوه، یانی: سوله یمان باشتین به ننده بوو، نجا خوا **وَوَهَبْنَا** به که سیک بفهرمو ی: باشتین به ننده، مانای وایه زور به ننده یه کی باشه.

۳- **إِنَّهُ أَوَّابٌ** ده کات: به دلنایی نهو زور گه راوه بوو، زور گه راوه بوو بو لای خوا **وَوَهَبْنَا** به رده وام له خزمه ت خوا دا بوو، ده گه راوه بوو لای، مه رج نیه ته نیا له هه له و که م و کوپیی، به لکو هه میشه ده گه راوه بوو لای خوا، له دوا ی تاعه تیک که نه نجامی ده داو، له دوا ی چاکه به کیش که ده یکرد، ده گه راوه بوو لای خوا، بو نه وه ی سو پاسی بکات، خوا یه تو یارمه تی منتدا، نهو فهرمان به ریبه نه نجام بده م، یا خود: نهو چاکه یه ت پنی به خشیم، که نهو کاره م نه نجام دا، نهو نه یعمه تی تو یه له سه ر من، هه روهک نه وهش ده گه یه تی که له دوا ی که م و کوپیی و هه له یه کیش که پرویدابی، گه را بیتته وه بو لای خوا، نجا وهک پیشت ر گومان: نه م یازده نایه ته، دوو پرو داوی ژبانی سوله یمان دین:

رووداوی یه که م: رانویترانی نه سپه ره سه نه کان له سه ری: **إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الصَّفِيفَتِ الْجَادُ** یاد بکه وه کاتیک ده مه و نیوا ره نه سپه ره سه ن و تیژده وه کان

لەسەرى رانوتىران، پىشتىر باسى (صَافِنَات) مان كرد، (صافن) ئەو ئەسپەيە كە لەسەر سى لاقان دەۋەستى و لاقى چۈرەمىشى ھەلدىتى، بەلەم نوۋكى سەمەكەى دەگەيەننە زەۋى، (جىداد) پىش كۆى (جَوَاد)، واتە: ئەسپى تىزپەرە و چاك، ئەسپە پەسەن و تىزپەرەۋەكان لەسەرى رانوتىران، ئەسپى زۆر بوون و بۆ جەنگ و جىھاد بە كارى ھىناون، ئىنجا بۆى غايان كراون و پىشانى دراون، ﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾، گوئى: مەن خۇشويستنى (خَيْر)م خۇشويست، بەلەم لە يادى پەرەردگارمەۋە تاكو پەرەدپۇش كران، ھەتا چوونە پىشت پەرەدەۋە، بەھۆى پەرەدەۋە ون بوون، ﴿أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ﴾، ۋەك ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: (خَيْر) لىرەدا بە ماناى مَال و سامان دى، كە جورىك لە مَال و سامان، ئەو ئەسپانەى بوون، واتە:

(سولەيمان) نەك ھەر ئەسپەكانى خۇشويستون و، ھەر مَال و سامانە ھەلەكەى خۇشويستە، كە بۆ پەرەزەماندىيى خوا بە كارىيى ھىناۋە، بەلكو خۇشويستنى مَال و سامانەكەشى خۇشويستە.

ئىنجا لىرەدا كە دەلتى: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، سى واتاى ھەن:

أ- مەن بۆيە مَال و سامانم خۇشويست، كە ئىستا لەو ئەسپانەدا بەرجەستەيە، ئەۋە بۆ بەرزكردنەۋەى ناۋى پەرۋەردگارم، واتە: بۆيە مەن ئەو ئەسپانەم (ئەو مَال و سامانەم) خۇشويست، لەبەر خاترى پەرۋەردگارم خۇشم ويست، تاكو لە پەرەزەماندىيى پەرۋەردگارم دا بە كارى بېتىم.

ب- مەن مَال و سامانم خۇشويست و بى ئاگاى كردم لە يادى پەرۋەردگارم، واتە: زىدەپۆيىم كرد لە خۇشويستنى مَال و سامانى دىنيدا.

ج- ھەندىكىش گوتوويانە: خۇشويستىم بۆ مَال و سامان، واى لىكردم ئاگام لە نوژنە نەمىتى، تاكو نوژنەكەم چۈۋ، كە ئەۋە مانايەكى بى ھىزەۋ، دوايى لە مەسەلە گرنگەكاندا زياتر باسى دەكەين.

﴿حَتَّىٰ تَوَارَّتَ بِالحِجَابِ﴾ ھەتتا ئەسپەكان لە چاۋ و ن بوون، ھەر تەماشای کردوون و تییانەوہ پاماوہو سەرنجی داۋن، تاكو زۆر دوورکەوتوونەوہو ونبوون، ھەندیکیش گوتوویانە: ﴿حَتَّىٰ تَوَارَّتَ بِالحِجَابِ﴾، واتە: تاكو ئەسپەكان بە ھۆی ئاۋابوونی خۆرەوہ لەبەر چاۋ و ن بوون، یاخود تاكو خۆر ئاۋا بوو، یانی: ﴿تَوَارَّتَ﴾، ڕاناوہکەي بۆ خۆر دەچیتەوہ، تاكو خۆر ئاۋا بوو، ھەر خەریکی خزمەت و تەماشاکردنی ئەو ئەسپانە بوو، دوایی گوێ: ﴿رُدُّهَا عَلَیَّ﴾، بیانگێرنەوہ بۆ لام، یاخود بەردەوام ھەر دەیکوت: بیانگێرنەوہ با تەماشایان بکەم، ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾، دەستی کرد بە دەست پێداهیتانی لاقەکانیان و گەردنەکانیان^(۱)، دەستی بە لاقەکانیان و گەردنەکانیاندا دەھێنا، بزانتی نەخۆش، بزانتی چۆن، یان بۆ جوانیی و بۆ دڵخۆشیی دەستی پێدا دەھێنان، یاخود بۆ ھاندانی ئەسپەكان، دەلێن: ئەسپ و ولآخە بەرزە، ئەگەر دەستی پێدابێتی، دەست بە گەردن و بە لاق و جەستەیدا بێتی، دلی پتی خوێش دەبێ و زیاتر گەشەي پتی دەکات.

پووداوی دووہم: ئەوہیە کە دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾، بە دنیایی تیمە سولەیمانان تاقییکردوہ، ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَیَّ کُرْسِيَّءَ جَدَا ثُمَّ أَنَابَ﴾، جەستەيەکمان فرێدا سەر کورسییەکەي، دوایی (بۆ لای خوا) گەراپەوہ، ئایا ئەو جەستەيەي فرێداوہتە سەر کورسییەکەي چی بووہ؟

۱- ھەندیک گوتوویانە: شەیتانیک بووہ بە ناوی صەخەر، زۆربەي توێژەرەوانی قورئان وایانگوتوہ، کە شەیتانیک بووہ، بە فێلێک کە بەسەرھاتیکي لەسەرە، گوايە ئەنگوستیلەي سولەیمانی کەوتوہتە دەست، ئنجا خۆي لە خەلکە کە کردوہتە سولەیمان و لەسەر کورسیی حوکمراڤاییەکەي دانیشتوہ، زۆربەي ھەرە زۆری توێژەرەوانی قورئان و پوونکەرەوانی قورئان و دەلێن، بەلام من ئەو راہەم پێ ھەلەيە.

(۱) (سوق) کۆی (ساق) و، (أَعْنَاق) یش کۆی (عُنُق) و.

۲- هه‌ندیکی دیکه گوتووایانه: مه‌به‌ست له‌و جه‌سته‌یه هه‌ر سوله‌یمان خو‌یه‌تی، (أبو مسلم الأصفهانی) وایگوتوه.

۳- هه‌ندیکی‌ش گوتووایانه: مه‌به‌ست له‌و جه‌سته‌یه مندالکی نو‌قسان بو‌وه که سوله‌یمان گوتوو‌یه‌تی: ده‌چه لای ئه‌و هاوسه‌رانهم که هه‌من، سه‌د بو‌ون، چه‌فتا بو‌ون، ئنجا هه‌ر کامیکیان کوریکی ده‌بن و ده‌یته جه‌نگاوه‌ر جیهاد ده‌کات له‌ پیناوی خوا‌دا، به‌لام نه‌یگوتوه: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، بۆیه له‌ هه‌موویان کوریکی (مندالکی) نو‌قسانیی بو‌وه، که وه‌ک پارچه‌ گوشتیک وایبو‌وه.

نیمه‌ دواتر رای غۆمان و، ته‌ته‌له‌و بیژینگی ئه‌و رایانه له‌ کاتی مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا ده‌خپنه‌ روو.

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾، (سوله‌یمان) گو‌تی: په‌وه‌ردگام! لیم ببو‌وره‌و هو‌کم‌رانیه‌کم پێ به‌خشه، ده‌سه‌لاتیکم پێ به‌خشه، که له‌ دوا‌ی من بۆ که‌س نه‌لو‌ی و نه‌گونجی، ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾، به‌ دنیایی هه‌ر تۆی زۆر به‌خشه‌ر.

﴿فَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ﴾، خوا ﷻ ناهه‌رمو‌ی: وه‌لامان دایه‌وه، به‌که‌سه‌ر ئه‌وه‌ی داوا‌ی کردوه، خوا ﷻ با‌سی ده‌کات که جیه‌جی بو‌وه، ده‌فه‌رمو‌ی: با‌مان بۆ ملکه‌چ کرد، ﴿تَجْرِي بِأَمْرِهِ﴾، به‌ فه‌رمانی ئه‌و ده‌پۆیی، ﴿رُحَاءَ﴾، به‌ نه‌رمیی و، به‌ هێواشیی، یان به‌ ده‌سته‌مۆیی، ﴿حَيْثُ أَمَّابُ﴾، بۆ هه‌ر شو‌ئیتیک که مه‌به‌ستی بو‌وايه‌و ویستبای، بایه‌که ده‌چوو، ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾، هه‌روه‌ها شه‌یتانه‌کانیشمان بۆ ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ کردن، که هه‌ر بیناسازیک و هه‌ر ده‌ریاوایتیکیان تێدا‌بو‌ون، بیناساز بۆ ئه‌وه‌ی بینایی بۆ دروست بکه‌ن و، ده‌ریاوانه‌کانیش بۆ ئه‌وه‌ی که‌وه‌ه‌رو مرواریی بۆ ده‌ریتن، ﴿وَأَخْرَيْنَ مُفْرِنًا فِي الْأَصْفَادِ﴾، هه‌ندیکی دیکه‌شه‌یان هه‌بو‌ون له‌ شه‌یتانه‌کان که له‌ کۆتاندا جووتکرا‌بو‌ون. (أَصْفَاد) کۆی (صَفَدَ)ه، یانی: کۆت، ئه‌وه‌ی که ده‌کرته‌

بى، بە كۆتەكان پىكەوۋە جووت كرابوون، (مُقَرَّنَ)، كۆى (مُقَرَّنَ) ە، (مُقَرَّنَ) واتە: جووتكراۋ، ئەوۋىيە كە دوو شت پىكەوۋە جووت بىرئىن و، لىك جىانەبنەوۋە، واتە: دوو دوو ئەو شەبتانانە، ئەو دىۋانە كۆت و زنجىر كراۋن، دەبى ئەوانەيان بوۋىن كە خراپەكار بوۋن و، ۋەك سزايەك واىان لىكراۋە، ﴿هَذَا عَطَاؤُنَا﴾، (پىمان گوت: ئەوۋە بەخشى ئىمەيە، ﴿فَأَنْتَ أَوْ امْكُ﴾، چاكە بىكە، ياخود بىگرەوۋە، چاكە بىكەو بىەخشە، يان دەست بىگرەوۋە مەبەخشە، ياخود: ﴿فَأَنْتَ﴾، ئەو دىۋو درىجانە چاكەيان لەگەل بىكە، مەتەيان لەسەر بىكەو نازادىيان بىكە، ﴿أَوْ امْكُ﴾، ياخود بىانەتەوۋە بىانگەرە، ﴿يَعْرِ حَبَاب﴾، بەبى لىپرسىنەوۋە، واتە: دەستت كراۋەيەو، دەستت ئاۋەللىيە چۆن مامەلە دەكەي، چۈنكە بەبى دەست ئاۋەللىيە، لە سنوۋرى ۋەحىي و شەرىعەق خۋاى پەرۋەردگاردا، حۈكمپرانىي ناكرى، ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكْرٍ﴾، بە دلىيائى لەلای ئىمە بوۋى ھەيە نىزىكىي و، باشتىن سەرەنجام، واتە: لە رۆژى دوايشدا لە خوا نىزىكە و، پىكەيەكى بەرزو پەسندى ھەيە، لە خوا نىزىكىي مەبەست پىئى ئەوۋىيەو، باشتىن سەرەنجامىي ھەيە، كەۋاتە: ھەرچى لە پەيمانى كۆندا ھاتۋە، دەربارەي (سۈلەيمان)، كە گۋايە لە كۆتايى تەمەنى دا بىتەكانى پەرستوون، ياخود بە دۋاى ئەو ھاۋسەرەنەي كەۋتۋە كە بىپەرست بوۋن و، لە مالى ئەۋدا بى پەرستراۋەو، سۈلەيمان پۈۋى كردۋتە گۈناھو تاۋان!! ھەموۋى درۆۋ دەلەسەيەو، ھەم نايەتى يەكەم كە دەفەرۋى: ﴿وَوَهَبْنَا لِذَاوُودَ سُلَيْمَانَ نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، ھەم نايەتى كۆتايى: ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّكْرٍ﴾، ھەردوۋىيان بە درۆخەرەۋى ئەو پىۋاگەندانەو ئەو قسە بىسەرۋ بەرانەن، كە لە پەيمانى كۆن و غەيرى پەيمانى كۆنىشدا، كە لە خاۋەن كىتبان كىپرەرانەۋە ھاتوون، ھەم دەربارەي سۈلەيمان (عليه السلام)، ھەم دەربارەي داۋود (عليه السلام) باي و ھەم دەربارەي ژمارەيەكى دىكە لە پىغەمبەرەن (عليهم الصلوة والسلام).

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

به خشرانی سوله یمان به داوود که به نده به کی هه ره به سندی خوا بوو،
تیواره به که نه سه به سه نه کانی بو رانویزان و، هه ره سه رگه رمی ته ماشا کردن و
ده ست به لاق و گه ردنیان داهینانیان بوو، هه تا لئی ون بوون و راشیگه یاند
که به هوی یادی خواوه خوشیویستون:

خوا ده فه رموی: ﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَیْمٰنَ نَعِمَ الْعَبْدُ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿۳۰﴾ اِذْ عَرَضَ
عَلَيْهٖ بِالْعَصِيِّ الصَّغِيْرَتِ الْمِلْحَادِ ﴿۳۱﴾ فَقَالَ اِنِّیْٓ اَحْبَبْتُ حَبَّ الْخَمْرِ عَنْ ذِکْرِ رَبِّیْ حَتّٰی
تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۲﴾ رَدُّوْهَا عَلٰی فُطُحٍ مَّسْحًا بِالسُّوْرِ وَالْاَعْنَاقِ ﴿۳۳﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایەتانه، له چهوت برگه دا:

(۱)- ﴿وَوَهَبْنَا لِداوُدَ سُلَیْمٰنَ﴾ (سوله یمان) مان، به داوود به خشی، صه لات و
سه لامی خوا له سه ره ردوویان بن، ئەمه هه م مه ده بو داوود، که هینده له لای خوا
خۆشه ویست بووه، مندالی باشی پێ به خشی، هه م مه ده کی گه ورده شه بو سوله یمان،
که سوله یمان مادام به خشرای خوا بن، دیاری و خه لاتی خوا بن، خوا شتی چاک
نه بن نابه خشی به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ئنج هه ره وک ناگادار کردنه وهی خوینهرانی به ریز، ئەوه ده لیم: خاوهی
(التحریر والتنوير)، (محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که ی خویدا^(۱) ئەم
عیبارته ده لئ: (وَمِنْ حُسْنِ الْمَنَاسِبِ لَذِكْرِ مُوهِبَةِ سُلَیْمَانَ، اَنَّهٗ وَلَدَ لِدَاوُدَ مِنْ

المرأة التي عوتب داود لأجل استنزال زوجها أوريا عنها كما تقدم، واته: له چاکی گونجاوی باسکرانی ئەمە ئەو دەیه، که خوا باسی بەخشرانی سولهیمانی کردو، وەک کوپنک لەو ژنە ی که داوود لەسەری سەرژەنش کرا، لەبەر ئەو هی ئەو ژنە ی لە مێردە کە ی خۆی، که ئۆریا بوو، ئەستاند و داوای لیکرد که دەستبەرداری بێ!!

بە راستی من سەرم سوپەردەمینی لە زانای وەک (محمد الطاهر بن عاشور)، که بینا لەسەر ئەفسانە یەکی پەیمانی کۆن، که پیشتر باسمان کردو، ئەو ئەفسانە یە نه له گەڵ عەقڵدا دەگونجێ و، نه له گەڵ شەرع دا دەگونجێ و، مسوڵمانیکی سادە و ئاسایی لە خۆی ناوەشییتەو، ئەو که پیغەمبەرێکی پایە بەرز ی وەک داوود که حوکمراڤ بوو، ئەماع بکاتە ژنی یەکیک لە فەرماندەکانی و، ئەو فەرماندە یە بە فیل و تەلەکه بنێری بۆ شەرو بە کوشتی بدات و، دوا یی ژنە کە ی ماره بکاتەو، بەلکو بەپیتی قسە ی پەیمانی کۆن، پیش ئەو دەش که هاوسەرگیری لە گەڵدا بکات، لە گەڵی جووت بێ و سولهیمانی یی بە سکی بکەوێ بە زۆلی!!

پێم سەیره (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرە کە ی دا که تیگە یشتنی باش باشی زۆر تێدان، بەلام جار جار ئەو درۆو دەلەسانە ی پەیمانی کۆن و ئەو شتە بێ سەرو بەرانە شی تێهاو یشتوون، هەلبەتە تەفسیری (الطبري) یش ئەو شتە ی تێدان و هەندیک لە تەفسیرەکانی دیکەش، که بەلام وەک (غفرالدين الرازي) گوتوویەتی: پیاوی زۆر لاری رازی نیه، شتی وای پال بدێتە لا، بلین: تۆ ئەماع لە ژنی هاوەتیکت کردو و دوا یی بە کوشت داو، ژنە کە یشت هێناو!! ئەو زۆر نا جوامیری و نامەردییەو، هەر کە سیک شتی و لە پیغەمبەرێان بوەشییتەو، بیان زۆر نا حالییه، لە پووی عەقڵییەو، یان دڵ و دەروونە کە ی زۆر خراپە، خوا بە نامان بدات، چونکە تۆ شتیک لە پیغەمبەرێان بوەشییتەو، دەبێ چاکتر لە خوشتی بوەشییتەو، ئایا کێ لە خۆی دەوەشییتەو، هاوەتیک ی خۆی ئەماع لە ژنە کە ی بکات، دوا یی بە کوشتی بدات بە فیل و ژنە کە شی ماره بکاتەو!!

که سیک شتی وا له خوئی بوه شینتتهوه، مانای وایه زور موخه ننه ت و دهر وون پیسه، که له خوئی نهوه شینتتهوه و له پیغه مبه رانی بوه شینتتهوه، مانای وایه زور به دبین و به د گومانهو، زور نه قام و نه زانه، که شتی ناوا له پیغه مبه ران دهوه شینتتهوه!

به هر حال لهوه زیاتری له سر ناروم، پشتر قسه مان له باردی نهو نه فسانه و دروو ده له سه یوه کردو، ده قی قسه کانیشمان له په یمانی کونه وه هینان و سه رچاوه که یان نهو ییه، نه گهرنا داوود عليه السلام مه قامی زور لهوه به رزتر بووهو، (سوله یمان) یش خوا به چاکترین بهنده ی خوئی له قه له می ده دات، ننجا چاکترین بهنده، چون ده بی له نافر هتکی بیتامووس په یدایی، که جاری هاوسه ره که ی هر ماوه، بچی له گه ل داوودا رابویری و سوله یمانی وه سکی بکهوئی!! نه نهوه شایسته یه دایکی سوله یمان بی و، نه سوله یمان شایسته یه له نافر هتی وایی و، نه شتی واش له داوود دهوه شینتتهوه، صه لات و سه لامی خوا له سر پیغه مبه رانی پایه به رزی خوا بی.

(۲) - ﴿يَعْمَ الْعَبْدُ﴾، سوله یمان چاکترین بهنده بوو، (الْمَغْضُوضُ بِالْعَبْدِ مَغْذُوفٌ، یعنی: يَعْمَ الْعَبْدُ سُلَيْمَانُ)، تاییه تکرارو به مه دح قر تیزاوه، واته: سوله یمان باشتین بهنده بوو، باشتین بهنده ش نهو هه له و په له و که م و کوپریانه ی ده گوترین، لئی ناوه شینتتهوه، خوا عليه السلام که له تایه تکانی ده ری پشوو داسمان کرد، به یازده (۱۱) سیفه تان مه دحی داوود ده کات، که ددغه رموی: ﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدًا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ...﴾، تا کو تایی چوار تایه ته کان.

لیره ش بهو شتیوه یه مه دحی سوله یمان ده کات، خوا عليه السلام ده زانی که له په یمانی کوندا، چ دهر باره ی تهو دوو باب و کوپه به ریزه، نهو دوو پیغه مبه ره پایه به رزه، که باب و کوپ بوون، وپرای نهوه که پیغه مبه ر بوون، حوکم پانیش بوون، چی گوتراوه، ننجا خوا عليه السلام ده یه وئی به هه موو دنیا رابگه یه نن، که

ئەوئەى لە پەيمانى كۆندا ھاتو، دەربارەى داوودو سولەيمان، درۆو ددەلەسەيە، داوودو سولەيمان تەودن كە خوا لە دوا كىتىى خۆيدا پىئاسەيان دەكات، كە بەو شىئەيە مەدھيان دەكات.

۳- ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ بىگومان ئەو زۆر گەراوھ بوو (بۆ لاى خوا). ئەمە بەلگە ھىئانەوئەيە بۆ ئەو، كە بۆچى سولەيمان باشتىن بەندە بوو؟ لەبەر ئەوئەى زۆر گەراوھ بوو (بۆ لاى خوا). ﴿أَوَّابٌ﴾، موبالغەيە لە (آي: أَلَيْ كَثِيرُ الْأَوْبِ)، زۆر گەراوھ بۆ لاى خوا ﴿أَوَّابٌ﴾، زۆر گەراوھەش بۆ لاى خوا، مەرج نىيە تەنيا لە دواى گوناھان ئىنسان بگەرێتەوھ بۆ لاى خوا، بەلگەو:

۱- فەرمانبەرەيەكى نەنجام داوھو گەراوھتەوھ بۆ لاى خوا، خوايە! سوپاست دەكەم كە يارمەتيت دام.

۲- يان: چاكەو نىعمەتتىكى خواى لە ژيانى خۆيدا بينيو، گەراوھتەوھ بۆ لاى خوا، خوايە! من سوپاسگوزارم بۆ تۆ، ئەو چاكەو نىعمەتە لە تۆوئەيە.

۳- يان: بەلەيەكى بەسەر ھاتو، گەراوھتەوھ بۆ لاى خوا، خوايە! ئەو تاقىكردنەوئەى تۆيەو بەلگەو گرفتارىيەكە، لە پىئائوى تۆدا ھەموو شتىك ئاسانە.

۴- يان: ھەلەيەكى كردبى، گەراوھتەوھ بۆ لاى خوا، خوايە! پەشيمانم.

كەواتە: ﴿إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾، كە زۆربەى پوونكەرەوانى قورئان وایان لىكداوئەتەوھ: زۆر گەراوھتەوھ بۆ لاى خوا، واتە: زۆرى تەوبە كردوھو، ئنجا كە زۆرى تەوبە كردوھ، مانای وایە زۆرى گوناھ كردوون، يان زۆرى ھەلە كردوون!! وانى، چونكە گەراوھەو بۆ لاى خوا بۆ پىئغەمبەرانىش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بۆ غەيرى پىئغەمبەرانىش، مەرج نىيە ھەر دواى گوناھان، مروئى بگەرێتەوھ بۆ لاى خوا، وەك لە كىتىى: (گەراوھەو بۆ لاى خوا) دا - كە كىتىكىكە تاكو تىستا شەش جارن چاپ كراو - باس كردوھ كە گەراوھەو بۆ لاى خوا، ھەر كەسە بەپىتى خۆيەق، مەرج نىيە ئىنسان تەنيا لە گوناھەوھ بگەرێتەوھ، بۆ چاكە، بەلگەو:

۱- جارى وا ھەيە، ئىنسان لە ئىلحاد و كوفرو شىركەمۇ، دەگەرپىتەوہ بۆ خواناسىي و ئيمان و تەوھىد.

۲- جارى واش ھەيە لە گوناھو تاوانەوہ دەگەرپىتەوہ بۆ خواپەرستىي.

۳- جارى واش ھەيە لە تاعەتتىكى كەمەوہ دەگەرپىتەوہ بۆ تاعەتتىكى زۆر.

۴- جارى واش ھەيە لە تاعەتتىكى زۆرىشەوہ ھەر دەگەرپىتەوہ بۆ لای خوا، بۆ ئەوہى سوپاسى خوا بکات و، ستایشى خوا بکات، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ كە لە بارەپەوہ ھاتوہ: ھەر كاتىك سلاوى نوێژە فەرزەكانى داوہتەوہ، سى جارەن فەرموويەق: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)^(۱)، داواى لىبوردن لە خوا دەكەم، داواى لىبوردن لە خوا دەكەم، داواى لىبوردن لە خوا دەكەم، كە بەو شىوہ بە ئەو عىبادەتەم نەجامدا، كە پەنكە شابستەى مەقامى بەرزى تۆ نەبى، ھەروەھا لە سوۋرەتى (النصر) دا، ھاتوہ، كە خوا دەفەرموى:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾﴾ النصر

واتە: بەناوى خواى بەبەزەيى بەخشنەد، ھەركات يارمەتیی خوا ھات و مەككە نازاد كراو، خەلكت بىنى پۆل پۆل ھاتنە تىو ئابىنى خواوہ، بە ستایش كەردنەوہ پەرەردگارت بە پاك بگەرەو، داواى لىبوردنى لى بکە، بە راستى ئەو زۆر تۆبە وەرگەرەو، زۆر دەگەرپىتەوہ سەر بەندەى خۆي.

واتە: بگەرپتەوہ بۆ لای خوا ﷻ كە ئەو نىعمەتى كەردنەوہو سەرکەوتنەى بە تۆ بەخشيوە.

(۱) (عَنْ قُتَيْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثًا وَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَالْإِكْرَامِ»، قَالَ الْوَلِيدُ فَقُلْتُ بِلَاوْزَاعِي كَيْفَ الْإِسْتِغْفَارُ؟ قَالَ تَقُولُ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۲۵.

۴- ﴿إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الصَّفِيَّتُ الْجِيَادُ﴾، یاد بکوهه! کاتیک دهمه و نیواره
 نهسه پهسه نه تیزپهوه کافی بو رانوتزان، ﴿الصَّفِيَّتُ الْجِيَادُ﴾، نهسه پهسه و
 تیزپهوه کان، (الْعَرَضُ: الإِمْرَارُ وَالْإِخْضَارُ أَمَامَ الرَّائِي، أي: عَرَضَ سَوَاسُ خَيْلِهِ إِيَّاهَا عَلَيْهِ)،
 (عَرَضُ): بریتیه: له تپه پاندن و، ناماده کردن له بهردهم که سیکدا که ده بینن و سه رنج
 ددها، واته: نهوانه ی خزمه تی نهسه کانیان ده کرد، نهسه کانیان له سه رانواند، بو نهوه ی
 تهماشایان بکات.

که دهه فرموئ: ﴿بِالْعَنِيِّ﴾، (العَنِي: مِنَ الْعَصْرِ إِلَى الْغُرُوبِ)، (عَنِي) له نویژی
 نیواره و ده یه تاکو نویژی شیوان.

﴿الصَّفِيَّتُ الْجِيَادُ﴾، پتشریش باسماں کرد، (الضَافَتَاتُ: وَصَفَ لِمَوْصُوفٍ
 مَعْدُوفٍ، اسْتَفْتَى عَنْ ذِكْرِهِ لِدَلَالَةِ الصَّفَةِ عَلَيْهِ، لَأَنَّ الضَّافِنَ لَا يَكُونُ إِلَّا مِنَ الْخَيْلِ
 وَالْأَفْرَاسِ)، ﴿الصَّفِيَّتُ﴾، وه سهفه بو مهوسووفیکی قرتیزاو، که سیفه ته که
 ده یکه یه نن مه بهست پتی چیه؟ چونکه سیفه تی (صافن) ته نیا له ولاخه به رزه دا
 ده بیت (الضَّافِنُ: الْقَائِمُ عَلَى ثَلَاثِ قَوَائِمٍ، وَطَرَفٌ حَافِرٍ الْقَائِمَةِ الرَّابِعَةِ عَلَى الْأَرْضِ)،
 (صافن): نهو نهسه په که له سه ر سئ لاقان ددهو سئ و، لاقی چواره میشی به
 ناسته سمه که ی ده که یه نیتیه زهوی.

نهمه ش عاده تی نهسه پهسه نه، که له سه ر سئ پتیاں وه ستاوه و لاقیکی
 پتسه وه ی به کیکیان به زوری وایه، لاقی راستی به ناسته سمه که ی ده که یه نیتیه
 زهوی و دیمه نیککی جوانی هیه.

(الْجِيَادُ: جَمْعُ الْجَوَادِ، وَهُوَ الْفَرَسُ ذُو الْجَوْدَةِ) (جیاد) کو ی (جواد) ه، بریتیه له
 نهسه پی چاک، یا خود نهسه پی تیزپهوه.

نهسه کافی ناوا بو رانوتزاون و دیمه نیککی جوان بووه، تهماشای کردوون،
 چهند جاری هیتاویانن و بردوویانن، دواپی:

(۵) ﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾ نىجا گوئى: من خوشهويستى مَال و سامانم خوشويست، ياخود: مَال و سامانم خوشويست، به هۆى يادکردنى پهروهردگارمه‌وه، يان: به هۆى به‌رنامه‌ى پهروهردگارمه‌وه، بۆ رسته‌ى ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾ سى واتايان ليکداونه‌وه:

۱- نهو مَال و سامانه‌م نومىدى نه‌وه‌م پىته‌ئى، پىي له خوا نزيك بيمه‌وه‌و، خزمه‌ئى نايين و به‌رنامه‌ى خواى پى بکه‌م، خزمه‌ئى به‌نده‌كانى خواى پى بکه‌م.

﴿أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ﴾، يان: من نه‌ك هه‌ر مَال و سامانم خوشويست، به‌لكو خوشويستنى مَال و سامانه‌كه‌شم خوشويست.

وشه‌ى: (خَيْر) به ماناى مائىكى به نرخ و به هادار دى، كه به پىي سىاق مه‌به‌ستى لهو مَال و سامانه، نه‌سپه‌كانى بووه، (خَيْر) يان: (خَيْل) لىره‌دا، له‌سه‌ر پاي زۆر له زانايان.

۲- واتابه‌كى ديكه‌ى رسته‌ى: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، يان: نهو خوشويستنهم بۆ خوشويستنى مَال و سامان، يان نهو خوشويستنهم بۆ مَال و سامان كه له ولاخه به‌رزه‌كاندا به‌رجه‌سته‌يه، له يادى پهروهردگارمه‌وه، په‌يدا‌بووه ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، يان: له ياد كردنم بۆ پهروهردگارمه‌وه نهو مَال و سامانه‌م خوشويستوه، كه وه‌ك نام‌پازىك بۆ پازىي كردنى خوا به‌كارى بىنم.

۳- واتابه‌كى ديكه‌شيان ليکداونه‌وه بۆ: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، (أَي: أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ، وَهُوَ الْخَيْلُ، مُتَجَاوِزًا ذِكْرَ رَبِّي وَعَدِّي بِـ «عَنْ» بَدَل «عَلَى» لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى النِّيَابَةِ عَلَى الْعَوْضِ، فَصَارَ الْمَعْنَى أَحْبَبْتُ خَيْرًا فَجَاوَزْتُ ذِكْرَ رَبِّي، قَالَ الطَّبْرِي: أَحْبَبْتُ الْخَيْرَ حَتَّى سَهُوْتُ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي).

واته: من نهو مَال و سامانه‌م خوشويست كه تىبه‌پريم له يادى پهروهردگارم، ياخود بى تاگات بووم له يادى پهروهردگارم، به هۆى خوشويستم بۆ نهو

مَال و سامانهوه، بویهش (أَحْبَبْتُ)، به وشه: (عَن)، بهرکاری پَن خوازراوه:
﴿أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، له جیاتی بفرموئ: (أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَلَى
ذِكْرِ رَبِّي)، هه لمبژارد به سهر یادی پهروه ردگارمدا، (أَي: عَوْضًا عَنْ ذِكْرِ رَبِّي)، یانی:
کردمه جیداری یادی پهروه ردگارم و کردمه فهره بیوی یادی پهروه ردگارم، به لَام
نهوهی مَن زیاتر دپته دلّمهوه، مانای یه که میانه، واته: که ده فهرموئ: ﴿إِنِّي
أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾، واته: نهو خوشویستنم بؤ مَال و سامان، له
یادی پهروه ردگارمه وهو فهرمانبه ریی پهروه ردگارمه وه، سه رچاوهی گرتووه، نه ک
له ناره زووی نه فسه وه.

(۶)- ﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾، تاکو په نهان بوو به هوئی په رده وه، واته: تاکو خوړناوا
بووه، ههر مه شقی به ئه سپه کان کردوه و تهماشای کردوون و سهرنجی داوون.

(۷)- ﴿رُدُّوْهَا عَلَى ظَفَرِكَ مَسْحًا بِلِأْسِكَ وَالْأَعْنَاقِ﴾، ئنجا گوئ: بیانگیرنه وه (ئه سپه کان)
بؤ لَام لیدی دهستی پیکرد، به دهست پیندا هیتان، به لاقه کانیاو و گهردنه کانیاو، یانی: دهستی
پیندا ده هیتان، همم دهستی به لاقیندا ده هیتا به چوار په لیان دا، همم به گهردنیشان دا.

هه ندیکى دیکه ش وایان لیکداوه ته وه، که ده فهرموئ: ﴿حَتَّى تَوَارَتْ
بِالْحِجَابِ﴾، واته: خوشه ویستیم بؤ مَال و سامان، له یادی پهروه ردگارم بنی
ناگای کردم، یاخود له نوښر بنی ناگای کردم، تاکو خوړناوا بوو، له تولهی ئه وه دا
گوئ: بیانگیرنه وه بؤ لَام:

﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْأُصْبُعِ وَالْأَعْنَاقِ﴾، ئنجا دهستی کرد به وه که همم لاقه کان
پهی کردن و برینی، همم گهردنیشیانی بری، و دک صده ده قیه ک و که فاره تیک بؤ
نه وه که نهو ئه سپانه ته ویان بنی ناگا کردوه، له نوښری عهصر، یاخود بنی
ناگایان کردوه له یادی خوا.

به لَام ده لیم: نهو واتیته، نازانم توښره وانی قورنات له کوښان هیناوه؟ چونکه
به پیتی رواله تی ثابته کان نه وه ناگه یه نن، جاری (مُشج) یانی: ده ستپیندا هیتان،

نهك سهر برین، خواش ۱۰۰ وشه‌ی (ذبح)ی به کاره‌یتاوه له قور تاندا: ﴿فَذَبَحُوهَا﴾
البقرة: ۷۱، وشه‌ی (عقر)یشی به کاره‌یتاوه: ﴿فَعَقَرُوهَا...﴾ (۱۰) هود، به لام
(مسح) واته: ده‌ست پیداه‌یتان.

ننجا: ﴿حَقَّ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ ﴿تَوَارَتْ﴾، که بو مینه‌یه، بو کوی
نه‌سه‌کان ده‌چیته‌وهو باسی خور نه‌کراوه، به‌لی جاری واهیه که پاناوئیک بو
شتیک ده‌چیته‌وه، به سیاق ده‌زانرق، با پیش‌تریش باسی نه‌کراپی، به‌لام شتیک که
باس کراپی و پاناوه‌که له‌گه‌لی دا بگونجی، بوچی بو وی نه‌چیته‌وهو، بو شتیک
بچیته‌وه که باس نه‌کراوه؟ ننجا لیره‌دا خوا ۱۰۰ له مه‌قامی مه‌حدا باسی سوله‌یمان
الغیة ده‌کات، به‌لام نه‌گه‌ر له‌سر نه‌وه‌ی ته‌ماشای نه‌سپانی کردوه، نوئزی چووپی،
نه‌وه گونا‌ه‌هو نه‌وکاته ده‌بیته زهم و سه‌رزه‌نشت بو سوله‌یمان، به‌لام مه‌قامه‌که
هه‌مووی مه‌قامی مه‌دحه: ﴿وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۳۰) إِذْ
عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعِثِّيِّ الصَّفِينَتُ الْإِلْهَادُ ﴿۳۱﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَقَّ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۲﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿۳۳﴾

توئزه‌ره‌وانی فورن‌ان ده‌لین: نه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ
مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾، نه‌مه له باس‌کردندا دواکه‌وتوه، نه‌گه‌رنا له نه‌صلدا له
پیشه‌وه‌یه، یانی: دوا‌ی نه‌وه‌ی رسته‌ی: ﴿إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعِثِّيِّ الصَّفِينَتُ الْإِلْهَادُ﴾
هاتوه، ننجا: ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾، گوئی: بیکترنه‌وه بو لام، ننجا: ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ
وَالْأَعْنَاقِ﴾ هاتوه، ننجا دوا‌یی له کۆتاییه‌که‌یدا گوئی: من خوش‌ویستم بو
نه‌و مال و سامانه، بو یادی په‌روه‌ردگارمه‌و، له یادی په‌روه‌ردگارمه‌وه هاتوه،
وه‌ک زانایان ناوایان ته‌عبیر لیداوه‌ته‌وه: ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾ (آی: نَاشَأَ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
وَطَاعَتِهِ، وَنَسِيَ هَوَى النَّفْسِ)، نه‌و واتایه گونجاوتره له‌گه‌ل نایه‌ته‌کان داو له‌گه‌ل
پایه‌و مه‌قامی سوله‌یمان الغیة داو، پتم وایه نه‌وی دیکه زیاده‌یه که له خووه
مانایه‌کی بو هه‌لتاشین.

ھەندىكىش گوتتويانە: كە سولەيمان گوتتويەق: ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾، بېگىرنەو ھە بۆ لام و، بېگىرنەو ھە سەرم، مەبەستى ئەو ھە بوو، خۆرم بۆ بېگىرنەو ھە، گوايە خۆر گەپاۋەتەو ھە بۆ سولەيمان بۆ ئەو ھە نوپىزى عەسرەكەي لە كاتى خۇيدا بىكات!! كە ئەو ھەش ھىچ بەلگەيەكەي لەسەر نى، سولەيمان عليه السلام بەندەيەكەي ھىندە لە خوا نىزىك و بۆ خوا صولخاۋ بوو، لىتى ناوەشيتەو، بلىتى: ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾، فەرمان بىكات، خۆرى بۆ بېگىررتەو!! بەلكو فەرمانى كردو ھە مەيتەرەكان (سۈاس الغيل)، بەوانەي خزمەتى ئەسپەكانيان كردو ﴿رُدُّوْهَا عَلَيَّ﴾، ئەسپەكانم بۆ لا بېتنەو ھە، ئىدى دەستى پىندا ھىناۋن، دەستى بە لاقەكانيان و بە گەردىياندا ھىناۋ، ھەك خزمەتكر دىتىك و ھانداتىك و، دىلخۇشبوۋنىش بەو نىعمەتەي خوا، كە لە يادى خواۋ لە پەزامەندىي خواۋا بەكارىان دىتى، لە جەنگ و جىھاددا، بۆ رىزگاركر دى ستمەدىدان و بىلاكر دى ئەو ھە ئايىن و پەيام و بەرنامەي خوا تعالى، نەك مەبەست ئەو ھە بى كە خۆرم بۆ لا بېگىرنەو ھە، بۆ ئەو ھە نوپىزەكەم لە كاتى خۇيدا بىكەم!! ئەو تەعبىرە ھىچ بەلگەيەكەي لەسەر نى.

ئىنجا و لاخە بەرزە، كە لە كوردىيدا و لاخە بەرزە، ھەم ئەسپ دەگرىتەو ھە ھەم مايىن و ھەم ئىستىرىش بەنىرو مى و، كە لە ئەنجامى چاككر دى ئەسپ لە كەردا (ئەسپ لە ماكەر چاك دەكرى) ئەو بېچەۋەي كە دەيانبى، ئەگەر نىر بى يان مى بى، پىتى دەگوتىرى: ئىستىر، كە نەزۆكە، ئىنجا ئەو چوار جۆرە، واتە: ھەم ئەسپ و مايىن، نىرەو مىيەي ئەسپ و و لاخە بەرزە، ھەم ئىستىر نىرو مىي، ھەموويان لە كوردەۋارىي دا پىتان دەگوتىرى: و لاخە بەرزە، كە لە چاۋ گوتىررتى بەرزىرن، ھەروەھا پىشيان دەگوتىرى: يەك سىم، بۆ ئەو ھە جىابكررتەو لە كەل و كامىش و گاۋ مانگاۋ مەپرو بىزن، كە ئەوانە سىمەكەيان دوو قاقە، بەلام ھى ئەوان يەك سىم، پىغەمبەر ﷺ ىش لە باردى و لاخە بەرزە دەفەرمى: (الْخَيْلُ مَعْقُودَةٌ بِئَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) (أخرجه البخاري: ۳۶۲۴، ومسلم: ۱۱۷۱، وغيرهما) واتە: و لاخە بەرزە تاكو رۆزى قىامەت خىرو چاكەي بە نىو چاۋانەو ھەيە، (واتە: خىرو بەرزەۋەندىي تىدا ھەيە، بەكاردەھىزى و بەھردى لى وەردەگىرى).

مه سه له ی دووه م:

تاقیکردنه وهی خوا بو سوله یمان، به فریدانی جهسته یهک بو سهر کورسیه که ی و، پاشان گه رانه وهی سوله یمان بو لای خواو، داوای لیبوردن لیکردنی و، داوای دهسته لاتیکی بن وینه و حوکمرانییه کی بو جگه له وی نه شیواو، لیکردنی:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣١﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٢﴾﴾

شیکرده وهی ئهم، دوو ئایه ته، له شەش برگه دا:

(۱) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ به دنیایی تیمه سوله یمانان تاقیکرده وه، (أَي: وَلَقَدْ ابْتَلَيْنَا سُلَيْمَانَ)، وهک (الطبري) گوته وهی، تاقیمان کرده وه و جه رباندمان، تاقیکردنه وهش به لن جاری وابه نیعمهت و به خوشی ده بن، به لام به زوری وایه، به گرفتاری و به ناره حه تیان ده بیت، که نه و تاقیکردنه وهی سوله یمان به گرفتاری و ناره حه تیهک بووه.

(۲) ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا﴾، جهسته یه کهمان فریدایه سهر کورسیه که ی، مه به ست له کورسیه که ی نه و کورسیه بووه که له سهری دانیشه و بو حوکمرانیی کردن، که دوا یی باس ده که ین مه به ست له و جهسته یه چییه؟

(۳) ﴿ثُمَّ أَنَابَ﴾، دوا یی په شیمان بووه وه و گه راپه وه بو لای خوا، چونکه (إِنَابَةً)، بریتیه له گه رانه وه بو لای خوا له ناخه وه، (التَّوْبَةُ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْقَلْبِ).

(۴) ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي﴾، گوئی: په روه ردگارم! لیم ببووره. کهاته: هه له و کهم و کوریه که بووه له لای سوله یمانه وه.

(۵) ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾، مو لک و حوکمرانییه کم بن ببه خشه، که له دوا ی من بو کهس نه گونجی و نه لوی.

(۶) - **إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ**، بە دۇنيایى ھەر تۆى زۆر بەخشەر، يانى: بۆيە ھوكمراڭنى و دەسەلاتىكى وام پى بېەخشە، كە بۆ كەس نەگونجى لە دواى من، لەبەر ئەوئى بەس تۆ شايسەتى ئەوئى، چونكە زۆر بەخشەندەو بەخشەرى.

چەند سەرنجىك لەبارەى ئەو تافىكرانەوئى سولەيمانەوئە:

زانايان وەك چۆن لە بارەى بەسەرھاتەكەى پىشنى، (مەسەلەى ئەسپەكان) دەو، مەبەست پىيان چىيە، كە رانوتراون لەسەر سولەيمان؟ قسەو باسيان زۆر بوو، لە بارەى ئەم بەسەرھاتەشەو زۆر قسەيان كردهو، مشت و مېرى زۆريان بوو، بەلام ئەگەر تەماشاي ئايەتەكان بكەين، بە بى كەوتنە ژىر كاريگەرى پەيمانى كۆن و بەبى كەوتنە ژىر كاريگەرى ھەندىك گىردراوان (روايات) و، بەبى كەوتنە ژىر كاريگەرى ئەو شتانەى زانايان ھىتاويان، كە ھەندىكيان سەرچاوەيان ناديارەو، زۆر بەشيان سەرچاوەيان ديارە، كە خاوەن كىتيەكانن، چ ئەوئى كە لە پەيمانى كۆندا ھەيە، چ ئەوئى كە دەماو دەم لە ھەندىك لەو زانايانەى كە جوولەكە بوون، يان نەصرانىي بوون و، ياخود مسولمان بوون، ھەندىك شتيان لى گىردراوەتەو، ئەگەر بەبى ئەوئى بكەوينە ژىر كاريگەرى ئەوانە، تەماشاي خودى ئايەتەكان بكەين، ئاوامان دىتە بەرچا، كە خوا دەفەرموئى: بە دۇنيایى تىمە سولەيمان **الْحَيُّ** تافىكردەو، جەستەيەكمان فېندايە سەر كورسيەكەى، دوايى سولەيمان **الْحَيُّ** كەرايەو بۆ لای خواو پەشيمان بوو، داواى لىبوردنى لە پەرورەدگارى كرد، گوئى: پەرورەدگارم! لىم ببوو، ھوكمراڭنى و مولكىكم پى بدە، كە لە دواى من بۆ كەس شايسەتە نەبى و نەگونجى، بىگومان ھەر تۆى زۆر بەخشەر.

ئەمە ماناي ئايەتەكانە زۆر بە روونى.

بەلّام ئايا مەبەست لەو (جَسَد) ە، چيە:

۱- ھەندىك لە زانايان گوتتويانە: (جَسَد) نازانرى چيە؟! مەرج نيە ئيمە ھەرچى لە قورئاندا ھاتو، ھەمووى بزاني، ئەم (جَسَد) ە، نازانين، خوا دەفەموى: جەستەيەكمەن فرىدايە سەر كورسيەكەى سولەيمان، دەگونجى ئەو ە نەيتيەك بى لە ئتيوان خواو سولەيماندا، ھەندىك وایانگوتو.

۲- ھەندىك گوتتويانە: مەبەست لەو (جَسَد) ە، جەستەى سولەيمان خۆى بوو، واتە: سولەيمان نەخۆش بوو و، تووشى حالەتیک بوو کە توانای حوکمرانیى لە دەست دابوو، توانای کۆنترۆلکردنى ولاتەكەى لە دەست دابوو، وەك جەستەيەكى بى پووحي لياھاتبوو، (أبو مسلم الأصفهاني) وایگوتو.

۳- ھەندىك گوتتويانە: مەبەست لە جەستەيەك، مندالتيكى نوقسانە، کە لەو بارەو ە دوایى فەموودەيەك ديتين، ئەویش ئەو ەيە کە سولەيمان گوتتويەتى: من بەسەر ھاوسەرەكەم ەو دەگەنم و ھەموويان کورپان دەبى و، کورەكانیش ھەموويان دەبنە جەنگاوەر لە پتي خوادا، بەلّام لە بیری چوو ەلتي: (إن شاء الله)، ئەگەر خوا بيهوتى، بۆيە لە ھەموو ھاوسەرەكاني، تەنيا يەكتيان دوو گيان بوو، ئەویش مندالتيكى نوقصانى بوو، وەك پارچە گۆشتیک و ھيتاويانە لەسەر كورسيەكەيان داناو، کە ئەو ەتان بوو!!

۴- پایەكى دیکە ئەو ەيە، کە مەبەست لەو جەستەيە شەيتانتيک بوو، کە ئەویش بەسەرھاتتيكى دوورو دريژى ھەيە، کورەكەى ئەو ەيە: گوايە پۆژيک سولەيمان دەچيت خۆى بشوات، يان بۆ تارەت گرتن، ئەنگوستيلەكەى دەدانە خزمەتکارتيكى، شەيتانیش خۆى دەباتە سەر شتيو ەى سولەيمان و دەلتي: بيتە ئەنگوستيلەكەم، ئەویش وا دەزانى سولەيمانەو ئەنگوستيلەكەى دەداتى، گوايە بە ھۆى ئەو ئەنگوستيلەيەو ئەو شەيتانە حوکمرانيى دەکات لە شوتيى سولەيمان و دەلتي: من سولەيمانم، دوایى کە سولەيمان ديتەو، دەلتي: کوا ئەنگوستيلەكەم؟ دەلتي: ئەنگوستيلەى چى؟ دامانەو بە سولەيمان! دەلتي: من سولەيمانم، دەلتي: نەختر، راست ناکەى، سولەيمان ھات و ئەنگوستيلەكەى

بردا! بەسەرھاتىكى ئاۋا ھەيە، ئىنجا ئايا ئەۋ شەيتانە ناۋى چى بوود؟ ھەندىكىيان گوتوويانە:
ناۋى (صەخې) بوود، ھەندىكىيان گوتوويانە: ناۋى (ئاصەف) بوود، ھەندىكىش گوتوويانە:
ناۋى (ئاصەر) بوود، ھەندىكىش گوتوويانە: ناۋى (جەبىقى) بوود!

ئىنجا با ئەۋ دەقەش بىننن كە پال دەدرتە لاي پىتغەمبەر ﷺ بەلام بە راستىي
من گومانم لىتى ھەيە، كە فەرماشتى پىتغەمبەر ﷺ بى، بەلام لەبەر ئەۋەى لە
صەحىحى بوخارىي و موسلىمدا ھاتو ھەر دەپىننم، دەلتى: (قَالَ سُلَيْمَانُ: لِأَطُوفُنَّ
الَّيْلَةَ عَلَى سَبْعِينَ امْرَأَةً كُلِّ وَاحِدَةٍ تَأْتِي بِقَارِيسٍ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَمْ يَقُلْ إِنَّ شَاءَ
اللَّهُ، فَطَافَ عَلَيْهِنَّ، فَلَمْ تَحْمَلْ إِلَّا امْرَأَةً وَاحِدَةً جَاءَتْ بِشِقِّ رَجُلٍ، فَجِيءَ بِهِ عَلَى
كُرْسِيِّهِ، فَوُضِعَ فِي جُحْرِهِ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ قَالَ: إِنَّ شَاءَ اللَّهُ لَجَاهَدُوا كُلَّهُمْ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَرُسَاتًا أَجْمَعُونَ) (أخرجه البخاري: ۶۱۳۹، ومسلم: ۱۶۵۴).

واتە: سولەيمان ﷺ گوتى: ئەمشەو بەسەر ھەفتا ژنەۋە دەگەرئىم، (واتە:
لە ھاۋسەرەكانى، كە ئەۋ كاتە نەبەستراۋەتەۋە بە چوارەۋە، ياخود بە زياترەۋە،
بەلكو بەئى سنوور بۆيان ھەبوۋە ژن بىنن، بەسەر ھەفتا ژنەۋە دەگەرئىم)، ھەر
كامىكىيان سوار چاكتىكىيان دەبى لە پىتى خوادا، جەنگ و جىھاد بكات، بەلام
لەبىرى چوو بلى: ئەگەر خوا بىھوئى، بۆيە بەسەر ھەر ھەفتايانەۋە گەر، بەلام
تەنيا يەك ژنيان تۆلدار بوو، ئەۋىش نىۋە مندالىكى بوو، بۆى ھىترا كە لەسەر
كورسىيەكەى بوو، لە كۆشى دا دانرا، (گوایە پىتغەمبەر ﷺ گوتوويەق: { سۆئىند
بەۋەى گىيانى منى بە دەستە، ئەگەر گوتباي: (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، (ھەفتا كوپى دەبوون
و) ھەموويان دەبوونە سوارچاك و تىكراش لە پىتى خوادا جەنگيان دەکرد.

ئەمە بەلتى لە صەحىحى بوخارىي و موسلىمدا ھاتو، بەلام ۋەختىك ئەم
دەقە لە مەھەكى عەقّل و واقع دەدەين، راست دەرناچى، بۆيە دەلتىين:
فەرماشتى پىتغەمبەر ﷺ نى، بۆچى؟ با تەماشى بكەين:

۱- ئەۋە كە پىاو بتوانى لە شەۋىكدە لەگەل ھەفتا (۷۰) ئافەرەتدا جووت بى، شىتىكى زۆر
لە عەقّل دوورە، لە پىۋى تواناي جىنسىيەۋە.

۲- لە پرووی کاتو، ئەگەر بَلَّيْن: خوا هەندیک شتی بۆ پێغەمبەرەکان کردو، وەک موعجیزە بەک و، ئەوەش شتیکی یاسا در (خَارِئُ الْعَادَةِ) بوو، باشە، بەلام ئەگەر وەک کات و واقع تەماشای بکەین: نایا شەوێک بایی ئەو دەکات کە پیاو بتوانێ بچیتە لای حەفتا (۷۰) ھاوسەر؟ بێگومان جووتبوونی پیاو لەگەڵ ژنیدا ئەگەر تەنیا دە (۱۰) خولەکی پێ بچێ، کە ئەوەش دووروو بە لای کەمەو چارەکیک، بیست خولەکی پێ دەچێ، ئەگەر یەکی تەنیا (۱۰) خولەکی پێ چوو بێ، لەگەڵ (۷۰) ئاڤەتدا جووت بوون: (۷۰ × ۱۰) دەکاتە حەوتسەد (۷۰۰) خولەک، ئەویش دەکاتە (۱۱) سەعات و (۴۰) خولەک، ئەو ئەگەر هەر یەکی (۱۰) خولەک بێ، بەلام ئەگەر بیکەینە یەکی (۲۰) خولەک، مانای وایە دەکاتە (۲۲) سەعات و ئەوێندە، خولەک واتە: دەوری (۲۴) سەعات دەکات، دەقە کە دەلێ: لە شەوێکدا، بەلام (۲۴) سەعات دەخاڵەن!!

کەواتە: ئەو دەقە ناگونجی فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ بێ، بەلێ ئەگەر گوتبای: حەوت ھاوسەر بوون، ئەگەر گوتبای دە (۱۰) بوون، پێی تێدەچوو، بەلام ئەمە بە هیچ جووتیک پێی تێناچێ فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ بێ، بۆیە ئەگەر ئایەتە کە بەو شێوەیە تەفسیر بکری، پێم دوورە.

نایا جند دەتوانن هەندێ شت بکەن؟ بە تەنیکد جند دەتوانن هەندێ کار بکەن، وەک لەو فەرماشتە پێغەمبەردا ﷺ ھاتو، بەلام نایا دەتوانن خۆیان بەرنە سەر شەکی پێغەمبەرێک و، لە جیاتی ئەو پێغەمبەرە ھوکرانیی بکەن؟ ئەوەیان بە مەحالی دەزانم، ئەگەر نا هەندێ شتیان لە دەست دی، بۆ وێنە: پێغەمبەر ﷺ دەفرەموێ: (إِنَّ عِفْرِيثًا مِنَ الْجِنِّ تَقَلَّتْ الْبَارِحَةَ لِيَقْطَعَ عَلَيَّ صَلَاتِي، فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ، فَأَخَذْتُهُ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ عَلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ، فَذَكَرْتُ دَعْوَةَ أَخِي سُلَيْمَانَ: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾، فَزِدَّنِي خَاسِيًا) (أخرجه البخاري: ۴۸۰۸، ومسلم: ۵۴۱، وغيرهما).

واتە: (پێغەمبەر ﷺ دەفرەموێ: عیفریتیکی جیننی دوتنی شەو لێم یاخیی بوو، بۆ ئەوەی کە نوێژە کەم لێ ببێ، (سەرقالی بکات و نوێژی لێ ببێ،

بە شىۋە يەك لە شىۋە كان) و، خوا ﷻ منى بەسەر ئەودا زال كردو گرتم (جند كاتىك خۆى دەخاتە سەر شكلى بەشەر، ياخود ئاژەل، مۆف دەتوانى زەفەى پى بەرى، ئەويش خۆى جەستاندو لە شىۋە يەكى ماددىى دا)، وىستم بە كۆلەگە يەك لە كۆلەگە كانى مژگەوتەو بەبەستەو، ئاكو بەيانى ھەمووتان تەماشاي بكن، دوايى قسەى سولەيمانى برامم كەوتەو ياد: ﴿وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾ (ھوكمرانىيەكم بەدەيە لە دواى من بۆ كەس نەگونجى) لەبەر ئەو بەرھەلدام كردو، خوا بە زەبوونى بەرپەرچى دايەو.

بەئى بۆ تەفسىرى ئەو ئايەتە دەبى تەماشاي پەيمانى كۆن نەكەين، ئەو دەقەش كە پالداو تە لاي پىغەمبەر ﷺ لە پرووى نىۋەپۆكەو ە راست نىو ناگونجى پىغەمبەرى خوا ﷻ شتى وا بفەرموى: كە لەگەل واقعدا ناگونجى، چونكە ەك لە كىتى: (پىناسە و گرنگى و پىوستى رىيازى پىغەمبەر ﷻ دا گوتوومە: يەكەك لە نىشانەكانى ھەلەستراوى دەقەك بە ناوى پىغەمبەرەو ە نەودەكە:

۱- لەگەل قورئاندا دژ بوەستى.

۲- يان لەگەل عەقلدا دژ بوەستى.

۳- يان لەگەل عىلم و واقعدا دژ بوەستى.

۴- ياخود لەگەل سپردى كردهو پىغەمبەردا ﷻ دژ بوەستى.

ئەو دەقەش ناگونجى فەرايشتى پىغەمبەر بى، چونكە لەگەل واقعدا دژ دەوەستى و، لەگەل عەقل دا دژ دەوەستى، ئنجا ئايا بۆ تەفسىرى ئەو ئايەتە كام مانا زياتر دەچىتە عەقلەو؟ بە بۆچوونى من ئەو مانايە كە خوا ﷻ پرووى نەكردۆتەو ئەو جەستەيە چىيە؟ بەئى زۆربەى ھەرە زۆرى پروونكەرەوانى قورئان گوتوو يانە: ئەو جەستەيە شەيتانىك بوو، بەلام ناگونجى شەيتانىك بچىتە شوينى پىغەمبەرىك، كە ھوكمران بوو، كە ھەندىك دەلەين: چل پۆز و،

هه ندیک ده لَین: هه فته یه ک و هه ندیک ده لَین: که مترو هه ندیک ده لَین: زیتر،
 هوکمپانیی کردوه، به لَام خوا تافره ته کانی سوله یمانی لَی قه دهغه کردوون! پَیم وایه
 نه مه شتیکی نامه نیتقییه و له گه لَ پارِیزراویسی پَیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَاةُ وَلِلَّامِ)
 دا ناگونجی، که واته: باشت وایه بَلِین: مه به ست له (جَمَد) نه وه به که خوا بَلِین
 وه ک هِماو په مزیکِی خَوِی و سوله یمان ده فهرموئی جه سته یه کمان فرِیدایه سه ر
 کورسییه که ی و، خوا بَلِین به س خَوِی ده زانی نه وه چَوَنه و، نه نیتیه که له به بنی
 خوی په روه ردگارو سوله یمان دا بووه، گرنگ نه وه یه نه وه تاقیردنه وه یه ک بووه
 بَو سوله یمان و، له دوا ی نه وه سوله یمان داوا ی لَیوردنی له خوا کردوه و بَو لای
 خو گه پراوه ته وه و، داواشی له خوا کردوه و، مولکیکی پنی بدات و هوکمپانییه کی
 پنی بدات، که له دوا ی وی به که لکی که سی دیکه نه به ت.

نجا نه وه ش که هوکمپانییه ک به سوله یمان به خشری، له دوا ی وی به که لکی
 که سی دیکه نه به ت، دوا یی قسه ی لَی ده که یین، چونکه هه ندیک گوتوو یانه:
 نه وه حه سه دی لَی ده خویندرِته وه، که سوله یمان وِستیتِی شتیکی به و بدری
 به که سی دیکه نه درِی!

مه سه لهی سیه م و کو تایی:

باسی پامکرانی با بو سوله یمان، که به نهر می به فرمانی وی بو ههر
جیه که بیه وی بجی، ههروه ها ملیتکه چکرانی شه یانه کانیش و روژ گیرانیان له
بیناسازی و له ده ریاوانی و غه وواسی داو، که له بجه کرانی هه ندیکشیان و،
ده سترکراوه کردنی سوله یمان له به خشین و نه به خشیندا، یا خود له به ره لدا کردنی
شه یانه که له بجه کراوه کانی، یا خود هیشته وه یاندا به دیلی، و پرای نیزیکی
سوله یمان سوره تن له خوا له پوژی دوایی داو، له پاداشتی ههره باشی خوا بو:

خوا ده فرموی: ﴿فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ فَجَرَى بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ﴾ (۲۷) وَالشَّيَاطِينُ
كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ (۲۷) وَأَخْرَجَ مَقْرِنَيْنِ فِي الْأَصْفَادِ (۲۸) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ
يَغْفِرْ حِسَابَ (۲۹) وَلَنْ لَهُ عِنْدَنَا لَزْلٌ وَكُنُ مَنَابٍ (۳۰)

شیکردنه وی ئه م، ئایه تانه، له شهش برگه دا:

۱- ﴿فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ فَجَرَى بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ﴾، نجا با مان بو ملکه چ کرد
به فرمانی وی به شینه یی به ره و ههر جیه که ویستای دهر وی. خوا سوره تن دوا ی نه وی
سوله یمان دوعایه که ده کات، نافه رموی: وه لاممان دایه وه، له شوینی دیکه وا ده فرموی:
به لام لیره دا یه کسه ر ده فرموی: ﴿فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾، با مان بو ملکه چ و ده سته مو
کرد، خوتندراویشه ته وه: (فَسَحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ)، بایه کامان بو ملکه چ و ده سته مو کردن.

(التَّسْخِيرُ: الإِلْجَاءُ إِلَى عَمَلٍ بِدُونِ اخْتِيَارٍ)، (تسخیر): بریتیه له په نا پتیردنی
که سیک به کاریک به بی نه وه ی تیدا سه رشک بی، واته: ناچار کردنی شتیک
بو کاریک، یانی: مل پتکه چ کردن و، رام و ده سته مو کردن.

﴿فَجَرَى بِأَمْرِهِ رُحَاءَ﴾، به فرمانی وی به نهر می ده پوشت، (الرُّحَاءُ: أَيْ: لَيْتَةً
طَبِئَةً، أَوْ مُطِيعَةً لِسُلَيْمَانَ، وَاللَّيْتَةُ النِّعْي لَا زَعْرَعَةً فِي هُبُوبِهَا)، که ده فرموی: (رُحَاءَ)

واته: نهرم و خوښ و، ملکه چ بؤ سوله‌یمان، (لَيْتَةً) نهو بایه‌ی که گفه گف و به‌رزی و نرمی تیدانیوه به‌شینه‌ی دهرات، یه‌کیک بؤی هیه‌یه، بلن: نه‌دی بؤچی خوا ﷻ له سوره‌تی (الأنبیاء) دا ده‌فرموی: ﴿وَلْيُسَلِّمَنَّ الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكَأ فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾ (۸۱)، واته: بؤ سوله‌یمان بامان بؤ ده‌سته‌مؤو ملکه‌چ کرد، هه‌لکردوو بوو به توندی، (بایه‌کی به‌هیز بوو)، به‌فرمانی نهو بؤ سه‌ر نهو زهمینه ده‌چوو که پیت و پزمان تیخستوه، تیمه به هه‌موو شتیک زانا بووین. له‌وی ده‌فرموی: بایه‌کی توندو نیژو به‌هیز بوو، لیره‌ش ده‌فرموی: بایه‌کی نهرم و نیان بوو؟!

وه‌لمه‌که‌ی نه‌ویه: که نه‌گهر ویستبای زؤر خیرا ده‌رؤی و، نه‌گهر ویستبای نهرم و هیواش ده‌رؤی، یاخود له‌و پرووه‌وه که به‌قسه‌ی سوله‌یمان نهو بایه جووله‌ی ده‌کرد، نهرم و ملکه‌چ بوو، به‌لام له‌و پرووه‌وه که به‌خیرایی ده‌رؤیشت به‌هیزو توند بوو، واته: نه‌رمیه‌که‌ی به‌نیعتیاریک و توندیه‌که‌ی به‌نیعتیاریک، له‌و پرووه‌وه که له‌قسه‌ی سوله‌یمان ده‌رنه‌چوو، نهرم بووه‌و، له‌و پرووه‌وش که به‌خیرایی ماوه‌که‌ی بریوه، توندو خیرا بووه.

﴿حَيْثُ أَصَابَ﴾، به‌فرمانی وی بؤ ههر شوئینیک که نهو ویستبای، ده‌چوو ﴿حَيْثُ أَصَابَ﴾، ای (حَيْثُ أَزَادَ، حَيْثُ قَصَدَ: وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الصُّوبِ: الْجَهَّةُ، قِيلَ: أَصَابَ الصُّوَابَ، فَأَخْطَأَ الْجَوَابَ)، واته: ﴿حَيْثُ أَصَابَ﴾، یانی: (حَيْثُ أَزَادَ)، واته: بؤ ههر شوئینیک که ویستبای، بؤ ههر شوئینیک که مه‌به‌ستی بووایه، که: (أَصَابَ) ش، داتا‌شراوه له (صوب) وه‌و، یانی: (جَهَّة) لایه‌ک که مروف بؤی ده‌چی، له زمانی عه‌ره‌بییدا گوته‌راوه: (أَصَابَ الصُّوَابَ، فَأَخْطَأَ الْجَوَابَ)، واته: ویستی راستی بپنکی، به‌لام له وه‌لمه‌که‌دا هه‌له‌ی کرد.

(۲) ﴿وَالنَّاطِقِينَ كُلَّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾، شه‌یتانه‌کانیش زؤر‌تکیان بیناسازو که‌وه‌هر ده‌ره‌یتنه، یاخود ده‌ریاوان، بوون، لیره‌دا (کُلَّ) به‌مانای (کثیر) دی، زؤر له شه‌یتانه‌کانیش بیناسازیان بؤ ده‌کردو، ده‌ریاوانیشیان بؤ ده‌کرد.

۳- ﴿وَمَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾، نهوانی دیکه ش جووتکرابوون له کوټ و پتوهنداندا، (أَصْفَاد) کوټی (صَفَدَه)، (صَفَدَه: أَي قَيْدَه)، (صَفَد) به مانای کوټ، که ده کرټه پتی نېسانهوه بو نهودی نهجوولټ، ﴿مُقَرَّنِينَ﴾، (إِسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنْ قَرَنَهُمْ، مُبَالَغَةٌ فِي قَرَنِهِ، أَي جَعَلَهُ قَرِينًا بَعْدَهُ لَا يَنْفَكُ أَحَدُهُمَا عَنِ الْآخَرِ)، (مُقَرَّن) ناوی بهرکاره، له (قَرَنَه)، واته: جووتی کرد، که نه مه (مُقَرَّن) له جیاتی بفرموی: (مُقَرَّن) زنده پوښه لهوهدا که جووتکراره له که ل په کیکی دیکه دا، به شتو په ک که هیچ کام لهو دووانه لیک جیا نابنهوهو، دوو کهس دوو کهس پټکهوه که له بچه کراون، یاخود کوټ کراون و پټیه کانیاں پټکهوه بوون، بو نهودی نه توانن ږابکهن.

(الطبري) لیره دا له تفسیری نهو تابه ته دا که ددفرموی: ﴿وَالشَّيَاطِينُ كُلُّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ وَمَآخِرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾، ده لټ: (يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: وَسَخَّرْنَا لَهُ الشَّيَاطِينُ، أَي سُلْطَانَهُ عَلَيْهَا مَكَانَ مَا ابْتَلَيْنَاهُ بِالْبَذِي أَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ مِنْهَا، يَسْتَغْمِلُهَا فِيمَا يَشَاءُ مِنْ أَعْمَالِهِ مِنْ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ، فَأُبْنِئَاتُ مِنْهَا يَصْنَعُونَ مَخَارِبَ وَمَآئِلَ، وَالْعَاصَةُ يَسْتَخْرِجُونَ لَهُ الْحُلِيَّ مِنَ الْبَحَارِ، وَآخَرُونَ يَنْحِتُونَ لَهُ جَفَانًا وَقُدُورًا، وَالْمَرْدَةُ فِي الْأَعْلَالِ مُقَرَّنُونَ)“.

واته: خوا ناوی بهر ز بټ، ددفرموی: شه یتانه کامان بو ملکه چ کردن، واته: واماں لیکر که به سه ریاندا زال بټ و، له ژنر ږکیف و کوټنرولټی دابن، له جټی نهوهی که تاقیمان کردهوو بهوهی که جهسته په کمان لهوان فریدایه سهر کورسیه که ی، ټیمه شه یتانه کامان بو ملکه چ کردن، که له ههر شتیک دا ویستبای له کردهوه کاند به کاری ده ټینان، له بینا سازه کان و ده ریاوانه کان، بینا سازه کان ههر چی ویستبای له په رستگیاں و له په یکهران، بو یان دروست ده کردو، ده ریاوانه کانیش خشلیان له ده ریا په کان بو درده ټینا، (یانی: گهوه هرو مرواری) هه ندیکیشیان مه نجه لټی گه ورو، قابله مه ی گه وریان بو ده تاشین، یاخیه کانیش له شه یتانه کان، له کوټ و پتوهنده کاند جووت جووت پټکهوه به سترابوون.

(۴) ﴿هَذَا عَمَلٌ نَّوْنَا﴾ (که بایه که دهسته موو ملکه چ کراره، ههروه ها شهیتانه کان بهو شیوه به بو سوله یمان دهسته موو کراون:) نا ئمه به خشقی ئیمه به.

(۵) ﴿فَأَنْتُمْ وَأَمْسِيكَ بَعَثَ حِسَابٍ﴾، ئنجا چاکه بکه، یاخود دهست بگره وه، بیه خشه، یاخود دهست بگره وه. واتبه کی دیکه ی: (فَأَمَّنْ)، چاکه بکه له گه ل شهیتانه کاند او به ریان بدو دزادیان بکه، ﴿أَمْسِيكَ﴾، یاخود بیانیه وه، ﴿بَعَثَ حِسَابٍ﴾ به بی ئیرسینه وه، واته: به بی سنوور بو دافان، تو دهست کراویه له چۆنیته ی مامه له کردن له گه ل شهیتانه کاند، یاخود له چۆنیته ی مامه له کردن دا له گه ل ئه و ئیمکانیه ته ی پیمان داوی، که له سنووری هه ریه تدا تو دهست کراویه، ده لی: (فَأَمَّنْ: مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِذْنِ وَالْإِبَاحَةِ وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ الْمَنْ الْمَكْنِيِّ بِهِ الْإِنْعَامُ، وَالْإِمْسَاكُ عَكْسُهُ)، (فَأَمَّنْ) به کاره تروا وه له موله تدان و ری پیداندا، که له (مَنْ) وه دافا هرا وه، (مَنْ) یش بریتیه له چاکه کردن، گرته وه (إِمْسَاك) یش پیچه وانه که به ی و، بریتیه له نه به خشین و چاکه نه کردن.

(۶) ﴿وَإِنَّ لَهُ﴾، عَدْنَا لَزُلْفَى وَحَسَنَ مَتَابٍ ﴿﴾ (به نسبت دنیا وه بهو شیوه به، خو ده فهرموی:) به دلنایی بو وی له لای ئیمه هه یه پللی لیزیک و سه ره نجامی هه ره چاک، (حسن ماب: الْمَرْجِعُ الْجَيِّدُ)، پیشترو گوه مان: ﴿مَتَابٍ﴾ ده گولجی جاوگ بی، واته: گه پانه وه، ده گولجی ناوی شوین بی، واته: شوینی بو لا گه پانه وه، ده گولجی ناوی کات بی، واته: کاتی بو لا گه پانه وه.

پرسیار یک و وہ لامہ کہی له باره ی داوایه کی سوله یمانه وه

پیره دا پرسیار یک هه لده ستن که سوله یمان ^(۱) گوتویه تی: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾، هوکمرانییه ک و دهسه لاتیکم پی بده، که له دوا ی من بو کهس نه گونجی و نه لوی؟! که تابا نه و قسه به ی سوله یمان (هه سه د) ی لی نافام ریته وه؟!

له و باره وه (الطبري) هه ندی قسه ی هتیاون، قسه کانی هه موو لی ده گوازمه وه له گه ل توژی کورت کردنه وه دا، (الطبري) له ته فسیره که یدا^(۲) ده لی: (إِنْ قَالَ لَنَا قَائِلٌ: وَمَا وَجْهَ رَغْبَةِ سُلَيْمَانَ إِلَى رَبِّهِ فِي الْمُلْكِ، وَهُوَ لَيْسَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّمَا يَرْغَبُ فِي الْمُلْكِ أَهْلُ الدُّنْيَا الْمُؤَثِّرُونَ لَهَا عَلَى الْآخِرَةِ؟ أَمْ مَا وَجْهَ مَسْأَلَتِهِ إِيَّاهُ، إِذْ سَأَلَهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ، وَمَا كَانَ يَظُنُّهُ أَنْ يَكُونَ كُلُّ مَنْ بَعْدَهُ يُؤَقِّقُ مِثْلَ الَّذِي أُوتِيَ مِنْ ذَلِكَ؟ أَكَانَ بِهِ بُغْدٌ بِذَلِكَ، فَلَمْ يَكُنْ مِنْ مُلْكِهِ يُعْطَى ذَلِكَ مَنْ يُعْطَاهُ، أَمْ حَسَدٌ لِلنَّاسِ؟ كَمَا ذَكَرَ عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ يُوسُفَ، فَإِنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ قَرَأَ قَوْلَهُ: ﴿وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾ فَقَالَ: إِنْ كَانَ تَحْسُودًا، فَإِنَّ ذَلِكَ لَيْسَ مِنْ أَخْلَاقِ الْأَنْبِيَاءِ! قِيلَ: أَمَّا رَغْبَتُهُ إِلَى رَبِّهِ فِيمَا يَرْغَبُ إِلَيْهِ مِنَ الْمُلْكِ، فَلَمْ تَكُنْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِهِ رَغْبَةً فِي الدُّنْيَا، وَلَكِنْ إِرَادَةً مِنْهُ أَنْ يَعْلَمَ مَنَزَلَتَهُ مِنَ اللَّهِ فِي إِجَابَتِهِ فِيمَا رَغِبَ إِلَيْهِ فِيهِ، «ثَانِيًا» وَأَمَّا مَسْأَلَتُهُ رَبَّهٗ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ، فَإِنَّا قَدْ ذَكَرْنَا فِيمَا مَضَى قَبْلَ قَوْلِ مَنْ قَالَ: إِنَّ مَعْنَى ذَلِكَ: هَبْ لِي مُلْكًا لَا أَسْأَلُهُ كَمَا سَأَلْتُهُ قَبْلَ، فَيَكُونَ خُفْجَةً وَعِلْمًا لِي عَلَى ثُبُوتِي وَأَنِّي رَسُولُكَ إِلَيْهِمْ مَبْعُوثٌ، «ثَالِثًا» وَهَبْ لِي مُلْكًا تَخْضَعِي بِهِ، لَا تُعْطِيهِ أَحَدًا غَيْرِي، تَشْرِيفًا مِنْكَ لِي بِذَلِكَ، وَتَكْرِمَةً، لِتَبَيَّنَ مَنَزَلَتِي مِنْكَ بِهِ، مِنْ مَنَازِلِ مَنْ سِوَايَ، وَلَيْسَ فِي وَجْهِ مِنْ هَذِهِ الْوُجُوهِ، مِمَّا ظَنَّنَا الْحَجَّاجُ فِي مَعْنَى ذَلِكَ شَيْئًا).

بە راستیی (الطبري) بە خۆرایي ناو نەنراوھ پێشەوای ڕوونکەرەوانی قورئان، بۆ
تێگەشتنی زۆریە ئایەتەکان بۆ چوونی زۆر راست و ڕوون و ڕێکی ھەبە، ھەڵبەتە
پارێزراویش نیە لە ھەلە، تەنیا پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لێرەدا قسە
زۆر جوان دەکات، دەلێ: ئەگەر بێژەرێک پێمان بێ: ڕووی ئارەزووی سولەیمان بۆ
لای پەرۆدەگاری کە ھوکمپرانێ پێ ببەخش، چییە؟ لە کاتیکدا ئەو پێغەمبەرێکە
لە پێغەمبەرانی و، ئەوانە ی ئارەزووی مۆلک و ھوکمپرانێ دەکەن بریتین لە
دنیا دارائیک کە دنیا ھەڵدەبژێرن بەسەر دواڕۆژدا، بۆچی سولەیمان ئارەزووی
ھوکم و ھوکمپرانێ و مۆلکی دنیایی بوو؟ ھەرۆھە ڕووی ئەو چییە کە داوای
لە خوا ﷻ کردووە کە مۆلک و ھوکمپرانێ پێ بدات، کە داوای وی بە کەلکی
کەس نەبەت و بۆ کەس نە لۆی، ئەمە ڕووەکە ی و پاساوێکە ی چ زیانیکی
پێ دەگەشت کە ھەر کەسێک کە لە داوای ئەووە دێ، وەک ئەودی کە بەو
دراو، بەوانیش ببە خشری؟ ئایا کە ئەو قسە ی گوتووە، لەبەر چرووکی بوووە کە
سیفەتیک بوووە تێدا؟ خۆ لە مۆلکی ئەو نە دەدرا بەو ی کە پێی دەدرا، (ھی وی
نەبوو)، یان ئایا ھەسوودی ھەبوو بەرانبەر بە خەلک؟ وەک لە ھەججایی کوری
یوسفی سەفە فیئەو ھەسوودی باسکراو کە فەرمایشی خوا کە ددەرموێ: ﴿وَهَبْ لِي مَلَكًا
لَّا يَنْبَغِي لِأَحْمَرٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾. ئەو ی خۆیندۆتەو، داوایی گوتوویەتی: بە
دنیایی ئەو زۆر ھەسوود بوو! ئەو ھەسە دەش لە ڕدوشت و ئاگاری پێغەمبەرانی
نیە (ئەو سێ نیشکال و پرسیارە دەوروزێتی، ئنجا وەلام دەداتەو)، لە وەلامی
ئەو سێ پرسیار و نیشکالەدا دەگوتری:

۱- بە نسبەت ئەووە کە ئارەزوومەند بوو بۆ لای پەرۆدەگاری کە مۆلک و ھوکمپرانێ
پێ بدات؟

وەلامەکە ی ئەو یە: ویستوو ی بزانێ ئایا پێکە ی لە لای خوا چەندە، لەووەدا
کە داوای لێ دەکات؟ ئایا خوا ﷻ تا چ ڕاددە یەک وەلامگۆی ئەو دەبێ، کە
سولەیمان داوای لێکردووە ئارەزوومەندی خۆی بۆ دەربریو؟

۲- بە نەسبەت ئەو ھەو ھە داواي لە پەرۋەردگاری کردو، ھۆکمراڤیەکی پەیدات کە لە داواي وی بۆ کەسی دیکە نەشت، مەبەستی ئەو ھەو ھەو کە ھۆکمراڤیەکی پەید، لێم نەستێرێ، ھەک پێشتی لێم ستێرا، ((الطبري)) لێرەدا ئەو ڤایە تەبەننێ کردو کە شەیتانیک بە فێل ھۆکمراڤیەکی سولەیمانی کۆنترۆل کردو ھەو ھەو خستووێتە ژێر ڤکیفی ھۆی، کە پێشتەر باسماڤ کرد ئەو ڤایەماڤ پێ راست نیە ھەروەھا بۆم بێتە بەلگەو زانیاری کە بە ھەلکی بگەبەنم: من پێغەمبەری ھوام و، نێردراوی تۆم ئەي ھوایە! بۆ لای ھەلک ڤەوانکراوم.

۳- ئەو ھە داواي کردو ھەو گوتووێت: ھۆکمراڤیەکی پەید، کە تاییەت بێ بەمەو ھەو مەبەدە بە کەسی دیکە، بۆ ئەو ھەو ھەو کە ھوای ڤێزیکێ تاییەتی لێ بێ و پێگەي بەرز بکاتو، تاکو بەھۆی ئەو بەخشینو، پێگەو ڤلەي ھۆی لەلای ھوای پەرۋەردگار بزانێ و ئەو تاییەتەندیەي ھەبێت.

ھێچ کام لەو ڤوانەش (ئەو سێ ڤوو) کە باسکران، ئەو ھەو ناگرەو ھە کە ھەججایی کۆری یوسوف گوماڤی بردو، کە گوتووێت: سولەیمان ﷺ ھەسوود بوو، ھەسەدیش لە ڤەوشتی پێغەمبەراڤ نیە.

کەواتە: بەو پێیەي قسەي ھەججای بێ، ئەگەر راست بێ، مانای وایە نکوولیی کردو لە پێغەمبەراپەتی سولەیمان ﷺ، یاخود نوقسانیەکی ڤالداوئە لای سولەیمان ﷺ کە سیفەتیکێ خراپیی ھەبوو، کە بریتێە لە ھەسەد، ھەردووکیشیان ھەلەن، چونکە ھوای ﷺ ژۆر بە ڤوونیی ڤایگەیانداو کە سولەیمان پێغەمبەر بوو، ژۆر بە ڤوونیش ڤایگەیانداو کە باشترین بەندەي ھوای بوو، پێغەمبەراڤیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەبێ لە ھەموو گوناھو ھەلەو تاوانی خراپ ڤاریزراو و ڤاک بن، بەلام ھەر مەرۆف بوون و دەگونجێ لە بۆچووئیکدا نەیانپێکابێ، ئیجتیھادپێکیان کردبێ نەیانپێکابێ، بەلام ناگونجێ پێغەمبەراڤ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گیرۆدەي گوناھان بووبن، شتیک بە نەنقەست کردبیاڤ و زانیبیشیاڤ گوناھە، ھەرگیز شتی وانابێ.

له کۆتایی به سه رهات سوله یماندا سوره تن ده لیم:

له باره دی داووده وه سوره تن باسمان کرد، به پتی نهو به سه رهاتهی که لیمان
 گپزایه وه: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبْوُ الْخَصَمِ إِذْ سَوَّرُوا الْإِحْرَابَ...﴾، واینده چی داوود سوره تن
 زنده پوچی کردبی له خواپه رستی شه خسییدا، له سه ره حیسابی سه ره پهرشتیی کردنی
 خه لک و نیداره دانی ولات، بویه خوا سوره تن لهو پتیه وه ناگاداری کردۆته وهو،
 هوشداری پتداوه، به لأم سوله یمان واینده چی به پتچه وانیه بابیه وه، زنده پوچی
 له باره دی کاروبار هه لسو و پاندن و نیداره دانی ولاتدا کرد بی، له سه ره حیسابی
 خواپه رستی شه خسی، له م به سه رهات سوله یمانیش نهو وهرده گیرئ، راست
 و دروستیش هه ره نهو یه که مروف وهک پتیه مبه ری خاته م موحه ممه د سوره تن
 هاوسه نگیی رابگری له نیوان بو خوا صولحان و، له گه ل خه لکدا گونجاندا، یاخود
 له نیوان خواپه رستی و خه لک دۆستی دا، یاخود له نیوان جتیه جی کردنی مافی
 خواو، جتیه جی کردنی مافی خه لکدا، نهو وه راست و دروسته که نینسان هه فی
 کهس به کهس نه دات، وهک پتیه مبه ر سوره تن فه رموویه تی: ﴿إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ
 لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَآ هِلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ﴾ (أخرجہ البخاری:
 ۶۱۳۹)، واته: مافی پهروه ردگارت له سه رتهو، مافی خۆت له سه رتهو، مافی مآل و
 خیزانت له سه رته، بویه مافی هه رچی خاوه ن مافه، پتی بده.

واته: نابتی هه موو مافه کان بدهی به یه کتیک و پتت وابتی نهو وه خواپه رستییه،
 بو وینه: مافی هه مووان بدهی به خوا سوره تن خوا بو خۆی نهو وهی ناوی، خوا بو
 خۆی فه رموویه تی: ناگات له مافی میوانت بی و، ناگات له مآل و خیزانت بی و،
 ناگات له جهسته ت بی و، ناگات له پرووحت بی و، ناگات له عه قلت بی، تنجا
 پتم وایه نهو په ندهی که له کۆی نهو دوو به سه رهاتهی داوود سوره تن و سوله یمان
سوره تن وهرده گیرئ، نهو یه که تیمه ده بی له مسولمانه تیی و دیندارتییماندا، وریا
 بین و هاوسه نگیی بپاریزین، بیکومان هاوسه نگیی (ئێزان)، گه وره ترین نیشانه و
 دروشمی دینداری راسته قینه و دروسته، که نهویش به ته نکید به هۆی چاک

تېكەيشتىن لە قورئان و، چاك پېتوھ پابەند بوون بە پىيازى پىغەمبەرى پىشەواوھ ﷺ دەستەبەر دەبى، ئىنسان تاكو لە قورئان شارەزائى بى و زياتر پيدا قوول پىتەوھو، ھەتا زياتریش تاشناى پىيازو پى و شوئى پىغەمبەرى خوا ﷺ بى، كە ئەویش ھەر قورئانى لە ژيانى تاكىى و خىزانىى و كۆمەلايەتىى و سياسىى خويدا بەرجەستە كردوھ، بەلى ھەتا ئىنسان بە قورئان ئاشناى بى و، پابەندىر بى بە پىيازى پىغەمبەرەوھ ﷺ سەرکەوتووتر دەبى بۆ ئەلجامدانى دىندارىيەكى ھاوسەنگ و راست و دروست و، دوور لە زىدەپروئى و كەمتەرخەمىي.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی چوارهم ❖

بیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان (۸) نایهت ده گرته خو، نایهته کانی: (۴۱ - ۴۸)، له چوار نایهتی یه کهم دا: (۴۱ - ۴۴) به سه رهاتی نه ییووب گیردراوده ته وه، الطَّيْرُ که خوا تاقی کردوته وه به نه خوشیی و ناره حه تییه کی زور، به لام خوراکر بووه و له تافیکردنه وهی خوادا سه ره رزانه دهر چووه.

له سن نایهتی دوی وان دا: (۴۵ - ۴۷)، باسی هه ر کام له: ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقووب (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) کراوه به چهند وه سفیکی بهرزو نایاب وه سف کراون.

له نایهتی هه شته میشدا: (۴۸) باسی هه ر کام له: ئیسماعیل و نه لیه سه ع و زه لکیفل کراوه، نه وانیش به بهنده چاکه کانی خوا وَاللَّهُ ناوزه ند کراون.

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ يُصْبِحُ وَعَنَابٌ ﴿١١﴾ أَرْكُضُ بِرَجْلِكَ هَذَا مُمْسِكٌ بِأُذُنٍ وَشَرَابٌ ﴿١٢﴾ وَوَعَيْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَيَسْلَمُ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَقِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿١٤﴾ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَنْصَارِ ﴿١٥﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿١٦﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٧﴾ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ﴿١٨﴾﴾

مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان

{ههروه‌ها یادی نه‌ییووی به‌نده‌مان بکه‌ود، کاتیک بانگی په‌روه‌رداری کرد،
 که من (به‌هۆی خوت‌خوته‌یه‌وه) شه‌یتان تووشی ره‌نج و نازاری کردووم (۱۱)
 پی‌یگوترا؛ لاقت له‌زه‌وی بده (کانییه‌ک ده‌رده‌قووتی) یه‌کسه‌ر کانیه‌که ده‌رقو‌ل‌او
 گوتمان: ئه‌مه‌ خو‌ش‌و‌رگه‌یه‌که ئاوه‌که‌ی سارده‌و خوارده‌نه‌وه‌یه‌کی په‌سندیشه (۱۲)
 ئه‌مه‌ به‌زه‌یه‌یه‌که له‌ ئیمه‌وه‌و په‌ندو بیرخه‌ره‌وه‌یه‌ بو‌خواوه‌ن عه‌قلان (۱۳)
 خیزانه‌که‌ی و و‌پ‌رای وان و‌ینه‌ی وانیشمان پ‌ی به‌خشی، (پیشمان گوت) چه‌پ‌کیک
 له‌ (چله‌ گیایان) به‌ ده‌ستت بگه‌رو پ‌تی ل‌ییده (له‌ هاوسه‌ره‌که‌ت) و سو‌ئنده‌که‌ت
 مه‌ش‌کینه (به‌ نه‌کردنی ئه‌وه‌ی سو‌ئندت خوارده‌بوو بیکه‌ی، که بریتی بوو له‌ ل‌یدانی
 سه‌د قامچی له‌ هاوسه‌رت)، ئیمه‌ ئه‌ومان خو‌راگر بینی، چاک‌ترین به‌نده‌بوو
 به‌پ‌استیی زۆر گه‌پاوه‌بوو (بو‌لای خوا) (۱۴) هه‌روه‌ها (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) یادی
 به‌نده‌کامان: ئیبراهیم و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب بکه‌وه، خواوه‌نی ده‌ستان (توانین)
 و چاوان (زانین) بوون (۱۵) ئیمه‌ ئه‌ومان ساغ کرد‌بووه‌وه به‌ یادکردن‌یک‌ی ساغ
 و ب‌ی خ‌لت‌ه‌ی یادی مه‌ن‌ز‌ل‌گا (ی کو‌تایی) (۱۶) هه‌روه‌ها نه‌وان له‌لای ئیمه‌ له
 (به‌نده) هه‌لب‌زارده‌ چاکه‌کان بوون (۱۷) هه‌روه‌ها یادی ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع
 و زه‌ل‌کی‌فل بکه‌، هه‌مووشیان له‌ به‌نده‌ چاکه‌کان بوون (۱۸) .}

شىكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(يُنْصَبُ): (النُّصْبُ، وَالنُّصَبُ: النَّعْبُ)، (نُصْبٌ وَنَصَبٌ)، بە مانای ماندوو بوون و شەكەتیی دین.

(أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ): لاقت بە زەویدا بدە، (الرَّكْضُ: الضَّرْبُ بِالرَّجْلِ وَالْدَّفْعُ بِالرَّجْلِ) فَمَتَى نُسِبَ إِلَى الرَّكِبِ، فَهُوَ إِغْدَاءٌ مَرْغُوبٌ، يقال: رَكَضْتُ الْفَرَسَ، وَمَتَى نُسِبَ إِلَى الْمَاشِي، فَوَطْءُ الْأَرْضِ، (رَكْضُ): بریتە لە پێ بە زەوی داکوتان، بە پێ پال بە شتیکەوہ بیتی، نجا ئەگەر (رَكْضُ) پال درایە لای سوار، ئەوہ مەبەست پێی لیخوړینی ئەو و لاخەییە کە مرؤف سواری بووہ و دەنگدانێتی، دەگوتری: (رَكَضْتُ الْفَرَسَ)، واتە: ئەسپەکەم دەنگدا (کە لاقی لە کەلەکەى دەکوئى، یان لە ئاۋزینگەکەى دەکوئى و دەروا) بە لām کاتى پال دەدریته لای بابایەک کە دەروا (رۆیشتوو) مەبەست پێی: پێ بە زەوی دادانە.

(مُغْتَسِلٌ): (الْمُغْتَسِلُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُغْتَسَلُ فِيهِ) (مَغْتَسِلٌ) خۆشۆرگە ئەو شوێنە بە کە خۆی لێدەشۆردری، ھەر وہا (مُغْتَسِلُ: الْمَاءُ الَّذِي يُغْتَسَلُ بِهِ) ئەو ئاۋەییە کە خۆی پێ دەشۆردری.

(زَيْنًا): (قَبْضَةُ زَيْنَانٍ، أَوْ حَشِيشٍ، أَوْ قُضْبَانٍ، جَمْعُهُ أَضْعَاثٌ)، (ضِغْثٌ): بە چەپکیک لە رینجانە، یان گیا، یان چەند چلە گیایەک دەگوتری، کۆی (ضِغْثٌ)، (أَضْعَاثٌ)ە، چەپکەکان.

(وَلَا تَحْتَنُ): سۆیندەکەت مەشکینە، (حَنْتٌ فِي يَمِينِهِ: لَمْ يَفِ بِهَا، الْحِنْثُ: الذَّنْبُ الْمُؤْتِمُ)، (حَنْتٌ فِي يَمِينِهِ)، سۆیندەکەى نەبردە سەر، پێی وەفادار نەبوو، (حِنْثٌ): بە گوناھێک دەگوتری، مرؤف سزابار بکات.

(وَجَدْتُهُ): چنگمان کہوت، بینیمان (الوجدان: يُعَبِّرُ به عَنِ التَّمَكُّنِ مِنَ الشَّيْءِ بِالْوُجُودِ: ﴿... حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ...﴾ (۸۹) ﴿النِّسَاءِ﴾ ﴿... وَجَدْتُ أَمْرًا...﴾ (۲۳) ﴿النَّمْلِ﴾ وَجُودٌ بِالْبَصْرِ وَالْبَصِيرَةِ، فَقَدْ كَانَ مِنْهُمْ الشَّهَادَةُ بِالْبَصْرِ وَاعْتِبَارًا لِحَالِهَا بِالْبَصِيرَةِ، وشہی (وَجَدَان): تہ عیبری پی دہ کریٰ لہوہ کہ زہ فہر بہ بوونی شتیک بہری، لیت ہہ لکہوئی، ﴿... حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ...﴾ (۸۹) ﴿النِّسَاءِ﴾ لہ ہہر شوینی بہر پہ لتان کہوتن، ﴿... وَجَدْتُ أَمْرًا...﴾ (۲۳) ﴿النَّمْلِ﴾ نافرہ تیکم لیتہ لکہوت، چونکہ (وَجَدْتُ): تہوہیہ کہ بہ چاو بیینی، یاخود بہ عہقل و دل ہہست بہ بوونی بکہی، کہ دہلتی: ﴿... وَجَدْتُ أَمْرًا...﴾ (۲۳) ﴿النَّمْلِ﴾ ہود ہود وا بہ سولہ یمان دہلتی، لہ بہر تہوہی ہہم بہ چاو دیتوویہتی، ہہم بہ عہقل و ہوشیشی زانیویہتی، کہ تہو نافرہتہ شازنی (سبا) بووہ.

(إِخَالَصَ): (خَالِصَةً: صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَخْذُوفٍ، أَي: بِسَبَبِ خُصْلَةِ خَالِصَةٍ، وَخَالِصَةُ مُضَدَّرٌ مَعْنَى الْخُلُوصِ)، (خَالِصَةً: سیفہتہ بو وہ سفکراویکی قرتیزاو، واتہ: بہ ہوی سیفہتہ کی (خَالِصَةً) دہ، خالیصیش چاوگہ، بہ مانای پاککراوہو ساغکراوہ دی.

(ذَكَرَى: بمعنى التذكّر) (ذَكَرَى) بہ مانای بیرکہوتنہوہو وہ بیر ہانتہوہ، دی.

(الْمُصْطَفَيْنِ): (جَمْعُ مُصْطَفًى)، (مُصْطَفًى)، یانی: ہہ لبریزراو (الْمُصْطَفَيْنِ)، کوہیہ کہ بہتی.

(الْأَخْيَارِ): (كَوَى (خَيْرٌ) ه، يَان كَوَى (خَيْرٌ) ه، (خَيْرٌ وَخَيْرٌ) واتہ: زور باش و پہسند، (أَخْيَار) کوہیہ کہ بہتی، تہ وانہی زور باش و پہسند بوون.

ماناي گىشتىي ئايەتەكان

ئايەتەكانى: (۴۱ - ۴۸)، باسى جەۋت (۷) لە يَتَغَمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) دەكەن، كە بريتىن: لە (ئەيىۋوب و ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقۇوب و ئىسماعىل و ئەلبەسەع و زەلكىفەل)، سەلأت و سەلامى خوا لەسەر ھەموويان بى، ئەيىۋوب چوار ئايەتى بۆ تەرخانكراون، ئايەتەكانى: (۴۱ - ۴۴)، كە لە سوورەتى (الأنبياء) دا بەسەرھاتەكەيمان ھىناۋە، لەۋى ئايەتەكانى: (۸۳ و ۸۴) بۆ تەرخانكراون، بەلام ئىمە بەسەرھاتى (ئەيىۋوب) مان لە تەفسىرى سوورەتى (الأنبياء) دا باسكردو، بۆيە ئىرە ناچىنە ئىۋوردەكارىي و درىژدى بەسەرھاتى ئەيىۋوبە، دوۋەمىن لە يَتَغَمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) كە لەم ھەشت ئايەتەدا ئاماژەيان پىكرادو، ئىبراھىمە، ﷺ ئەۋىش لە سوورەتى ئىبراھىم دا، بەسەرھاتەكەيمان بە درىژىيى باس كردو، پاشان ئىسحاقى كۆرپەتى ﷺ، دوايىش يەعقۇوبى ئەۋەيەتى، كە يەعقۇوب كۆرپى ئىسحاقە، (ئىسحاق) ىش كۆرپى ئىبراھىمە، ئىمە بەسەرھاتى ئىبراھىم و ئىسحاقمان بە يەكەۋدە ھىناۋە، ھەروەھا لە سوورەتى (يوسف) دا ۋەك چۆن بەسەرھاتى يوسف غراۋدە پوو، لە ھەمان كات دا بەسەرھاتى يەعقۇوبى بايىشى زۆر بە تەفصىل باسكراۋو، بەسەرھاتەكەش زۆر پەيۋەستە بە يوسف و يەعقۇوبى بابىۋە سەلأت و سەلامى خويان لەسەر بى، ھەروەھا لە تەفسىرى سوورەتى (مريم) دا بەسەرھاتى ئىسحاق و يەعقۇوب كەم و زۆر ئاماژەيان پىندراۋو، ديارە ئەم سى يَتَغَمبەرە: ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقۇوب، لە ھەرسى ئايەتى (۴۵ و ۴۶ و ۴۷) دا باسكراون، ھەروەھا ھەر كام لە: ئىسماعىل و ئەلبەسەع و زەلكىفەل (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَ السَّلَام) لە ئايەتى ژمارە (۴۸) دا، ناويان ھاتودو خوا ستايىشى كىردوون كە لە سوورەتى (الأنبياء) دا بەسەرھاتى ئەۋانىشمان خستۆتە پوو.

خُوا لَیْرَهْدَا لَهْم (۸) نایه تدها سهردهتا باسی نه ییووب ده کات، دده فرموی:
﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ﴾، پرووی دواندن له پیغه مبهری خاتمه مه موحه ممه د ﴿﴾
ههروه ها یادی بنده که مان نه ییووب بکه وه ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ (یادی نه و کانه ی
بکه وه) که بانگی پهروه ردگاری کرد، لئی پارایه وه، هاواری تیه ست: ﴿إِنِّي مَسْنِيَ
الْشَّيْطَانُ يَغْشَى وَعَذَابٍ﴾ (گوئی:) به دلنیاپی شه یان دهستی گه یاندوته من
به ماندوویتی و نازاره وه، یاخود: ماندوویتی و نازارو ناره حه تی، تووشکردوو،
نایا نه و ماندوویتی و نازارو ناره حه تی به شه یان تووشی کردوه، شتیکی
به رجه سته بووه؟ بو وینه: شه یان هاتوه پالی پیوه بنی و بیکه وینی؟ یان نازاری
بدات به جه ست؟ به ته نکید نه خیر، مه به ست لیره دانه وه یه: شه یان وایکردوه
ماندوو بیم و، هه ست به نازار بکه م، که ده گونجی نه وه هه مووی مه به ستی
پی نه و خوتخوته و دنده دان و دلناره حه تکرده بی، که شه یان بو مروفی دینیتیه
پیش، هه ندیک شتی دیکه ش له وباره وه باسکراوه، که دوابی له مه سه له
گرنگه کاندایا تر تیشکی ده خه یه سهر، به لام به پی نایه ته که زیاتر وادیاره که
له پرووی معنه وی و دهروونییه وه شه یان بوویتی هوارگی نه وه ی نه ییووب
﴿الْحَمْدُ﴾ هه ست به ماندوویتی و شه که تی و نازارو ناره حه تی بکات، ئییلیس که
بابی شه یانه کان و بابی جینه به گشتی، له چند شویتیک له قوراندایا
نه وه ی کردوه، که نه وه ی نه و ده توانی زه فهری پی به مروقان به ری، ههر
نه وه یه که دلیان ناره حه ت بکات، خوتخوته و دنده دانی خرایان بو بکات، وه ک
له سووره قی (ابراهیم) دا، ئییلیس ده لی: ﴿...وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا
أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي...﴾ (۱۲) ابراهیم، واته: هیچ ده سه لاتیکم به سه راندا
نه بوو، جکه له وه که بانگم کردن و تیوه ش وه لمتان دامه وه.

نجا که نه ییووب به و شتیه یه له پهروه ردگاری پارایه وه، که به هو ی شه یانه وه
تووشی شه که تی و نازارو ناره حه تی بووه، به کسه ر خوا باسی چاره سهره که ی
ده کات:

﴿ اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ﴾، واتە: (قُلْنَا لَهُ)، پىمان گوت: بە پىت برۆ، يان پىت بە زەويدا بدە، ﴿ هَذَا مُعْتَلٌّ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴾، واتە: پىتى بە زەوى داداو بەكسەر سەرچاۋەك ھەلقولى (پىمان گوت): ئەمە غۆ شۆرگە بەكە ساردەو بۆ خواردنەۋەشە، واتە: ئەو كانىي و سەرچاۋەكە كە لە ئەنجامى پى بە زەوى داكوتانى ئەيىووب دا، دەرقلۆى، ھەم بۆ خوشۆردن و ھەم بۆ خواردنەۋەشە، چونكە ﴿ مُعْتَلٌّ ﴾، يانى: خوشۆرگە، ئەو ناۋەى غۆى پىدەشۆررى، يان ئەو شۆنەى كە غۆى لى دەشۆردرى، ﴿ وَشَرَابٌ ﴾، بۆ خواردنەۋەشە، واتە: لىشى بۆۋەو خوشتى پى بشۆ.

﴿ رَوَّبْنَا لَهَا أُهْلًا، وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ ﴾، خىزانەكەى و وىنەى ئەوانىشمان پى بەخشى، واتە: خىزانەكەى كە بەھۆى نەخۆشىي و گرفتارىيەكەى ئەيىووبەۋە - كە ھەندىك دەلىن: ھەوت سالى بوۋەو، ھەندىك دەلىن: ھەژدە سالى بوۋەو، ھەندىك دەلىن: چىل سالى بوۋە - كەس و كارو مالى و خىزانەكەشى لى بۆلۈبوۋە، ياخود ۋەفاتيان كردۋە، يان ئەو لەۋان داپرابىن، بەھۆى نەخۆشىي و نازارەكەيەۋە، گرنگ ئەۋەيە خوا دەفەرمۆى: مالى و خىزانەكەيمان وىندايەۋەو وىنەى خوشيان لەكەلىاندا ﴿ رَحْمَةً مِنَّا ﴾، ئەۋەش ۋەك بەزەيىيەك بوو لە لايەن تىمەۋە ﴿ وَذِكْرَىٰ لِرَأْسِ الْأَلْبَبِ ﴾، بىر خستەنەۋەو پەندو ئامۇزگارپىش بوو بۆ خاۋەن عەقلان، خوا دۆستانى غۆى تاقى دەكاتەۋە، بەلام پىشتيان بەرنادات، خوا دۆستانى غۆى جارى وايە بە ناپەھەتپيان تاقى دەكاتەۋەو، ۋەبەر ھەورازيان ھەلدەگىرپى، بەلام بە تەئكىد لە دۋاي ھەموو ھەورازىك نشيۋەو، لە دۋاي ھەموو تەنگانەيەك فەرحانىيەۋە، لەدۋاي ھەر سەغلەتتەك ئاسانىيە.

﴿ وَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا ﴾، پستەى: ﴿ اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ ﴾، واتە: (قُلْنَا لَهُ): اَرْكُضْ بِرِجْلِكَ، پىمان گوت: پى بە زەويدا بكوته، لەبەر ئەۋەى بە سىاق و سەلىقە دەزانرى، ھەروەھا لىرەش دا: ﴿ وَخَذَ بِيَدِكَ ﴾، چەپكىك بەدەستەۋە بگرە، واتە: پىمان گوت: چەپكىك بە دەستەۋە بگرە ﴿ فَأَضْرَبَ بِوَيْءٍ ﴾، پىتى لىيدە، بەو

چە پەكە لێدە ﴿وَلَا تَحْتِ﴾، سۆتێدە كەت مەخە (با سۆتێدە كەت لێ نەكەوێ).
 ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾، ئێمە بە خۆراگەرمان لێ هە لكەوت، بێنیمان، خۆراگەر.
 ﴿نِعَمَ الْعَبْدِ﴾ (ئە ییووب) باشتەین بەندە بوو ﴿إِنَّمَا أَوَابٌ﴾، بێگومان ئەو زۆر
 (بۆ لای خوا ﷻ) گەراوە بوو.

لیره‌دا که ده‌فرموی: ﴿وَحُذِرْكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْتِ﴾، نه‌مه
ته‌عبیریکی زۆر کورته، به‌لام نه‌گه‌ر تیوه‌ی رامیتی، ده‌زانی که نه‌وه به‌سه‌ره‌هاتیکی
دی‌ک‌ه‌ی له‌گه‌ل‌دایه، که زانایان ناوای باس ده‌ک‌ن و له‌هه‌ندی شوتنه‌وارانی‌شدا
هاتوه:

پوڙنگ نه‌یووب له خیزانی تووړه بووه، له‌سر نه‌وهی دوا که‌وتوه، یان له‌سر نه‌وهی سر‌پېچي له فهرمانی کردوه، نه‌ویش سویندی لڼ ده‌خوا، که نه‌گر چاک بووه سده قه‌مچی لښدا، ننجا خوا ﷻ بو نه‌وهی نه‌و سوینده‌کی لڼ نه‌که‌وی و، ژنه‌که‌شی له به‌رام‌به‌ر نه‌و هه‌موو وه‌فاداریه چاکه‌و خزمه‌ته‌یدا، سزا نه‌دری، نه‌و ته‌گی‌بردی بو نه‌یووب کردوه که له جیاتی سده قه‌مچی، چه‌پکه گیایه‌ک به ده‌سته‌وه بگره، یان چه‌پکه شو‌پک‌تکی نه‌رم، که سده (۱۰۰) چل بڼ، نه‌گر نه‌و ریوایه‌ته راست بڼ که گو‌توویه‌تی: ده‌بی سده قه‌مچی لښده‌م، نه‌گر که‌م‌تری‌شی گو‌تبڼ، که‌م‌تر. ﴿مَاضِرٍ بِهٖ﴾، پی‌ی لښده ﴿وَلَا تَحْنُثْ﴾ و سوینده‌ک‌ت له خو‌ت مه‌خه، مادام سویندت خواردوه، زانایان ده‌لڼ: دیاره نه‌وکاته که‌فاره‌تی سویند نه‌بووه، نه‌گرنا خوا ده‌یفه‌موو: که‌فاره‌ت بده‌و، نه‌وهی سویندت له‌سر خواردوه جڼیه‌جیتی مه‌که، ننجا لی‌ره خوا فه‌رموویه‌تی: نه‌وهی سویندت له‌سر خواردوه جڼ به‌جیتی بکه، به‌لام به‌ شی‌وه‌یه‌کی وا که بو‌هاوسه‌ره‌ک‌ت مایه‌ی نازارو نار‌ه‌ه‌تیی نه‌بی و شتیکی رده‌مزی بڼ، دوا‌یی خوا به‌و شی‌وه‌یه مه‌دحی ده‌کات و ده‌فه‌رموئ: تیمه نه‌ومان خو‌را‌گر بڼی، نه‌و با‌ش‌ترین به‌نده‌وو، نه‌و زور بو‌لای خوا ده‌گر‌ایه‌وه، نه‌مه به‌ کور‌تی به‌سه‌رها‌تی نه‌یووب و تاف‌کرانه‌وه‌کی بو.

ننجا باسی ئیبراهیم و ئیسحاق و یعقوب ددکات و دهفه رموی: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ﴾ ههروه‌ها یادی بنده کامان ئیبراهیم و ئیسحاق و یعقوب بکه، که باب و کوړو نه‌وه‌ن ﴿أُولَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾، که خاوه‌نی ده‌ستان و چاوان بوون، (أُولَ: أي: أَصْحَاب)، یانی: خاوه‌نان، (أَيْدِي) کوی (یَد)ه، یانی: ده‌سته‌کان، (أَبْصَار) یش کوی (بَصَر)ه، واته: چاوه‌کان، یان دیتنه‌کان، واته: خاوه‌نی هیزو ناگایی و شاره‌زایی بوون، نه‌که‌رنا هه‌موو که‌س دوو ده‌ستی هه‌ن و هه‌موو که‌س دوو چاوی هه‌ن، به‌لام لیږده‌دا مه‌به‌ست له (ده‌ست): هیزه، هیزی مه‌عنه‌ویی، ئیراده، هیزیک که مروّف بتوانی نه‌و شتانه‌ی که ده‌یانزانی، بیانوانی، نه‌و شتانه‌ی ده‌رکیان ددکات، جیبه‌جیان بکات، مه‌به‌ستیش له (دیتن) شاره‌زایی و ناگایه له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاره‌کان که نه‌نجام ددرین، به‌ده‌ست نه‌نجام ددرین و، شته‌کان که ده‌بیرین، به‌چاو ده‌بیرین، له‌و پرووه‌وه خوا ﴿أُولَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ ی به‌کار هیناون، بۆ هیزو بۆ شاره‌زایی و ناگاداریی.

﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾، تیمه نه‌واغان ساغ کردبووه به سیفه‌تیکي ساغکراوه که بریتی بوو له یادکردنه‌وه‌ی مه‌زلگا (مه‌زلگای کو‌تایی)، واته: تیمه و امان لی‌کردبوون که نه‌وان زور به شیوه‌یه‌کی ساغ و بی‌خلته، یادی مه‌زلگای کو‌تاییان ده‌کرد، تیمه نه‌واغان یه‌کلا کردبووه بۆ نه‌وه، تیمه پشک و به‌شیکي باشمان به نه‌وان دابوو، له یاد کردنه‌وه‌ی مه‌زلگای کو‌تایی و پوژی دواپی دا.

ننجا وه‌ک دواپی باس ده‌که‌ین: ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾، نه‌که‌ر به نه‌وین بی: ﴿بِخَالِصَةٍ﴾ یانی: به خه‌صله‌تیکي ساغکراوه، نه‌وکاته‌ش ﴿ذِكْرَى﴾، ده‌بیته به‌ده‌ل نه‌و ساغکراوه‌یه، نه‌و خه‌صله‌ته ساغکراوه‌یه بریتی بووه له یادکردنه‌وه‌ی پوژی دواپی و له بیر بوونی مه‌زلگای پوژی کو‌تایی، خوتندراویشه‌ته‌وه: (بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ)، تیمه نه‌واغان ساغ کردبووه به ساغکراوه‌ی یاد کردنه‌وه‌ی پوژی دواپی، نه‌و کاته‌ش ده‌بنه (مُضَافٌ وَمُضَافٌ إِلَيْهِ) پالداراوو پال وه‌لداراو.

﴿وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾، بە دُنیاوی ئەوان لە لای ئیمە لە ھەلبژاردە چاکەکان بوون، (مُصْطَفَيْنَ) کۆی (مُصْطَفَى)یە، ھەلبژێدراو ﴿الْأَخْيَارِ﴾یش، کۆی (خَيْر) یان (خَيْر)ە، واتە: چاک، ئەوان لە لای ئیمە لەو بەندانە بوون کە ھەلبژێدراو بوون و، زۆر چاک و پەسەند بوون.

لە کۆتاییدا خوا باسی سێ لە پێغەمبەرانى دیکەش دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَأَذْكُرُ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾، ھەروەھا یادى ئیسماعیل و ئەلیەسەع و زەلکیفل بکەو، ھەر کامێک لەو سێیانەش لە بەندە پەسەندو چاکەکان بوون.

ھەموو پێغەمبەران سەلات و سەلامى خوايان لەسەر بێ، بەندە ھەرە چاک و پەسەندو ھەلبژاردەکانى خوا، وەک لە سوورەتى (النمل) دا خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَسَاءَ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِيكَ اصْطَفَى...﴾ (النمل، بئى: ستایش بۆ خواو سەلام لەسەر ئەو بەندەنەى ھەلبژاردوون، ھەروەھا لە سوورەتى (الحج) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْبَشَرِ خَيْرًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ (الحج، ۷۵) واتە: خوا لە فەریشان و لە خەلکی نوێنەرانیك ھەلژەبژێری (بۆ ئەوێ ڕەوانیان بکاو بیانکاتە نوێنەر و پەيامبەر و پەيامگەنەرى خۆی) کەواتە: ھەموو پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھەلبژاردەو گۆبژێرى خوا لە نێو باغى مەرقایەتییدا.

ئەو سێ پێغەمبەرەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پێشتریش باسمان کرد، کە ئیمە لە سوورەتى (الأنبياء) دا قسەمان لە بارەیانەووە کردو، دیارە ئیسماعیل بەسەرھاتەکەى لەگەڵ بەسەرھاتى ئیبراھیم دا ھاتووە لە سوورەتى (إبراهيم) دا، بەلام ئەلیەسەع و زەلکیفل بەسەرھاتەکیانمان لە سوورەتى (الأنبياء) دا، لەگەڵ کۆمەڵێکی دیکە لە پێغەمبەراندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھێناو، لەبەر ئەوێ سوورەتەکە بە ناوی پێغەمبەرانی، ئنجا ھەموو ئەو پێغەمبەرانی پێشتر قسەمان لێنەکردبوون و بەسەرھاتەکیانمان نەھێنابوون، لەوێدا ھێناومان.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

باسى ئەيسوب كە تووشى نەخۆشىي و گرفتىكى گەورە بوو، پاش پارانەو، ھاوار تىبەستنى بۆ لای خوا، خوا دەرووی خیری لى کردۆتەو، بە ھۆی لاق بە زەویدادانەو، كانیەكى لەبەر پىيان دەرقلو، ھەم بۆ خۆشۆردنى و ھەم بۆ لى خواردنەو، ئاوەكەى شیاو بوو، دواىي وپراى چاك بوونەو، لى نازارو گرفت و نەخۆشىيەى كە بۆی دروست بوو، خوا مالى و خىزانەكەى پىبەخشىو، ھىندەى دىكەشى وپراى وان پى بەخشىو، بۆ چارەسەرى سوپند خواردنىشى لە ھاوسەرى، خوا بۆى دانائەو كە بە چەپكىكى چەند چلىي، كە نازارى نەبى، لىبىد:

وہک خوا دەفرموى: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَفَىٰ مَسْنَىٰ الشَّيْطَانِ يُضَيِّبُ وَعَذَابُ ۝۱۱﴾ ﴿أَرْكَضَ بِرَحْلِكَ هَذَا مُفْتَلًا يَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝۱۲﴾ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِنْهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَىٰ لِلْأُولَىٰ ۝۱۳﴾ ﴿وَحَذَّ يَدِكَ ضَغْفًا فَاضْرِبْ بِهِ، وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝۱۴﴾ ﴿۱۱﴾ ﴿۱۲﴾ ﴿۱۳﴾ ﴿۱۴﴾

شىكردنەو، ئەم ئايەتەنە، لە دوازدە بىرگەدا:

(۱) ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَيُّوبَ﴾، يادى بەندەكەمان ئەيسوب بکەو، واتە: ئەو ھالەتە تايبەتەى كە ئەيسوب بوو، ئەو ھالەتە تايبەتە ياد بکەو، ئایا ئەو ھالەتە تايبەتە چۆن بوو؟

(۲) ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾، [يادى ئەو كاتە بکەو] كە ھاوارى كرده پەرودەدگارى، بانگى پەرودەدگارى كردو لى پارايەو و ھاوارى تىبەست، (النَّادِ: نَادَا الدُّعَاءَ)، لىردەدا

بانگکردن، بانگکردنی لپارانه‌وه و هاوار تته‌هستن و، په‌نا پتیردنه، چی گوت کاتن هاواری کرده په‌روه‌ردگاری؟

۳- ﴿إِنِّي مَسَى الشَّيْطَانُ نَصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ {هاواری کرد، له په‌روه‌ردگای پاراپه‌وه کوتی} که شه‌یتان توووشی ماندوویه‌تیی و نازاری کردووم.

وشه‌ی (نُصِب) هم خو‌تیراوه‌ته‌وه: (نُصِب) هم خو‌تندر او‌یسه‌ته‌وه: (نُصِب)، (نُصِب) و نُصِب: وَهُوَ التَّعَبُ وَيُقَالُ نَصِبٌ، أَيَضاً، (نُصِب) و (نُصِب): نه‌م دوو خو‌تندنه‌وه‌یه هاتوون، له پرووی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه ده‌شگونجن بلی‌ی: (نُصِب)، هم‌مووی مانای ماندوویه‌تیی و شه‌که‌تیه، شه‌یتان منی توووشی ماندوویه‌تیی کرده، (عَذَاب) یش به مانای نازارو ناره‌ه‌تیی دی، توووشی نه‌و دووانه‌ی کردووم.

له سووره‌ی (الأنبياء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنذَرْتُكَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَىٰ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ ۸۲، واته: یادی نه‌یووب بکه‌وه! کاتن له په‌روه‌ردگاری پاراپه‌وه و هاواری کرد: من زیانم توووش بووه، (ضُر)، یانی، نه‌خو‌شیی، یان ناخو‌شیی، یان گرفتاری، له‌وئی باسی نه‌کرده سهرچاوه‌که‌ی چیه؟ به‌لام لی‌ره باسی کرده که سهرچاوه‌که‌ی بریتیه له شه‌یتان.

زانایان له‌و باره‌وه زو‌قه‌ه‌یان کرده، که نایا شه‌یتان چو‌ن توانیویه‌تی نه‌یووب توووشی ماندوویه‌تی و نازار بکات؟

یه‌که‌م: هه‌ندی‌کیان ناوایان ته‌عبیر له‌و حاله‌ته کرده، گو‌تووایانه: (النُّصْبُ وَالْعَذَابُ مُسْتَبَانَ لِمَسِّ الشَّيْطَانِ إِثْمًا، أَي: مَسَنِ يَوْسُوفَ سَبِيَّهُ نُصْبٌ وَعَذَابٌ، فَجَعَلَ الشَّيْطَانُ يَوْسُوفَ إِلَىٰ أَيُّوبَ بِتَعْظِيمِ النُّصْبِ وَالْعَذَابِ عِنْدَهُ، وَيُلْقِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مُسْتَحِقًّا لِذَلِكَ الْعَذَابِ، وَالتَّيَجُّهُ شَوْءُ الظَّنِّ بِاللَّهِ) ۱.

واته: (نُصِب) و (عَذَاب)، په‌یدا‌بووی ده‌ست گه‌یاندنه شه‌یتانی نه‌ون، {واته: شه‌یتان که ده‌ستی گه‌یاندو‌تتی و نازاری داوه، به‌ دوو شتان بووه: یه‌که‌م:

ماندوو په تیی، دووهم: نازار! مه به ست نهو په که شه یتان منی توووشی خوتخوته و دلّه راوکی کردووه، نهو خوتخوته و دلّه راوکه یه ش له وه په یدا بووه که من ماندووم و نازارم هه یه، شه یتان خوتخوته ی بو ته یووب کردوه، که نهو ماندوو په تیی و نازار هی هستی پیده کات، زوری له لا مه زن بی، شه یتان دنه ی داوه و خوتخوته ی بو کردوه، که تو شایسته ی نهو سزاو نازاره نه بووی، تا کو سه ره نجام گومانی خراپی به رانبر به خوا بو په یدا بی.

که واته: به هو ی (نُصِب) و (عَذَاب) دوه شه یتان زه فیری پیږدوه، یانی: نهو ماندوو په تیی و نازارو نار هه تیه ی هه یووه، که دیار نیه هوکاره که ی چیه، نه خو شیه ک بووه، خوا به سه ری کردو ته وه، نجا له و سونگه یوه شه یتان دهستی که یاندوتی، ﴿إِنِّي مَسِّيَ الشَّيْطَانُ نُصْبِي وَعَذَابٌ﴾، نه ک (نُصِب) و (عَذَاب) ه که شه یتان توووشی کردبن، به لکو نهو ماندوو په تیی و نازار دی هه یووه، شه یتان نهو دی کردو ته هوکارو نامرازو دهسته چله ی نهو که دهستی بگه یه نیستی، دهست گه یاندنه که شی نهو بووه که خوتخوته ی بو بکات و دلی نار هه حهت بکات، نه گه رنا هه موو که س توووشی ماندوو په تیی و نازارو نار هه تیه ی هه ر دی، به لَم شه یتان نهو دی زور له لا گه وره کردوه، که سه ره نجام وای لیبکات گومانی خراپی به رانبر به خوا په یدا بی و دل ره نجاوو دلشکاوبن به رانبر به خوا، که دیاره پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به شهر بوون، به لَم به ته نکید خوا پاراستوونی، له وه که حاله تیکی وایان بو دروست بی، گرنگ نهو په شه یتان نهو هه ولته ی له گه ل داوه، نه مه رای (محمد الطاهر بن عاشور) ه،

دووهم: هه ندیکی دیکه له زانایان ده لَین: شه یتان توووشی ماندوو په تیی و نازاری کردوه، واته: ماندوو په تیی و نازار که شه یتان توووشی کردوه، نجا نه گه ر شه یتانیش توووشی کردبن، هه ر له نه نجامی خوتخوته و دنه دانیه وه بو ی بووه، نه گه رنا نه چووه پالی پیوه بنی، یا خود توووشی نه خو شیه کی تایه تیه بکات، وه ک له هه ندی حیکایه تاندا هاتوه که دواپی باس ده که بن، گوايه: خوا ﴿يَا﴾ که ناوا مه دح و ستایشی نه یووی کردوه،

ئىبلىس گوتتۇيەت: خاھايە! تۆ من ئىزن بىدە دەرفەتم بىدە، تووشى نەخۇشىي و نازارى بىكەم، نىجا بۆت دەردەكەوئى داخۇ خۇراگر دەبى، يان نا؟ گوايە خۇاي پەرورەدگارېش ئىزنى داۋەو، تووشى نەخۇشىي و نازارى كىدو! بەلەم من تەو بە دور دەزانم و هېچ بەلگەبەكىش لەو بارەو نې، بەلگەبەكى نەقلىي، مەسەلەكە تەو بە كە (ئەيىووب) يش وەك ھەموو ئەو خەلگەي دىكە سەلات و سەلام لەسەر ئەيىووب بى، تووشى نازارو ماندوويەتتى و ناپەرحەتتى بوو، بەلەم بە تەنكىد ھى وى، نازارو ماندوويەتتەكى بېرەزاو خەست و خۇل بوو، شەيتان لەو رېئەو وىستوويەت زەفەرى پى بەرى، ياخود بەھۇي وەسودەسى شەيتانەو، تووشى ئەو ماندوويەتتى و دل ناپەرحەتتى و نازارە بوو، ئەو نازارەش دەگونجى نازارى جەستەيى بووبى، دەشگونجى ھەر ماندوويەتتەكە ماندوويەتتى جەستەيى بووبى، بەلەم نازارەكە نازارى دەروونىي بووبى.

٤- ﴿أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ﴾، پى بە زەويدا بىدە، يان: پىمان گوت... (الرَّكُضُ: ضَرْبٌ فِي الْأَرْضِ بِرِجْلِ)، (ركض): بىرئىتە لەوئى پى بە زەويدا بىكوتى، كەواتە: كە دەفەرموئى: ﴿بِرِجْلِكَ﴾، (زِيَادَةٌ فِي بَيَانِ مَعْنَى الْفِعْلِ، مِثْلُ: ... طَلَبُ يَطْلُبُ يَجْتَاحِيهِ ... ﴿٢٨﴾) (الأنعام)، وەك لە سوورەتى (الأنعام) دا ھاتو، كەواتە: ﴿أَرْكُضْ﴾، ھەر بۇ خۇي وائە: پى بە زەويدا بىدە، بەلەم كە فەرموويەت: ﴿بِرِجْلِكَ﴾، ئەمە بۇ زياتر روونكردنەو، روونكردنەوئى كىدو، ھەر وەك چۆن خوا فەرموويەت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ يُجَاكِحِيهِ ...﴾ (الأنعام، ديارە بآئندە ھەر بە دوو بالەكانى دەفرتى، كە دەفەرموئى: ﴿... طَلَبُ يَطْلُبُ يَجْتَاحِيهِ ...﴾ (الأنعام، بۇ زياتر روونكردنەو، ياخود بۇ زياتر بەيانكردن و تەماشى كىدە بە چاوى خەيال.

٥- ﴿هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾، ئەمە خۇشۇرگەبەكە ساردەو خواردنەوئەش. وەك زۇرجار گوتتوومانە: ھەموو ئەو وشەو تەعبىرانەي كە بە سىياق و بە سەلىقەو عەقل و ھۇش دەزاندرىن، خوا ﴿مُغْتَسَلٌ﴾ كىتتى خۇي پى قەلەبالغ نەكردون، واتە: ئەيىووب پى بە زەويدا، كانىي و سەرچاۋەك دەرقولى و پىمان گوت: ﴿هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾، نا ئەمە خۇشۇرگەبەكە ﴿مُغْتَسَلٌ﴾، (إِسْمٌ مَفْعُولٌ) ﴿هَذَا مُغْتَسَلٌ﴾، يەنى: ﴿مُغْتَسَلٌ بِهِ﴾،

ئەمە خۇ پېشۋرىكە، ئاۋىكە خۇ پىن دەشۋرى، ﴿وَسَرَّابٌ﴾، خواردنەۋەشە، ياخود ﴿مُعْتَلٌ﴾، ﴿مَكَانُ الْغُسْلِ﴾، شۈبىنى خۇ لى شۈردنە.

لە سوورەتى (الأنبياء) دا دەفەرمۇي: ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ﴾ (۸۶)، واتە: ۋە ئالمان دايەۋەۋە ئەۋ نازارەى لىتى بوۋ، لىمان لابرە، بە ئام لەم سوورەتە دا دەرى دەخات نازارەكە چۈن لابرەۋ! لەۋى خوا ﴿﴾ بە كورتى دەيەتتىن، بە ئام لىرە دا بۇمان پوون دەكاتەۋە نازارەكە چۈن لاچوۋە، خوا فەمانى پىكردوۋە، پىن بە زەۋىدا بكوتى و پىتى بە زەۋىدا كوتاۋە، كانىي و سەرچاۋەيك دەرقۇلىۋە، ئەۋ كانىي و سەرچاۋەيش ئاۋەكەى وابوۋە، ھەم خۇ لى بشاۋ، ھەم بېشىخاۋاتەۋە، بۇ ئەۋەى بە ھۇى خۇ لىشۋندەكەيەۋە، نەخۇشىي و نازارىك كە لە جەستەى دا بوۋىتى - لە ۋالەق جەستەى - لاپچى و پاك بېتەۋەۋە، بە ھۇى لىخواردنەۋەشەۋە، ئازاۋ ناپەرەتتەك كە لە نىتو جەستەيدا بوۋىتى، ئەۋەش لاپچى و، ھەم ۋالەق جەستەى و، ھەم نىتوۋەۋەى جەستەى پاك و خاۋىن بېتەۋە.

(۶) - ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾، خىزانەكەيمان پىن بەخىش و وىنەى خۇشيان لەگەلىان، ﴿مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ، أَي: ضَعَفَ عَدَدِهِمْ﴾.

تۈزۈرەۋاتى قورئان ھەندىكىان گوتوۋىانە: كوپرو كچەكانى كە مردوون، خوا بۆى زىندوۋ كىردوۋنەۋە، باسى خىزانى نەكراۋە، چونكە (أهل) واتە: نىزىكانى كەسىك و ئەۋ كەسانەى كە لە خانوۋىەكدا لەگەل مەۋفدا دەۋىن، كە بە تەنكىد مەبەست پىتى كوپرو كچەكانى بوۋە، چونكە ھاۋسەرەكەى ديارە ھەر ھەبوۋە كە خوا دەفەرمۇي: چەپكىك گىيا بە دەستەۋە بگرەۋ پىتى لىتەدە، ماناى واىە نەۋىان ھەر ھەبوۋەۋە ماۋە، بە ئام كە خوا دەفەرمۇي: تەھلەكەيمان وىدايەۋەۋە وىنەى خۇشيان لەگەلىان، ۋاپىتەچى مەبەست پىتى كوپرو كچەكانى بىن، نىنجا ناپا كوپرو كچەكانى مردوون و، خوا بۆى زىندوۋ كىردوۋنەۋە؟! ئەۋە لەلەى خوا

ناسانه، به لّام نهوه باس نه کراوهو، ده گونجی مه به ست نه وه بیت که به هوئی نهوه
نه خویشی و نازاره یه وه، نه ییووب الکَلْبُ توژیک ته ریک و لاپه ر بوویتی، یاخود
نه یه پرژایتته سهر کوپرو کچه کانی و وهک نه یما بن واپوویتی، به لّام خوا لَهُ دواپی
بوی کوژدوونه وه، دواپی نهوه چاک بوته وه، هه موویان لّی کوبوونه وه وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ پتشی ژماره یان چهنده بووه، خواپی په روه ردگار هتنده دیکه ش کوپرو
کچی پنداون.

واتایه کی دیکه ی نه وه یه: دواپی نه وه ی که بلّوپیون، خوا بوی کوژدوونه وه،
وهک گوتم، یان نه وه تا مردوون و بوی زیندوو کردوونه وه، که نه وه ش له لای
خوا ناسانه، به لّام پروالته قی نایه ته کان نه وه ناگه به نتی، چونکه نافه رموی: (أَحْيِنَا
لَهُ أَهْلَهُ)، ده فهرموی: وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ، پیمان دان، که واته: واپنده چی ههر
حاله که نه وه بوویتی، یان له بهر نازارو نه خویشی خوئی، ناگای له وان نه مابتی و
له هوکمی نه بووندا بوون، یاخود بلّو بوون و له نه نجامی نازارو نا په حه تی
نه ودا، که هیچیشیان بۆ له گه ل نه کراوهو چهنده سالی خایاندوون، نه وانیش
ههر که سه په نگه سه رقائی کارو ژپانی خوئیان بووین، به لّام دواپی نه وه ی خوا
نه وده ردو نازاره ی لی لابرده، نه وانیش جاریکی دیکه کوبوونه وه، خوئیان چهنده
بوون خوا لَهُ هتنده دیکه شی پتی به خشیه وه، چونکه له سووره قی (الأنبياء)
یشدا ده فهرموی: ...وَمَا آتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِزِّدِنَا وَذِكْرَى
لِّلْعَالَمِينَ (۸۱)، واته: خیزانه که یمان پتی به خشیه وهو، ویتنه ی خویشیان و پرای وان
له گه لیان، چهنده بوون، هتنده دیکه شمان پتی به خشین.

(۷) - رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِّأُولِي الْأَلْبَابِ، له وپی ده فهرموی: ...رَحْمَةً مِّنْ عِزِّدِنَا
وَذِكْرَى لِّلْعَالَمِينَ (۸۱)، به لّام لیره دا ده فهرموی: رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَى لِّأُولِي
الْأَلْبَابِ، له وپی ده فهرموی: به زه بیهک بوو له لایه ن تیمه وه و بیرخستنه وه ش
بوو بۆ بهنده کان، لیره ش ده فهرموی: به زه بیهک له لایه ن تیمه وه و بیرخستنه وه ش بۆ
خاوه ن عه قلّان، که واته: خوا په رستان، خاوه ن عه قلّانن، نه وانیش که په ند وهرده گرن له

بروداو ده کانی پروژگارو له غهیری ځویان، وهک گوتراوه: (السَّعِيدُ مِنَ اعْتَظَ بِغَيْرِهِ) واته: به خته وهر که سټکه به ند له غهیری ځوی وهر ښکړی.

۸- ﴿وَخُذْ بِذِكْرِكَ صَفْعًا فَاصْرِبْ يَوْمَ﴾، پیمان گوت: چه پکینک به دهسته وه بگردو پئی لیبیده، (الصَّغْفُ: خُرْمَةُ مِنْ حَشِيشٍ أَوْ رِيحَانٍ)، (صَفْعٌ) بریتیه: له چه پکینک له گیا (چله گیا)، یاخود له چله ریحان، ﴿فَاصْرِبْ يَوْمَ﴾، پئی لیبیده، یانی: (فَاصْرِبْ بِهِ رَوْحَتَكَ)، پئی له ژنه کهت بده.

(۹- ﴿وَلَا تَحْنَتْ﴾، سوینده کهت مه خه، ده گوتری: (حَنْتٌ فِي مِجْمَعِهِ: أَثَمَ يَسْبَبُ عَدَمَ الْإِلْتِمَامِ بِهَا)، (حَنْتٌ): نهویه که کهسیک سویند بخوات، دوابی سوینده که ی لی بکه وی، بو وینه: سویند بخوا ناچیتنه مالی فلانکس، دوابی به بن نهوی که فارهت بدات، بچیت، نهوه سوینده که ی لی ده که وی و گونا هبار ده بن، لیره خوا ﷻ رتنمایی ده کات و ده فره رموی: سوینده کهت له خوٓت مه خه، یانی: نهوی سویندت لی خواردوه، جتیه جیی بکه، به لام به ته نویلک هوه، که لوتف و میهره بانیی پهروه دکاری قیدا به رجسته ده بن به رانه بر نه که ی، نهویش نهویه له جباتی نهوی نهو ژماره که گو تووی به ی، نهوده دارهت لیده ده دم، نهوده فه مچییهت لیده ده دم، به ژماره ی نهوه چله گیا، یاخود چله پرتخان به ده سته وه بگری و پیی له هاوسره که ی بدات، نهوده ش لیندانیکی په مزیه، که دوابی باسی ده که ین: نایا نهوه بهس بو نهویوب بووه، نهو ته نویله، که نهگر ناریک نه بن ده لتین: جوړیکه له وه ی پیی ده گوتری: (الْعِيْلَةُ الشَّرْعِيَّةُ)، به لام به باره نیجا بییه که ید، چونکه فیلی شهرعی، نهگر بو خراپه بن بو حرام کردنی حلال بن، یان بو حلال کردنی حرام بن، بو خواردنی مافی خهلک بن، خراپه، به لام بو دهرباز بوون له گرفت و کیشه یهک، زانا یان قسه یان ژور لیکردوهو کتیبی گهوره یان لهو باره وه داناهو، ژوربه یان به ره وانان داناهو.

گرنگ نه وه:ه: خوا ښه به نه ییووی فهمو: چه پکیک به دهسته وه بگړه
بی بی لی بده، واته: بی لی له ژنه که ت بده سو تنده که ت مه خه.

۱۰ ﴿إِنَّ وَجَدْتُهُ صَابِرًا﴾، [خوا مه دحی ده کات و ده فەرموی: بێگومان ئیمه ئه ومان خۆراگر بین].

۱۱- ﴿تَعَمَّ الْعَبْدُ﴾، ئه و باهترین بهنده بوو.

۱۲- ﴿إِنَّهُ؛ أَوَّابٌ﴾ بێگومان ئه و زۆر گهراوه بوو (بۆ لای خوا). ئه وه ته علیی ئه وه یه که بهنده یه کی زۆر چاک بووه، له بهر ئه وه ی زۆر بۆ لای خوا ده گهرا به وه، که ده فەرموی: ﴿وَجَدْتُهُ﴾، یانی: ئیمه لیمان هه لکه وت، دۆزیمان هه، بینیمان، که بهنده یه کی خۆراگر بوو له بهرانه بهر تاقیکردنه وه ی خوا ی به رزدا.

یازده هه‌لوه‌سته له به‌ران‌بهر به‌سه‌رهاتی (ئه‌ییووب‌دا)

به پێویستی ده‌زانم یازده (۱۱) هه‌لوه‌سته له‌به‌رام‌بهر به‌سه‌رهاتی ئه‌ییووب‌دا
 ﷺ بخه‌ینه‌ پوو، که تیشکی زیاترمان بۆ ده‌خه‌نه‌ سه‌ر ئه‌و به‌سه‌رهاته، هه‌ر
 چه‌ند کاتی خۆی به‌سه‌رهاتی ئه‌ییووب‌مان باس‌کردوه، به‌لام لێ‌ره‌ش دا ئه‌و یازده
 (۱۱) هه‌لوه‌سته‌یه‌ ده‌که‌ین:

۱- س‌روشتی ژبانی دنیا‌وا‌یه، هیچ‌ که‌س نام‌ینێ تیی‌دا تاقی نه‌کر‌یت‌ه‌وه، ته‌نا‌ه‌ت پێ‌غه‌م‌به‌ران‌یش
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که سه‌رمه‌ش‌قی به‌شه‌رن، نه‌وان‌یش تاقی ده‌کر‌نه‌وه‌و تاق‌یک‌رد‌نه‌وه‌ی
 پێ‌غه‌م‌به‌ران له‌ هی‌ خه‌ل‌کی دیکه‌ قور‌ست‌رو سه‌خت‌ر بو‌وه، وه‌ک پێ‌غه‌م‌به‌ر ﷺ فه‌مو‌یه‌تی:
 (أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ، ثُمَّ الْأُمَمِلُ فَإِلَّا الْأُمَمِلُ) (أخرج الطيالسي: ٢١٥، وأحمد: ١٤٨١، وعبد بن
 حميد: ١٤٦، والدارمي: ٢٧٨٣، والترمذي: ٢٣٩٨، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ٤٠٣٣، وابن
 حبان: ٢٩٠١، والحاكم: ١٢١)، واته: نه‌وان‌ه‌ی له‌ هه‌مو‌و که‌س سه‌خت‌ر تاقی ده‌کر‌نه‌وه‌و،
 پێ‌غه‌م‌به‌ران، ئن‌جا نه‌وان‌ه‌ی وه‌ک پێ‌غه‌م‌به‌ران ده‌چن.

یانی: تا‌کو پ‌تر بۆ خوا ص‌ول‌ح‌او‌ب‌ین، تاق‌یک‌رد‌نه‌وه‌که‌مان قور‌ست‌ره.

۲- چا‌وه‌پ‌ێ کرد‌نی ده‌رووی خ‌یر له‌ ته‌ن‌کا‌نه‌و گ‌رفت‌اری‌دا‌و، نا‌شو‌ک‌ری نه‌کرد‌ن، یه‌کی‌که
 له‌ سی‌فه‌ته‌ گه‌وره‌و گ‌رن‌گه‌کانی ب‌نده‌ بۆ خوا ص‌ول‌ح‌او‌ه‌کان، زانا‌یان هه‌ند‌یک ک‌تیب‌یان هه‌ر
 به‌و نا‌وون‌یشانه‌ دا‌نا‌وه: (إِنْتَظِرِ الْفَرَجَ بَعْدَ الشِّدَّةِ)، چا‌وه‌پ‌ێ کرد‌نی ده‌روو لێ‌کر‌انه‌وه‌ د‌و‌ای
 سه‌خت‌یی و نا‌ه‌ه‌ه‌تی، خواش ﷻ هه‌وال‌ی پ‌یدا‌و‌ین: ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (١) ﴿إِنَّ مَعَ
 الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ (٢) الش‌رح، واته: به‌ د‌ل‌نی‌ایی له‌گه‌ڵ سه‌غ‌له‌تیی‌دا، ئاسانی هه‌یه، گ‌وما‌نی
 ت‌یدا نیه‌ له‌گه‌ڵ سه‌غ‌له‌تیی‌دا ئاسانی د‌ئ.

پ‌ش‌ش‌ینی نا‌خ‌وش‌مان گ‌وت‌وو‌یا‌نه: {له‌ د‌و‌ای هه‌و‌را‌زان نش‌ی‌وه}، {له‌ د‌و‌ای ش‌ینان
 شادیه}، {له‌ د‌و‌ای نا‌خ‌وش‌یان خ‌وش‌یه}.

۳- بەبێ تەحەممول کردنی سەختیی و دژوارییه کانی ژیان، مەرۆف ئیرادەی بەهێز نابێ و پەرودەردە نابێ، وەک چۆن بابایەکی وەرزشکار بەبێ مەشق و ڕاهێنانی سەخت، کە خۆی ماندوو بکات و ئارەقە بکات، سەخت و قایم و پتەو نابێ، بۆیە حکمەتی ئەوە کە خوا ﷻ ئەو بەندانی لە خوا نزیکتر بوون، خوا سەخت تاقیکردوونەو، وەک چۆن کەسێک لەرووی جەستەییەووە بیهوێ پلەی زیاتر بپێ و مەحکەمترو دامەزراوتر بێ، ئنجا ئەگەر کاراتەیه، ئەگەر کۆنقۆیه، ئەگەر تەواکاری جەستەیی (گەمال الأجسام)ە، ئەگەر هەڵمێنانی شتی قورسە، زۆرانازییه، هەتا بیهوێ پلەی زیاتر بپێ، دەبێ ڕاهێنان و مەشقی قورستر بکات و زیاتر خۆی ماندوو بکات، خواش ﷻ پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)و، لە دواي ئەوان جێگرانی ڕەسەنی پێغەمبەران: زانایان و دوستانێ خۆی، سەخت تاقیکردۆتەو، لەبەر ئەوەی وێستوویەتی مەحکەمتریان بکات و چاکتریان بکات و پاکتریان بکات، تاکو باشتەرتوانن پۆلی خۆیان لەسەر مەشق بوونی دینداریییدا بۆ خەڵک و کۆمەڵگای خۆیان بگێرن.

۴- لە بەسەرھاتی ئەییووبەووە فێر دەبین کە: (خۆراگری تالە، بەلām بەرەکە شیریئە)، هەمیشە خۆراگران لەسەر ڕێی راست و ھەق، سەر بەرز و سوودمەندو براو، بەلām ئەگەر نینسان لەسەر ڕێی ناھەق بێ، خۆراگری بێ جگە لە پەشیمانیی ھیچی دەست ناکەوێ.

۵- ھەر تاقیکردنەوێک کە بۆ مەرۆف دێتە پێش، بۆ دەورووبەریشی ھەر تاقیکردنەوێ، پێویستە خۆیشی لێیان و ڕیا بێ و ئەوانیش ھۆشیار بێ، یانی: مالتیک نەخۆشیکێ تێدا، ئەگەر مندالە، ئەگەر گەورە، ئەگەر پیرە، بێگومان ئەو مالتە ھەموویان بە دەستیەووە گرفتار دەبن، تاقیکردنەوێک بەس بۆ نەخۆشە کە نیە، بۆ دەورو بەرەکەشیەتی، بۆیە جاری وایە ڕەنگە ئەو لە تاقیکردنەوێکە خۆی دەربجێت، خۆراگر بێ و ناشوکی نەکات، بەلām دەورو بەرەکە لە تاقیکردنەوێکەدا بکەون، وەک پێویست لەگەڵدا باش نەبن، لەگەڵدا ھاوکار نەبن، یان ئارەزایی و ناشوکی دەربێرن.

(تەییوب) یش که سویتندی له ژنه‌که‌ی خواردوه، قه‌مچی لیبدات و سزای بدات، به‌لام دوا‌یی خوا ۛ به‌وه بۆی ته‌ئویل کردوه که له جیاتی نه‌وه‌ی ته‌وه‌نده ژماره قه‌مچییه‌ی لیبدات، به‌س چه‌پکه‌ گایه‌ک به‌ ده‌سته‌وه بگرێ، یان چه‌پکه‌ ریحانێک و پیتی لیبدات، وادیاره له‌به‌ر نه‌وه بووه که نه‌و ژنه‌ی که‌مه‌رخه‌مییه‌کی بووه، نه‌ییووبی په‌ست و توو‌ره کردوه، نه‌ویش سویتندی لێ خواردوه که لیتی بدات، به‌لام دوا‌یی خوا ۛ بۆی ئاسان کردوه، به‌و ته‌ئویله‌ی باس‌مان کرد.

۶- دۆستانی خوا له‌ ته‌نگانه‌شدا وه‌ک فه‌رحانیی، هه‌ر خۆ‌پا‌گرو دامه‌زراون، مادام خواو پاداشته‌که‌ی ده‌بینن، ناله‌خشین، واته‌: له‌ فه‌رحانییشدا دۆستانی خوا دامه‌زراون و له‌ خۆ‌بابی نابن و له‌ که‌و‌لی خۆیان ده‌رنا‌چن و، له‌ نا‌ره‌حه‌تیانی‌شدا هه‌ر دامه‌زراون و نه‌له‌خشان، چونکه‌ پاداشتی خوا ده‌بینن و ده‌ستی خوا ده‌بینن، ده‌زانن نه‌و تاقی‌کردنه‌وه‌یه، له‌لایه‌ن خوا‌وه‌یه.

۷- به‌سه‌رهاتی نه‌ییووب ده‌رخه‌ری نه‌و راس‌تییه‌یه، که‌ هات و نه‌هات و، هه‌بوون و نه‌بوون، خۆشی و ناخۆشی، نابن بکریته‌ پێ‌وه‌رو ته‌رازووی چاکی و خرابیی له‌لای خوا، یان به‌ پێ‌چه‌وانه‌وه، واته‌: که‌سێک تووشی نه‌خۆشی دێ، تووشی نه‌داریی دێ، تووشی ده‌ربه‌ده‌ریی دێ، تووشی گیران دێ، تووشی نا‌ره‌حه‌تی دێ، به‌ ده‌ست خه‌لکه‌وه، نابن نه‌وه بکاته به‌لکه‌ی نه‌وه که‌ په‌نگه‌ خوا منی خۆش نه‌وێ، یاخود به‌ پێ‌چه‌وانه‌وه: که‌سێک له‌شی ساغ ده‌بێت، هه‌رچی ده‌ستی بۆ ده‌بات به‌ ئاسانی به‌ ده‌سته‌وه دێت، ده‌وله‌مه‌ند ده‌بن، که‌یف خۆش ده‌بن و هاتی ده‌بن له‌ دنیا‌دا، نابن بی‌کاته به‌لکه‌و نیشانه‌ی نه‌وه که‌ خوا خۆشی بوێ، چونکه‌ خۆشی و ناخۆشی، هات و نه‌هات، هه‌بوون و نه‌بوون، هه‌ی‌چیان به‌لکه‌ی نه‌وه نین که‌ خوا نه‌و مرو‌فهی خۆش ده‌وێ، یان خۆشی ناوێ، به‌لکو‌ خۆش‌ویست و ناخۆش‌ویستی خوا، به‌ پیتی نه‌وه‌یه نه‌و مرو‌فه‌ کرده‌وه‌که‌ی چۆنه‌؟ نه‌ک چه‌نده‌ی هه‌به‌و چه‌نده‌ی نیه‌؟ ساغه‌ یان نه‌خۆشه‌؟ گیراوه‌ یاخود تازاده‌؟ هه‌به‌و‌یه‌ یان نه‌به‌و‌یه‌؟ به‌لکو‌ له‌ زاتی خۆیدا چۆنه‌؟ هه‌لو‌یسته‌که‌ی چۆنه‌؟ نی‌مانی چه‌نده‌و تاعه‌تی چه‌نده‌؟ بۆ خوا صو‌لحانی چه‌نده‌؟!

۸- هم (نه ییووب) الْکَلْبُ: هم پتغمه برانی دیکه ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له قورئاندا زؤ جیاوازن، وهک له ته وړات، یان په یمانی کؤندا، باسکراون، بؤ وینه: کتیبی (نه ییووب) له په یمانی کؤندا (۴۲) به شه، به لأم شتی زؤر سه یرو سه مه ردی تیدایه، وهک له مه وسووعه ی: (الْإِسْلَامُ کَمَا یَتَجَلَّى فِی کِتَابِ اللّٰهِ)، له کتیبی پتتجه مدا باسما ن کردوه، هاتوه، گوايه: نه ییووب گله یی له خوا کردوهو، له خوا تووره بووه! شتی وا که مسولمان تیکی ساده و عهوام به رانبر به خوا نایکات، له په یمانی کؤندا پالدر او ده ته لای نه ییووب، بویه دهن وریابین! نهو ریزو حورمه ت و پتکه به رزه ی که خوا تیر له دوا یین کتیبی خویدا که قورئانه، بؤ پتغمه برانی خستوته پروو، زؤر جیا به لهو درؤو ده له سه یه ی که له په یمانی کؤندا به ناوی فره میاشتی خواوه، له باردی پتغمه برانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوه، نه گه رنا به ته نکید پتتج سیفره که ی ته وړات (التکوین، الخروج، اللّٰوین، التثنیه، العدد) و هه موو کتیبه کانی دیکه ی خواش، له نه سل دا هه ر به ریزو حورمه ته وه باسی پتغمه برانیان کردوه، به لأم دوا ی نه وه ی گوردراون و ده ستکار یی کراون، شتی زؤر بی جیان تیخز تیراوه.

۹- دیار نیه نه ییووب بؤچی فره میانی پتکراوه: چه پکتیک به دهسته وه بگری و له که سیک بدات، تا کو سویتده که ی لی نه که وی؟ دیار نیه نایا نهو که سه کت بووه؟ فَاصْرِبْ یٰۤاِبْرٰهٖمَ، نایا کو ری بووه؟ کچی بووه؟ خزمه تکار تکی بووه؟ برای بووه؟ یا خود ژنی بووه؟ دیار نیه، به لأم به پتی قسه ی زانایان، له سه ر شتیک له هاوسه ره که ی تووره بووه، نجا نهو شته چی بووه؟

أ- هه ندیک له زانایان گوتوویانه: ژنه که ی که ناوی (ره حمه) بووه، پوژتیک پاره یان نابن، بؤ نه وه ی خواردن بؤ نه ییووب بیتن، یا خود ده رمان و چاره سه ری بؤ بگری، ناچار بووه پرچ و که زی خوی ببرتی و بیفرؤش!

ب- به لأم هه ندیک ده لیتن: له سه ر شتیک دوا که وتوه، نه ییووب کارنکی پتی بووه، به لأم نهو دوا که وتوه، خوی خافلانده یان که مته رخمیه کی کردوه.

ج- هندیك ده لَین: له بهر نه وه بووه كه تیبلیس بهو هاوسه رهی نه ییووی گوتوه: نه گهر بیت و تو سه جدمه بو بهری و پَیزم لَی بگری، من نه ییووبم تووشی نهو ناره چه تیه کردوه، ناره چه تیه که ی لَی لاده بهم، گوايه ده بی نهو نافره تش کړنووشی بو نه بر دبی، به لَام هاتیته وهو به نه ییووی گوتی: که شه بتان شتیکی وای پیکوتوم، نجا نایا کړنووشی بو بهرم بو نه وهی نازاره که ت لَی لابی؟!

به لَام هیچ کام له وانه پشت راست نه کړاونه وه به به لکه به کی نه قلی، که سه نه ده که ی دیار بی و، جی دلتیای بی، بویه تیمه نازانین: نایا کام لهو پړوايه تانه راسته، نایا نهو که سه ی (نه یووب) لَی تووړه بووه، ژنه که ی بووه، یاخود که سیکی دیکه ی بووه؟

به لَام زږه ی هره زوری پړونکه ره وانی قوړتان، نه گهر نه لیم هه موویان تیکړا، هه ده لَین: نه ییووب سویندی له خیزانه که ی خواردوه، به لَام نهوه له قوړتاند، دیار نیه، ده گونجی که سیکی دیکه بووی، خزمه تکاریکی بووی، کوریکي بووی، کچیکي بووی، نيزیکیکي دیکه ی بووی؟ که سیک بی خزمه تی کردبی و له سر شتیک لَی تووړه بووی.

۱۰- (القرطبي)^(۱) ده لَی: (وَاخْتَلَفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْحُكْمِ هَلْ هُوَ عَامٌ أَوْ خَاصٌّ بِأَيُّوبَ؟) واته: زانایان کهو تونه راجیایه وه دهر باره ی نهو حوکمه که نایا گشتیه، یاخود تابه ته به نه ییووبه وه؟!

نهو ناوا به کورتی ده لَی، به لَام (التفسير المنير) ی (د. وهبة الزحيلي)^(۲)، ورده کاری رای مه زه به کانی لهو باره وه هتانه، واته: نهوه که کاتیک که سیک سویند ده خوات له که سیک، بو وینه: که ده (۱۰) قه مچی لیدات، نایا دروسته ده (۱۰) چله گیایان، یان ده (۱۰) چله ریحان به دهسته وه بگری و پتی لیدات،

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۱۵، ص ۱۷۲.

(۲) ج ۱۲، ص (۲۳۰، ۲۳۱).

بُوَ نَهْوِی سَوْتِنْدَه کِی لَی نَه کِهْوِی، کِه نَهْوِی بُوَ نَه یِیووب و اِیووه، نایا تاییه ته به نَه یِیووبه وه، یاخود گشتیه؟

ده لَی: (الْأَخْطَافُ وَالْحَبَابِلَةُ يَقُولُونَ: شَرُّ مَنْ قُبَلْنَا شَرُّ لَنَا)، واتِه: حه نه فییه کان و حه نه بییه کان ده لَی: به رنامه ی نَهوانه ی پَیش تَیمه، به رنامه یه بُوَ تَیمه ش، کِه واتِه: نَهو ته نوبله کِه خوا ﷺ بُوَ نَه یِیووبی کردوه، بُوَ غه یری ویش دروسته و حوکه مه کِه ی گشتیه.

شافیعییه کان ده لَی: (شَرُّ مَنْ قُبَلْنَا لَیْسَ شَرّاً لَنَا)، شه رع ی نَهوانه ی پَیش تَیمه، بُوَ تَیمه شه رع نیه، دیاره ده بی زۆره یان و اِیَین، نه گه رنا هه ندیکیش له شافیعییه کان رایان وهک حه نه فی ی و حه نه بییه کانه، به لَام گوتوووشیانه: نَهم حوکه مه له م نایه ته دا حوکه مکی گشتیه و، بُوَ نَهْوِش پشتیان به م فه رمایشته^(۱) به ستوه:

سه هلی کور ی حونه یف خوا لَی رازی بی ده گَیرَته وه: پیغه مبه ر ﷺ له باره ی پیاو یکه وه که زۆر نه خوْش و ده رددار بووه، گونا هیکیشی کردوه، زینای کردوه، نهویش فه رمانی کردوه که سه د (۱۰۰) شه مراخ، (الق ی دار خورما، که نه رم و باریکه) به ده سه ته وه بکرن و به به کجار پیی لَیدهن، (له جیانی ته وه ی سه د قه مچی لَیدهن) له بهر ته وه ی گوتوو یانه: نه ی پیغه مبه ری خوا ! ﷺ نه و کابرایه زینای کردوه، که نیره کی به ککیان به لایدا هاتوه، نهویش خوْی

-----

(۱) (عَنِ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ أَخْبَرَنِي أَبُو أُمَامَةَ بْنُ سَهْلٍ بْنُ حَتِيفٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ بَعْضُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنَّهُ اشْتَكَى زَجَلَ مِنْهُمْ حَتَّى أَضْنَى فَعَادَ جِلْدَهُ عَلَى عَظْمٍ، فَذَخَلَ عَلَيْهِ جَارِيَتُهُ لِبَعْضِهِمْ فَهَشَّ لَهَا فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلًا قَوْمَهُ يَبْعُدُونَهُ أَخْبَرَهُمْ بِذَلِكَ وَقَالَ: اسْتَفْتُوا لِي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَإِنِّي قَدْ وَقَعْتُ عَلَى جَارِيَةٍ ذَخَلْتُ عَلَيْهِ؟ فذَكَرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَقَالُوا: مَا زَأَيْتَ بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ مِنَ الضَّرِّ مِثْلَ الَّذِي هُوَ بِهِ، لَوْ عَمَلْنَا إِلَيْكَ لَتَفْسَخْتَ عَظَامَةً، مَا هُوَ إِلَّا جِلْدٌ عَلَى عَظْمٍ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَأْخُذُوا لَهُ مَاءً شِمْرَاخٍ فَيَضْرِبُوهُ بِهَا صَرِيَةً وَاحِدَةً) أخرجه أبو داود: ٤٤٧٤، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

هه‌ئاداوته سه‌رو زینای له‌گه‌لدا کردوه، به‌لام ته‌گهر سه‌د قه‌مچی لی‌ب‌دین
لی‌ک‌ه‌ئه‌ئ‌ده‌وه‌ش، نه‌ویش فه‌موویه‌تی: مادام وایه، ناوای بۆ ب‌که‌ن.

نه‌و ک‌یراوه‌یه (أبو داود) به‌ژماره: ۴۴۷۴، هیناویه‌تی و (الألبانی) به‌راست
(ص‌ح‌ی‌ح)ی داناو.

ده‌ل‌ئ‌ن: که‌واته: نه‌وه دروسته‌و نه‌و حوکمه حوکمیکی گ‌شتیه.

مالیکیه‌کان ده‌ل‌ئ‌ن: (شَرَعَ مَنْ قَبْلَنَا شَرْعَ لَنَا)، له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا که ده‌ل‌ئ‌ن: شه‌ری
پ‌ت‌ه‌مه‌به‌رائی پ‌ت‌شوو به‌رنامه‌یه بۆ ت‌مه‌ش، به‌لام ده‌ل‌ئ‌ن: نه‌مه مۆ‌له‌ت‌یکی تایه‌ت
بووه به‌ نه‌ییووب، (ابن القیم) یش‌رای مالیکیه‌کان زāl ده‌کات، له‌ ک‌ت‌یی (اعلام
الموقعین) داو ده‌ل‌ئ‌ن: نه‌مه مۆ‌له‌ت‌یک بووه تایه‌ت بووه به‌ نه‌ییووبه‌وه عَلَيْهِ السَّلَام، منیش
وام د‌ت‌ه به‌رچاو، چاوپۆشی له‌وه ب‌که‌ین که نایا به‌رنامه‌ی پ‌ت‌ه‌مه‌به‌رائی پ‌ت‌شوو
به‌رنامه‌شه، بۆ ت‌مه یان نا^(۱)؟ به‌لام واینده‌چی نه‌وه هه‌ر مۆ‌له‌ت‌یکی تایه‌ت بووب
به (نه‌ییووب) وه‌ه عَلَيْهِ السَّلَام ن‌ج‌ا نه‌وه‌ش که پ‌ت‌ه‌مه‌به‌ر عَلَيْهِ السَّلَام وه‌ک مۆ‌له‌ت‌یک - ته‌گهر
فه‌رمایشته که سه‌نه‌ده‌ک‌ی راست ب‌ئ‌ - بۆ نه‌و هاوه‌له به‌کاری هیناوه، له‌به‌ر
نه‌وه‌ی نه‌و حاله‌ک‌ه‌ی وابوو، ده‌گونج‌ی بل‌ئ‌ن: نه‌وه مۆ‌له‌ت‌یک بووه بۆ نه‌ییووب،
به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ده‌ش‌گونج‌ی ب‌ک‌ر‌ت‌ه مۆ‌له‌ت بۆ هه‌ر که‌سیکی د‌یکه که
حالی به‌و ش‌پ‌وه‌یه ب‌ئ‌، حالی وه‌ک هی نه‌و پ‌لوه ب‌ئ‌ که له‌ فه‌رمایشته‌که‌دا هاتوه،
که زۆر ده‌رده‌دارو نه‌خۆش بووه‌و گوتووایه: به‌رگ‌ه‌ی س‌زادان ناگ‌ری.

۱۱- (القرطبي) ده‌ل‌ئ‌ن: (اسْتَدَلَّ بَعْضُ جُهَالِ الْمُتَزَهِّدَةِ، وَطَفَّامِ الْمُتَصَوِّفَةِ، بِقَوْلِهِ تَعَالَى لِلْأَيُّوبَ:
عَلَيْهِ السَّلَام أَرْكَضُ بِرَجْلِكَ عَلَيْهِ السَّلَام، عَلَى جَوَارِ الرَّفْصِ، قَالَ أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوَازِيِّ: وَهَذَا اخْتِجَاجٌ بَارِدٌ، لِأَنَّهُ
لَوْ كَانَ أَمْرٌ بِضَرْبِ الرَّجْلِ قَرَحًا، كَانَ لَهُمْ فِيهِ شَبْهَةٌ، وَإِنَّمَا أَمْرٌ بِضَرْبِ الرَّجْلِ لِيَنْبَغَ الْمَاءُ^(۲)).

(۱) پ‌تم وایه رای به‌ه‌ترتر نه‌وه‌یه که به‌رنامه پ‌ت‌شووه‌کان بۆ ت‌مه‌ش به‌رنامه‌ی پ‌ابه‌ند‌که‌ر
(ملزم)ن، ج‌که له‌وه‌ی به‌ به‌ل‌که‌یه‌کی یه‌کلاییکه‌ره‌وه تایه‌ت ک‌راب‌ئ‌ی به‌وانه‌وه.

(۲) ج ۱۵، ص ۱۷۲.

واته: لهوبارهوه هه‌ندیک له خه‌لکی نه‌زانی دنیا به که‌مگرو، هه‌ندیک له نه‌هلی ته‌سه‌ووق نه‌شاره‌زا، قسه‌ی خوا‌ی به‌رز که به نه‌ییووب دده‌فرموئ: ﴿أَرْكَضُ بِرَحْلِكَ﴾، پتی به زه‌ویدا بکوته، به به‌لکه‌یان هیناوه‌ته‌وه که هه‌لپه‌رین و شایب دروسته له کاتی یادی خوا کردند، به‌لام (أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوْزِيِّ) ده‌لئ: نه‌مه به‌لکه هینانه‌وه‌یه‌کی سادو سه‌ر، چونکه نه‌ییووب نه‌گه‌ر به‌هوی دله‌خوشیه‌وه فه‌رمانی پیکرا‌بایه پتی به زه‌ویدا بکوئ، نه‌وه به‌هه‌ر حال (تۆزیک ریتی تن ده‌چوو)، شوبه‌یه‌ک بوو، به‌لام خوا فه‌مانی به نه‌ییووب کردوه پتی به زه‌ویدا بکوئ، بۆ نه‌وه‌ی کانیاو هه‌لبقولئ. (نه‌ک شادی و خوشی ده‌ربهرتی، تاکو بیکه‌نه به‌لکه له‌سه‌ر ره‌وایی سه‌ماو هه‌لپه‌رین له کاتی یادی خوا‌دا).

قسه‌که‌ی (أَبُو الْفَرَجِ ابْنُ الْجَوْزِيِّ) یش زۆر به‌جیه، یادی خوا ده‌بی به شیوه‌یه‌کی به‌ویقارو ریزو حورمه‌ته‌وه بکری، هه‌لپه‌رین و داپه‌رین و په‌قص و سه‌ما له‌گه‌ل نه‌وه‌دا ناگونجی، هه‌رچه‌نده کۆمه‌لئ له نه‌هلی ته‌سه‌ووفیش جو‌رتیک له شایب و هه‌لپه‌رین و هه‌لسوو‌رانیان هه‌یه، به‌لام من یتیم وایه نه‌وه له‌گه‌ل ویقاری یادی خوا کردن و، سام و هه‌یه‌تی خوا له دل‌دا بوون و، ریزو خۆشه‌ویستی خوا له دل‌دا بووت دا ناگونجی.

مەسەلەى دووھم:

مەدھکردن خوا ﷻ بۆ ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب کە باب و کورو
نەوھن، سەلەت و سەلامى خویان لەسەر بى، کە بەندەى ھەلبژێردراوى خۆى
بوون، خواھەنى تواناو زانایى بوون، زۆر یادى پۆزى دوايان کردوھ:

وھک خوا دەفەر مۆى: ﴿وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدَى
وَالْأَبْصَارِ ۖ إِنَّا أَخْلَصْتَهُمْ بِخَالَصَةِ ذِكْرِى الدَّارِ ۖ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ
الْأَخْيَارِ﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(۱) ﴿وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾، ھەر ھوھە یادى بەندەکاھان ئیبراھیم و
ئیسحاق و یەعقوب بکھو، دوتێندراو (مخاطب) پێغەمبەرى خاتەمە ﷺ (و) ھەکەش بۆ
گێرانیوھو بادانەوھى ئەم باس و خواسەى ھە بۆ سەر ئەوانى پێش، واتە: وێرای ئەوانەى
پاڤردن، یادى بەندەکاھان ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوبیش بکھو، کە وھک گۆتم:
باب و کورو نەوھن، ئەمە خۆتێندراویشەتەوھ: ﴿وَأَذْكُرْ عِبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾،
بە تاک، کە ھەر کام لە ئیبراھیم و ئیسحاق و یەعقوب بەندەى خوا بوون، ئایا ئەوانە
چۆن بوون؟

(۲) ﴿أُولَى الْأَيْدَى وَالْأَبْصَارِ﴾، خاوەنى دەستان و چاوان بوون، (الْأَيْدَى: جَمْعُ يَدٍ،
مَعْنَى الْقُوَّةُ فِي الدِّينِ، وَالْأَبْصَارُ جَمْعُ الْبَصَرِ بِالْمَعْنَى الْمَجَازِيِّ، وَهُوَ النَّظَرُ الْفِكْرِيُّ الْمَعْرُوفُ
بِالْبَصِيرَةِ)، (الْأَيْدَى) کۆى (یەد)، واتە: دەستەکان، بە ئەم لێرەدا مەبەست پێى ھێزو
توانایى ھە دیندارید، (أَبْصَار) یش کۆى (بَصَر)، بە مانا مەجازیەکەى کە مەبەست
پێى تێفکرین و سەرنج دانەو، لێرەدا مەبەست پێى بەصیرەتە، واتە: خواھنى توانایى و
زانایى بوون، یاخود خواھنى کارایى و شارەزایى بوون، لە دیندارى و مۆسۆلمانەتیی و
بەندایەتییەدا بۆ خوا.

(۳) - ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، تيمه نهوانان ساغ کردبووه، تيمه نهوانان تاييهت کردبووه، هه لېژاردبوو ﴿بِخَالَصَةِ ذِكْرِ الدَّارِ﴾، به سيفه تتيکی زور ساغ و بن خلته، که بریتیه له یادکردنی مه نزلگا، واته: مه نزلگای کوتایی.

نهمه خویندراویشه تهوه: ﴿بِخَالَصَةِ ذِكْرِ الدَّارِ﴾، واته: ﴿خَالِصَةً﴾ ده بیته پالداراو ﴿ذِكْرِي﴾، ده بیته پالویدراو، ﴿مُضَافٍ﴾ و ﴿مُضَافٍ إِلَيْهِ﴾، که ده ده رموی: ﴿أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، ﴿أَي: أَخْلَصْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ خَالِصِينَ﴾، ساغان کردبوونه وه، کردبوومانن به ساغ بووه وه، هه نندیکیش کوتوویانه: ﴿أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، ﴿أَي: خَصَصْنَاهُمْ بِمُغْضَلَةِ خَالِصَةٍ، هِيَ الْعَمَلُ لِلْآخِرَةِ وَالْتِزَامُ أَوْامِرِنَا وَتَوَاهِينَا لِتَذْكُرِهِم الدَّارَ الْآخِرَةَ وَالْإِيمَانُ بِهَا﴾^(۱).

واته: تاييه همان کردبوون به سيفه تتيکی ساغ و بن خلته وه، که بریتی بوو له کار کردن بو ژۆزی دوايي و، پابه ندیی به فه رمانه کانی تيمه وه و به قه ده غه کراوه کانی تيمه وه، به هوئی یادکردنیان بو مه نزلگای دوايي و نيمان پتی بوونیان، که واته: ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ﴾، تيمه تاييه همان کردبوون، ﴿بِخَالَصَةِ﴾، به سيفه تتيکی ساغ، سيفه تتيکی بن خلته، که بریتی بووه له یاد کردن مه نزلگای ژۆزی دوايي، یاخود تاييه همان کردبوون به سيفه ته ساغ بووه وه که ی یادکردنی ژۆزی دوايي، نه گهر ﴿بِخَالِصَةِ ذِكْرِ الدَّارِ﴾ بخویندرتته وه: به سيفه ته ساغ بووه وه که ی یاد کردن ژۆزی دوايي، یان به سيفه تتيکی ساغ بووه وه ی بن خلته، که بریتی بوو له یاد کردن ژۆزی دوايي.

(۴) - ﴿وَرَاتِبُهُمْ عِنْدَنَا لِيَنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾، به دلنیايي نهوان له لای تيمه له هه لېژاردراوه چاکه کان بوون. ﴿الْمُصْطَفَيْنَ﴾، کوی (مُصْطَفَى) یه، یانی: هه لېژاردراو، (الْإِصْطِفَاءُ: أَخَذَ صِفَةَ الشَّيْءِ)، واته: خو لسه و پوخته ی شتیک هه لېژیری، پتی ده گوتری: (إِصْطِفَاءً).

(الْأَخْيَارُ: الْمُخْتَارِينَ مِنْ أَبْنَاءِ جَنَّتِهِمُ الْمُطْبُوعِينَ عَلَى هَعْلِ الْخَيْرِ)، (أَخْيَار) کۆی
(خیر)ه، یان کۆی (خیر)، به بی گیره (شدّة) واته: هه لَبَرْدِرِداوان له نِیو مَرُوفند
که بار هیترا بیوون و سرووشتی ترا بیوون له سه ره نه جامدانی کاری باش.

دیاره ئیمه پیشت باسمان کرد که هه ر کام له ئیبرا هیم و ئیسا حاق و به عفووب
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که سی پیغه مبهری پایه به رزی خوان، به سه رهاته که یا ئمان
پیشت باس کردوه، بویه لیره دا هه روا به کورتییی و به نه ندازهی پروونکردنه وهی
چه مک و واتای ئایه ته کان به سه ریدا ده پۆین.

مه سه لهی سییه م:

فه رمانکردن به یادگراتی نسماعیل و نه لیه سه ع و زه لکیفل، که هه موویان
به ندهی نه و په ری په سندوق چاک بوون:

وه ک خوا ده فه رموی: ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾

شیگردنه وهی ئه م، ئایه ته، له دوو برگه دا:

۱- ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ﴾، هه رووها (نه ی موحه ممه دا) یادی
نسماعیل و نه لیه سه ع و زه لکیفل بکه وه (نه و س ی پیغه مبه ره) ئیمه به سه رهاقی
نسماعیلان له گه ل به سه رهاقی نیبراهیم له سووره قی نیبراهیم داو، له سووره قی
مه رییه میشدا باسکردوه.

(نه لیه سه ع) خویندراویشه ته وه: (الْيَسَعَ)، له جیاقی بفه رموی: ﴿وَالْيَسَعَ﴾،
خویندراوه ته وه: (وَالْيَسَعَ). به سه رهاقی هه ر کام له نه لیه سه ع و زه لکیفلیشیان له
سووره قی (الْأَنْبِيَاء) دا، باسکردوه.

۲- ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ هه ر کام له وانهی له به نده په سندوق هه لپژارده کانی خوا بوون.
که ده فه رموی: ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾، ته نوینی (كُلٌّ) (عَوَظٌ عَنِ الْمُضَافِ
إِلَيْهِ)، فه ره بووی پالوتدراوه، له جیاقی (مُضَافٌ إِلَيْهِ)، ئه م ته نوینه ده خرپته سه ر
هه ندیک ناو، واته: له جیاقی بفه رموی: (وَكُلُّهُمْ)، فه رموویه قی: ﴿وَكُلٌّ﴾، له
جیاقی (كُلٌّ) پالبدرپته لای (هُمْ)، (كُلُّهُمْ)، فه رموویه قی: ﴿وَكُلٌّ﴾، یانی: (كُلُّ وَاحِدٍ
مِنْهُمْ)، هه ر کامیک له وان.

﴿الْأَخْيَارِ﴾، (جَمْعُ الْخَيْرِ أَوْ الْغَيْرِ)، (خَيْرٌ)، واته: زۆر باش، (خَيْرٍ) یش هه ر
به مانای زۆر باش، وه ک (مَيِّتٌ) و (مَيِّتٌ)، هه ر کام له: (خَيْرٌ) و (خَيْرٍ)، هه دوو

صیغہ کہ دلالہت لہ سہر ئہ وہ دہ کھن، کہ ئہ و وہ صفہ زور توخہ، لہ و کہ سانہ دا، کہ واتہ: ہہ رکام لہ (نسماعیل) کہ کوری نیبراہیمہ الکلیل و لہ ہاجہ ری مصریہ، خوا لئی بازی بتی و، (ئہ لیہ سہ ع) کہ پیشتریش باسماں کردو، وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ کہ ہہ ردو و کیان واپندہ چئی لہ پیغہ مہ رانی بہ نوو نیسرائیل بن و لہ پہیمانی کوئیشدا ناویان ہاتوہ، وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ، ہہ رکامیک لہ وانہ لہ بہندہ چاک و پھسندو ہہ لبزاردہ کان بوون، خوا وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ لیرہ دا بہ س دہ فہ رموی: یادبان بکہ، بہ لآم بہ نسبت (نسماعیل) دہ و، لہ سوورہتی مہر پمدا ہاتوہ: وَإِذْ كَرَّمْنَا الْقَبْلَ الْكِنْبَ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝۵۱ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝۵۲، یادنی نسماعیل بکہ و لہ کتیب دا، ئہ و بہ لئینی راست بوو، پدوانہ کراوو پیغہ مہ ریش بوو، فہرمانیشی بہ نیزیکانی دہ کرد بہ نوئزو زہکات و لہ لای پدروہ دگاریشی پھسندکراو بوو.

بہ لآم (ئہ لیہ سہ ع) تہنیا ناوی ہاتوہ، لیرہ لہ سوورہتی (ص) و لہ سوورہتی (الأنعام) یشدا، ناوی ہاتوہ، زہلکیفیش بہ س ناوی ہاتوہ لیرہ و لہ سوورہتی (الأنبياء) یش دا، بہ لآم بہ سہرہاتبان نہ لیرہ و نہ لہوئی نہ کتیر دراود تہ و، لہ سوورہتی (الأنعام) دا فہرموویہتی: وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْأَنْبِيَاءَ ۚ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ (الأنبياء) یش دا خوا وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ فہرموویہتی: وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ کہ واتہ: ہہ رکام لہ زہلکیفل و ئہ لیہ سہ ع، دوو جاربان ناویان لہ قورئاندا ہاتوہ، ئہ لیہ سہ ع لہ سوورہتی (الأنعام) و لہ سوورہتی (ص) یشدا، زہلکیفل لہ سوورہتی (الأنبياء) لہ نایہتی (۸۵) داو، لیرہش لہ سوورہتی (ص) دا، بہ لآم بہ تہ نکید پیغہ مہری خاتمہ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ بوی ثلہام کردوہ بہ شیوہک لہ شیوہکان، یاخود خوا زانیوہتی کہ بایی ئہ وندہ زانیاری لہ بارہی ئہ و دوو پیغہ مہر انہوہ ہہیہ، کہ بزانی یادنی چیان بکاتہوہ، چ ہہ لوئستیک و چ سیفہ تیکیان یاد بکاتہوہ و چون لیان بہ ہرہ مہند بتی؟ چونکہ خوا وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لہ سوورہتی (الأنعام) دا، دواي ئہوہی ناوی

هه ژد (۱۸) له پتغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دیتن، دهفرموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْنُهُمْ أَقْتَدِهٖ...﴾ (الأنعام، واته: نهوانه کهسانتکن خوا غستوونیه سهر راسته پئی، توش به دواي راسته پئی وان بکه وهو بیانکه سهر مه شق، ههروه ها له سوور دق (الأنبياء) يشدا خوا ههر له سياقي نه وه دا که پتغمبه ری خاتم ﷺ يادی نهو پتغمبه رانه ی خوا بکاته وهو، له پئی و شوپيان و له هلوپسته کانيان به هره مه ندبئ، ههر لهو سياقه دا باسی نهو پتغمبه ره پایه به رزانه کراوه، که واته: بايی نهونده که پتغمبه ری خاتم ﷺ ليان به هره مه ند بئ، خوا به سهراته کانيانی بؤ کپراونه وهو خوا شاره زايی تايه تیی پيداوه، ياخود زانويه تی که پتغمبه ر ﷺ شاره زايی له باره يانه وه هه یه، له سوور دق (الأنبياء) يشدا دواي نه وه ی خوا باسی نپيراهيم ده کات: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِوَعْدِهِ عَٰلِمِينَ﴾ (الأنبياء، تنجا باسی هه ركام له: لووط و نووح و داوود و سوله يمان و نه يي ووب و ده کات و، ناوی ئسماعيل و ئيدريس و زه لکيفل دیتن و دهفرموی: ﴿...كُلٌّ مِّنَ الصَّٰدِقِينَ﴾ (الأنبياء، تنجا دوايی باسی زهنون ده کات، دوايی باسی زه که ريپاو به حياي کورې ده کات که پئی به خشيوده، دوايی باسی مه رپهم و عيسای کورپشی ده کات.

که واته: له هه موو سياقه کان دا نه وه ودرده گيرئ، که خوا ﷺ باسی نهو پتغمبه رانه بؤ پتغمبه ری کوتايی ده کات ﷺ ناويان دهه تينئ، بؤوه ی بيانکاته سهرمه شق.

خوا به لوتف و که رهمی خوئی يارمه تی تيمه ش بدات، که وهک پتغمبه ره پيشه وايه که ی خویمان، سهره وه ری پتغمبه ران موحه ممه د ﷺ له پئی و شوپن و هه لوپست و ناکارو رفتهاری به رزو په سندی نهو پتغمبه رانه، به هره مه ند بين و چاويان ليکيه کن، بيانکه ينه سهرمه شقی خویمان بؤ دينداری و دنياداری، تاکو له دونيادا ژيانتيکی رتک و راستی مسولمانانه مان هه بئ، ژيانتيکی سهر به رزانه ی دور له عييداری و گونا بهارييمان هه بئ، له دواړو ژيشدا سهر فراز بين، خوا

بۆمان بکات بچینه ریزی ئه و بهنده چاکانهی خواوهو، لهو پیغه مهرا نه (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیزیك بین و، له خزمه تیا نه بین، له بههه شته رازاوه نه بپراوه کانی
خوا دا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی پښجه‌م ❖

كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿١٢﴾ أَتَّخَذْنَهُمْ سِحْرِيًّا أَمْ رَآعَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَرُ ﴿١٣﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ
تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿١٤﴾

مانای ده قلاو ده قی نابه ته کان

{ئەمە باسکردنی (ئەو پێتەمبەرانی) بوو (بە چاکەو ستایش)و، بێگومان پارێزکارانیش باشتەین سەرەنجامیان هەبە ﴿١٢﴾ باخ و بێستانە هەمیشەییەکان، دەرگایەکانیان بە پڕوودا ناوەلایە ﴿٢٠﴾ لەویدا پالیاں داووتەووە، میوەیەکی زۆر (و) جوړاو جوړو، خواردنەوێ (نایاب)ی تێدا داوا ددەن ﴿٥١﴾ هەروەها (نافرەتە) نیگای خۆ کورت هەتێنەرەکان (لەسەر مێردیان) یان لەلان، کە هاوتەمەنیان ﴿٥٢﴾ ئەمە نەوێبە کە بۆ پۆژی لێرسینەووە بەتێنتان پێ ددەردی ﴿٥٣﴾ بە دڵنایی ئەمە بژیوی تێمەییەو برانی بۆ نیە ﴿٥٤﴾ ئەمە (پاداشتی پارێزکاران)و، یاخیی و ملهوپانیش خراپترین سەرەنجامیان هەبە ﴿٥٥﴾ (ناگری) دۆزەخ، تێیدا دەرژێرتین، ئنجا ئەوێ خراپترین جێی تێدا پاکشان و پشوودانە ﴿٥٦﴾ ئەمە (حالی دژواری ملهوپانە)و، با بیچێژن ناوی داغ و کیم و زووخاو ﴿٥٧﴾ هەروەها لە شێوەی ویش چەندان جوړی دیکە لە (سزاو جەزەرە) هەن ﴿٥٨﴾ (دۆزەخەوانەکان بە سەرانی کافرانیاں گوت): ئەمەش کۆمەتێکن و پێرای ئێوە خۆ تێبەستەرن (لەگەڵ ئێوەدا دێنە دۆزەخەووە)، (سەرانی کوفر گوتیان): بەخێر نەین، ئەوانیش هەر (دێنە ئێوە دۆزەخەووە) بە ناگرەکی دەرژێرتین ﴿٥٩﴾ (شوێنکەوتوووەکان) گوتیان: ئێوە بەخێر نەین، ئێوە ئەم (سزاو سەرەنجام)ەتان بۆ هێنانە پێش، کە خراپترین نەینکەبە ﴿٦٠﴾ (هەروەها شوێنکەوتوووەکان) گوتیان: پەرەردگارمان! هەر کەس (ئەم سەرەنجام)ەدی بۆ هێناوینە پێش، تازاری بۆ دوو بەرانبەر (و) چەند بەرانبەر) زێدە بکە ﴿٦١﴾ (هەروەها سەرانی کوفر) گوتیان: ئەوە چیمانە (بۆچی) بیاواتیک نابینین (لێرە لە دۆزەخدا)؟ کاتی خۆی (لە دنیادا) لە خراپەکارانمان

تەژمار دەکردن ﴿۱۲﴾ ئایا بە گالتە پێکراومان گرتبوون! یان چاوه کاهمان (نایانبینن و) لێیان لاداون، (ئەگەرنا هەر لە دۆزەخ دان)؟ ﴿۱۳﴾ بە دلنایایی ئەوە راست و چەسپاوە، ئەو مشت و مېرەیی خەلکی (نیو) ناگری دۆزەخ ﴿۱۴﴾.

شیکردنەوهی ھەندیک لە وشەکان

(قَصِيرَتُ الطَّرْفِ): (قاصرات) کۆی (قاصِرَة)یە، واتە: نافرەتیک کە چاوی خۆی ھەپس کردووە کورت کردۆتەووە.

(طَرْف) بە مانای نیگاو چاو دێ، ھەروەھا بە مانای پێلۆوی چاو دێ و بە مانای تەماشاکردن دێ، (قاصرات الطَّرف أي: لا تَمُدُّنَ طَرْفَهُنَّ إِلَى مَا لَا يَجُوزُ، وَالطَّرْفُ: الْجَفْنُ، وَالنَّظَرُ)، (قاصرات الطَّرف)، چاوی خۆیان نابڕنە شتیک کە بۆیان پەوا نیە، دروست نیە، (طَرْف) بە مانای پێلۆوی چاوو پوانین دێ، ھەلبەتە بە نسبەت دونیاوہ بۆیان پەوا نیە، ئەگەرنا لە ھەھشتدا ھیچ شتیک قەدەغەیی تێدانپەو، ھەلآل و پاک و چاکی ھێندە لێیە، کەس چاو نابڕێتە ھەپام، سروشتیشیان ھێندە پاکە، کەس مەیلی بە لای شتیک ھەلەو پەلەدا ناچێ.

(أَنْزَابُ): (جَمْعُ الزُّب، أي: بَدَأَتْ يَنْشَأُنْ مَعًا، تَشْبِيهَا فِي التَّسَاوِي، وَالْتِمَازِل بِالْإِزَابِ الْبَيِّ هِيَ ضُلُوعُ الصُّدْرِ، أَوْ لَوْفُو عَيْنٍ مَعًا عَلَى الْأَرْضِ عَلَى الزُّبِ)، (أَنْزَابُ): واتە: پێکەوہ پێدەگەن، ئەمانە چوێندراون لەوہدا کە وەک یەکن و ھاوتەمەنن، بە پەراسووہەکان کە بە قەدەر یەکن (پەراسووہەکانی سینە)، یان لەبەر ئەوہی کە لەدایک بوون، پێکەوہ کەوتوونە سەر گل (سەر زەوی)، بۆیە پێیان دەگووترێ: (أَنْزَابُ) کە کۆی (زُب)ە.

(نَفَادُ): (النَّفَادُ: النَّفَادُ، أَنْفِدُوا أَي: قَنِي زَادُهُمْ)، (نَفَاد) بە مانای تەواو بوون و بڕانە، (أَنْفِدُوا) واتە: زادو زەخیرەو توێشوویان نەما.

(الطَّغْيَانِ): (جَمْعُ الطَّغْيَانِ، وَالطَّغْيَانُ تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي الْعِصْيَانِ، (طَاغِينَ) كَوَى (طَاغِي) يَه، وَاتَه: سَهَرَكَيْش، (طَغْيَان) یش بریتیه له سنوور تَبِه پَاندن له سه ره پَچی کردنی خواد.

(الْمَهَادُ): (الْمَهَادُ وَالْمَهَادُ: الْمَكَانُ الْمَهْدُ الْمَوْطَأُ)، شَوَيْتِیک ناماده بکری و خوش بکری، مَرَوَف تیدا پشوو بدات، پی ددگوتری: (مَهْد) یان (مهاده).

(حَمِيمٌ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ناوِکی زور گهرم، واته: کولاو و داغ. (وَعَاقٌ): (الْعَاقُ: مَا يَقْطُرُ مِنْ جُلُودِ أَهْلِ النَّارِ)، نهودی که له پیست و برینی دوزخیه کان دَته خوار (له کیم و زووخاو).

(شَكْلُهُ): (الْمُشَاكَلَةُ فِي الْهَيْئَةِ وَالصُّورَةِ، وَالْبَدُّ فِي الْجَنَسِيَّةِ، وَالشَّبَهُ فِي الْكَيْفِيَّةِ)، (مُشَاكَلَةٌ)، (شَكْل) له شیوهو دیمه دایه، (بَدُّ) له ماهیعت و جهوهه دایه، (شَبَهُ) له چوئیه تی دایه، که واته: ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجًا﴾، واته: چه ند جوړی دیکه له سزا، له شیوهی نهو سزایه دا که باسکرا.

(مُفْتَحِمٌ مَعَكُمْ): (الْإِفْتِحَامُ: تَوَسُّطُ شِدَّةٍ مُخِيفَةٍ، وَقَحْمٌ فَلَانٌ نَفْسُهُ فِي غَذَا مِنْ غَيْرِ رَوْيَةٍ)، (مُفْتَحِمٌ مَعَكُمْ) ناوام مانا کردوه: خو تَبِه سَتِیون، له گه لَتان، چونکه: (إِفْتِحَامُ): بریتیه له وهی تینسان بجیته نیو سه غله تیه کی ترسناکه وه، سه ختییه کی ترسناک، و ددگوتری: (قَحْمٌ فَلَانٌ نَفْسُهُ فِي غَذَا مِنْ غَيْرِ رَوْيَةٍ)، واته: فلانکهس خوئی په ستاوتنه نیو کارنکه وه بَی نهودی بیرى لیتکاته وه.

(لَا مَرْجًا بِهِمْ): (الرَّحْبُ: سَعَةُ الْمَكَانِ، وَمَرْحَبًا وَأَهْلًا يَغْنِي: وَجِدَتْ مَكَانًا رَحْبًا)، (رَحْبُ): شویتی فراوانه، که ددگوتری: (مَرْحَبًا وَأَهْلًا)، واته: تو هاتیه شویتیکی فراوان و هاتیه لای نیزیکانی خو، که دهفه رموی: ﴿لَا مَرْجًا بِهِمْ﴾، واته: به خیر نه یه، یانی: پشوازیان لیتا که یه.

(ضَعَفًا): (ضَعَفْتُ ضِعْفًا وَضَاعَفْتُهُ وَأَضَعَفْتُهُ)، هه رسیکیان به مانای: (ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مَقْلَهُ فَضَاعِدًا)، وئنهی خووی، یاخود زیاترم خسته پالی، واته: دووبه رانبهر، یان چند به رانبهرم کردهوه.

(سَخَرِيًّا): (السَّخَرِيَّةُ وَالسَّخَرِيَّةُ: فَعْلٌ السَّاحِرِ، الْهَزْءُ وَالتَّسْخِيرُ)، (سُخِّرِيَّةٌ وَ سِخْرِيَّةٌ)، کرداری که سیکه که گالته ده کات، گالته کردنیش برقیه له گهمه یتکردن و پی رابواردن و به سووک تماها کردن.

(زَاغَتْ): (الزَّيْغُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْقَامَةِ)، لادان له پری راست.

(مَخَاصِمُ): (الْخَصْمُ: مَضْرُوعُ خَصْمَةٍ، أَي: نَلَاغَتْ خَصْمًا)، (مَخَاصِمُ) له سه ر کینتی (مَخَاغِلُ) ه، و ته: یتکه وه ناکوکیی و دهمه قالیی کردن.

مانای گشتی نایه تکان

خَوَا ۞ لَمْ شازده (۱۶) نایه تده، پاداشتی پارتزکاران و، دوابی سزای دۆزه خیابان، نجا مشیت و مری دۆزه خیابان به تابیهت پیشکه وتووه کان و شوینکه وتووه کان، واته: ده مرستان و لاساییکه ره وده کان، ده خاته پروو، خوا ۞ ده فهرموئ: ۞ هَذَا ذِكْرٌ ۞، نه مه باسکردن بوو، نه مه باسکردنیک بوو (باسی پیغمبه ران) (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که تپه رین ۞ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَنَاجٍ ۞، بو پارتزکارانیش باشتین سه ره نجام ههیه، ۞ مَنَاجٍ ۞، یانی: (مَكَانُ الرُّجُوعِ)، (وقت الرجوع)، (الرُّجُوع)، ۞ مَنَاجٍ ۞، هم به ناوی شوین دئ، هم به ناوی کات دئ، هم به چاوگیش دئ، واته: باشتین شوینیک که بوی ده گهرته وه، باشتین کاتی گهرانه وه، باشتین شیوهی گهرانه وه بو پارتزکاران ههیه، نجا تهفسیری ده کات، نهو باشتین گهرانه وه، باشتین کات و، شوینی بو لا گهرانه وه، چیه و چونه؟

۞ جَنَّتٍ عَدْنٍ مِّنْهُمْ الْأَنْبُوبُ ۞، باغه هه میشه یه کانن، دهرگا کانیان به پروویان دا کراوهن ۞ جَنَّتٍ ۞، کوئ (جَنَّة) هیه، واته: باغ و بیستان و گوئ و گولزار، (عَدْن) به مانای هه میشه یی، (عَدْنٌ فِي الْمَكَانِ أَي: أَقَامَ وَقَطَنَ)، واته: مایه وه لهو شوته و نیشته جن بوو، ۞ مِّنْهُمْ الْأَنْبُوبُ ۞، دهرگا کانیان بو ناوه لا کراون و بویان خراونه سه ر پشت، یانی: به خوشحالیه وه پیشوازیی ده کرتن، چونکه که سیک پیشوازیی نه کری، یان نهویستری بیته شوینیکه وه، دهرگا که ی به پروودا داده خری.

۞ مُتَكِينٍ فِيهَا ۞، لهویدا پالده ره وهن، پالیان داوه ته وه، (إِتْكَاءَ) بریتیه له شان دادان و پالده وه، له کوتدا؟ لهو باغانه دا، لهو باغ و بیستان و شوینه خوشانه دا ۞ يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكَهْمٍ كَثِيرٍ وَشَرَابٍ ۞، داوا ده که ن لهویدا هم میوهی زور، هم خواردنه وهی جوراو جور، میوهی زور، واته: هه موو جوره کانی

مىودۇ، ھەممۇ جۆرەكانى شەمەنىي و خواردنەود، لەبەر ئەوھى نىعمەتەكانى بەھەشت زياتر بۇ غۆشى و لەززەت وەرگرتن، ئەگەرنا بۇ لابرەنى برسەتتى و تىنووہەتتى نىن، وەك جارى دىكەش باسماں كىردە.

﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَتُ الطَّرْفِ أَرْبَابٌ﴾، ئافرەتاتىكى نىكاي خۇ كورت ھەلئەرى ھاوتەمەنىان لەلان. ﴿قَصِيرَتُ الطَّرْفِ﴾، يانى: (نساء قاصرات الطرف)، يان: (زوجات قاصرات الطرف)، ئەمە سىفەق وەسفىراو (موصوف) يكى قىرتىراو (مَحْضُوف) ە، ئافرەتاتىك كە نىكاي خۇيان كورت كىردۆتەود لەسەر مېردەكانىيان، واتە: چاودەملاولادا ناگىپن، ئەمە دەگونجى مەبەست پىئى ئەوہى زۆر سەرسامەن بە مېردەكانى خۇيان، ياخود مەبەست ئەوہى كە لە سروشتى پىاواندا وایەو، پىاوپى خۇشە ئافرەتەكەى چاوى لەدواى كەسى دىكە نەبى و، چاودەكەسى دىكە نەكات، خواى پەرەردگار وەك سروشتى تىستاي دىنامان كە تېدەگەين، باسى بەھەشتمان بۇ دەكات، ئەگەرنا لە بەھەشت دا گوناھو تاوانى لى نى، ھىچ شىكى قەدەغەى لى نى، لەبەر ئەوھى سروشتى مەرقەكان پاك و چاكەو، كەسىش چاوى لە ھەرام و شى خراپ نى ﴿أَرْبَابٌ﴾، كۆى (ئرب) ە، واتە: ھاوتەمەنن.

﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، ئەمە ئەوہى كە بەلئىتتان پى دەدرى، بۇ پۆزى لى پىرسىنەود، واتە: ئەى مەرقەكان! ئەو گەفت و مەزەدەتەتەن پى دەدرى بۇ پۆزى لىپىرسىنەود، نىجا خۇتان عاقل بن و دەرفەت وەرگىرن لە ژيانى دىناتان، وابكەن ئەو بەلئەى خوا، بۇتان بىتە دى.

﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَّا لَكُم مِّن تَعَادٍ﴾، ئەمە بۇبى تىمەبەو بىرانى بۇ نى، وەك يەكەك بە يەكەك دەلئى: ئەوشتە لە نەپرانە.

﴿هَذَا﴾، ئەمە ئەوہى كە باسكرا ﴿وَأَنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَنَاقِبٍ﴾، بە دىنباى بۇ ياخييانىش خراپىرىن جىگەو رىكاو، خراپىرىن شوتن ھەبە، نىجا پىناسەى دەكات كە ئەو خراپىرىن شوتنە كۆنە؟

﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فِئْتَنَ الْهَادِ﴾، دۆزه ده یغریته نیو تئیدا ده پیشترین و ده برترین شونین ﴿فِئْتَنَ الْهَادِ﴾، خرابترین شونین پشودان، نهوینه، خرابترین شونین نیراحهت نهوینه.

﴿هَذَا فَلْيَذوقُوهُ﴾، نه مهی که باسکرا باسکرا، با بیچیزن ﴿حَمِيرٌ وَعَسَاقٌ﴾، ناوی کولوو داغ، کیم و زوخواو.

﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَجَلَةٍ أَوْجٌ﴾، ههروه ها سزای دیکهش له شیوهی نهوه، به چهندان جوړ، سزاو جه زره بهی دیکهش به چهندان جوړ هیه، بو له خوا باخیان.

ئنجا دپته سر باسی نهو مشت و مری له نیوان په پرهوان و په پرهویی لیکراوان، یاخود لاساییکه رهوان و سه رکرده کانداه بن:

﴿مَنْذًا مَّوَجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾، نه مه یان فریشته کان ده پلین، دۆزه خه وانه کان، یان: سه رانی کوفر هه ندیکیان له گه ل هه ندیکیاندا قسه ده کهن، هه ردوو نه گه ره که ی هه ن، ده لین: نه مه کومه لیکن له گه ل نیوه دا خو تیده په ستیون، له گه ل نیوه شانه خره ده کهن، که نهوانیش بیتن، بو دۆزه خ، واپنده چی نه مه قسه ودوانی سه رانی کوفرین، دوا ی نهوه ی نهوان پیتشی ده چنه دۆزه خ، شونیکه وتوو له لاساییکه ره وه هه لخه له تئندراوه کانیشیان به دوا یاندا دین، ئنجا هه ندیکیان له گه ل هه ندیکیان دا ده دوین ده لین: نهوه کومه لیکی زورن نهوانیش هاتن خو تیه په ستیون، نهوانیش ده لین: ﴿لَا مَرْجَا بِهِمْ﴾، مه رحه بایان لئ نه بن، به خیر نه بهن ﴿إِنَّهُمْ سَالُوا لِنَارٍ﴾، بویه ش به خیر نه بهن، چونکه نهوانیش هه ره ده چنه نیو ناگره وهو به شیوه یه کی تایهت ده سووتتیرین.

﴿قَالُوا بَلْ أَنشَرَكُمَا لَا مَرْجَا بِكُمَا﴾، ئنجا شونیکه وتوو له لاساییکه ره وه کان، وه لدم ده ده نه وهو ده لین: به لکو نیوه به خیر نه بهن، نیوه شونیکه فراوانتان ده ست نه که وی و به خیر نه بهن ﴿أَنشَرَكُمَا فَلَا مَتَمُّوهُ لَنَا﴾، نیوه نه مه تان بو پیتخشستین،

تیود بوونه هوکاری نه وهی تیمه تووشی نهم پوژه بیین ﴿فَیَسَّ الْأَمْرَ﴾
تیرهش خرابترین شوینی نیشته جی بوونه.

﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ﴾
هیچیان به دهست نامینن، په نا ده به نه بهر خوا، ده لاین: په روه ردگارمان!
هه رکه سی نه مهی بو هیناونه پیش و بو ی فراهه م هیناوین و، تووشی نهم
سزایه ی کردوین، له سزای ناگر بو ی دوو قات بکه وه، بو ی دوو چه ندان بکه وه،
یاخود بو ی چند به رانه بهر بکه وه.

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رَجُلًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ﴾
ده مرسته کان کوتیان: نه وه چیمانه! پیاوانیک نابینن که تیمه له خرابانمان
داناوون، واته: پیمان و ابوو هیچ خیریان پیوه نه هه رچی و په رچیین، که لکی
هیچ ناگرن، که مه به ستیان بروداره رهش و پروته کانن، بوچی نایابینین؟ چیمانه
نایابینین؟

﴿أَتَعَذَّبْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾
(أَتَعَذَّبْنَاهُمْ) تیمه گالته مان پی ده کردن، یاخود نایا تیمه گالته مان پی ده کردن به
ناهیق و به هه له دا چوو بووین؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ یاخود هه ر چاومان
لیان لادراوه، نه گهرنا نه وایش هه ر له گه ل تیمه له دوزه خدان؟ یان: نایا هو ی
نه بیننه که مان نه وه یه که به ناهه ق گالته مان پی ده کردن، یان تیمه که گالته مان
پی ده کردن، پیچه وانه ی نه هلی کوفر بوون و دیاره نه وان چوونه به هه شت؟

نهمه - و دک دواپی باسی ده که یین - دوو نه گهری هه ن:

۱- ده گونجی به راستی پرسیار بکه ن.

ب- ده شگونجی که گالته به خو یان بکه ن و به توانجه وه وابلین، ده لاین: کوان نه وانه ی
تیمه به خرابمان داده نان؟ نایا تیمه به ناهه ق گالته مان پی ده کردن و تیستا نه وان

چوونە شوئیتکی دیکە؟ یاخود: ھەر لێرەن و چاومان نایانبینن؟! یانی: جۆرێک بە توانج
لە خو گرتەو، ئەو قسانە بکەن، یاخود: بە جیددیی پرسیار بکەن.

لە کوتایی دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَافُ أَهْلَ النَّارِ﴾. بە دلتیی
ئەو ھەقە و چەسپاوە، ئەو مشت و مې پیکەووە کردن و دەمەقالبیە ی خەلکی
ناگر، و تە: ئەوانە ی کە لە دۆزەخدا، کە لە تێو ناگری دۆزەخدا سزا دەدرێن،
بەو شیوەیە پیکەووە مشت و مېو دەمەقالە دەکەن.

مەسەلە گىرنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

سەرەنجامى پىر خىرو خوشىي پاریزکاران، بەهەشتە پازاوە و نەپراوە و
دەرگا کراوەکانن، کە تیاندا ئاسوودەن و ھەرچى بىخوازن ھەيە، لە ميوەى
جۆراوجۆرو شەپاي ناياب و، ئاھرەتانی دڵپەسند:

خو دەفەرموى: ﴿ هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِلْمُؤْمِنِينَ لَحَسَنَ مَنَاقِبَ ۖ جَنَّاتٌ عِدْنُ مِنْهُنَّ
لَهُمُ الْكَوْبُ ۖ مُتَكَبِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَنَكِهِمْ كَثِيرًا وَشَرَابٍ ۖ وَعِنْدَهُمْ
قَصِيرَتُ الْأَعْرَابِ ۖ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۖ إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ
نَفَادٍ ۖ ﴾

شىکردنەوى ئەم ئايەتانه، لە يازدە برگەدا:

١- ﴿ هَذَا ذِكْرٌ ﴾، ئەمە باسکردنێك بوو، چەند واتايەكى بۆ لێكدراونەوه،

يەكەم: ئەمە باسکردن بوو بۆ ئەو پێغەمبەرانی کە پابردن، بۆ ئەو نۆ پێغەمبەرە.

دووهم: ئەمە ئەم قورئانە بىرخەرەوهيه.

سێهەم: ئەمەش باسکردنى ئەوهەبوو کە باسکرا.

ھەندىک لە زانایان گوتووایانە: ئەمە ھەك ئايەتەکانى سوورەتى (الحج)
وايە کە خو دەفەرموى: ﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّهِ ۖ ... ﴾ الحج، دوايى دەفەرموى: ﴿ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعِيرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا
مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴾ الحج، کە ئەمە بۆ گواستەنەوهيه لە مەبەستىک بۆ

مه به سستیکی دیکه، ﴿ذَٰلِكَ﴾، واته: نهو مه به سته رۆی، ئنجا ده گوازیته وه بو مه به سستیکی دیکه.

لیره ش چهنه جارێک ﴿هَٰذَا﴾، دووباره بۆته وه، وهک گواستنه وه له باسیکه وه بو باسیکی دیکه.

٢- ﴿وَإِنَّ لِّلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ﴾، نهم (و)ه، ده گونجی بو بادانه وهو گیرانه وه بئ، ده شگونجی بو حال بئ، یانی: له حالیکدا که بو پارێزکاران باشتین سه ره نجام هه یه.

ئنجا باشتین سه ره نجامه که، خوا ﴿لَٰلِئِهِ﴾ باسی ده کات:

٣- ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾، باغ و بیستان و گوڵ و گوڵزاره هه میسه یه کانن، ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾، ﴿مَلْصُوبٍ عَلَى الْبَيَانِ مِنَ الْحُسْنِ مَآبٍ﴾، ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ (منصوب)ه، چونکه پروونکردنه وه یه بو ﴿لَحُسْنَ مَآبٍ﴾، واته: چاکترین سه ره نجامه که له باغ و گوڵزاره هه میسه یه کان دا به ره جه سته یه، ئنجا نهو باغ و گوڵزاره بهرده واما نه ش حالیان به مجۆره یه:

٤- ﴿مُفَنَّنَةٍ لَّهُمُّ الْأَوْبُ﴾، ده رگایه کانیان بو کراوه ن ﴿مُفَنَّنَةٍ: حَالٌ مِنْ جَنَاتٍ عَدْنٍ﴾، واته: باغه کان ده رگا کانیان کراوه ن، (أل)ی سه ر ﴿الْأَوْبُ﴾ بێش، ﴿عَوْضٌ عَنِ الصَّعِيرِ، أَيْ: أَبْوَابُهَا﴾، (أل)ی سه ر ﴿الْأَوْبُ﴾، قه ره بووی راناوێکه، که پالوه لادراو (مضاف إلیه)ه، له جیانی بفرموی: ﴿مُفَنَّنَةٍ لَّهُمُّ أَبْوَابُهَا﴾، فهرموویه ئی: ﴿مُفَنَّنَةٍ لَّهُمُّ الْأَوْبُ﴾، واته: ده رگا کانیان که واته: ده بیته (أل)ی (عهد)، واته: ده رگا کانی نهو باغانه، کراوه ن به پروواندا.

٥- ﴿مُتَكِينٍ فِيهَا﴾، له ویدا پالده ره وه ن، یانی: شانیان داداوه، نه میش حاله له (الْمُتَّقِينَ)، واته: پارێزکاره کان له ویدا پشوویاندا وهو پالیان داوه ته وهو شانیان داداوه.

که ده فهرموی: ﴿مُفَنَّنَةٍ لَّهُمُّ الْأَوْبُ﴾، ﴿تَفْتِيحُ الْأَبْوَابِ كِتَابَةٌ عَنِ التَّمَكُّنِ مِنَ الْإِنْتِفَاعِ بِنِعْمِهَا، لِأَنَّ تَفْتِيحَ الْأَبْوَابِ يَسْتَلْزِمُ الْإِدْنَ فِي الدُّخُولِ وَالتَّخْلِيَةِ﴾، کرانه وهی ده رگا کان، ده رگا کان زۆر چاک کراوه وه، کینایه یه له وه که زۆر باش ده توانن لهو به هه شتانه به هره مه نده بن، چونکه ده رگا کرانه وه، خوازیاری نه وه یه که فهرمووشیان لیبکری و بچنه ژووری.

(۶) ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُمِّهِمْ كَثِيرًا وَشِرَابٍ﴾، لهوندا له نيو نمو بهه شته دا ميوه يه كي زور و خواردنه وه (ی نایاب) یش داوا ده کهن. یانی: میوه ی جوړاو جوړو خواردنه وه ی تایبه تی تیدا دلوا ده کهن.

ته نوینی سهر: (فَاكِهَةٍ) و ته نوینی سهر (شَرَابٍ) بو مه زنییه، بو گه وړه کړدنه، واته: میوه و خواردنه وه یه کی نایاب و په سندو هه لېژارده داوا ده کهن.

(۷) ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَتُ الْأَرْبِ﴾، له لایان همن نافره تانیک که چاوی خوین کورت هه لیتاوه و، هاوته مه نیشیان، پتشر باسماں کرد که وشه ی: ﴿قَصِيرَتُ﴾، سیغه ته بو وه سفکراویکی قرتترو (صفة موصوف محذوف)، (أَي: نِسَاءٍ قَاصِرَاتِ النُّظَرِ)، یانی: نافره تانیک چاوی خو کورتکه روه و، چاو نابړنه غه یری هاوسه ره کانی خوین.

(۸) ﴿أَنْزَابٍ﴾، هاوته مه نن، (أَي: أَنْزَابٍ لِبَعْضِهِنَّ الْبَعْضُ)، یاخود (أَنْزَابٍ لِأَزْوَاجِهِنَّ)، نافره ته کان هاوته مه نن، یاخود نافره ته کان هاوته مه نن له گډل هاوسه ره کانیاڼدا، نهمه ش مه به ست پتی نه وه یه که نافره تانی به هه شت، هه موویان چ خوړیبه کان که به تایه ت خوا دروستیان ده کات، چ نافره تانی دنیا، هه موویان به و شپوه یه ده بن، نه و سیغه تانه ی که خوا هه لیان دده له نافره تانی به هه شت، هه موویان ده گریته وه.

(۹) ﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، نهمه نه وه یه که به لیتنان پتی دددری بو روژی لیترسینه وه، ﴿تُوعَدُونَ﴾، خوتندراو یشه ته وه: (تُوعَدُونَ)، به لیتیان پتی دددری، به شپوه ی دواندن (خطاب) و به شپوه ی نادیار (غالب).

(۱۰) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا﴾، به دلنیایی نهمه بزویو تیمه یه، روژی ته رخاڼکراو تایه تی تیمه ی (بو به نده چاکه کان).

(۱۱) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ شَأٍ﴾، برانی بو نیه (أَي: زَوَالٍ وَانْقِطَاعٍ)، برانی بو نیه له به ین چوونی بو نیه، که خوا ده فهرموی: ﴿هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، واته: پتیان ده گوتری: که نهمه نه وه یه بو روژی لیترسینه وه به لیتنان پتی دددری، تنجا که خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقًا مَا لَكُمْ مِنْ شَأٍ﴾، به چوار جوړ جه ختکراو ده ته وه:

۱- به ﴿إِنَّ﴾، ته نکید کراوه ته وه.

۲- به ﴿هَذَا﴾، که ناوه بو تاماژه، واته: نهم بژیوه بژیوکی تاییه ته، به ودهش ته نکید کراوه ته وه.

۳- ﴿لَرْزُقْنَا﴾، به (ل) ی جه ختکردنه وه، چاکه ی دبارو به رچاوی ټیمه به.

۴- ﴿مَا لَكُمْ مِنْ شَايٍ﴾، که له به یں چوونی بو نیه.

به چوار سیفه تان خوا ی به خشر باسی نهو بژیوه ی کردوه.

که واته: سه رجه م نهو سیفه تانه ی که خوا ﴿لَنْ﴾ نیعمه ته کانی که بو پایزکارانی له به هه شتدا داناو، پټیان وه صف ده کات، ده (۱۰) سیفه تن:

۱- ﴿لِحَسَنِ مَّاءٍ﴾، باشتین سه ره نجام، باشتین سه ره نجام گشتگیره بو هه موو نهو نیعمه تانه ی که دوا یی باس ده کر ټن، باشتین ناکام و سه ره نجام و، باشتین شو ټن و جیکاو ړنگا، دوا یی سه رجه م مو فړه ده کانی دیکه ده کر ټه وه خو ی.

۲- ﴿جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾، باغه هه میسه ییه کائن.

۳- ﴿مُفْنَنَةٍ لِّمَ الْاُوتْبُ﴾، ده رگا و ده روازه کانیان به پروویان دا کراونه وه به هه میسه یی.

۴- ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا﴾، له و ټدا پا ټده ره وه و شاندا دهرن.

۵- ﴿يَدْخُلُونَ فِيهَا بِغَيْرِ كَيْفٍ﴾، له و ټدا زور میوه ی ټټدا داوا ده کهن، واته: میوه ی جوړاو جوړ.

۶- ﴿وَشَرَابٍ﴾، هه روه ها خوار دنه وه یه کی نایاب، که لټره دا خوا ﴿لَنْ﴾ نه یخستو ته پروو نهو شراب و خوار دنه وه یه چیه، ده گونجی مه ی بټ، ده گونجی هه نکو ټن بټ، ده گونجی شیر بټ، ده گونجی ناو بټ، وهک له شو ټنی دیکه دا هاتوه.

٧ ﴿وَعِنْدَهُمْ قُضِرَتِ الْأَرْبَابُ﴾، ھەروەھا لەلایان ئافەرەتاتیک کە چاوەکفی خۆیان لەسەر مێردەکانی خۆیان کورت ھەڵناوە، ھاوئەمە نیشیان.

٨- ﴿هَذَا مَا نُوْعِدُونَ﴾ یۆمِ الْحِسَابِ ﴿﴾ ئەمە ئەوەیە کە بۆ پۆژی لیبرسینەو بەلێتتان بێ دەدری، واتە: دانیان.

٩ ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا﴾ ئەمە بۆ یوئیکێ ئیمە، بە تایبەت دابینمان کردووە تەرخامان کردووە بۆ دۆستە کامان.

١٠- ﴿مَا لَهُمْ مِنْ نَفَارٍ﴾، کە لەبەر نایەت و کۆتایی نایەت.

مه سه له ی دووه م:

له خوا یاخیانی ملهوړ خراپترین سهره نجامیان هه یه، که دۆزه خه و، تیدا ده برژتیرین و خراپترین جیسی تیدا پاکشان و تیدا پشوودانه و، خوادنه و هیان ناوی کولیو داغ و کیم و زووخواه و، چندان جوړه نازارو نه شکه نجه ی دیکه ی هاوشیوه ی نه وه ش:

خوا ده فیه رموی: ﴿ هَذَا وَارِكٌ لِلطَّغْيَنِ لَشَرِّ مَتَابٍ ۝۵۵ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَ ۝۵۶ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ۝۵۷ وَآخِرُ مِنْ شَكْلِهِ ۝۵۸ ۝۵۹﴾

شیکردنه وه ی لهم ئایه تانه، له پنځ برکه دا:

(۱) - ﴿ هَذَا وَارِكٌ لِلطَّغْيَنِ لَشَرِّ مَتَابٍ ﴾، نه مه و بۆ یاخیان خراپترین سهره نجام هه یه ﴿ هَذَا ﴾، نه مه ناوی ئاماژه (إسم إشارة) یه، به کاره ی تراوه له گواسته وه له بابه تیکه وه بۆ بابه تیکی دیکه، واته: نه وه ی رابرد رابرد، نجا دینه سهر بابه تیکی دیکه: به دلنایای بۆ یاخیان خراپترین سهره نجام هه یه.

(۲) - ﴿ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَنْسَ الْمِهَادُ ﴾، نجا وه سفی نه و خراپترین سهره نجامه ده کات: دۆزه خ، تیدا ده برژتیرین، تیدا ده پیشترین، خراپترین شوینی پشوودان و تیدا سره و تنه. (المهاد: الفراش)، (المختصّص بالذّمّ مَخْذُوفٌ، أي: قَبِيضٌ الْمِهَادُ جَهَنَّمُ)، تابه تکرارو به زه م فرتیراوه: خراپترین شوینی تیدا پاکشان و پشوودان، دۆزه خه.

(۴) - ﴿ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ ﴾، نه مه بابیچیزن ناوی داغ و زووخوا، دیسان ﴿ هَذَا ﴾، ده گونج بۆ گواسته وه بن، له مه به ستیکه وه بۆ مه به ستیکی دیکه، واته: نه وه ی باسکرا باسکرا، یاخود: ﴿ هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ ﴾، با نه مه بچیزن، که ناوی کولاو داغه له گه ل کیم و زووخوا و، (عَسَاقٌ) خوتندراویشه ته وه: (عَسَاقٌ)، به بێ گیره (شه دده)، (وَالْعَسَاقُ: أَوِ الْعَسَاقُ: مَا يَغْشَى، أَي: يَسِيلُ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِ النَّارِ)، کیم و زووخوا ی برینی

دۆزەخیانە كە دېتە خوار، ﴿هٰذَا فَلْيَذُوقُوْهُ﴾، با ئەو ئاوى كۆلۈۋ كېم و زووخاۋە بېجىز، ياخۇد: ﴿هٰذَا﴾، يانى: ئەو سزاۋ ئازاردانە بەو شىۋەيەو با بەو شىۋەيە بېجىز. (۵)- ﴿وَمَّا خَرَّ مِنْ شَكْلِهِۦ اَزْوَاجٌ﴾، مەرۈدەھا لە شىۋەى ئەۋە جۆرى دېكەش ھەن. خويندراۋىشە تەۋە: (وَآخِرُ)، (آخِر) بۆ يەكەو (آخِر)، بۆ كۆيە، واتە: زۆر جۆرە سزاى دېكەش ھەن ﴿مِنْ شَكْلِهِۦ﴾، لە شىۋەى ئەۋەى راپېرد، ﴿اَزْوَاجٌ﴾، واتە: (أَصْنَافٌ، أَنْوَاعٌ)، يانى: زۆر جۆرى دېكەش ھەن و بەس ئەۋەندە نىيە كە باسكرا، وشەى (شكىل)، واتە: وېنەى ئەۋە لە جۆرىدا لە شىۋەو چۆنىيەتتى دا، ئەگەر (آخِر) یش بېت واتە: زۆر جۆرە سزاى دېكەش ھەن، كەۋاتە: ئەو سزايەش كە بۆ لە خوا ياخييان ديارىيكرائە، بە ھەۋت (۷) سېفەتان يېئناسە كراۋە:

۱- ﴿لَشَرِّ مَآبٍ﴾، خراپترىن سەرەنجام، خراپترىن سەرەنجامنىش ھەموو شتەكانى دېكە دەگرتىتەۋە تېۋ خۇي.

۲- ﴿جَهَنَّمَ﴾، ئاۋى ناسران (غەلەم)ى دۆزەخە.

۳- ﴿يَصَلُّونَهَا﴾، تېدا دەبرژىندىر، دەپىشىتىر.

۴- ﴿فِي سِرِّ الْهَادِ﴾، خراپترىن شۆينى پشۋودان و تېدا سەرۋىتنە.

۵- ﴿هٰذَا فَلْيَذُوقُوْهُ حَبِيرٌ﴾، با بېجىز ئاۋى كۆلۈۋ داغ.

۶- ﴿وَعَنَاقٍ﴾، كېم و زووخاۋ.

۷- ﴿وَمَّا خَرَّ مِنْ شَكْلِهِۦ اَزْوَاجٌ﴾، ئازارو سزاى دېكەش ھەيە، ياخۇد خواردەنەۋەى دېكەش ھەيە لە شىۋەى ئەۋەو ئەۋىش ھەر جۆراۋ جۆرە.

يىگۈمان كەسانىك دۆستى خۋابىن، خوا ﷻ شۆيىتىك درۋست بىكات تايىبەت بۆ نىسپراحت و تېدا پشۋودانى ئەۋان و ژيان و گۈزەرانى ئەۋان، ۋاچاۋەپى دەكرى خۇشترىن شۆين بى و چاكرىن نازو نىعمەتى تېدا بى، ھەرۋەك كەسانىكىش

دوژمن و ناحهزی خوابن، له تاقیکردنه وهی دنیای خوادا کهوتن، ههرو چاوه پری دهکری که نه و شوینه ی بویان ئاماده دهکری، خراپترین و پیستین شوین بی و به سهختترین سزا، سزا بدرین.

خوا به لوتف و کهردمی خوئی ئیمه له دۆستانی خوئی بکیرپی و، هانپاریزی له وهی که توخنی نه و سیفه تانه و نه و کرده وانه بکهوین که له خوامان دوورده خه نه وه، سه ره نجام تووشی نه و سه ره نجام و ئازارو مهینه تیه مان دهکن، که خوا ﷻ باسی کردوه، بۆ نه وهی مروفه کان بسله منه وه بپرینگینه وه له گونا هو تاوان و له کوفرو له یاخیی بوون، هه ره وک باسی به هه شتیشمان بۆ ده کات، بۆ نه وهی هانده رمان بی بۆ به ندایه تیی چاکتر بۆ خو، هه وه ه بۆ زیاتر پرووکردنه خوا، که سه ره نجامیش هه م له دنیا دا به قازانجی خۆمان ده شکسته وه، هه م له دوا پرۆژیشدا.

مەسەلەى سىيەم:

مشتو مېرى سەران و شۈنكىكە وتووانى بېيروايان لە دۆزەخدا، ھەركاميان قسە بەھوى دېكە دەلى و، شۈنكىكە وتوۋە فرىودراۋەكان (كلاو لەسەر ناۋەكان)، خەتاي سەركرەدەو دەمراستەكانيان دەگرن و، داۋاش لە خوا دەكەن كە سزاۋ نازارى ئەو سەركرەدەو دەمراستانە دووقات، ياخود چەند قات بىكات، سەرانى كوفرىش بە گالتە بەخۇ كەرنەۋە، پەخەنە لە خۇيان دەگرن، كە مامەلەى ھەلەيان لەگەل مسولمانانى چەوساۋەدا كەردە لە دنياۋا، تىستا ئەوان لە شۈنكىكى دېكەن، كە بەھەشتە، ئەمانىش (واتە: سەرانى ئەھلى كوفرىش) بۇخۇيان لە دۆزەخدا دەنالىن:

خو دەفەرموى: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْجَا يَهُمُّ إِيَّاهُمْ صَلَواتُ النَّارِ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَا يَكُرْ أَنْتُمْ قَدْ تَمْتَوُوهُمْ لَنَا فَيَنْتَسِرُوا ﴿٩﴾ قَالُوا رِسًا مِّنْ قَدَمٍ لَّنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿١٠﴾ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿١١﴾ أَخَذَتْهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ رَآغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿١٢﴾ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿١٣﴾﴾

شىكرەنەھوى ئەم ئايەتەنە، لە چۈاردە بىرگەدا:

۱- ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ﴾، ئەمە كۆمەلەىكى زۆرە، لەگەل تېۋە خۇتبەستىون، بىگومان كە ئەمە دەگوتى: (مَقُولٌ قَوْلٌ قَائِلٌ)، بىگومان كوتراۋى قسەى بىزەرىكە، نىجا ئايا ئەو بىزەرە كىيە؟ ھەندىك دەلىن: دۆزەخەۋانەكان (خَزَنَةُ جَهَنَّمَ) ن، ھەندىك دەلىن: سەرانى لە خوا ياخىي (ئەھلى كوفرن) لە بەينى خۇياندا ئەۋە بە يەكدى دەلىن، ھەردوو پايەكان پىدەچەن، دەگونجى لە بەينى خۇياندا بە يەكدى بلىن: ئەۋانەش كۆمەلەىكىن، لەگەل تېۋەدا خۇ دەپەستە تېۋ دۆزەخەۋە، دەشگونجى دۆزەخەۋانەكان پىيان بلىن.

بەلام ئايا ئەو كۆمەلە زۆرە كىن؟

ئەو كۆمەلە زۆرە، بە تەئكىد شۇنىكە وتوۋە ھەلخەلە تېئراۋە كانىيان، ئەوانەن كە سەر كىردە فرىودە رەكان كىلاۋىيان لەسەر ناۋن، ئەوانەى لە دىئادا لاسايان كىردوۋنە و دەو شۇنىيان كە وتوۋن و پىشيان لە مستى ئەوان ناۋە، عەقلى خۇيان ئىجازە داۋە بە عەقلى ئەوان بىريان كىردۆتەو، بە دۋاى پىى ھەلەى وان كە وتوۋن، ئىجا كە دەلئىن: ﴿مَنْحَجْمٌ مَّعَكُمْ﴾، (إِقْتَحَام): بىرىتە لەۋدى كە كەسىك پوو بكا تە شىتىكى مەترسىدار، ياخود بە تۆبىزى خۇى لە شۇنىتىكى تەنگەبەر بپەستى، ياخود بچىتە ئىو كۆمەلەكە ھە كە ھاۋكوۋى ئەوان نەبى، كە لىرەدا ۋا پىدە چى ئەوان مەبەستىيان ئەۋەبى: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾، (أَي: يَدْخُلُونَ مَعَكُمْ النَّارَ، وَلَيْسُوا كُفْأًا لَّكُمْ، وَكَأَنَّهُمْ يُفْجِمُونَ أَنْفُسَهُمْ إِفْعَامًا يَنْتَكُم)، لە بەنى خۇياندا بە بە كدى دەلئىن: ئەوانەش كۆمەلەكە ئەۋە ھاتن، لەگەل ئىۋەدا خۇ تىدە پەستىون و ھاۋتاۋ ھاۋكوۋى ئىمە نىن، چونكە ئەوانە لە دىئادا شۇنىكە وتوۋى ئىمە بوون، گوۋى لە مستى ئىمە بوون، بە لام تىستا بە خۇ تىپەستان خۇ تىدە پەستىون، بە لام ئەگەر قسەى دۆزە خەۋانەنە كان بى واتە: ئەوانەش ۋەك چۆن ئىۋە خۇئان پەستاۋتە ئىو دۆزەخ، ئەوانەش ئەو كۆمەلە زۆرەش كە شۇنىكە وتوۋانى ئىۋەن، ئەۋانىش لەگەل ئىۋە خۇيان دەخەنە ئىو دۆزەخەۋە.

(۲) - ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾، يانى: بە خىر نەيەن، چونكە (مَرْحَبًا بِكَ) يانى: (جَنَّتْ مَكَانًا رَجَبًا)، ھاقى بۇ شۇنىتىكى فراۋان، لە عەرەبىدا دەگوتى: (أَهْلًا وَسَهْلًا وَمَرْحَبًا)، يانى: (نَزَلَتْ أَهْلًا، وَوَجَدَتْ مَكَانًا سَهْلًا، وَلَرَحْبًا بِكَ)، يانى: ھاتىە لای كەس و كارت و، شۇنى سىنات چىنگ كە وتوۋە، بە خىرت دىنن.

كە دەلئىن: ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾، ئەمە ۋاپىدە چى قسەى سەر كىردە دەمراستە كان بى، بەو كۆمەلە دەلئىن، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەى ئەو كۆمەلە زۆرەش شۇنىكە وتوۋانى ئەوان بوون، بۇيە دەلئىن: بە خىر نەيەن: (مَرْحَبًا: مِنَ الرُّحْبِ أَتَيْتَ رُحْبًا، أَي: مَكَانًا ذَا رُحْبٍ)، ھاقى بۇ شۇنىتىكى خاۋەن فراۋانىي، كە مەبەست پىى فراۋانى مەجازىيە، واتە: ئىمە دىخۇشىن بە تۆ و ئارەزومەند بوۋىن، ياخود

تامه زروبووین، بو دیدارت، به لام که ده لئین: ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾، واته: تیمه
تامه زرووی دیداریان نین و، خو شییمان لییان نایهت و چاره مان ناوئین.

بوچی؟

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ﴾، به دنیایی نه وان ده چنه ئیو ناگره وه، پیشتریش گو تو ومانه:
(صلي): بریتیه له جوړه سووتانکی تایهت له ناگردا، ئه ویش ئه وه یه که له هه موو لاهه
نهو ناگره تینی بو بئین و بیرژئین، یان بییشئین، ده گوتری: (شاة مضية)، مه ریک که
بهو شیوه یه ده برژئری، که له هه موو لاهه ناگر لئیده دا، به عه ره بیی عه ومانه پئی
ده لئین: (مه گزوف).

(۴) - ﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ﴾، شوئنکه و تو وه کانیش وه لامی سه رکرده و
ده مرسته کانیاں ده دهنه وه ده لئین: به لکو ئیوه به خیر نه یه، (بل: للإضراب الإطالي لِرْدُ
الشُّنْمِ عَلَيْهِم)، (بل) لیره دا بو (إضراب) یانی: له قسه یه که وه ده گوازیه وه بو قسه یه کی
دیکه، به لام مه به ست پئی هه لوه شانده وه ی قسه ی به رانه ره، بو ئه وه ی نه وانیش
قسه که یان پئ بلئنه وه، چونکه که نه وان ده لئین: به خیر نه یه، ئه وه جئو پئدانیکه،
نه وانیش نه و جئوه یان پئ ده لئنه وه: به لکو بو خو تان به خیر نه یه.

(۵) - ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوْهُ لَنَا﴾، ئیوه بوون نه مه تان بو پیشخستین.

نه مه وه ک پاساو دانه وه ی نه وه یه که بوچی قسه که یان پئ ده لئنه وه؟ که
ده لئین: ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوْهُ لَنَا﴾، که ﴿أَنْتُمْ﴾، له سه رکداره که ی پیشخراوه، نه مه
کورت هه لئیان ده گه یه نئ، واته: هه ر ئیوه تووشی زیانتان کردین و، تووشی نه م
چاره نوو سه تان کردین، نه ک که سی دیکه، ئجا که ده لئین: ﴿قَدْ مَتَمُّوْهُ لَنَا﴾،
به راناوی ئیرینه ده به ئین، واته: نه م واقیعه که تئیداین، یان نه م شوئنه که
هاتووینه ئیوی، ئیوه بو تان پیشخستین و واتان کرد که تیمه گرفتار بین پیته وه،
(التَّقْدِيمُ: جَعَلَ الشَّيْءَ قُدَّامَ غَيْرِهِ، أَي: جَعَلَهُ بِحَيْثُ يَجْذُو قَرِيباً مِنْهُ)، (تقديم):
نه وه یه که شتیک له پیش که سیک دابندری و وابی که لئینزیک بی.

۶- ﴿فَيَسَّ الْفَرَارُ﴾. واته: تیره خراپترین نشینگه به، یاخود: خراپترین مانه وه به، (الْقَرَارُ: الْمَكْتُ أَوْ مَكَانُ الْقَرَارِ)، (قرار) مانه وه یان شوینی مانه وه به، تیره خراپترین نشینگه به، یان خراپترین نیشته جی بوون نهم نیشته جی بوونه به، که لیره دا نیشته جی بووین، (أَي: مَا قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا مِنَ الْعَذَابِ أَسْوَأَ عَذَابٍ وَأَسْوَأَ مُسْتَقَرًّا)، ﴿فَيَسَّ الْفَرَارُ﴾. واته: تیره خراپترین نشینگه به، هه رو دک تووشی خراپترین سزاش بووین، ئنجا بیوه به و دهرده تان بردین، که بیینه خراپترین شوینه وه و، خراپترین سزاش بچیژین.

۷- ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدُّهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ﴾. شوینکه وتوووه هه لئه هه تیراوه کان (کلاو له سه ر نراوه کان)، ده ست و پیوه نده لاسایی که ره وه کان گوئیان: پهروه دگامان! هه ر که سیک نه مه ی بو هینا وینه پیش و تووشی نهم حاله ی کردووین، سزای یان نازاری بو چند قات بکه وه له ناگر، (الضَّعْفُ: ضَمُّ مِثْلِ الشَّيْءِ إِلَيْهِ فَمَضَاعًا)، (ضعف): نه وه به که شتیک به نه ندازه ی خو ی یاخود زیاتر، دوو قات، یاخود چند قات، بخریته گه لی، هه لئه ته نه مه قسه ی شوینکه وتوووه کانه، قسه ی ده ست و پیوه نده هه لئه له تاوه کانه، که به دوا ی طاغووت و له خوا یاخیه کاند ا رپوشتوون، که هیچیان به ده ست نامیتی، نه وه نه بی که خوا توله یه کیان بو بکاته وه و فهره بوویان بو بکاته وه، نه ویش به وه که سزای سه رکرده کان دوو قات، یاخود چند قات هی نه و شوینکه وتوووه هه لئه له تاوانه بی.

نهمش له چند شوینیک له قورئاندا هاتوه، که شوینکه وتوووه کان به ناوات ده خوازن، خوژگه ده خوازن و ده پارتنه وه له خوا، که سزای نه وانه ی هه لئاخه له تاندوون، نه وانه ی کلاویان له سه ر ناون، دوو به رانبهر، یاخود چند به رانبهر بکاته وه، بو وینه: له سووره ی (الأعراف) دا ده فهرموی: ﴿... قَالَتْ أَخْرَجْنَهُمْ لَّا وَلَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَجَاءَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ...﴾ (۲۸) واته: نه وانه ی دوا یی به وانه ی پیشیان گوت: {شوینکه وتوووه کان به سه رانیان گوت، به وانه ی پیشره بوون، به سه رکرده کان} پهروه دگامان! ته مانه ئیمه یان گومرا کرد، بویه سزای دوو قات، یان چند قاتیان بده، با سزای نه وان دوو به رانبهر،

یان چەند بەرانبەری تیمە بێ! بەلام لەوێ خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿لِكُلِّ ضَعْفٍ وَلَكِنَّ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الأعراف) بۆ هەر کامیکتان سزای دوو قات، یان چەند قات هەیه، بەلام نازانن.

تیمە لەوێ لە تەفسیری سوپرهتی (الأعراف) دا، باسیکی سەر بە خۆمان لەو بارهوه کردووه ههموو نهو ئایه تانهی، لهوبارهوه له قورتاندا هاتوون، له سوپره ته کانی: (الأعراف، ابراهيم، السبا، غافر) دا، ههموو یانمان کوکردۆتهوه ههتاومانن، که وینهیهکی تهواترمان به دهستهوه دهدهن و له ههموو گوشه کانهوه، چونکه خوا ﷻ که بابەتیک باس دهکات له قورتاندا، جاری وایه له سوپره تیکدا له گوشه یه کهوهو، له سوپره تیکی دیکه دا له گوشه یه کی دیکه وهو، له سوپره تیکی دیکه دا بواریکی دیکه ی دینی، به پیتی نهو رهوت (سیاق) ه که سوپره ته که ی تیدا دابه زیوده، به پیتی نهو کهش و ههوابه که ده بخوازی، ئنجا ئه گهر بهوێ دیمه تیکی ته واوت دهستبه کهوێ لهو بابته، پتویسته ههموو ئایه ته کان پتکه وه کوپکه یه وه، که تیمه وێرای سوپرهتی (الأعراف) له سوپرهتی (السبا) یشدا باسی نهو بابته مان کردوه.

۸- ﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾، گویشیان: چیمانه پیاوانتیک نابینن، تیمه له خراپه کارانمان ده ژماردن؟ نهو ده قسه ی سهرکرده کانه، نهوانه ی خه لکیان گومرا کردوه، قسه ی له خوا باخیه گومرا که ره کانه، چونکه نهوان بوون که خه لکیان به کم و خراپ ته ماشا کردوه، ﴿وَقَالُوا مَا لَنَا﴾، گویشان: چیمانه؟ ﴿لَا نَرَىٰ رِجَالًا﴾، پیاوانتیک نابینن ﴿كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾، که تیمه کاتی خوێ (واته: له دنیا دا) له خراپه کارانمان له قه له م ده دان، بهو واتیه که پیمان وابوو هیچ له باراندا نه بوون، هیچ و پووچن، هه رجیی و په رجیین، وهک سه رانی گه لی نووح، به نوح ﷺ ده لێن: ﴿... وَمَا زَنَّاكَ أَتَّبَعَكَ إِلَّا الذُّبَابُ هُمْ أَزْدِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ﴾ (٢٧)، هود، نابینن شویتت کهوێن، جگه لهوانه مان که هیچ و پووچن، ساده و سه رکێلن، عه قلیان به ده ره وه یه و قوول نین.

۹- ﴿أَتَّخَذْتَهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾. نایا به گالته جارمان گرتبوون (بهناهق) یان چاوه کاهمان لئیان لاداون (نایابینین)؟! تویره ره وان زوریان قسه له باره ی نهم دوو پسته یه وه کردوه، که به دوو شیوه خوینراونه وه:

ا- ﴿أَتَّخَذْتَهُمْ سَخِرِيًّا﴾؟ به پرسیار کردن: نایا تیمه نهواغان به گالته پیکراو گرتبوو؟
ب- ههروه ها خویندراویشه توه: ﴿إِتَّخَذْنَاَهُمْ سَخِرِيًّا﴾، تیمه نهواغان به گالته پیکراو گرتبوو، گالته مان پی ده کردن، وهک له مانا گشتیه که شی دا تاماژده مان پیتدا، نجا نهمه به گشتیی دوو نه گهری هن:

۱- نهمه پرسیار کردتیکی راسته قینه (استفهام حقیقی) بی و، بپرسن: بوچی نهوان نابین؟ ﴿أَتَّخَذْتَهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾؟! یانی: نایا تیمه بهناهق گالته مان پیتان ده کرد - به لام شایسته نهوه نه بوون - یان: چاومان لئیان لایانداده بویان به دییان ناکه ین له دۆزه خ دا؟!

۲- نهمه پرسیار کردتیکی سه رزه نشتکارانه بی بو خویان، نهک پرسیار کردنی راسته قینه بی، چونکه ده زانن که نهوان لیتره نین، له دۆزه خدا نین و له شویتیکی دیکه ن که به هه شته، نجا من مانای دووهم زیاتر ده چیتته دلوه، که مانایه که ی ناوای لیدیته وه: (مَا لَنَا لَا نَرَى رَجُلًا مَعَنَا فِي النَّارِ كَانُوا عِنْدَنَا أَشْرَارًا، كُنَّا نَسْخَرُ بِهِمْ؟ ثُمَّ أَضْرَبُوا وَقَالُوا: بَلْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ، فَلَا نَرَاهُمْ فِيهَا، وَإِنْ كَانُوا مَعَنَا، أَوْ زَاغَتْ أَبْصَارُنَا عَنْهُمْ وَكُنْتُ أَفْهَامُنَا عَنْهُمْ، حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا مَقَامُهُمْ)، واته: بوچی پیواوتیک له دۆزه خ دا نابینن که تیمه له خرابه کاراهمان دادنهان؟
{واته: له دنیا دا پیمان وابوو هه رچی و پهرچیین و خه لکی بی که لکن} گالته مان پی ده کردن، دواپی ده لئین: به لکو نایا له بهر نهوه چاومان نایابینین نه گهرنا له گه لمانن له دۆزه خدا، به لام چاومان لئیان لایانداده؟ یان: نایا تیمه له دنیا دا چاومان باشی نه ده بینن و عه قلمان باشی کار نه ده کرد، تاکو پتگه و پله ی نهوان چاک دهرک بکه ین، که نهوان وهک تیمه نه بوون و شایسته ی دۆزه خ نه بوون {نهوان تیستا له شویتیکی دیکه ن}؟!
به لام نه گهر به: ﴿أَتَّخَذْتَهُمْ سَخِرِيًّا﴾، بخویندرتته وه: نایا تیمه گالته مان پی ده کردن؟

نهو کاته مانابه کهی ناوای لی دیتهوه: (اتَّخَذُوا سَخِرِيًّا، وَلَمْ يَكُونُوا كَذَلِكَ فَلَمَّ يَدْخُلُوا مَعَنَا النَّارَ، فَهُمْ فِي الْجَهَنَّمَ؟ أَمْ دَخَلُوهَا مَعَنَا، وَلَكِنْ مَالَتْ أَبْصَارُنَا عَنْهُمْ فَلَا نَرَاهُمْ)^(١٠)، واته: نایا تیمه له دونیادا گالته مان پت ده کردن و، نهوانیش شایسته ی نهوه نه بوون بویه له که لمان نه هاتوونه نیو ناگره وه و نهوان له به ههشت دان، یاخود له که لماندا هاتوونه نیو ناگر، به لام تیمه چاومان لیان لایانداده و نایان بینین؟!

ته ماشای زۆربه ی تهفسیره کانم کرد، به لام (إِبْنِ عَجِيْبَةَ) له هه موویان باشت مانای نه م دوو پرسته قورئانییه موباره که ی هیتا بوو، هه لبه ته زانایانی دیکه ش زۆر قسه یان لی کردوه، به لام هه مووی دیته وه سه ر نهو دووه ی باسمان کردن. (١٠)- له کۆتایی دا خوا فهرموویه تی: ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَافُ أَهْلَ النَّارِ﴾، به دلنایی نهوه پاسته و چه سپاوه، نه م مش و مرو نا کوکییه ی خه لکی ناگر، واته: خاوه دانی ناگر، نهوانه ی له ناگری دۆزه خدان، نهو مش و مرو ده مه قاله یان پتکه وه ده پت، یانی: سه ران و شوینکه وتووایان، سه رکرده کان و په پره وانیان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شهم ❖

پېناسەى نەم دەرسە

نەم دەرسەمان كە دەرسى كۇتايىيە، ئابەتەكانى: (۶۵ - ۸۸) دەگىرتە خۇى، واتە: (۲۴) ئابەق كۇتايى، تەوهرى سەرەكىشى دواى فەرمانكردنى خوا بە راگەباندىنى ھۇشياركەرەوھىي پىغەمبەر ﷺ، ئاكىيەتىى خوا لە پەسترونتىيى داو، ھەواىكىى مەزن بوونى، قورئان، يەكسەر باسى دروستكرانى ئادەم و كړنووشى رېز لىكرتنى فرىستان بۇ بردنى و، سەرپىچىيى كردنى ئىبلىس لەو كړنووش بردنەى رېز لىكرتەو، لە ئەنجامى ئەوهدا نەفرىن لىكرانى لە لايەن خواى دادگەرەوھەو، دەركرانى لە بەھەشت و... ھتە.

لە كۇتايىشدا خواى بەرزو مەزن بە پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ دەفەرەمۆى: بە خەلك رابگەيەنە كە ھىچ چاوەروانىيەكى لىيان نىەو، ھىچ بار گرانييەكى بۇيان نىە، قورئانىش بەس بىرخەرەوھىيە بۇ جىھانىيان و، بەم زووانەش ھەوالەكەى دەزانن.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ الْوَحْيُ وَإِنِّي أَنَا الْبَشَرُ الْأَوَّلُ﴾ (۲۱) ﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ﴾ (۲۲) ﴿إِن يَوْحَىٰ إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (۲۳) ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ (۲۴) ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (۲۵) ﴿فَسَجَدَ الْمَلَأِكَةُ كُلُّهُمْ أَسْجُودًا﴾ (۲۶) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (۲۷) ﴿قَالَ إِنِّي لَبِيسٌ مَّا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ يَدَيَّ اسْتَكَبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ﴾ (۲۸) ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ (۲۹) ﴿قَالَ فَاهْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ (۳۰) ﴿وَلَوْ عَلَيكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (۳۱) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (۳۲)

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٨٠﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٨١﴾ قَالَ فَبِعَرَّتِكَ لَا تُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾ لَا مَلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾

مانای ده قافو ده قی نایه تہ کان

((نہی موحہ ممہد))! بلئی: بہ دنیایی من تہ نیا وریاکہ رہوہ و ترسیئتہرم و، جگہ لہ خواہی تہ نیای ملیتکہ چکہر ہیچ پەروردگاری نہ ﴿٧٥﴾ پەروردگاری ناسمانہ کان و زہوی و نہوہی نیوانیان، زالی لیبوردهیہ ﴿٧٦﴾ بلئی: نہوہ ہوا لیکہی مہزنہ ﴿٧٧﴾ کہ نیوہ لئی پروو وەرچہرختنہرن (پشتگوئی خہرن) ﴿٧٨﴾ من ہیچ زانیہریہ کم لہ بارہی کومہلی بالآ (فریشتان، فریشتہ زور لہ خوا نزیکہ کان) نہبوو، کاتیک کہوتبوونہ مشت و مپرہوہ (لہ بارہی دروستکردنی نادرہوہ)، بہ لام خوا لہ پئی سرووشوہ ناگاداری کردمہوہ ﴿٧٩﴾ نہوہش کہ بوم سرووش دہ کرق (لہ کاروباری پهنانی فریشتان) تہ نیا لہو سؤنگہوہیہ کہ من ہوشیارکہرہوہیہ کی پروونم ﴿٨٠﴾ (یاد بکہوہ)! کاتیک پەروردگارت بہ فریشتانی فہرموو: من بہدہیئتہری (جہستہی) مروفتیکم لہ قورق ﴿٨١﴾ نجا ہەر کات ریک و پتکم کرد (جہستہ کہیم نامادہ کرد بو گیان بہبہردا کران)و، لہ گیانی خوم (گیانیک کہ دروستکاروی تابیہ تیی خومہ) فووم پیدا کرد، بوئی بہ کړنووشدا بکہون (وہک ریز لینان) ﴿٨٢﴾ یہ کسہر فریشتہ کان تیکراو ویکرا کړنووشیان برد ﴿٨٣﴾ بیتجگہ لہ نیلیس، خوئی بہ زلگرت و لہ بیبروایان بوو ﴿٨٤﴾ خوا فہرمووی: نہی نیلیس! چی نہیہشت کہ کړنووش (ی سلاوکردن و ریز گرتن) بو کہ سیک ببہی کہ بہ دوو دہستی خوم (بہ شیوہی تابیہت) دروستم کردوہ، نایا ہەر

(له بهرانبهر ئادهمدا) خۆت به زلگرت یان اپیت وایه) ههر له بالاییانی (و له وه بهرزتری کپنووشی پێز گرتن بۆ ئادهم بیهی؟) (٧٥) (ئیلیس) گوئی: من لهو باشترم، (چونکه) منت له ئاگر دروستکردوه، ئهوت له فوری دروستکردوه (٧٦) (خو) فهرمووی: لێی (له بهههشتی) بچۆ دهرفی، پێگومان تۆ دهرکراوو دوورخراوهی (له بهزهیی خوا) (٧٧) ههتا پوژی سزاو پاداشت نهفرینی منت له سه ر بێ (٧٨) (ئیلیس) گوئی: پهروهر دگرم! ههتا پوژی که مروڤه کان دوی مردنیان تیدا زیندوو دهکرنهوه، مۆله تم بده (بهپۆلهوه له ژياندا) (٧٩) (خوا) فهرمووی: پێگومان تۆ له مۆله ت دراوان و هیلدراوانی (٨٠) تاکو پوژی کتی زانراو (دیاریکرو) (٨١) (ئیلیس) گوئی: سویند به عیززهنت (مروڤه کان) تیکراپان سه رکهردان و بيمراد ده کهم (٨٢) بێچکه له بهنده هه لێژارده کانت له ئیواندا (٨٣) (خو) فهرمووی: سویند به هه ق و نه نیا هه قیش ده لێم (٨٤) مسۆگه ر دۆزه خ پر ده کهم له تیکرای وه چه ی تۆش و، لهوانه ی له وان (وه چه ی ئادهم) بش شوینت بکه ون (٨٥) (ئهی موحهممه دا!) بلێ: هیچ کرته کتان له بهرانبه ر (که بانیدی په یامی خوا) دا لێ داوا ناکه م و، من له زۆر له خۆ که ران و لڤ لێهه ران نیم (٨٦) ئه م قورئانه ته نیا بیرخه ره وه به بۆ جیهانیان (٨٧) به دلتیاییش دوی ماوه یه کی که م هه وāl (پاستیی) ده کی ده زانن (٨٨).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْفَهَّارُ): مل ینکه چکه ر، (الْقَهْرُ: الْعَلَبَةُ وَالتَّذْلِيلُ مَعًا)، (قَهْرٌ): بریتیه له زالبوون و زه بوون کردن ینکه وه.

(نَبَأٌ): (النَّبَأُ: خَبَرٌ دُو فَائِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَخْضُلُ بِهِ عِلْمٌ، أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نَبَأٌ): هه وایکی سوود به خشی مه زنه که به هویه وه زانیاری، یا خود گومانیکی زال په ی داده بی.

(سَوَيْتُهُ): واته: ریکمخست، (السَّوِي: الْمَصُونُ عَنِ الْإِفْرَاطِ وَالتَّفْرِيطِ مِنْ حَبْثِ الْقَدْرِ وَالْكَثِيفَةِ)، (سَوِيٌّ): پارێزراو له تپه پاندن و له کورته پنان، له پرووی نه اندازه له پرووی چۆنیه تپیه وه.

(الْعَالَيْنِ): (الْعُلُو: ضِدُّ السُّفْلِ، وَالْعُلُو: الْإِرْتِفَاعُ، وَقَدْ عَلَى يَغْلُو غُلُوًّا وَهُوَ عَالٍ، (عُلُو: دژی (سُفْل) ه، (عُلُو) به ریزی، (سُفْل) نزمیی، و (عُلُو): به به ریزی ده گوتری، ده گوتری: (عَلَى يَغْلُو غُلُوًّا وَهُوَ عَالٍ)، به رز بوو، به رز ده بی، به رز بوونه وه، نهو به رزه.

(رَجِمَ): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ، يُقَالُ: رَجِمَ فَهُوَ مَرْجُومٌ، (رَجَام): به مانای به رد دی، (رَجِمَ): بریتیه له به رد پێدادان، ده گوتری: (رَجِمَ فَهُوَ مَرْجُومٌ)، نهو به ردی پێدادراو به رد پێدادراوه، به رد باران کراوه.

(لَعَنَ): (الْعَنْ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ عَلَى سَبِيلِ السَّخَطِ)، (لَعَنَ): بریتیه له ده رکردن و دوورخستنه وه، به لام به هوێ لێ تووړه بوونه وه.

(فَانْظُرْ): (النَّظَرُ: الْإِنْتِظَارُ، نَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ، وَأَنْظَرْتُهُ: أَخَّرْتُهُ، (نَظَرُ): جاری وایه به مانای چاوه ریی کردنه، جاری واش ههیه به مانای تهماشا کردنه، (فَانْظُرْ)

واته: چاودریم بکه، مؤلهم بده، دهگوتری: (نَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ وَانْتَظَرْتُهُ) ههرسینکای به واتای: دوامخست و، مؤلهمداو، هیستمهوه، دین.

(التَّكْلِيفُ): (التَّكْلِيفُ: إِسْمٌ لِمَا يَفْعَلُ مَشَقَّةً، أَوْ تَصْنِيعٌ، أَوْ تَشْبِيعٌ)، (تَكْلُفٌ): ناوه بۆ ههر شتیک که به زهحمهت بکری، یان به (تَصْنِيعٌ) بکری، که سیک شتیک بکات که هی خوی نهبی، (أَوْ تَشْبِيعٌ): نهویش دیسان نهویه که که سیک زور له خوی بکاو کارتیک بکات، که پیچهوانهی سروشت و عادهتی بی، بویه من (مُتَّكِلِفِينَ) به زور له خوکه ران و، لاف لیده ران، مانام کردوه.

(حِجَبٌ): (وَقُلْتُ بِلَوِّ شَيْءٍ وَخُصُولُهُ، وَهُوَ مِنْهُمْ الْمَعْنَى، وَيَتَخَصَّصُ بِالْمُضَافِ إِلَيْهِ)، (حِجَبٌ): کاتی گه یشتنی شتیک و پهیدا بوونی شتیکه، له ئەصْلدا (حِجَبٌ) به مانای کات دی، به لأم ماناکهی نادیاره، به هوی پال ویدراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) که یهوه، ماناکهی دیار دهبی، ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ (۱) الإنسان، یانی ماوهیه که له رۆژگار.

مانای گشتینی نایه تهکان

خوا ﴿﴾ له کوتایی نهم سووره ته موباره کهدا، پوو ددکاته پیغه مبهری خاتهم موحه ممه د ﴿﴾ و فرمانی پی ددکات، که بفهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ﴾، بلی: من ته نیا هۆشیار که رهوه و ترسینه رو وریاکه رهوه، چونکه (الْإِنْذَارُ: إِغْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إِنْذَارٌ): ئاگادار کردنه وهیه له گه ل ترساندن دا، بویه زور جار وشه ی (مُنْذِرٌ): به وریاکه رهوه و ترسینه رو هۆشیار که رهوه، ماناده کهم و، جاری واهیه ههرسینکیان، جاری واهیه دووانیان و، جاری واهیه یه کیکیان به کاردینم.

(إِنْذَارٌ) نهوهیه که تو لایه نی به رانبهر ئاگادار بکهیهوه، به لأم ئاگادار کردنه وهیه که ترساندن له گه لدا بی، هۆشیار کردنه وهی له گه لدا بی، وه که نقور چکه به کی لیده ی، وریابه! تنجا خوا به پیغه مبهر ﴿﴾ دهفرموئ: بلی: من

ته نیا وریا که ره وه و ترسینه رم، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، هیچ په رستراو نیک نیه (شایسته ی په رسترا ن بئ) جگه له خوا ی تاکی مل پئ که چکه ر.

﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾، په روه ردگار و خواو دنی ناسمانه کان و زهوی و نه وهی نیوانیانه، زالی لیبوره دیه، زال و بالاده سته بو هر که سیک بیه وی بئ فره مانیی بکات، به سه ریه وه بالاده سته و، زاله، ﴿الْغَفُورُ﴾، زور لیبوره شه بو که سانی که بو لای بکه رینه وه و، داوای لیبوردنی لئ بکه ن، بو لای په شیمان بینه وه.

﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ﴾، بلئ: نه وه هه والیک ی مه زنه، وه ک دوا یی له مه سه له گرنگه کاند ا باسی ده که ی ن: زانیان گوتوویانه: نایا ﴿هُوَ﴾ که راناوه، بو کئ و بوچی ده چپته وه، نایا بو قورن ان ده چپته وه؟ بلئ: قورن ان هه والیک ی مه زنه، یان بو رژی دوا یی ده چپته وه؟ نه وه هه والیک ی مه زنه، که رژی دوا یی دئ، ننجا رژی دوا یی، نایا مه به ست پتی قوناغی به که مه، که ناخیر زه مان و کوتایی هاتنی نه م ژیا نه دنیا ییه یه؟ یاخود مه به ست پتی قوناغی دو وه مه، قیامت و زیندو و کرانه وه و لیبرسینه وه؟ یان نایا مه به ست له و هه واله مه زنه، هه والی دروست کرانی ناده مه (عَلَيْهِ السَّلَام) و فرمان کران به فریشتان، که رژی لئ بگرن و کړنووشی رژیگرتنی بو بهرن و، سه رپتیچی کردنی نیلیسه؟ یاخود هه موو نه و شتانه یه که له م سووره ته دا باسکراون؟ یان مه به ست پتی یه کتابی خوا به ﴿يَا﴾، که له نایه ی پتشوودا باسی کرد؟ یان مه به ست پتی پیغمبرایه تیی موحه ممه ده ﴿وَلَوْ﴾ حاله ی وریا که ره وه و ترساندن بو مژغه کان، وه ک هه لگری دوا په یامی خوا؟ نه و نه گه رانه هه موویان هه ن، دوا ییش له مه سه له گرنگه کاند ا رای خو مان له و باره وه زیاتر ده خهینه پروو، ﴿قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ﴾، بلئ: نه وه هه والیک ی مه زنه.

﴿أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾، که تیوه لئی پرو وهر چه رختنه رن، پشتیکه رن، چونکه (عَرْض) به لامل ده گو ترئ، (مُعْرِض) که سیکه لامل بکاته شتیک، ټینسان که

پرووی کرده شتیک، مانای وایه په‌سندیه‌تی و، لیتی نزدیک ده‌بیته‌وه، به‌لام که لاملی تیکرد، مانای وایه پشت گوئی ده‌خات.

﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّيْلِ إِذَا يَخْصِفُونَ﴾، من زانیاریم نه‌بوو به‌کومه‌لی بالا، (مَلا) به‌کومه‌لیک ده‌گوتری: کومه‌له مروفتیک، کومه‌له جندیک، کومه‌له فریشته‌یه‌ک، به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست پیتی کومه‌لیک فریشته‌یه، کومه‌لی به‌رزتر فریشته‌کانن که له تاسمان، من زانیاریم له باره‌ی کومه‌لی بالاوه نه‌بوو ﴿إِذَا يَخْصِفُونَ﴾، که ده‌که‌وتنه مشت و مپه‌وه، مشت و مپه‌که‌یان نه‌وه‌بوو که له سووره‌تی (البقرة) دا خوا باسی کردوه: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیَخْنُ سُبْحٰنَ مُحَمَّدٍ وَتُقَدِّسُ لَکَ قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ کُلَّهَا ﴿۳۱﴾﴾.

نه‌و مشت و مپو پرسیارکردنه‌ی فریشتان، دهرباره‌ی حیکمه‌تی نه‌وه که بۆچی خوا ﴿﴾ فریشته‌کان دانانی به‌جینشین له‌سه‌ر زه‌وی، به‌لام مروفتیک داده‌نی که ده‌گونجی خراپه‌کاری تی‌دا بکات، لیتی ده‌وه‌شیته‌وه خراپه‌کاری تی‌دا بکات و خوینی تی‌دا بریزتی، حیکمه‌ته‌که‌ی چییه؟ ﴿﴾ یخسفون مشت و مپه‌ده‌کن، مه‌به‌ست پیتی نه‌وه‌یه.

ده‌شگونجی مه‌به‌ست له‌و ده‌مه‌قالیته، نه‌وه‌بی که فریشته‌کان کړنووشیان برد، نیل‌بیسش که هه‌ر له‌تیو نه‌واندا بوو، به‌لام فریشته‌نه‌بوو، کړنووشی نه‌بردو له‌که‌ل خوا‌ی په‌روه‌دگاردا که‌وته وتوو‌یزه‌وه، ده‌گونجی مه‌به‌ستیش پیتی نه‌وه‌بی. ﴿اِنْ یُّوحٰی اِلَیَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ﴾، هیچم بؤلا سرووش ناکرتی، مه‌که‌ر نه‌وه که من وریاکه‌ره‌وه ترسینه‌ریکی پوون و ناشکرام، یان پوونکه‌ره‌وه و ناشکراکه‌رم، ﴿مُبِیْنٌ﴾، ده‌گونجی له (أَبَانَ‌ی) لازم‌ه‌وه بی، واته: پوون و ناشکرا، ده‌شگونجی له (أَبَانَ‌ی) (معتدی) یه‌وه بی، واته: پوونکه‌ره‌وه و ناشکراکه‌ر.

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ﴾ کاتى پەرودردگارت به فریشتانى فرمود: من به دېهینه‌رى مروفیکم له قورې، واته: به دېهینه‌رى جهسته‌ى مروفیکم، چونکه مروف و ترای جهسته‌کى، که له قور دوست بووه، ینکه دېهینه‌رى دیکه‌شى هه‌به که نه و نه‌صلی مروفه و بریتیه له و پروحه، که به فوویکى خواپى چوته بهر جهسته‌ى مروف، واته: به شتودیه‌کى تایبته نه و پروحه به بهر جهسته‌ى مروفدا کراوه، نجا چ مروفى یه‌که‌م، که ناده‌مه، پاشان هه‌ووای هاوسه‌رى، چ سه‌رجه‌م مروفه‌کان.

﴿فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِیْ﴾ نجا هه‌رکات ریکم‌خست، واته: جهسته‌که‌یم ریکم‌خست و ناماده‌م کرد که پروحه به‌به‌ردا بکری، ﴿وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِیْ﴾ له پروحه‌ى خوشم فووم به‌به‌ردا کرد، واته: له و گیانه‌ى که دروستکراوى تایبته‌ى غومو، له جینس و په‌گه‌زى نه و قور مادده‌یه نیه، که جهسته‌کى لى دروستکراوه، به‌لکو نه و پروحه توخمیکى دیکه‌یه و جوړه دروستکراویکى دیکه‌یه، له په‌گه‌زى قور و گل و ناو و نه‌وانه نیه، کاتیک که جهسته‌که‌یم ریکم‌خست و له پروحه‌ى غوم که به تایبته دروستم کردوه، فووم به‌به‌ردا کرد، ﴿فَقَعُوا لَهُ سٰجِدٰی﴾ بؤى بکه‌ونه کړنووش.

﴿فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰمَنُوْنَ﴾ یه‌کسه‌ر فریشته‌کان تیکراو، ویکرا کړنووشیان برد، ﴿كُلُّهُمْ﴾ بؤ نه‌ودیه که هیچ کامیان لیتان هه‌لنه‌ویردرا، ﴿اٰمَنُوْنَ﴾ یش بؤ نه‌ودیه که له یه‌ک کاتدا، کړنووشیان برد، بؤیه به تیکراو ویکرا مانام کردوه، فریشته‌کان واته: هه‌موو نه و فریشته‌انى خوا فرمانى پیکردن، نجا تایا هه‌موو نه و فریشته‌انى خوا دوستی کردوون؟ یان نه و فریشته‌انه، کومه‌له فریشته‌یه‌کى تایبته بوون؟ له‌ودش دا هه‌ردو رابه‌کان هه‌ن.

﴿اِلَّا اٰیِلٰسَ اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ﴾ جکه له ئییلیس خوی به زلگرت و له بېيروایان بوو، واته: به‌هوئى خو به زلگریه‌که‌وه، بوو به بېيروا، یاخود هه‌ر یشی بېيروا بوو و، له نه‌نجامى بېيرواییه‌که‌یدا خوی به گه‌وره گرت؟

ههردوو واتابه که هه ن، دهگونجی بلتین: خووی به زلگرت، بویه به هووی خو
به زلگریه که بهوه، په لکتیش کرا به رهو بیپروایی، یاخود له پشدا بیپروابوو، بویه
خووی به زلگرت.

﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِرِيْدِي﴾، (خوا) فهرمووی: نهی
نیبلیس! چ شتیک ریگرت بوو که کړنووش به ری بو شتیک که من به دوو
دهستی خوُم دروستم کردوه؟ واته: به شتیهی تاییهت ﴿اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ
مِنَ الْعٰلِيْنَ﴾، نایا خوَت به زلگرت؟ یان هه ر له نه صلدا تو به رزتری له وهی
کړنووش به ری؟ واته: تیتا خوَت به زلگرت، یان هه ر له نه صلدا قه ناعهت
وایه که ناگونجی تو کړنووش به ری؟!

﴿قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾، گووی: من لهو چاکترم، ﴿خَلَقْنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْنٰهُ مِنْ
طِيْنٍ﴾، منت له ناگر دروست کردوهو نهوت له قورپی دروست کردوه، نیبلیس
ته نیا ته ماشای جهسته که ی کرد، نجا جهسته که ش، کتی دهلی: ناگر له قور
باشتره؟ ناگر دهسووتینی و له بهین دهبات، به لأم قور دهپوتینی و گه شه پی
دهداو به رهه م دینی.

به هه حال دروستکراوه کان هه موویان هی خوان، مادده کان هه موویان هی
خوان، خوا ﴿جِئْنِيْ﴾ له ناگر دروست کردوهو مروقی له قورو له گل دروست
کردوه، نه گه ر هه ر کامیک له ناگر واته: بلتسمو تیشک و، قورو گل، چاکتر بی
لهوی دیکه، به لأم هیچیان نه مروقه کان نه جند، بهوهی که خوا لهو مادده په
دروستی کردوون، نازابه تیی خوایی تیدانیه، که واته: نابی خویان بهوه هه لکتیشن،
نهمه وپرای نهوهی که مروقی وهک چوَن جهسته به کی خاکیه، پوو حیکی خوایشه.

﴿قَالَ فَاطْرَجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ﴾، (خوا) فهرمووی: لیتی بجو دهری، واته: له
به هه شت بجو دهری، واپنده چی مه به ست پتی به هه شت بی، ﴿مِنْهَا﴾، راناوی
میینه په بو به هه شت ده چپته وه، دهشگونجی بو ناسمان بجپته وه، له ناسمان

بچۆ دەری، یان لە بەهەشت بچۆ دەری ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾، بە دنیایی تۆ دوور خراوهی ﴿رَجِيمٌ﴾، (فعیل)ی بە مانای (مفعول)ە، تۆ بەردباران کراوی، وەک چۆن کەسیک بەردی پێدا دەدری و دەر دەکری، تۆش ناوا دوور خراوهی.

﴿وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتَ إِيَّايَ يَوْمَ إِلَينِ﴾، بە دنیایی نەفرینی منیش لەسەر تۆ تاكو پۆژی سزاو پاداشت، واتە: تاكو ئەو پۆژی سزاو پاداشتی تیدا وەر دەگیرێتەوه، نەفرین هەر لەسەر تۆ بێ.

﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، (نبیلس) گوئی: پەرورەدگارم! مۆلەتم بدە (مەینلەوه لە ژاندا) تاكو ئەو پۆژی مروفەکان تیدا هەڵدەستیندرێتەوه و زیندوو دەکێتەوه.

﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾، (خوا) فرموی: بە دنیایی تۆ لە مۆلەت دراوا، لە هیلدراوا لە ژاندا.

﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾، تاكو پۆژی کاتی زانراو، واتە: نەک پۆژی تیدا زیندوو کرانەوه، بە لکو تاكو پۆژی کاتی زانراو (کاتی زانراو، یانی: ئەو کاتە تەنیا لە لای خوا زانراو) کە بریتیه: لە هاتنی ناخیر زەمان، واتە: تۆ ئا ئەو کاتە دەمین، نەک تاكو پۆژی هەڵسانەوه و زیندوو کرانەوه.

﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأَعْرِضَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، (نبیلس) گوئی: سویند بە عیززەق تۆ من تیکرایان بيمراد دەکەم، تیکرایان بئ ئاکام دەکەم، چونکە (غاوی) بە مانای (ضال) نیه، (ضال) یانی: گومرا، بە لأم (غاوی) بە مانای بيمرادو بئ ئاکام و دەستخەژۆ، یانی: هەموویان دەستخەژۆ دەکەم و بە مەرەدی خۆمیان دەبەم.

﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾، جگە لە بەندە هەلبژاردەکان تەوان، (مُخْلِصِينَ) خوتندراویشە تەوه: (مُخْلِصِينَ)، واتە: ئەو بەندەکانی کە خۆیان بۆ تۆ ساغ کردۆتەوه.

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ﴾، (خو) فەرموۋى: سۆتىد بە ھەق و بەس ھەقىش دەلیم، ھەق يانی: چەسپاۋ، شىتىك كە پىچەوانەى واقع نەبى و لەگەل واقعدا پر بە پىست بى، واتە: سۆتىد بە ھەق و ھەر ھەقىش دەلیم.

﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمَنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أجمعين﴾، بە دۇنيایى دۆزدەخ لە تۆ، واتە: لە تۆو وە چەى شۆتىكەوتووت و، لەوانەى لەوان شۆتى تۆ دەكەون، دۆزەختان لى پر دەكەم بە تىكرا.

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، لە كۆتايىدا خوا بە پىغەمبەرى خاتەم دەفەرموۋى ﷺ بلى: من ھىچ ئەندازەيەك لە كرىتان لەسەرى لى داوا ناكەم، ھىچ ئەندازەيەك لە پاداشتى لەسەرى (واتە: لەسەر گەياندى پەيامى خوا) لە تىوہ داوا ناكەم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾، ھەرۋەھا من لە زۆر لە خۆكەران و لاف لىدەرانىش نىم، واتە: بارگرانى و نەركسان ناخەمە سەر، من شىكىش نالىم كە شايستەم نەبى، ياخود لافىك لىنادەم كە وانەبىت.

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئەمە تەنیا بىرخەرەوہىە بۆ جىھانىيان، پاناوہكەى بۆ قورئان دەچىتەوہ، ئەم قورئانە تەنیا بىرخەرەوہىە بۆ جىھانىيان، ياخود تاموژگارپىوہ پەندو دەرەسە، ياخود شەردف و رىزو حورمەتە بۆيان، بۆ ھەموو جىھانىيان.

﴿وَلَعَلَّكَ نَبَأٌ بَعْدَ حِينٍ﴾، بە دۇنيايىش دواى ماوہىەك ھەوالەكەى دەزانن، واتە: ھەوالەكەى دەزانن كە ئەم قورئانە ھەقەو، ھەوالەكەى دەزانن كە ئەو راستىيانەى ئەم قورئانە پتى راگەياندوون، ھەق و راستى، ئەو ھەوالە زانىارىيتان لەبارەيەوہ پەيدادەبى، بە دۇنيایى، ئنجا دواىى لە مەسەلە گرنگەكانىشدا باسىدەكەين كە ئەمە ئىعجازىكى ھەوالىى مۆزوۋىى تىدايە، چونكە خوا ﷻ شىتىكى فەرموۋەو، زۆرىش بە داکۆكىى لەسەر كردنەوہ كە بە دۇنيایى ھەوالەكەى دواى ماوہىەكى كەم دەزانن، ئنجا كاتىك كە خوا وايغەرموہ ﷻ.

ئەم ئیسلام و قورئانە، پێغەمبەر ﷺ، شوێنکەوتووای لە ئێو شاخ و داخی شاری
مەککەدا گرفتار بوویوون، ئابڵووقە درابوون، کافرە ملهوپرەکان پێیان و بوو کە
ئیسلام هەر شتێکی ناوچەییە و دەتوانن ئەم پۆشناییە خەفە بکەن، پێیان وابوو
کە لە و چوارچێوەیە ناچێتە دەری، لە و بازنە تەسکە، دەریاز نابێ، نەباندەزنی
کە ئەم ئاینە، ئەم قورئانە، ئەم کۆتا پەيامە ی خوا ﷻ بۆ بەهەریەت کە
بە پێغەمبەری کۆتاییدا ناردوویەتی ﷺ، بۆ تیکرای جیهانیانە، نەک تەنیا بۆ
خەڵکی مەککە و دەرووربەری، نەک تەنیا بۆ هۆزی قورەیش و هۆزەکانی دیکە ی
عەرەب، نەک تەنیا بۆ کۆی گەلی عەرەب، بەڵکو بۆ تیکرای مرۆفەکانە، بە
هەموو نەتەرەکانیانەو، بە هەموو پەنگ و زمانەکانیانەو، خوا هەوایی داوێ
فەرموویشی بۆتان دەرەکەوی کە ئەم قورئانە وەک ئێوە گومانی پێ دەبن،
بەو هیوویە نیه، بەڵکو پەيامیکە خوا بۆ تیکرای مرۆفایەتیی و جند ناردوویەتی
و، ئەوەش دەچەسپێ، دوايش ئەوەی خواش فەرموویەتی، هاتۆتە دی.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

فەرمان كىردى خوا بە پىغەمبەر موحەممەد ﷺ كە رايىگە يەنى: خۇى تەنيا
 ھۇشياركەرەدەو ترستىنەرە بۇ جىھانىيان و، جگە لە خۇاى تاكىى بالآ دەستىش،
 ھىچ پەرستراۋىكى شايستەى پەرستىران نىەو، خوا پەرەردگارو خاۋەنى
 ئاسمانەكان و زەۋىى و ئەۋەى تىۋانىانەو، بالآدەست و لىۋوردەيە:

خۇاى گەۋرە دەفەرەمۆى: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِّنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۰
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْفَعْلُ ۝۶۱﴾

شىكىردنەۋەى ئەم دوو ئايەتە، لە چوار برگەدا:

۱- ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ﴾، بلى: من تەنيا ورياکەرەدەو ترستىنەرم، (أَي: نَسْتُ إِلَّا مُنذِرًا)،
 من تەنيا ترستىنەرو ورياکەرەدەم، پىشتىرىش گوتوۋمانە: (الْإِنذَارُ: إِعْلَامٌ مَّعَ تَغْوِيْفٍ)،
 (إنذار) ئاگاداركىردنەۋەى لە گەل ترساندن و بىم دانەبەردا.

ئەۋەش كە خوا فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ دىكات، ئەو حەقىقەتە رايگە يەنى
 كە تەنيا ورياکەرەدەو ترستىنەرو ھۇشياركەرەدەيە، بۇ بەر پەرچ دانەۋەى قسەكانى
 ئەۋانەيە كە دەيانگوت: موحەممەد ﷺ جادۋوگەرە، شىتە، شاعىرە، كاهىنە، ھەرەھا
 بۇ ترساندنشىانە كە من ھاتووم ورياتان بگەمەۋە، بتانترستىم و ھۇشدارىيتان پى
 بىدەم، كە دنيا شارى بى خاۋەن نىەو، ژيانى مروڤ ھەرۋا شىتىكى ھەۋەنتە نىە!

۲- ﴿وَمَا مِّنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، ھىچ پەرستراۋىك نىە شايستەى پەرستىران بى،
 جگە لە خۇاى تاكىى مل پىنكەچكەر، يانى: (وَمَا مِّنْ إِلَٰهٍ حَقٌّ)، ھىچ پەرستراۋىكى ھەق

و راست و شایسته‌ی پرستران نیه، جگه له خوا‌ی تاکی مل پتکه‌چکه‌ر، واته: هه‌م تاکه‌و هاوه‌لی نیه‌و، هه‌م بالاده‌سته‌و، ملی به هه‌موو دروستکراوه‌کانی که‌چک‌ردوه‌و، هه‌یجان بێ فره‌مانی ناکه‌ن، له‌و نێوه‌دا ته‌نیا مرو‌ف ده‌توانی بێ فره‌مانی خوا بکات، ده‌توانی له فره‌مانی خوا ده‌ربه‌جێ، نه‌ویش خوا ﷻ خۆی نه‌و نازادیه‌ی پێداوه، تاکو پیتی تافی بکاته‌وه.

(۳) - ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌ویی و نه‌وه‌ی نێوانیه‌، وشه‌ی ﴿رَبُّ﴾، به‌ مانای په‌روه‌ردگار دێ، به‌ مانای مشوورخۆر دێ، به‌ مانای خاوه‌ن دێ، به‌ مانای سه‌روه‌رو گه‌وره‌ دێ، ئنجا خوا په‌روه‌ردگارو خاوه‌ن و سه‌روه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه، یانی: دروستکراوه‌کان هه‌تا بۆ سه‌رێ ده‌پۆی، هه‌روه‌ها دروستکراوی هه‌ره‌ خوارێ که‌ زه‌وییه، به‌ سه‌به‌ت ئاسمانه‌وه، نه‌گه‌رنا به‌ پیتی گه‌ردوونناسی ئیستا، زه‌وی خړۆکه‌به‌که‌ له‌ نۆ خړۆکه‌که‌ی خۆرو، خۆریش به‌کیکه‌ له‌ نه‌سته‌یه‌کانی که‌هکه‌شانی کاکیشان، که‌ زانایان به‌ مه‌زنه‌ ده‌لێن: (یه‌ک تریلیۆن) واته: هه‌زار ملیار (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) نه‌سته‌یه‌ی تیدا هه‌یه، وه‌ک خۆری خۆمان و گه‌وره‌ترو گچکه‌تر، جگه‌ له‌و که‌هکه‌شانه‌ی خۆشمان که‌ پیتی ده‌گوتری: پیتی کاکیشان، یان پیتی شیر، به‌ مه‌زنه‌نه‌ هه‌ندێک ده‌لێن: دوو سه‌د ملیار که‌هکه‌شانی دیکه‌و هه‌ندێک ده‌لێن: یه‌ک تریلیۆن، واته: هه‌زار ملیار که‌هکه‌شانی دیکه‌ی وه‌ک نه‌وه‌ی ئیمه‌ یان گه‌وره‌ترو گچکه‌تر هه‌یه‌ له‌ گه‌ردووندا، دیاره‌ نه‌وه‌ هه‌مووی وه‌ک نزیک خسته‌نه‌وه‌ی و به‌ مه‌زنه‌یه، نه‌وه‌ی که‌ به‌ دوورینه‌کان ده‌بیرێ، نه‌وه‌ش که‌ ده‌که‌وه‌یه‌ نێوانیه‌وه، یانی: هه‌رچی ده‌که‌وه‌یه‌ نێوان نه‌و ئاسمانه‌ به‌رزانه، تاکو ده‌گاهته‌وه‌ زه‌وی، که‌ تیره‌ی گه‌ردوون، وه‌ک پێشتریش باس‌مان کردوه: به‌ پازده‌ ملیار سالی تیشکی، یاخود: به‌ سێزده‌ ملیارو هه‌وتسه‌د ملیۆن سالی تیشکی، مه‌زنه‌نده‌ ده‌کری.

(۴) - ﴿الْعَزِيزُ الْقَهَّارُ﴾، زالی لێبۆرده‌یه، نه‌و خوایه‌ی که‌ خاوه‌نی عیزه‌ت، واته: بالاده‌ستی و زالی بوون و خاوه‌نی نه‌و په‌ری تواناو ویستی په‌هایه، ﴿الْقَهَّارُ﴾، زۆر لێبۆرده‌و چاو پۆش، به‌رانبه‌ر به‌هه‌له‌و که‌م و کوپی به‌نده‌کانی.

مهسه لهی دووهم:

فهرمانکردنی خوا به پیغه مبه ﴿۷۷﴾ که پایگه یه نئی قورئان، یان: قیامت، یاخود: دروستکردنی خوا بۆ ئادهم و فهрман کردنی به فریشته کان که کړنووشی پریزگرتنی بۆ بهرن، ئا نه وه هه وایتکی مهزنه، که نه وان لای بئی ئاگان و، نه و (واته: موحه ممه د ﴿۷۸﴾ هیچ زانیاری به کۆمه لای بالای فریشتان نه و، ته نیا له پری سرووش بۆ کرانه وه ئاگاداری دروستکرانی ئادهم و، کړنووش بۆ بردنی فریشتان و، یاخیسی بوونی ئیبلیس، کراوه ته وه:

﴿۷۹﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿۸۰﴾ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿۸۱﴾ مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۸۲﴾ إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۸۳﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

۱- ﴿۷۹﴾ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ ﴿۸۰﴾ بلی: نه وه هه وایتکی مهزنه، نه وه: ده گونجی مه بهست پئی دابه زئیرانی قورئان و هاتنی قورئان، بئی و، ده گونجی مه بهست پئی پۆژی دوایی بئی و، ده گونجی مه بهست پئی دروست کرانی ئادهم و فهрман پیکرانی فریشتان بئی که کړنووشی بۆ بهرن و، ده گونجی مه بهست کۆی نه و شتانه بئی که باسکران، نه وه هه وایتکی مهزنه.

به لأم زیاتر وایپده چی مه بهست قورئان بئی، که هه وایتکی مهزنه له خوا وه ﴿۸۱﴾ هه وای ددهات به مروقه کان: بۆچی دروستکراون و، چی چاوه پریان ده کات و، حیکمهت له دروستکرانیان چیه و، چی بکه و چۆن بکه و؟ نه وه هه مووی هه وایی خوایه و هه وایتکی مه زنیسه، چونکه (النبا: خَبَرٌ ذُو فَايِدَةٍ عَظِيمَةٍ يَخْصُلُ بِهِ عِلْمٌ، أَوْ غَلَبَةُ ظَنٍّ)، (نبا: بریتیه له هه وایتکی سوود به خشی مه زن که به هۆیه وه زانیاری، یاخود به لای که مه وه گومانیککی زالی په پیداده بئی.

(۲) - ﴿أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ﴾، که تیره پروو وهرچه رختنه رن لهو هه و آله، که بریتیه له قورنان، یان بریتیه له پروژی دواپی، یان بریتیه له دروستکرانی نادهم، یان بریتیه له نیسلام، یان نهو راستییانه ی که باسکران، به لأم زیاتر واپیده چتی مه به ست قورنان بی، چونکه ههرچه نده نهوان پشنتیان له قیامه تیش کردوه، پشنتیان له نیسلامیش کردوه، به لأم زیاتر واپتی ده چتی مه به ست قورنان بی، پشنتیان له قورنان کردوه.

(۳) - ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾، هیچ زانیاریه کم نیه به کومه لی بالا، کاتیک که ده که وتنه ده مه قاتی و مشت و مره وه، (الْمَلَأُ الْأَعْلَىٰ: الْمَجْلِسُ الْأَعْلَىٰ لِلْمَلَائِكَةِ)، (الْمَلَأُ الْأَعْلَى) واته: کوری بالای فریشته کان، مه به ستیش له (يَخْتَصِمُونَ) ده که وتنه مشت و مره وه، هه ندیک ده لَین: مه به ست نه وه یه که فریشته کان که وتنه مشت و مره وه پرسیار کردنه وه له خوی به رز، که پرسیاریان کرد حیکمه قی خوا چیه که نادهم کراوه به جیشینی خوا له سه رزه ی؟ یاخود: مه به ست له مشت و مره که نه وه بوو که خوا فه رمان ده کات به فریشته کان کړنووش به رن بو نادهم و نیبلیسیش له تیواندا ده بی و، نهو یاخیی ده بی، به لأم فریشته کان تیکړاو ویکړا کړنووش ده بن، دواپی له وباره وه فه رمایشتیکی پیغه مه به ریش دینین ﷺ.

(۴) - ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِيَّيَّ إِلَّا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، ته نیا نه وه م بولا سرووش ده کری، که من ترسینه رتکی پرووم، یان ترسینه رتکی پروونکه ره وه م، ﴿إِلَّا أَنَا﴾، خوتندراویشه ته وه: ﴿إِلَّا إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، واته: هم به ژیری هه مزه که و، هم به سه ری هه مزه که (إِنَّمَا) و (أَنَّمَا) خوتندراوه ته وه.

که ده فه رموی: ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِيَّيَّ﴾، (أَي: مَا يُوحَىٰ إِيَّيَّ مِنَ الْأُمُورِ الْغَيْبِيَّةِ الَّتِي مِنْ جُمْلَتِهَا حَالُ الْمَلَأِ الْأَعْلَى، إِلَّا لَأَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ مِنْ جِهَتِهِ تَعَالَى)، واته: سرووش بو لای من ناکری له وه ی که بوم سرووش ده کری له کاروباره په نهانه کان، که له تیواندا حالی فریشته بالا کانه، مه گه ر به هو ی نه وه وه که من وشیارکه ره وه و ترسینه رتکی پروونکه ره وه، یاخود پرووم له لایه ن خوی به رزه وه، واته: ته نها به هو ی نه وه وه که من ترسینه رو وریاکه ره وه م، سرووشم بو ده کری.

واتاہ کی دیکھی: (مَا يُوعَىٰ إِلَيَّ إِلَّا هَذَا، وَهُوَ أَنَّ الْأَذْرَ وَأَبْلَغَ، وَلَا أَقْرَطُ فِي ذَلِكَ، أَي: مَا أَوْمَرُ إِلَّا بِهَذَا الْأَمْرِ وَحْدَهُ، وَلَيْسَ إِلَيَّ غَيْرُ ذَلِكَ)، یانی تہنیا تہودم بو سرووش دہ کری، کہ من ٲیوہ بترسینم و، ناگادارتان بکہمہودو، لہو بارہوہ کہمتہرخہمیی نہکہم، تہنیا بہوہ فہرمانم پتی دہ کری و، ہیچ شتیکی دیکہ عایدی من نیہ۔

واتہ: نہگہر ٲیوہ بہ قسہی ناگادار کردنہودو ہوشیار کردنہودہ کی من نہکہن و لئی بہرہمہند نہبن، ہیچ ٹہرکیکی دیکہم پتی نہسپڈرراوہ، ٹہوہ نہبیٹ، نہک ٹہرکی من بی ہیدایہق ٲیوہ بدہم و بتانخہمہ سہر پتی راست: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ﴿٢٨﴾ القصص، کہ مہبہست لہو ہیدایہتہ، خستہ سہر پیہ، نہگہرنا پرنمای کی کردن، دیارہ پیغہمبہر ﴿﴾ پرنمای خہلکی کردوہ، بویہ دہبی وردیین لہ مانای ہیدایہت داو، ہہمیشہ دیقہت بدہین، داخو کام لہ مانایانی ہیدایہت لہگہل ٹہو وشہیہدا دہگونجی، لہو سیاقہدا کہ ٲتیدا ہاتود، کہواتہ: بہ ہوی سرووشکردنی خواوہ بو لای من، ٹہودی کہ زانیومہ، زانیومہ، نہگہرنا نہگہر خوا بوئی سرووش نہکردبام نہمدہزانی، یاخود: ٹہودی بویم سرووشکراوہ، ہہر ٹہودیہ کہ من ٲیوہ ناگادار بکہمہودو بتاترسینم و کہمتہرخہم نہبم۔

لہبارہی ٹہوہودہ کہ باسم کرد، فہرمایشتیکی پیغہمبہر ہہیہ ﴿﴾ لہ باردی مشت و مہری فریشتہ بالاکانہودہ، پیغہمبہر ﴿﴾ دہفہرموی: ﴿أَتَأْتِيَ النَّبِيَّةَ رَبِّي فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ، «أَحْسَبُهُ قَالَ فِي الْمَتَام»، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ! هَلْ تَذَرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ لَا، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ كَتِفَيْ حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا بَيْنَ ثَدْيِي أَوْ فِي نَحْرِي، فَعَلِمْتُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ هَلْ تَذَرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ الْمَلَأُ الْأَعْلَى؟ قُلْتُ نَعَمْ فِي الْكَفَّارَاتِ، وَالْكَفَّارَاتُ: الْمُكُثُّ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَوَاتِ، وَالْمَشْيِ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِبْلَغُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكَارِهِ﴾ (أخرجه أحمد: ۲۲۱۶۲، والترمذی: ۳۲۳۵، وقال: حسن صحيح، والحاكم: ۱۹۱۳)، ہہر بہ بونہی

نهو رسته بهوه که دهفه رموی: ﴿مَا كَانَ لِیْ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ إِذْ یَخْتَصِمُونَ﴾، بهو
بوئنه بهوه ئهم فهرمایشته مان هینا.

(پیغمبر ﷺ دهفه رموی: نه مشهو په روه ردگارم له جوانترین وئنه دا هاته
لام، (راوییه که ده لئ: «پیموایه فهرمووی: له خهوندا» گوتی: نهی موحه ممه د!
ده زانی کومه لئ بالا له چیدا مشه و مریانه؟ گوتم: نه خیر، ئیدی خوا ﷻ دهستی
خسته سر دوو شانم، تاكو فینکاییه که ی له تیوان دوو مه مکمدا ههستم پیکرد،
یا خود له سینگمداو، ههرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه زانیم، دواپی خوا
فهرمووی: نهی موحه ممه د! ده زانی کومه لئ بالا له باره ی چیه وه مشه و مریانه؟
گوتم: به لئ له باره ی که ففاره تانه وه، (نهو شتانه ی که گونا هه کان ده سپنه وه)،
سپره وه کانی گونا هیش بریتین له مانه وه له مرگهوت له دوا ی نوئزه کان (دوا ی
نه وه ی که نوئزه کرد بمینه وه) و رویشتن به پیمان بو نوئزی به کومه ل (نوئزه
به کومه له کان) و، له کاتی ده ستوئزه گرتندا له ناره حه تیپاندا (نه گهر گهرمایه
نه گهر سه رمایه نه گهر له بهر ههرچی ههیه) ده ستوئزه که به ته وایی بگری.

بیگومان نه مه ته فسیر نیه بو ئهم تابه ته موباره که، به لام تیشکمان بو
ده خاته سر وشه ی ﴿إِذْ یَخْتَصِمُونَ﴾، که مه به ست پی مشه و مرو قسه
کردن و سه رقآل بوونی فریشته کانه، که له بالان، واته: له ئاسمانن.

مه سه له ی سیه م:

ناگادارکردنه وی خوا بِأَمْرِ رَبِّهِ بو فریستان، که مروفیک له قورئ دروست ده کات،
نجا هر کات جهسته که ی ته و او کردو ناماده ی کرد و پروحی به بهردا کرد،
کرنووشی بو بهن، کرنووش بردنی فریستانیش و، لامیلی کردنی نیلیس و خو به
زلگرتنی و، پاساو هینانه وی له وه لامی پرسیاری خوادا، که نه و له ناده م چاکتره،
چونکه له ناگر دروستکراوه و، ناده م له قورئ، سه ره نجام ده رکرانی له به ههشت و
نه فرین لیکرانی و، داوای مؤلّهت کردنی نیلیس و مؤلّهت درانی و، هه ره شه کردنی
به گومرا کردنی مروفه کان، جگه له بهنده ساغکراوه کانی خواو، سوئند خواردنی
خواش بِأَمْرِ رَبِّهِ که دوزه خ له خوئی و شوینکه وتوانی له جندو مروف پر ده کات:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ۝۷۱﴾ اِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ
رُّوْحِیْ فَفَعَلُوْا لَهُۥ سٰجِدٰیۙ ۝۷۲﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمُوْنَ ۝۷۳﴾ اِلَّا اِبْلِیْسَ
اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِیْنَ ۝۷۴﴾ قَالَ یٰۤاِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ سَجَدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیْ
اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْمٰلِیْنَ ۝۷۵﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِیْنٍ ۝۷۶﴾
قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ۝۷۷﴾ وَاِنَّ عَلَیْكَ لَعْنٰتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ۝۷۸﴾ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ
اِلٰی یَوْمِ یُعْذَّبُوْنِ ۝۷۹﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ۝۸۰﴾ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۝۸۱﴾ قَالَ
فَبِعَرْنٰكَ لَا اَعُوْذُ مِنْهُمْ اَجْمِیْعَیْنَ ۝۸۲﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِیْنَ ۝۸۳﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ
اَقُوْلُ ۝۸۴﴾ لَا مَلٰٓئِكَةَ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ یَّبْعُكَ مِنْهُمْ اَجْمِیْعَیْنَ ۝۸۵﴾

شیکردنه وی لهم ثایه تانه، له بیست و یه ک بره گه دا:

(۱) - ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ﴾ یاد بکه وه کاتیک په وه ردگار
به فریسته کانی فره موو: من دروستکهری به شه ریکم له قورئ! واته: (اُذْکُرْ اِذْ قَالَ رَبُّكَ
لِلْمَلٰٓئِكَةِ)، یاد بکه وه! کاتیک په وه ردگار به فریستانی فره موو، نه مه ده گونجی

تەفسیرو ڕوونکردنەودی مانای: ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾، بێت، یەکیک لە مانایەکانی ئەوە کە فریشتەکان مشت و مێ دەگەن، واتە: ئەو مشت و مێی لە نێو وانداندا ڕووبداوه، هەلبەتە ئەوان کێنووشیان بردوه، بەلام نییلسیش کە لەنێو وانداندا بووهو، نامادە نەبووه کێنووش ببات، لێرەدا لە نێو ئەواندا حیساب کراوه، بۆیە ئەو کەوتۆتە دەمەقالبی و مشت و مێو ناکۆکیی لەگەڵ خوای بەرزدا، ئەگەرنا فریشتەکان هەرچەندە پرسیاریان کردوه لە بارەی حیکمەتی دروستکردنی نادەم و گێرانی بە جێنشین لەسەر زەوی، لە حالیکدا کە خوا فریشتەکانیشی هەن، بەلام دوایی کە خوا ﷻ بۆی ڕوونکردنەوه، ئەوان کۆتاییان پێ هێناو، چی خوا پێی فەرموون، جێبەجێیان کرد، بەلام نییلس ئەو حەقیقەتە کە خوا بۆ فریشتەکانی ڕوونکردبووه، بە تەنکید ئەویش زانیویەتی، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا نامادە نەبوو فەرمانی خوا جێبەجێ بکات و پێز لە نادەم بگیرێ.

(۲) - ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾، هەرکاتێک پێکەمخست، خوا ﷻ هەم بۆ جەستە ی نادەم وشە ی پێکەمخست (تسویته) ی بەکارهێناوه، هەم بۆ جەستە ی وەچەکەشی پێکەمخست و نامادەکردنی بەکارهێناوه، دوایی باسی ڕووح بەبەردا کردنی کردوه ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾، (أَي: جَعَلْتُ لَهُ الْمُسْتَلْزَمَاتِ الَّتِي يَحْتَاجُهَا جَسَدِيًّا)، واتە: هەموو ئەو پێداویستیانیە کە لە ڕووی جەستەییەوه پێویستی پێینی، بۆم نامادە کردن.

(۳) - ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، لە ڕووحی غۆشم فووم پێداکرد، یانی: لەو ڕووحە ی کە دروستکراوی تایبەتی غۆمە، لە شێوەی ماددە نیە، لە پەگەزی ماددە نیە، (الرُّوحُ: الْمَخْلُوقُ الْغَاصُّ الَّذِي يَشْرُكُ فِيهِ الْمَلَائِكَةُ وَالْإِنْسُ وَالْجِنُّ) (ئەمە رای هەندێک لە زانایانە) ڕووح ئەو دروستکراوه تایبەتیە کە فریشتەکان و مەرووف و جند، تێیدا بەشارن، فریشتەش کە جەستەکیان لە ڕووناکیی (نور) دروستکراوه، دیارە ڕووحیشیان هەیه، جێنیش کە جەستەکیان لە بلیسە ی ناگر دروستکراوه، بەتەنکید ئەوانیش دەبێت ڕووحیان هەبن، وا پێدەچن.

ئەمەش ئەوە دەگەیهێنێ کە ڕووح دروستکراویکی بەرز ی تایبەتە، لە پەگەزو لە جۆری ماددە نیە، تایا نادەم و وەچەکە ی ئەو ڕووحیان چۆن بەبەردا کراوه؟

تیمە نازانین، (خضر الدین الرازی) قسە یەک دینتی پیم چاکە لیتی بخوازمەو، لە
تەفسیرە کە ی خۆیدا^(١)، دەلی:

(وَأَمَّا كَيْفِيَّةُ نَفْخِ الرُّوحِ، فَأَعْلَمُ أَنَّ الْأَقْرَبَ أَنَّ جَوْهَرَ النَّفْسِ، عِبَارَةٌ عَنْ أَجْسَامِ
شَفَافَةٍ نُورَانِيَّةٍ، غُلُوبِيَةِ الْعَنْصَرِ، فُذِّيَّةِ الْجَوْهَرِ، وَهِيَ تَسْرِي فِي الْبَدَنِ سَرِيانَ الضُّوئِ
فِي الْهَوَاءِ، وَسَرِيانَ النَّارِ فِي الْفَخْمِ، فَهَذَا الْقَدْرُ مَعْلُومٌ، أَمَّا كَيْفِيَّةُ ذَلِكَ النَّفْخِ فِيمَا لَا
يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى).

واتە: بە لām چۆنیەتی رووح بە بەردا کردن، بزانه کە ئەوێ لە هەموویەو
نیزیکترە ئەوێ: کە چییەتی رووح (نفس)، بریتیە: لە چەند ماددە یەکی روونی
نوورانیی بەرز، کە توخمە کە یان زۆر پاکە (کەواتە: کە وشە ی (جسم) بە کار
دینتی، مەبەستی پتی ماددە نیە| کە بە جەستە دا دەروات وەک چۆن رووناکیی
بە هەوادا دەپواو، وەک چۆن ئاگر لە تێو خەڵووزدا هەیە، ئاواش رووح لە تێو
جەستە دا هەیە، ئەو ئەندازە یە زانراو، بە لām چۆنیەتی ئەو فوو پێداکردنە،
جگە لە خوا ی بەرز کە س نایزانتی.

هەلبەتە بەو ئەندەش کە فەخرە ددینی رازی گوتوو یەتی: وە ئەبێ تیشکیکی وای
خستبێتە سەر رووح، چونکە رووح خوا لە بارە یەو دەفەر موی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء،
پرسیارت لێدە کەن لە بارە ی رووحەو، بلی: رووح لە کاری پەروەردگار مەو،
ئەندازە یەکی کەم ئەبێ زانیاریتان پتی نە دراو.

ئنجانە ک هەر رووح زانراو نیە، بە لکو ژیان (حیاة) یش هەر نازانتی، کە
ژیان لە چلە گیایە کیشدا هەیە و لە ئەمییایە کیشدا هەیە، هەر وەک لە فیل و
کەرگە دە نیکیشدا هەیە، بە لām رووح ئەنیا لە مرۆفدا هەیە، کە بە داخەو زۆر
کەس ئەو نازانتی، بۆیە بە هەموو دروستکارو هکان هەر دەلین: گیان لە بەران،

یان گیانداران، که من تهوهم پی هه له یهو ده بی بگوتری: ژبانداران، چونکه مروّقیش (نوتفه ی مروّ) ژبانی تیدایه، به لأم دوا ی چوار مانک و ده شهو، دوا ی نهو هی جهسته که ی له نیو مندا لانداندا تهواو ده بی، وهک ده فهرمو ی، تنجا خوا پرووحی به بهردا ده کات: ﴿... ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون، ۱۶) وهک له سهره تای سووره تی (المؤمنون) دا باسیکی دریزمان لهو باره وه کردوه.

که واته: نهو هی بو تیمه دیاره، تهنیا مروّقی هه یه، نهو هی دیکه نازهل و درنده و په پوره و پرووک و شیناوردو نهوانه، هه موویان ژبانان هه یه، تنجا ژبانیش پله پله یه، که ساده ترین شیوه ی ژبانیش، تا کو نیستا زانباری له به رانبه ریدا دهسته پاچه یهو، هیچی له باره وه بو ددرنه کهوتوه، وهک تیمه له دهرسه کانی رابردودا لهو باره وه شتمان باسکرده، له مه وسووعه ی: (دره وشاوه یی نیمان و پووجه لیلی نیلحداد له بهر رۆشنایی زگماک و عقل و زانست و وه حیی دا) لهو باره وه، زیاتر قسه و باسمان کردوه

تنجا ده فهرمو ی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾، تنجا کاتیک جهسته که یم ریکخست و له پرووحی خوم (لهو پرووحی دروستکراوی تاییه تی خومه و هه ر خوم ده زانم چونه) فووم به بهردا کرد.

(۵) - ﴿فَقَعُوا لَهُ مَنَجِدِينَ﴾، یه کسه ر بو ی به کړنووشدا بکهون، (قَعُوا) کرداری فهران (فعل الأمر)، (قَع) یانی: بکهوه، (قَعُوا) یانی: بکهون، ﴿فَقَعُوا لَهُ مَنَجِدِينَ﴾، واته: بو ی به کړنووشدا بکهون.

(۶) - ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ تنجا فریشته کان ټیکړاو وټیکړا کړنووشیان برد، (كُلُّ: للإحاطة، وَاَجْمَعَ لِلإِجْتِمَاعِ، أَي: سَجَدُوا كُلُّهُمْ عَنْ آخِرِهِمْ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ، وشه ی (كُلُّ): ﴿كُلُّهُمْ﴾، بو دهره دانه، ﴿أَجْمَعُونَ﴾، یش، بو کو یوونه وه، واته: ټیکړا بی نهو هی هیچیان لی هه لباو ټیررین و، وټیکړا به بی نهو هی هیچیان دوا بکهون، له یه ک

کاتدا کړنووشیان برد، که بېگومان کړنووشی ریز گرتنه، نه گهرنا کړنووشی په رستن، نه نیا بو خوا ده بردری.

(۷) ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾﴾، فریشته کان تیکړاو ویکړا کړنووشیان برد، جگه له ئیبلیس، نهو خوۍ به زلگرت و، له بیبروایان بوو، نه مه دوو واتای هه ن - وهک پشتر گومان :

ا- له نهجامی خو به زلگرتیدا چووه پریزی بیبروایانه وه،
ب- پشتر له بیبروایان بوو، بویه خوۍ به زلگرت، واته: له بیبروایان بوو له زانیاری خوادا.

(۸) ﴿قَالَ إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي ﴿٧٥﴾﴾ (خوا) فهرمووی: نهی ئیبلیس! چ شتیک رتگرت بوو که کړنووش بهری بو شتیک که به دوو دهستی خوۍ دروستم کردوه؟ (آی: خَلَقًا خَاصًّا دَفَعَةً مِّبَاشَرَةً لِأَمْرِ التَّكْوِينِ)، واته: به شیوه یه کی تابهت دروستم کردبوو، راسته وخو به فهرمانی (بیه) دروستم کردبوو، به لام هه ندیک له زانایان گوتوویانه: (التَّيْدَانِ): دوو سیفه قی خوی به رزن، هه ندیکش گوتوویانه: (التَّيْدَانِ): کینایه یه له دهسته لاق خواو، مه به ست پتی گرنگی پیدای خوایه به شیوه ی دروستکردنی نادم (عَلَيْهِ السَّلَام) نه گهرنا خوا وشی (ید) به تاک (مفرد) به کاره یتناوه: ﴿يُدُّ إِلَهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ﴿٧٦﴾﴾ الفتح، هه روه ها به دووان (مثنی) به کاری هیتناوه: ﴿يُدُّ إِلَهُ﴾ که له فوراندا ته نیا لیره دا هاتوهو، به کوش به کاریه یتناوه: ﴿مِمَّا خَلَقْتَ أَيْدِيْنَا﴾ پس - ۷۱ - دهسته کامان، هه روهک (عین) یشی به تاک به کاره یتناوه، به کوش به کاره یتناوه: ﴿وَلِنُضَعَّ عَلَى عِيقٍ ﴿٧٧﴾﴾ طه، ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ﴿١٨﴾﴾ الطور.

ننجا له مهوه ده زانین که مه به ست لیره دا تهوه نیه خوا وشی باسی سیفه یتکی خوۍ بکات، به ناوی (عین) و (ید)، چونکه نهو وشانه وهک چوۍ مانای راسته قینه بان هه به که بریتیه: له (چاو) بو تیمه که پتی ده بینین، (دهست) که شتی پتی ده گرین، مانای مه جازیشیان هه یه، لیره دا مانا مه جازیه که مه به ست،

ئه گهر که سێک شتێک بکات به گرنگی و بایهخ پێدانهوه ده لێ: به دهستی خۆم ئه وهه کردوه، به دهستی خۆم تێهاوێشته، ئه مه وهک گرنگی پێدان و جهختکردنهوه که لێره دا ئه وه مه به سه.

۹- ﴿اَسْتَکْبَرْتَ اَمْ کُنْتَ مِنَ الْعَالِیْنَ﴾ ئایا خۆت به زلگرت، یاخود ههه پێشتر له بهرز و له بالاییان بووی؟ واته: تێستا خۆت به زلگرت، یان ههه وابووی؟

۱۰- ﴿قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ خَلْقِنِیْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْنَهُ مِنْ طِیْنٍ﴾ گوێ: من له و چاکترم، منت له ئاگر دروستکردوه و ئه وت له قورئ دروستکردوه.

دوو ھەلۆستەیی گرنگ

تیمە کاتی خووی لە سەرەتای سوورپەتی (الأعراف) دا، بەسەرھاتی نادەم و ھەووا (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، پاشان ئیبلیس و، ھەموو ئەو بابەتانەی کە پەيوەندییان بەوانەو ھەبە، بە تەفصیل باسمان کردوون، بەلام لێرەدا دوو ھەلۆستە دەکەین لە بەرابەر ئەو ھەدا کە ئیبلیس دەلت: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾، من لەو باشترم، بەلکە بە چی دیتیتەو؟ ﴿خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾:

ھەلۆستەیی یەكەم: بەلکە بەو دیتیتەو کە ئەو کەرەستەیی ئەوێ لێ دروستبوو، ئاگر، بەلام کەرەستەیی لێ دروستکرانی ئادەم، بریتییە لە قور، ئەمەش ئەو دەگەییەنێ کە خو ھەلکیشان بە پەچەلەک و پەگەزو دەنگ و زمان و ... ھتدەو، عادی شەیتان! کەسی وا ھەبە دەلت: من کوپی فلانکەسم، بۆیە من لە فلانکەس چاکترم، نەخێر، کردەوێت چۆنە؟ ئیمانێت چۆنە؟ ناخێت چۆنە؟ سیفەتەکانێت چۆنە؟ بەو چاک دەبی، یان خراپ دەبی، نەک بابم فلانکەس، وەک پێشینان دەلتین: (کە خوێت کۆسە، ریشی بابێت بە تو چی)،!، یان دەلتین: (کەس بە مەلەیی بابی ناپەریتەو)!

ھەلۆستەیی دووھەم: ئیبلیس دواي دروستکرانی ئادەم، ئەو خو بەزلگری و بێرواییەیی تێدا ھەرکەوتو، ئەمەش یاسای خواپە لە دنیای بەشەردا، کە لە پرووداوو لە تەنگانەکاندا، پەوشت و ئاکارو مەعدەنی مروڤەکان ھەردەکەون، بۆیە ھەتا خەلک نەزموون نەکرێ، دروست و راست نیە ھوکیان دیاریی بکری، بە چاک یان بە خراپ، ھەر بۆیەش گێردراو ھەو: پیاویک مەدحی یەکیکی دیکەیی کردووە لە ھەلای عومەر (خوا لێی پازی بێ)، ئەویش گوتووێت: ئایا دراوسێی بووی؟ ئەدی مامەلەت لەگەڵ کردو؟ ئەدی سەفەرت لەگەڵ کردو؟ کابرا

گوتوويەتى: نەخىر، گوتوويەتى: نەتاسىيە! بە دراوسىيەتتى ئىنسان لە ئىنسان
 ھالى دەيتى، بە مامەلەو بازىرگانىي دەناسرى و دەزانرايى: تەماعى، قەناعەتى،
 ھەلآل خورىي، ھەپام خورىي، ھەروھە بەسەفەرئى مروؤف دەناسرى، (سُفْيَ
 السُّفْرِ سَفْرًا، لِأَنَّهُ يُسْفِرُ عَنْ أَخْلَاقِ الرِّجَالِ)، سەفەر بۆيە پىتى گوتراوھ سەفەر،
 چونكە پەوشت و ناكارى پىاوان دەرەدخات، ھەروھە لەو بارەوھ شىعەرىك
 ھەيە زۆر جوانە، دەلتى:

لَا تَدَخَنْ أَمْرَهُ حَتَّى تُجَرِّبَهُ   وَلَا تَذُمَّهُ مِنْ قَبْلِ تَجَرِّبِ
 إِنَّ الرِّجَالَ صَادِقٌ مُقْفَلَةٌ   وَمَا مَفَاتِحُهَا غَيْرُ التَّجَارِبِ

واتە: ستايشى كەسىك مەكە، تاكو تاقي نەكەيەوھ، ھەوھە سەرزەنشتىشى
 مەكە پىش تاقىكرەنەوھ،

پىاوان وھك سەندووقانى داخراون و، كلىلەكانيان تەنيا نەزموون كەرنەكانن،
 (نەزموونى بكە دەيناسى).

ئىنجا خوا ﷻ لە نەنجامى نەوھدا كە ئىبلىس بىن فەرمانىي خوا دەكات سزاي
 دەدات:

(۱۱) - ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾، فەرمووى: لىي بچۆ دەرى، (لە بەھەشت،)
 بىنگومان تۆ نەفرىن لىكراوى، دەركرەوى، (الرَّجِيمُ: أَيِ الْمَرْجُومِ الْمَطْرُودِ)، بەردبارانكرەوى
 دەركرەوى.

(۱۲) - ﴿وَلَنْ عَلَيْكَ لعنتى إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾، بە دلىيايى نەفرىنى مەنت لەسەر بى، تاكو
 رۆژى دوايى، واتە: دوورخراوھى لە بەزەبى مەن.

(۱۳) - ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، گوئى: پەرەردگارم! تاكو رۆژى تىدا زىندوو
 دەرکەرنەوھ، مۆلەتم بەدو دوامخە.

۱۴- ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾، (خوا) فەرمووی: بە دُنیاوی تۆ لە مۆلەت دراوانی (أَي: مِنَ الْمُخْلَصِينَ، لَمَّا خَرَيْن)، لە ژياندا دەهێلدرێتەوه و چاوەڕێت دەکری.

۱۵- ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَعْدِ الْمَعْلُومِ﴾، (بەلام) تاكو پۆزی كاتی زانراو، واتە: تاكو ئەو پۆزەى كه خوا دیاریكردووە بۆ لەبەین بردنی دروستكراوەكان، لە دواى فووی بەكەم، نەك تاكو پۆزی زیندووكرانەوه، تاكو ئەو پۆزەى دیاریكراوە، كه تاخیر زەمانی تێدا دی و ئەم ژيانەى تێدا دەپێچرێتەوه، تاكو مەروڤێك لەسەر زەوى هەبێ، تۆش هەى، بەلام كه ئەوان نەمان، تۆش نامێنى.

۱۶- ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لأَعْرِضَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، (ئێبلیس) گوتی: سۆتێد بە عیززەتى تۆ تێكرایان بێمراد دەكەم، (الْغَوَاةُ: جَعَلَ الْإِنْسَانَ غَاوِيًا، أَي: شَقِيًّا تَعِسًا وَالْغَوَاةُ: نَتِيجَةُ الضَّلَالِ، كَمَا أَنَّ الرُّشْدَ نَتِيجَةُ الْهِدَايَةِ) زۆر جارى دیکەش گوتوو مانە: زۆر لە توێژەرەوانی قوربان (غَوَاةٌ) یان هەر بە (ضَلَال) لێكداوەتەوه، بەلام وانیهو (إِغْوَاء) ئەوهو بە كه مەروڤ (غايي) بكری، واتە: بێ بەخت و بێمراد و بێ تاكام بكری، (غَوَاةٌ) بەرئەنجامی گومباریه، هەر وهك چۆن سەر راستیی (رشد) بەرئەنجامی پێنماییه، ئێبلیس سۆتێد بە عیززەتى خوا دەخوات، كه هەموویان بێمراد دەكات، واتە: بە مەرەدى خۆیان دەبات.

۱۷- ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگە لە بەندە هەلبژاردەكانت، خۆتێراوێشەتەوه: (الْمُخْلَصِينَ)، واتە: بەندە خۆ ساغكەرەوهكانت.

۱۸- ﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾، (خوا) فەرمووی: سۆتێد بە هەق و هەر هەقیش دەلێم، كه خۆتێراوێشەتەوه: (فَالْحَقُّ، وَالْحَقُّ أَقُولُ)، ئنجا ئەگەر (فَالْحَقُّ) بێ، واتە: (إِلْزَمُوا الْحَقَّ، وَالْحَقُّ أَقُولُ) هەق بگرن و هەر هەقیش دەلێم، بەلام ئەگەر ﴿فَالْحَقُّ﴾، بە بۆر (ضمة) بێ، واتە: سۆتێد بە هەق، ﴿وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾، تەنیا هەقیش دەلێم.

۱۹- ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّن تَبَعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، بە دُنیاوی دۆزەخ لە تۆو (واتە: لە وهچەى تۆ، لە وهچەى ئێبلیس ئەوانەى شوێن ئێبلیس دەكهون) لەوانەى كه شوێن تۆ دەكهون لەوان (له مەروڤان) لە تێكراتان پێر دەكەم، كهواتە: كه دەفەرمووی:

(مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ)، (أَي: مِنْ جَنْمِكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْ بَنِي آدَمَ)، لهوانه‌ی كه له تۆن، له وه‌چه‌ی تۆن و شوین تۆ ده‌كه‌ون، هه‌روه‌ها له‌وانه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌من و شوین تۆ ده‌كه‌ون، دۆزه‌ختان به‌ته‌واوی لێ پر ده‌كه‌م.

كه‌واته: نه‌وه‌ی كه وه‌چه‌ی ئیبلیس بێ، به‌لام شوین ئیبلیس نه‌كه‌وێ، یان وه‌چه‌ی ئاده‌م بێ و شوین شوین ئیبلیس نه‌كه‌وێ، كه‌وانه سه‌ر فرازن، دياره پێشتریش باسم كرد كه ئیمه له سه‌ره‌قای سووره‌قی (الأعراف) ئایه‌ته‌كانی: (١٠ - ٢٥) دا به‌ درێژیی باسی به‌سه‌ره‌ای ئاده‌م (عَلَيْهِ السَّلَام) و ئیبلیس‌مان كردوه، هه‌روه‌ها له‌ کتییی یه‌كه‌می: موسوعه: (الإِسْلَامُ كَمَا يَتَجَلَّى فِي كِتَابِ اللَّهِ) دا، به‌ درێژیی له‌و باره‌وه‌ دواوین.

مهسه لهی چوارهم و کوتایی:

فهرمان کردی خوا به پیغمبر موحه محمد ﷺ که رایگه به نئی: هیچ کرئه کیان لی داوا ناکات و، هیچ بارگرانیه کی بویان نیه، هیچیش ناکات و نالئی که بونی لاف لیدانی لیبی، قورنایش له نیا بیرخه ره وه یه بۆ جیهانیان و بهم زووانهش هه والی راسته قینهی له باره وه ده زان:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۸۷) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۸) ﴿وَلَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ (۸۹)

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، بلی: من هیچ کرئه کتان له سه ری، (واته: له سه ر که یاندی ئەم قورنانه وه که یاندی په یامی خوا) لی دلاوا ناکه م، هیچ کرئی و پاداشتیکم لیتان ناوی، هیچ چاره و پانییه کم لیتان نیه، نجا چۆن ده زانین که مه به ست پیتی قورنانه؟ به مه قام و رهوت (سیاق) ده زانری، چونکه باس باسی قورنانه ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، له سه ر که یاندی ئەم قورنانه که پیتان ده که به نهم، هیچ کرئی و پاداشتیکم لیتان ناوی، چونکه ئەم سوورته موباره که به باسی قورنانه دهستی پیکردو به قورنایش کوتایی پی هینا، شاره زایان گوتوو یانه: (هَذَا رَدُّ الْعِجْرِ عَلَى الصُّدَى)، پیتی فهرمووی: ﴿صَ وَالْفُرَّانِ ذِي الذِّكْرِ﴾ (۱)، لیره ش ده فهرمووی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾، یانی: ئەو قورنانه خاوهن یادخستنه وه یه، یان ئەو قورنانه، خاوهن پلهو پایه به رزه، که پیتان ده که به نهم هیچ کرئی و پاداشتیکم لیتان ناوی.

(۲) - ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾، هه ره وه ها من له لاف لیده رانیس نیم و، له زۆر له خوکه ران نیم، که شتی بلیتم وا نه بی، یان به موئی کار تیک بکه م که له توانامدا نه بی، نجا که ده فهرمووی: ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾، (أَفَادَ انْقِطَاعِ جَمِيعِ التَّكْلِيفِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ)، ئەمه نه وه ده که به نئی که پیغمبره ری خوا ﷺ هه ره چی ته که لوفه تیدی نه بووه، (وَالْتَّكْلِيفُ: مُزَاوَلَةُ

الْكَلْفَةِ، وَهُوَ مَا يَشُقُّ عَلَى الْمَرْءِ عَمَلُهُ وَالْزَّامَةُ، لِكَوْنِهِ يُغْرِجُهُ، أَوْ يَشُقُّ عَلَيْهِ، وَمَاذَةُ التَّفْعُلِ لِلْمَشَقَّةِ)، (تَكْلَفُ): بریتیه له نه نجام دانی کولفه، کولفەش ھەر شتیکه که کردنی له سەر مروؤف و پتوہ پابەندبوونی بوئی و قورس بکهوئی، واتە: سەغڵەق دەکات و بوئی ناکرئی، صیغە ی (تَفْعَلُ) یش دەلالەت لە سەر مەشەققەت و ناپەرەحەتی دەکات، کهواتە: ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُكْلَفِينَ﴾، وەک چوون ئەو دەگرێتەوہ که: من کارێک ناکەم، زۆر له خۆم بکهەم و پێم نەکرئی، بە ھەمان شێوہ ئەو ەش دەگرێتەوہ که: من لافێک لێنادەم بە ناھەق و شتیک نالێم که وانەبێ، کهواتە: ئەم قورنانه که دەلێم فەرماشتی خواہی، فەرماشتی خواہیو له خووە وانالێم و لاف لێدانیکی بۆش نیە، بە لکو ڕاگەیانندی ھەفتیکە.

۳- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾، ئەوہی که دەلێم تەنیا بیرخستەوہ بە بۆ ھەموو جیھانیان، یاخود شەرەف و ناوبانگە بۆ ھەموو جیھانیان، نہ جادووہی، نہ شیعەر، نہ کہانەہی، نہواشە که له خۆمەوہ گوتیبێت و لافم لێدابی، ھیچ کرێتان له بەرانبەریدا لێ داوا ناکەم، تەنیا بیرخەرەوہ بە بۆ ھەموو جیھانیان.

۴- ﴿وَلَعَلَّكُمْ نَبَأُ بَعْدَ حِينٍ﴾، بە دنیایی ھەوآلەکەشی دواي ماوہ بەکی کہم دەزانن، چونکە (حین) (أَي: زَمَن قَصِيْر)، کاتیکی کورت، ئەمە بە پێی سیاق، ئەگەرنا (حین) یانی: ماوہ بەک له کات، نازانین کەمە، زۆرە، چەندە؟ بە لآم بە پێی سیاق، لێرە که دەفەرموئی: بە دنیایی ھەوآلەکە ی دەزانن دواي ماوہ بەک، واتە: دواي ماوہ بەکی کہم، ھەوآل زانیەکە ی قورنانش یانی: دەزانن که ئەم قورنانه چ بەرنامە بەکە، چ بە یامێکە، چ بیرخەرەوہ بەکە بۆ ھەموو جیھانیان، تەنیا بۆ تێوہ نہ ھاوہ ئە ی کافرەکانی قورەیش! کافرەکانی مەککە، کافرەکانی عەرەب، بە لکو بۆ ھەموو مروؤفایەتی ھاوہ، بگرە بۆ ھەموو جیھانیان ھاوہ، لەمەودوا بۆتان دەرەکەوئی که بۆ ھەموو جیھانیان ھاوہ، چونکە ئەو کاتە ی ئەو تايەتە دابەزیوہ، کافرەکانی مەککە پێیان وا بووہ که ئەم قورنانهو، موحەممەد ﷺ شتیکی ناوچەییوہ، پەيوەستە بە شاری مەککەو دەورو بەریوہ، بە لآم نا، خوا ھەر لەو کاتەوہ که ئەم قورنانهو پێغەمبەر ﷺ له نێو چوار چێوہی شاخەکانی مەککەدا گرفتار بوو بوون بە دەست کافرەکانەوہ، ھەر لەو کاتەوہ خوا فەرموویەتی بۆ ھەموو جیھانیانە، دوايیش بۆ ھەموو جیھانیان بوو، وەک خوا فەرموو بووی.

نجا نه مه نيعجازيكي ميژووي هه واليه، خوا ﷻ كه له سه ره تاوه وايفه رمووه، زانيويه قى دهكات و، نهو نيسلامه چۆن بلاو دهكاتوه! نهگه رنا كى گره نتيى و زهمانه تى نهوهى ده كرد كه هه ر لهوئ به ساوايى سه ر نه نته وه، هه ر به نه مامى نه شكيتري و كوئايى پى نه هيتري، له نيو شاخ و داخى مه ككه دا، له لايهن نه بوو جه هل و هاوونه كانيه وه، به لام هه ر لهوكتا وه خوا فموويه قى: نه ختر له مه ودوا هه وال كهى ده زانن، كه نه مه بير خه ره وه به بو هه موو جيهانيان، نه نيا بو تيوه نه هاتوه، كه ده فهرموئ: ﴿بَأْمُ﴾، واته: نهوهى كه قوربان هه والى پيداوه له ناگدار كردنه وه و ترساندن تيوه، يا خود ﴿بَأْمُ﴾، يان: راستى قوربان و تهواويى قوربان، كه ماناى دووه ميان زياتر پنده چى، وهك خوا ﷻ له سووره قى (فصلت) دا، ده فهرموئ: ﴿سَرِيهْرَ اَيْنَا فِي الْاَفَاقِ وَفِي اَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوْلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (٥٢).

كهواته: هه تا زانست به ره و پيشه وه بچيت و، نيشانه كانى خوا له ئاسويه كان و له نه فسى مروفيشدا زياتر دهركهون، راستى و تهواويى قوربان زياتر ده رده كهوئ.

خوا به لوتف و كه ره مى خوئ يارمه تيمان بدات زياتر له فهرمايشته كهى تيبگه ين و، باشتر به هوئ فهرمايشته كه يه وه پيبگه ين، يارمه تيمان بدات كه نه م قوربان له ژيانى تاكى و، خيزانيى و، كۆمه لايه تى و، سياسىي خو ماندا زياتر رهنگ پى بدهينه وه، هه م خو مانى پى پاك و چاك بكه ين، هه م ده ور به رمانى پى پاكسازى و، چاكسازى بكه ين، تاكو هه م له دنيا دا به خته وه ريبين، هه م له دواړوژدا سه ر فرازين و، له سه ر بوونه كه مان قه رزدار نه بينه وه و، به مه ردى نه وانه نه چين كه له روژى دوايى دا، خوژگه ده خوازن كه گل بوونايه، وهك ده فهرموئ: ﴿...وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ رَبًّا﴾ (١٠) ﴿النبا﴾.

خوا به هوی قورئانه وه دل و عه قلمان زیاتر پوشتنبکاته وه پوهوشتمان بهرتر بکات و، یارمه تیمانبدات چی قورئان ده یفه رموی، تیمهش به و شیوهیه رهفتار بکه یین، ههروهک دایکمان عائیسه (خوا لئی رازی بی) کاتیک له باره ی رهوشت و ئاکاری پیغه مبهروه ﷺ پرسیاری لیکراوه، گو توو یه تی: {كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ الْقُرْآنُ} (آخرجه مسلم: ۱۷۷۳، وابن حبان: ۲۵۵۱)، رهوشتی پیغه مبهری خو ﷺ هه لسوکه وئی ئاکاره کانی برینی بوون له قورئان، قورئان چی ده فهرموو، پیغه مبه ریش ﷺ وایده کرد، خوا یارمه تیمان بدات، تیمهش له قهدهر خومان به و شیوهیه یین.

لیره شدا کۆتایی به تهفسیری سووره تی (ص)، دینین، خواش پشتیوان بی له سه رهفسیر کردنی سووره ته کانی قورئان (إن شاء الله) بهرده وام ده یین تکو نه واوی ده که یین، خوا بۆمان ئاسان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

النجم

دەستپێک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (١٢/ی صفر/ی ١٤٤١) کۆچی، بە رانبەر (١١/١٠/٢٠١٩) زایینی، خوا پشتیوان بێت دەست ددکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الزمر).

وەک عادی خۆمان سەرەتا پێناسەو نێوەڕۆک و بابەتەکانی ئەم سوورەتە موبارکە دەخەینەڕوو، ئه‌ویش له‌ جه‌وت بگره‌دا.

پێناسەی سوورەتی (الزمر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی:

ئەم سوورەتە ناوی سوورەتی (الزمر)ە، لە پۆژگاری پێغەمبەرشدا ﷺ هەر بەو ناوە ناسراوە، وەک لە چەند دەقیکی سوننەتدا هاتو، بۆ نمونە:

(أ) - (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ حَتَّى تَقُولَ مَا يُرِيدُ أَنْ يُفْطِرَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى تَقُولَ مَا يُرِيدُ أَنْ يَصُومَ، وَكَانَ يَقْرَأُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَالزَّمْرَ) (أخرجه النسائي في التفسير: ٤٦٤، وأحمد: ٢٤٤٣٣، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح دون قوله: «وكان يقرأ» فحسن، والحاكم: ٣٦٢٥ وقال: إسناده صحيح، وابن خزيمة: ١١٦٣).

واته: دایکمان عایشە (خوا لیتی پازی بێ)، دەت: پێغەمبەری خوا ﷺ جاری وا بوو هێندە بە پۆژوو دەبوو، (واته: پۆژووی سوننەت) هەتا دەمانگوت: نایه‌وی هیچ پۆژان بە پۆژوو نه‌بێ، (واته: له‌سه‌ریه‌ک زۆر به‌ پۆژوو ده‌بوو)،

جاری واش ھەبوو بە پۆزوو نەدەبوو ھەتا دەمانگوت: لەوانە ھە نە ھەوئ ھیچ پۆزووی سوننەت بگرئ (لەو ماو ھەدا) و، لە ھەموو شەویکدا سوورەتی: (بنی اسرائیل و الزمر)ی دەخویند.

ب)- (عَنْ عَالِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَنَامُ حَتَّى يَقْرَأَ الزَّمْرَ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ) (أخرجه: الترمذي: ۲۹۲۰، ۳۴۰۵، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واتە: دایکمان عایشە (خوا لئی پازی بن)، دەلئ: پێغەمبەرێ خوا ﷺ ھیچ شەویک نەدەخەوت، تا کو سوورەتی (الزمەر) و سوورەتی (بنی اسرائیل)، (واتە: سوورەتی (الإسراء)ی) نەخویندبان.

بەلām ھەندیکیش ناوی (سورة الغفر)یان وێرای سوورەتی (الزمەر) بو بە کار ھێناوە، لەبەر ئەوەی لەم سوورەتەدا وشە (غفر)یشی تێدا ھە، وەک چۆن وشە (زمەر)ی تێدا ھە.

دووھەم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە، ھەرچەندە ھەندیک ئایەتیان لئ ھەلوار دوون، وەک:

ا)- ﴿قُلْ يٰٓعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾.

ب)- ﴿اللّٰهُ زَلَّ الْحَدِیْثَ كِتٰبًا مُّتَشٰٓئِبًا مَّتٰنٰی نَفْسَعِرُ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِیْنَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلٰٓیْنَ جُلُوْدَهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدٰی اللّٰهُ یَهْدِیْ بِهٖ مَنْ یَّشَآءُ وَمَنْ یُّضِلِلِ اللّٰهُ فَا لَمْ مِنْ هَادٍ﴾.

بەلām ھیچ بەلگە ھەکی دنیا کەر لەو بارەو ھە، کە ئەو ئایەتانەش مەککەیی نە بن.

نجا به پئی نایهتی: ﴿قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، ده بی نهم سوورته موباره که له سالی پینجی پیغه مبه رایه تییدا دابه زیستی، چونکه لهو سالداه ژماره یه که له هاوه لآن (خوا لتيان رازی بی) له پیاوان و نافرته تان، کوچیان کرد بو حه به شه، به رنتماییکردنی پیغه مبه ر ﷺ، لهو نایه ته موباره که شدا باسی کوچکردنی مسولمانان کراوهو، یه که م کوچی مسولمانانیش له مه که وه بووه بو حه به شهو، کوچه که ش دوو جاران بووه، جارتکیان له سالی پینجه مداو، نه وی دیکه شیان له سالتیکی دواتردا، کاتیک له حه به شه هه وایان پی ده گات که قورپه ش مسولمان بوون، ده گه پینه وه، به لأم که دینه وه، ده زانن هه والکه که راست نیه، ئیدی دووباره ده چنه وه بو حه به شه، نه وه ش پینگو تراوه: کوچی دووه م.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

له ریزبه ندیی دابه زین (ترتیب النزول) دا، نهم سوورته موباره که ژماره که ی (٩٥) ه، دواى سوورته ق (سبا) و پيش سوورته ق (غافر) دابه زیوه، له ریزبه ندیی موصحفیشدا ژماره (٣٩) یه.

چواره م: ژماره ی نایه ته کانی:

له لای زانایانی کووفه یی: (٧٥) نایه ته وه، له لای زانایانی مه دینه وه مه که وه به صره: (٧٢) نایه ته وه، له لای زانایانی شامیش به (٧٣) نایه ت دانراوه، که ژماره ی (٧٥) ته به ننیی کراوه، لهو موصحفانه ی که تيستا له بهر ده ستاندان.

پینجەم: نۆۋەزۈكى:

لە پۈۋى نۆۋەزۈكە، نەم سوورەتە موبارەكە، ھەمان نۆۋەزۈكى قورئانى مەككەيە، كە ئىمە لە سەرەتای تەفسیرکردنى سوورەتى (الأنعام)دا، لە بارەى قورئانى مەككەيە بە تايەت و، مەدینەييەو بە گشتى، قسەمان كوردە، قورئانى مەككەيەش تەوەرە سەرەككەكانى كە جەختيان لەسەر دەكاتەو، ئەمانە:

۱- بووناسى، كە بوون (وجود) بە بەدپەنەرو بەدپەنراو، بە نەرزو ئاسمانەو، بە مرقۇف و دەورو بەرەو، چىپەو چۆنەو، بۆچى دروستكراو و ئامانج و حىكمەت لىي چىپە؟

۲- ئيمان بە خواو، بە پۇژى دوايى و، ئيمان بە فريشتهكانى خواو، بە كىتەكانى خواو، بە پىغەمبەرانى.

۳- سەرەنجامى خىرى ئەھلى ئيمان و، ئاكامى شوومى ئەھلى كوفەر لە دنياو دواپۇژدا.

۴- باسى سزاي خوا لە پۇژى دوايدا، كە لە دۆزەخدا بەرجەستە دەبى و، پاداشتى خوا لە پۇژى دوايى دا، كە لە بەھەشتدا بەرجەستە دەبى، بەلام لە پۈۋى بايەخ پىندانى زياترەو، نەم سوورەتە موبارەكە باسى سى بابەق سەرەككى تىدا كراو:

(أ) - باسى تەنيا خواپەرستىي (تَوْحِيدُ اللَّهِ)، كە پانتايەكى زۆرى داگرتەو.

(ب) - باسى قورئان لە شەش شوتىدا كراو، دووبارە بۆتەو، ھەرچارە بە شىوازىك.

(ج) - باسى پۇژى دوايى، ئەويش ديسان پشك و بەشىكى باشى پىپراو.

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:

۱- بە راي زۆربەى زانايان، ئومىد بەخستىن تايەت، لەم سوورەتە موبارەكەدا ھاتە بۆ مرقۇفەكان بە گشتى و، گوناھاران بە تايەت، كە ھەموو مرقۇفەكانىش كەم و زۆر

کونا هیان هه به، تهویش نایهقی ژماره (۵۳) به، که خوا لَا تَقُولُوا دهفه رموی: ﴿قُلْ يَبْعَادَى الَّذِينَ أَشْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (۵۳)

۲- به کارهینانی وشهی (سِقِّ)، بۆ ههر کام له بێبروایان و پارێزکاران، له نایه تهکانی: (۷۱ و ۷۲) دا، ته نیا له م سووپه ته دا هاتوه.

۳- به کارهینانی تهعبیری: ﴿يُكْوِّرُ الْقَبْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾، واته: شهوگار به سه ر پۆژگارد ده پێچێ و، پۆژگار به سه ر شهوگارد ده پێچێ، که نه مێش ته نیا له م سووپه ته موباره که دا هاتوه، به ئێ وشه ی (تکویر) به کارهاتوه: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ (۱) التکویر، به لām نهو تهعبیره (یکویر) ته نیا لێره دا هاتوه.

۴- به کارهینانی تهعبیری: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾، که هاوبهش بۆ خوا دانهره کان بهوه پاساوی هه لۆتستی هاوبهش بۆ خوادانه رانه ی خویان ده دا بهوه، ده یانگوت: ئیمه ته نیا بۆیه ده یان په رستین، تاکو له خوامان نیزیکی بخه نهوه.

۵- به کارهینانی تهعبیری: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَنْزَلَ﴾، ئهم تهعبیرهش ته نیا لێره داو، له نایهقی ژماره (۶) دا هاتوه، واته: خوا لَا تَقُولُوا له نازه لāن هه شت جووێ بۆ ناردوونه خوار، واته: له په شه ولāخ دووان: (نتیرو مێ) گاو مانگاو، له مه ر دووان: به ران و مه رو، له بز ن دووان: بز ن و تیری و، له حوشتریش دووان: (ناقه) و (جمل).

۶- به کارهینانی تهعبیری: ﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾، نهوانه ی گوێ بۆ هه موو قسه یه ک هه لده خه ن، به لām شوێن باشت رینی ده که ون، ته نیا له م سووپه ته دا هاتوه، له نایهقی ژماره: (۱۸) دا.

۷- پێناسه کردنی قوڕان به ده (۱۰) وه سفی گه و رهو گرنگ، له به ک نایه ته دا که خوا ده فه رموی: ﴿اللَّهُ زَلَّ الْحَدِيثَ كُنَّا مُنْتَبِهَا مَتَانِي نَقْشِرُهُ مَنِه جُلُودِ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ

يَهْدِي بِهِ، مَنْ يَسْأَلُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾، نهمهش نايهتی ژماره (٢٣) به، که له ههموو قورئاندا ته نیا نایه تیک که ده (١٠) وه سفی قورئانی گرتبته خوئی، ته نیا نهو نایه ته به.

٨- راگه یاندنی نه وه که موحه ممد ﷺ ده مرئی، وه ک چون نه یاره کانیشی ده مرن، نه ویش ته نیا له م سووره ته دا هاتوه، له نایه تی ژماره (٣٠) د: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَلَهُمْ مَمْنُونٌ ﴿٣٠﴾﴾.

٩- باسی مرئندانی مروغان له کاتی خهوتیاندا، له نایه تی ژماره (٤٢) د: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾.

١٠- باسی له چه نک گرتنی خوا بو زه ویی و، به دهستی راست پتچانه وهی ناسمانه کان، نهمیش له نایه تی (٦٧) دا هاتوه: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ، وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّكُونُ مَطْوِيَّتٌ يَمِينُهُ، سُبْحَنَهُ، وَنَعْلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾.

حهوته م: دابه شکردنی بو چه ند درسیک:

نهم سووره ته مان دابه شکردوه بو شش کومه له نایهت، که هر کومه له نایه تیک له درسیکدا شی ده کهینه وهو، واتاو چه مکه کانیاں پوون ده کهینه وه:

ده رسی په که م: نایه ته کانی: (١ - ٩) ده گرتنه وه، واته: نو (٩) نایهت و هر سیک ته وه ره که ی: په کتایی خوا له په رسترانداو، له به دپهینه رایه تیی و، پهروه ردگار تیی و، خاوه ندرار تیی دا، پاشان پیغه مبه رایه تیی و وه حی و، پوژی دواپی، له م نو (٩) نایه ته ی سهره تایی نهم سووره ته موباره که دا توئزاونه وه.

ده رسی دووه م: نایه ته کانی: (١٠ - ٢١)، واته: دوازه (١٢) نایهت، باسی خوا به په ککرتن و شیرک و، سهره نجامی هه ردووکیان له دنیاو له دواړوژدا.

دەرسی سێتەم: ئایەتەکانی: (٢٢ - ٤٠)، واتە: نۆزده (١٩) ئایەت، باسی قورئان و کاریگەریی و، باسی تەوحید و پشت ئەستوور بوونی تەوحید و تەنیا خواپەرستی بە بەلگەو، بئى بنەمایى و پووجه‌لیى شیرک.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٤١ - ٥٢)، واتە: دوازدە (١٢) ئایەت، باسی قورئان و، خوا بەیە ککرتن و، سەرەنجامی شیرک و ... هتد.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (٥٣ - ٦٧)، واتە: پازدە (١٥) ئایەت، باسی گەرانه‌وه بو لای خواو، پۆزی دواپیی و، تەوحیدو، تەنیا خواپەرستی، ئنجا باسی ئەوه که هەر کەسێک هاوبەش بو خوا دا بنی، کردەوه‌کانی هەڵدەوه‌شیته‌وه‌و، تەنانه‌ت ئەگەر گریمەن پێغه‌مبەری خواش بئى ﷺ که ئەوه مە‌ح‌الە‌و، دواپیش باسی مە‌زنیى خواو، حوکمرانییتی پە‌ها‌و دە‌ست‌پ‌و‌یش‌نو‌ویە‌تیى بئى سنووری کراوه.

دەرسی شە‌شە‌م: ئایەتەکانی: (٦٨ - ٧٥)، واتە: هە‌شت (٨) ئایەت، باسی ئاخیر زە‌مان و کۆ‌کرد‌نه‌وه‌و لێ‌پ‌رس‌ینه‌وه‌و، بە‌ر‌پ‌ک‌رانی یی‌پ‌روایان بە‌ره‌و دۆ‌زه‌خ پۆ‌ل پۆ‌ل و، پارێ‌ز‌کار نی‌ش دی‌سان بە‌ر‌پ‌ک‌رانیان بە‌ حورمە‌ت و پ‌ر‌زه‌وه‌ بە‌ره‌و بە‌هە‌شت، پۆ‌ل پۆ‌ل.

❖ **دهرسي يه كه م** ❖

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان له نو (۹) نایهقی سه ره تای نهم سووره ته پیکهاتوه، نایه ته کانی:
(۱ - ۹)، که خوا ۱۰ پیناسه به کی کورتی قورئان ده کات، دواپی فه رمان به
پیغه مبه ری خاتهم ۱۱ ده کات، به په رستی ساغ و بی خلتی خوا.

پاشان په خنه له هاو بهش بو خوادانه ران گیراوه، که به هیوای نیزیکه خسته مه و یان
له خواوه، په رستراوه کانیا ن ده په رستن.

دواپی باسی نه گونجانی رۆله بو خوا کراوه، پاشان باسی نه وه کراوه که خوا
ناسمانه کان و زهوی به ههقی دروست کردوون و، شهوگارو رۆژگاریش به دهوری
به کدا ده پیچتی.

ننجا باسی دروست کرانی مروئان له یهک باب و دایک و، دابه زینانی ههشت
جووت له نازه لآن کراوه، دواپی باسی نارازییوونی خوا له کوفرو، په سند کردنی
بو ئیمان و سوپاسگوزاری بو مروئه کان کراوه، دواپیش به راوردیک له نیتوان
بابای بیپروای سله و نه زان و، برواداری خوا په رست و زاناو دانادا، کراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ (۱) إِنْ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿۲﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿۳﴾ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ
وَلَدًا لَا صَافِيَ لَهُ مَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۴﴾ خَلَقَ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ أَلْيَدًا عَلَى الْتَهَارِ وَيُكَوِّرُ التَّهَارَ عَلَى الْإِلْدِ
 وَسَحَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 ﴿٥﴾ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِينَ
 أَنْزَلَ بِخَلْقِكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ
 رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنْكُمْ
 وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِنْ
 رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا
 مَسَّ الْإِنْسَانَ ضَرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
 إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّیُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَنَّعَ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
 النَّارِ ﴿٨﴾ أَمَّنْ هُوَ قَتِيتُ أَمَّا إِلِی سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِی الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٩﴾

مانای ده قافو ده قی نابیه تهاکان

به ناوی خوای به به زهیی به خشنده

{دابه زاندنی نه م کتیه له خوای زالی کارزانه وه به} ﴿١﴾ ټیمه کتیمان به
 هه ق بولات دابه زاندوه، ده جا خوا به رسته له حالیکدا که ساغکه ره وهی
 گردنکه چیی ده بی بوی ﴿٢﴾ نه ها (ناگادار بن!) ملکه چیی و فه رمانه بری ساغ
 و بن خلته، ته نیا هی خوا به، (شایسته ی که سی دیکه نیه)، نه وانه ش که جگه
 له وی دؤست و سه ربه رشتیاریان گرتوون (ده لاین:) ته نیا بویه ده بانه رستین
 که پنگه مان له خوا نیزیک بخه نه وه، به دلتیایی له وه دا که تتیدا که وتوونه

راجيايهوه، خوا دادوهرييان له تټوان دا ددكات، بټگومان خوا كه سټك كه
 دروژن و سپلټيه راسته پټي ناكات (۲) ته گهر خوا ويستباي پوټلټهك بگري
 (بو خوي داينټي)، لهوانه كه دروستيان دهكات، ههرچييه كي ويستبايه (بو
 نهو مهبهسته) هه لټده بزاردا! پاكيي بو وي (كه پوټلټه هه بټي) نهو خوي تاكي
 مليټكه چكه ره (۳) تاسمانه كان و زهوي به ههق هټنانه دي، شهوگار به سهر
 پوژگاردا ده پټچي و، پوژگار به سهر شهوگاردا ده پټچي و، خوړو مانكي ددهسته مو
 ملكه چ كردوون، ههر كاميان تاكو كاتكي ناوبراو (ديارييكراو) دهروات، نهها
 (وريابن!) نهو (خوا) زالي لټيوردديه (۴) (نه ي مروټه كان! خوا) له يهك
 نه فس دروستيكدوون، دوايي هاوسه ره كه شي له خوي دروستكردوه، ههروهها
 له نازه لان هه شت جووت (تټرو من) ي بو دابه زانددوون، (تټهوش) له سي
 تاريكاياياند له تټو سكه كان دايكانتاند دروستكران دواي دروستكران (قوناغ
 قوناغ) دروستان دهكات، ئا نهو خوايه تان پهروه دگارتانه، حوكمپانيي ته نيا هي
 ويه، جكه له وي هيچ په رستراوټك نيه، نه دي بوچي و چوڼ (له په رستني وي)
 لاده درټن؟ (۵) ته گهر بټپروابن (نه ي خه لكينه!) بټگومان خوا لټان بټي نيازوه،
 بټپروايش بو بنده كان په سند ناكات، به لام ته گهر سوپاسگوزاري بكن، بو تاني
 په سند دهكات (و پټي خوټه) و، هيچ كه سيكي گوناهبارش گوناهاي كه سيكي
 دپكه هه لټاگري، دوايش گه رانه وه تان ته نيا بو لاي پهروه دگارتانه، هه والټان
 پټده دات به وه ي ده تانكرد، بټگومان نهو به نهټيني (خاوه ي) سينه كان زانا به
 (۶) كاتيكيش مروټ (ي بټپروا) زياتيكي تووشبوو، به له ناخه وه گه رانه وه وه
 بو لاي پهروه دگاري لټي ده پارټه وه، (كه چي) دوايي ههر كات چاكه يه كي له
 لابه ن خوټه وه پټدا، ته وه ي پټشتر بو ي ده پارټه وه (له خوا) له بيري چوو و
 هاوتاي بو خوا دانان، تاكو (بهو هوټه وه) (خه لك) له پټي وي لابدات و گومرا
 بكات، بلټي: ماوه يه كي كه له كوفره كه ت به هره مه ندبه (نه ي باباي بټپروا)، به
 دنټيايي تو له هاوه لاني ناگري (۷) (ننجا تاي بابايه كي وا باشتره)، يان كه سيك
 كه له كاته كان شهوگاردا به كړنووش بردوويي و راوه ستاويي (بو خوا) ملكه چه،

تەرس و لەرزى لە پۇژى دوايى ھەيەو، بە ھىواي بەزەيى پەرۋەردگارىيەتى ؟
بلى: ئايە ئەوانەي دەزانن و ئەوانەي نازانن يەكسانن؟ بە دلىيى تەنيا خاوەن
عەقلان بىردەكەنەو ھەند و ھەردەگرن ﴿٩﴾.

شەكردنەو ھەندىك لە وشەكان

(الَّذِينَ): (الَّذِينَ يُقَالُ لِلطَّاعَةِ وَالْعَزَاءِ)، وشەي (دين): بە ماناي فەرمانبەريى
و پاداشت، بە پەلەي يەكەم بەكارھەتەرەو لە قورئاندا، لىرەدا دەگونجى بگوتى:
وشەي (دين) بە ماناي ھەلس و كەوت (المعاملة)، دى، ھەك گوتەرەو: (كَمَا تَدِينُ
تَدَان)، واتە: چۆن مامەلە بکەي، ئاوا ھۆكمت بەسەردا دەدرى.

ھەرۋەھا وشەي (دين): بە ماناي ملکہچىي و فەرمانبەريى و پاداشت و
پەرست، دى.

(الْخَالِصُ): واتە: ساغ، بى خلتە، (الْإِخْلَاصُ الْإِمْعَاضُ وَعَدَمُ الشُّبُوبِ مَغَايِرُ)،
(إِخْلَاصُ): واتە: (إِمْعَاضُ) واتە: ساغکردنەو ھاكکردنەو، بە شىۋەيەك كە ئەو
شتە شتى بىگانەو نامۆي تىدا نەبى.

(رُفِعَ): (الرُّفَى: مَنَزِلَةُ الْفَرْبِ، يُقْرَبُونَ إِلَى اللَّهِ، رُفَى أَي: يُقْرَبُونَ إِلَى اللَّهِ مَنَزِلَتًا)،
بۆ ئەو ھەي پىگەو پەلمان لە خوا نىزىك بخەنەو، (الرُّفَى: الْمَنَزِلَةُ وَالْعَطْوَةُ)،
واتە: پىگەو نىزىكىي.

(يُكْوَرُ أَلَيْلَ عَلَى النَّهَارِ): واتە: شەوگار بەسەر پۇژگاردا دەپىچى، (التَّكْوِيرُ: اللَّفُّ
وَاللُّيُّ، كَوَّرَ الْعِمَامَةَ عَلَى رَأْسِهِ، إِذَا لَوَّاهَا وَلَفَّهَا)، (تَكْوِيرُ): بە ماناي پىچرانى شتىك
دى بە دەورى شتىكدا، يان بەسەر شتىكدا، دەگوتى: (كَوَّرَ الْعِمَامَةَ عَلَى رَأْسِهِ)
واتە: مەزەرەكەي لەسەرى ھالاند، ھەر كاتىك كە لەسەرى ھالاندو بەستى.

(وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ): واتە: رازى نىە بە بىپروايى بۆ بەندەكانى، (لَا يَرْضَى:

لَا يَخْتَارُ هه لَیْنا بَزْیَرِی و، پتی په سندنه، (لَا يُفْضِلُ) واته: هه لَیْنا بَزْیَرِی، (لَا يُحِبُّ) واته: خوښی ناوې، (لَا يُحِبُّ) واته: به چاکی نازانې، نه وانه هه موویان ده چنه نیتو مانای وشه ی: (لَا يَرْضَى) هوه.

(ضُرُّ): (الضَّرُّ: سُوءُ الْحَالِ)، (ضُرٌّ): بریتیه له حال خرابی، یان (مَا فِيهِ ضَرَرٌ) هه رچیه ک که زیانی تېدا بې، (ضَرَّةٌ، ضَرًّا: جَلَبَ إِلَيْهِ ضَرًّا) زیانکی بو هیتا.

(خَوَّلَهُ): (التَّخَوَّلَ: الْإِعْطَاءُ وَالتَّمْلِيكُ ذُوْنَ قَصْدٍ عَوِضٍ)، (تَخَوَّلَ): بریتیه له پتی به خشین و خاوه ندار کردن، به بې مه به ست هه بوونی وه رگرنه وه ی فوره بوو. (أَنْدَاكَ): (جَمْعُ نِدٍّ وَهُوَ الْكُفُّ)، (نِدٌّ): به مانای کوفنه، واته: هاوتا، که واته: (وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا) واته: هاوتایان بو خوا داده نې.

(قَنِيتُ): (أَيُّ عَابِدٍ وَمُطِيعٍ)، (قَانِتٌ): ههم به مانای په رستار دې، ههم به مانای ملکه چ دې، هه روه ها به مانای راوه ستاو دې، له کاتی تا عه تد.

(ءَانَاءٌ): (جَمْعُ أَيْنٍ مِثْلُ أَمْعَاءٍ جَمْعُ مَعِي، وَأَفْقَاءُ جَمْعُ قَفِي، وَالْأَيْنُ: السَّاعَةُ، أَتَاءٌ) کوی (أَيْنَ) ه، وه ک (أَمْعَاءُ) واته: ریخو له کان، کوی (مَعِي) ه واته: ریخو له یه ک، (أَفْقَاءُ) واته: پشته مل کوی (قَفِي) ه، (أَيْنَ) یان (أَيْنَ) به مانای ماوه یه ک له کات دې.

(يَحْذَرُ): (الْحَذَرُ: اخْتِرَازُ مِنْ مُخِيفٍ)، یان (خَوْفٌ مَعَ اخْتِرَازٍ)، خو پاراستنه له شتیکي مه ترسیلی کړاو، یا خود ترسانه وېرای خو وریابوون، ده گو ترې: (حَذَرَ حَذَرًا وَحَذَرْتُهُ: تَخَذِيرًا) واته: وریابوو به وریابوون، وریامکرده وهو ټاگادارو هوښداریم پید.

مانای گشتی نایه ته کان

خوای لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سهره تای سووره تی (الزمر) دا، چهند بابته تی زور گه ورده و گرنک باس ده کات، به لام هه موویان له ههر سی ته وهری: خوا به به ککرتن و، وه حی و پیغه مبه رایه تی و، رۆزی دوا بی دا، ده سوورینه وه.

خوای لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ده فره موئی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ واته: نه و کاره ده ست پیده که م به ناوی خوای به به زه بی به خشنده، کاتیک مرؤف نه و رسته موباره که ده لن، ده بی چوار واتای بنه په تی به عه قل و هو شی خویدا بی نی:

۱- به ناوی خوا ده ست پی ده که م، نه ک به ناوی خوم یان ههر که س و شتیکی دیکه.

۲- نه و کاره بو رازی کردنی خوا، نه نجام ده ده م.

۳- نه و کاره به پی به رنامه ی خوا، نه نجام ده ده م.

۴- نه و کاره به یارمه تی و هاوکاری خوا نه نجام ده ده م، نه ک به شان و شه وکه تی خوم.

دوا بی ده فره موئی: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ دابه ز نرانی کتیه که له لایه ن خوای زالی کار زانه وه به، له پووی ریزمانی عه ره بیسه وه: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ واته: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، نه و کاته: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ده بیته گوزاره (خَبَر) و، (هَذَا) ده بیته نه هاد (مُبْتَدَأ)، یا خود: تَنْزِيلُ الْكِتَابِ ده بیته نه هاد (مُبْتَدَأ)، نجا: مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ده بیته گوزاره (خَبَر).

بیکومان که ده فره موئی: الْكِتَابِ وه ک دوا بی باسی ده که ی (أَل) ی سهر (الْكِتَابِ) بو ناساندنه و، لیره شدا بو ناساندنی (عهد)، واته: دابه زاندنی کتیه که، نه و کتیه ی که ده زانن کامه به، که قور تانه له لایه ن خوا وه به، خواش لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ دوو سیفه تی بو باسکراون: (الْعِزَّةُ وَالْحَكْمَةُ)، که واته: نه م کتیه که له لایه ن خوای

خاوەن ئەوپەڕی عیززەت و خاوەن ئەوپەڕی حیکمەتەوه، هاتوه، بەرجەسته‌کەری عیززەت و حیکمەتەوه، هەر کەسێ شۆیتێ بکەوێ، هەم عیززەتی بۆ دەپەخسێت و، هەم حیکمەتی پێ دەبەخشێ.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾، بە دنیایی تێمە کتیبە‌که‌مان بۆ لای تۆ دابه‌زاندوه بە هەق، واتە: تێمە هەق بووین کە ئەو کتیبە‌مان بۆ تۆ دابه‌زاندوه، یاخود ئەو کتیبە‌ی کە بۆ تۆمان دابه‌زاندوه، هەقی لە خۆی گرتوه، یاخود ئەو کتیبە‌مان دابه‌زاندوه، بۆ ئەوه‌ی هەق بپەسپێن، ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾، دە‌جا خوا بپەرسته، بە‌ندایە‌تیی بۆ خوا بکەو، ملکه‌چیی خۆت بۆ ساغ و یه‌کلایی بکەوه‌و خۆتە‌ی پتوه‌ مه‌یله، واتە: بە‌ندایە‌تیی ساغ و بێ خۆتە‌ بۆ خوا بکە، بە‌ هۆی شۆیتکه‌وتنی ئەو کتیبە‌ هەقه‌وه، کە له‌لایە‌ن خۆی خاوەن ئەوپە‌ڕی عیززەت و ئەوپە‌ڕی حیکمەتەوه‌ بۆ لات دابه‌زێنراوه.

﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾، نا‌کا‌دا‌رب‌ن! ملکه‌چیی ساغ و بێ خۆتە‌ ته‌نیا‌ ه‌ی خوا‌یه، ته‌نیا‌ شایسته‌ی خوا‌یه، ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾، بە‌لام ئەوانه‌ی کە جگه‌ له‌ خوا‌ دۆستانتکیان گرتوون و، سه‌ره‌شتیارانتکیان گرتوون، بە‌ندایه‌تیان بۆ ده‌که‌ن، ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾، واتە: (یقولون) - کە قرتێنراوه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ سیاق و سه‌لیقه‌ ده‌زانرێ - (ده‌لێن): نایانه‌رستین مه‌گه‌ر بۆ ئەوه‌ی له‌ رووی پله‌و پێگه‌وه‌ له‌ خوا‌مان نزیک بخه‌نه‌وه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، به‌ دنیایی خوا دادوه‌ریان له‌ به‌بندا ده‌کات، له‌وه‌دا کە تێیدا ده‌که‌ونه‌ راجیایه‌وه، یانی: هاوبه‌ش بۆ خوا‌دانه‌ره‌کان له‌گه‌ڵ ئەه‌لی ته‌وحیدو نێماندا، کە که‌وتوونه‌ راجیایه‌وه، خوا دادوه‌ریان له‌ نێواندا ده‌کات، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾، به‌ دنیایی که‌سیک که‌ درۆکه‌ره‌و، زۆر سه‌پله‌یه، یاخود زۆر بێ‌بروایه، خوا‌ راسته‌ پێی نا‌کات، لێره‌دا وشه‌ی: ﴿لَا يَهْدِي﴾، به‌ مانای: پێنمایی نا‌کات، نیه، چونکه‌ خوا پێنمایی هه‌موو که‌سیکی کردوه، به‌لام واتە: راسته‌ پێی نا‌کات، واتە: نایخاته

سەر ڕێی راست، ڕێنمایی کران قوناغیکه‌و، خراڤه سەر ڕێی راست، قوناغیکه دیکه‌یه، ڕێنمایی کران، نه‌وه‌یه که مرۆف بزانی نه‌وه ڕێه‌کی راسته، به‌لام خراڤه سەر ڕێی راست، نه‌وه‌یه که دلی بۆی وه‌رچه‌رخێ و پاڤه‌ندبێ به‌و ڕێه راسته‌وه، ئنجا خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: که‌سانیک که درۆزن بن و، زۆر بێ‌پروا‌بن، خوا نایان‌خاته سەر ڕێی راست، ڕێنمایی کردوون، به‌لام گرتنی ڕێی راستیان بۆ ئاسان ناکات، له‌به‌رچی؟ له‌به‌ر نه‌وه‌ی درۆ که‌رن و بێ‌پروان.

﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ﴾
 نه‌گه‌ر خوا ویستبای ڕۆله‌ بۆ خۆی بگێڕێ و، په‌یدا بکات، له‌ نێو نه‌وانه‌دا که دروستیان ده‌کات، نه‌وه‌ی ویستبای بۆ خۆی هه‌لیده‌بژارد، پاکیی بۆ وی، ﴿هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، نه‌و خوای تاکێ ملێکه‌چه‌ره، واته: ناگونجی خوا ﷻ ڕۆله‌ی هه‌بیت، چونکه نه‌گه‌ر گریمان یه‌کیک به‌ ناوونیشانی ڕۆله‌ش بۆ خۆی بگه‌ڕێ، ده‌بێ هه‌ر له‌ نێو دروستکراوانی خۆیدا هه‌لیبێ‌ژێرێ، چونکه خوا ﷻ ناگونجی ڕۆله‌ی هه‌بێ، وەک له‌ سوورته‌ی (الانعام) دا ده‌فه‌رموێ: ﴿بَرِئَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَرْجَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^(۱۰۱)، واته: خوا چۆن ڕۆله‌ی ده‌بێ، که هاوسه‌ری نیه‌و هه‌موو شتیکی‌شی وه‌ده‌یتناوه‌و، خوا به‌ هه‌موو شتیکی زانا‌یه.

﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ﷻ ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ هه‌ق هێناوه‌ دی، واته: به‌ حیکمه‌ت، وشه‌ی (حَقٌّ) به‌ پێی نه‌و سیاقه‌ که تێیدا دی، مانابه‌که‌ی ده‌زانرێ، لێ‌رده‌دا که ده‌فه‌رموێ: خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ هه‌ق دروستکردوون، واته: به‌ حیکمه‌ت و ئامانجیک، به‌لام جاری وایه‌ ده‌گوترێ: (حَكَمَ فَلَانَ بِالْحَقِّ) واته: به‌ دادگه‌ریی دادوه‌ریی کرد، هه‌روه‌ها ده‌گوترێ: (قُلْتُ أَنْتَ الْحَقُّ) واته: تۆ قسه‌یه‌کی راست گوت، که‌واته: وشه‌ی (حَقٌّ) به‌ مانای دادگه‌ریی دی و، به‌ مانای راستیی دی و، به‌ مانای حیکمه‌ت دی، به‌ پێی نه‌و سیاقانه‌ که تێیاندا‌یه، نه‌سلێ وشه‌ی (حَقٌّ) یش واته: شتی چه‌سپاوو،

دامه زراوو نه له خشاو، ﴿يَكُونُ أَيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ اللَّهَارَ عَلَى أَيْلٍ﴾، شهوگار به سهر پوژگاردا ده پيچي و، پوژگاريش به سهر شهوگاردا ده پيچي، نه مه ناماژديه كي زور پوونه به وهي كه زهوي هم مهيله و هيلكه يي و خړه و، هميش ده خو ليته وه به دهوري خويدا، چونكه پيچراني شهوگار به دهوري پوژگارداو، پيچراني پوژگار به دهوري شهوگاردا، ته نيا كاتيک ده گونجي وينا (تصوّر) بكری كه زهوي خړ بي، نجا شهوگارو پوژگار به دواي يه كدايبن، هر كاميكيان نهوي ديكه دا پوشتي و، جیي نهوي ديكه بكرته وه، ﴿وَسَحَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّكْتًى﴾، خوړو مانگيشي ده سته مو و ملكه چ كر دوون، هر كاميكيان بو كاتيكي ناوبراو دپروا، ياني: كاتيک كه بو ديارييكر او، نهو كاتهش كه بو ديارييكر او، ده گونجي: له سهر ناستي شهو و پوژ، يان له سهر ناستي مانگ، يان له سهر ناستي سال، يا خود له سهر ناستي ته مهني خوړو مانگ بي، ﴿أَلَا هُوَ أَعْرَبُ الْغَفُرُ﴾، ناگادار بن! هر خوا زالي بالا دهستي زور ليپورده يه.

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾، تيوهي له يهك نهفس هيتاونه دي، كه ناده مه، ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، دوايش هر له خوئي هاوسه ره كه شي هيتايه دي.

و شهي: ﴿نَفْسٍ﴾، مهبه ست پتي پووحه، نهك جهسته، واته: هر له هه مان جوړه نهفس و پووح، له پروي مهعنه ويه وه، كه ناده م دروستكراوه، هه وواش له هه مان جوړه نهفس و پووح دروستكراوه، به لام باسي جهسته كه ي نهكراوه، كه جهسته كه ي چو ن هيتراوه ته دي؟.

﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً زَوْجٌ﴾، له نازه لانيش ههشت جووتي بو دابه زانددون، نجا ههشت جووت به تيگه بشتي باوي تيستا، ده كاته شازده دانه، به لام له به كار هيتاني قورناند او، له به كار هيتاني زماني عهريه بيشدا وشه ي (زوج) به هر كام له تيرو م ده گوتري، ده گوتري: (هَذَا زَوْجٌ هَذَا وَهَذَا زَوْجٌ هَذَا)، ياني: به هر كام له تيرو م، ده گوتري: (زَوْجٌ) نهك به ههردووكيان،

ئىنجا پىيان بىگوتىرى: (زۇج)، ۋەك تىستا ۋەك لە زمانى غەزەبىدا باۋە، كە گوتت جىووت (زۇج) واتە: نىرو مىن، بە لىم لە بەكارهيتانى قورئاندا، بە ھەر كام لە نىرو مىن گوتراۋە: (زۇج)، بۆيە دەقەرموى: ﴿تَمْنِيَةَ أَرْوَاحٍ﴾، واتە: ھەشت دانە لە ئازەلەن، چوارىيان نىرن و چوارىيان مىن، ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، لە سىكەكانى دايكانتاندە تەنھىيىتتە دى، چۆن؟ ﴿حَلَقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ﴾، دروستكران، لە دواى دروستكران، واتە: قۇناغ قۇناغ، پىشى تۆۋلىكە (نطفە)ن، ئىنجا دەبن بە خوتنپارە (علقة)، ئىنجا دەبن بە زارجوو (مضغة)و... ھتە، ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾، لە نىو سىن تاريكاياندا، كە تاريكايى سىك و، تاريكايى مىندالدىن و، تاريكايى ئاۋەل مىندال (مشمية)، بە نىسبەت ئازەلانىش: تاريكايى سىكان و، تاريكايى بەچكە دانىان و، تاريكايى پىزدان، ئەۋدى كە لەگەل بەچكە كە دىتە دەرى، ﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾، ئەۋ خۋايەتان پەرۋەردگار تەنە، ھوكمرانىي و مولك و دەستەلەت ھەموۋى ھى ئەۋە، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەۋ ھىچ پەرستراۋىك نىيە، ﴿فَأَن تَصْرُقُون﴾، كەۋانە تىۋە بۆ كۆي لا دەدرىن؟ ياخود: چۆن لادەدرىن، كە جگە لەۋى پەرستىن، لە ھالىكىدا كە ئەۋ پەرۋەردگارو بەدھىيەنەرو كارسازى ھەموو شىتەكە؟.

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾، ئەگەر بىيىروا بن، ياخود: ئەگەر سېلە بن، وشەي (تَكْفُرُوا) ھەم دەگونجى بە ماناي بىيىروايى بى، ھەم دەگونجى بە ماناي سېلەي و ناسوپاسىي بى، ئەگەر بىيىروا بن، يان سېلە بن، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾، بە دىنبايى خوا دەۋلەتمەندە لە تىۋە، بىن نىازە لە تىۋە، ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، بە لىم بىيىروايى بۆ بەندەكانى پەسند ناكات، ياخود سېلەي بۆ بەندەكانى پىن پەسند و چاك نىيە، ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، بە لىم ئەگەر سۈپاسگوزارىي بكەن (بە ھۆي ئىمانەۋە)، ﴿يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، ئەۋەتان بۆ پەسند دەكات، ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾، ھىچ قورسايى ھە ئىگىش، قورسايى بەكىكى دىكە ھە ئىگىش، ﴿وَلَا تَزِرُ﴾، (وَلَا تَغْمِلُ) ھە ئىگىش، ﴿وَلَا زِرَةٌ﴾،

واته: (آیه) نه‌فستیکی گونا‌هبار که نه‌فسی گونا‌هبار چو‌ن‌راوه به که‌س‌یک، کو‌ل‌یکی قورسی له کو‌له، نجا ده‌فه‌رموئ: هیچ کو‌ل هه‌ل‌گریکی قورس، کو‌لی نه‌فستیکی دیکه، هه‌ل‌نا‌گری، واته: که‌س گونا‌هی که‌س هه‌ل‌نا‌گری، ﴿ثُمَّ اِلٰی رَبِّکُمْ مَرْجِعُکُمْ﴾، دوا‌یی شو‌نی که‌رانه‌وه‌تان په‌روه‌رد‌گارتانه، ﴿فَیُنَبِّئُکُمْ بِمَا کُنتُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾، نجا هه‌وال‌تان پ‌نده‌دات به‌وه‌ی ده‌تان‌کرد، هه‌وال‌تان پ‌نده‌دات، یانی: نه‌گه‌ر خرا‌په‌تان کرد، سزاتان ده‌دات و، نه‌گه‌ر چا‌که‌شتان کرد، پا‌داشتان ده‌داته‌وه، ﴿اِنَّہٗ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ﴾، به‌د‌نیایی نه‌و زانی‌به به‌خوا‌ه‌نی سینه‌کان، (ذات) می‌ینه (مؤنث‌ی) (ذو‌یه، واته: (حاجب)، (ذات) واته: (صاحبه)، ﴿الصُّدُوْرِ﴾، ب‌ش، کو‌ی (صدر‌ه، واته: سینه، نجا خوا ﴿لَکُمْ﴾ نه‌تی‌به‌کانی که‌له سینه‌کان‌دا په‌نه‌ان، به‌خوا‌ه‌نی سینه‌کانی داناون، که‌نه‌وه‌نده له‌نی‌و نه‌و د‌ل و سینانه‌دا چه‌سپاون، وه‌ک بو‌وبن به‌خوا‌ه‌نی نه‌و د‌ل و سینانه.

﴿وَاِذَا سَأَلَ الْمَسْکِیْنَ ضَرْءًا رَّبَّہٗ﴾، مرو‌ف کات‌یک زیانیکی تو‌وش د‌ی، له په‌روه‌رد‌گاری ده‌پار‌ت‌ه‌وه، مرو‌ف کات‌ی زیانیکی تو‌وش د‌ی، زیان‌یک له‌جه‌سته‌یدا، له‌مال‌ی دا، له‌ده‌ور‌وبه‌ری‌دا، که‌نا‌په‌حه‌تی‌به‌ک به‌سه‌ری د‌ی، ﴿دَعَا رَبَّہٗ مُنِیْبًا اِلَیْہِ﴾، له‌په‌روه‌رد‌گاری ده‌پار‌ت‌ه‌وه، به‌له‌نا‌خه‌وه بو‌لا‌که‌پانه‌وه‌وه، (اَنَابَ، یُنِیْبُ) واته: که‌پا‌یه‌وه له‌نا‌خه‌وه، به‌د‌ل که‌پا‌یه‌وه‌وه، ده‌گه‌پ‌ت‌ه‌وه، ﴿ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْہٗ﴾، نجا هه‌ر کات خوا له‌لای‌ن خو‌یه‌وه چا‌که‌به‌کی پ‌ی به‌خشی، (تَوَوَّلَ): بر‌تی‌به له‌به‌خشی‌ن‌یک که‌مرو‌ف چاو‌ه‌پ‌ی قه‌ره‌بو‌و و پا‌داشتی له‌به‌رانه‌ری‌دا نه‌بی‌ت، کات‌یک که‌خوا له‌لای‌ن خو‌یه‌وه چا‌که‌به‌کی پ‌ی ده‌دات، ب‌ن نه‌وه‌ی قه‌ره‌د‌بو‌وبه‌کی ل‌ی چاو‌ه‌پ‌ی ب‌کات، ﴿نَسِیَ مَا کَانَ یَدْعُوْا اِلَیْہِ مِنْ قَبْلُ﴾، نه‌و مرو‌فه (که‌مه‌به‌ست پ‌ی مرو‌فی بی‌پ‌روا‌یه)، نه‌وه‌ی پ‌ت‌شر بو‌ی له‌خوا ده‌پار‌پا‌یه‌وه، له‌بیری ده‌چی، یا‌خود که‌پ‌ت‌شر دا‌وا‌ی له‌خوا ﴿لَکُمْ﴾ ده‌کرد، نه‌و زیانه‌ی ل‌ی لا‌بدات، له‌بیری ده‌چی، ﴿وَجَعَلَ لِلّٰہِ اَنْدَادًا﴾، ها‌وبه‌شان بو‌خوا دا‌ده‌نتی، نه‌و چا‌که‌و نعی‌مه‌تانه ده‌گه‌پ‌ت‌ه‌وه بو‌غ‌ه‌یری خوا، ﴿لَیُضِلَّ عَن

سَبِيلِهِ ﴿۱﴾، تاكو سهره نجام خه لك له رَئِي خوا لابدات، نهم (ل)ه، (لام التعليل) ه، به لام له نه صلدا به مانای سهره نجامه، نه گهرنا نهو كه سه به حیسابی خوئی بویه هاوتایان بو خوا دانانی، بلی: بو نه وهمه كه خه لك له رَئِي خوا لابدهم! به لام مادام سهره نجامه كه ی واده بی، كه به هوئی نهو هاوتوا هاوبه شانوه كه بو خویان داده تین، خه لك له رَئِي تیمان به خواو خواپه رستی لابدری، مادام سهره نجامه كه ی وایه، وهك له نه صلدا بو نهو كه ردیتی.

﴿قُلْ نَمَّعْ بِكُم مَّا هُوَ بِكُفْرٍ قَلِيلًا﴾ (نه ی پیغه مبهرا! ﴿تَوَّابٌ﴾) بفرموو: (نه ی بابای بیپروا!) ماوه یه کی كه م بههره مند به به كوفره كه ت، چونكه كوفریش جوریک له بههره وهرگرتنی تیدایه، رَئِي گونا هو تاوان و، رَئِي بابواردن و له زده ته كان، به هرپامی بو مرووف ته خت و ناچووغ ده كات، واته: كه میك بههره وهر بگره له كوفره كه ت مادام پیت خوشه و پیت په سنده، ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، به دنیایی تو له هاوه لانی ناگری (دوزه خی).

له كوتایی دا خوا ﴿تَوَّابٌ﴾ ده فهرموئ: ﴿أَمَنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾، نه مه لیره دا خوا ﴿تَوَّابٌ﴾ به راوردی پی ده كات، واته: (أَهَذَا غَيْرٌ) نایا نه مه باشره، ﴿أَمَنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ﴾، نایا نه وه ی پیتی باسكرا، باشره كه هر كات زیانیکی تووش بوو، له خوا ده پاریته وهو بو لای ده گهر پته وهو، نه گهر خویشی تووش بوو، خوی له بیرده چپته وهو، زیانه كه شی له بیرده چپته وهو، هاوبه ش بو خوا داده نی، كه سهره نجام خه لك له رَئِي خوا لابدات، (نایا نه وه باشره)، ﴿أَمَنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ﴾، یاخود كه سیک كه له كاته كانی شه وگارد بو خوا ملکه چه، به ندایه تی بو خوا ده كات، ﴿سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾، به كرنووش بردوویی و به راوه ستاویی، ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾، وریابه له روژی دواپی، ترس و بیمی هیه.

(الْعَذْرُ: إِخْتِرَازٌ مِنْ مُخِيفٍ): (حذر) بریتیه له له خو وریا بوون له شتیکی ترسناك، یاخود (الْعَذْرُ: هُوَ الْخَوْفُ مَعَ الْإِخْتِرَازِ): (حذر) ترسه له گه ل خو باراستندا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

پیناسه ی قوربان و، حکمه ی دابه زێرانی و، فه رمانکردن به خوا به رستی ساغ و پێخه وش، که خوا ته نیا نه وه ی شایسته یه و، نه واله ش که به بیانوی له خوا نیزیکه سته وه یانه وه، جگه له خوا ده به رستن، خوا دادوه رییان له لیواندا ده کات، له وه دا که تیییدا که وتوونه کیشه وه و، ناشگونجن خوا پۆله ی هه بن، چونکه هه رچی هه یه دروستکراوی خۆیه ق:

خوا ﷻ ده فرموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ (۱) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ (۲) أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ (۳) لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۴)

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

(۱) - ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه زێرانی کتێبه که له خوی زالی کارزانه وه به، وشه ی (تَنْزِيلُ): (نَزَلَ، يَنْزِلُ) تَنْزِيلًا) چاو (مصدر)، ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، دابه زێرانی کتێبه که، که قوربان، ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، له خوی زالی کارزانه وه به، ده گونجی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، نهاد (مُبْتَدَأ) بن و، ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، گوزاره (خَبَر) بن، یاخود: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، گوزاره (خَبَر) بن بۆ نهاده یکی قرتیزاو

(مُبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ) واته: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، نهمه دابه زترانی کتیبه که به، وشعی (الْكِتَابِ) که ناستیراوه، ناساندنه که ی بۆ (عهد)، (عهد) یش له زمانی کوردیدیا، له به رانبهر (که) دابه، نه که ر گومان: کتیب (کتاب) نازانی، کام کتیبه به؟ به لأم که گوترا: کتیبه که (الکتاب) ده زانری، کام کتیبه به، جاری واش هه به (أل) بۆ تیکرا (جینس)، به لأم لیره دا مه به ست پی نهو کتیبه به که زاندراره کامه به.

که ده فره رموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، نهمه بۆ خو ی نهو ده ده که یه نی که نهو قورنانه به به ش به ش (مَنْجَم) یی دابه زتراره، نه که هه مووی به یه کجار.

هه لبه ته که خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فره رموی: نهم کتیبه له لایهن خوای زالی کارزانه وه دابه زتراره، ﴿الْعَزِيزِ﴾، (العزیز: صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ) (العزیز) سیفه تیکی به کردار چو زتراره، به مانای زال (غالب) دی، به مانای که سیک دی که له رووی به لکه وه زاله، یاخود له رووی به خشینه وه، لهو رووه وه که خاوه ن چاکه وه به خشه به سه ر مرو فایه تیه وه، یان له رووی ده سه لاته وه.

﴿الْحَكِيمِ﴾، ده گونجی به مانای (حاکم) بی، واته: ده سترویشتوو، یاخود به مانای (مُقِنٌ) بی، واته: زۆر به ورده کاری بی زراو، یاخود به مانای: خاوه ن حکمه ت بی.

۲- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾، نهمه کتیبه که مان (که قورنانه) بۆ لای تو دابه زاندوه به هه ق، که ده فره رموی: ﴿بِالْحَقِّ﴾، نهمه سی واتایان هه لده گری: / ا بۆ نهو ی هه ق به سه سپینی.

ب/ نهمه که قورنانه مان دابه زاندوه، له سه ر هه ق بووین.

ج/ قورنانه مان که دابه زاندوه هه قی له نیو خو یه وه گرتوه، وشعی: (الحق) یش به مانای شتی چه سپاو دی و، به مانای شتی تامانجدار دی، به لأم به پی نهو سیاقه جو راو جو رانه که تیان دی، مانابه که ی دیاری ده که بن.

۳- ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾. كه واته: به ندایه تی بو خوا ۱۶۶ بکهو، ملکه چیی خو ق بو ساغ بکهوه، واته: دابه زیترا نی هم کتیه (قورن) نیعمه ته، که پیوسته به سوپاسگوزاری پیشوازی لی بکری، سوپاسگوزاریش بو خوا، نهوهیه که به ندایه تی بو خوا بکری، به هو ی پیره ویی کردن لهو قورنانه وه.

۴- ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾. ناگادار بن! ﴿أَلَا﴾. له زمانی کوردی دا ده بیته به رانه ری (نه ها) واته: ناگادار بن! ملکه چیی ساغ و بی خلته ته نیا هی خوایه، (الخالص: السالم من أن يشوبه تشريك غيره في عبادته)، (خالص): واته: سه لامه ت له وهی که جگه له خوا به شدار کرابن له په رستنی دا.

(أبو حامد الغزالي) ناوا پیناسه ی نی خلاص ده کات، ده لن: (الإخلاص: تجرید قُضد التَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ عَنْ جَمِيعِ الشَّوَابِ)، (إخلاص): بریتیه له دارنینی مه به ستی له خوا نیزیکبونه وه، له هه موو خلته کان، واته: نهو نیازو مه به ستی که له پشت نهو کاره ته وهیه، یا خود هانده ری نهو کاره ته، که نه نجامی دده ی، هیچ خلته ی جگه له خوا پنی مه به ست بووی پیوه نه بن.

شایانی باسه: (أبو حامد الغزالي) په حقه ی خوی لی بی، هه م له کتیبی: (احیاء علوم الدین) دا، هه م له زور به ره ه می دیکه شدا، شتی باش باشی گوتوون، له بواری نی خلاص و شیرک و نه وانه شدا، به راستی قسه ی زور وردو قوولی کردوون^(۱).

خوا ۱۶۶ ده فیه رموی: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾. ناگادار بن! دینداری و ملکه چیی ساغ و بی خلته، ته نیا هی خوایه.

۵- ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾. نه وانه ش که جگه لهو دوستان و سه ره رشتیارنکیان گرتوون و، پهیدا کردوون.

(۱) که واته: نابی به هو ی هه ندیک قسه و بیرو ری هه لیه وه، خو مان له بیرو را چاکه کانیشی بیته ش بکه بن.

(۶) ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾، (يَقُولُونَ: مَا نَعْبُدُهُمْ) بوجی (يَقُولُونَ) دیار نیه؟ چونکه به سیاق و سلیقه ده زانری (ده لَین) تیمه نایانپه رستین نهو سهرپه رشتیارانه، مه گهر بۆ نه وهی له پرووی پیگه وه له خوامان نیزیک بخه نه وه، ﴿لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾، (أَي: يُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ تَقَرُّبًا)، (الزُّلْفَى: اِسْمُ أَقْنَمٍ مَّقَامُ الْمَضَرِّ)، (الزُّلْفَى) ناویکه له شوینی چاوگ دانیشته، تاکو به نیزیک خسته نه وه له خوامان نیزیک بخه نه وه، ده شکونجی (زُلْفَى) ههر به مانای پیگه (مَنْزِلَة) بَی، واته: (لِيُقَرِّبُوا مَنَزِلَتَنَا إِلَى اللَّهِ)، بۆ نه وهی پیگه مان له خوا نیزیک بخه نه وه.

تنجا خوا ﷻ ده فهرموی:

(۷) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ لِبَنِيهِمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، به دنیایی خوا دادوه رییان له نیواندا ده کات، له وهدا که تئیدا که وتووونه راجاییه وه.

واته: خاوهن دینه کان، نهو راجاییه که له نیواناندا ههیه، که هه ندیکیان نه هلی ته نیا خواپه رستن و، نه وانی دیکه ش نه هلی شیرکن و، هاوبه شانی جوړاو جوړ بۆ خوا ﷻ له په رستیدا داده نین.

(۸) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾، به دنیایی خوا ﷻ که سیک که دۆرکه ر بَی و، زۆر بیپروا، یان زۆر سپله بَی، راسته پَی ناکات، واته: نا یخاته سهر راسته پَی، لیره دا: ﴿لَا يَهْدِي﴾، به مانای (پَینمایی ناکات) نیه، چونکه خوا ﷻ پَینمایی هه موو که سی کردوه، هی راست و دروایی کردوه، هی چاک و خرابانی کردوه، هه موویانی پَینمایی کردوون، به لَام هه مووان ناخاته سهر راسته پَی، که سیک ده بَی هیدایه تی خوا قبول بکات، پَینمایی خوا قبول بکات، تنجا شایسته ی نه وه به که خوا یخاته سهر راسته پَی، هه روکه خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآمَنَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واته: نه وانه ی هیدایه تی خویان وه رگرتوه، خوا ﷻ هیدایه تیان بۆ زیاد ده کات، به لَام که سیک دۆرکه ر بَی و، زۆر بیپروا سپله بَی، شایسته ی نه وه نیه، خوا راسته پَی بکات، که واته: ﴿لَا يَهْدِي﴾، (أَي: لَا يُرْسِدُ وَلَا يُوقِفُ) واته: کاری بۆ ناسان ناکات و راسته پَی ناکات.

وشەى: ﴿كَذِبٌ﴾ كېيىش ناۋى بىكەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ه. واتە: درۆكەر، (كَذَابٌ) واتە: درۆزن، زۆر درۆكەر، بە لَام (كَفَّار) كە (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) (كَافِرٌ) د، واتە: كەسنىك كە زۆر بېيروابى، دەشگونجىن (صِيغَةُ الْمُبَالَغَةِ) (كَافِرٌ) بى، بە ماناى كەسنىك كە زۆر سېلەو ناسوپاس بى، چونكە (كَافِر) وەك چۆن بە ماناى بېيروابى ھاتو، بە ماناى سېلەو ناسوپاسىش ھاتو.

۹- ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾، ئەگەر خوا ويستباى پۆلەيەك بۆ خۇى بگرى، يەككىك لە ھاندەرەكانى بېيروابەكان بۆ ھاوبەش بۆ خوادانان، ئەوە بوو كە پۆلەيان بۆ دادەنا، ئەگەر كچ بوون و، ئەگەر كور بوون، بە خەيالى خۇيان دەيانگوت: شەيتانەكان كوراني خوان و، فريشتهكان كچاني خوان، بۆيە خوا ﷻ دەفەرموى: ئەگەر خوا ويستباى پۆلەيەك بۆ خۇى بگرى.

۱۰- ﴿لَا ضَظْفَرٌ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾، لەوانەدا كە دروستىكرادوون، ھەلىدەبۇارد، (أَي: لِاضْطَفَى مِنْ ضِفْنٍ مَخْلُوقَاتِهِ مَا يَشَاءُ، إِذْ لَيْسَ غَيْرُهُ بِمَوْجُودٍ سِوَى خَلْقِهِ)، چونكە خوا جگە لە خۇى، ئەوەى ھەيە ھەمووى دروستكراوەكانى خۇينى، كەواتە: ئەگەر پۆلەيەكيشى پەيداكرەبايە، دەبوو لە نىو دروستكراوەكانى دا پەيداي بكات.

۱۱- ﴿سُبْحَنَهُ﴾، پاكيى بۆ ۋى، دوورى بۆ ۋى، (كە پۆلەى ھەبن).

۱۲- ﴿هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾، ئەو خۋاى تاكى ملپىكەچكەرە، ئەمە پروونكرەنەوەى پاكتىيى خوايە، يانى: كە خوا (الله) يە، واتە: خاوەنى ھەموو سىفەت و ناوە بەرزە چاكەكانە، (الوَاحِد) مادام تاك بى و دووھمى نەبى و ھاوبەشى نەبى، (الْقَهَّار) ھەرودەھا ملپىكەچكەرە بۆلا دەست بى بەسەر ھەموو بووندا، خوايەكى ئاوا ناگونجى پۆلەى ھەبىت، خوا ﷻ خاوەنى ھەموو سىفەتە چاكەكانەو، كۆكەرەوەى ھەموو سىفەتە باشەكانە، لە زاتى خۇيدا يەكتايەو، وىنەى نىەو، بۆ ھەموو دروستكراوەكانيشى ملپىكەچكەرە بۆلا دەستە.

پیشتریش کوتمان: وشەى (حَقُّ) لە ئەصْلدا بە مانای (الثَّابِتُ وَالرَّاسِخُ) چەسپاو و پڕۆچوو دی، بەلام بە پێى ئەو سیاقانەى تێیان دی، وشەى (حَقُّ) مانایەكەى دیریى دەکرى بۆ وێنە:

(١) - ئەگەر بگووترى: (حَكَمْتُ بِالْحَقِّ، أَي: حَكَمْتُ بِالْعَدْلِ)، حوکمت بە هەق کرد، واتە: بە دادگەرانە، کەواتە: لێرەدا هەق بە مانای دادگەریى دی.

(٢) - ئەگەر بگووترى: (قُلْتُ قَوْلًا حَقًّا، أَي: قُلْتُ حَقًّا)، واتە: تۆ قسە بەكى راست کرد، کەواتە: لێرەدا وشەى (حَقُّ) بە مانای راستیى دی.

(٣) - ئەگەر بگووترى: (وَفَقَّحْتُ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ) واتە: تۆ ئەو ئەرەفە ناکۆکانەت بە هەق پێک هێنا، واتە: بە حیکمەت، هەق لێرەدا حیکمەتە.

(٤) - ئەگەر گوت: (فَعَلَّيْتُ الْحَقَّ)، (أَي: فَعَلَّيْتُ مَا يُرْضَى الْحَقَّ)، شتێکت گوتووە هەق کە خوا بە ﷻ، پازى دەکات.

(٥) - ئەگەر بگووترى: (خَلَقَ اللَّهُ الْكَوْنَ بِالْحَقِّ، أَي: لِهَدَفٍ كَبِيرٍ، وَلِحِكْمَةٍ جَلِيلَةٍ)، واتە: بۆ ئامانجێكى گەورەو، بۆ حیکمەتێک خوا گەردوونی هێناوەتە دى، کەواتە: وشەى (حَقُّ) بە پێى ئەو سیاقانە کە تێیاندا دی، مانایەكەى دیاریى دەکرى.

مەسەلەى دووھەم:

باسى دروستكرانى ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق و، يېچانى شەوگار بەسەر
پۆزگارداد، پۆزگار بەسەر شەوگارداد، پامكرانى خۆرو مانگ، تاكو كاتىكى
دياريىكراد، دروستكرانى بايى مړوئان لە يەك نەفس و، دروستكرانى
ھاوسەرەكەشى ھەر لە خۆى و، دابەزىزانى ھەشت جووت لە چوار جۆرە ئازەل
و دروستكرانى مړوئ لە سكى دايكىدا، لە ئىوسى جۆرە تاريكاياندا، قۇناغ
قۇناغ، دروستكران لە دواى دروستكران:

خو ۛ ۛ ۛ دەفەرەمۆى: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكْوِّرُ الْبَلَدَ عَلَى
النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَلَدِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ
لَكُمْ مِنْ الْأَنْثَرِ نَسَبًا أَنْزَلَ مِنْ بَطْنِكُمْ فِي بَطْنٍ أُمَّهَاتِكُمْ خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تُصُرُونَ ۝﴾

شىكرەنەھەى ئەم دوو ئايەتە، لە دوازدە برگەدا:

(۱) - ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، واتە: خو ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق
ھىناونە دى، واتە: بۆ ھىكمەتتىك و بۆ ھىتەنە دى ئامانچتىك، ئىمە لە سوورەتى (يونس)
دا، باسكى تايەتەمان لەو بارەوہ کردوہ، لە ھەموو ئەو تايەتەنەى كە دەورى پازدە
ئايەتن لە قورئاندا، باسى ئەم بابەتە دەكەن، ھىتاومانن.

(۲) - ﴿يُكْوِّرُ الْبَلَدَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَلَدِ﴾، شەوگار بەسەر
پۆزگارداد دەپىچى و، پۆزگار بەسەر شەوگارداد دەپىچى، (يُكْوِّرُ: يَلْف) واتە: دەپىچى،
ھەلەتە ئەم تەعبىرە راستىيەكى زانستىي گرتۆتە خۆى، كە لە كاتى دابەزىزانى قورئاندا
ئەو راستىيە زانستىيە نەزانراوہ، ئەويش ئەوہى كە ئەم زەوييەى ئىمە لەسەرى دەزىن،

هەم مەیلەو خڕ هەلکەوتووە (هێلکەیی)، نەک خڕی تەلۆ، هەم بە دەوری خۆشیدا دەخولیتەو، چونکە (تکۆیر) واتە: شەوگاری پێچران بە دەوری پۆژگارداد، پۆژگار پێچران بەسەر شەوگارداد، کاتیکی دەگونجی وێنا (تصور) بکری، کە زەوی مەیلەو هێلکەیی و خڕ بێ، بە دەوری خۆشیدا بخولیتەو.

لەو بارەو (الطنطاوي) لە تەفسیرەکی خۆیدا^(١)، عیبارەتیککی جوانی هێناوە پێم چاک بوو لێی بغوازمەو، دەلێ:

(كَارَ الْعِمَامَةِ عَلَى رَأْسِهِ وَكَوْزَهَا، وَلَا جَرَمَ أَنْ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي تَتَابُعِهِمَا أَشْبَهَ بِتَتَابُعِ أَكْوَارِ الْعِمَامَةِ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ، فَالْأَرْضُ كَالرَّأْسِ وَالظُّلُمُ وَالضِّيَاءُ يَتَتَابَعَانِ بِتَتَابُعِ أَكْوَارِ الْعِمَامَةِ، وَيَلْتَقَانِ مُتَتَابِعِينَ حَوْلَهَا، وَهَذَا التَّغْيِيرُ مِنْ أَغْجَبِ مَا يُعْلِمُ أَنَّ الْقُرْآنَ يُرْشِدُنَا إِلَى كُرْوِيَةِ الْأَرْضِ أَوَّلًا، وَيُرْمِزُ إِلَى دَوْرَانِهَا حَوْلَ نَفْسِهَا ثَانِيًا).

واتە: لە زمانی عەرەبیدا دەگوترێ: (كَارَ الْعِمَامَةِ عَلَى رَأْسِهِ وَكَوْزَهَا)، مێزەرەکی لەسەری خۆی پێچا، چونکە هەر قەفیکیان بە دەوری ئەوی دیکەدا دەپێچرێ، گومانی تێدانیه، کە هەر کام لە شەوگاری پۆژگار کە بە دوا یە کەدا دێن، وەک بە دوا یە کەدا هاتنی پێچەکانی مێزەر وایە، کە هەندیککی بەسەر هەندیککی دا دەپێچرێ، کەواتە: لێردەدا خوا ﷻ زەوی وەک سەر (ی مرووف) تەماشای کردووە، داناو، تاریکایی و ڕووناکیی و شەوگاری پۆژگاریش بە دوا یە کەدا دێن، وەک چۆن پێچەکانی مێزەر بە دوا یە کەدا دەپێچرێن، و شەوگاری پۆژگاریش بەسەر یە کەدا دەپێچرێن بە دەوری زەویدا، (نەگەر ئەم بلاجکتۆرە خۆر بێ و^(٢))، ئەمە زەوی بێ و، زەوی ناوا دەخولیتەو بە دەوری خۆیدا، ئەو شوێنە ڕووی لە خۆرە دەبێتە پۆژو پشتهکە دەبێتە شەو، کەواتە: بەردەوام شەو پۆژ ڕاودەن، پۆژیش شەو ڕاودەن، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الأعراف) دا ددەرموی: ﴿يَغْشَى أَيْلُ النَّهَارِ

(١) الجواهر في تفسير القرآن الكريم: ج ١٨، ص ١٨٢.

(٢) لە کاتی دەرس گوتەووە کەدا ناماژەم بە گۆپێکی بلاجکتۆر کردو، ناماژەم بە شتێکی دیکە کردو، چواندەن بە خۆر و زەویەو.

يَطْلُبُهُ حَيْثَا ﴿٢٠﴾، واتە: بە شەوگار پۆژگار دادەپوشتی، بە دواى دەكهوى بە خێرایى، سووپانهوى زهوى بە دەورى خۆیدا، نزیكهى سى (٢٠) کیلۆمەتره له خولهکتیدا، ئنجا بۆ نهوى سهعاتیکت بۆ دهركهوى: (٣٠) جارانی (٦٠) دهكهى (٢٠ × ٦٠ = ١٨٠٠ کلم)، دهکاته نهو ماوهیهى که زهوى له ماوهى سهعاتیکدا دهیپى به دەورى خۆیدا، بۆیهش خوا دهفرموى: ﴿يَطْلُبُهُ حَيْثَا﴾، بهلام لهبهر نهوى زهوى زۆر گهورهیه، ئیمه زۆر ههست بهو سووپانهوه خێرایه ناکهین، ههلبهته نهگهر خێراتر سووپابیهوه، نهو کاته وهک پێشتریش باسمان کردوه، حال و گوزهرانی مرووف لهسهر زهوى جوړیکى دیکه بوو، یان ههر نهدهبوو(١).

ئهم دهبرپنەش سه‌رسووپه‌ینه‌رت‌ترین ده‌برپنە، له‌وه‌دا که بزانی قورئان پێمانی‌مان ده‌کات یه‌که‌م: زه‌وى مه‌یله‌و خپه‌، دووهم: ئاماژه‌شه‌ به‌وه‌ که به‌ ده‌ورى خۆشیدا ده‌خولێته‌وه‌.

لێ‌وه‌دا پهنگه‌ پرسیارێک بکړی:

بۆچی خوا ﷻ به‌ ته‌عبیریکی دیکه‌ نه‌یه‌ئناوه‌، پوونتر بووایه‌؟ واتە: هه‌ر پێک فەرمووبای: زه‌وى خپه‌و به‌ ده‌ورى خۆیدا ده‌خولێته‌وه‌و شه‌و و پۆژ له‌وه‌دا به‌یداده‌بن؟

وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه‌ که خوا ﷻ به‌ شێوه‌یه‌کی فەرمووه‌: به‌ که‌لکی هه‌موو پۆژگاره‌کان بێ، بۆیه‌ به‌ ئاماژه‌ هاوه‌، ئنجا هه‌ر ئەمه‌ش نه‌وه‌، زۆر راستیی دیکه‌ی گه‌ردوونیى له‌ قورئاندا هاوون، که‌ نه‌گه‌ر خوا ﷻ وه‌ک له‌ واقیعی خۆیاندا هه‌ن، ئاواى فەرمووبانایه‌، بۆ خه‌لک ده‌بوونه‌ مه‌ته‌لیک که‌ لێ‌ی تێ نه‌ده‌گه‌یشتن و، له‌عه‌قلیانوه‌ نه‌ده‌چوو، به‌لام به‌ ئاماژه‌ فەرموونی، که‌ نه‌وان به‌ جوړیک لێ‌یان تێ ده‌گه‌ن و، دوا‌ییش که‌ زانست زیاتر به‌ره‌و پێشه‌وه‌ ده‌چن، وه‌ک هه‌قیقه‌ق خۆیان ده‌یانزانن.

(١) هى نێوان که‌وانه‌کان زیاده‌ی خۆمه‌.

ئىجا لە چەند شۆتى دىكەش دا، ئاماژەى پىندراوه، كە زەوى خىرو هىلكەىى
هەلكەوتوه، بۆ وىنه:

أ- ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ (١٩) الحجر، واتە: زەوىيمان درىژ كردۆتەوه، كە كاتىك درىژ
كردنەوهى زەوىى و پان راخستنەوهى زەوى تەسەوور دەكرى، كە خىرو هىلكەىى بى،
چونكە نەگەر چوارگۆشە يان، لاكيشە، سىگۆشە بووايه، دەبوو گۆشەى هەبوونايه، بەلام
هەر دەپۆى و گۆشەى نىن!

ب- ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (٢٠) النازعات، واتە: دواى ئەوه خوا ﷻ زەوىى پان
راخستوه، ياخود مەيلەو هىلكەىى لىكردوه.

ج- ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (٢١) الرعد، واتە: خوا ﷻ ئەو كەسەبە كە زەوىى
درىژكردۆتەوهو، پان راخستوه، كە ئەوانە هەموويان ئاماژەن بە خرىتتەى زەوى.

د- ﴿يُعِيشِي أَيْلَ النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَيْثُا...﴾ (الأعراف: ٥٤، ئەمەش ئاماژەىەكى پروونه بە
سوورانهوى زەوى و، بە دواى يەكداهانتى شەوگارو پۆزگار لەسەر پانتايى و پرووبەرى
زەوى.

٣- ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، هەروەها خوا
ﷻ خۆرو مانگى پامكردوون، ملكەچ كردوون، هەر كامىكيان دەپوات بۆ كاتىكى
دىيارىكرائو.

نەو كاتە ديارىكرائو دەگونجى مەبەست پتەى كاتى ديارىكرائو شەوگارو
پۆزگار بى، يان هى مانگ بى، يان هى سأل بى، ياخود هى تەمەنى مانگ و
خۆر بى، تاكو تەمەنيان دەبىت.

تىمە لە سوورەتى (يونس) دا، باسكى تىرو تەسەلمان لە قەدەر ئەم تەفسىره
كردوه، لە بارەى هەر كام لە خۆرو، مانگ و، زەوى، هەروەها پتەشى لە بارەى

گردونهوه به گشتی"، هه‌رچه‌نده جار جار ئه‌وه‌نده‌ی پتویست بکات
 ناماژه به هه‌ندی‌ک شت ده‌که‌ینه‌وه بۆ وینه: قه‌باره‌ی خۆر ملیۆن‌یک و سێ
 سهد ده‌زار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار هێنده‌ی قه‌باره‌ی زه‌وی گه‌وره‌یه‌و، نێو جه‌رگه‌ی
 خۆر شه‌ش ملیۆن (۶,۰۰۰,۰۰۰) پله‌ی سه‌نتیگراد گه‌رمه‌، که نه‌گه‌ر زه‌وی تێمه
 بخه‌رتنه نێو خۆره‌وه، له‌ چرکه‌یه‌کدا ده‌بیتنه هه‌لم، به‌لام تووتی ده‌ره‌وه‌ی خۆر
 بیست ده‌زار (۲۰,۰۰۰) پله‌ی سه‌نتیگراد گه‌رمه‌و، بلیسه‌ی زمانی خۆر ملیۆن‌یک
 (۱,۰۰۰,۰۰۰) کیلومه‌تر درێژه‌و، نه‌گه‌ر هه‌ر کاتیک خۆر بکوژینه‌وه، زه‌وی تێمه
 یه‌کسه‌ر (۲۷۰) پله‌ ده‌چیتنه ژێر سفیره‌وه، واته‌: ده‌بیتنه سفری موته‌لق، به‌ پتی
 پله‌ی کالفن، ئه‌و کاته‌ش نه‌ک هیچ جووله‌یه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی نامینی، بگه‌ر
 که‌ردیله‌کانیش په‌نگه‌ جووله‌یان تێدا نه‌مینی.

۴- ﴿أَلَا هُوَ أَعَزُّزُ الْفَقْرِ﴾، ناگاداربنا! ئه‌و (خوا) زالی زۆر لیبورده‌یه.

نجا خوا ﷻ دینه سه‌ر باسی دروستکردنی مروق و ده‌فه‌رموی:

۵- ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾، (خوا) تێوه‌ی له‌ یه‌ک نه‌فس دروستکردوه.

که به ته‌ئکید مه‌به‌ست پتی ئاده‌مه.

۶- ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، دوا‌یی هه‌ر له‌ خۆی (له‌و یه‌ک نه‌فسه‌ که نه‌فسی
 ئاده‌مه ﷻ) هاوسه‌ره‌که‌شی دروستکرد.

بێگومان لێره‌دا مه‌به‌ست له‌: ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، ئه‌وه‌یه‌ که له
 هه‌مان جوژه نه‌فس که ئاده‌می لێ دروست بووه، هه‌وواش له‌ هه‌مان جوژه
 نه‌فس دروست بووه، هیچ گومان له‌وه‌دانه‌یه‌ که مه‌به‌ست پتی ئه‌وه‌یه‌، چونکه
 خوا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾، هه‌روه‌ها له‌ سووره‌ی (النساء)
 ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا

(۱) هه‌روه‌ها له‌ تفسیری هه‌رکام له‌ سووره‌ی (فصلت) و (الرحمن) یش، له‌باره‌ی
 که‌ردونه‌وه‌ دو‌لوی‌ن.

وَبَشِّرْ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ، وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١٠﴾، پاناوی (منها) له هەردوو شوێنەکاندا بۆ ئەفسە دەچێتەوه، که مێینه (مۆنث)یە، واتە: لەو جۆرە ئەفسە هەوواشی دروستکردو، نەک لەو جەستەیه، چونکە ئەگەر بۆ جەستە چووبایەوه، دەیفەرموو: (خَلَقَ مِنْهَا)، ئنجایا که گوايه: هەووا له پەراسووی ئادەم دروست بووه، ئەوه قسە ی پەیمانی کۆنەو پێشتریش هێناومانە له تەفسیری سوورەتی (النساء) داو، له تەفسیری سوورەتی (الروم) یەش دا، که لەوێ خوا ﷻ دەیفەرموێ: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿١١﴾، الروم، ئنجایا ئەگەر بە پیتی (النساء: ١) هەووا له ئادەم جیا بووبێتەوه، دەبێ بە پیتی (الروم: ٢١) جەستە ی هەر ژێتیکیش له جەستە ییایە که ی جیا بووبێتەوه! که بە ئەکید ئەوه وانیە، بە لکو واتە: هەموویان له یەک جۆرە ئەفسن، بە لām نایا جەستە ی ئادەم که له قور دروست بووه ئەوه خوا ﷻ فەرموو یەتی، جەستە ی هەوواش هەر له قورە دروستبووه؟ له هەندێ شوێنەواراندا هاتوه که لەو قورە ی ماودە ئەوه له جەستە ی ئادەم، هەوواشی لێ دروستبووه، بە لām له قور ئاندا خوای پەرورە دگار باسی نە کردوه و، له سوننەتی پیغمبەریشدا نە هاتوه، بە لām بە ئەکید ئەگەر ئەفسە که هەمان جۆرە ئەفس بێ، دیارە جەستە کەش هەمان جۆرە جەستە یه، ئەویش هەر له قور له خاک دروست بووه.

(٧) - ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا﴾، له ئاژە لāن هەشت جووێ بوتāن دابە زاندوون.

که دەیفەرموێ: بۆی دابە زاندوون، واتە: وایلی کردوون ئێوه بیانخەنە ژێر ڕکێفی خۆتانەوه، یاخود مەبەست ئەوه یه که فەرمانی دروستکردنی ئاژە لāکان، له لایەن خواوه یه له ئاسمانهوه دابە زیوهو، یان مەبەست پیتی دابە زێترانیانە له کەشتیی نووح، که کاتی خۆی له هەر جۆرە ئاژە لāیک جووتیکی بە فەرمانی خوا له

که شتیبه کهیدا سوار کړدوه، نه وانه ش هه موویان نه وانه بوون که له ناودا خنکابن و له که شتیبه کهدا پارترزاوون و، دواپی له که شتیبه که هاتوونه خواو، خوا ﷺ بویه ده فهرموئ: ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ﴾، ئنجا (انزل) به هر کام له وواتایانه بی، ده گونجی.

مه به ست له هه شت جووته کانیش، هه شت نیرو مټیه کانی چوار جوړه نازده له کانن، که له سووړه تنی (الأنعام) دا، خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ يَبْتِغِي أَرْوَجَ مِنْ الْأَصْنَانِ اثْنَيْنِ وَمِنْ الْمَعِزِّ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَاءُ حَرَّمَ أَلِ الْأُنثِيَّيْنَ أَمَّا اسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّيْنَ نَتَوْنِي بِمِلْءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١١٢) دواپی ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنْ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ...﴾ (١١٣) الأنعام، هه شت جووون، (هه شت نیرو مټن، چواری نیرو، چواری مټن، له مهر دووان و له بزنی دووان)، دواپی ده فهرموئ: له حوشر دووان و، له په شه و لاخ دووان، هی مهر نیرو که پټی ده گوتری: به ران و مټیه که پټی ده گوتری: مهر، هی بزنی نیرو که ی پټی ده گوتری: نیروی و، مټیه که پټی ده گوتری: بزنی، هی حوشریش به عه په بی هاتوه، چونکه له کورده واری نیمه دا نیه، ناکو وشه یه ک بو نیروی حوشر دابتنین به رانه ر مټیه ی حوشر، به لأم به عه په بی به نیرو که ی (بعیر) ده گوتری، یا خود (جمل)، به مټیه که ی ده گوتری: (ناقة)، هی په شه و لاخیش نیرو که ی گایه و، مټیه که ی مانگایه، که دیاره که ل و گامیشیش له جوړی په شه و لاخن و، نیرو که که له و مټیه که گامیشه، ئنجا باسی مرووف ده کات، ده فهرموئ:

(٨) - ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، له سکی دایکاتندا دروستان ده کات.

(٩) - ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ بَعْدِ خَلْقِ﴾، دروستکران دواپی دروستکران، واته: قوناغ قوناغ.

(١٠) - ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾، له ست تاریکایدا، ست تاریکایه که ش: تاریکایی سک و، تاریکایی مندا لدان (رحم) و، تاریکایی ناوه ل مندا ل (مشیمه) ن، که بو نازده ل پزدانی پنده لټن، به لأم بو مرووف هی ناقره ت، ناوه ل مندا لی پټ ده لټن، که له که ل نه و مندا له دا دټه ده ری، به لأم مندا لدان هر له و ټدایه.

(۱۱) ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ټا ټه و خوايه ټان په روه ردگار ټانه، ټوكم پانيي و دهسته ټت بهس هي ټه وه.

(۱۲) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ قَآئِنٌ نُّصَرِّفُونَ﴾ هېچ په رستراونك نيه، كه واته: به ره و كوږي لاده دريږن؟ يا خود چوڼ لاده دريږن؟ مه بهست ټه وه يه كه مادام خوا ټوځي خاوه ډي هه موو كه ردوونه و، خاوه ډي شه وگارو پوژگار، خاوه ډي خوړو مانگ و زه ويه و، ټي وه ي هيناو ته دي و، ټاژه لي بو هيناو نه دي، خاوه ډي هه موو چا كه كانه، كه واته: بوچي جكه له و ده به رستن؟ به نديا به ټي بو جكه له و ده كه ن؟ وهك پښتريش گوتو ومانه: ټيمه له سهره ټاي سووځي (المؤمنون) دا، باسيكي باشمان له باره ي دروستكردني مروځان كړدوه، چ ټاده م و هه ووو، چ مروځ و قوناغه كاني دروست يووني مروځ، كه به هه ووت قوناغاندا مروځ ټيده په ري:

(۱) - قوځي پوخته يه ك له قوږ.

(۲) - نو تفه.

(۳) - عه له قه.

(۴) - موضغه.

(۵) - ټيسقان.

(۶) - د پوځراني ټيسقان به گوشت.

(۷) - دروستكراونكي ديكه، كه بريته له ږووح به بهرداكران.

کورتە باسێک لە بارەی جەستەی مەروڤهوه

لەبەر پۆشانی تەفسیری: (الجواهر فی تفسیر القرآن الکریم)، ی (طنطاوی الجوهري)دا^(١)، کە ئەو لە پەنج (٥٠) خاڵدا باسی جەستەی مەروڤ دەکات، بەلام من لە پازدە (١٥) تەوهودا، ئەو پەنج (٥٠) خاڵی ئەو کورت دەکەمەوه، بەپێی ئەندامەکانی جەستە:

١- جەستەی مەروڤ: کاتیکی سەرنجی جەستەی مەروڤ دەدەین، دەبینین خوا ﷻ جەستەی مەروڤی بەش بەش کردووە، نەک هەمووی یەک پارچە بێ، تاکو مەروڤ بتوانێ کارەکانی خۆی بکات، سەر بە جیا، دەست بەجیا، لاق بە جیا، لە نێو سەرشدا پێنج هەستەکان، هەستی بیستن و دیتن و بۆنکردن و تامکردن و، ئنجا هەستکردن (لمس) کە ئه‌ویش هەم پەيوه‌ندی به سەر هوه ههیه، هەم پەيوه‌ندی به ئەندامەکانی دیکە هوش ههیه.

٢- جومگە و ئیسقان: جومگەکانی مەروڤ و، ئیسقانه‌کانی، هەر کامێکیان بە شێوه‌یه‌ک دانراوە کە لەگەڵ ئەو جوولەیه‌دا کە بۆی پێویستە، بگونجێ، دواپی ئەم جومگانه به چەند ژێه‌ک پێکه‌وه به‌ستراون و، هەر کام لە سەری ئەو ئیسقانه‌ش، به شێوه‌یه‌که به‌چێته نێو ئیسقانی دیکه که پێمه‌وه په‌یودست ده‌بێ، جگه له‌وه‌ی که ده‌شچێته نێوی له رێی جومگه‌یه‌که‌وه، به ژێه‌کانیش مه‌حکمه‌ کراوه به ماسوولکه‌کانیش مه‌حکمه‌ کراوه، نه‌گه‌ر وانه‌بووايه، به ته‌ئکید مەروڤ ئەو جموجۆله‌ی که ئیستا ده‌توانی به هه‌موو لادا سەر بسوورێتی، دەست بسوورێتی، لاق بسوورێتی، ئەو کاته ئەو جموجۆله‌ی نه‌ده‌بوو.

٣- سەر: سەر له‌ کۆمه‌لیک ئیسقان پێک هاتوه، زۆر که‌س وا ده‌زانێ که‌لله‌ی سەر یه‌ک ئیسقانه، به‌لام له‌ چەندان پارچه‌ پێک هاتوه. ئه‌ویش بۆ نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر پارچه‌یه‌کیان زیانی پێگه‌یی، هه‌مووی درزنه‌بات و هه‌مووی نه‌شکێت و، هەر ئەو پارچه‌یه‌ بێت که

زبان پڼگه‌یشتوهو، نجا ټیسقانه‌کانی دیکه‌ی که سهریان لی پټک دی شه‌ویلاکه‌کانن، ددانه‌کانن، ټیسقانه‌کانی لووتن، گوټیه‌کانن، که ههر کامټکیان قه‌بارهو شیوهو چوټیه‌تیه‌که‌یان، به‌و شیوه‌یه که له‌گه‌ل نه‌رکه‌که‌یاندایا بگونجی.

٤- گه‌رده‌ن: گه‌ردنی مروټی، له‌ حه‌وت برکه‌، پټک دی، که ههر کامټکیان ده‌چټه‌وه ټیو نه‌وی دیکه‌و، کروو کروژه‌یه‌کیان له‌ به‌یندا هه‌یه له‌گه‌ل برکه‌کانی دیکه‌ی پشت دا تاکو خوارټی، تاکو ده‌گاته‌ کلټیجه (عُصَص) هه‌موویان پټکه‌وه گونجاون، کوی ټیسقانه‌کان به‌ پټی هه‌ندی سهرژمیر (٢٤٨) دوو سه‌دو چل و هه‌شت ټیسقان، جکه له‌ ټیسقانه ورده‌کان، هه‌ندیکش ده‌لټن: زیاترن، به‌لام جومکه‌کان وه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مه‌ریشدا هاتوه سی سه‌دو شه‌ست (٣٦٠) جومکه‌ن، ههر کامټک له‌و جومکه‌نه‌و له‌و ټیسقانه‌نه‌و وردو درشتیانه‌وه، له‌گه‌ل نه‌و نه‌رکه‌یدا که بو‌یان دیارییکراوه، گونجاون.

٥- چاو: پټش هه‌موو شټیک، پټلوی بو‌ دروستکراون، نه‌و پټلوانه‌ش وه‌ک ده‌روازه‌و ده‌رگا وان، که له‌ کاتی خو‌یدا چاو نه‌و پټلوانه‌ ده‌کاته‌وه‌و، کاتی نی‌شی پټیان بی، نه‌گه‌رنا دایان ده‌خات، بو‌ وټنه: نه‌گه‌ر هه‌ست به‌ ترسټیک به‌ ناخو‌شیه‌ک بکات، یان له‌ کاتی خه‌وداو، نجا نه‌و پټلوانه‌ جوانن بو‌ چاو، تو‌ بی‌نه‌ به‌رچاوی خو‌ت چاو پټلوی نه‌بو‌ونابه‌، نجا برژانکه‌کانی چاو، که نه‌ که‌م ده‌که‌ن و نه‌ زیاد ده‌که‌ن، نه‌گه‌ر زیادیان کردبایه‌و پټویستیان به‌وه بو‌وايه نینسان برژانگی خو‌ی به‌ مقه‌س بقرتټی، وه‌ک چو‌ن مووه‌دکانی شوټنه‌کانی دیکه‌، زور زه‌حه‌مت ده‌بو‌و!

نجا چاو ناوټکی سوټری ټیدایه‌، که به‌رده‌وام نه‌و چاوه ده‌شوات و پاکی ده‌کاته‌وه، هه‌ردوو برویه‌کانیش دیسان ناره‌قه‌یه‌ک که له‌سه‌ره‌وه را دی، چاو ده‌پارټزن له‌و ناره‌قه‌یه‌و به‌وللو به‌ولای برویه‌کاندا ناره‌قه‌که‌ دټه‌ خوار، جکه له‌وه‌ی که جوانیه‌کیش ده‌ده‌ن به‌ چاو، جکه له‌وه‌ی جوړټیک له‌ داپو‌شینشن بو‌ چاوو، مووی برویه‌کانیش وه‌ک هی برژانکه‌کان که‌م وا هه‌یه زیاد بکه‌ن، شیوه‌یه‌کی تایه‌تن له‌ موو، وه‌ک مووی سه‌رو ریش و سمټل و نه‌وانه‌ نین.

٦- مووهكان: مووی پش و سەر بە نەبەت پیاوانەوهو، بە نەبەت ئافرهتانهوه مووی سەر، زیاد دەكەن و هه‌واله‌ی م‌رو‌ف كراوه كه پش چەند بێ، بیهێتێته‌وه و نه‌یهێتێته‌وه، ق‌ڑی سەری چەند بێ، ز‌وری بكات كه‌م بكات، به‌پش ئه‌و ژینگه‌و عاده‌ت و نه‌رته‌ی تیدا ده‌ژی، به‌لام نه‌گەر وابووايه كه وه‌ك مووی برژانگ و بر‌و، كه‌م و زیادیان نه‌کردبايه، ج‌وریکي دیکه ده‌بوو، به‌لام خوا تبارک و تعالی مووی سه‌رو پش و سم‌لی والت‌کردوه، زیادو كه‌م بکه‌ن، ب‌و نه‌وه‌ی هەر كه‌سه به‌ پش زه‌وق و سه‌لیقه‌و ژینگه‌و عورف و عاده‌تی ك‌ومه‌لگایه‌كه‌ی خ‌وی، ده‌ستکاریان بكات.

٧- لئوه‌كان: لئوه‌كان جگه‌ له‌وه‌ی مایه‌ی داپ‌وشین ب‌و زارو وه‌ك ده‌رگایه‌ك وان و، له‌ كاتی پ‌تو‌یستدا م‌رو‌ف لئوه‌كانی ل‌یک ده‌كات‌ه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ش په‌رده‌یه‌كیش به‌سەر پ‌ووك و ددان‌دا، با ئینسان ب‌ینته‌ به‌رچاوی خ‌وی لئوی نه‌بوونايه‌و، هه‌موو ده‌می پ‌ووك و ددان‌ی دیارب‌وونايه، ز‌ور دیمه‌ن‌ت‌کی د‌زیوی ده‌بوو!

كه‌واته: لئوه‌كان ده‌رگان ب‌و زارو، په‌رده‌و پ‌وشاكن ب‌و پ‌ووك و ددان و، جوانیه‌كیش ده‌ده‌ن به‌ ده‌م و چاوی م‌رو‌ف، به‌ ه‌وی لئوه‌كانیشه‌وه م‌رو‌ف ده‌توان‌ی ز‌ور له‌ پ‌ته‌كان گ‌و بكات.

٨- زمان: ئنجا با ته‌ماشای زمان بکه‌ین: زمان جگه‌ له‌وه‌ی ب‌و قسه‌کردن به‌كارد‌ی و، ب‌و ده‌رپ‌رنی نه‌وه‌ی م‌رو‌ف له‌ ده‌روونیدايه، ب‌و چ‌یزتی خ‌واردنیش به‌كارد‌ی، ب‌و سارد‌یی و گه‌رمیی ئه‌و خ‌واردنه‌وه‌یه، یان ئه‌و خ‌واردنه‌ی ده‌یخوات ئایا سارد‌ه، گه‌رمه‌؟ سه‌ری زمانی ده‌گه‌یه‌ن‌تی ده‌زانی داخ‌و به‌ كه‌ك د‌ی بخ‌ور‌ی، یان بخ‌ور‌ته‌وه، یانا نا؟ هه‌روه‌ها زمان ب‌و هه‌ل‌ك‌پ‌رو وه‌رگ‌پ‌ر‌کرد‌ی خ‌واردنیش، به‌كارد‌ی، كه‌ ئه‌و خ‌واردنه‌ ئه‌و پارووه‌ بگواز‌ن‌ته‌وه له‌و ددان‌ه ب‌و ئه‌و ددان‌ه، ب‌و وینه‌ له‌ كه‌ل‌به‌كانه‌وه ب‌و ب‌ه‌ره‌كان، له‌ ب‌ه‌ره‌كانه‌وه ب‌و خ‌رت‌كان، ب‌و نه‌وه‌ی بیه‌ران.

٩- ددان‌ه‌كان: ئنجا با ته‌ماشای ددان‌ه‌كان بکه‌ین: ددان‌ه‌كان یه‌ك ت‌یسقان نین، به‌ل‌كو هەر كام‌یک له‌ ت‌یمه (٣٢) ددان‌هان هه‌یه‌و، ئه‌و (٣٢) ددان‌ه دابه‌ش ده‌بن ب‌و س‌ی ج‌ور، به‌ عه‌ره‌ی (ثنايا، أنياب، أضراس) واته: (كه‌ل‌به‌كان، ب‌ه‌ره‌كان، خ‌رت‌ه‌كان)، كه‌ل‌به‌ نه‌وانه‌ی

پېشەودن و مروّف شتيان پى ددېرى، دوايى برهړه كان نهوانه‌ي شتيان پى قلت قلت ده‌كات، نجا خريته كان نهوانه‌ي پشته‌وه كه شتيان پى ده‌هارى، پىشى ده‌يېرى دوايى قلت قلتى ده‌كات و، دوايى قوناغى ستيه‌م ده‌يهارى، نجا به كه لك دى قووت بدرى، نجا ددانه كان وىراي نه‌وه كه بو خواردن و برين و قلت قلتكردن و هارين پتويستن، له ههمان كاتدا بو جوانيى دهم و چاويش پتويستن، سپيتيى ددانه كان له‌گه‌ل سوورى پووكه كان و ليوه‌كاندا، جوانييه‌كى ديكه دده‌ا به دهم و چاوى مروّف.

سهرى ددانه‌كانيش ههمويان ريكه، نه‌گه‌ر ئينسان شتيكى بچووك بچيته به‌ر ددانه‌كاني، هه‌ستي پتده‌كات، له‌به‌ر نه‌وه‌ي خوا ﷻ ههموياني به‌يه‌ك نه‌ندازه‌و ناست دروستكردوه.

(۱۰)- زار: نجا با تهماشاي زار (هم) بگه‌ين: ههميشه له نيو زاردا ته‌راييه‌كى هه‌ست پىكراو هه‌يه، به‌لام نه‌و ته‌راييه‌كه مه‌به‌ست پى ليكه، له كاتى پتويستدا وه‌ده‌رده‌كه‌وى، نه‌گه‌ر ههميشه نه‌و ليكه له ده‌مدا هاتبايه، زار پر ده‌بوو له ليك و ده‌بووايه مروّف ههميشه تف فرى بدات، به‌لام نا، له كاتيكدا كه مروّف پتويستى پى بى، نه‌و ليكه دى، ده‌گوترى: ناوى له دهم دى، به‌تايه‌ت له كاتى خواردندا، يان بيركردنه‌وه له هه‌ندىك خواردن، نه‌وه‌ش واده‌كات يه‌كه‌مين پرؤسه‌ي هه‌رسكردى خواردن له زاردا نه‌نجام بدرى، به‌هوى نه‌و ليكه‌وه‌و، پارووه‌كه‌ش نه‌رم و خوش ده‌كات، به‌كه‌لكى قوتدان دى، نه‌وه‌ي له‌گه‌ل پاروودا قوتده‌درى، نه‌وه‌ي ديكه‌ش كه ده‌ميتتیه‌وه، بو ته‌رو باشكردى نيو ده‌مه‌و، هه‌روه‌ها بو نه‌وه‌ي مه‌لاشو و قورگ نه‌رم بيت، تاكو ئينسان بتوانى قسه بكات، له كاتيك دا مروّف قورگى وشك ده‌ه‌بى و ليكى له ده‌مدا ناميتى، قسه‌ي بو ناكري، يه‌ك به‌يه‌ك ده‌لى: ناوى له ده‌مدا وشك بووه، واته: قسه‌ي بو ناكري.

(۱۱)- گوئى و بېستن: نجا با تهماشاي گوئى و هيزى بېستن، بگه‌ين: نه‌و ناوه‌ي كه له‌نيو كوئدايه، ته‌راييه‌كه نيو گوئى ده‌رى ده‌كات و زور كه‌س پى قه‌له‌سه، پى ده‌گوترى: چلكى گوئى، به‌لام نه‌وه زور زور پتويسته، تاكو له هه‌ر زينده‌وه‌ريكى زيانبه‌خش بپاريزى، چونكه تالو ده‌يكورى.

ئىنجا سەيوانى گۆي، كە لە ماددەيەكى كرۆژ كرۆژەيە، نە گۆشتەو نە ئىسقىە، بۆ نەودى دەنگ كۆ بكاتەو، دوايى بىخاتە نىو گۆي، ھەر ھەلە نىو گۆيىدا مووھەكان ھەن، كە تەوانىش تۆزو غوبارو شىتېك كە زىانبەخش بى دەيگىرنەو، ھەلەتە پىويستى بە باسكى سەربەخۆ ددكات كە باسى دەزگاي بىستى (جهاز السمع) بكەين، كە چۆن لە چەكوش و سندان و تەپل و نىوھ كەوانەو كەوانە تەواوھەكان و ... ھتد پىك دى، كە ئىمە لە مەوسووعەي: (دەرەشاوھەي ئيمان و پوچەلىي ئىلھاد)، لە باسى جەستەي مەوفا، باسكى درىزمان لەو بارەوھە كەردو.

١٢- قورقوراكە: ئىنجا با تەماشاي قورقوراكە بكەين: قور قوراكە جگە لەوھى خوا ھەلە ئامادەي كەردو، دەنگى لىوھ بىتەدەر، زمانىش مەيلەو بازەنيە، تاكو بتوانى ئەو ھەواو دەنگە بكات كە لە قورقوراكەوھە دى، ھاوگارىي بكات و پىتەكان و وشەكان لە زاردا دروست بكات، ئىنجا لە نىو قورقوراكەدا چەند شىوھەيەكى تەسك و فراوان و زبرو لووس و ... ھتد، ھەن، بۆ ئەوھى بە پىي ئەوھ مەوفا ھەر كات بىھوئى دەنگ ھەلەينى، يان دەنگ نزم بكاتەو، يان بە چپە قسە بكات، ياخود بەپىي مەوفاكان، دەنگى ئافرەت جۆرىكە، ھى مندال جۆرىكە، ھى پىاوى بە تەمەن جۆرىكە، شىوھى دروستكرانى قورقوراكە، ئەوانەي ھەموويان تىدا پەچاو كرلەن و، جىاوازي دەنگەكان لە جىاوازي قورقوراكەو سندوقى دەنگەكانەوھەي، ئىمە وەك چۆن دەتوانىن دوو وىتەي دوو مەوفاكان لە يەك جىا بكەينەو، دەتوانىن دوو دەنگى دوو مەوفاكانىش لە يەك جىا بكەينەو.

١٣- دەستەكان: ئىنجا با تەماشاي دەستەكان بكەين: دەست لە چەند بەشىك پىك ھاتو: لە لەپى دەست و باسك و، قۆل و، شان پىكھاتو، لەپى دەستىش لە پىنج پەنجە پىك ھاتو، ھەر كام لە پەنجەكان لە چەند بەشىك پىك ھاتو، پەنجەي گەورە بە دەورەي ھەر چوارىندا دەسوورپى، دەستى مەوفا بۆ خۆي يەككە لە شتە زۆر سەرسوورھەينەرەكان، مەوفا دەتوانى بە دەستى خۆي چەندان قورەكار نەجام بەت،

بۆ وێنە: ئەگەر پانی بکات، دەگونجێ شتی لەسەر دابنێ، ئەگەر کۆی بکاتەوه، دەگونجێ شتی تێ بکات، لە جیاتی کەهۆچک، ئەگەر خڕی بکاتەوه، دەتوانی وەک نامرازیک بۆ لێدان بە کاری بێتی و، دەتوانی پەنجەکانی لێک جیا بکاتەوه و وەک شەنە بە کاری بێتی.

١٤- نینۆکەکان: ئنجا با تەماشای نینۆکەکان بکەین کە لە کۆتایی پەنجەکان دان: هەم جوانیین بۆ دەست و پەنجەکان، هەم ئەگەر ئێنسان بیهێنێتە بەرچاوی خۆی، ئەو پەنجانە کۆتاییەکانیان نینۆک نەبووانایە، دەزانن چەند ناخۆش دەبوو! جاری وا هەیە ئێنسان نینۆکیکی دەکەوێ، بەو پەنجەیهی شتی پێ ناگیرێ، شتی پێ ناخوێ و، ئێنسان ئەگەر بیهوێ شتیکی هەلگرێتەوه، بە هۆی نینۆکەکانیەوه کە بە پەنجەکانەوه دەتوانی شت هەلگرێتەوه، هەروەها ئێنسان ئەگەر بیهوێ ئەندامێکی شونێکی خۆی بخوێنێ، بەهۆی نینۆکەوه دەتوانی و، لە راستیدا بە هۆی نینۆکەوه پەنجە ئێنسان دەتوانن بزانی داخۆ کوێی خۆی بخوێنێ؟ وەک عەرەب دەلێن: (ما حَكَ ظَهْرَكَ مِثْلَ ظَهْرِكَ)، هیچ شتیکی وەک نینۆکی خۆت پشتی نەخوراندووی، ئنجا نینۆکەکان وان کە درێژو کورت ببن و، مەرفۆ بتوانی دەستکاریان بکات، کورتیان بکات، درێژیان بکات.

١٥- دروستکرانی لە سێ تاریکیان دا: خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَن تَضُرُّوْنَ﴾، ئێنسان ئەگەر بیهێنێتە بەرچاوی خۆی لە سێ تاریکییدا، خوا ﷻ ئەم هەموو وردەکارییهی کە ئێمە هەروا شتیکی سادەمان لێ باسکرد، شتیکی سەرکێل و پووکەشمان لێ باسکرد، لە ئێو سێ تاریکییاندا، خوا ﷻ بۆ هەر کام لە مەرفۆهەکان ئەو هەموو وردەکارییانە دەخولقێنێ، ئنجا هەر کامێک لە مەرفۆهەکان بە شیوەیهکی تایبەت دەخولقێنێ، کە لە هەموو شتیکی دا جیا بێ لە ئەوانی دیکە، بۆ ئەودی هیچ مەرفۆئیک نوسخەیهکی دیکە دووهمی ئەبێ لە گەردووندا، لە ئادەمهوه تا دوا مەرفۆ، کە لەسەر زەوی دەژی، هەر مەرفۆئیک بۆ خۆی نوسخەیهکی سەربەخۆیه.

مه سه له ی سیه م:

خوایا بیتیازه له بیبروایی و سپله یی مروقه کان، به لآم بیبروایی و سپله یان پئی ناپه سنده، له حالیکدا که سوپاسگوزاریان و، به ندایه تیانی بۆ خوئی پئی شتیکی په سنده و چاکه و، هیچ گونا هبار تکیش گونا هی که سی دیکه هه لئا گرتی و، گه پانه وهش ته لها بۆ لای خوای په روه درگاره، خوا هه و آلیان پئی ده دات به کرده وه گانیان، چونکه به نه یینی تئو سینه کان یان زانایه:

خوایا ده فهرموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (٧)

شیکردنه وهی ئه م، ئایه ته، له جهوت برگه دا:

(١)- ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنكُمْ﴾، نه گهر تئوه بیبرواین، به دنیایی خوا لیتان بیتیازه، پرووی دواندن له هاوبهش بۆ خوادانه رده کان و له بیبروایه کانه، یا خود لێره دا: ﴿تَكْفُرُوا﴾، به مانای سپله یی و ناسوپاسییه، کوفرانی نیعمه ت، واته: نه گهر تئوه سپله یی و ناسوپاسییه بکه ن، به دنیایی خوا ده و له مه نده و، بیتیازه له تئوه، واته: پتووستی به تئوه نه و، هه وجیتان نه و، نه هه وجیتی پروا هیتان تانه و نه هه وجیتی سوپاسگوزاری تانه، چونکه نه وه تئوه که پتووستیتان به وه هیه به ندایه تی بۆ خوا بکه ن و، تئوه ن پتووستیتان به وه هیه پروا به خوا بپن و، خوا به ته نیا به رستن، تئوه ن که به هر مه مند ده بن له به ندایه تی تان بۆ خوا و، به پچه وانه وه زیانبار ده بن له به ندایه تی نه کردنتان بۆ خوا و، سپله یی و ناسوپاسیتان به رانه به به خوا.

(٢)- ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، به لآم خوا تئوه بۆ به نده دکانی کوفران بۆ په سنده ناکات، کوفری بۆ نه وان پئی باش نه، (کفر) یش یان به مانای بیبروایی دی، یان به مانای

سپله‌یی (کفران)، واته: ناسوپاسیی و سپله‌یی بۆ به‌نددکانی به په‌سند نازانتی، وشه‌ی (لِعِبَادِهِ) لێره‌دا به دوو واتا دی:

أ- ده‌گونجی بلێن: خوا کوفری بۆ به‌نده‌ی پرواداره‌کانی، یان کوفران بۆ به‌نده‌ی پرواداره‌کانی پێی په‌سند نیه، چه‌زی لێ ناکات.

ب- (لِعِبَادِهِ) واته: تیکرای مروّفه‌کان به‌ پروادارو بی‌پرواوه، ئه‌وه‌ش په‌یوه‌ندیی به‌وه‌وه‌یه‌یه: ئایا مه‌به‌ست له (رِضَى) ویست و خواستی خوای په‌روه‌ردگار، یان مه‌به‌ست پێی چه‌ز لێکردن و خۆشویستی و په‌سندکردنی خواجه بۆ شتیک، به‌لام زیاتر واینده‌چن مه‌به‌ست له (رضی) په‌سندکردن و خۆشویستن بێ، که دوا‌یی زیاتر تیشکی ده‌خه‌ینه‌ سهر، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ئهم رسته‌ قورئانییه، هه‌ردوو واتایه‌کان هه‌ڵده‌گری، ده‌گونجی (عِبَاد) مه‌به‌ست پێی تیکرای مروّفه‌کان بێ، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پێی به‌نده‌ی پرواداره‌کان بێ، وشه‌ی: ﴿وَلَا يَرْضَى﴾، که دوا‌یش ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَنْ تَشْكُرُوا بِرِضَى لَكُمْ﴾، ئه‌گه‌ر سوپاسگوزاریی بکه‌ن بۆتانی په‌سند ده‌کات و، پێی خۆشه‌ بۆتان، (الرَّضَى) خَالَه‌ نَفْسَانِيَّةٌ تَقُفُّ حُضُولَ مَلَائِمٍ مَعَ ابْتِهَاجٍ بِهِ، وَهُوَ غَيْرُ مَعْنَى الْإِرَادَةِ، وَعَكْسُ الرِّضَى السُّقْطُ، وَعَكْسُ الْإِرَادَةِ الْإِكْرَاهُ، وَالرِّضَى آيِلٌ إِلَى الْمَحَبَّةِ، ئه‌وه‌ رای یه‌کیک له‌ پوونکراوه‌کانی قورئانه‌و، منیش پێم په‌سنده.

ده‌لێ: (رِضَى) حاله‌تیکێ ده‌روونییه‌ که له‌ ئه‌نجامی گونجانی شتیک له‌گه‌ڵ مروّفدا په‌یدا ده‌بێ، له‌گه‌ڵ پێی شادمان بوونیداو، (رِضَى) جیا‌یه‌ له‌ ویست، چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی (رِضَى) بریتیه‌ له‌ تووره‌یی، لێی رازییه، پێچه‌وانه‌که‌ی لێی تووره‌یه، لێی په‌سته، به‌لام پێچه‌وانه‌ی ویست، ئه‌وه‌ی ویست، یاخود ئه‌وه‌ی نه‌ویست، به‌و واتایه‌ که به‌ ویستی خۆی کردی، یان به‌ناچارایی (إِكْرَاهٍ) پێی کرا، ئنجا (رِضَى) له‌گه‌ڵ خۆشویستن و چه‌ز لێکردندا، زۆر تیکه‌لکێش و لێک نزیکه، که‌واته: که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، مانای راستری به‌ بۆچوونی من ئه‌وه‌یه، که خوا ﷻ کوفری بۆ به‌نده‌کانی پێی په‌سند نیه، واته: بۆ تیکرای

بەندەکان، ھەز ناكات پوو لە کوفرو بێپروایی، یان لە سەپلەیی و ناسو پاسیی بکەن.

٣- ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ (ئە ی مەزۆفە کان!) ئەگەر تێوە سوپاسگوزاری بکەن (بۆ خوا ﷻ)، ئەو دە بۆ تێوە ھەز لێئەو پێی پەسندەو، پێی خۆشە، کەواتە: دەبێ (رەزق) لە ویست جیا بێت، چونکە ھەر شتێک خوا نەبەوێ، نایەتە دی، ئنجا کە لێرەدا دەفەر موی: ﴿وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾، ئەگەر مەبەست: (لَا يُرِيدُ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ) بووایە، واتە: کوفری بۆ بەندەکانی ناوێ، بێگومان بەبێ ویستی خوا کوفر پەیدا نابێ، کەواتە: دەبووایە ھەرگیز کوفر لە بەندەکاندا پەیدا نەبێ!! بۆیە ھەندێکیان گوتووین: (عباد) لێرەدا مەبەست پێی بەندە پڕوادرەکانن، واتە: خوا نەبێستووە بەندە پڕوادرەکانی کوفریان تێدا پەیدا بێ، یان کوفرانیان تێدا پەیدا بێ، بەلام وەک باسمانکرد (رەزق) غەیری ویست (إرادة) ھو، ویستیش دوو جۆرە:

أ- ویستی ھێنانە دی، ب- ویستی بەرنامەیی.

بۆ وێنە کە دەفەر موی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة، ١٨٥) ئەم ئیرادە یە ئیرادە ی تەشریعیە، چونکە دوا ی باسی مۆلەت ھەبوون بۆ بابای پۆزۆوگر لە پەمەزاند، کە ئەگەر بە سەفەر چوو، یان نەخۆش بوو، بۆی ھەبە بە پۆزۆو نەبێ، لەو سیاقەدا دەفەر موی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة، ١٨٥) خوا ﷻ ئاسانی بۆتان دەوێ، و زەحمەت و قورسی بۆتان ناوێ.

ئنجا لێرەدا ئەگەر مەبەست پێی ئیرادە ی کەوینی و قەدەری بووایە، دەبووایە مەزۆفە کان ھەمیشە لە خۆشی و ئاسانی دابوونایەو، ھەرگیز تووشی زەحمەتی نەبوونایە، بەلام نا، مەبەست لە ویست (إرادة) لێرەدا ئیرادە ی شەرعییە، واتە: خوا لە شەرعی خۆیدا و بەرنامە ی خۆیدا، قورسی و زەحمەتی لەسەر تێوە دانەناو، بەلکو ئاسانی بۆ داناو، شتێک کە لە تواناتاندا ھەبە، بۆیە

مانای راستر نه‌وه‌یه که لیره‌دا (رَضَى) غه‌یری ئیراده‌یه، واته: پَتِ خَوْش بوون و
 حه‌ز لَیکردن و په‌سندکردن، که ده‌فه‌رموئ: (لَعْباده) واته: بَو تَیکرای مروّقه‌کان،
 به‌لَکو تَیکرای مروّف و جند، چونکه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا
 لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات، واته: خوا بَو هه‌موو به‌نده‌کانی به مروّف و جنده‌وه
 پازی نی‌هو، حه‌ز ناکات ملی کوفر بگرن، چ به مانای بی‌پروایی بَن، چ به مانای
 سبّله‌یی، ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا بَرِّضُهُ لَكُمْ﴾، به‌لام نه‌گهر سوپاس‌گوزاری بکه‌ن، خوا
 بۆتان په‌سند ده‌کات و نه‌وه‌ی بَو ئیوه حه‌ز ئییه، بَو ئیوه‌ی هه‌لده‌بزی‌ری.

(۴) - ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾، هیچ گونا‌ه هه‌لک‌ریک گونا‌هو قورسایی که سیتی
 دیکه هه‌لنا‌گری، واته: هیچ نه‌فسیتی گونا‌ه‌کار، گونا‌هی نه‌فسیتی دیکه هه‌لنا‌گری، (أي):
 لَا تَحْمِلُ نَفْسٌ أُنْفُسَ أُخْرَى).

(۵) - ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾، دوا‌یی بَو لای په‌روه‌ردگار تانه گپ‌رانه‌وه‌تان و
 گه‌رانه‌وه‌تان، ده‌لن: (ثُمَّ) لِلرَّيْبِ الرَّئِی، وَالرَّخِی) وشه‌ی (ثُمَّ) لیره‌دا هه‌م بَو ریزه‌بندی
 پله پله‌یه، هه‌م بَو ریزه‌بندی به دوا‌دا‌هاتنه، تاوای لیدینه‌وه: (أي): وَأَعْظَمُ مِنْ كُنْ اللَّهُ
 غَبِیًا عَنْكُمْ، أَنَّهُ أَعَدَّ لَكُمْ الْعَذَابَ عَلَىٰ كُفْرِكُمْ وَسُرُوحُونَ إِلَیْهِ، واته: مه‌زتر له‌وه‌ی خوا له
 ئیوه بَن نیازه، سزاشی دانا‌وه بۆتان له به‌رانبه‌ر کوفره‌که‌تاندا‌و، له‌مه‌ودواش ده‌گه‌رینه‌وه
 بَو لای.

(۶) - ﴿فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، هه‌والتان پنده‌دات به‌وه‌ی ده‌تانکردو نه‌نجامتان
 ده‌دا، که ده‌فه‌رموئ: هه‌والتان پنده‌دا، که نه‌مه له قورپاندا زۆر هاتوه، ننجاً نه‌گهر خوا
 بفه‌رموئ: نه‌وه گونا‌ه‌که‌ته، مانای وایه نه‌وه‌ش سزایه‌که‌یه‌تی، که‌واته: که ده‌فه‌رموئ:
 ﴿فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، هه‌والتان پنده‌دا به‌وه‌ی ده‌تانکرد، هه‌ر خودی هه‌وال
 پندرا‌نه‌که بَو خو‌ی، سزایه‌کی ده‌روونییه که له پوژی دوا‌یدا، خوا مروّف پابگری له
 به‌رده‌م داد‌گای خو‌یدا‌و، بفه‌رموئ: نه‌وه کوفرو بی‌پروایی و سبّله‌یی و گونا‌هو تا‌وانه‌کانی
 تۆن!! هه‌ر نه‌وه بَو خو‌ی سزایه‌کی ده‌روونییه، ننجاً دوا‌یی‌ش به ته‌تکید مادام کرده‌وه‌کان
 خراپ بن، سزاشیان له به‌رانبه‌ردا هه‌یه.

نه گه رنا: ﴿فَيَنْبِتْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، مانایه که ی نه گهر ته ماشای سیاقه که نه که یین، واته: هه و اتان پنده دا (نه ی مروّقه کان!) به هه مووتان به وه ی ده تانکرد، نجا نه وه ی چاکه ی کرد بئ، هه و اتی چاکه و، نه وه ی خراپه ی کردوه، هه و اتی خراپه، به لام به سه رنجدانی سیاقه که ده زانین که مه به ست پئی بیبر وایان و خراپه کاران و لادرانه و سزادرانیشیانه.

۷- ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، به دلنایی نه و (خوا) زانایه به خاوه ی سینه کان، لیره دا مه به ست له (خاوه ی سینه کان) جاری دیکه ش باسما نکردوه، به لام زیاتر پرونی ده که ی نه وه: وشه ی (ذات): (مؤنث ی) (ذو یه، ذو): (صاحب) هاوه ل، (ذات): (صاحبه) ه، نجا که ده هه رموی: ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾، نه م (ذات) ه، صیفه ته بو وه سفکراویکی قرتیرو، که به م شیویه: (إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَيْ: بِالْأَعْمَالِ صَاحِبَهُ الصُّدُورِ، أَيْ: الْمُسْتَقِرَّةِ فِي التَّوَاتُاتِ، فَعَبَّرَ بِالصُّدُورِ عَمَّا يَحِلُّ بِهَا، وَالصُّدُورُ مُرَادٌ بِهَا الْقُلُوبُ الْمُعْتَرِ بِهَا عَنِ بِالْعَزْمِ وَالْإِرَادَةِ)، (ذَاتِ الصُّدُورِ): (ذات) واته: هاوه ل، (صُدُور) واته: سینه کان، نجا (ذات) لیره دا سیفه ته بو وه سفکراویکی قرتیرو، واته: (الأَعْمَالِ ذَاتِ الصُّدُورِ) نه و کرده وانه ی که هاوه لی سینه کانن، واته: نه و نیازو مه به ستانه ی که له سینه کاندان سه قامگیر بوون و نیشته جی بوون، به شیویه ک وه ک بووبنه هاوه لی نه و دل و سینانه، (صُدُور) یش که کوی (صدر) ه، واته: سینه و سینگ، مه به ست پئی نه و دلانه ن که له نیو سینه کاندان، که شوینی بریاردان و جوولانی مروّفن به ره و خیر، یان به ره و شه ر.

وشه ی (رَضَى) چاوه و کردارده که ی به (رَضَى) دئی، ده گوتری: (رَضَى عَنْهُ) واته: لئی رازیوو، (رَضَى بِهِ) واته: په سندی کرد، (رَضَى لَهُ) واته: بو ی په سندی کرد، (رَضِيتُ بِكُمْ فُلَانٌ، أَيْ: أَحْبَبْتُهُ) واته: نه و حوکمی فلانکه سم پئ چاک بوو، ده توانین بلّین: ویستن و په سندی کردن (الإِرَادَةُ وَالرَّضَى) گشتیی و تایبه تبیی (عام و خاص) ن، ویستن (إِرَادَة) گشتیه، به لام په سندی کردن (رَضَى) تایبه تبیه، خوا نجل به گشتیی شته کانی ویستوو، هه موو نه وانه ی که ویستوو یه یه دباین، به لام له نیو نه و شتانه دا که ویستوو یه دباین، له هه ندیکیان رازییه، نه ویش

نهوانه ن که به پتی شهریه قی خوی پهره ردگارن، هه ر بویه ناگونجی بلیتی: (رَضَى) له گه ل (إرادة) یکن، زانایان لهو بارهوه مشتومریکی زوریان بووه، که به بۆچوونی من هه ندی له مشت و مری زانایان خوا پاداشتیان بداتهوه، لهوهوه بووه که باش چه مک و واتای وشه کانیا ن دیاریی نه کردوه، نه گه رنا خوا ﴿۱۰﴾ وشه ی نیراده شی به کارهیناوه، هه م نیراده ی که ونیی و هه م نیراده ی شه رعیی، هه روه ها وشه ی (رَضَى) شی به کارهیناوه، بۆ وینه: به هاوه لان ده فهرموئ: ﴿رَضَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ﴿۱۱﴾ التوبة، ئنجا (رَضَى): چه مک و واتایه کی جیای هه یه له (إرادة)، هه میشه خوا ﴿۱۲﴾ (رَضَى) ی خوی به ستوتهوه بهو شتانهوه که موافیقی هه ق و به رژه و هه ندیی و چاکه ن و به پتی شهریه ته که ینی، بۆ وینه: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ ﴿۱۳﴾ المائدة، واته: ئیسلام به به رنامه بۆ په سند کردوون، یان له باره ی هاوه لانی به ریزو دلسوزی پیغه مبه ری ﴿۱۴﴾ خاته مه وه خوا لیان رازی بی، ده فهرموئ: ﴿رَضَى اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ﴿۱۵﴾ التوبة، خواش لهوان پازییه و نهوانیش لهو پازیین.

ئنجا لیره که ده فهرموئ: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾، ئنجا نه گه ر (رَضَى) به مانای نیراده بی، واته: (وَلَا يُرِيدُ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ)، ئنجا نه گه ر خوا نه یو یستبایه به نده کان بیروابن، که س بیپروا نه ده بوو، به لئی نه گه ر بگوتری: (رَضَى) مه به ست پتی نیراده ی شه رعیه، واته: خوا له شه رعه که پدا ویستی وانه بووه که به نده کانی کافرین، نه وه راسته، به لأم نه گه ر وابووابه نهو کاته خوا ﴿۱۶﴾ له جیانی (رَضَى) وشه ی (إرادة) ی به کارده هینا، وه ک له سووره قی (البقرة) دا ده فهرموئ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ يَكُفِّرَكُمْ أَلَيْسَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْمَسْرَ﴾ ﴿۱۷﴾.

مهسه لهی چوارهم:

بهراوردیک له نیتوان مروفتیکی بئی بار، که له کاتی زیان و نارهحه تییدا، په نا به خوا ده بات و لیتی ده پارتیه وهو، ههر کاتیک خوا چاکه و نیعمه تیکی پیدایه هی پتشی له بیرده چن و، هاوتایان بو خوا داده نن و، سه ره نجام خه لکی له ری خوا لاده دات، له بهرانبه ریشدا مروفتیکی هه میسه بو خوا ملکه چی نویژ که ری دل پر ترس و نو مید، لایا بابای زاناو نه زان وه ک یه کن؟ زانایه ک که خوا په رسته و، بو خوا ملکه چه، نه زانیک که ته نیا له ته نگاناندا خوی به بیردیته وه؟ نه خیر، به لام جگه له خاوه ن عه قلان په ند وهرناگرن:

خوا ﷻ ده فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝۸ أَمْنَ هُوَ قَتِيتْ ءَانَاءَ الْيَلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝۹﴾

شیکردنه وهی ئهم، ئایه تانه، له دوازه برکه دا:

۱- ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ههر کاتیک مروف زیان و نارهحه تیه کی تووش بوو، به گه رانه وه وه بو لای پهروه ردگاری له ناخیه وه، لیتی ده پارتیه وه.

(الضر: شوه العال)، (ضر) یانی: حال خرابیی، ئنجا تهو حال خرابیه جاری وا هه به نه خوشیه و، جاری وا هه به زیانی مالییه و، جاری وا هه به گرفتیک له دهر و به ریدایه و، جاری وا هه به شتیک مه عنه ویه، خهم و خه فته، جاری وا هه به شتیک ماددی و به رهسته، هه مووی ده گریتیه وه.

وشه ی (الإنسان) له: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾، (ال) ی سهر (الإنسان) بو ناساندن تیکرا (جنس) یه، به لَم لیره دا مه به ست له تیکراییه که، تیکراییه کی باوو عورفیه و، مه به ست پئی کومه لَیک له خه لکه، نه وانیش هاوبه ش بو خوادانه رانن، بوچی؟ چونکه هه موو مروّفه کان له کاتیکدا که زانیان تووش ده بی، په نا بو په روه دگاریان نابه ن و دوایش پشتی تیکهن، به لکو ته نیا بیرواو هاوبه ش بو خوادانه ره کان وان.

۲- ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾، دواپی ههر کاتیک (خوا) له لایه ن خو یه وه چاکه به کی پی به خشیی، بوچی نه یفه رموو: (أَعْطَاهُ)، به لکو (حَوَّلَهُ) ی فه رموو؟ (حَوَّلَهُ: أَعْطَاهُ مِنْ غَيْرِ عَوَضٍ، وَمَلَكَهُ إِنَاءٌ مِنْ غَيْرِ مُقَابِلٍ)، (حَوَّلَهُ): واته: پئی به خشیی به بی قهر بوو، به بی نه وه ی شتیکی له به رانه ردا هه بی، چونکه نیعمه تانی خوا ﷻ که به مروّفه کانی به خشییون، له به رانه ردا خوا ﷻ هیچیان لی وه رناگری، چونکه خوا بی نیازه له مروّفه کان، که ده شفه رموی: نیعمه ته کانی من له چاکه دا به کار بینن، یان: سوپاسگوزاریم بو بکه ن، نه ویش ههر بو به کاره یتانی نیعمه ته کانی خوا له په زامه ندیی خواداو، له چاکه دا، سوپاسگوزاری کردن بو خواش له به رانه ر نیعمه ته کانیدا، ههر مروّفه کان خو یان لئی به هره مه نندن.

۳- ﴿نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾، (نهو مروّفه کانی خوا ﷻ چاکه به کی له لایه ن خو ی پنده به خشیی)، نه وه ی که پیشتر بوی پاروده ته وه له بیری ده چی، (عُدِّي يَدْعُو بـ «إِلَى» لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى الْإِنْتِهَالِ وَالْتَمَرُعِ)، ﴿نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾، ده بیتوانی بفه رموی: (يَدْعُوهُ مِنْ قَبْلُ)، یان (يَدْعُو لَهُ)، به لَم که ده فه رموی: ﴿يَدْعُو إِلَيْهِ﴾، (يَدْعُو) که به (إِلَى) به رکاری خواسته، مانای لپارانه وه و کپووزانه وه ی خراوته نئو، مانای پارانه وه که ههر هه یه و، کپووزانه وه و لآنه وه شی خراوته ته نئو.

وشه ی (مَا) له په سته ی: ﴿مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾، دا، زانیان سن واتایان بو لیکداونه وه:

(۱)- نهو زیان و ناره‌ه‌تیه‌ی که پیشت‌ر بۆی له خوا ده‌پارایه‌وه، که له کۆلی بکاته‌وه، نه‌وه‌ی له بیر چۆوه.

(۲)- نهو پارانه‌وه‌یه‌ی که پیشت‌ر پیتی ده‌پارایه‌وه له خوا، نه‌وه‌ی له بیر چوو.

(۳)- خوای له بیر چوو.

که‌واته: یان زیانه‌که‌ی له بیر چوو، یان پارانه‌وه‌که‌ی خۆی له بیر چوو، یاخود نه‌و خوایه‌ی که لیتی ده‌پارایه‌وه له بیر چوو، هه‌ر سێ واتا‌کان گونجاون.

به‌لام زیات‌ر واینده‌چتی مه‌به‌ست پیتی نه‌وه‌ بێ، نه‌و زیان و ناره‌ه‌تیه‌ی که پیشت‌ر بۆی ده‌پارایه‌وه له بیر چوو، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌وته‌ فهرحانی، کاتی ته‌نگانه‌و ناره‌ه‌تیه‌که‌ی فهرامۆش کرد.

(۴)- ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾، ئنجا هه‌ر به‌ نه‌وه‌نده‌ش وازی نه‌هیتا که نه‌وه‌ی پیتی له بیر بچێ، به‌لکو: هاوتای بۆ خوا دانان.

(أَنْدَاد) کۆی (نَدَ)، به‌ مانای (گُفَه) ده‌واته: هاوتا، شتاتی که به‌پێرینه‌ ناستی خواو ریزی خواو، وه‌ک خوا ﷻ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا بکری، ئنجا بۆچی وایکرد؟

(۵)- ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، تا‌کو له‌ پیتی خوا لاب‌دات، خوت‌راویشه‌ته‌وه: (لِيُضِلَّ)، بۆ نه‌وه‌ی خۆی له‌ پیتی خوا لاب‌دات، ئهم (ل) ده، چ (لِيُضِلَّ) بێ، یان (لِيُضِلَّ) بێ، واته: خه‌لک لاب‌دات، یان خۆی لاب‌دات، پیتی ده‌گوتی: (لَمْ تَغْلِبِ الْمَجَازِي)، لامی هوکار دۆزیه، به‌لام به‌ مه‌جاز، چونکه‌ له‌ راستییدا مه‌به‌ست پیتی سه‌ره‌نجامه، (لِإِنْ الْإِضْلَالَ لَمَّا كَانَ نَتِيجَةُ الْجَعْلِ، جَارَ تَغْلِيلِ الْجَعْلِ بِهِ، كَأَنَّهُ هُوَ الْعِلَّةُ الْجَاعِلِ)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی گومرا‌کردنه‌ ده‌ره‌نجامی نه‌و هاوتا بۆ خوادانانه‌ بووه‌و، له‌ نه‌نجامی نه‌وه‌دا هاوتای بۆ خوا داناون، که گومرا‌ بووه، یانی: هه‌ر له‌ بناغه‌دا ویستوو‌یه‌تی گومرا‌بێ، یان خه‌لک گومرا‌ بکات، بۆیه‌ هاوتای بۆ خوا

دانان، بہ لآم لہ راستیدا ٹھو مہ بہستی ٹھو نہ بووہ، بہ لکو سہرہ نجامہ کہی و ابووہ بویہ پیتی دہ گوتری: (لَمْ الْعَالِیَةِ)، واتہ: بہ رواالت (لَمْ الْعِلَّةِ) یہ، بہ لآم لہ راستیدا دہ بیتہ لامی سہرہ نجام، ہر وہک لہ سوورہ قی (القصص) دا، خوا ﷺ لہ باردی (آل فرعون)، دہ فہ رموی: ﴿فَالنَّقْطَةُ أَلْ فَرْعُونَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَذْرًا وَّحَرًا﴾ (۸) القصص، واتہ: بنہ مالہی فیرعمون مووسای مہ لو تکہ یان (لہ صندوقہ کہ دا) ہہ لکرتہوہ، تاکو سہرہ نجام بویان بیتہ دوژمن و ماہی خفہت و نارہ حہ تی۔

بہ تہ نکید نہوان بۆ ٹھوہ یان ہہ لٹہ گرتبؤوہ، بہ لآم یانی: سہرہ نجام وای لی بی۔

۶- ﴿قُلْ تَمَعَّ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾، خوا ﷺ بہ پیغہ مہری خاتم ﷺ دہ فہ رموی: یان بہ ہر کہ سیک کہ باباہی کی و ببینی، دہ فہ رموی: تۆ بلی: ماوہ بہ کی کہم بہ ہرہ مہ ندبہ بہ کوفرہ کہت، (التَّمَعُّ: الْإِنْتِفَاعُ الْمُؤَقَّتُ)، (تمتع) بہ ہرہ مہ ند بوونیک کی کاتبیہ، ئنجا نایا ٹھو بہ ہرہ مہ ند بوونہ لہ کوفر، چۆنہ؟ لہ ٹہ نجامی کوفر و بیبروایی دا، مرووف پری گوناہی بۆ تہخت و ناچووخ دہ بن و، ہہ ندی بہ ہری دنیایی و ہرہ گری۔

یاخود: (تَمَعَّ بِالسَّلَامَةِ زَمَنٌ كُفْرِكَ)، واتہ: خوا ﷺ مؤلہ تت دہ دات، ٹھو ماوہ ژیانہی کہ دہ یگزہ رینی بہ کوفرہوہ، خوا مؤلہ تت دہ دا، مؤلہ ت دانہ کہی خوا کہ دہ تہیلٹی، ٹھو بہ ہرہ و ہر گرتیکہ، یاخود: بہ ہوی کوفرہ کہ تہوہ بہ ہرہ و ہر بگرہ لہوہی کہ تام و چیریک کی جہستہ یی، یاخود مہ عنہوی حہ پرام، و ہرہ گری لہ کوفرہ کہ تہا، بہ لآم بزائہ کہ ٹھوہ شتیک کی کہمہ۔

۷- ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، بہ دلنایی (دوایی) تۆ لہ ہاوہ لانی ناگری، پیتی (مِنْ) لہ پستہی: ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾، تۆ لہ ہاوہ لانی ناگری، بۆ بہ شیکہ، چونکہ ہاوہ ش بۆ خواوانہرہ کان، بہ شیکن لہ خواوہ نان و ہاوہ لانی ناگر، نہک ہہ موو ہاوہ لانی ناگر ہر نہوان بن۔

ئنجا خوا ﷺ بہ راوردیک دہ کات و دہ فہ رموی:

٨- ﴿أَمَّنْ هُوَ قَانِثٌ ءَانَاءَ إِلِيلٍ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾. یان ئایا کەسیک کە هەمیشە ملکه چه له کاته کانی شهوگارد، به کړنووش بردووی و به پتوه وهستاوی.

٩- ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾. مه ترسی ههیه له پوژی دواي.

١٠- ﴿وَرَجُوا رَحْمَةً رَّيَّةً﴾. به هیوای بهزهیی پهروه دگاریشیهتی.

لیره دا زانایان ده لێن: ده بی لیره دا شتیک قرتێرابن، واته: ئایا کەسیک کە پێشتر باسکرا، کە ته نیا له تهنگاناندا خوای به بیر دێتهوه، له خوشیاندای خوای له بیر ده چێتهوه، دواي سه ره نه جامه که ی خوی یان خه لک له پتی خوا لاده دات، ئایا نه وه داشته، یا خود کەسیک له کاته کانی شهوگارد به کړنووش بردووی و وهستاوی به ملکه چیی له خزمهتی خوا دا ده مینیتتهوه، مه ترسی پوژی دواي ههیه، به هیوای بهزهیی پهروه دگاریشیهتی، کامیان باشته؟

وه لئه که ی دیاره، وشه ی (أَمَّنْ) خوینراویشته وه: (أَمَّنْ) واته: هه مه زی نیستیفهام له سه ر (مَنْ)، نه وی دیکه یان (أَمْ مَنْ)، به لām تیدا ده غم کراوه بوته (أَمَّنْ)، له هه ردوو خویندنه وه کاندایا پرسیار کردنه که پرسیار کردنیکی نکو و لیلیکه رانهیه، واته: به ته نکید نه وه ی پێش له گه ل دوا ی نه، وه ک به ک نین.

وشه ی (آءاء) کو ی (آئی) ه، وه ک (أَمْعَاء) کو ی (مَعِي) ه، (أَلْفَاء) کو ی (قَلْبِي) ه، (آلِي) به مانای کات دتی و (آءاء) کو یه که به تی واته: کاته کان، وشه ی (قَانِث) هه م به مانای خوا به رست دتی و، هه م به مانای ملکه چ دتی و، هه م به مانای فه رمان به ر دتی بو خوا.

که ده فه رموی: ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ﴾، (الْحَذَرُ: الْإِحْزَارُ مِنْ مُخِيفٍ)، (حَذَر: بریتیه له ور بابوون له شتیک مه ترسیلیکرا، یا خود (خَوْفٌ مَعَ اخْزَارٍ) تر سه له گه ل له خو وریابوون و خو پاراستندا.

ثَجَا لَهُ كُؤَاثِدَا خَوَا ۞ دَهْفَه رَمَوۡی:

(١١) - ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَمُنُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۞ بَلَىٰ: ئایا ئه‌وانه‌ی ده‌زَنَن و ئه‌وانه‌ی نازانن، وه‌ک یه‌کن؟ ئه‌مه‌ش دیسان مه‌به‌ست پیتی پرسیار کردنی نکو و لیلیکه‌راه به.

(١٢) - ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ ۞ به‌دنیایی ته‌نیا خاوه‌ن عه‌قلان په‌ند وه‌رده‌گرن، بیرده‌که‌نه‌وه‌و، هه‌قی ده‌دۆزنه‌وه.

لیره‌دا ده‌پرسین: بۆچی خوا ۞ ئه‌و شیوازه‌ی به‌کارنه‌هیناوه‌ که‌ به‌رموۡی: (هَلْ يَسْتَوِي هَٰذَا وَذَٰلِكَ)؟

ده‌گوترۡی: بۆ ئه‌وه‌ی هاو کات له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ خوا عزوجل پرسیار ده‌کات، ستاییشی کو‌مه‌لی ئه‌و ده‌کات و، زهم و سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانی پێشیش بکات.

قوله باسینک له باره‌ی ترس و نومیده‌وه

له‌و باره‌وه که خوا ﷺ باسی نه‌و مروّفه ده‌کات، که هه‌م ترسی هه‌یه، هه‌م نومیدی هه‌یه‌و، هه‌م وریایی هه‌یه به‌رانبه‌ر به‌ پوژی دوا‌یی و مه‌ترسی هه‌یه، هه‌م نومیدو هیواشی به‌ به‌زه‌یی خوا هه‌یه، سه‌ره‌تا له‌و باره‌وه نه‌و فه‌رمایسته‌ی پتغه‌مبه‌ر ﷺ دینین: {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ، فَقَالَ: «كَيْفَ تَجِدُكَ؟» قَالَ: أَرْجُو اللَّهَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنِّي أَخَافُ دُنُوبِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ فِي مِثْلِ هَذَا الْمَوْطِنِ إِلَّا أُعْطَاهُ اللَّهُ مَا يَرْجُو وَأَمْنُهُ مِمَّا يَخَافُ»} (أخرجه عبد بن حميد: ۱۳۷۰، والترمذي: ۹۸۳، قَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، والنسائي في الكبرى: ۱۰۹۰۱، وابن ماجه: ۴۳۶۱).

واته: نه‌نه‌سی کوپی مالیک ﷺ، ده‌لت: پتغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ پیاویک وه‌ژوو‌رکه‌وت که له‌ حاله‌تی مه‌رگدا بوو، (حالته‌تی گیانه‌لا)، پیتی فه‌رموو: چۆنی؟ نه‌ویش گوئی: نومیده‌وارم به‌ خواو له‌ گونا‌هه‌کانیشم ده‌ترسیم، پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو: نه‌و دووه، (واته: نه‌و نومیدو ترسه‌) له‌ حالیکه‌ی وه‌ک نه‌وه‌دا، له‌ دلی هیچ به‌نده‌یه‌کدا کو‌تابنه‌وه، مه‌گه‌ر خوا ﷺ نه‌وه‌ی که نومیدی ده‌کات، پیتی ده‌به‌خشنی و، نه‌وه‌ش که لیتی ده‌ترسی دنیای ده‌کاته‌وه.

له‌ باره‌ی ترس و نومیده‌وه که پتویسته ئینسانی ئیماندار هه‌ردووکیانی هه‌بن و وه‌ک زانا‌یانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، پسپو‌رانی بواری په‌وشت و ئاکاره‌کان گو‌توو‌یانه: ترس و نومید ده‌بێ بۆ مروّفی به‌ره‌و خوا چوو، وه‌ک دوو با‌ل و ابن، وه‌ک چۆن مه‌ل به‌ دوو با‌لن ده‌فری، ده‌بێ ئینسانی خوا په‌رستیش، هه‌م ترس و وریایی هه‌بێ، هه‌م نومیدو چاوه‌روانییشی هه‌بێ و، له‌و باره‌وه‌ حه‌وت خالان ده‌خه‌ینه‌روو:

(۱)- ترس و نومید به زاراودی پسرپورانی بواری ته زکیه، له مه قامه کانی به ره و خوا چووان، (مِنْ مَقَامَاتِ السَّالِكِينَ)، له زاراودی ته هلی ته زکیه و ته سه و وفدا، (حال) هه یه و (مقام) هه یه، حال ته و دیه که دئی و ده پروات، به لām مه قام ته و هه که ده میئیتته وه، بۆ وینه: (قُبْضٌ وَبَسْطٌ) واته: دَل و یکهاته وه و دَلکرانه وه حاله، به لām ترس و نومید هه ردووکیان مه قامن، چونکه به رده وامن.

(۲)- نومید، هیوا (رَجَاء): بریتیه له چاوه پروانی کردنی شتیک که نیعمه یتیکی تیدایه و، گونجاوه له گه ل نه فسد، به لām ترس (خَوْف) بریتیه له چاوه پروانی شتیک که نه فس پئی ناخوشه و پنجه وانه ی (رَجَاء) د، (نومید) حاله قی ته رتینی هه یه و (ترس) حاله قی نه رتینی.

(۳)- نومید (رَجَاء) بۆ ته وه پتویسته، که مروف هانبدات به ره و تاعهت و فرمانبه ریه که مایه ی ره زامه ندیی خوا یه و، ترس (خوف) باشیه که ی له وه دایه که مروف ده گیریتته وه و ده سه له میئیتته وه و ده پرینگیئیتته وه له شتیک که زیان و خرابیی تیدایه و، جیگای تووهره یی خوی کارزانه، که واته: هه ردووکیان پتویستن، مروف پتویستی به هاندریک هه یه به ره و تاعهتیک که جیگای ره زامه ندیی خوا یه، هه روه ها پتویستیشی به گیره روه یه که هه یه، له و گونا و تاوانانه ی که مایه ی تووهره بوونی خوی دادگهرن.

(۴)- ترس و نومید بۆ بابای (سالك)، واته: که سیک که پئی خوی گرتوه به ره و خوا ده چئ، وه که دوو بالی بالنده یه که وان، که پئیان به ره و خوا ده پروات، هه ردووکیان پتویستن، نجا هی وابه حاله قی نومیدی به سه ردا زال ده بی و، هی وابه حاله قی ترس، به لām هه ردووکیان هه ر پتویستن که م و زور.

(۵)- ده بی بزانی که نومید واته: نومید به به زه یی خوا و، پاداشتی خوا، به لām ترس واته: ترس له سزای خوا، نه گهرنا ترسه که مان له زاتی خوا نیه ﷻ، به لکو ترسمان هه یه له سزای خوا، سزای خواش له نه نجامی کرده وه خراپه کانی خو ماندا، ته وه زور گرنگه که تیمه بزانی، خوا ﷻ له زاتی خویدا مه ترسیلێکراو نیه و، ترسناک نیه، به لکو ته و دی جیی مه ترسییه بۆ تیمه، سزای خوا یه که به هوی کرده وه خراپه کانی تیمه وه پهیدا

دەبن، بەلّام ئومێدو خوشویستی بەندە بۆ خواو بۆ زاتی خوایهو، بۆ سیفەتەکانیەتی، ئەگەر پاداشتی نەداباینەوه خۆی پەرودەرگارمان دەبوایە هەر خوشویستبایەو، هەر رێزمان لێگرتبایەو، هەر بە گەرەمان گرتبایە، بەلّام ئەگەر لەبەر گوناھو خراپەکانی خۆمان نەباو، لەبەر سزاو تۆڵەیی خوا نەبایە، زاتی خوا هیچ جێگای مەترسیی نەیه.

٦- کەسێک کە دەلّی: من ئومێدەوارم و هیوام هەیه بە بەزەیی خوا، بەلّام لەسەر گوناھیش بەردەوامە، ئەوه لە راستیدا پێی ناگوتری: ئومێدەوار (راجی)، بەلّکو پێی دەگوتری: خۆزگەخواز (مُتَمَنِّي)، لەو بارەوهش ئەوهی لە حەسەنی بەصراپی (پەرحەمتی) خۆی لێ بێ) گێردراوەتەوه، قەسەیکە جوانە، دەلّی: (لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْتَمَنِّي وَلَا بِالْتَحَلِّي، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَفَّرَ فِي الْقَلْبِ، وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ) واتە: ئیمان بە خۆزگە خواستن و قەسە شیرین کردن نیه، بەلّکو ئیمان ئەوهیه کە لە دلّدا دەچەسپێ و، کردەودکان بەپراستی دەزانن و، بەپراستی دەگێرن.

بەلّگەشمان لەسەر ئەوه کە کەسێک لەسەر گوناھان بپوا، بۆی نیه بَلّی: من ئومێدەوارم، بەلّکو دەتوانی بَلّی: من خۆزگە خوازم، ئەوهیه خوا لە سووپەتی (البقرة) دا دەفرەموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (٢١٨)، واتە: بە دلّیایی ئەوانەیی برۆیان هیناوهو، ئەوانەیی کۆچیان کردەوو تیکۆشاون لە پێی خوادا، نا ئەوانە بە هیوای بەزەیی خوان و، خوا لێبوردەیی بە بەزەییە.

٧- هەبوونی ترس و سام بەرانبەر بە خوا ﷻ، واتە: سزای خواو، هەبوونی ئومێدو هیوا بە چاکەو نیعمەتی خوا، کە لە بەهەشتدا بەرجەستەیه، هەرودەک چۆن سزایەکەشی لە دۆزەخدا بەرجەستەیه، ئەمە عادی قەوامان نیه، وەک هەندیک لە (أهل التصوف) گوتویانە: کە ئەوه خەلکی عەوامە بە تەمای بەهەشتی خوایهو، بەهەشت لە خوا ﷻ داوا دەکات و، لە دۆزەخەکەیی دەترسێ! بەلّام ئەمە راست نیه، چونکە بەهەشتی خوا بەرجەستەکەری پەزنامەندی خوایهو، دۆزەخیشت بەرجەستەکەری توورەیی و

بهستیی خوای پەرورەدگارە، کەواتە: ئەو فەسەیه پاست نیهو، پێغه مبه‌ریش ﷺ له زۆر له پارانەوه کانی‌دا، داوای به‌هه‌شتی له خوا کردووه، په‌نای به‌ خوا گرتووه له دۆزه‌خ.

وه‌ک له‌م ده‌قه‌وه دیاره: جارێک په‌کیک له‌ هاوه‌له‌کان گوێ: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ﷺ من ئەو گرمه‌ گرمه‌ی توو موعاز نازانم، (ئەو پارانەوه زۆرانە‌تان)، من به‌س ده‌لێم: خوابه‌! داوای به‌هه‌شت لێ ده‌که‌م و، له‌ دۆزه‌خ به‌پاریزه‌، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ فەرمووی: [خَوَلَهَا نَذْنِدُنَّ]^(١)، واته‌: ئەو گرمه‌ گرمه‌ی من و موعازیش هه‌ر له‌و باره‌وه‌یه، هه‌ر داوای به‌هه‌شت ده‌که‌ین و، داوای پارێزران له‌ دۆزه‌خ له‌ خوای به‌روه‌رگار ده‌که‌ین.

(١) عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِرَجُلٍ كَيْفَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: أَتَشْهَدُ كُمْ أَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ، أَمَّا إِنِّي لَا أَحْسِنُ دَعْوَتَكَ وَلَا دَعْوَتَهُ مُعَاذَ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ خَوَلَهَا نَذْنِدُنَّ! أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٥٩٣٦، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْاَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

کورته باسینک له باره ی زانیاریی و زانیان و پله و پینگه یانه وه

نهم کورته باسه له سێ برگه پیک دی:

(۱) - پیناسه:

(أ) - زانیاری: (الْعِلْمُ: هُوَ إِذْرَاكَ الشَّيْءِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ، وَعَكْسُهُ أَوْ وَضْعُهُ الْجَهْلُ)، واته: (علم): بریتیه له زانینی شتیک وهک ئه و شته له واقیعدا خوی چۆنه ئاوا، پێچه وانه که ی یان دژی زانیاری، بریتیه له نه زانی، (واته: بێ ناگایی و نا ناشانی به شتیک وهک له خودی خۆیدا ههیه).

(ب) - زانیان: (الْعُلَمَاءُ: هُمُ الَّذِينَ لَهُمْ عِلْمٌ فَهُمْ يُدْرِكُونَ حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ، وَتَجْرِبِ أَعْمَالُهُمْ عَلَى حَسْبِ عِلْمِهِمْ، وَعَكْسُهُمْ لَا يُدْرِكُونَ الْأَشْيَاءَ عَلَى مَا هِيَ عَلَيْهِ، بَلْ تَخْتَلِطُ عَلَيْهِمُ الْحَقَائِقُ وَتَجْرِبِ أَعْمَالُهُمْ عَلَى غَيْرِ انْتِظَامٍ، كَحَالِ الَّذِينَ تَوَهَّمُوا الْحِجَارَةَ وَغَيْرَهَا آيَةً)، (زانیان): نه وانه که یتیکه یشتنیکان ههیه، راستی شته کان و چیه ق شته کان، وهک خویان که له واقیعدا له سه رنی ده یزانن و، کرده وه کانیشیان به پتی زانیارییه که یان نه نجام ده دن، پێچه وانه ی زانیان نه زانن، نه وانه که چیه ق شته کان نازانن، به لکو راستیه کانیا ن لێ یتیکه ل ده بن و، کرده وه کانیشیان به پتی زانیاری نین، وهک نه وانه ی که به وه هم و گومان پتیان وابوو به ردو په یکه رو، شته کانی دیکه په رستاون (و هیتا وایانه ناستی خوا).

له راستییدا چه مک ی زانیاری (علم) زۆر فراوانه، به لام ده توانین بپین: زانیارییه کان به گشتی ده بنه وه به دوو به ش:

(أ) - (الْعُلُومُ الدِّينِيَّةُ):

(ب) - (والْعُلُومُ الدُّنْيَوِيَّةُ):

کہ دہ توانین بہو شیوہ ش تہ عیبریان بکہ بن: (الْعُلُومُ الثَّقَلِيَّةُ وَالْعُلُومُ الْعَقْلِيَّةُ)، دہشتوانین بلّین: (عِلْمُ الْوَحْيِ الشَّرْعِي، وَعِلْمُ الْعَقْلِی التَّجْرِبِي).

واتہ:

أ- زانیاریہ ٹائینیہ کان و، زانیاریہ دنیاویہ کان.

ب- زانیاریہ گوازراوہ کان و، زانیاریہ ژیریہ کان.

ج- زانیاریہ ک کہ لہ وہ حی خاوه سہرچاوه دہگری و، زانیاریہ ک کہ لہ عقل و نہزموونہوہ سہرچاوه دہگری.

ننجا زانیاریہ بہ گشتی بہو دوو چہ مکہ بہرانبہری کہ بہ سن تہ عیبر ہیناومانن و، بہ ہہموو چہ مکہ کافی دیکہی، زانیاریہ، ہہمووی شتیکی پہسندو خوازراوہ داواکراوہ، ننجا کہ خوا ﷺ لہ سوورہتی (طہ) دا بہ پتغہمہری خاتمہ ﷺ دہفہرموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾، واتہ: بلّی: پہروہرگرم! زانیاریہم بو زیاد بکہ، دیارہ ہہموو جورہکانی زانیاریہ گرتوتہوہ، ہہموو نہو زانیاریہانہی مرؤف پتویستی پین، بو دیناریہ کی ریک و راست.

(طنطاوي جوهري) لہ تہفسیردہکی خؤید^(۱) قسہیہ کی جوان دینتی، بہ پتویستم زانی کہ لہ بارہی زانیاریہ و زانیانہوہ، بیہتیم، دہلّی:

(وَعَلَىٰ هَٰذَا التَّفْسِيرِ يَكُونُ الْمُتَسَلِّمُونَ الْيَوْمَ قَدْ تَرَكُوا مَوَاهِبَهُمْ وَعَطَلُوا وَأَنَامُوا، وَهَٰذَا نُزُولٌ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ عَنْهُمْ عَن بَعْضِ خَصَائِصِ الْإِنْسَانِيَّةِ، لِأَنَّ الْحَيَوَانَ لَا قُدْرَةَ لَهُ عَلَى الصَّنَاعَاتِ، وَلَا الْعُلُومِ، وَقَدْ سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ الرِّزْقَ وَلَمْ يُعْشَمْهُ الْمَشَاقُّ، فَوْقَ

طَافَتْهُ، أَمَّا الْإِنْسَانُ فَلِأَنَّهُ جَعَلَ رِزْقَهُ غَيْرَ مَيْسُورٍ كَرِزْقِ الْخَيْوَانِ، وَبَسَطَ لَهُ الْمَوَاجِبَ لِيَسْتَعْمِلَهَا، فَإِذَا قَصُرَ فِيهَا فَقَدْ تَنَزَّلَ إِلَى الْخَيْوَانِيَّةِ).

شايدى باسېشه: (طنطاوي) تەفسىره كەى لە سىيە كى يەكەمى سەدەى بىستە نووسىو، ئەو قسانەى لە سالانى بىستە كاندا نووسىون و گوتوون، دەلى: مسولمانان ئەمرو ئەو وزەو توانايانەى خوا پىي بەخشيون و وازيان لى هىناون و پەكيان خستوون و، خەواندوو يانن، ئەو هەش بە نەبەت ئەوانەو كە كەمتەرخەمەن، دابەزىيانە لە هەندىك لە تايەمەندىيە مروفايەتيە كانيان بو ناستى ئاژەل، چونكە ئاژەل ناتوانى پىشەو پىشە سازى و كارو كردهو و زانبارىيە كان، وە دەست يىتى، بۆيە خوا بزيوى بو ئاژەل ناسان كردهو، زەحمەتى نەخستوو و تە سەر زىاد لە تواناى خو، هەروەها بە زارى خو دەلەو و پى و هەر شتىك بى دەبىغات، بەلام مروفاى خوا بزيو كەى بو ناسان نە كرده وەك بزيوى ئاژەل (گيا بى، هەرچى بى دايبىتى و بىخوات)، بەلكو كۆمەلىك تواناى پىداون كە ئەو توانايانەى خو بە كار بىتى (بو پەيدا كردنى بزيوى خو)، نىجا كاتىك كەمتەرخەمى دەكات لە بەكارهينانى تواناكانى خو، ماناى واپە خو بردو تەو ناستى ئاژەل.

منىش دەلىم: بەراستى قسە كەى جوانە، هەر بۆيە كاتىك كە مسولمانانىش لە ئەنجامى بەكارنەهينانى تواناكانى خو يانەو، لە بەهرە وەرگرتن لە نىعمەتەكانى خواو، لەسەر زەوى دواو كەون، دىنەو ناستى ئاژەل، ئەو تە زەهزەيانىش وەك ئاژەل مامەلەيان لەگەلدە كەن، ئاژەل چۆنى مامەلەى لەگەلدە دا دەكرى؟ لىيان دەخوون، سەريان دەبرن، بەكارىان دىنن، بارىان لى دەنتن، تىستا مسولمانان بەداخەو لە ناستى بەرپرسانياندا بە تايەت، گوتيان بە دەستى ئەمريكاو جوولەكو پرووسياو چىن و شەرق و غەربەو، خىرو بىريان لە خزمەتى ئەواندايە، خوشتيان لە خزمەتى ئەواندان و بۆيان بوونە بارەبەر.

ھەروەھا ئەو ھەقىقەت سەھىھى دەخەمە سەھىھى دەئىم: ئەگەر تەماشای ۋاقىئە ئىستىقائەت مەسئۇلمانان بىكەين، زۆر جوان ئەو بەرجەستە دەبىي كە لە تەنجامى ئەو دەدا، مەسئۇلمانان ئەو تەوانا ۋەزائى خەلىق پەيداۋ، پەكەن خەستە ۋە بەكارىان ئەھتەۋ، لە بەھەر ۋەزەرتەن لە نەعمەت ۋە چاكەكانى خەلىق، دەپانېنېن بۇ غەيرى خەلىق، ۋەك نازەل مەمەلەيان لەكەلدا دەكرى ۋە تەماشايان دەكرى ۋە بەكارىش ئەھتەرتەن بۇ بەرژەۋەندىي ئەو كەسانەي خەلىق لىي كەدوۋە خەلىق.

۲- پەلو ئىمتىيازەكانى زانا بەسەر ئەزەندا:

بۇ باباى زانا دە (۱۰) پەلو ئىمتىياز ھەن بەسەر باباى ئەزەندا:

مەبەستەمان زانايە بە گەشتى، چ لە دىندا زانابى، چ لە ژىن دا، چ بە ۋەھىي ۋە پەيامى خەلىق زانا بى، چ بە گەردوۋن ۋە سەۋەت ۋە دەۋرەۋەرو بۈۋەنەۋەر زانا بى، ۋە: چ زانايەكى ھەبىي كە لە پەي ۋەھىيەۋە دەستگىرى بۈۋەي، چ لە پەي عەقلى ۋە ئەزەۋەنەۋە دەستگىرى بۈۋەي:

۱- زانا بە ئاسانې پەي بە ۋەدەستەتەن شەن دەبات، بەلام ئەزان، يان پەيان پەن نابات، ياخۇد دۋاى زەھەمتەكى زۆر، بەرھەمەكى كەمىش دەبى، جارى ۋەھىيە لە جىاني ئەۋەي ئەۋ شە ۋەدەست بىن، پەچەۋەنەي ئەۋ شەي دەستگىر دەبى، بە ھۆي ئەزانىيەكەيەۋە.

۲- زانا لە خەلىقەكان ۋە ھەلە پارزەۋە، بەلام ئەزان دەيەۋى سەلامەت بى، كەچى دەكەۋى، پەشەنەي خەلىق دەلەن: «بەردەك ئەزان بىھەۋتە گەۋى، بە سەد زانا نايە ئەۋە دەرى».

۳- زانا بە ھۆي ئاشكەربۈۋى خەيرو شەپانەۋە، ھۆگرى پەستەيان دەبى ۋە دلى پەيان خەلىق دەبى، بەلام ئەزان بە ھۆي ئەزانىيەكەيەۋە، دۋى پەستەيان دەبى، جارى ۋەھىيە لەكەلەشەندا بەشەپ دى، دۋىشەيان دەۋەستە.

۴- زانا به هوئی زانیارییه که یه وه، زور جارار له خه لک بیتیار ده بئ، له پرووی دین و دنیاوه، به ته ندازهی ته وه که زانیاری و شاره زایی هه یه، به لأم بابای نه زان چهنده نه زانییه که ی خه ستر بئ، هینده زیاتر ئاتاج و نه داری ته وانی دیکه یه.

۵- زانا چێژ له زانسته که ی وه ده ده گری، له هه موو شتیکی دیکه ی زیاتر، ته و چێزه ی که ئینسانی زانا له زانیارییه که ی خوئی وه ری ده گری، کاتیک که راستیه کی بو ده ده که وئی، کاتی په ی به حه قیه تیک ده بات، ته و چێزه مه عنه ویه، هیچ چێژیکی جهسته یی نایگاتی.

۶- زانا هه میشه زیکی خیری ده کری له دنیا و دواوژدا، به هوئی شوته واره باشه کانیه وه و، بابای نه زانیی یان ته وه تا هه ر ناوی ده سرتیه وه، یان ته وه تا ته گه ر باسیشی بکری، به شه رو خراپه باسی ده کری.

۷- زانا له کتییی دابه ز تراوی خوا به هه ره مه ند ده بئ، بو خوئی و بو کو مه لگا که ی، به لأم بابای نه زان له کتییی دابه ز تراوی خوا، له پروناکی و به ره که ت و هیدا یه ق خوا بئ به شه، چونکه به هوئی زانیارییه وه، ئینسان ده توانئ له قورئان به هه ره مه ند بئ، ئنجا چ زانیاری زمان که پیی تیکه ی، چ زانیاری دیکه تا کو تو قه درئ ته و فه رمایسته ی خوا بزانی، بویه خوا ﷻ له سوورده ی (سبا) دا ده فه رموئ: ﴿وَبَرِّی الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ اَلَّذِیْ اَنْزَلَ اِلَیْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَیَهْدِیْ اِلَی صِرَاطٍ الْمُرْتَدِّ الْحَمِیدِ﴾ (۶) واته: ته وانه ی زانیاریان پیدراوه، ده زانن که ته وه ی بو تو دابه ز تراوه، هه قه و، خه لک پینماییی ده کات به ره وراسته شه قامی خوی زالی ستاییشکراو.

۸- زانا له کتییی گه ردوون به هه ره وه ده ده گری و، یاساکانی ده ده زیتیه وه، به لأم نه زان زورجار به هوئی گه ردوون و دیارده سروشتیه کانه وه زه ره مه ند ده بیت، چونکه ناشنا نه به یاساکانی خوا، تا کو به شیوه یه ک مامه له له گه ل گه ردووندا بکات، که له نیعه ته کانی خوا به هه ره مه ند بئ، زورجار باجی نه زانییه که ی خوئی ده دات، وه ک چوئن که سیک ژه هه ر بخوات، به ته نکید دواپی باجه که ی ده دات، زورجار نه زان به هوئی نه زانییه که ی خوئی مامه له یه کی هه له له گه ل گه ردوون و سروشت و نیعه ته کانی خوادا ده کات.

(۹)- زانا هیزو توانایه کانی چهند به رانبهر ده بتهوه به هوئی زانسته که یهوه، به هوئی زانستهوه هیزو توانای مرووف چهند به رانبهر ده بیتتهوه، نه زانیش به پیچه وانهوه، نهو هیزو توانایهش که هیه تی زه ربی سفر ده بیتتهوه و له سه ری قه رزدار ده بیتتهوه.

(۱۰)- زانایه ک چهندان نه زان ده خاته ژیر پکیفی خو یهوه، نه گهر ته ماشای واقعی ئیستای مسولمانان بکهی، به هوئی نه زانیی و دواکه و توویانهوه، نه ک ههر له ناستی خه لک و جه ماوه، به لکو له ناستی به پرسانیان، زله یزان به کاریان دین و خیرو بیریان به تالان ده بن و، ته راتین له ولاتیاندا ده کهن، له نه نجامی نهوه دا که نهوان هه ندیک زانیاریان هه یهوه، زانیاری گه ردوونی و، زانیاری به یاساکانی خو لو، که مسولمانان نهو زانیاریه یان نه، له حالیکدا که کتیه که یان له میژ له سه ری فه رز کردوون، که ده بی هه ولبدن ته ماشای گه ردوون بکهن و، ته ماشای ده وره یان بکهن و، ته ماشای خو یان، ته ماشای خواردن بکهن، ته ماشای هه موو دیارده سروشتیه کان بکهن و، به هره یان لیوه ر بگرن.

(۳)- که سیك زانا نه بی له عه قله که ی به هره مه ند نه بووه:

خو الله ده فهرموئ: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ﴾ (الزمر، واته: بلی: نابا نهوانه ی ده زانن و نهوانه ی نازانن، وه ک یه کن، یان یه کسانن؟ ته نیا خاوهن عه قلان په ند وه رده گرن.

که واته: ته نیا خاوهن عه قلان ده توانن زانیاری وه ده ست بئین، به واتایه کی دیکه: که سیك زانیاری وه ده ست نه هیتابئ، له عه قله که ی خو ی، له بیرو هو شه که ی خو ی، له توانا زاتییه کانی که خوا پییداون، به هره مه ند نه بووه.

و شه ی (تذکر) بش له قورئاندا، ده گونجی به په ند وه رگرتن لیک بدریتهوه، ده گونجی به ده رککردنی راستیه کان، (تذکرُ الحقائق) لیک بدریتهوه، ده گونجی به بیرکر نه وه لیک بدریتهوه، خاوهن عه قلان بیرده که نهوه، ده گونجی به پابه ندی به فهرمانه کانه وه دووری گرتن له قه ده غه کراوه کان، لیک بدریتهوه.

خو به لوتف و کهرهمی خوئی، یمه لهو که سانه بکیرپی که بهو شیوهیه مه دعی کردوون، که خاوهنی زانیاریسن و، عه قلی خویمان به هره لی وه رگرتوه، خوا ئه و سیفه تانه مان تیدا بیتنه دی، که له زانیانیکدا هه ن، له لای خو به سندن، ئه و زانیانیه ی پیش هه موو شتیک ئه و راستیه یان بو ده رکه و توه، که ئه م که ردوونه خاوه تیکی هه به و، مرؤفیش جینشینی خاوهنی که ردوونه و، نه مانه نی پنیسپردراوه و، خراوه نه نیتو تاقیکردنه وه و، که به دنیایی هه ر که سیک ئه و راستیه ده رک نه کات، له راستیه کافی دیکه به هره مه ند نابیت، خو ئه و راستیه مان زبانه ره عه قل و دلدا قوول بکاته وه، پهروه ردگاری خویمان چاکتر بناسین و زیاتر پنی ئاشنابین و، به ندایه تیه کی ساغتر و چاکتری بو ته نجام به دین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددریسی دوووم

پیناسهی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان دوازده (۱۲) نایهت ده گریته خوئی، نایهته کانی: (۱۰ - ۲۱)، له پینج نایهتی: (۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۴ و ۱۵) دا، پینج جار ان وشه ی (قُل) دووباره بوتهوه، واته: خوا ﷻ فه رمان به پیغه مبه ر ده کات ﷻ بفرموو، تهوه ری سه ره کیی نه و دوازده (۱۲) نایهتهش باسی خوا به به کگریتهو، باسی شیرکه، هه روه ها باسی سه رهنجامی خوا به به کگریتن و هاوبهش بو خوا دانانهو، هه ندیک له خه سه له ته بنه پره تیه کانی ته نیا خوا په رستانی پارێزکاریش خراونه روو.

له کو تاییشدا باسی دیمه نیکسی سه رنجراکتیشی گهر دوون کراوه، که هاوکات به لگهی ته نیایی خواو، راستیی زیندوو کرانه وهی مردوو انیشه، ئه ویش دابه زینانی ناوو، نه بار کرانی له کانیی و سه رچاوه کانی زه ویداو، پاشان پتی روینرانی پرووه ک و دواپی پیگه یشتن و، سه رهنجام وشک بوون و، کو تایی پتی هاتنی پرووه ک و شینا ورده کان.

﴿قُلْ يٰۤاَعْبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَتَقُوْا رَبَّكُمْ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّاَرْضَ اللّٰهِ وَّسِعَةً اِنَّمَا يُوفِى الصّٰدِقُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (۱۰) قُلْ اِنِّىْ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لِّهِ الدِّيْنَ ﴿۱۱﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۱۲﴾ قُلْ اِنِّىْ لَنَافٍ اِنْ عَصَيْتَ رَبِّىْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۳﴾ قُلْ اللّٰهُ اَعْبُدْ مُخْلِصًا لِّهِ دِيْنِىْ ﴿۱۴﴾ فَاَعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُوْنِىْ قُلْ اِنَّ الْفٰخِشِيْنَ الَّذِيْنَ خَيَّرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرٰنُ الْمُبِيْنُ ﴿۱۵﴾ لَّمْ يَنْفَعُوْهُمْ ظُلْمٌ مِّنَ النَّارِ وَمَنْ يَخْتَرِكْ ذٰلِكَ يُخَوِّفْ اللّٰهُ يَوْمَ عِبَادَتِهِ يٰۤاَعْبَادُ فَاَنْتَعُوْنَ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِيْنَ اٰجَبْتُوْا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّبْذُلُوْهَا وَاَنَابُوْا اِلَى اللّٰهِ لَمْ يَكُنْ لِّلْاِنْسٰنِ فَيْشَرٌ عِبَادِ الَّذِيْنَ ﴿۱۷﴾ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهُ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْاَوَّلُوْنَ

الْأَنْبِیَ (۱۸) أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ (۱۹) لَكِنَّ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا رَبَّهُمْ هُمْ عَرُفٌ مِّنْ قَوْمٍ عَرُفٌ مَّيْنَةً يَّجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلُفُ اللَّهُ
 الْمِعَادَ (۲۰) أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ
 بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفًى ثُمَّ يُجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَذِكْرًا لِأُولَى الْأَنْبِیَ (۲۱)

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(ئەي موحەممەد ﷺ): بلى: ئەي ئەو بەندانەم كە بپرواتان ھىناو! پارتىز لە
 پەرۋەردگارتان بکەن بۆ ئەوانەتان كە لەم (ژيانى) دنيادا چاگەيان کردو، چاگە بە ک
 (ي مەزن و ناوازە) ھەيە (لە دنياو دواړۆډا) سەر زەمىنى خواش فراوانە (ئەگەر
 پتۈ چاگە کارىيان لىگىرا، کوچ بکەن) بە دلىيايى خوږاگران بەبى ژماردن (بەبى
 سنوور) پاداشتيان دەدرىتەو، (بۆيە لەسەر ناپەرەتتەيەکانى کوچکردن خوږاگرىن)
 بلى: (۱۰) يىگومان من فەرمانم پىکراو: كە بە ساغکەرەوھي و گەردنکە چيەو
 خوا بپەرستم (۱۱) ھەرۋەھا فەرمانم پىکراو كە يەكەمىنى ملکە چان بم (بۆ
 خوا) (۱۲) بلى: مسۆگەر من ئەگەر سەرپىچى لە پەرۋەردگارم بکەم، لە نازارى
 پۆزىكى مەزن دەترسم (۱۳) بلى: تەنبا خوا دەپەرستم و دىندارى خۆمم بۆ
 ساغکردۆتەو (و خلتەي شىرک و لادانم پتەو نەھىشتو) (۱۴) دەجا تىووش
 جگە لەو ھەرچيە کتان دەو، بپەرستم، بلى: بە دلىيايى زيانباران (ي راستە قينە)
 ئەوانەن كە لە پۆزى قىامەتدا غۆيان و كەس و کاريان دەدۆرتىن، ئەھا (ناگادار
 بن!) نا ئەو زيانبارى ئاشکرايە (۱۵) لە سەرۋويان ناگرە لەسەر يەك كە ئەكە
 بووھەکان (ي سىبەرۋ ھەور ئاسا) ھەن و، لە ژيريشيانەو (بە ھەمان شتەو)
 ناگرە كە ئەكە بووھەکان ھەن، ئەووش خوا بەندەکانى پتۈ دەترستىن، دەجا

بەندەكانىم! پارىزم لى بىكەن ﴿۱۶﴾ ئەوانەش كە لە بەرستى تاغۋوت دورە
 پەرىزبون و، لە ناخەو بەرەو لای خوا گەراونەو: موژدەو دىخۆشى (ەكى
 شايستە) يان بو ھەيە، پۇيە موژدە بدە بە بەندەكانىم ﴿۱۷﴾ ئەوانەى گوڤ بو
 ھەموو قسە بەك ھەلدەخەن، (سەرەنجام) شوڤن باشتىنى دەكەون، ئا ئەوانە
 كەسانىكەن خوا راستە پىڤى كىردوون و، ئا ئەوانەن عاقلەندان ﴿۱۸﴾ ئايا كە سىڤ
 كە وشە (پىرىارى) سزا (دران)ى بەسەردا چەسپاوە (و شايستەى چوونە ئىو
 ئاگرە) ئاپ ئۆ دەريازكەرى كەسىكى لە ئاگرەبى؟! ﴿۱۹﴾ بەلەم ئەوانەى پارىزيان
 لە (سزاو جەزەبەى دادگەرەنەى) پەرەردگارىان كىردە، ئەوانە (لە بەھەشتدا)
 كۆھك و بالەخانەكانيان ھەن، لەسەرۋوپانەو بەلەخانە بينا كىراوەكان ھەن،
 پروبارەكانيان بە ژىردا دەپۆن، ئەو بەلەنى خوايە، (يىگومان) خواش بەلەنى
 خۆى دىكەنن ﴿۲۰﴾ ئايا سەرنەت نەداوە كە خوا لەسەرئوۋە ئاوى دابەزانەدو،
 بەكسەر خستوو پەتە ئىو كانىى و سەرچاوەكانى زەمىنەو، دوايى كشتوكال و
 ھىناوردەكى رەنگ جوړاوجوړى پى (لە زەوى) دەردىڤى، پاشان ئەو كشتوكالە
 ھەراش دەپى (پىدەگات) و دەپىنى زەرد ھەلگەراو، دوايىش دەپكانە پووش
 و بەلەش تىكشكاو، يىگومان لەو دەا بىرخەرموۋە بەندىك (ى گەرە) ھەيە بو
 خاوەن عەقلان ﴿۲۱﴾.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يُوقَى): (الْوَقَى: الَّذِي بَلَغَ الثَّمَامَ)، ودرده گریته وه به ته وایسی، (وَأَفَى) شتیکه که تیرو ته وای بووبی و، گه بییته نه ندازه ی ته وای بوون، (وَقَى بِعَهْدِهِ، وَأَفَى: قَمَّ بِعَهْدِهِ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ)، (وَقَى بِعَهْدِهِ، وَأَفَى بِعَهْدِهِ) واته: په یمانه که ی خوی ته وای کردوه و پاراسته که ی هه نه وه شانده.

(ظَلَّلَ): (جَمَعَ الظِّلَّ: سَحَابَةٌ تُظِلُّ كَقِطْعِ السَّحَابِ)، (ظَلَّلَ) کۆی (ظِلَّة) یه، به هه وریک ده گوتری که سیه به بکات، واته: نه و دوو که له که له که بووه ی سه دۆزه خ، یان نه و ناگره که له که بووانه ی نیو دۆزه خ، وه ک پارچه هه وری وان.

(الْأَطْعَمَ): (عِبَارَةٌ عَنْ كُلِّ مُتَعَبِّدٍ، وَكُلِّ مَعْبُودٍ سِوَى اللَّهِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، وشه ی (طَاعُوتَ): هه ر شتیکه به په رستراو گیرایی و، هه ر په رستراوی که جگه له خوا، وشه ی (طَاعُوتَ) بو تاک و بو کۆش به کاردی.

(غُرْفٌ): (جَمْعُ غُرْفَةٍ: الْعَلِيَّةُ مِنَ الْبَنَاءِ، وَسُمِّيَ مَنَازِلَ الْجَنَّةِ: غُرْفًا)، (غُرْفٌ) کۆی (غُرْفَةً) یه، واته: باله خانه و کۆشک، که قات له سه ر قاته، مه نزل گاکانی به هه شت به (غُرْفٌ) ناوبراون، له بهر نه وه ی باله خانه ن، چه ند قاتن.

(فَسَلَكَهُ): (السُّلُوكُ: الثَّقَاذُ فِي الطَّرِيقِ)، (سُلُوكٌ): بریتی به له وه ی نینسان به چیت به نیو رینگاو، خوا ښه و نه وای که دایه زانده له شیوه ی باران و به فرو ته رزه دا، خستوویه ته نیو کانسی و سه رچاوه کانه وه.

(بَنَيْعٌ): (النَّبْعُ: خُرُوجُ الْمَاءِ مِنَ الْعَيْنِ، وَالْيَنْبُوعُ: الْعَيْنُ الَّذِي يَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ)، (نَبْعٌ): واته: ده رچوونی ناو له سه رچاوه و کانسی، (يَنْبُوعٌ) یش، واته: نه و کانسی و سه رچاوه یه ی ناوی لی دیت به ده ری.

(يَهِيْجُ): واته: پنده گات، هه راش ده بئ، (هَاجَ الْبَقْلُ يَهِيْجُ: اضْفَرُ وَطَاب)،
 واته: زهردبوو، پنگه يشت، (بَقْلُ): هه ر شتیک که له شیوهی فاصولیاو، که لوو،
 ماشه سپیی و، ماشه په ش و نهوانه دابئ.

(مُضْفَرًا): (ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ)، (مُضْفَرًا): زهرد هه لکه پراو، واته: خاوهن پهنگی
 زهرد.

(حُطَلًا): (الْحَطَمُ: كَسْرُ الشَّيْءِ، مَثَلُ الْهَشْمِ وَنَحْوِهِ)، (هَشْمُ): واته: شکاندن،
 (حَطَمُ): واته: تیکشکاندن، مانایان لیک نیزیکه، به لأم (هَشْمُ) زیاتر بۆ تیسقان
 به کاردی، (وَالْعُطَامُ: مَا يَتَكَسَّرُ مِنَ الْيَبْسِ)، (عُطَامُ): نهوویه که شتیک تیک
 شکسترا ب و وشک هه لکه پرابئ، نجا تیکشکاوه که پئی ده گوتری: (عُطَامُ)، وه که
 (فُتَات) واته: نهو پارچانهی له شتیک به جئ ده میتن و جیاده بنهوه.

مانای گشتیی نایه تەکان

وه که پشتریش باسمان کرد له پینج نایه ق: (۱۰ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵) دا، جکه له
 نایه ق ژماره (۱۲)، خوا ﷻ پینج جار ان به پیغه مبه ر ﷻ دهفه رموی: بَلَى: سه ره تا
 دهفه رموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَنْقُوْا رِبْكُمْ﴾، بَلَى: نهی نهو به ندانه م که
 پرواتان هیناوه! پاریز له پهروه ردگارتان بکه ن.

دوای نهو دی له نایه ته کانی پتشی دا، خوا ﷻ به راوردی نیاوان مروؤی بیپروا و
 مروؤی پرواداری کرد، که مروؤی بیپروا نه زانهو، دوور له خوا بهو، به هه لپه بهو،
 خو پرا نه گره، به لأم مروؤی پروادار سه قامگیره، دامه زراوه، پراوه ستاوه، زانابهو،
 بهر چاو پروونه، دوای نهو خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَنْقُوْا
 رِبْكُمْ﴾، بَلَى: نهی نهو به ندانه م که پرواتان هیناوه! پاریز له پهروه ردگارتان
 بکه ن، واته: خو تان بپاریزن له هه ر شتیک که پهروه ردگارتان پئی ناخو ش بئ،

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾، بۆ نهوانه‌ی چاکه‌یان له‌م ژيانی دنيايه‌دا کردوه، چاکه‌یان بۆ هه‌یه، واته: پاداشتیکی چاکیان بۆ هه‌یه، هه‌م له‌ دنیاداو، هه‌م له‌ دواڕۆژدا.

ده‌شکونجی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾، نهوانه‌ی که چاکه‌یان کردوه له‌م ژيانه دنيايه‌دا، له‌م ژيانه دنيايه‌دا چاکه‌یان بۆ هه‌یه، به‌لام مانای به‌که‌م به‌هیزتره، نهوانه‌ی که له‌م ژيانی دنيايه‌دا چاکه ده‌که‌ن و چاکه‌یان کردوه، ئنجا چاکه بریتیه له‌ نیمان و، کرده‌وه‌ی باش و، هاوکاریی خه‌لک و، مشوور لیخواردنی کۆمه‌لگا، که پابه‌ندیی به‌ شه‌ریعه‌ق خواوه هه‌موویان ده‌گرتیه‌وه، نهوانه‌ی چاکه‌یان کردوه له‌م ژيانه دنيايه‌دا، چاکه‌یان بۆ هه‌یه، نه‌و چاکه‌یه‌ی که بۆیان هه‌یه، یانی: هه‌م له‌ دنیادا چاکه‌یان دیته‌ ڕۆی و، هه‌م له‌ پۆژی دوايیدا، ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ﴾، سه‌ر زه‌مینی خواش فراوانه، واته: نه‌گه‌ر ڕۆی چاکه‌ کردنتان له‌ شوێنیک لیگیرا، نه‌وێ به‌جیه‌تلن زه‌وی خوا فراوانه‌و، به‌ زه‌وی خوادا ب‌پ‌و‌ن.

﴿إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، ئنجا له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئینسان نه‌گه‌ر کۆچ بکات له‌ ڕۆی خوادا، تووشی ناپه‌هه‌تی دیت، ئینسان که له‌ مال و حالێ خۆی و له‌سه‌ر جینگه‌و ڕنگه‌ی خۆی، له‌ خزم و که‌سی خۆی، هه‌لده‌قه‌نتی، به‌ ته‌نکید بارودۆخی ده‌گۆڕی و به‌ جو‌ریکی دیکه ده‌بتی، ده‌چینه‌ نی‌و خه‌لکی که ناباناسی، بان بیتگانه‌ن، بان له‌ ڕووی جیگا‌و ڕزق و ڕۆزییه‌وه‌ ڕه‌نگه‌ له‌ شوێنی خۆی باشت‌ر ده‌ستی بۆ جو‌ولابن، له‌وێ تاکو به‌رچاوی ڕوون ده‌بیته‌وه‌و، ده‌ستی ده‌کرتیه‌وه‌، پیتی ده‌چی، بۆیه‌ مرو‌ف پتو‌ستی به‌ خو‌راگری هه‌یه.

هه‌له‌به‌ته‌ لی‌رده‌دا خوا ﷻ به‌ ناشکرا نه‌یفه‌رموه‌و، کۆچ بکه‌ن، به‌لام که ده‌فه‌رموی: زه‌وی خوا فراوانه، واته: به‌ زه‌وی خوادا ب‌پ‌و‌ن، وه‌ک له‌ سو‌وره‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْفَلَاحُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنَّا

قَالُوا كُنَّا مُتَضَاعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَنُهَاجُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١٧﴾، واته: نهوانه‌ی که فریشته‌کان گیان‌یان ده‌کیشن له کاتیکدا که سته‌میان له خویان کردوه، ده‌لین: تیره له چ حالتیکدا بوون؟ ده‌لین: تیمه چه‌وسیتراوه بووین له زه‌وی دلو، بتی ده‌سه‌لات بووین، (بویه ملکه‌چی ته‌هلی کوفر بووین، به‌لام فریشته‌کان نه‌و پاساوه‌یان لی قبول ناکه‌ن، پتیا‌ن ده‌لین: نایا سه‌ر زه‌مینی خوا فراوان نه‌بوو، کوچی تیدا بکه‌ن؟! نجا دوا‌ی نه‌وه‌ی ناما‌زه ده‌کات به‌ کوچکردن، به‌کسه‌ر ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّادِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، به‌ دلنیا‌یی خورا‌گران پادا‌شتیان ده‌درته‌وه به‌بتی ژماردن، واته: بویان نا‌ژمیردری، پادا‌شته‌که هینده زوره، پادا‌شتیکی بتی نه‌ژمارو بتی سنووریان ده‌درته‌وه.

که‌واته: ده‌ره‌سه‌ت مه‌بن، که توو‌شی نا‌ره‌حه‌تیا‌ن بوون و خورا‌گرین، چونکه پادا‌شتی بتی نه‌ژمارتان له به‌را‌نبه‌ر خورا‌گری‌تاندا هه‌یه.

نجا بو جاری دوهم ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾، خوا ﴿فَإِنَّمَا كَانَ رَدُّهُنَّ إِلَى اللَّهِ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُصَلِّ﴾، که بفه‌رموی: من فه‌رمانم پتیکراوه که خوا به‌رستم و، ملکه‌چی خومی بو ساغ بکه‌مه‌وه، ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُصَلِّ﴾، واته: ساغ‌که‌ره‌وه‌بم بو‌وی، ﴿الدِّينَ﴾، ملکه‌چی، (دین) لیره‌دا به‌ مانای ملکه‌چی‌یه، واته: فه‌رمانه‌ری خوم بو خوا ساغ بکه‌مه‌وه، خله‌ی شیرک و به‌ قسه‌ کردنی غه‌یری خوا، به‌ ملکه‌چی‌یه‌که‌مه‌وه نه‌هیتم.

﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، فه‌رمانیشم پتیکراوه که من به‌که‌مینی مسو‌لمانان بم، واته: به‌که‌مینی مسو‌لمانان له پرووی کاته‌وه نا، له پرووی کاته‌وه دباره، پتغه‌مبه‌ر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ﴾ به‌که‌مینی مسو‌لمانانی ئوممه‌ق خوی بوو، له ئە‌سل دا‌ئیس‌لام بو‌وی هاتوه، نه‌وه شتیکی نا‌شکرایه، به‌لام نا، به‌که‌مینی مسو‌لمانان واته: له هه‌موو که‌س زی‌اتر بو خوا ملکه‌چ بم و، پا‌به‌ندبم به‌ شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگا‌ره‌وه.

﴿قُلْ إِنِّي لَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رِيقَ عَبَابٍ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾، ئىنجا بۇ جارى سىيەم خوا ﷻ
فەرمانى پى دەكات كە بلى: من دەترسىم ئەگەر سەرپىچى لە پەرۋەردگارم
بىكەم، لە ئازارى پۇژىكى مەزن، ۋەك گوتىم: ترسى مەۋقەكان بەرانبەر بە خوا
ﷻ، ترسانىيەنە لە سزاو ئازارى خوا، كە ئەۋىش بەھۇي كىردەۋە خراپەكانى
مەۋقەكانەۋە دېتە دى.

ئىنجا بۇ جارى چۈرەم خوا دەفەرمۇي: ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾، بلى:
بەس خوا ﷻ دەپەرستىم و، ملكە چىسى خۇمى بۇ ساغ و يەكلايى دەكەمەۋە،
ساف و ساغى دەكەم و ساغى دەكەم، خلتەي پىۋە ناھىلەم.

﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، تىۋەش جگە لەو، چى دەپەرستى، بىپەرستى، واتە:
لىتان بى مەنەتم، ۋەنەبى خوا ﷻ پەكى لەسەر پەرستىنى تىۋە كەۋتبى، تىۋە خۇتان
پىۋىستىتان بەۋە ھەيە كە خوا بىپەرستى، بۇيە ئەگەر خوا ﷻ ناپەرستى، ئەۋە چى
دەپەرستى بىپەرستى، بىمەنەت بن، ھەم خۋاي پەرۋەردگار پىۋىستى بە پەرستىنى تىۋە
نىە، ھەم مەنىش لە خۇتان و پەرستراۋەكانتان بىياك و بى مەنەتم.

ئىنجا بۇ جارى پىنچەم خوا دەفەرمۇي: ﴿قُلْ إِنْ لِّخَيْرِ مِنَ الَّذِينَ حَبِطُوا أَنْفُسَهُمْ
وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بلى: زىانباران ئەۋانەن كە لە پۇژى ھەلسانەۋەدا، خۇيان
و كەس و كاريان لە دەستداۋە، دۇراندەۋە، ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْفَسَادُ الَّذِي
تَأْكُلُ دَابَّاتُهُ مِنْ أَهْلِهَا﴾، ئەھا نا ئەۋەيە زىانبارى پۈۋ و ئاشكراۋ، بى پىچ و پەنا.

كە مەۋقە ھەم خۇي لە دەست بدات و، ھەم كەس و كارو نىكانىشى، ئەگەر
ھاۋسەرىقە، ئەگەر باب و دايكىقە، ئەگەر كۈرۈ كچىقە، ئەگەر خىزى نىزىكىقە،
ئەگەر دۈست و پەفقىقە، كاتىك كە ئەۋ مەۋقە دەچىتە دۈزەخ، ئەۋانى دىكە چ
لە دۈزەخ دابىن، چ ئەۋان بچنە بەھەشت، ماناى وايە لىك دادەپرېن.

﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾، ئىنجا باسنى ئەۋ زىانبارىيە
پۈۋ و ئاشكرايە دەكات كە چىيە؟ دەفەرمۇي: بۇ ئەۋان ھەيە لەسەرۋويانەۋە

چەند سیبەرتک لە ئاگر، ﴿ظُلِّلَ﴾ کۆی (ظلة) یە، (ظلة) ش ھەر شتیکیە
سیبەرت لى بکات، واتە: ئاگرە کە لەسەر یەک کەلەکە بوو، سیبەری کردو،
﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلِّلٌ﴾، لە ژێریشیانەووە دیسان چەند پارچە ئاگریکی کەلەکە بوو
ھەن، سیبەریان کردو، ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾، ئەو ھوش ئەووە یە کە خوا
ﷻ بە ھندەکانی پتی دەترسێتی.

واتە: ھۆشدار بیان پێدەدات، کە ئەو ھەتان لە پتی دا ھەیە، ئا ئەو چاوەروانی بیتان
دەکات، ئەگەر بیت و بێ وەفا و سەلەبن بەرانبەر بە خوا، ئەگەر بیت و بدۆڕن،
ئەگەر بیت و لە ژیانی دنیا تاندا ئەو حیکمەتە ی کە خوا بۆی خولقاندوون، نەپهێننە
دی، کە بە ھندایەتی بە بۆ خوا، ﴿يَعْبَادُ فَانْقَرُون﴾، ئە ی بە ھندەکانم! پارێزم لى بکەن،
واتە: پارێز لە سزای نازارە کەم بکەن، کە بە ھۆی خرابەکانی خۆتانەو، بە ھۆی
کوفرو لادان و تاوانی خۆتانەو، ئەو سزای نازارەتان بۆ دیتە پیش.

ئنجایە لە دواى ئەوان، باسی ئیماندارانیک دەکات کە خواوێن عەقڵ و تێگەشتوون،
ھۆشیارو بێدارن، دەفەر مۆی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾، ئەوانە ی خۆیان
لە تاغووت بە دوور گرتووە کە بێپرست، کە لێرەدا (طاغوت) بە مانای کۆبە کە ی
بە کارھاتو، چونکە دەفەر مۆی: ﴿أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾^(١)، تاغووتیش ھەر کەسیکە کە لە
باخیببوون و سەرپێچیی کردن لە خوادا سنووری بەزاندبێ، ئەوانە ی خۆیان دوور
دەگرن لە تاغووت کە بێپرست، ﴿وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ﴾، گەراویشتنەو بە لای خوا، لە
ناخەو، ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾، ئا ئەوانە شادمانیی و دلخۆشیی و موزدەیان بۆ ھەیە، چ
جۆرە موزدە یە؟ ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾، (أل) ی ناساندن لەسەر، واتە: تیکرا (جنس) ی
موزدەو، ھەرچی مانای تەواوی موزدە ی تێدا بێت و، دلخۆشیی تێدا بێت بۆ ئەوانە،
﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ﴾، تۆش موزدە بەدە بە ھەندەکانم.

(١) چونکە وشە ی (طاغوت) لە زماندا تێرینە (مذکر) ی مەجازیە، بۆیە کە راناوی مێنە
(مؤنث) ی بۆ بە کارھاتو (أن يعبدوها)، کە واتە: (طاغوت) لێرەدا کۆ (جمع) یە نەک تاک.

﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾، نهوانه‌ی گوئی بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک هه‌لده‌خه‌ن، به‌لام شوێن باشت‌ترین ده‌که‌ون، واته: چاو ورد ده‌که‌نه‌وه‌و، گوئی هه‌لده‌خه‌ن و، سه‌رنج ده‌ده‌ن، نه‌وه‌ نیه‌ که‌ عه‌قلی خوێان بکه‌نه‌ سه‌به‌ته‌یه‌ک، هه‌ر شت‌یک تیی بکری، وه‌ریگرن، به‌لکو عه‌قلیان کردۆته‌ بیژینگ‌یک و شت له‌ بیژینگ ده‌ده‌ن، هه‌لده‌سه‌نگتین له‌ مه‌حه‌کی ده‌ده‌ن و کامه‌ی چاک‌تر بێ، نه‌وه‌ ته‌به‌نبیی ده‌که‌ن و شوێنی ده‌که‌ون، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ﴾، نا نه‌وانه‌ نه‌و که‌سانه‌ن که‌ خوا ﷻ خستووینه سه‌ر راسته‌ ڕی (نه‌ک پێنمایی کردوون)، چونکه‌ خوا ﷻ هه‌مووی هه‌ر پێنمایی کردوون، به‌لام نه‌و مروفانه‌ی خوا پێنمایان ده‌کات، به‌شتیکان پێنمایه‌که‌ی خوا وه‌رده‌گرن و ته‌به‌نبیی ده‌که‌ن، له‌ نه‌نجامی نه‌وه‌دا راسته‌ ڕی ده‌بن، به‌ نامانج ده‌که‌ن و، به‌ مراد ده‌که‌ن، وه‌ک خوا ﷻ فهرموویه‌تی: ﴿وَأَمَّا نُمُودٌ فَهَدَيْتَهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَٰعِقَةٌ أَلْهَبَ أَمُونٍ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) فصلت، واته: تیمه‌ گه‌ل سه‌موودمان پێنمایی کرد بوو، به‌لام کوێریان هه‌ل‌ب‌زارد به‌سه‌ر به‌ر پیتی خو دیتی و، به‌ نامانج گه‌یشتن دا، به‌ سه‌بت نیماندارانیسه‌وه‌ له‌ سووپه‌تی (محمد) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ هَمَزُوا لِرَبِّهِمْ هُدًى وَآٰتَيْنَاهُم نَقْرَةً﴾ (۱۷) فاتحه: نه‌وانه‌ی پێنمایی خویان وه‌رگرتوو، خوا ﷻ به‌رچاوی ڕوویی بۆ زیاد کردن، پارێزکاری که‌ بۆ نه‌وان شایسته‌یه، پیتی به‌خشین.

ننجا ده‌فه‌رموی: نه‌وانه‌ی که‌ ناوان، گوئی بۆ هه‌موو قسه‌یه‌ک ده‌گرن، به‌لام شوێن باشت‌ترین ده‌که‌ون، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأَوَّلُونَ﴾، نا نه‌وانه‌ نه‌و که‌سانه‌ن که‌ خوا ﷻ خستووینه سه‌ر راسته‌ ڕی و، نا نه‌وانه‌ن خاوه‌ن عه‌قلان.

﴿أَمَّا نَحْنُ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَن فِي النَّارِ﴾، ئایا که‌ست‌یک که‌ وشه‌ی سزاو نازاری له‌سه‌ر چه‌سپیی بێ، ئایا تو که‌ست‌یک که‌ له‌ نیو ناگرده‌یه، ده‌توانی ده‌ربازی بکه‌ی؟! واته: نه‌وانه‌ی که‌ هیدایه‌تی خواو، پێنمایی خوا په‌فز

ده کهن، له نه نجامی په فزکردنیاں بو هیدایهت و پرتمایي خواوه، بریاری خویان له سر ده چه سپی، بریاری خواش بریتیه له وهی که سیک پرتمایي خوا قبول و نه کات و پشت له خوا بکات، ده بی سزا بدری، مه به ست نه وهی، وشه ی سزایان له سر چه سپیوه، واته: بریاری خوا به سزادرانیاں له سر نه وان چه سپیوه، له نه نجامی نه وه دا که خویان پی پاستیان نه گرتوه، بویه ده فهرموئ: ﴿أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾، واته: نایا تو که سیک که له نیتو ناگردایه، ده توانی دهر بازی بکه ی؟ نه وانه به پیتی خویان و، به ویستی خویان نه و پتیه یان گرتوه، که ده یانگه یه نن به دوزه خ، چونیان دهر دیتی و چونیان دهر باز ده که ی؟!

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا رَبَّهُمْ﴾، به لام نه وانه یان که پاریزیان له پهروه ردگاریان کړدوه، ﴿لَمْ عُرِفْ مِنْ قَوْمِهَا عُرْفٌ مَيِّنَةٌ﴾، نه وانه چه ند کوشک و باله خانه یان هه، له سر وویانه وه کوشک و باله خانه ی دیکه هه، بینا کراون، دروستکراون، ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، پووباریان به ژیردا ده پون، ﴿مَيِّنَةٌ﴾، واته: دروستکراون، به لام بوی خوا ﴿لَمْ عُرِفْ﴾، وشه یه ی لیردها به کاره پتیاوه؟ زانایان زور قسه یان له سر کړدوه، که دواپی قسه کانیاں دتین، ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، واته: نه و کوشک و باله خانه، پووباریان به ژیردا ده پون، ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾، نه وه به لینی خوا به، ﴿لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ﴾، خوا به لینی خوی دوا ناخات، به لینی خوی ناشکتی، ﴿الْوَعْدَ﴾، ﴿مِيعَادُ مَوْعِدُو﴾، هه سیکیان به مانای به لین و په پیمان دین.

له کوتایي دا خوا ﴿لَمْ عُرِفْ﴾ ده فهرموئ: ﴿لَمْ تَرَ﴾، نایا نابینی! واته: به چاوی سر، ده شگونجی مه به ست پی چاوی عه قل و دل بی، چونکه نه کهر بازار و به فرو ته رزه که ده بینین که دتیه خوار، به لام دواپی خرانه نیتو کانی و سر چاوه ی نه و تاوه که داده به زی، پاشان پی پوینرانی شیناوردو کشتوکال، نابین، بویه لیردها: ﴿لَمْ تَرَ﴾، ده گونجی به مانای: نایا نابینی بی، بو هه ندیک له و دیمه نانه ده ییزین، ده شگونجی مه به ست پی زانین بی، واته:

نایا به چاوی عهقل و دل نابینی و نازانی، چی نابینی و نازانی؟ ﴿أَنْ أَلَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، که خوا له سهرتوه ناوی دابه زاندوه؟ زورجاران گوتوومانه: له فورئاندا به زوری خوا ﴿فَلَا﴾ باسی ئاو دهکات، بچی؟ چونکه له ههندی له ولاتان ته نیا باران ههیهو، له ههندیکیان ته نیا به فر ههیهو، وەک بهسته له کی باکوورو باشوور، لهوئ هه به فر ههیهو، له ههندی شوئان په نکه به س ته رزه ههبن، به لام خوا ﴿فَلَا﴾ نهو ئاوهی له ئاسمانی دهینیرته خواری، به هه سئ حاله باران و به فرو ته رزه ههیه، که هه سیکان ئاون، بویه ده فرموی: ئاوی دابه زاندوه، ﴿فَلَكُمْ مِّنْ بَنِيَعٍ فِي الْأَرْضِ﴾، (فَلَذِلَّةٌ) خستویه ته ئیو کانی و سهرچاوه کانی زهویه وهو، عه مباری کردوه، دواپی به شیوهی کانی و سهرچاوه، نهو ئاوه عه مبار کراوو په زمهنده کراوه، دیته وه ده ری، ﴿ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مَّخْلُفًا أَلْوَنًا﴾، دواپی بهو ئاوه عه مبار کراوو په زمهنده کراوهی ئیو زهوی، که له پی کانی و سهرچاوه کان و کارتزو بیره کانه وه دیته ده ری، کشتو کالکی پی ده روئتی، پی ده ردیتی په نگی جوړاو جوړه، ﴿ثُمَّ يُخْرِجُ﴾ دواپی پیده گات، ده ورووژی و گه شه دهکات و هه راش ده بی، ﴿فَكَرَهُ مُصْفَرًّا﴾، ئنجا ده بیینی زهرد هه لکه راوه، کاتیک که ئینسان سهرنجی په له گه میک ده دات، په له جو به ک، په له نیسکیک، نوکیک، ماشیک، هه رزتیک، به لکو په له مه رزه به ک ته ماشا دهکات له کانی گه یشتنیدا، زهرد هه لده گه ری، پتشی سهوزه که جاری نه گه یشتوه، دواپی ورده ورده فهریکه و، دواپی ورده زهرد هه لده گه ری و پیده گات، ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلًا﴾، ئنجا پاش ئه وهی پینگه یشت و زهرد هه لکه را، وشک ده بی، خوا ﴿فَلَا﴾ ده یکانه پووش و په لشیکی تیکشکاو، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، به دلبایی له وه دا بیرخه روه ههیه بو خواهن عهقلان، بچی خوا ﴿فَلَا﴾ لیره دا نه مهی فهرمویه؟ نایه ته کانی دیکه هه موویان پیکه وه په یوده ست بوونیان دیاره، نه مه یان لیره دا زانایان دوو نه گه ریان بو داناون:

(۱) - خوا ﴿فَلَا﴾ هه له سهر باسی خسته پرووی به لکه کانی ته نیا به دیهینه رایه تی و په روه ردگاریتی خوی به رده واهمه، که: ته ماشا بکه ن، نه وودش به کیکه له به لکه کان.

۲- خوا ﷻ دواى ئەوەى باسى پۆزى دواى و سەردىنجامى ئەھلى ئيمان و ئەھلى کوفرى کرد، نىجا بەلگە دىنیتەو لەسەر ئەو کە ئەو زىندووکرانەوئەبەى ئیو، لە لایەن خواى بالا دەستەو، وەک ئەو وایە کە خوا ﷻ ئاوتک لە ئاسمان دادەبەزیتى، دواى دەبىخاتە کانى و سەرچاوەکانەو، دواى کشتوکال و شىناوردیکى پەنگ جۆراوچۆرى پى دەپۆى، دواى پىدەگات و زەرد هەلەدەگەپى، دواى دەبیتە پووش و پەلەش، ژيانى ئیوئەش بە هەمان شتوئەو، سالانە سەر زەوى سەوز دەبى، دواى دەبیتە پووش و پەلەش، دواى جارێکى دیکە دووبارە ئەو شىناوردو کشتوکالە دەپۆئەو، ئیوئەش بە هەمان شتوئە دواى ئەوەى پاییزى تاخیر زەمانتان بەسەردا دى، جارێکى دیکە خوا ﷻ وەک چۆن سەر زەوى زىندوو دەکاتەو بە کشتوکال، ئیوئەش جارێکى دیکە دەژینیتەو زىندووتان دەکاتەو.

لە خواى پەرودەگار داواکارین بە لوتف و کەرەمى خۆى، یارمەتییان بەدات، باشتەر لە فەرمايشتەکەى تىبکەین و، دەرس و پەندى ئیوئەربگرین و، لەو خاوەن عاقلانە بىن کە باشتەین بەهەرەو سوود لە فەرمايشتە بە پىزۆ بى وئەو ناوازەکەى خوا ﷻ وەردەگرن، بە شتوئەیک کە هەم ژيانى خۆمانى پى پاک و چاک بکەین، هەم لە دنیاى بەهۆى بەهەرمەند بوون لە قورئان، ژيانى پاست و دروست دوور لە گوناھبارى و عەبىدارى، بەسەر بیهین، ژيانى تاکيمان، خىزانيمان، کۆمەلایەتيمان، هەم لە دواپۆزىشدا پى سەرفرازبىن و سەر بەرزبىن و شاپستەى ئەوئەبىن کە خوا ﷻ لە خزمەت پىغەمبەرەکەى ﷺ خۆى و، هاوئەلانى بەپىزىدا خوا لىيان رازیبى و، پیاوچاکانى دواى ئەواندا، پەناخاتە بەهەشتەکانى خۆیەو.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

فهرا مانکردنی خوا ﷺ به پیغمبه ره که ی موحه ممه د ﷺ، که بانگی بهنده کانی بکات بۆ پارێز له خوا کردن و، موژده ی پاداشتی هه ره چاک پیدانیان له دنیا و له دواړوژدا له بهرانبهر چاکه کاری داو، ئاماژه کردنیش به کوچکردن به زهوی فراوانی خواداو، له کاتی ناچارکراندا، موژده ی پاداشتی بۆ نه ژماردان به خۆپاگران له پیناوی خوادا، به تایهت نهوانه ی له کاتی ناوا ره یی و کوچ و کوچباردا خۆپاگرده بن:

خوا ﷺ دهفرموی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَتَقُوْا رَبَّكُمْ لِلَّذِيْنَ اٰخَسُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّاَرْضُ اللّٰهِ وٰسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (۱۰)

شیکردنه وه ی ئهم، ئایه ته، له پینچ برگه دا:

۱- ﴿قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَتَقُوْا رَبَّكُمْ﴾، بلی: نه ی نهو به ندانه م که برواتان هیناوه! پارێز له پهروه ردگارتان بکه ن.

نهم دواندنه تایه ته به برواداران هوه، دیاره پووی دواندن له پیغمبه ری خاته م موحه ممه ده ﷺ، خوا ﷺ دهفرموی: نه ی موحه ممه د ﷺ! بلی: نه ی به ندانه م (واته: نهو به ندانه ی خوا) که بروایان هیناوه، واته: بروایان هیناوه به هه موو نهو شتانه ی پتویسته بروایان پتی بهیتری.

﴿اَتَقُوْا رَبَّكُمْ﴾، پارێز له پهروه ردگارتان بکه ن، واته: به ردهوام بن له سه ر پارێز له خوا کردن، یاخود هه ولیده ن به پله کانی پارێزکردندا به رزتر بینه وهو

زیاتر هه لکشین، چونکه وهک چۆن نیمان پله پلهیه، تهقواس به ههمان شیوه پله پلهیه.

۲- ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾. بۆ نهوانهی که لهم ژیانی دنیایه دا چاکه یان کردوه، چاکه ههیه، ئەمه به دوو شیوه لیکدراوه تهوه:

یه کهم: نهوه به که نهوانهی لهو ژیانی دنیایه دا چاکه یان کردوه، چاکه یان ههیه، واته: خوا به چاکه پاداشیان ده داتهوه، له دنیاو دواړژدا.

دووهم: نهوانهی چاکه یان کردوه لهم ژیانی دنیایه دا، خوا چاکه یان ده داتهوه، له دنیا دا.

به پتی واتای یه که میان نهوانهی لهم ژیانی دنیایه دا چاکه یان کردوه، خوا پاداشتی چاکیان ده داتهوه، واته: ههم له دنیا داو ههم له دواړژدا، به لأم به پتی واتای دووه میان بۆ نهوانهی چاکه یان کردوه، لهم ژیانی دنیایه دا، چاکه ههیه، واته: لهم ژیانی دنیایه دا خوا له به رانه ر چاکه ی چاکه کاراند، شتی باشیان بۆ دهره خستنی، وهک له شماغی، ناو بانگی چاک، دووری له عه بیداری، بژیوی حه لال، به خته وه ری و، ههموو نهو شتانه ی ده کهونه چوارچێوه ی چاکه و باشه وه، پرسته ی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ ته نوینی سه ر (حَسَنَةً)، بۆ مه زنکردنه واته: چاکه یه کی زۆر مه زن و ناوازه و په سند هه یه.

۳- ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾. سه ر زه مینی خواش فراوانه، ئەمه ناماژه به که چکردن، واته: ئەگه ر پتی چاکه کاری، یان پتی دینداری چاکتان لی به ستر، نهوه چاو چر دامه گرن له سه ر نهو شوینه ی که تێیدان، له سه ر خانوو به ره یه ک و، له سه ر هه ندیک به رژه و دندی و، له سه ر هه ندیک خه لک و خزم و کهس، که له گه لتاندا هاو ناوازه هاودنگ نین بۆ به ندایه تیی و بۆ خوا په رستی، به لکو ریکرو په رچ و له مه برن، چاو له سه ر نهو شوینه چر دامه گرن، زهوی خوا فراوانه و تێیدا کوچ بکه ن و نهو شوینه به جێبهێنن، که به ناسووده یی و نارامیی ناتوانن به ندایه تیی بۆ خوا تێدا، ته نجام به دن.

۴- ﴿إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، بە دُنْیاییهوه خۆراگران بە بَن ژماردن، بەبَن بۆ ژمێردان، پاداشتیان دەداتەوه.

وشەى (صَبْرٌ) واتە: خۆراگری و ئاوا پێناسە کراوه: (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا تَكْرَهُ)، (صَبْرٌ): بریتىە لە راگرتنى نەفس لەسەر شتێک کە پێى ناخۆشەو، هەست بە تالێى و نازەحەتێى دەکات، بەلام تۆ دەبێ نەفسى خۆتۆ لەسەر حەپس بکەى، وەک نەکردنى گوناھو، کردنى چاکەو، دەستبەردار بوونى هەندى بەرژەوهەندى نەشەرەبى، لە کاتێکدا کە لەگەڵ بەزنامەى خوادا تێک دەگیرى و ... هتد، هەندى لە زانایانى ئاویان پێناسە کردو: (الصَّبْرُ: سَكُونُ النَّفْسِ عِنْدَ خُلُوقِ الْأَلَامِ وَالْمَصَائِبِ، بِأَنْ لَا تَضْجَرَ وَلَا تَضْطَرِبَ لِذَلِكَ)، بەلام ئەمە تەنیا بەشتێک لە پێناسەى (صَبْرٌ)ە، واتە: (صَبْرٌ) بریتىە لە ئارامى نەفس و، داسەکنانى نەفس لە کاتى پەیداوونى ئازارو بەلایەکاندا، بە شێوەیەک کە بێزاریى دەرەبێ و، جوولە جوولە نەکات.

ئەنجا (صَبْرٌ) دەبێ بە سَبْر بەش «صَبْرٌ لەسەر فەرمانبەرى (طاعة)و، صَبْرٌ لەسەر گوناھو تاوان و، صَبْرٌ لەسەر موصیبت و بەلا.

ئەنجا لێرەدا تەنیا بەشی سێیەمیان پێناسەى کردو، صَبْرٌ لەسەر بەلاو گرفتاریەکان کە مەرووف بێزاریى و سکاڵا دەرەبێ.

دیارە کە دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ﴾، بێگومان خۆراگران پاداشتیان بە تەواوێى دەدرێتەوه، (التَّوْفِيقَةُ: إِعْطَاءُ الشَّيْءِ وَافِيًا أَي: تَامًا)، (تَوْفِيقٌ) واتە: بەخشینی شتێک بە تەواوێى، کەواتە: ﴿إِنَّمَا يُوقَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ﴾، خۆراگران پاداشتیان دەدرێتەوه بە تەواوێى، پێ بە پێستى کردووەکەى خۆیان.

۵- ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾، بەبَن ژماردن، واتە: پاداشتیەک کە لە ژمێرە نایەت، هەلبەتە ئەمە کینایە بۆ زۆری، چونکە شتی زۆر، عادەت وایە ناژمێردێ، کەسێک بە کەسێک دەلت: کتێم بۆ هێناوی، دەلت: چەند؟ دەلت: زۆر، واتە: ناژمێردێن تاكو بَلَّتْ: (۱۰) یان (۱۵)

یان (٢٠) یان (٢٠) شتی زۆر عادهت وایه نازمێردری، ﴿بَغَيْرِ حِسَابٍ﴾، (کنایه عَن الْوَفْرَةِ، وَالْتَّعْظِيمِ لِأَنَّ الشَّيْءَ الْكَثِيرَ لَا يَتَصَدَّى لِعَدَّةٍ)، (بَغَيْرِ حِسَابٍ): کینایه بۆ زۆری و مهزینی، چونکه شتی زۆر ڕوو له ژماردنێ ناكری.

وهك گوتمان: نهم ئایه ته موباره كه: ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾، ئاماژه به كۆچکردن، كه لهو سهروحه دهشدا كه سالی پێنجه می پێغه مبه رایه تیهو، وهك گوتمان نهم سوورده ته لهو سالدادا به زیوه، مسولمانان بۆ جاری به كه م كۆچیان كرد بۆ حه به شه، وهك له (السِّيْرَةُ النَّبَوِيَّةُ لِابْنِ هِشَامٍ) دا هاته، كه پێغه مبه ر ﷺ پۆژێك به هاوه لانی به رێزی فهرموو: ﴿لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ، لَفِإِنْ بِهَا مَلِكًا لَا يُظْلَمُ عِنْدَهُ أَحَدٌ، وَهِيَ أَرْضٌ صَدِيقٌ، حَتَّى يَجْعَلَ اللَّهُ لَكُمْ فَرَجًا مِمَّا أَنْتُمْ فِيهِ، فَخَرَجَ ثَلَاثَةً وَمِائَتُونَ رَجُلًا وَتِسْعَ عَشْرَةَ امْرَأَةً سَوَى ابْنَائِهِمُ الَّذِينَ خَرَجُوا بِهِمْ صِغَارًا﴾^(١).

واته: پێغه مبه ر ﷺ پۆژێ به هاوه لانی به رێزی فهرموو: [كاتێك ته ماشای كرد زۆر بێزار دهكرێن و ئازار دهدرێن و، ئاره حهت دهكرێن و، هه ندێکیان له ژیر نه شه كه نه جها شه هید کران، وهك (ياسرو سومه بیهی هاوسه ری خوا لێیان پازی بێ، دایک و باپ عه مار)، نه گه ر ده رپچن بۆ سه ر زه مینی حه به شه هوکمرا ئێکی لێیه، كه هه چ كه س له لای وی سته می لێ ناكری، (بیهستوو یه قی كه دادگه ره)، تاكو خوا له وهی كه تیه دان ده رووی خێرتان لێ ده كاته وه، (واته: به توان له ولاتی خۆتاندا بژین)، ئیدی نه وه بوو هه شتاو سێ پیاو له گه ل نۆزده ئافرهت دا، جگه له مندا له کانیان كۆچیان كرد.

دیاره نهو هه شتاو سێ پیاوه، كه نۆزده ئافره تیان له گه لدا بوون نهو ئافره تانه هاوسه ری هه ندێک لهو هه شتاو سێ پیاوه بوون، ماوه ی هه شتاو سێ پیاوه كه كه ده مینه وه، زگور تیهی بوون، ئنجا بهو پێیه بێ، نۆزده یان هاوسه ردار بوون له پیاوه کان، یاخود هه ندێکیان له ئافره ته کان کچی گه وه بوون؟! دیار نه کراوه.

جاری دوۋەمە خوا فەرمان بە پىغەمبەر دەكات ﷺ (بفرموى: (قل): ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾، بلى: من فرمانم پىكراود بهوہ كه خوا بپەرستم.

(۲) - ﴿مُخْلِصًا لَهُ الَّذِينَ﴾، له حالىكىدا ملكهچى بۆ ساغ بكەمەوہ، به جورىك بۆى ملكهچىم و، جورىك بپەرستم و، به جورىك فرمانبەر يېيىم، خلتەى بى فرمانى به خۆمەوہ نەھىلەم، ملكهچىكەم ساغ و بى خلتە بيت.

(۳) - ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، ھەرودەھا فرمانم پىكراود كه بهكەمىنى مسولمانان بم، (الطبري) له تەفسىرەكەى خۆى دا^(۱)، نايەتەكەى پىشى و ئەم نايەتەش بەمجۆرە تەفسىر دەكات: (قُلْ يَا مُحَمَّدُ ﷺ لِمُشْرِكِي قَوْمِكَ إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَعْبُدَهُ مُفْرَدًا لَهُ الطَّاعَةَ، وَأَمَرَنِي رَبِّي جَلَّ ثَنَاؤُهُ بِذَلِكَ، لِأَنْ أَكُونَ بِفِعْلِ ذَلِكَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ مِنْكُمْ، فَخَضَعَ لَهُ بِالتَّوَجُّيدِ، وَأَخْلَصَ لَهُ الْعِبَادَةَ، وَبَرِّيَ مِنْ كُلِّ مَا دُونَهُ مِنَ آلِهَةِ).

واتە: ئەى موھەممەد! ﷺ بە ھاوبەش بۆ خوادانەرانى گەلەكەت بفرموى: پىگومان خوا فرمانى پىكردووم كه بپەرستم و ملكهچى خۆمى بۆ تاك بكەمەوہ، پەرودەدگار يېشىم (جَلَّ ثَنَاؤُهُ) بۆيە بهوہ فرمانى پىكردووم، تاكو بىمە يەكەمىن كەس لە ئىوہ كه ملكهچ دەبم بۆ خواو، بۆى فرمانبەر دەبم بە خوا بە يەككرتنەوہو، ساغكرتنەوہى بەندايەتییەوہو، يەكەمىن كەس دەبم كه دوور دەبى لە ھەموو ئەو پەرستراوانەى جگە لەو دەپەرستريژ.

ئىجا خوا ﷻ بۆ جارى ستيەم فرمانى پىدەكات:

(۴) - ﴿قُلْ إِنِّي لَأَخَافُ أَنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، بفرموى (ئەى موھەممەد! ﷺ) به دلىباى ئەگەر سەرپىچى پەرودەدگارم بكەم، له نازارى پۆژىكى مەزن دەترسىم، مەترسىم لى ھەبە.

﴿عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾، (أي: يَوْمٌ يَعْظُمُ هَوْلُهُ)، رۆزىك كە نازەھەتتە كەي زۆر بېرەزايە، ھەلبەتتە كە دەفەرمۇي: ﴿وَأَمْرٌ إِنَّ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، بەپىي لىكندانەھۇدى (الطيري) واتە: مەن يەكەمىن كەسەك دەبىم لە ئىتود، لە ھۇدى كاتتەھۇد، كە بۇ خۇا ملەكەچ دەبىم، بەندايەتتە خۇمى بۇ ساغ دەكەمەھۇد.

بەلام مانايەكى دىكەشى ھەبە كە ھەندىك لە تۈپتە رەھوان ئەويان ھەلبەزاردەھ، ئەويش ئەھەبە كە: ﴿أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾، (أي: أَفْوَى الْمُسْلِمِينَ إِيمَانًا)، واتە: مەن يەكەمىنى ملەكەچان دەبىم بۇ خۇا، واتە: لەھۇ ھۇدەھە كە لە ھەھۇو كەس زىاتەر بۇ خۇا ملەكەچ دەبىم.

مەنىش ئەھ مانايەم زىاتەر بە دلە، چۈنكە ھى يەكەمىان شەتتىكى ئاشكرايە، كە پىغەمبەرى خاتەم مۇھەممەد ﷺ ھەر پىغەمبەرىك بە نەسبەت گەل و كۆمەلگايەكەي خۇي، يەكەمىن مەسۇلمان و يەكەمىن ملەكەچ بۇھە بۇ خۇا، چۈنكە ئەھ ئىسلامى ھىئاۋە، كەواتە: ئەھە شەتتىكى ئاشكرايە، بەلام مەبەست ئەھەبە كە فەرمانم پىكرارەھ كە بەھىزترىن و چاكترىن ملەكەچ بىم بۇ خۇا، پىتموايە ئەھ مانايە بەھىزترە، ھەھەك پىغەمبەر ﷺ بۇ ئەھەي ئۆمەتتەكەي ھالىي بىكات، فەرھۇويەت: ﴿أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي لَا تُقَاتِلُهُ، وَأَخْشَاكُمُ لَهُ﴾ (أخرجه مسلم: ۳۱۶۴ وغیرە).

ئىنجا لەھ دەرسەماندا بۇ جارى سىيەم، ئەگەرنا لە رىزبەندىي ئەھ پىنچ جارەدا بۇ جارى چوارەم، خۇا فەرمان بە پىغەمبەر ﷺ دەكات:

۵- ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ، دِينِي﴾، بلى: بەس خۇا دەپەرستم، ملەكەچىي خۇمى بۇ ساغ دەكەمەھۇد.

۶- ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾، ئىتودش ھەرچى جگە لەھ دەپەرستن، بىپەرستن، كە دەفەرمۇي: ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ، دِينِي﴾، بلى: مەن خۇا دەپەرستم، ديارە بەركار (مفعول بە) پىشخارەھ، بۇ ئەھەي كورت ھەلەيتان (حصر) بگەيەن، ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ﴾، نەمەش ھەك: ﴿إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُكَ﴾، الفاتحە، وايە، بە تەنیا خۇا دەپەرستم، ﴿مُخْلِصًا

لَهُ دِينِي ﴿۱﴾، ملکه چىي خوشى بۇ ساغ دەكە مەوھو، دەر بازى دەكەم و خلتنى پئوھ ناھىلتم، ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِي﴾، تئوھش جگە لەو چى دەپەرستى و كنى دەپەرستى، بىپەرستى.

ئەمەش واتاي ئەوھىيە لە مەوھو سەرەنجامى ئەو پەرستەنە ھەلەپەي خۇتان، كە بۇ غەيرى خوا ئەنجامى دەدەن، سەرەنجامەكەي دەزانن، كەواتە: (الْأَمْرُ هُنَا بِمَعْنَى التَّخْلِيفِ وَالتَّشْوِيعِ، وَهِيَ كِتَابَةٌ عَنْ قَلِيلِ الْإِكْرَامِ)، فەرمانكردن لىرەدا كە دەفەرموئى: ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِي﴾، مەبەست لىگەران و بىئ مەنە تكدنە، واتە: ئەمە كىنايەي گرنگىي و بايەخ پىن ئەدانە، كە چى دەپەرستى بىپەرستى.

ئىجا بۇ جارى چوارەم لەم دەرسە ماندائو، بۇ جارى پىنچەم لە كۆي ئەو پىنچ جارى لەم پىنچ ئايەتەدا كە باسمانكردن ھاتو، دەفەرموئى:

(۷) - ﴿قُلْ إِنْ أَنْتُمْ مِنْ الَّذِينَ خَشَرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بلى: بە دۇنيايى زىيانباران ئەوانەن كە خۇيان و كەس و كارىيان لە دەستداوھ لە پۇزى قىامەتدا، خۇيان و كەس و كارىيان دەدۇرپىنن، ئەمە: (تَمَثِيلٌ لِعَالِهِمْ بِحَالِ التَّاجِرِ الَّذِي عَرَضَ مَالُهُ لِلنِّمَاءِ وَالزَّبْحِ، فَأَصِيبَ بِالْتَّلَفِ)، لىرەدا ھالەتى ئەو بىپروايانە چوئراوھ بە ھالى بازارگانىكەوھ كە مال و سامانەكەي خستوتە دۇخىكەوھ گەشەي پىن بدات و زۆرى بكات، كە چى ئەك ھەر قازانچى ئەكردوھ، بەلكو دەستمايەكەشى لە دەستداوھ.

بۆيە خوا ﷻ دەفەرموئى: بلى: زىيانبارانى راستەقىنە، كە پىتناسەي زىيانباران بە تەواويى دەيانگرپتەوھ - چونكە (أل)ى سەر (الغايىرىن) بۇ ناساندنە، بەلام لىرەدا مەبەست پىنى تىكرا زىيانبارانە - كەسانىك كە بە تەواويى ماناي زىيانبارىيان تىدا ھاتۇتە دى، ئەوانەن كە لە پۇزى قىامەتدا، خۇيان و كەس و كارىيان و مال و خىزانىيان لە دەست دەدەن و دەدۇرپىنن.

(۸) - ﴿إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾، ناگاداربن! نا نهوه زیانباریه کی ږوون و ناشرکابه، چونکه هیچیان بو نه ماوډتهوه نه خوځان و، نه نهوهی که هه یانېووه، له کس و کارو هرچی که به دهوړیانهوه بووه، ننجا خوا ښه دیمه ټیک لهو شیوه سزاو نازارو نه شکه نجهیهی که بوځان ناماده کراوه له دواړوژدا، ده یخاته ږوو، که دیمه ټیکي زور سامناکه، ددغه رموی:

(۹) - ﴿لَهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ﴾، بو نهوان له ناگری دوزه خدا چهند سیه ر هه، له سهروویانهوه.

(۱۰) - ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾، ههروه ها له ژیریشیانهوه چهند سیه ر هه.

(۱۱) - ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾، نهوه ش نهوهیه که خوا ښه بهنده کانی خو ی پښ ده ترسین.

(۱۲) - ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونِ﴾، ننجا نهی بهنده کانم! پارېزم لن بکه.

وشه ی (ظلة)، که به (ظلل) کو ده کرېتهوه، پېشتریش گوتوومانه: (ظلة)، هه شتیکه بهر زیتهوه له بڼا، که پر، هه ور، هه ر شتیک که سیه رت لن بکات، کاتیک که سیک داده نیشی شتیک له سه ر سه ری بڼ، پی ده گوتری: (ظلة)، سه قفی خانوو بڼ، سابات و که پر بڼ، هه ور بڼ، هه رچی بڼ، ننجا خوا ښه ددغه رموی: له سهروویانهوه چهند سیه ریکي ناوا هه، له ژیریشیانهوه هه ر سیه ره کان هه، دوزه خیش چین چینه، هه م له سهروویانهوه په لهی ناگرو دوو که ل ههیه، هه م له ژیرانهوه ههیه.

نهمه وهک نهو ثابته ی سوږه تی (الأعراف)، که ددغه رموی: ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوْفِهِمْ غَوَاشٍ﴾ (۱۱) واته: له دوزه خدا بو نهوان رایه خ ههیه و له سهروویانهوه پوښه ره کان، واته: هه م ناگر دایان ده پوښی و هه م له سه ر ناگریش ږاده کشین.

ھەرۋەھا لە سوورەتی (العنكبوت) دا، خوا ﷻ ھەر لەو بارەوہ دەفەرموئێ:
﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ (۵۵) واتە: ئەو رۆژە
کە نازار دایان دەپوشێ لەسەر وویانەوہو لە ژێر پێتەکانیشیانەوہ، واتە: ناگر
دەوریان دەدات.

ھەرۋەھا لە سوورەتی (الواقعة) ش دا، خوا ﷻ ئەم شتێو سزادراوەیان زیاتر
پوون دەکاتەوہو دەفەرموئێ: ﴿وَأَخْضَبَ أَلْيَمَالٍ مَا أَخْضَبَ أَلْيَمَالٍ﴾ (۱۱) فی سَمُورٍ
وَحَمِيرٍ (۱۲) وَظَلَّ مِنْ يَحْمُورٍ (۱۳) لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ (۱۴) واتە: ھاوہلانی دەستە
چەپ، دەزانی ھاوہلانی دەستە چەپ کین و چۆن؟ گرەبای گەرم و سووتینەر و
ناوی کولوو داغ و لە سێبەرێک دان سێبەرێکی ڕەش! (واتە: ناگرەکە دووکەلێکی
ڕەشی بەرزبەوہی ھەیە)، نە فێنکایەتیی و، نە پێز و حورمەتی تێدايە.

دیارە قورئانیش ھەندیککی، ھەندیککی پوون دەکاتەوہ، بۆیە واباشە وەک
زۆرجاران گوتوو مانە: لە ھەر شوێنێک بای مەبەستێک کرا، نیشان بگەرێ ئەو
تایەتانەي دیکە کە بای ئەو مەبەستە دەکەن، بیانھێنێ، ئەو کاتە لە ھەموو
پووەکانەوہ ئەو مەبەستە تیشکی دەخێتە سەر.

کە دەفەرموئێ: ﴿ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ﴾ (ذَلِكَ)، (إِشَارَةٌ إِلَى مَا ذُكِرَ بِتَأْوِيلِ
الْمَذْكُورِ)، واتە: (ذَلِكَ الْمَذْكُورِ) ئەو باسکرلوہ ئەوہیە کە خوا بەندەکانی خۆی پێ
دەترسێت، بییمان دەداتە بەرێ، تاکو بسلەمنەوہ لە کوفرو شیرک و، لە گوناھو
تاوان و لادان، کە ھەم لە دنیا دا مایەي نەگبەتیی و عەبیداری و، دەردەداری
و ناردەتیانە، ھەم بۆ دواڕۆژیان، مایەي شەرمەزاری و سزاو جەزەربەي
دادگەرانی خوايە، ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونِ﴾، تنجا ئەي بەندەکانم! پارێزم لێ بکەن،
سەرنج بدەن! خوا چەند بە میھرەبانیی و لوتفەوہ بانگمان دەکات!.

ھەبەتە لێرەدا خوا ﷻ بانگی ھەموو بەندەکان دەکات، ئەي بەندەکانم! واتە:
ھەموو ئەوانەي ملکہ چن بۆ من، لەو بەشەي ژياناندا کە بەدەست خۆتان

نیه، مروّف به شتیکی ژبانی به دهست خوّه ق و ده توانی بو خوا ملکه چ بن و، ده توانی ملکه چ نه بنی، له به شه نیختاریه کهیدا، به لام له به شه نیجاریه کهدا، تیمه هه موومان خوا ﷻ دروستی کردووین، بنی ته وهی ویستی نازادمان له نارادا هه بنی، خوا هه که سیک به جوړیکی خولقاندوه، نیوه یان په گه زیان نیرهو، نیوه یان مین به گشتی، هه روه ها هه که سه له نه ته وهیه که، هه که سه له پارچه یه کی سهر زهوی و نیشتمانیک دابهو، هه که سه به بیچم و شیوهیه که، نجا له هه موو نه وانه داو، بهو پیکهاته جهسته یی و دهروونی و عه قلیه وه که ههین، هه که سه خوا ﷻ به شیوهیه که خولقاندوو بهی، که تیدا سهرپشک و نازاد نیه، که واته: هه موو مروّفه کان لهو پرووه وه ملکه چی خوان و بنده یی خوان، به لام له پرووه نیختاریه که یانه وه، خوا فرمانیان پیده کات که نه هلی ته قوا بن و، پاریزی لی بکه ن و، به ندایه تی بو خوا بکه ن، بویه هه ندیک له زانیان کوتوو یانه: (تَنْبِيهِ مُشْفِقٍ مِنَ اللَّهِ لِلنَّاسِ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُهُ اخْتِيَارًا اَوْ اجْبَارًا)، نه مه ناگادار که ره وهیه کی زور به په روشانه یه له خوا وه بو خه لک، نهو خه لکه ی که هه بنده یی نهون، چ به ویستی خو یان به ندایه تی بو خوا بکه ن، چ به ویستی خو یان به ندایه تی بو خوا نه که ن، به ناچاری هه موویان هه بنده یی خوان.

جینی سه رنجه که لیره دا ده فره موئی: ﴿يَعْبَادُ فَاتَّقُونِ﴾، به لام له سووره یی (البقرة) دا، خوا ﷻ ده فره موئی: ﴿وَأَتَقُونَ يَتَأُولَىٰ الْأَنْبِ﴾ (۱۷) واته: نه یی خاوه ن عه قلان! پاریزم لی بکه ن، هو یی نهو جیاوازیه چیه؟ ده لین: له سووره یی (البقرة) دا، شوینه که باسی ته واو کردنی کرده وه کانی هه چ و عومړیه و، توتشو وه لکرتنه بو پروژی دوا یی، به لام لیره دا شوینه که شوینی ترساندن و بیم پیدانه، بویه به (ی) بانگکردن رسته که هاتوه، له سووره یی (البقرة) دا، له نیواختنی باسی هه چ و عومړه دا خوا ﷻ باس ده کات، ده فره موئی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا سُوفَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا

فَعْمَلُوا مِنْ حَبْرٍ يَكْمَهُ اللَّهُ وَكَرَّوْهُمَا فَاَيْتَ خَيْرَ الزَّادِ النَّقْوَى وَأَتَقُونَ يَتَأُولَى
 الْأَلْبَسَ ﴿١٣٧﴾ واته: حەج چەند مانگیکی دبارییکراوه، هەر کەسێ حەجی
 تیدا لەسەر خۆی پێویست کرد (بپاریدا حەج بکات) با قسە ی ناریک و، لادان
 نەکات و مشتومڕ نەکات لە کاتی حەجدا، هەر شتێک لە چاکە پیش بخەن،
 خو دەیزانی و، توێشوو هەلبگرن، یگومان باشرین توێشوو پارێزکارییه و، ئە ی
 خاوەن عەقلان! پارێزم لێ بکەن.

ئەجلا لەوێ بۆیە بەو شێوەیە هاتو، چونکە پەڕهست بووه به ته‌واو کردنی
 خوا پەرستییە کانی حەج و عومرەوه، بۆیە خوا ﷻ به خاوەن عەقلان دواندوونی،
 واته: عەقلان هەبێ و لە کاتی کدا کە خەریکی جێبەجێکردنی خوا پەرستییە کانی
 حەج، شتێک مەکەن کە دژی خوا پەرستییە کانی حەج بێ، دژی پارێزکاریی
 بێ، وە ک قسە ی بێ جێ و، لادان و مشتومڕ و شەڕ قسە، بەلام لێره‌دا باسە کە
 باسی ترساندنێ خەڵکە و مەترسیی خستنه‌ به‌ریانه‌ به‌ گشتیی، بۆیە خوا ﷻ به:
 ﴿يَعْبَادِ﴾ دواندوونی، ئە ی بەنده‌کانم: ﴿فَاتَّقُوا﴾ پارێزم لێ بکەن.

مه سه له ی سیه م:

که سائیک که دووره په ریزیان له په رستنی تاغووت کردوهو، بو لای خوا، له ناخه وه گه راونه وه، موژده و دلخوشیان بو هه یه، که سائیکش که گوئی بو هه ر قسه به که هه لده خه و، دواپی شوین باشتړینی ده که ون، نه وانه که سائیکی پیی راستگرتوون و، خاوه ن عه قلن و به نده ی موژده پیدراوی خوان ۱۷:

خوا ۱۷: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أَزْوَاجُ الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾﴾

شیکردنه وه ی ثم، ثایه تانه، له پینج برکه دا:

۱- ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ﴾، نه وانه ی که خوین دوور گرتوه له تاغووت که بیپه رستن و له ناخه وه بو لای خوا گه راونه وه، دلخوشیان بو هه یه.

وشه ی (طاغوت) چاوکه، یاخود ناوی چاوکه و، له (طغی) هوه هاتوه، (طغی) واته: له سنوور در چوو، یاخیی بوو، ئنجا تاغووت له سه ر کیخی (فعلوت) ه، وه ک (زخموت، ملکوت، زهوت)، که نه مه زنده پوپی له مانا که یدا ده که به ننی، که واته: (الطاغوت: هُوَ الْقَوِيُّ فِي الْكُفْرِ، أَوِ الظَّالِمُ)، (طاغوت): بریتیه له که سیک که له کوفرو سته م دا زور پوچوو بی، زور به هیز بی، کوفرو سته میکی خه ست و خوئی هه بی، لیږده که ده ده رموی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾، نه وانه ی خوین دوور گرتوه له (طاغوت) که بیپه رستن، لیږده (طاغوت) به مانای کو هاتوه، کو می (جمع مؤنث) ه، بو غه یری عاقلان، بویه خوا ۱۸ ده ده رموی: ﴿اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا﴾، بویه ش ده لین: بویه چونکه به

پانای مینہ ہاتوہو، پانای مینہش بۆ کۆی غیری عاقلان بہ کاردهیتزی، کہ نگہر بہ عاقل لہ قہلہم دربان، دہیفہرموو: (الَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهُمْ)، کہواتہ: لیرہدا خوا ۱۳۳ تاغووتی بہ مانای کۆ بہ کارہیتناوہ، نجا وشہی (طَّاغُوت) بہ مانای تاکیش دئی و بہ مانای کۆش دئی، ہہروہک لہ سوورہتی (البقرة) دا، دیسان لہویش بہ مانای کۆ بہ کارہاتوہ، کہ دہفہرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ ۱۳۴، واتہ: نہوانہی کہ بیروان دۆست و پشتیوانہکانیان تاغووتن، کہ لہ پروناکیی دہریان دینن، بہرہو تاریکیان دہیانہن.

لہویش تاغووت بہ کۆ ہاتوہ، بہلّام پانای عاقلان بہ کارہاتوہ، چونکہ لہ نسلدا طاغووتہکان خاوەن ہست و ویست.

(تاغووت)یش پیشتیش گوتوومانہ ہہر پەرستارونکہ جگہ لہ خوا، زانیان گوتوویانہ: پیکہر بئی، شہیتان بئی، ہہواو ئارہزوو بئی، ژیانداربئی، بئی ژیان بئی.

بہلّام من زیاتر وای تیدہگہم: مہبہست (طَّاغُوت) نہو پەرستاروانہ بئی کہ جگہ لہ خوا دہپرستریں و خاوەنی ئیرادہو شعورن، بہلّام لیرہدا کہ خوا ۱۳۵ وہک کۆی مینہی غیری عاقلان بہ کاری ہیتناوہ، لہبہر نہوہیہ کہ نہوانہی جگہ لہ خوا دہپرستریں، ہم غویان لہ تہرازووی حقیقہتدا، بہبئی عقل و بئی شعور دادہنریں، ہم نہوانہش کہ دہیانہرست.

بہلّام لہ سوورہتی (البقرة) دا، بہ کۆی عاقلان تہعبیر کراون، چونکہ دہفہرموی: ﴿يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ ۱۳۶، نہمہش بہ نیعتیاری نہوہ کہ طاغووتہکان لہ نسلدا خاوەن ہست و ویست (شعور وإرادة)ن، یاخود: چونکہ نہوانہی دہیانہرست، پئیان عاقل و خاوەن شعورن و، خوای زانا بہ پئی عقلی نہوان، لہویدا بہ پانای کۆی عاقلان کۆی کردوونہوہ.

خوا دهفه رموی: نهوانه ی خویمان له (طَاغُوت) دوور دهگرن که بیانپه رستی و له ناخه وه بۆ لای خوا دهگه رتیه وه، چونکه (إِنَابَة): بریتیه له گه پانه وه دوا ی گه پانه وه، یاخود گه پانه وه له ناخه وه، نهوانه موژده ی تهواویان بۆ ههیه، (البُشْرَى: البَشَارَةُ وَهِيَ الْإِخْبَارُ بِخُصُولِ نَفْعٍ، وَفِي تَقْدِيمِ الْمُسْتَدِ إِفَادَةُ الْحَضَرِ)، واته: (بشری و بشاره) ههوالدانه به پهیدا بوونی سوودیک و که پالوه لادراو ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ (مُسْتَدٌ إِلَيْهِ) که پیش خراوه، نه مه کورت هه له یئنان دهگه یه نن، واته: هه ره نهوانه موژده و دلخو شییان بۆ ههیه، چونکه (بَشَارَة، بُشْرَى): بریتیه له ههوالدان به پهیدا بوونی سوود و قازانجیک، که ببیته هو ی نهوه ی مروّف پستی ده م و چاوی پیتی بگه شیتیه وه.

۲- ﴿فَيَسِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾، تۆ موژده بده، بهو به ندانه م که گو ی بۆ هه موو قسه یه ک هه لده خه ن و، گو یگرن و کراوه ن، ددلن: (التَّغْرِيفُ فِي الْقَوْلِ لِلْجِنْسِ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ)، (القول): (أل) ی ناساندنی له سه ره، واته: گو ی بۆ هه موو قسه یه ک ده گرن و هه ره له رتیه فه ناعت هه یئانی پیش بیر کردنه وه یان نیه، هه ره له رتیه بریار یان نه داوه که فلان که س هه ره گو یی بۆ ناگرم، به لکو گو ی بۆ هه موو قسه یه ک ده گرن، نه ک هه ره گو یش ده گرن، به لکو گو ی هه لده خه ن، چونکه (سَمِعَ) واته: گو یی گرت، به لأم (اسْتَمَعَ) واته: به گرنگی پیدانه وه گو یی گرت، به کوردی ده لئین: گو یی بۆ هه لخصت.

۳- ﴿فَيَسِّرْ عَوْنًا أَحْسَنَهُ﴾، دوا ی نهوه ی گو ییان بۆ هه موو قسه یه ک هه لده خه ن، هه لیده سه نکینن و دوا یی شوین با شترینی ده که ون، (أَحْسَنَهُ: اِسْمُ التَّفْضِيلِ لَيْسَ مُسْتَعْمَلًا فِي تَقَاوُتِ الْمُؤْصَفِ بِهِ فِي التَّفْضِيلِ عَلَى غَيْرِهِ، بَلْ لِلذَّلَالَةِ عَلَى قُوَّةِ الْوَضْفِ)، زور جار ریزگی ناوی هه لیزاردن (اِسْمُ التَّفْضِيلِ) به کاردی له قورئاندا، به لأم مه به ست نه وه نیه، به سه ره شتیکی دیکه دا هه لیزیری، بۆ وینه که ده فه رموی: ﴿مَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون)، به رزو به پیزه با شترین به دیه یته ر، مانای وا نیه که به دیه یته ری دیکه ش هه ن، به لکو یان: به دیه یته ریک که له خودی خویدا با شترینه، یاخود نه وه پری سیفه تی به دیه یته نانی هه یه.

لیره شدا که ده فهرموی: ﴿فَيَسْتَبِشُونَ أَحْسَنَهُ﴾، دواى باشتړین قسه ده که ون، واته: دواى قسه ی هره هره باش ده که ون، نهو پهری باش، چ قسه یه ک زوړ په سندنو باش و به که لکه، نهو هیان ته به نښی ده که ون و دواى ده که ون، به لآم له سهره تاوه گوڼی بو هه مووی ده گرن.

(۴) - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَيْتَهُمُ اللَّهُ﴾، نا نهوانه که سانیکن که خوا ﷻ راسته ړتی کردوون، لیره دا وشه ی: (هَذَا هُمْ) به مانا تاییه تییه که ی هیدایه ته، نهک به مانای گشتیه که ی، مانای گشتی (هَذَا هُمْ) واته: رڼمایى کردوون، ننجا خوا ﷻ هه موو که ی رڼمایى کردوه، به لآم که ده فهرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَيْتَهُمُ اللَّهُ﴾، نا نهوانه که سیکن، خوا ﷻ خستوونیه سهر راسته ړتی، راسته ړتی کردوون.

(۵) - ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾، نا نهوانه شن که خاوهن عقلن، نه مهش دیسان مانای کورت هه له ښان ده گه یه نن، چونکه هه موو که سیکن که عقلی هه بڼ، خاوهن عقله، به لآم لیره دا واته: نهوانه خاوهن عقلی تیر و تهواون، نه گهرنا ههر که سیکن که مروغه و خوا عقلی پیداوه، ههر به خاوهن عقل له قه لآم ده دری، کهواته: که ده فهرموی: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾، به راناوی فصل: ﴿أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾، واته: بهس نهوانه خاوهن عقلی تیر و تهواو، عقلی راسته قینه ن.

لهو باره وه که خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿هُمُ الْبَشَرِی﴾، دلخو شیی بو وان هه یه، موژده بو وان هه یه، نه م فهرمایشته دینن که فهرمووده یه کی قودسیه، واته: پیغمبر ﷺ له خواوه گیراویه ته وه، پیغمبر ی خوا ﷻ ده فهرموی:

﴿قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ: مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾ (أخرجه البخاري: ۳۲۴۴، ومسلم: ۲۸۲۴، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

واته: خواى بهر ز ده فهرموی: بو بهنده چاکه کانم ناماده م کردوه شتیک: که هېچ چا ویک نه یدیده و، هېچ گوڼه ک نه بیستوه و، به سهر دلی هېچ مروفتکدا نهواته!

ئەمەش ئەو دەگەبنی: ئەوێ خوا ﷻ بۆمان باس دەکات لە بارەى
 بەهەشتەو، کەمترە لەوێ لە بەهەشت دا هەیه، چونکە خوا ﷻ بە زەمى
 ئیمە. ئیمەى دواندو، ئیمەش هەر ئەو و شانەمان هەن، بەلام ئەوێ خوا ﷻ
 داىناو لە بەهەشتدا، لە قالبی ئەو وشەو تەعبیرانەدا جێى نایتەو، ئیمەش
 بەس لەوێندە حالیى دەبین، کە وشەو تەعبیرەکانمان هاوکارمان دەبن.

ئەمەش زۆر بە روونی ئەو دەگەبنی، ئەوێ خوا ﷻ باسی کردو لە بارەى
 بەهەشتەو، بە ئەندازەى عەقڵ و تیگەبشتنى ئیمە باسی کردو، ئەگەرنا ئەوێ
 لە بەهەشتدا هەیه، گەورەترەو زیاترە لەوێ خوا ﷻ باسی کردو، پێغەمبەر
 ﷺ باسی کردو، بەلام ئیمە بەس ئیستیعایى ئەوێندە دەکەین، زەمە کەى ئیمە
 ئەنیا ئەوێندەى جێ تێدا بێتەو.

نؤ (۹) راستیی گه وره و گرنګ له نایه ته کانی:

(۱۸، ۱۷) هی سووړه تی (الزمر) دا

(۱) - بناغهی سهرغرازی مړوف، پرستنی خواو دووری له تاغووته:

تاغووت، یان به مانای ههر پرستارونکه جگه له خوا، یان به مانای ههموو نه وانه په که له که ولی خویمان دهرچوون و، خویمان له خه لک کردوته پرستاروو، په روه ردگار، چ جند بن، چ مړوف بن، چ تاک بن، چ کو بن، نه مهش سی به لکه له و باره وه:

(أ) - له سووړه تی (البقرة) دا، خوا ﷻ نه و راستیه راده که به نی ده فهرموی: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۸) واته: ههر که سیک بیروایی به تاغووت و، پروا به خوا بیټی، نه وه دهستی به قولفیکي ههره مه حکمه وه گرتوه، که پچرانی بو نیهو، خواش بیسه ری زانایه.

(ب) - له سووړه تی (النحل) یشدا به هه مان شتوه، خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (۱۷) واته: له نیو ههر کومه لگایه کدا پیغه مبه ری کمان پوهان کردوه، که به خه لک رابگه به نی به ندایه تی بو خوا بکه ن و، خوټان له تاغووت دوور بگرن.

(ج) - ههره وه له سووړه تی (الزمر) یشدا، خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ (۱۷) واته: نه وانه ی خویمان له تاغووت دوور گرتوه که بیانپه رست و، گه راونه وه بو لی خوا، نه وانه موژدو دلخوشتیان بو هه به.

(۲) - دلخوشتیه ک که بو خو دوورگران له تاغووته، پتش قیامت له دنیا دایه:

ههرچه ننده پرونکه روه وان ته نیا باسی هی قیامت یان کردوه، من له ته فسیره کاندای نه مبینیوه ناماژه به وه بکه ن و له ته فسیری: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ﴾ (۱۷) دا، ههر کوتوویانه: به

نسبت پړۍ دوايه وه. به تښکيد دلخوشي و موژدهي گه وره له بهه شتدا له پړۍ دوايي دا دټه دی و، دنيا له وه بهو وکتره، جيکاي پاداشتي خواي ﷻ بۆ پرواداران تيدا بښته وه، پاداشتي خوا له که ولى دنيا دا جيکاي نابښته وه، به لام نه و دلخوشي به که بۆ خو دوورگران له تاغووت هه يه، بۆ خوا په رستان هه يه، پيش قيامت هه ر له دنيا دا هه يه، باباي خوا په رست بهرچاو پروونه، دلنياه، سه ربه رزه، پاکه، پړک و راسته، ساغه له که ل خواو خه لکدا، عه يه ي نايه ته وه سه ر، له گونا هباري دووره، له عه يداري دووره، له دلي خويدا هه ست به ئوخرن و نارامي ده کات.

۳-) له و به ندانه ي خوا، که کراوه ن به پروي هه ر جوړه قسه و بيروپايه ک داو، داخراو نين، له لاي خوا په سندن و موژده پندراون:

چونکه خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ الزمر، واته: موژده بده به و به ندانه م که گوئ بۆ هه موو قسه يه ک هه لده خه ن، (به گرنگي پيدانه وه)، دوايي شوين باشتري ني ده که ون.

واته بيژينگ ئاسا نه و قسانه ي وهر يان ده گرن له بيژينگيان ده دهن، وه ک پيشيناي خو مان ده لټن: «قسه دا بيژه و بيچژه، ئنجا بيژه»، نه وانه ش کاتيک گوئ هه لده خه ن بۆ قسان هه ر له پړوه نيه تيان نه هيناوه، گوئ بۆ که سانتيک ديار ييکراو نه گرن، به لکو وه ک خوا ﷻ له نايه ته که دا ده فهرموئ: گوئ بۆ هه موو قسه يه ک ده گرن، چونکه (أل) ي سه ر (القول) وه ک پيشتر گوئمان: (أل) ي ناساندنه بۆ جينس، ياق: گوئ بۆ هه موو قسه يه ک ده گرن، به لام دوايي کام قسه ي هه ره باش و په سندنو چاکه، نه وه ده گرن و ته به ننيي ده که ن، واته: وه ک سه به ته نين، هه ر شتيکي تيان بکري، وهر ي بکرن، به لکو وه ک بيژينگن، نه و قسانه ي که به که لکن و سوود به خش و باشن، له هه ر که سيکه وه بن وهر يان ده گرن، وه ک عه ربه ده لټن: (أَنْظُرْ إِلَى مَا قِيلَ، وَلَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ)، ته ماشا بکه! چ گوتراوه، ته ماشا مه که کي گوتوويه ق.

۴- مەرۇف بەبى بە كارھىنانى عەقلى بۇ ھەلسەنگاندنى قسەو بىروپا جورا
جۆرەكان، ھەق و راستى بۇ دەرناكەوئى و، بەپىئى بنەماي (لِلْوَسَائِلِ حُكْمِ
الْمَقَاصِدِ) يىش، ئەو ھەپزە:

واتە: ئامرازەكان ھەمان ھوكمى ئامانجەكانيان ھەيە، ئىنسان تاكو گوئى
ھەلنەخات بۇ قسان و ورد نەبىتەو ھەو سەرنج نەدات، ھەق و راستى بۇ
دەرناكەوئى، ئىجا فەپزىشە لەسەر مەرۇف كە ھەق و راستى بناسى و بۇي
دەربكەوئى، ھەروھە چەوتى و لارى بناسى، بۇيە گوئىگرتن و كرەنەو بە پووى
خەلگدا، بە پووى قسەو بىروپايەكانى خەلگى جورا و جوردا، فەپزە، چونكە بەبى
ئەو ھەقى بۇ دەرناكەوئى و، بۇي لە ناھەق جىانابىتەو.

۵- راما و وردبوونەو لە قسەو بىروپايەكان فەپزە:

ئىجا يان فەپزى عەينە، ئەگەر پەيوەندىي بە ئىمان و عەقىدەو ھەبى، يان
پەيوەندىي بەو شتانەو بى، كە لەسەر مەرۇف فەپزى عەينى، وەك پىنج فەپزەي
نوئىز، رۇزۇ، زەكات لە كاتى خۇيدا، ھەج و عومرە لە كاتى خۇباندا، ھەروھە نەركەكانى
دىكەي فەپز، وەك پەيوەندىي خىمايەتىي، ھەقى باب و دايك، ھەقى مال و
مندال، ھتد...، ياخود فەپزى كىفایەن، ئەگەر پەيوەست بى بە بواری ھەلسوكەوتە
گشتىيەكانەو، كەسانى دىكەش ھەبى لەو بوارەدا، كەواتە: گوئىگرتن بۇ قسەو بۇ
بىروپايەكان ھەر چۆن بى، فەپزە، يان فەپزى عەينە، فەپزىكى خودىيە، فەپزىكى
تابىيە، ياخود فەپزىكى گشتىيە، ئەگەر پەيوەست بى بەو شتانەو كە لەسەر
مرۇف بە تابىت فەپزى نىن و، لەسەر كۆمەلگا بە گشتىي فەپزە.

۶- پستەي: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ﴾، ئا ئەوانە كەسانىكىن خوا ھەل پاستە
رئى كروون، يانى: ئەو ھى رابرد، گەيەنەرى ئەو راستىيە، كە پاستە پئى كراون:

واتە: ئەوانەي خوا ھىدايەق داون و خستوونىە سەر پاستە پئى، كەسانىكىن عەقلىكى
كراو ھە نازادو لىكۆلەرەوھەيان ھەيەو، عەودالى ھەق و راستىي و ھىكمەتن، بەبى

سەرنجدانى سەرچاۋەكەي، يان: ئەو كەسەي قسەكەي كىردە، يان ئەو لايەنەي قسەكەي لىۋە ھاتە، ۋەك گوتراۋە: (انظر إلى مَا قِيلَ، وَلَا تَنْتَظِرْ إِلَى مَنْ قَالَ).

(۷) - پىستەي: ﴿وَأَوَلَيْكَ هُمْ أَولُوا الْأَلْبَابِ﴾، ھەر ئەوانەش خاۋەن عەقلانن، گەيەنەري ئەو راستىيەيە، كە ئەۋەي وانەبى، عەقلەكەي لەلای خوا پەسند نىە:

ئەو كەسەي داخراۋ بىن و گوۋى بۆ قسەي خەلك نەگىرى، ھەستىياري ھەبىن بەرانبەر بە ھەندىك كەس، جارى ۋا ھەيە ھەر لەتىۋ بازنەي ئىسلامىشدا، خاۋەن مەشرەپىكى ديارىيكرارە، ناۋى لە خۆي ناۋە سەلەفى، يان ناۋى لە خۆي ناۋە صۇفىي، يان ناۋى لە خۆي ناۋە فلان لايەنى ئىسلامىي، يان فلان پىكخراۋ و دەزگا، ئىنجا ئەۋەي لە مەشرەپەكەي خۆيدايەو، لە پىچكەو مەزھەبەكەي خۆيدا ھەيە، بەس گوۋى بۆ ئەۋە دەرگى و بەرانبەر بەۋانى دىكە، داخراۋە، ھەر لە نىۋ بازنەي ئىسلامىشدا، بەلام ئايەتەكە دەفەرەمۆي: دەبى لە دەرەۋەي بازنەي ئىسلامىش، گوۋى بۆ خەلكى دىكەش بگىرى، ۋەك پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گوۋيان گرتەو بۆ قەۋمەكانى خويان، دىالوگيان لەگەلدا كىردوون و، وتووۋىژيان لەگەلدا كىردوون، بە شىۋەيەكى كىراۋەو زۆر بە ئىنسانفانە.

(۸) - لە كۆي پىستەو بەلگەكانى ئەم دوو ئايەتە ۋەردەگىرى، كە لە ئەنجامى بەكارھىتەنى عەقلدا، مەرۇف دەبىتە خواپەرستىكى دۈۋر لە تاغۋوت:

چۈنكە ئەو خۋايەي عەقلى دروستكىردە، ياساۋى ۋاشى لە عەقلى مەرۇفدا داناون، كە خاۋەنەكەيان بگەيەننە ناسىنى خۋاۋ پەرستىنى خۋا، ھەرۋەك ئىمە لە مەۋسۈۋەي: (دەرەۋشاۋەيى نىمان و پۈۋچەلىي ئىلھاد، لەبەر پۇشنايى زگماك و عەقل و زانست و دەحىي ۱) ئەۋەدەمان سەلماندەو زۆر بە تەفصىل لەۋ بارەۋە قسەمان كىردە.

(۹) - ئەو موزدەو دىلخۇشەيەش، چەمكەكەي زۆر فراۋانە، كە بۆ خۋا پەرستانى خۆ دۈۋرگەر لە تاغۋوت ھەيە:

دەتۋانىن بلىين لە زۆر شتدا خۆي دەبىننەتەۋە، بۆ نمۈنە ئەم دە (۱۰) يە:

- (١)- لهوڊا ڪه ههستي پڻ دهڪن له تاسوودهى دَل و دهروون.
  - (٢)- لهوڊا ڪه له پرووى جهستهيهوه، دوور دهن لهو نهخوشي و دهردانهى، ڪه به هوڻ خواردنى چهپام و ڪردهوه چهپامهڪانهوه پهيدادهبن.
  - (٣)- لهوڊا ڪه ودهدهستى دڻن له رهوشته بهرزهكان و نهدهبه جوانهكان و بهها بهرزهكان، ڪه خويانيان پڻ دهرانتهوهو، سهر بهرز دهن له نڻو ڪومهلگادا.
  - (٤)- بهوه ڪه ناوو ناويانگى باشيان دهبيت، لهسهر نهو ڪردهوه چاڪانهى دهيانڪهن: راستگون، نهمينن، پاڪن، چاڪن، دادگهرن، به رهحمن، خهلكيش خاوهنى نهو سيفهتانهيان خوش دهوڻن.
  - (٥)- ڪه دهچنه قوناغى بهرزهخهوهش، نجا نهگهر گوريان به نسيب بڻ، ڪه دادههيترينه گورهوه، ياخود نهگهر گوريان به نسيب نهبڻ، دهچنه قوناغى بهرزهخهوه، لهويش نهوه بويان دهبيتته مايهى دلخوشي.
  - (٦)- ههروهه له ڪاتيڪ دا له گور دههيترينه دهرى، له ڪاتى زيندوو ڪرانهوهڊا، له قيامهتدا، ديسان نهوانه موژدهو دلخوشيان بو ههيه.
  - (٧)- له ڪاتيڪدا ڪه رادهگيرين بو ليپرسينهوهو سزاو پاداشت، (عند الوقوف للحساب) لهويشدا ديسانوهو دلخوشي و موژدهيان بو ههيه.
  - (٨)- له ڪاتيڪدا بهسهر پردى سهريشتى دوزهخدا پهرت دهن، (عند جواز الصراط)، لهويشدا نهو دلخوشي و شادمانيهيان بو ههيه.
  - (٩)- له ڪاتيڪدا ڪه دهچنه نڻو بهههشت، لهو ڪاتهشدا نهو دلخوشيهيان بو ههيه.
  - (١٠)- له ڪاتيڪدا ڪه له بهههشتدا سهقامگيرو نيستهجت دهن، ديسان دلخوشي و موژدهيان بو ههيه.
- كهواته: ڪه دهفهرموى: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾، ههموو نهوانه دهگريتهوه، نهڪ بهس شتيڪ و دوو شتان بگريتهوه.

مەسەلەى چۈارەم:

بەراوردىك لە نىوان كەسانىكىدا كە سزاي خوايان بەسەردا چەسپىو،
كەسانىك كە بە ھۆى پارىزكارىيەو، لە كۆشك و بالەخانەكانى بەھەشتدا
نىشتەجىن:

خو! ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْفِذُ مِنْ فِي النَّارِ﴾
﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا رَبَّهُمْ هُمْ عُرِفَ مِنْ فَوْقَهَا عُرِفَ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ
اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ﴾.

شىكردنەو، ئەم دوو ئايەتە، لە ھەشت بىرگەدا:

١- ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْفِذُ مِنْ فِي النَّارِ﴾. ئايا كەسىك كە
وشەى ئازارى بەسەردا چەسپىو، ئايا تۆ كەسىك كە لە ئاگردايە دەربازى دەكەى؟!
دىارە ھەر لە سوۋرەتى (النّار)دا، لە ئايەتى ژمارە: (٧١)دا، ھاتو: ﴿حَقَّتْ كَلِمَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، لەوئى بە (مۇئەتت) ھاتو، بەلام لىرەدا: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾، ھۆكارەكەشى ئەوئە كە لە ڤووى ڤىزماى عەڤەبىيەو، كاتىك شتىك
كەوتە نىوان كردارەكەو، ئەو شتەى وەسفىراو، ئەو كاتە دەگونجى چ بە (مۇكّر)
بەيتى، چ بە (مۇئەتت) بەيتى، (حَقَّتْ) واتە: (وَجَبَتْ)، كە وشەكە بە تەنكىد مەبەست
پىى بىرارى خوايە، لەبەر ئەوئە ئىمە عادەئەمان واىە، بىرارىەكائەمان دەخەينە دوو توئى
وشەو تەعبىرەكانەو، خواى ڤەرەردگارىش بە پىى عەقلى ئىمە، دەماندوئىن، واتە:
بىرارى ئازاردان لە لاينەن خوايان لەسەر چەسپىو.

بەكىك بۆى ھەيە بلى: بۆچى خوا ﷻ ئەو بىرارى بۆ داوئ؟

دەئىن: لىرەدا خوا ﷻ باسى ياساكانى خۆى دەكات، واتە: بەپىى ياساكانى خوا،
كەسىك ڤوو لە كوفىر بىكات، كەسىك لادان و تاوان و خراپەكارى بىكات، خوا ﷻ
سزاي دەدات، ئەوانەش وايان كردو، بۆيە بىرارى خوايان بەسەردا چەسپىو.

بەلّام خوا ﷻ ئەو هەموو وردەکارییه هەموو جاری باس ناکاتەو، هەر دیارە خوا کێ سزا دەدات؟ خوا ﷻ ئەوانە سزا دەدات کە ڕوو لە کوفر و زۆلّم دەکەن، ڕوو لە خراپە دەکەن، لادان و تاوان دەکەن، خوا ئەوانە سزا دەدات، بەپێی یاساکانی خۆی کە داینان.

﴿أَفَأَنْتُ تُفِقُّ مِّنْ أَلْسَارٍ﴾، نایا تۆ کەسیک دەرباز دەکەیت کە لە ناگردایە! دواى ئەوێ ئەوانە سزای خاویان لەسەر چەسپیوه، بە پێی یاسای خوا، ئەوانە تازە ئەهلی دۆزەخن، تنجا کەسیک چووپیته نیو دۆزەخ، چۆنی ڕزگار دەکەیت؟

(٢) - ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا رَبَّهُمْ هُمْ عُرِفَ مِنْ قَوْفِهَا عُرِفَ مَبْنِيَّةٍ﴾، بەلّام ئەوانەى پارێزێان لە پەرورەدگاریان کردو، ژووری بەرزێان هەن، لە سەر وویانەو ژووری بەرز هەن، دروستکارون.

وشەى: (لَكِنَّ) بە عەرەبى بۆ (إِسْتِذْرَاكِ) و لە کوردیدا دەبێتە بەلّام، لێره دا تەنیا بۆ هەست پێکردنی ئەوێ کە ئەو دوو حالەتە، دژی یەکن، کە ئەوانەى بریارى سزادریانان لەسەر چەسپاوه، دژو پیچەوانەى ئەوانەن کە پارێزێان لە پەرورەدگاریان کردو، ئەوانە چۆنن؟

﴿هُمْ عُرِفَ مِنْ قَوْفِهَا عُرِفَ مَبْنِيَّةٍ﴾، ئەوانە ژووری بەرزێان هەن، لە سەر وویانەو ژووری بەرز هەن، دروستکارون، کە بە کوردی پێی دەگوترێ: بەلّام خانە و کۆشک، (عُرِفَ) کۆی (عُرْفَةُ) یە، (الْعُرْفَةُ: هِيَ الْبَيْتُ الْمُرْتَكِزُ عَلَى بَيْتٍ آخَرَ، وَتُسَمَّى عُلْيَا)، (عُرِفَ) کە بە (عُرْفَةُ) کۆدەکرێتەو خانوویە کە لەسەر بشتی خانوویە کى دیکە چەسپا بێت، لەسەر خانوویە کى دیکە بنیاترابێ، بە عەرەبى (عُلْيَا) ی پێ دەگوترێ، بە کوردی پێی دەلێن: بەلّام خانە و کۆشک.

﴿مَبْنِيَّةٍ﴾، (الْمَبْنِيَّةُ: الْمَشْمُوكَةُ الْجُذْرَانِ بِحَجَرٍ أَوْ جَصٍّ أَوْ غَيْرِهِمَا)، (مَبْنِيَّةُ) واتە: دیوارەکانی دروستکارون لە بەرد، یان لە گەج، یان لەو کەرەستەو ماددانە کە خانوویان لێ دروست دەکری، بە نەسبەت تێگەشتنی تێمەو (مَبْنِيَّةُ) بەو

دهگوتری، نهگه رنا بنگومان کۆشک و خانوو ده کانی به ههشت که رسته که یان جیا به له هی دنیا، که له و تشدا پیغه مبه ر ﷺ به پیتی عه قلی تیمه ده فهرموئی: خشتیک له زیړه و، خشتیک له زیوه، یان ده فهرموئی: یاقووت و گهوه ره و له و ماده ده گرانبه هایانه ن.

(۳) - ﴿يَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، کۆشکه کان رووباریان به ژیردا ده پون، یانی: رووبار به ژیر کۆشک و دره خته کانی که له ده وری کۆشک و باله خانه کاندان، ده پون.

(۴) - ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾، به لینی خوا به، (مَفْعُول مَطْلَقٌ مُؤَكَّدٌ لِنَفْسِهِ، وَهُوَ مُضَرَّرٌ مَنْصُوبٌ أَصْلًا؛ وَعَدَ اللَّهُ وَعْدًا)، نه مه به رکاریکی په هایه که جه ختکه ره وهی خو به تی، له نه صلدا وه عد چاو گهو، مه منصوبه له سهر چاو گیی.

(۵) - ﴿لَا يُحِلُّفُ اللَّهُ أَلِيمِعَادَ﴾، خوا به لینی خو ی زایه ناکات، یاخود: له به لینی خو ی پاشکه ز نایته وه، یان: به لینی خو ی ناشکینی.

وشه ی (مُبْنِيَّةٌ) زانایان به چهند جوړیک مانایان کردوه، (مُبْنِيَّةٌ) واته: بیناکراو، دروستکراو، به لام بوچی خوا ﷺ ده فهرموئی: دروستکراو، دپاره کۆشک و باله خانه هه ر ده بی دروست بکری؟!

(۱) - هه ندیک گوتوو یانه: (لِيُعْلَمَ أَنَّهَا عُرِفَ حَقِيقَتُهُ، لَا أَشْيَاءَ مُشَابِهَةً لِلْغُرَبِ)، بو نه وهی بزانی که نه وانه کۆشک و باله خانه ی راسته قینه ن، نه ک شتاتیک بن له شپوهی کۆشک و باله خانه دا.

(۲) - هه ندیک گوتوو یانه: (مِثْلَ الْمَنَازِلِ الْأَصْفَى لِلْأَرْضِ لِحَرَيَانَ الْأَنْهَارِ مِنْ تَحْتِهَا)، نه و باله خانه به رزانه هه روه ک نه و خانوانه ن که به زه و بیه وه چه سپاون، رووباریان به ژیردا ده پون.

٣- (أَيُّ مَبْنِيَّةٍ بِنَاءٌ بِالْعَا الْغَايَةِ فِي نَوْعِهِ، كَقَوْلِهِمْ: لَيْلٌ أَلِيلٌ، وَظِلٌّ ظَلِيلٌ، بَوَيْه دَهْفُهُ رَمَوِيٌّ: (مَبْنِيَّةٌ) واته: بینایە ک که گەشتووتە ئەو پەڕی لە چاکیدا، لە بیناکراویدا، وە ک دەکووتری: (لَيْلٌ أَلِيلٌ) شەوێکی شەو، (ظِلٌّ ظَلِيلٌ) سێهەریکی زۆر خەست.

٤- هەندێکی دیکە گوتوویانە: (مَبْنِيَّةٌ) واته: ئیستا ئامادە یە (مُهَيَّأٌ الْآنَ)، بە هەر کام لە و واتایانە ش لێک بدریتەوه، هەر گونجاوه.

مه سه لهی پینجه م و کو تایی:

سهرنجر اکیشتانی خوا بو مرو فان، که له سه رتوه ناوی دابه زاندوه، خستوو یه ته
تیو زه وییه وه، له شیوهی کانیی و سه رچاواندا، هه لیقولالده وه، کشت و
کالی په نگ جورا و جوری پی رواندوه، که پاش پینگه یشتن و زهره هه نگه پانی،
کردوو یه ته بووش و په لاشیکی وردو خاش، له وه شدا بیرخه ره وه یه کی گرنگ و
که وه بو عاقلمه ندان هه یه:

خوا ۱۰ دهفه رموی: ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي
الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فَرَنَّهُ مُصْفًى ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَاءً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

شیکردنه وهی لهم ثایه ته، له هه شت برکه دا:

۱- ﴿الَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، نایا نابینی که خوا ۱۰ له سه رتوه، له
ناسمانه وه ناوی دابه زاندوه! ﴿الَمْ تَرَ﴾، (الِإِسْتِفْهَامُ لِلتَّفْهِيمِ) پرسیارکردن بو چه سپاندنه،
واته: واده بینی، نه که بو پرسیارکردن یکی نکو و لیبیلکه رانه بی، به لکو بو چه سپاندنه، واته: نه وه
ده بینی، نجا (تر) ده بینی، نایا مه به ست پتی چاوی سه ره؟ که به ته نکید به چاوی سه ریش
ده بینی، یا خود مه به ست پتی چاوی عقل و دلّه؟ تیمه به چاوی عقل و دلّ ده زانین، خوا
نهو ناوهی له سه رتوه دایده به زنتی، هه ره نهو ناوهیه ده چینه تیو ناخی زه وییه وه، دواپی به
شیوهی کانیی و سه رچاوه دپته ده رو، کشتوکال و شیناوردی پی ده پوتیری، که دهفه رموی:
﴿مَاءً﴾، ناویک، نه زانراو کردن (تنکیر) هه کی بو مه زنکردن (تَعْظِيمُ) ه، یانی: ناویکی زور
به ره که تدارو به پیز، نهو ناوهش ده بیته وه به سی جور: باران و، به فرو، ته رزه.

۲- ﴿فَسَلَكَهُ يَنْبِيعٌ فِي الْأَرْضِ﴾، نجا خستوو یه ته نیو سه رچاوه کانی زه وییه وه،
(يَنْبِيعٌ مَخْمٌ يَنْبُوعٌ وَهُوَ الْعَيْنُ مِنَ الْمَاءِ)، (يَنْبِيعٌ) کوی (يَنْبُوعٌ) ه، که به سه رچاوه کانی
ده گوتری، (سَلَكَ: أَدْخَلَ، أَيْ جَعَلَ سَالِكًا، أَيْ دَاخِلًا)، واته: ناوه هه کی خستوته نیو زه وی،

به لأم که ده فهرموی: ﴿فَلَسَّكَهُ يَبْتِغِ﴾، واته: خستوویه ته نئو زهوی و له نئو زهویدا
 عه مباری کردوه، دواپی له پئی کانپی و سه رچاوه کان و بیرده کانهوه، چ بیرى ناسایی، چ
 بیرى نیرتیوازی، جارنکی دیکه هه لئده قولیت و دیتته وه دهر.

۳- ﴿ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا﴾، دواپی کشتوکا لئکی پئی دهر دینن، (زَرْع) چاوه، مه به ست
 پئی به رکار (مَفْعُول به)، واته: (مَرْزُوع)، (الرَّزْعُ مَضَرٌّ وَيُقْصَدُ بِهِ الْمَرْزُوعُ)، واته: نه وهی
 ده چترئی و ده پوئری.

۴- ﴿ثُمَّ خَلِقًا آلَانًا﴾، په نکه کانی جوړاو جوړن، (الْوَانِ) کوی (لَوْن) ه، واته: په نکه حاله تیکه
 که له سه ر پواله ق جهسته کان و ته نه ماددیه کان، له بهر پوئشاییدا دهر ده کهوئی.

۵- ﴿ثُمَّ يَهْجِئُ﴾، دواپی گه شه ده کات و هه راش ده بئ، (أَي: يَغْلُظُ وَيَرْتَفِعُ) واته:
 قبه ده بئ و بهرز ده بیتته وه، (وَحَقِيقَةُ الْهَيْجِ: نُورَةُ الْإِنْسَانِ أَوِ الْحَيَوَانِ، وَيُسْتَعَارُ الْهَيْجُ
 لِشِدَّةِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ الْحَيَوَانِ يُقَالُ: هَاجَتْ رِيحٌ، وَمِنْهُ هَيْجُ الزَّرْعِ فِي الْآيَةِ، لِأَنَّ الزَّرْعَ تَطَوَّلَ
 سَوْفُهُ وَسَبَّأَ)، واته: (هَيْج) بۆ مروؤ و ناژه ل به کاردی، له کاتیکدا که مروؤ راده په پئی
 و تووره ده بئ، یان ناژه ل به له سهو په ست ده بئ، به لأم دواپی (هَيْج) خوازاوه ته وه بۆ
 هه ر شتیکی دیکه، که له غهیری حه یوانیشدا بیتته دی، ده گوترئ: (هَاجَتْ رِيحٌ) بابه ک
 هه لیکردو، هه روه ها ده گوترئ: (هَاجَ الزَّرْعُ)، یانی: کشت و کاله که گه شه ی کرد، نهویش
 نه وهیه که قه ده که ی به رزده بیتته وهو، گو له کانی گه شه ده کهن و هه راش ده بئ.

۶- ﴿فَرَنَّهُ مُصَفَّرًا﴾، تۆ ده یبینی زهرده هه لکه راوه، (المُصَفَّرُ: ذُو اللَّوْنِ الْأَصْفَرِ) واته:
 خاودن په نگی زهرده، که واینده چئ زیاتر مه به ست پئی حاله ق گه یشت بئ، واته: گهنم و،
 جو و، نيسک و، نوک و، ماش و، مه رزهو، هه رزن و، گه مه شامپی، هه موو نهوانه کاتیک
 پئی ده گهن، زهرده ده بئ و، نه وه نیشانه ی پئکه یشتیانهو، نه وه ش حیکمه ق گه وره خوی
 تیدایه، چونکه نهوانه تیکرا که ده گهن، زهرده ده بئ، بۆ نه وهی بزانی ئی نهو شته گه یشتهو.

۷- ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا﴾، دواپی (خَوَامِلًا) ده یکانه پووش و په لاشیکی تیکشکاو،
 (الْحُطَامُ: الْمَحْطُومُ، أَيْ الْمَكْسُورُ الْمُفْتُوثُ)، (حُطَامٌ): بریتیه له تیکشکتراو، وردو خاش

کړاو، دواى نهوډى ددبټه پووش و په لاش و ددبټه پهرتړ، دپاره وشک ددبټ و وردو خاش ددبټ.

۸- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به راستى لهوډدا بيرخه رډو ههيه، په ند ههيه بو خاوه ن عه قلان.

چونته په يوه ست بوونه وى هم نايه ته موباره که به نايه ته کاني پيشه وه، به دلنبايى نايه ته کاني قورن هه موويان وهک نالقه کاني زنجيرک به ناشکرا دپاره که هه موويان پټکه وه په يوه ست، به لام هه نديک له نايه ته کاني قورن، ددبټ وردتر سه رنج بدرى، نجا چونته يى پټکه وه په يوه ست بوونيان پروون ددبټه وه، بو چونته يى په يوه ست بوونه وى هم نايه ته ش به نايه ته کاني پيشووه وه:

په که م: هه نديک له زانايان گوتوويانه: نه مه سه رنج پراکيشانه بو پټکه ي به رزى قورن و، نهو هيدايت و رټنمايه ي که گرتوويه ته نيو خو ي و، هيدايتک که له قورن اندا ههيه، ته شبيه کړاوه به حالى دابه زترانى ناو له سه رتووه، پرووهک پى پروانى، نهو هيدايت ته ش که له قورن اندا ههيه، هيدايت خوايه دابه زتراوه و، دهگونجى نه مامى که ساني پرواداري پاريزکاري پى پروتني له سه ر زه وى.

دووه م: نه مه گه رانه وويه بو دووباره به لکه هينانه وه له سه ر يه کتايى خوا، ته نيا په رستراوتتايى خوا، که به س نهو به رستري، به به لکه ي نهوډى دروستکړاوه کاني خوا، خه لک به رده وام دديانبتن، بو وټنه: نه م ديمه نى ناو دابه زتران له سه رتووه پى پروتريانى کشتوکال و شيناوردو پرووهک به گشتي، که ته نيا خوا نهوډى پټده کړى، بو يه ددبټ به س خواش به رستري.

سنيه م: وشک هه لکه راني پرووهک و کشتوکال و راماليني به هو ي بابه کانه وه، وهک ديمه نى ناخير زه مان و کو تاي پته اتنى ژيانى دينايه، که واته: خه لکينه! خو تان بو نهو روزه ساز بکه ن و تيشو بو نهو سه فهره تان ناماده بکه ن و بپټچنه وه!

حەوت (٧) راستییی که لەم نایەتەدا بەرجەستە کراون:

(١) - دابەزێترانی ئاو لەسەر تۆد، بە شێوەی باران و بەفرو تەرزە.

(٢) - ئەو ئاوێ خراوەتە نێو زەوی، چونکە دەگونجا ئاو بێتە خوار، بەلام زەوی وا نەبێ وەخۆی بگرێ، ئیستا لەبەر ئەوەی باران و بەفرو تەرزە دەبارێ و دەچێتە نێو ناخی زەوی و، لەوێدا عەمبار دەکری، پێمان شتێکی سادەو ئاساییە، بەلام بیهێتە بەرچاوی خۆت: توێخی زەوی بەو شێوەیە نەبووایە کە ئیستا هەبەو، هەمووی بەردبووایە، یان ماددەی کلسیی بووایە، کە ئاو لە خۆیدا کۆ ناکاتەو، چی لێدەهات؟ ئەو ئاوێ هەمووی هەر دەپۆی، یان هەمووی لەسەری کۆدەبوو، بەلام ئیستا خوا ﷻ ئەو زەوییە و دروستکردو، ئەو ئاوێ لە نێو خۆیدا کۆ بکاتەو و عەمباری بکات.

(٣) - دەگونجا ئەو ئاوێ لە نێو زەویدا کۆبێتەو، بەلام نەیتەدەر، بەلام خوا ﷻ وای لێکردو و ئاوێ کە لە نێو زەوی دا، دوایی فشارێکی لێ بکری و دەربقۆلێ، وەک سەرچاوەی زەلم، سەرچاوەکان ئاوێ کە یان ئەوەندە بەهێز دێتە دەر، ئاوێ کە سببە، چونکە زۆر بە زەخت و فشار هاتۆتە دەرێ، چونکە عەمبارێکی ئاوێ کە لە نێو هەندێک شوێنی زەویدا، دەبێتە گۆمێکی زۆر گەورە، ئنجا هەندێکی ئاستی زۆر بەرز و فشارێکی زۆر دەکات تا کۆ ئەو ئاوێ دەربقۆلێ، کە دەگونجا بەو شێوەیە نەبێت، بەلام خۆی پەرەزدار شێوەیەکی وای بۆ زەوی هەڵخستو کە ئەو ئاوێ لە خۆیدا کۆ بکاتەو، دواییش دەربقۆلێ، ئەگەر نا کێ دەیتوانی بیهێتەو و دەر؟ دەبووایە هەموو جارێک بیر لێ بدری، تا کۆ بێتە دەرێ.

(٤) - هەرودەها دەرھێتران و رووتێری کشتوکال، کە وشە (زَرْع) دەگونجێ هەر مەبەست پێی ئەو کشتوکالە بێ کە مەرووف دەیکات، دەشگونجێ مەبەست پێی کۆی ئەو ڕووێ کە بێ کە لەسەر زەوی دەپۆی، ئنجا بە شێوەی دارو درەختە، بە شێوەی دانەوێڵە، بە

بە شىۋەى سەۋزىدە، بە شىۋەى تەپەكارە (زرع)، ھەموو ئەو شتانەن كە دەپۈين، چ دەستى مروڧيان تىدانەبى. چ دەستى مروڧيان تىدانەبى.

۵)- ئەو كشتوكال و شىناوردو پرووھكەش، پەنگى جىاجىايە، بەھۋى رەنگ جىايىوھ دەزانى كە ئەو گەگە، ئەو جۆيە، ئەو نىسكە، ئەو نۆكە، ھەرودھا لە دارو درەختان دا، ئەو فلان ميوەيو ئەو فلان ميوەيە.

۶)- زەرد ھەلگەپانى ئەو كشتوكالەش، چ مروڧ كىردبى، وەك جۆرەكانى دانەۋىلە، جۆرەكانى دارو درەخت و تەپەكارو ميوە، ياخود خوا كىرد بى، كە ھەموۋشى ھەر ھى خوايە، بەلام ھەندىكى مروڧ دەستى تىدەخات، ھەندىكى خوا ﷻ راستەوڭۇ دروستى دەكات، ھەموۋى حالەتى پىنگەيشتەكەى ديارە، بە ھۋى پەنگەكەيەو كە زەرد دەبى.

۷)- راستى ھەوتەم كە لىرەدا خوا ﷻ باسكىردو، برىتيە لە وشك ھەلگەپان و دوايى تىكشكانى ئەوۋى كە تاكو دوئى سەۋز بوو، دىمەنىكى دىكەى بوو، دوايى وشك دەبى و، زەرد ھەلگەپرى و دەبىتە پووش و پەلاش و با پرايدەمالى.

ئىنجا ئەمەش جۆرىكى دىكەى پەيودستكىردى ئەم ئايەتە موبارەكەيە، بە ئەوانەى پىشەۋە، كە ئىۋە بزائى ئەى مروڧەكان! سەرەنجامى ژيانى دىيائى ئىۋەش ھەر ئاۋايە، كەۋاتە: بزائى پۇژىك ھەيە، تىيدا بە دىدارى خوا دەگەنەۋە، ئەو ژيانى دىيائە ھەموۋى دەپىچرىتەۋە كۆتايى پى دى و دەچنەۋە بەردەستى خوا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي سيټهم** ❖

پىناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە نۆزده (۱۹) ئايەت پىك دى، ئايەتەكانى: (۲۲ - ۴۰)، ئەوهرى سەرەككىيان باسى قورئانەو، باسى خوا بەيەكگرتن و، ھاوبەش بۆ خوادانانەو، پىشت ئەستور بوونى ئيمان و خوا بە يەكگرتنە، بە بەلگەي زگماك و عەقّل و ۋەحىي و، پوۋچەلىي و بى بنەمايى كوفرو شىركە، ئەمانە تەوهرە سەرەككىيەكانى ئەو نۆزده ئايەتەن.

بەلام وىرەي ئەو تەوهرە سەرەككىيانە، چەندان مەسەلەي دىكەي گەورەو گرنگىش ئىواخىن كراون، لەگەل ئەو تەوهرە سەرەككىيانەدا، كە ئەم دە (۱۰) پە گرنگىرپىنانن:

- (۱) - سىنە گوشادىي و دلرەقىي لە بەرانبەر يادى خوادا.
- (۲) - پىناسەي قورئان بە چاكرىن فەرمايشت.
- (۳) - حال خراپىي بىپرواياتى ستمكار لە قىامەتتى دا.
- (۴) - ۋەسفى قورئان بەۋە كە لە ھەموو وىنەيەكى تىدا باسكراۋە، بۆ تىگەياندىنى مروفەكان لە راستىيە مەعنەۋىيەكان.
- (۵) - وىنە ھىنانەۋە بۆ باباي ھاوبەش دانەرو، باباي خوا بە يەكگرو تەنيا خواپەرست.
- (۶) - راگەياندىنى ئەو راستىيە كە موحەممەد ﷺ، نەيارانى ھەموويان ھەر دەمرن و، لە قىامەتتش مشت و مريان دەبىن لە خزمەت خواي پەرۋەردگار ياندا.
- (۷) - بەراوردى ئىۋان بىپرواياتى و بىرواداران.
- (۸) - بەس (كافى) بوونى خوا بۆ پاراستنى بەندەي خۆي.
- (۹) - تەسلىم بوونى ھاوبەش دانەران بەو راستىيە، كە جگە لە خوا ھىچ بەدبىھتەرىك نىە.

(١٠) - يَبَايِكِي دِهْرِ بَرِي نِي پَنَغْمَبَه رِي خَوَا ۞ لَهُ نَه يَارَانِي.

﴿أَمَّنَ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ قَوْلٌ لِلْقَنِيَّةِ قُلُوبُهُمْ
مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْلَيْكَ فِي صَلَاتِ مُبِينٍ ﴿١٢﴾ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا
مَثَانِي نَقَّشَ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى
ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ
﴿١٣﴾ أَمَّنَ بَلَّغَى يَوْجَهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ
تَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْتَبَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
فَإِذَا قَهَمُ اللَّهُ الْحَزَنُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا
سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ إِنَّكَ مَيِّتٌ
وَأَنْتُمْ مَيِّتُونَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٢١﴾ ۞ فَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ ۖ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٢٣﴾
لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٤﴾ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ
أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ أَلَيْسَ
اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِنْ هَادٍ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٢٧﴾
وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَتُ ضَرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ
هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِي ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ

يَقَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَمِلْتُ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣﴾ مَنْ يَّاتِيْهِ
عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٢٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه‌ته‌کان

{نایا که‌سیک که خوا سینه‌ی گوشاد کردوه بۆ ئیسلام، ئنجا که‌وتۆته‌ سه‌ر پووناکیه‌ک له‌ په‌روه‌ردگاریه‌وه (وه‌ک که‌سیکه‌ که‌ دلی داخراوه‌و که‌وتۆته‌ تاریکیان؟)، سزای سه‌خت بۆ دله‌قان له‌ ئاست یادی خوادا، نه‌وانه‌ له‌ گومرایه‌کی ئاشکرادان ﴿٢٣﴾ خوا باشترین فه‌رمایشی دابه‌زاندوه، کتیییک (که‌ له‌ پرووی به‌ش و بابه‌ته‌کانیه‌وه) ویکچوویه‌و دووپاتکراوه‌یه، نه‌وانه‌ی به‌ مه‌زنگرتن و سامیان بۆ په‌روه‌ردگاریان هه‌یه، به‌ هۆیه‌وه (مچوپکه‌یان پێدادی و) پێسته‌کانیان گرژ ده‌بن، دواپی پێسته‌کانیان و دله‌کانیان به‌ره‌و لای یادی خوا نه‌رم ده‌بن، نه‌وه‌ پێنمایی خواجه، هه‌ر که‌سیکی بوی به‌ هۆیه‌وه‌ راسته‌ پتی ده‌کات و، هه‌ر که‌سیکیش خوا گومرای بکات، هیچ راسته‌ پیکه‌رنکی نیه‌ ﴿٢٤﴾ نایا که‌سیک که‌ له‌ پۆژی قیامه‌تدا، به‌ پرووی، خۆی له‌ ئازاری سه‌خت و خراب ده‌پارێژی (وه‌ک که‌سیکه‌ که‌ سه‌لامه‌ت و بێ مه‌زه‌په‌ته‌؟) به‌ سه‌ته‌مکارانیش گوترا: بیچێژن (سزای) نه‌وه‌ی وه‌ده‌سه‌ستان ده‌هێنا (له‌ کاری به‌ده‌و په‌فتاری قێزه‌ون) ﴿٢٥﴾ نه‌وانه‌ی له‌ پێش وانیشه‌وه‌ بوون (له‌ گه‌لانی بیپروا)، (په‌یامی خوايان په‌تکرده‌وه‌و) به‌ درۆیان دانا، ئنجا ئازارو سزا (ی خوا)یان له‌ لایه‌که‌وه‌ (و به‌ شیوه‌یه‌ک) بۆ هات که‌ به‌ بیریان دا نه‌ده‌هات ﴿٢٦﴾ سه‌ره‌نجام خوا سزای ریسوایی له‌ ژبانی دنیا‌دا پێ چێژتن و، نه‌گه‌ر به‌شزانن ئازارو سزای (قوناغی) کو‌تایی گه‌وره‌تریشه‌ ﴿٢٧﴾ به‌ دنیایی له‌م قورئانه‌شدا له‌ هه‌موو وینه‌یه‌که‌مان بۆ خه‌لکی هێتاوه‌ته‌وه‌، به‌لکو‌ بیر بکه‌نه‌وه‌و په‌ند وه‌ربگرن ﴿٢٨﴾ (نه‌م کتیه‌) قورئانیکی عه‌په‌بیه‌، خاوه‌نی

هیچ جوړه لاری و ناریکیه ک نیه (دامانبه زانده)، به لکو (مروڤه کان) پارېز بکهن ﴿٢٨﴾ خوا پیاوړکی به وینه هیناوه تهوه: چهند خاوه نیکي پیکه وه ناکوک و ناتبا تیتدا هاوبه شن و، پیاوړیکش که ساغ و به کلابوته وه بۆ پیاوړیک، نابا حالیان به کسانه؟ ستایش بۆ خوا (له سهر ده رخصتی ههق و راستی)، به لکو زۆربه یان نازانن، (بۆیه جیاوړی نه وه دوو کهسه ناکهن) ﴿٢٩﴾ به دلنیاپی (نه ی موحه ممه ده! کاتیک دئ): تۆش مردووی و نهوانیش مردوون ﴿٣٠﴾ دواپی مسوگر تیه له پوژی قیامه تدا له لای پهروه ردگارتان مشت و مرو دمه قالی ده کهن ﴿٣١﴾ ئنجا نابا کن لهو کهسه سته مکارتره، که درۆی به خواوه کردوه (هاوبه شی بۆ هه لبه ستوده) و، نهو راستیه ی بۆی هاتوه به درۆی داناوه! نابا له دۆزه خدا جئ بۆ بپروایان نیه؟ ﴿٣٢﴾ نهو کهسه ش که راستی هیناوه و به راستیشی داناوه، ئا نهوانهن پارېزکاران ﴿٣٣﴾ ههرچی بیان هوئ (له نازو نیعمه ت) له لای پهروه ردگاریان (له پوژی دواپیدا) هه یانه، نهوه ش پاداشتی چاکه کارانه ﴿٣٤﴾ (خوا به ئینی ههره چاکي پیداون)، تاکو خراپترین کردوه که کردوو یانه، لتيان بسپرتنه وه، به پیتی باشتین کردوه وشیان پاداشتيان بداته وه ﴿٣٥﴾ نابا خوا بۆ (پاراستن و سرخستنی) بهنده که ی بهس نیه! کهچی نهوان بهو (پهرستراو) انه ی جگه لهوی (ده یانپهرستن) ده ترستین! ههر که سیکش خوا سه رگهردانی بکات، هیچ راسته پئی که پړکی چنگ ناکه هوئ ﴿٣٦﴾ ههروه ها ههر که سیکش خوا راسته پړی بکات، هیچ گومرا که پړکی نابئ، نابا خوا زالی خاوه ن تۆله ستانندن نیه؟! ﴿٣٧﴾ نه گهر لیشیان بیرسی: کئ تاسمانه کان و زهوی دروستکردوون؟ به جه خترکدرنه وه وه ده لئین: خوا، بلئ: نابا نهوانه تان دیون که له جیاتی خوا لتيان ده پارېنه وه، نابا نه گهر خوا زیانکی بۆم بوئ: نهوان لابه ری زیانه کهینی؟ یان نه گهر بهزه ییه کی بۆم بوئ، نابا نهوان گیره وودو پړگری بهزه ییه کهینی؟ بلئ: خوام بهسه، پشت بهستووان ته نیا پشت بهو ده بهستن (و منیش پشتم بهو قایمه) ﴿٣٨﴾ بلئ: نه ی گه له کهم! ههرچی پیتان ده کری (له دژم) بیکهن، منیش

بكهرم (بۆ نهركى خۆم)، بىگومان له مهودوا ده زانن ﴿٣١﴾ كى نازاريكى بۆ دى، پيساوا زه بوونى دهكات و، نازارو سزايهكى بهردهوام و نه پراوهى به سهردا ده چه سپى ﴿٣٢﴾.

شيكردنه وهى هه ندىك له وشهكان

(شَرَحَ): (أَضَلَّ الشَّرْحَ: بَسَطَ اللَّحْمَ وَنَحْوَهُ، وَفَرَحَ الصُّدْرَ: بَسَطَهُ يَسُورُ إِلَهِي وَتَكِينَةً)، وشهى (شَرَحَ): بريتبه له پان راخستنى گوشت، ياخود يه كلا كردنه وهى، ههروهها شتيوهى گوشت، (وَفَرَحَ الصُّدْرَ) يش مه بهست پتى فراوان كردنى سینهى مروڤه، به هوى پرووناكيبهكى خوايى و، به هوى نارامبى و هيمنيهك كه له خواوه دپته دى.

(لَلْقَائِيَةِ): (الْقَسْوَةُ: غَلَطَ الْقَلْبَ، وَأَضَلَّهُ مِنَ الْحَجَرِ الْقَاسِي)، وشهى (قَسْوَةُ): به پته ويى و رهقبي دَل دهگوترى، له ريشه شدا وشهى (قَسْوَةُ): له (الْحَجَرِ الْقَاسِي) هوه هاتوه، واته: بهردى رهق، (قَاسِيَةً) ش كوى (قَاسِي) يه، (حَجَرٌ قَاسِي، وَأَحْجَارٌ قَاسِيَةً)، بهردى رهق و بهرده رهقهكان.

(مَتَّانٍ): (لَأَنَّهَا تُتَنَّى أَي: تُكَرَّرُ عَلَى مُرُورِ الْأَوْقَاتِ، وَالتَّنْيَ مَا يُعَادُ مَرَّتَيْنِ، وَيَبْصَحُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الثَّنَاءِ)، (مَتَّانٍ) كوى (مُتَنَّى) يه، چونكه ئايه تهكان دووباره دهبنه وه به پتتى دووباره بوونه وهى كاتهكان، (التَّنْيَ) هه ر شتيكه كه دووباره بيتته وه، دهشكونجى (مَتَّانٍ) له (ثَنَاء) هوه هاتبى، له بهر نه وهى ستاييشى خوايان پتده كرى. (نَفْسَعِرُ): (تَغْلَوْهَا قَشْعِرِيَّةً)، (قَشْعِرِيَّةً): به ماناي ته زوو، مچووړكه دى، كه پتست رتاك دى له كاتى سهرمادا، يان له كاتيک دا ئينسان ترسيكى بۆ دى، ياخود حاله تيكى عاتيفيى به هيز پرووى تيدهكات، مچووړكهى پى دادى، ته زوو پى دادى، نه وه پتتى دهگوترى: (قَشْعِرِيَّةً).

(الْمُرْيَ): (خَزِي الرُّجُلُ: لِحِقَهُ انكِسَارَ إِمَّا مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ إِمَّا مِنْ غَيْرِهِ)، (خَزِي الرُّجُلُ) واته: به خۇدا شكانه‌وى تووشبوو، يان له زاق خۇيدا، يان به هوى كه‌سيكى ديكه‌وه ته‌ريق كرابيته‌وه.

(ذِي عَوْجٍ): خاوه‌ن لارىي، (العَوْجُ: العَطْفُ عَلَى حَالِ الْإِنْصَابِ)، (عَوْجُ): برىتيه له شتيك كه پيشى راست بيت، دوايى بنووشتيته‌وه، (عَوْجُ: يُذْرِكُ بِالْبَصْرِ، وَعَوْجُ: يُذْرِكُ بِالْبَصِيرَةِ)، وشه‌ى (عَوْجُ) لاريه‌كه به چاو ببيئى، ده‌گونجى بلىي: (هَذَا الْعُودُ بِهِ عَوْجٌ)، نه‌م داره لارىي تيدايه، به‌لام (عَوْجُ) نه‌ويه كه به عه‌قل و دل ده‌رك بكري، بويه ده‌فه‌رموى: ﴿غَيْرَ ذِي عَوْجٍ﴾، له رووى مه‌عنه‌وييه‌وه و له رووى واتايه‌وه قوپنان لارىي و ناروونىي تيدانيه.

(مُتَشَاكِسُونَ): (الشَّكْسُ: الشَّيْءُ الْخُلُقُ، وَمُتَشَاكِسُونَ أَي: مُتَشَاكِرُونَ لِشَكَاسَةِ خُلُقِهِمْ)، (شَكْسٌ) واته: ره‌وشت دزيو، ره‌وشت خراپ، شرو دپ، (مُتَشَاكِسُونَ: مُتَشَاكِرُونَ)، به ده‌مه‌قاله‌ هاتوو، له‌به‌ر نه‌وه‌ى ره‌وشتيان پيکه‌وه ناپيکه، همه‌ميشه پيکه‌وه خه‌ريكى ده‌مه‌قالتي و مشت و مپو ده‌مه‌دمه‌ن.

(سَلَمًا): (السُّلْمُ وَالسَّلَامَةُ: التَّعَرِّي مِنَ الْأَقَاتِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، وشه‌ى (سَلْمٌ وَسَلَامَةٌ): برىتيه له داپنران له ده‌رده‌ روا‌له‌تيى و په‌نه‌انه‌كان، واته: بى به‌لايى و سه‌لامه‌تيى.

(يَكَاغِي): (الْكَفَايَةُ: مَا فِيهِ سَدُّ الْغَلَّةِ وَبُلُوغُ الْمُرَادِ فِي الْأَمْرِ)، (كَفَايَةُ): برىتيه له شتيك كه بيته‌ هوى كه‌لتن پركرده‌وه‌و، كه‌يشتن به نامانچ له كارى‌كدا.

كه‌واته: (أليس الله يَكَاغِي عبده)، تايا خوا ﷻ بۆ به‌نده‌كه‌ى به‌س نيه، ته‌واو نيه؟ ياني: خوا بۆ تو به‌سه، بۆ پاراستنت، بۆ سه‌رخستنت، بۆ ريتمايى كردنت، بۆ خستنه‌ سه‌ر ريكاى راستت.

(ذِي أَنْقَامٍ): خاوه‌ن تو‌له‌ستاندن، (نَقَمْتُ الشَّيْءَ، وَنَقِمْتُهُ، إِذَا أَنْكَرْتَهُ إِمَّا بِاللِّسَانِ، وَإِمَّا بِالْعُقُوبَةِ)، (نَقَمَ وَ نَقِمَ): به ماناي (عَابَ)ه، (نَقَمْتُ الشَّيْءَ وَنَقِمْتُهُ) نه‌و شته‌ په‌خه‌م ليگرت، نكووليم ليكرد، چ به زمان، چ به سزادان.

(مَكَانَيْكُمْ): (مَكْنَتُهُ فَمَكْنَنَ) واته: توانام پنداو، بوو به خاوهن توانا، باخود جیگیرم کرد، نیشته جیم کرد، (مَكَانِعْكُمْ) واته: چی له تواناتاند ههیه بیکه ن.

(وَيَحِلُّ عَلَيْهِ): سزایه کی بهرده وام دپته سه ری، (حَلَلْتُ: نَزَلْتُ، أَضَلُّهُ مِنْ حَلِّ الْأَحْمَالِ عِنْدَ النُّزُولِ)، (حَلَّ عَلَيْهِ خَيْفًا) واته: دابه زیه لای، (حَلَّ: نَزَلَ)، (حَلَلْتُ) دابه زیم، له هیه وه هاتوه؟ له وه هاتوه کاتی خوئی بارو سواریان هه بووه، و لاخیان پښ بووه، ئنجا که دابه زیون، و لاخه کانیان راگرتوون و باره کانیان کردوونه وه، نه وه پئی گوتراوه: (حَلَّ الْأَحْمَالِ) واته: باره کانیان کردوونه وه، باره کانیان راگرتوون، دواپی بوون به میوان و له لای خاله خوئییه که دابه زیون.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا ﷻ لهو نایه تانه دا که تیمه کردوو مانن به دهرسی سێهم، لهو نۆژده نایه تەدا، سه ره تا باس و به راوردی دوو جوړه که س ده کات: که سێک که دل و سینه ی ناوه لاو گوشاد بووه بۆ ڕووناکیی هیدایه ق خوا، جوړه که سێکی دیکه ش که دل یان ره که له ناست یادی خوا دا، دوا یی خوا ﷻ باسی قورن ان ده کات که به باشت رین فهرموده ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، پێناسه ی ده کات و چهند سیفه ت و چهند شوێنه واریکی قورن ان باس ده کات.

دوا یی خوا ﷻ باسی ناکام و سه ره نجامی شووم و خراپی بێ ڕوایانی سه ته مکار ده کات، دواتر دێته سه ر باسی وێنه هێنانه وه له قورن اندا، پاشان جاریکی دیکه وه سفی قورن ان ده کات، به وه که هیچ لاریی و ناریکیه کی تیدا نه، دوا یی خوا ﷻ وێنه دێتته وه بۆ که سێک که وێرای خوا ﷻ، یا خود جگه له خوا، په رستراوانیکی دیکه ده په رستن، که سێکیش که خۆی ساغ و به کلا کردۆته وه بۆ خوا، به و شیوه یه خوا ﷻ کۆمه لێک باب ته له م نۆژده نایه تەدا ده خاته ڕوو، که کاتی خۆی له پێناسه ی نهم ده رسه دا، تیمه له ده (۱۰) باب ته دا خسته مانه ڕوو.

نجا نه گه ر ته ماشای قورن ان بکه ین، وه ک پێشتریش گوته ومانه: هه ندیکی به ڕوونیی چۆنیه تی پێکه وه په یوه ست بوونی نایه تەکانی دیاره، هه ر کامێکیان وه ک ئالقه کانی زنجیرێک ئه و ی دیکه ده گری، به لām هه ندیک جار پێوستیی به لیۆردبوونه و دی زیاتر ده کات، هه لبه ته تا کو مرۆف زیاتر له قورن ان ورد بێته وه، نه ئیتی زیاتری بۆ ده رده که ون و، راستیی زیاتری ده ستگیر ده بن، لی ره دا خوا ﷻ ناوا ده ست پێده کات:

﴿أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾، ئایا که سێک که خوا سینه ی گوشاد کردوه بۆ ئیسلام، بۆ ملکه چیی، چونکه ئیسلام له نه سلدا

به مانای ملکه چپی و گهرندکه چپی بُو خوا ﷺ، دئی، دوایش وهک شتیکی باو و عورفی بۆته ناو، بُو دوایین په یامی خوا، ئایا که سیک که خوا سینه ی گوشاد کردوه بُو نیسلام و بُو په یامی غوئی، ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّیِّهِ﴾، له نه نجامی ته وهدا که وۆته سهر پرووناکیه که له په ره وردگار یه وه، چاوه پئی ده کری که بکوتری: ئایا وهک که سیک وایه که دَل و سینه ی داخراوه به رانبر به هیدایهت و په یامی خوا؟ به لَم خوا ﷺ به ته عبیریکی دیکه ده بهیئنی، ده فره موئی: ﴿قَوْلٌ لِّلنَّفْسِیةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِکْرِ اللَّهِ﴾، سزای سهخت، پاخود هاوار بُو نهوانه ی دلیان رهقه له به رانبر یادی خوادا، واته: که ساتیک که دلی خوین ناوه لا کردۆته وه، ده روزه ی دَل و سینه ی خوین کردۆته وه بُو هیدایهت و په یامی خوا، پشسوازییان لی کردوه، زور جیان له که سیک که دلی رهق و سهخته، له به رانبر یادی خوادا، شتی سهخت و رهقیش، شتی دیکه ی ناچته نیو، ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِینٍ﴾، نا نهوانه له گومرایه کی روون و ناشکرادان.

نجا خوا ﷺ نهو هیدایهت و روشنایه ی که کهسانی برودار، دَل و سینه ی خوینی بُو ده که نه وهو، به دَل په سندی ده کهن، ده روزه کانی دلی خوینی بُو ده که نه وه، پیتاسه ده کات و ده فره موئی: ﴿اللَّهُ زَلَّ أَحْسَنَ الْخَبَرِ﴾، خوا باشرین فره مایشتی دابه زاندوه، پله پلهش دایه زاندوه، چونکه وشه ی (نزل)، که چاوکه که ی (تَنْزِیل) ه، (نَزَلَ، يُنْزَل، تَنْزِیلًا)، بریتیه له دابه زاندنی شتیک که پله پله و بهش بهش، به پچه وانیه ی (انزال) ه، (أَنْزَلَ، يُنْزَل، أَنْزَالًا)، (انزال) بریتیه له دابه زاندنی په کسهر، قورئان له ماوه ی (۲۳) سالد بُو سهر دَل و سینه ی موباره کی پیغه مبهری خاتهم ﷺ دابه زیوهو، نهویش هه ولیداهو له عه قَل و دلی بروداراندا نیشته جیتی بکات.

نجا دوی نهوه ی خوا قورئان به باشرین فره مایشت پیتاسه ده کات، ده فره موئی: ﴿کَتَبْنَا مُتَشَاهِبًا مَّتَانِ﴾، کتیبیکه، واته: نووسراوده که، ﴿مُتَشَاهِبًا﴾، ویکجوهیه، به شه کانی و نایه ته کانی ویک ده چن، ﴿مَّتَانِ﴾، کوی (مُتَنِّی) به، واته: دووباره

کراوه‌یه، بابه‌ته‌کان له قورئاندا دووباره ده‌بنه‌وه، به‌لام نه‌ک دووباره بوونه‌وه‌ی پروت، به‌لکو بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌و، هه‌رجاریک هه‌ر بابه‌تیک له قورئاندا له جاریک زیاتر، دوو سێ تاکو چه‌ند جار دووباره بیته‌وه، جگه له چه‌ند شونینکی هه‌لۆێردراو، که به ده‌ق دووباره ده‌بنه‌وه، وه‌ک خۆیان، نه‌گه‌رنا نه‌وی دیکه هه‌مووی جیا، هه‌ر جاریک که دێ، به‌شپۆه‌یه‌کی دیکه دێ، به‌تام و چێژنکی دیکه‌وه، بۆ که‌سانیک که ورد سه‌رنجی قورئان بدن و لێی وردبنه‌وه، بۆیان ده‌رده‌که‌وێ بابه‌تیک هه‌ر جاریک که دێ، نه‌تییه‌کی دیکه‌ی هه‌لگرتوه، یاخود گۆشه‌یه‌کی دیکه له و بابه‌ته که ده‌ویستری باس بکری، له‌و جاری دووم و سێهه‌م و چواره‌مدا، که هاتوه، گۆشه‌یه‌کی دیکه خراوته‌ پوو، ﴿مَّثَانِی﴾ هه‌م ده‌گونجی کۆی (مَّثَلِی) بێ، واته: دووان، دووباره، هه‌م ده‌شگونجی کۆی (مَّثَلِی) بێ، له (ثَنَاء) وه‌و شتیک که سه‌نا و ستایشی خۆی پێ بکری، ﴿نَقْشَعُرُّ مِنْهُ جُلُودٌ اَلَّذِیْنَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، پێستی نه‌وانه‌ رێک دێ و مچوپکه‌ی پێدا دێ، که ترس و بیمیان له به‌رانبه‌ر په‌روه‌ردگاریاندا هه‌یه، سام و هه‌یه‌تیا هه‌یه، چونکه وشه‌ی (خَشِیة) له‌گه‌ل (خَوْف) جیاوازیه‌که‌یان نه‌وه‌یه (خَوْف) واته: ترسان، به‌لام (خَشِیة) بریتییه له لێترسان و سام لێ کردن به مه‌زن‌گرتنه‌وه، نه‌وانه‌ی سام و هه‌یه‌تیا به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاریان هه‌یه، پێستیان ته‌زووی پێ دادی، مچوپکه‌ی پێ دادی، چونکه ﴿نَقْشَعُرُّ﴾، واته: (تَأْخُذُهَا الْقَشْعِرُزَّةُ)، واته: مچوپکه‌ی ده‌یگری.

﴿ثُمَّ تَلِیْنُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ اِلٰی ذِكْرِ اللّٰهِ﴾، له سه‌ره‌تاوه مچوپکه به‌ پێستیاندا دێ، ته‌زووی پێ دادی، پێستیان رێک دێ، به‌لام دوا‌یی پێسته‌کانیان و ده‌ل‌ه‌کانیان به‌ره‌و یاد‌ی خوا نه‌رم ده‌بن، له سه‌ره‌تاوه گرژ ده‌بن، دوا‌یی ورده ورده د‌ل و پێستیشیان نه‌رم ده‌بن بۆ ئه‌و هیدایه‌ته‌ی خوا، ﴿ذٰلِكَ هُدٰی اللّٰهُ یَهْدِیْ بِهٖ مَن یَّشَآءُ﴾، نا نه‌و حاله‌ که باسکرا، رێنمایی خواجه و هه‌ر که‌سێک خوا بیه‌وێ پێی راسه‌ رێ ده‌کات، ﴿وَمَن یُّضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾،

هەر که سنجیکش خوا گومرای بکات، هیچ راسته رنکه رنکی نابن، ﴿يَهْدِي
بِهِ﴾، واته: پتی راسته رن دهکات، وشه ی (هدایه) له: ﴿يَهْدِي﴾ هدا، جایه
له واتابه که ی له: ﴿هُدًى﴾ هدا، که له رسته ی پتشی دا هاتوه: ﴿ذَلِكَ هُدًى
اللَّهِ﴾، نا نه وه رننمای خواجه، به لام: ﴿يَهْدِي بِهِ﴾، به مانای رننمای
دهکات، نیه، به لکو یانی: راسته رن دهکات، نه گهرنا خوا هیدایه تی خو ی بو
هه مووان ناردوه و هه مووی رننمای کردوون، به لام نه وانیه یان راسته رن دهکات،
که هیدایه ته که ی خوا ﴿قَبُولٌ﴾ قبول ده که ن و وه ری ده گرن، به لام هه ر که سنجیک
خوا گومرای بکات، له بهر نه وه ی هیدایه تی خوا ی قبول نه کردوه، هیچ راسته
رنی که رنیک بو وی چنگ ناکه وی.

ننجا خوا ﴿بَاسٍ﴾ باسی سه ره نجامی شووم و خرابی نه وانیه دهکات، که پشت له
هیدایه تی خوا ده که ن، ده فره مو ی: ﴿أَفَمَنْ يَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوَّةَ الْعَذَابِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ﴾، ئایا که سنجیک که به هو ی روویه وه، خو ی له سزاو نازاری خرابی روژی
قیامت ده پارتزی، واته: روو (وجه ی) ده کاته پارزهری خو ی، واته: ئایا که سنجیک که
ئاوایه، - به رانبه ره که ی دیسان باس نه کراوه - وه ک که سنجیک وایه که دلیاو سه لامه ت
و، بن مزه په نه؟ ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾، به سه مکارانیش گوترا:
بیچیزن نه وه ی وه ده ستان ده هینا، واته: سزای نه وه ی وه ده ستان ده هینا، که
ده فره مو ی: به رووی خو ی خو ی ده پارتزی مروف سروشتی وایه دهم و چاوو رووی،
له هه موو شوینیکی دیکه ی له لا گرنگتره، نه گهر زهرینکی بو بن، ده ست به دهم
و چاوویه ده گری، به لام نه وانیه مه گهر به روویان و به دهم و چاوویان خو یان له
ناگر بپارتزن، نه گهرنا هیچ هوکارو نامرازینکی دیکه یان نیه، خو یانی پتی له سزای
خراب و سه ختی روژی دوایی و روژی قیامت بپارتزن.

هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: بو یه وا ده فره مو ی: چونکه نه وانیه ده ستان
که له پچه کراوه له پشته وه، یان له پتسه وه، مه جالیان نیه که ده ست هه لیتن
و به دهم و چاو ی خو یانه وه بیگرن.

﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، نهوانه ی پش وانیش به درو یان دانا، چیان به درو یان دانا؟ پیغه مبه رانیان به درو دانان و په یامه کافی خویان به درو دانان، ﴿فَأَنذَرْنَاهُمْ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، تنجا تازارو سزایان بو هات له لابه که وه، به شیوه یه که هه ستیان پی نه ده کرد.

﴿فَإِذَا فَعَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، نیدی خوا (سزای) سه رشو پری و زه بو ونی پی چیژتن له ژبانی دنیا دا، یانی: هر له ژبانی دنیا دا به هو ی پشت کردنه هیدایه تی خواو، به درو دانانی په یامی خواو پیغه مبه رانی خواوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، خوا زه بو ونی و سه رشو پری بو کردن به سزایه که و، پی چیژتن له ژبانی دنیا دا، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، تازارو سزای پوژی دواپی و مه نزلگای کو تایی، گه وره تریشه نه گهر بزنان، واته: نه گهر بزنان بو یان دهر ده که وئی که سزای پوژی دواپی، زور گه وره تره له و دی دنیا، که له نه نجامی بیروایی دا دوو چاری ده بن.

﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، به دلتیایی بو خه لک له م قورنانه دا له هه موو وینه به کمان هیتاوه ته وه، به لکو په ند وه ربگرن، بیران بکه وینه وه، تیگهن، چونکه وشه ی (تَذَكَّرَ): به هه موو نه و واتیانه دی، به مانای: بیرکه وینه وه دی، به مانای په ند وه رگرتن دی، به مانای تیگه یشتی دی، به مانای خو راست کردنه وه دی، که ده فهرموی: له هه موو وینه به کمان هیتاوه ته وه، واته: له هه موو وینه به که بو نه وان پتویست بی، تاکو راستیه کانیاں بو دهر بکه ون، له قالب و بوته یه کی وادا، که بتوانن به چاوی خه یال ته ماشایان بکه ن، چونکه بابه ته مه عنه ویه کان وه ختیک که ده خرینه نیو دوو توپی وینه هیتاوه وه، نه و کاته مروف باشر لیان تی ده گات، چونکه نه و کاته به چاوی خه یالیش ده گونجی سه رنجیان بدات، وه ک دواپی خوا ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، وینه به که دیتته وه.

﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، نهم قورئانه قورئانیکی عه ره بیسه،
واته: پښنه، ﴿غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾، له ږووی بیژه کیسه وهو له ږووی پاراویسه وه
پښنه، له ږووی مانا که شیه وه هیچ نارنیکسی و لاریه کی تیدانیسه، ﴿لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ﴾، خوا ﷻ دایبه زانده به لکو پاریز بکه.

نجا که خوا ﷻ ده فهرموئ: له هه موو وینه به کمان بو خه لک هیناوه ته وه،
به لکو پهنه وه ږیگر، په کیک له وینه کان ده فهرموئ: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا
فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾، خوا ﷻ وینه ی هیناوه ته وه به
پیاوئیک که چهند هاوبه شیکي پتکه وه ناکووک و ناته با خواهنینی و، وینه به کیشتی
هیناوه ته وه به پیاوئیک که تایه ته به پیاوئیکه وه، واته: عایدی یه ک کهسه، یه ک
کهس فهرمانی پتده کات، نجا چ مه به ست پتی نه وه بی: نه وه ی دیکه چهند
خواهنیکی هه، واته: کوئله به، یاخود مه به ست نه وه بی: کارمه ندیکه وه له
چهند به ږیوه به ږیکه وه فهرمانی بو ده چن، به لام نه وه ی دیکه، بهس یه ک کهس
فهرمانی پن ده کات، یه ک مروؤ ناراسته ی ده کات، ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾، نایا
حالیان یاخود، سیفه تیان وه ک په که؟! نه وه ږسیار کردنی نکوولیلیکه رانه به، یانی:
وه ک یه ک نین، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستایش بو خوا، ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾،
(وه ک یه ک نین)، به لام زور به بیان نازان، واته: له بهر نه وه ی زانیا ریان نیه،
بو په جیاوازی له نیتوان ته نیا خواپه رستی و هاوبه ش په رستییدا ناکه، که
بابای هاوبه ش په رست، وه ک که سیکه کو مه لیک خاوه ی هه بن، نه زانئ به فسه ی
کامه بیان بکات، کو مه له خاوه نه کهش پتکه وه ناکووک و ناته بابن، یه کیان بلئ: به و
لاوه ږو، یه کیان بلئ: به ملاوه ږو، یه کیان بلئ: وابه که، یه کیان بلئ: نه خیر
وابکه، کابرا سه ری لن ده شتوئ، به لام بابای خواپه رست وه ک که سیکه که یه ک
کهس، یه ک پیاو، یه ک خاوه نیه تی، یان یه ک به ږیوه بهر فهرمانی پتده کات و
ده لئ: فلان کاره نه نجام بده! نه ویش ده زانئ چی بکات و چوڼ بکات!

دوایی خوا لَا يَخْشَى روو ده کاته پیغه مبه‌ری خاتهم لَا يَخْشَى ده فهرموئ: إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِلَهُمَّ مَيِّتُونَ، به دَنیایی تۆ مردووی و، نه وانیش مردوون، هه ندی له زانایان گوتوو یانه: (مَیِّت) نه گهر به گیره (شَدَّة) بَی، واته: که سَیِّک که له داهاتوودا ده‌مری، به لَام نه گهر (مَیِّت) بَی، واته: مردوو و لَی بۆته و، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَیِّت) و (مَیِّت) ههر به ک واتایان هه یه، به لَام به دَنیایی نه و کاته ی خوا لَا يَخْشَى نه م نایه تانه ی بۆ پیغه مبه‌ری خاتهم لَا يَخْشَى دابه زاندوون، زیندو و بووه، که واته: یانی: تۆ له داهاتوودا ده‌مری، به لَام چونکه له داهاتوودا به مسۆگه‌ری ده‌مری، وه ک ئیستا مرد بَی وایه، وَإِلَهُمَّ مَيِّتُونَ، نه وانیش به دَنیایی ههر ده‌مرن.

ئنجا وه ک توئزهره وانی قورئان گوتوو یانه: نه مه وه لَامی بیئروایه کانه که خوا له باره یانه وه فهرموویه تی: أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرِئْتُ بِهِ رَبِّیَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، واته: یان ده لَیْن: شاعیر یکه چاوه‌ری ده که یین، داخۆ که ی مردنی ده گاتی، مه‌رگی به‌سه‌ر دادی (و قوتار ده‌یین له ده‌ستی)، خوا لَا يَخْشَى ده فهرموئ: تۆش ده‌مری و نه وانیش ده‌مرن.

يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَمَّا إِنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُّصُوت، دوایی به دَنیایی تَبُوه له پۆزی قیامه‌تدا له لای په‌روه‌ردگار تان، ده که ونه ده مه‌قالیی و مشت و مَرو نا کوکیه وه، واته: خوا دادوهر بیتان له نتواندا ده‌کات، که تۆ بانگت کردوون بۆ په‌یامی خوا، بۆ به‌ندایه‌تی بۆ خوا، که مایه‌ی سه‌ره‌رزیی دنیا و دوا پۆژه و، مایه‌ی کوک بوون و ته‌بابوونی مروّقه له‌گه‌ل خۆیدا، له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ریدا، و پَرای نه‌وه‌ی له‌گه‌ل خوای په‌روه‌ردگاریشی دا، بانگت ده‌کردن که خۆیان له هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران بیاریزن، که هاوبه‌ش بۆ خوا دانان ده‌بیته هۆی نه‌وه‌ی مروّف له‌گه‌ل خۆیشتی دا به‌شه‌ر بَی، له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ریشتی دا تَبک بگیری و، خوای په‌روه‌ردگاریشتی لَی نازایی بَی و، له دنیا و دوا پۆژدا مایه‌ی شه‌رمه‌زاری بَی.

دوایی خوا عَلَىٰ هه ره لهو سیاقه دا دهفه رموی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَىٰ اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ إِذْ جَاءَهُ﴾، نایا کنی سته مکارتره له که سیک که درو بو خوا هه لده به ستن؟ درو له سه ره خوا ده کات؟ واته: که ده لئ: خوا هاو به شی هه به و رۆله ی هه به، نه وه درو کردنه له سه ره خوا، کنی لهو که سه سته مکارتره؟ ﴿وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ إِذْ جَاءَهُ﴾، هه روه ها کنی سته مکارتره لهو که سه ی بی پروا ده بن به راستی، دوا ی نه وه ی بو ی هاتوه، خوا عَلَىٰ قورئان و په یامی خو ی ناو ناوه: (صدق)، چونکه راستی گرتوته نیو خو ی، به مانای ته ولوی وشه ی راستی، ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾، پر سیار کردنه که پر سیاری نکو ولیلیکه رانه به، واته: هیچ که سیک سته مکارتر نه لهو که سه ی که درو بو خوا هه لده به ستن و راستی به کیش که بو ی دی، له خوا وه به درو ی داده نئ، بو یه دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَنُوعٌ لِّلْكَافِرِينَ﴾، نایا له دۆزه خدا شوینی حه وانه وه نیه بو بی پروایان؟ به ته نکید با.

﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، نهو که سه ش که که راستی هتیا وه به راستی شی داناه، واته: نهو راستی به راست داناهو، په سندی کردوه، نا نه وانه ن پارێزکاران.

﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾، هه رچی بیانه وئ له خزمهت په روه ردگاریاندا هه بیانه، هه موو شتیکیان هه به، ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، نه وه ش پاداشتی چاکه کارانه، که هه رچی دلیان بیخوازی و داوای بکه ن له خزمهت په روه ردگاریانداو، له رۆژی دوا ییدا، هه بیانه، وه ک خوا عَلَىٰ له سوو په ق (ق) دا دهفه رموی: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾، واته: هه رچی بیانه وئ له ویدا بو یان هه به، زیاده شمان له لایه.

﴿لِلْكَافِرِ اللَّهُ عَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيهِمْ لَعْنُهُمُ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، تا کو سه ره نجام خوا عَلَىٰ خراپترینی نه وه ی کردو بیانه، لیان

بسرشته‌وهو، پاداشتیشیان بداته‌وه به پتی باشرینی نه‌وه‌ی نه‌نجامیان داوه، واته: کرده‌وه خراپه‌کانیان لی ده‌سرشته‌وهو، چاکه‌کانیشیان به‌پتی باشرین کرده‌وه‌ی باشیان، پاداشتیان ده‌داته‌وه، نه‌و چاکه‌کارانه سهره‌نجامه‌که‌یان ناوایه، (ل) ی سهر: ﴿لُكْفِرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾، به‌روالت بو ته‌علیله، به‌آلم له راستیدا (ل) ی سهره‌نجامه، واته: سهره‌نجامیان ناوا ده‌بنی.

﴿الْإِنْسُ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدُهُ﴾، تنجا له وه‌آلمی نه‌وه‌دا که بی‌روایه‌کان پیغه‌مبه‌ری خوابان ﴿وَلَا تَرْسَدُوا دَعْوَانَكُمْ﴾ ده‌ترساندو ده‌پانگوت: په‌رستراوه‌کامان زیانت پتی ده‌گه‌یه‌نن، ده‌فرموی: نایا خوا ﴿وَلَا تَسْأَلُوا عَنْ شَيْءٍ مِنْ دُونِهِ﴾، به‌وانه‌ش که له خوار خواوه‌ن، یاخود جگه له خوان ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ههر که‌سینکیش خوا گومرای بکات، هیچ رینمایکارو، یاخود هیچ که‌سینکی نه‌که بیخاته سهر پی، هیچ راسته‌پیکه‌پیکی نه‌.

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾، هه‌روه‌ها ههر که‌سینکیش خوا ﴿وَلَا تَسْأَلُوا عَنْ شَيْءٍ مِنْ دُونِهِ﴾، ههر که‌سینکیش خوا ﴿وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، نایا خوا زالی خواوه‌ن توله‌نیه؟ به‌ته‌نکید خوا بالا ده‌سته‌و، خواوه‌ن توله‌شه.

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ﴾، الله، نه‌گهر پرساریان لی بکه‌ی: کتی ناسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردوون؟ زور به‌جه‌ختکردنه‌وه ده‌لین: ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بلن: نایا بینوتانن (به‌چاوی عه‌قل و دل، یاخود به‌چاوی سهر)، نه‌وانه‌ی که له جیاتی خوا ده‌یانه‌رستی و لئیان ده‌پارینه‌وه، ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾، نه‌گهر خوا ﴿لَا يَمْلِكُ لِي شَيْءٌ﴾، نایا نه‌و په‌رستراوانه‌ی تیوه‌لابه‌ری نه‌و زیانه

دهبن، که خوا بو منی دهوی؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾، یان نه گهر (خوا) بهزهیه کی بو من بو، چاکه و خیریکی بو من بو، ﴿هَلْ هُنَّ مُنْكِكُنَّ رَحْمَتِهِ﴾، نایا نهو په رستروانه، گیره دهوی بهزهیی خوا دهبن، بهر په رچه دهودی دهبن، ده توانن بهزهیی خوا بگرن و نه هیلن بوم بن؟ ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بلن: خوام بهسه، ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾، پشت بهستووان هر پشت بهو ده بهستن، واته: پشت بهستووانیک که عاقلمه ندن، تیکه بشتوون، نه نیا پشت به خوا ده بهستن، به ته مای لوتف و مهرحه مه ق جگه لهو نین، نه نیا چاویان له بهزهیی و لوتف و کهرهمی نهوه.

﴿قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلَكُمْ﴾، بلن: نهی خه لکه کهم! نهی گه له کهم! نهوهی له تواناندا هیه بیکه، یان له شوینی خو تانهوه چیتان پیده کړی بیکه، ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾، منیش نه نجامه درم، واته: نه نجامه درم بو نهوهی فرمانم پیکراوه، نه رکی خو م جینه چی ده کهم، ئیوه نهوهی یتان چاکه بیکه، منیش نهوهی فرمانم پیکراوه، نه نجامی دهدهم، ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له مهودوا ده زانن (ئیوه سهره نجامتان چوون ده بن، منیش سهره نجامم چوون ده بن، له مهودوا ده زانن که کاره کی ئیوه چی لی هه لدهودری، چ بهرهمیکی ده بن، کارو نه رکه کهی به منیش سپی دراوه، چ بهرهمیکی ده بن؟)، ئیستا ئیمه زور چاک ده زانین چوون بوو، نهوانه ی دژو نه یاری یتغمبه ری خوا ﴿بُوءَ﴾، فریدرانه نیو زبیلدانی میژووهوه، نه ناویان ماوه، نه ریازیان ماوه، نه شوته ناویان ماوه، هیچ شتیکیان نه ماوه، مه گهر وهک په ندو عیبه رت باس بکړین، (ابو جهل، نصر بن العارث، أمیه بن خلف و ... هتد)، یتغمبه ریش ﴿نَهَوهُ﴾، نهوه دیاره ناوو نابانگی و، خیرو بهر که ق په یامه که ی به دنیا دا بلا بوته وه.

ننجا بویه ده فهرمو: له مهودوا ده زانن، ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾، کی نازارو سزایه کی بو دی، زه بوون و سهر شوړی ده کات، ﴿وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّهِمٌ﴾، نازاریکی نیشته جی، به خه ی ده گری نازاریکی نه بر اوه و نه پساوه دیته

سهری، ﴿وَحِجْلٌ عَلَيْهِ﴾، (يَقْعُ عَلَيْهِ وَ يَنْبُتُ عَلَيْهِ)، وهک پښتريش باسم نکر،
 (حَل، يَحِلُّ) له وه وه هاتوه، که کالۍ خوۍ که سيک چوټه مالي خانه خوښه ک به
 ميواني، ته گهر ولاخي پي يووي و بارگه په کي پي يوو پي، باره که ي کردو ته وه و،
 باره که ي خستوه، له وه وه هاتوه، که وانه: (حَلَّ عَلَيْهِ، يَحِلُّ) وانه: (وَقَعَ عَلَيْهِ) پان
 (نَزَلَ عَلَيْهِ) دابه زيه لۍ و که وته سهری.

ټه مېش هه ره شه په کي گه وره و گرنگه، به لام باسي ټه وه ي نه کرده، که نه و
 (محمد) سهره نجامي چو ن ده پي؟ چونکه پښتير باسکراوه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

که سیک خوا ﷺ سینه ی ناوه لا کردبی بۆ نیسلام، بۆ ملکه چیی بۆ خواو،
وه رگرتنی په یامی خوا، پیچه وانیه که سیکه که دلی له ناست یادی
خواد، سهخت و رهق و داخراوه:

خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ،
فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُم مِّن ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۲۲)

شیکردنه وهی ئەم ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱)- ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ﴾، ئایا که سیک که خوا ﷺ سینه ی ناوه لا
کردۆته وه بۆ نیسلام، (الشرح: شق اللحم): (شرح) بریتیه له له تکردن و ناوه لا کردنی
گوشت، که دهفه رموی: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ﴾، (صدر: یانی: سینه، به لام به
ته نکید مه به ست پیتی دلیکه له یتو سینه دا هه یهو، نهویش دیسان مه به ست پیتی دلی
مه عنه ویی و نابه رههسته، نهک دلی گوشتین، ناوه لا کردنیش مه به ست پیتی نه وهیه که
دلی وای لیکردوه ملکه چیی بۆ خواو، بۆ په یامی خوا، نیسلامی بجیته یتو، که دهفه رموی:
﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ﴾، ئەم (ل) ی (لایسلام)، یانی: (لأجل الإسلام)، له بهر
خاتری نیسلام و ملکه چیی بۆ خوا، دلی یه کالۆ یه کلاکردۆته وه.

(۲)- ﴿فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾، سه ره نجام نهو که سه که وتۆته سه ر پووناکییه ک له
پهروه رداره وه، وشه ی (علی) که دهفه رموی: ﴿فَهُوَ عَلَى﴾، (علی: لَتَمَكَّن مِّن النُّورِ)،
بۆ نه وهیه که نهو که سه، چاک دهستی له پووناکیی پهروه ردارگی گیر بووه، (النُّور: مُسْتَعَارٌ

لِلْهُدَىٰ وَوُضُوحَ الْحَقِّ، لِأَنَّ النُّورَ تَنْجَلِي بِهِ الْأَشْيَاءُ)، (نور): خوازاوه ته وه بۆ پَتنمایى خواو، بۆ پروونیی نه وه هقه، که له خواوه هاتهو، چونکه به هوی پرووناکییه وه شته کان دهرده که ون.

۳- ﴿قَوْلٌ لِلنَّفْسِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، وهک له مانای گشتیه که ی دا، گوتمان: لیره دا خوا ﷻ که به پرسارکردنی نکو و لیبیلکه رانه ده پرستی (أَقَمْن)؟ چونکه هه مزه که بۆ پرساری نکو و لیبیلکردنه، نایا که سیک که خوا ﷻ سینه ی گوشاد کردوه بۆ نیسلام، سه ره نجام که وتوته سه ر پرووناکییه ک له پهروه ردگاریه وه، وا چاوه پتی ده کرا بفه رموی: وهک که سیک وایه که دَل و سینه ی داخواه، به رانه به هیدایه تی خواو، که وتوته نیو تاریکایی؟! به لَام له جیاتی نه وه ده فهرموی: ﴿قَوْلٌ لِلنَّفْسِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، واته: که سیک که خوا سینه ی گوشاد کردوه بۆ نیسلام و که وتوته سه ر پرووناکیی له پهروه ردگاریه وه، وهک که سیک نیه که دَلی رهق و سه خته له به رانه به هیدایه تی خواو، تنجا سزای سه خت بۆ دلپه قان له به رانه به یادی خواو به رنامه ی خواو، یانی: خوا ﷻ به به راوردکردنی ناسایی به راوردی نه کردوه و وێرای باسکردنی به رانه به که، که بابایه کی دَل داخواو و سینه ته نگه به رانه به به هیدایه تی خوا، باسی سزایه که شی بکات، ﴿قَوْلٌ لِلنَّفْسِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، سزای سه خت بۆ دلپه قان له به رانه به یادی خواو، وشه ی: (القاسی: الْمُتَّصِفُ بِالْقِسَاوَةِ فِي الْحَالِ، وَحَقِيقَةُ الْقِسَاوَةِ: الْغِلْظُ وَالصَّلَابَةُ فِي الْأَجْسَامِ)، وشه ی (قاسی): که سیکه که ئیستا دَلی سه خت و رهق بَن، چیه تی (قَسَاوَة) یش بریتیه له زیری و، سه ختی و، رهقی له جیسمه کاند (له و شتانه دا که ماددین)، به لَام لیره دا خوازاوه ته وه بۆ دلپه قی و، دلداخواوی له به رانه به هیدایه ت و یادی خواو.

۴- ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، نا نه وانه له گومراییه کی ناشکرادان، (الْمُبِينُ: الشَّيْءُ الْبَيِّنُ، الَّذِي لَا يَخْفَى لِشِدَّتِهِ)، له گومراییه ک دان که هینده پروونه، هیچ په نهان نیه، واته: هه ر که سیک ته ماشای بکات، ده زانی که نه وه زۆر گومراییه.

(الطبري) له ته فسيړه كې خويدا^(۱) ده لئ: (وَجَوَابُ الْإِسْتِفْهَامِ اجْتِرَاءُ بِمَعْرِفَةِ السَّامِعِينَ الْمُرَادَ مِنَ الْكَلَامِ، إِذْ ذُكِرَ أَحَدُ الصَّنَفَيْنِ، وَجَعَلَ مَكَانَ ذِكْرِ الصَّنَفِ الْآخَرِ الْخَبَرَ عَنْهُ بِقَوْلِهِ: ﴿قَوْلٌ لِلْفَنَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾).

واته: وه لامي پرسياړ كړ دنه كه كه ده فهرموئ: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ﴾ - كه وه ك گومان: پرسياړ كړ دني نكو و ليلى كه رانه يه - به وه نيكتيفا كړاوه كه بيسره كان ده زانن مه به ست له و قسه يه چيه؟ چونكه به كيك له دوو شتان باسكړاوه، له شوي شتي دووه مدا هه والي له باره وه داوه به وه كه ده فهرموئ: ﴿قَوْلٌ لِلْفَنَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، سزاي سه خت بو دلړه قان له ناست يادي خوا دا.

كه ده فهرموئ: ﴿مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، نهمه دوو و اتاي هه به:

(۱) - يان (مِنْ) به ماناي (عَنْ)، واته: (عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ)، نه و يش به وه كه وشه ي (قَاسِيَةً) ماناي (المُعْرِضَةِ وَالْمُتَأَثِّرَةِ) واته: پشت هه لكړدوو و سله ميوه وه ي خړاوده تيو، واته: سزاي سه خت بو نه وانه ي كه له ناست يادي خوا دا دليان رده فو، پشتيان له يادي خوا كړدوه و، لبي سله ميوه وه و لبي دوور كه وتو ونه وه.

(۲) - ياخود: ﴿مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، (مِنْ) به ماناي: (مِنْ أَجْلِ ذِكْرِ اللَّهِ، أَي: حَصَلَتْ قِسَاوَةٌ قُلُوبِهِمْ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُذَكَّرَ اللَّهُ)، رده قبي و زبري له دله كاناندا په يدا بووه به هو ي يادي خواوه، كه به ته كيد مه به ست له: ﴿مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، قورثانه، كه زيكري تا بيه ته، ياخود به گشتي به ماناي يادي خواوه، خوا له بير بوون و، په يامي خواوه، ثابن و به رنامه ي خوا به.

له سووره ي (التوبة) دا خوا ﷻ به و شتويه ته عيبر له وه ده كات كه ليره دا هاتوه، ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٢١٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ ۖ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾
 واته: کاتیک سووره تیک داده به زئی، هه یانه ده لئی: (واته له دَل نه خوَش و دهغه له کان) کامه تان نه م سووره ته بر وای بۆ زیاد کردن؟ (خوا ۱۲۵ دهغه رموئی):
 به لَام نه وانه ی بر وایان هیناوه، نهو سووره ته نیمان ی بۆ زیاد کردن و نه وان دَلخوَش (به وهی که سووره تیکی دیکه ش به شیوهی دیکه، له قهرمایشتی خوادا دابه زیوه). به لَام نه وانه ی که دَل یان نه خوَشیی تَدایه، (نه خوَشیی گومان و دوو دَلیی و نیفاق)، نهو سووره ته پیسی بۆ گهَل پیسیه ک که له دَل یاندا هه به زیادی دهکات و به بی پرواییش ده مرن.

نهمه ش ریک وهک نه وه وایه که باران تیک یان به فرو ته رزه یهک دابار تته سه ر دوو شوین، شویتیک یان پارچه زهویه کی به پیتی به ره که تداره، که له نه نجامی نهو ناوه دا که دهبار ی، به شیوهی باران و به فرو ته رزه، دانه وێله ده پروی، جوو، گهنم و، نيسک و، هه رزن و، یان دره ختی میوه، یان سه وزه و، ته په کار ده پروی، واته: شتیک ی لئی ده پروی که خه لک لئی به هره مه نندن، زهویه کی دیکه ش، هه ر هه مان ئاو دابه زیوه ته سه ری، به لَام هه مووی زیخ و به رده، یان هه یچ سه وز ناکات، یا خود دپک و دال سه وز دهکات، هه ر یهک جو ره ئاوه، به لَام به پیتی سه ر وشت و جیاوازی زهویه کان، به ره هه میان و نه وهی که لیمان په یدا ده بن، زور جیاوازه، دژو پیچه وانه ی یه کدییه، قورئانیش هه ر یهک قورئانه و، بۆ ئیمانداران ده بیته هوی زیاد بوونی ئیمان یان و دَلخوَش بوونیان، به لَام بۆ دَل نه خوَشان ده بیته هوی زیاتر دَلنه خوَش بوونیان، چونکه پیتی بی پروا بوون به به شیک له قهرمایشتی خوا، نجا که به شیک دیکه له قهرمایشتی خوا داده به زئی، به وه ش هه ر بی پروا ده بن، که واته: بی پروایه که یان تو ختر ده بیته وه و نه خوَشیه که یان زیاتر ده بن، یان کو مه لیک راستی دیکه داده به زن، نه وانیش نکو و لیمان له راستیه کانی پیتی کردوه، نجا له وانه ش هه ر نکو و لیی ده کهن، نه وه ش ده بیته هوی نه وه که کوفرو نه خوَشیی دَل و ده روونیان سه خترو خه ستر بیته وه.

لهو بارهوه نهو فرهمايشتهی پيغه مبهري ﷺ نه م دهقهی سوننهت دينين، ههرچهنده هندیك له زانايان له بارهی سهنه دهكه يهوه، مشت و مريان ههيه، چهند دهقيكيش لهو بارهوه ههن و، من نهوه يانم هيئا كه له پرووی سهنه ددود، نه گهر راستيش نه بئ، له چاكيه وه نزيك تر بئ و، بيگومان مانايه كه شی راسته:

إِٰمِنْ حَدِيْثِ ابْنِ عَمْرٍ: اَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ: أَيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ أَكْثَرُ؟ قَالَ: أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذِكْرًا، وَأَخْسَنُهُمْ لَهُ اسْتِعْدَادًا، وَإِذَا دَخَلَ الثُّوْرُ فِي الْقَلْبِ انْفَسَحَ وَاسْتَوْسَعَ، قَالُوا: فَمَا آيَةُ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ؟ قَالَ: الْإِنَابَةُ إِلَى دَارِ الْغُلُوْدِ، وَالتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُوْرِ، وَالْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُوْلِ الْمَوْتِ^(۱).

واته: عهبدوللای کوری عومهر (خوا له خووی و بابی رازی بئ)، دهلتی: پیاویک گوئی: نهی پيغه مبهري خوا! ﷺ کام له برواداران عاقلتر و بهوشتره؟ فره مووی: نهوه یان که زیاتر یادی مردن دهکات و، نهوه یان که باشر خووی بۆ ناماده دهکات، کاتیك پووناکیی (هیدایهتی خوا) چوو نهو دلی، نهو دلّه فراوان ده بئ و لیک دهکشیتتهوه، گوئیان: نهی پيغه مبهري خوا! ﷺ نیشانهی نهوه چیه؟ (سئ شتی هه لدان وهک نیشانه بۆ نیشه جئ بوون و سهقامگیر بوونی نهو پووناکییهی هیدایهتی خوا له دلدا) فره مووی: گه رانهوه بۆ مهزلگای نه برپاوه، (واته: یادکردنی پۆژی دوایی و، ههمیشه له بهرچاو بوونی پۆژی دوایی)، دووره پهریزی له مهزلگای فریودهر (دووره پهریزی بهو واتایه نا که هیچی تیدا نهکات، به لکو بهو واتایه که باوهشی پیدانهکات)، خو ئاماده کردن بۆ مردن، پیش دابه زینی مردن.

نهو سئ نیشانهیه، نیشانهی نهوهن که نهو دلّه هیدایهتی خوایی و پووناکیی نیما نی تیدا نیشه جئ بووه.

(۱) أخرجه الحکیم الترمذی فی نوادر الأصول ص ۱۲۵، وغیره، وضعفه الألبانی فی «الضعیفه»:

مەسەلەى دووھەم:

پێنناسەى قورئان بە دە (۱۰) لە سیفەت و شوێنە واره کانی و، ھۆکاری پێی
راستە پێی بوونی و، سەرگەردان و پێی مراد بوونی لێ لادەرانی:

خوایێ دەفەرموێ: ﴿اللَّهُ زَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مَّتَانِي نَفْسَعُ
مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ
هُدًى لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ يُضِلُّوا وَمَنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (۱۲)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە ھەوت بڕگەدا:

۱- ﴿اللَّهُ زَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، خوایێ باشترین فەرماشتی دابەزاندووە، وشەى
(زَلَّ) ئەوە دەگەینێت کە قورئان پلە پلە دابەزیوە، وەک زانایانى شارەزاو پەسپۆرانی
قورئان دەلێن: (زَلَّ مُتَجَمًّا)، واتە: بەش بەش و پلە پلە دابەزیوە، کە ئەوە راستەو قورئان
لە ماوێ (۲۳) سألدا دابەزیووەتە سەر دلی موبارەکی پێغەمبەر ﷺ .

﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، دیارە (أل)ی سەر (الْحَدِيثِ) بۆ ناساندنەو، مەبەست
لە ناساندنەکە لێرەدا بۆ تیکرا (جنس)یە، واتە: باشترین فەرماشتە بە ڕەھایی،
چونکە ئەم قورئانە باشترین ھەوآلە کانی پێغەمبەرانەو، باشترین ماناو مەبەستە
سوود بەخشەکان و، کۆکەرەو ھەترین ماناو مەبەستەکانی گرتوونە خوێ.

۲- ﴿كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا﴾، کتییەکە وێکچووێ، (الطَّبْرِي) دەلێ: (يُشَبِّهُ بَعْضُهُ بَعْضًا، لَا
اخْتِلَافَ فِيهِ، وَلَا تَضَادَّ)، ھەندیکى بە ھەندیکى دەچێ و، ھیچ ناکوکی و دژایەتیی تێدانە.

۳- ﴿مَّتَانِي﴾، دووپاتکراوھەکانە، یان کۆى (مَّتْنِي)یە، یانی: دووان، یاخود کۆى (مَّتْنِي)
یە، کە (مَّتْنِي)اش دیسان ناوھ بۆ ئەوە کە شتیکی ژمێردراو بکێتە جووت، وەک: (مَّتْنِي
وثلث وزباع). کەواتە: ئەگەر کۆى (مَّتْنِي) بێ، یان کۆى (مَّتْنِي) بێ، واتە: مەبەستەکان
تێیدا دووبارە دەکێتەو.

یاخود (مثالی) کوئی (مثنی) به به مانای (ثناء) یانی: پیته لاگوتن، مه به ست نهو دیه که نه م قورانه مه دح و ستایش و سه نای خوی پی ده کری.

۴- ﴿نَفْسَعِرْ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، نهوانی سام و هه به تیان به ران به به ره و رد گاریان هه به، یتستان به هویه ره یتک دی، یتستان مچو و رکوه، ته زووی پی دادی، (اَفْشَعِرْ الْجُلْدَ، إِذَا تَقَبَّضَ تَقَبُّضًا شَدِيدًا كَالَّذِي يَعْضَلُ عِنْدَ شِدَّةٍ بَرْدَ الْجَسَدِ وَرَغَدَتِهِ)، (اَفْشَعِرْ الْجُلْدَ) واته: یتست هاته وه به، یتک هات، گرژ بوو، وه که نهودی که له حاله تی سه رمایه کی زوردا، مروی یتستی یتک دی، یتست کونه کانی خوی داده خات، تا کو نهو گهرمایه کی له نیو جهسته دا هه به نه چته دهر، به پیچه وانیه کانی گهرما بوونه وه به، که یتست کونه کانی خوی ده کاته وه به فه رمای می شک، خوی کار به جی وایدانوه که گهرمای نیو جهسته به چته دهری، له ری تاره فه کردنه وه.

۵- ﴿ثُمَّ تَلِيَنَّ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، دواپی یتسته کانیشیان و، دلّه کانیشیان، به ره و یادی خوا نهرم دهرن، (وَاللَّيْنِ: مُسْتَعَارٌ لِلْقَبُولِ، وَالسُّرُورِ، وَهُوَ ضِدٌّ لِلْقَسَاوَةِ)، وشه: (لَيْن) خوازراوه ته وه بو په سند کردن و دلخویشی و (لَيْن) پیچه وانیه سه ختی و په قیه.

۶- ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾، نا نهوه ریتمای خواجه، راسته ری ده کات به هوی (نهو ریتمای) وه، ههر که سیک که به هوئی.

۷- ﴿وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ﴾، ههر که سیک خوا گومرای بکات هیچ ریتمای کاریک، یاخود هیچ راسته ریکه ریکی ده ست ناکه هوئی، له شوینی دیکه ده فه رموی: ﴿قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ﴾ (البقرة: ۱۲۰) ریتمای ته نیا ریتمای خواجه، ته نیا خوا ده زانی ریتمای راست چونه وه، به کوئی دایه وه، خه لکی بو ریتمای ده کات؟

کورته باسیک له باره‌ی

ده (۱۰) له سیفه‌ته‌کانی قورئان و خوینه‌ره‌کانیه‌وه

له‌به‌ر پۆشنایی نایه‌تی (۲۳) سووره‌تی (الزمر) دا:

که‌ئه‌مه‌ ده‌فه‌که‌یه‌تی: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۖ﴾ له‌م نایه‌ته به‌رزو به‌پنزه‌دا، خوا‌ی به‌رزو مه‌زن به‌ ده (۱۰) سیفه‌تان پێناسه‌ی قورئان و کاریکه‌رییه‌کانی قورئانی کردوه، له‌سه‌ر که‌سانیک که‌ ده‌یخوێننه‌وه، ئە‌مه‌ش هه‌له‌پنجانی خۆمه‌، به‌ئێ‌ ته‌فسیره‌کان زۆر شتیان باس‌کردوه، به‌لام نه‌مبینیوه به‌م شیوه‌یه، له‌م نایه‌ته‌ مو‌با‌به‌که‌دا، ئە‌مو خه‌سه‌له‌ته‌ بۆ قورئان و، خوێنه‌رانی قورئان و، کاریکه‌رییه‌کانی قورئان خرابنه‌ ڕوو:

۱- (اللَّهُ) خوا ﷻ سه‌رچاوه‌ی قورئانه، چونکه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، که‌واته: (اللَّهُ) خوا ﷻ سه‌رچاوه‌ی قورئانه‌و، خواش ﷻ خاوه‌نی سه‌رجه‌م ناوو سیفه‌ته به‌رزه‌کانه، چونکه‌ خوا (اللَّهُ)، خاوه‌نی سه‌رجه‌م ناوو سیفه‌ته‌کانه‌و، ناوی (اللَّهُ) کۆکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو سیفه‌ته‌کانه‌ له‌ نیو‌بشیاندا په‌روه‌ردگار‌تیی و، به‌ده‌یه‌ته‌رایه‌تیی و، خاوه‌ندار‌تیی و، حکوم‌رایتیی، ... هتد، ئنجا که‌ خوا ﷻ سه‌رچاوه‌ی قورئانه، مانای وایه‌ ئە‌و قورئانه خوا ﷻ سیفه‌ته‌کانی خۆی تێدا دره‌وشاندوونه‌وه، بۆیه‌ یه‌کیک له‌ خواناسان ده‌‌ئێ‌: (لَقَدْ تَجَلَّىٰ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ لِلنَّاسِ) به‌ دلنایی خوا له‌ کتییی خۆیدا دره‌وشاوه‌ته‌وه بۆ خه‌لک، هه‌لبه‌ته‌ بۆ که‌سانیک، که‌ باش سه‌رنجی به‌دن و، له‌گه‌‌لی ئاویته‌ بن و، قه‌دری بزائن.

(۲) - (نَزَّلَ): کهواته: قورئان به پله پله و له ماوهی (۲۳) سالاندا دابه‌زیوه، که ههر نه‌وه بو خوی - که قورئان له ماوهی (۲۳) سالاندا دابه‌زیوه - موعجیزه‌یه‌کی سه‌ربه‌خویه، چونکه تیمه ده‌بینین مروّقه‌کان نه‌مروّ قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن سه‌بینه‌ی هه‌لیده‌وه‌شینه‌وه، به‌لام نهم قورئانه مه‌زنه فه‌رمایشتی خواجه، له ماوهی (۲۳) سالان دا، ئنجا قسه‌یه‌ک که له سه‌ره‌تای (۲۳) ساله‌که‌دا کردوویه‌تی، له‌که‌ل نه‌وه‌دا که له کۆتایی (۲۳) ساله‌که‌دا کردوویه‌تی، هه‌مووی وه‌ک ئالقه‌کانی زنجیر یه‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه، بێجگه له خواش وَاللّٰهُ هیچ که‌سیکی دیکه توانای نه‌وه‌ی نیه، به‌و شیوه‌یه فه‌رمایشت به‌فرموی.

(۳) - ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾: خوا قورئانی به: ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾، باشت‌ترین فه‌رمووده وه‌سفرکردوه، (حدیث) به مانای هه‌واله‌و به مانای قسه‌یه، (الْحَدِيثُ: الْخَبْرُ، الْكَلَامُ)، ئنجا ئایا قورئان له چ ڕوویه‌که‌وه باشت‌ترین فه‌رمایشته؟ ده‌لێین: ههم له ڕووی واتاو ئیوه‌پۆکیه‌وه، ههم له ڕووی بێزه‌کانیه‌وه، ههم له ڕووی پێکهاته‌ی پیت و وشه‌و بره‌گه‌کانیه‌وه، واته: قورئان باشت‌ترین فه‌رمایشته: أ- له ڕووی پاراوی و ڕوونیه‌وه، ب- له ڕووی ڕه‌وانبێزیه‌وه، ج- له ڕووی ماناو ئیوه‌پۆکیه‌وه.

(۴) - ﴿كُنْبًا﴾: قورئان وێرای نه‌وه‌ی که فه‌رمایشته ده‌بیستری و ده‌خوێترێته‌وه، ده‌گوتری، کتیبیه (کتاب) واته: نووسراوه، ههم به‌شیوه‌ی خوێنراوه (مقروء) قورئان له‌به‌ر ده‌ستی تیمه‌دا هه‌یه، که له ڕیی قورئان خوێنه‌کانه‌وه به ته‌واتور به تیمه‌گه‌شته‌وه، ههم به نووسراویش له‌به‌ر ده‌ستی تیمه‌دا هه‌یه، واته: نه‌و باشت‌ترین فه‌رمایشته‌ی خوا، ههم قورئانه‌و، ههم کتیبیه، ههم خوێنراوه‌یه‌و ههم نووسراوه، ههم خوێنراوه‌یه‌و ده‌بیستری، ههم نووسراوه‌و ده‌خوێترێته‌وه.

(۵) - ﴿مُتَشَبِّهًا﴾: قورئان، وێکچووه، هه‌ندیکه به هه‌ندیکه ده‌چێ، (أَي: مَعَانِيهِ مُتَشَابِهَةً فِي صَحِيحَتِهَا وَأَحْكَامِهَا وَابْتِنَائِهَا عَلَى الْحَقِّ وَالصِّدْقِ، وَالْقَاطِلَةُ مُتَمَازِلَةً فِي الشَّرَفِ وَالْفَضَاةِ وَالْإِصَابَةِ لِلْأَعْرَاضِ مِنَ الْمَعَانِي)، هه‌ندیک له ڕوونکه‌ره‌وانی قورئان ئاوايان وشه‌ی (مُتَشَابِه) شیکردۆته‌وه.

واته: و اتاکانی و یکده چن له ږووی راستیه وهو، یاساکانی لهو ږووهو که له سهر هه ق بنیاتراون، بیژه کانی و یکده چن له ږووی شه ږه ف و ږوونیی و پاراوییه وهو، لهو ږووهو که مانایه کان ده پیکن، بویه خوا ﷺ له سووره ق (النساء) دا ده فهرموئ: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (٢٨٧)، واته: ثابا له قورنانه وهو ږانامینن، نه گهر له لای جگه له خواوه بووایه، نارپیکیی و ناکوکیی زوړیان تیدا ده بینیی.

به لآم لیږدها ده بی وریابین، (مُتَشَابِهَات) که لیږدها هاتوه، مانایه که ی جیا به له وشه ی (مُتَشَابِهَات) که له سووره ق (آل عمران) دا هاتوه، که ده فهرموئ: ﴿مِنْهُ مَا يَنْتُحِكُمْتُ هُنَّ أُمُّ الْكُتُبِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٍ﴾ (٧)، واته: له قورنن ثابته تانیکیی مو حکم هه ن و هه ندیکشیان (مُتَشَابِهَات)ن، زوړ به ی زانایان مانای (مُحْكَمَات) یان ناوا لیکداوه ته وه: (وَاضِحَاتٍ الْمَعْنَى) مانایه که یان ږوشنه، به لآم (مُتَشَابِهَات) یان به وه لیکداوه ته وه، که زیاتر له واتیه که هه لده گرن، یا خود واتای ویکچوو یان هه ن.

لیږدها که ده فهرموئ: ﴿مُتَشَابِهَاتٍ﴾، مه به ست پتی نهو دیه که قورنن، هه م واتایه کانی، هه م بیژه کانی پیکده چن، هه ندیکیی به هه ندیکیی ده چن له ږووی راستیی و تهواوییی و، له ږووی له نامانجدان و، له ږووی ږهوانبیزیه وه.

به لآم له سووره ق (آل عمران) دا، خوا عزوجل به شیوه یه کی دیکه باسی قورنن ده کات، ده فهرموئ: ﴿مِنْهُ مَا يَنْتُحِكُمْتُ هُنَّ أُمُّ الْكُتُبِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٍ﴾ (٧)، آل عمران، (مُحْكَمَات) کوی (محکم) ه، واته: قاییم و پته و، بی درزو که لین، یانی: ثابته تانیکیی مانا ږوشنن، به لآم هه ندیکیان له ثابته کات (مُتَشَابِهَات)ن، واته: مانای ویکچوو یان هه ن، یا خود زیاتر له واتیه که هه لده گرن.

(٦) - ﴿مَثَانِي﴾: وهک پشتر باسما نکرده، یان کوی (مَثْنِي) یه، یا خود کوی (مَثْنِي) یه، (مَثْنِي) واته: دووان، (مَثْنِي) واته: (اِثْنَيْنِ اِثْنَيْنِ) دووان دووان، وهک خوا ﷺ ده فهرموئ:

﴿مَنْى وَتَلْت وَرَبَّعَ﴾ (۲) النساء، واته: دوو دوو و سى سى و چوار چوار، كهواته: (مَنّاي) چ كوى (مُنّى) بىّت، واته: دووان، چ كوى (مُنّى) بىّت، واته: دوو دوو، ههردووکیان مه بهست پىيان پى دووباره بوونه وهیه، واته: نایه ته گانی قورنات دووباره ده بنه وه، واتاو مه بهسته گانیان تیدا دووباره ده بنه وه، به لام هه رجاره به تام و چىژیک، وهك له سووره تى (الحجر) دا، خوا ﷻ ده فهرموى: ﴿وَلَعَدَّ اٰیٰتِكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَنٰفِی وَالْقُرْءَانَ الْعَظِیْمَ﴾ (۸۷)، واته: به دنیایی به تومان داوه ههوت له (مَنّاي)، (ههوت لهو نایه تانه ی که دووباره ده بنه وه)، قورناتی مه زنیسمان به تو داوه.

(مَنّاي) وىرای نه وه که ده گونجى كوى (مُنّى) بىّت، یان كوى (مُنّى) بىّت، به مانای: دوو دوو، ده شگونجى مه بهست پىی دوو دوو نه بى، به لكو مه بهست پىی (نساء) بى، یانی: سه ناو مه دح و ستایشى خوا ﷻ له میانی قورناتدا ههیه. ننجا نایا بوچی خوا ﷻ قورناتی وا دابه زاندوه، که مه بهسته گانی تیدا دووباره ببه نه وه؟

چونکه دووباره بوونه وه زورجاران مانایه که زیاتر پۆده چوینى و زیاتری داده مه زینى له دل و عه قلى مروّفا، ههروهك دایکمان عایشه (خوا لى پازى بى) له وه سفى فسه کردنى پىغه مبهردا ﷻ گوتوویه تى: پىغه مبهرى خوا ﷻ که فسه یه کی ده کرد، سى جاران دووباره ی ده کرده وه.

هه له به ته هه موو فسه یه کی سى جاران دووباره نه کردۆته وه، به لام هه ندیک جار که مه بهستى بوو بى، سى جاران فسه یه کی دووباره کردۆته وه، بو نه وه ی چاک لى تىبگهن، له چهند فهرمووده یه کیشدا هاتوه ده لى: پىغه مبهر ﷻ سى جاران وایفه رموو.

(۷) - ﴿نَفْسَعِرُّ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِیْنَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾، نهوانه ی سام و هه یه بیتان به رانبه ر به پهروه ردگاریان ههیه، یاخود له پهروه ردگاریان ده ترسین به مه زن گرتنه وه، پىستیان مچوپرکه ی پیدادى به هو ی قورنانه وه، ته زووی پیدادى، (نَفْسَعِرُّ: اَي تَأْخُذُهَا الْقَشْعِرِيزَةُ)،

(فَشْعِرِيْرَةً) به کوردیی به مانای مچووپکهو ته زوویه، یانی: رَیْک هاتن و گرژ بوون، نهمه ش نه وه ده گیه بنی که مروّف هه تا زیاتر خوا ۱۱ بناستی، زیاتر له فره رمایشته که ی تیده گات و زیاتر قه دری فره رمایشته که ی ده زانی، چونکه ده قه رموی: ۱۲ نَقْشِعُرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۱۳، نه وانه ی ترس و سام و هه بیه تیان به رانبهر به په روه ردکاریان هه به، به هو ی قورئانه وه، پیستیان رَیْک دئی و مچووپکه ی پیدادی.

(۸) - ۱۴ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ۱۵، دواپی پیسته کانیشیان و دلّه کانیشیان به ره وادی خوا نهرم ده بن.

(۹) - ۱۶ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ۱۷، نهمه ش سیفه تیکی دیکه به، که خوا ناوی له قورئان ناوه: ۱۸ ذِكْرِ اللّٰهِ ۱۹، یادی خواو، باسی خوا، لیره دا ده گونجی بلّین: له کاتیکدا نه وانه ی قورئان ده خوینن، باسی سزای خوا ده کرى، باسی دادگه ریی خوا ده کرى، باسی مه زنیی و به رزیی خوا ده کرى، نه وانه مچووپکه یان پیدادی و، پیستیان رَیْک دئی و گرژ ده بن، به لّام کاتی باسی به زه یی خواو، پاداشتی خواو، میهره بانیی خوا، ده کرى، دلّیان نهرم ده بن و پیستیان نهرم ده بن.

(فخر الدین الرازی) قسه به کی جوانی له و باره وه هه به له ته فسیره که یدا^(۱) ده لی: (قَالَ الْمُعَقِّقُونَ مِنَ الْعَرَفِيِّ قَالُوا: السَّائِرُونَ فِيْ مَبْدَأِ اِجْلَالِ اللّٰهِ، اِنْ تَنْظُرُوْا اِلٰى عَالَمِ الْجَلَالِ طَاشُوْا، وَاِنْ لَاحَ لَّهُمْ اَثَرٌ مِنْ عَالَمِ الْجَمَالِ عَاشُوْا).

واته: لیکۆله ره وان له خواناسان گوتوو یانه: نه وانه ی که به ره و خوا ده چن، له سه ره تایی به مه زنگرتنی خواوه، کاتیک که ته ماشای جه لال و هه بیه تی خوا ده که ن، هو شیان سه رسام ده بی، به لّام کاتیک که شوینه وارَیْک له جوانیی و میهره بانیی خوا یان بو در ده که وئی، به وه زیندوو ده بنه وه و ده ژینه وه.

(۱۰) - ۲۰ ذٰلِكَ هُدٰى اللّٰهُ يَهْدِيْ بِهٖ، مَنْ يَشَآءُ ۲۱، نهمه رینمایی خوا به، (قورئان رینمایی خوا به)، خوا به هو ی نه و رینماییه وه، هه ره که سی بیه وئی، راسته رپی ده کات

واته: به نامانجی ده‌گه‌یه‌نی و به مرادی ده‌گه‌یه‌نی، دوابی ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ هەر که‌سی خوا گومرای بکات به پیتی ئەو یاسایانه‌ی که له ژبانی مروّفا دابنانون، ئەوانه‌ی که به‌رهو هیدایه‌تی خوا دین، هیدایه‌تی خوا قبول دکه‌ن، خوا هیدایه‌تیان بۆ زیاد ده‌کات و راسته‌ی پتیا ده‌کات: ﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَنَهُمْ تَعْمَهُمْ﴾ (۱۷) محمد، واته: ئەوانه‌ی پتی راستیان گرتوه، پتیمایان بۆ زیاد ده‌کات، یاخود راسته‌ی پتیا ده‌کات، هیدایه‌تیان بۆ زیاد ده‌کات، ئەو هیدایه‌ته‌ش که زیاد ده‌کرت، بریتیه له‌به‌ر چاو و پوونکردنه‌وه‌یان و دل دامه‌زرانیان له‌سه‌ر هیدایه‌تی خوا، راسته‌ی پتی بوونیان، هه‌روه‌ها پارێزکاریشیان پتیده‌به‌خشی، به‌لام هەر به‌پتی یاسای خوا: ئەوانه‌ی پشت له‌یادی خوا ده‌که‌ن، گومرا دهن، خوا ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۷) فصلت، واته: گه‌لی سه‌موودمان پتیمای کردن، به‌لام ئەوان کۆتیریان به‌سه‌ر پتیمای (خوا) دا هه‌لبێژارد.

تێستاش هه‌وت ده‌قان دێنن که تیشکی زیاترمان بۆ ده‌خه‌نه سه‌ر هه‌ندیک له‌ برگه‌و وشه‌کانی ئەم نایه‌ته‌ موپارده‌که، که وه‌ک گومان: ده (۱۰) خه‌سه‌لت و سیفه‌تی قورئان و هه‌لگرانی قورئان و، خوێنه‌رانی قورئان ده‌خاته‌ روو، شوێنه‌واره‌کانی قورئان له‌ که‌سانیکدا که ده‌یخوێنن و له‌گه‌لیدا کارلێک ده‌که‌ن:

(۱) - خوا ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ له‌ سوورته‌ (العشرا) دا، ناوا قورئانمان بۆ ویتنا ده‌کات ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَرًّا مُّسَدًّا عَٰمًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضَرُّهَا لِلنَّاسِ لَأَلْهَمُنَّ نِفْكَرًا﴾ (۱۸) واته: نه‌گه‌ر ئەو قورئانه‌مان دابه‌زاندبایه سه‌ر چیا به‌ک، کتوێک، ئەو کتووت ده‌بینی: به‌ ترس و له‌رز ده‌بوو و پارچه‌ پارچه‌ ده‌بوو، لێک ده‌بووه، له‌ سام و هه‌یه‌تی خوا، ئەو ویتانه‌ بۆ خه‌لکی دێنینه‌وه، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه. بیر بکه‌نه‌وه که ئەم قورئانه‌ فه‌رمایشتی خوا به‌و، ئەو فه‌رمایشتی خوا به‌و، نه‌گه‌ر خوا دایه‌ زاندبایه سه‌ر چیا به‌کی سه‌خت ده‌ترساو، پارچه‌ پارچه‌ ده‌بوو!

(۲)- هەر له باره‌ی کاریگه‌ری قورئانه‌وه ئهم ده‌قه‌ش دینین: **إِعْنِ جُنَيْدٌ بِنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ، فَلَمَّا بَلَغَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخُلُقُوتُ﴾، (أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ، أَمْ عَنْدهُمْ غَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُسْتَطْرُونَ)، قَالَ: كَادَ قَلْبِي أَنْ يَطِيرَ، وَذَلِكَ أَوَّلُ مَا وَقَرَ الْإِسْلَامُ فِي قَلْبِي، أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٥٧٣، وابن ماجه: ٨٣٢ وغيرهما).**

واته: جوبه‌یری کوری موتهیم له بابی ده‌گێڕته‌وه گوتووینه‌تی: گویم له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو له نوێژی شێواندا سووره‌تی (الطور) ده‌خوێند: ﴿وَالطُّورِ ١﴾ وَكُتِبَ مَسْطُورٌ ٢﴾ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ٣﴾ وَالْيَتِيبَ الْمَعْمُورِ ٤﴾ وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعِ ٥﴾ وَالْبَحْرَ الْمَسْجُورِ ... ٦﴾، تاكو ده‌گاته نه‌و شوینه‌ی كه ده‌فه‌رموێ: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخُلُقُوتُ﴾ ٧﴾، واته: ئایا نه‌وانه به بن شت دروستكران، به‌بن به‌دیهینه‌ر په‌یدا كران، یاخود خۆیان به‌دیهینه‌ری خۆیانن؟ (كه هه‌ردووکیان مه‌حالن، مه‌حاله شتیك په‌یدا بكړی و په‌یداكهری نه‌بی، مه‌حالیشه شتیك خۆی خۆی په‌یدا كرد بی، كهواته: نه‌گه‌رتکی دیکه هه‌یه كه ئه‌ویش خوا به‌دیهینه‌ره)، هه‌تا ده‌گاته (مُسْتَطْرُونَ)، ده‌لێ: خه‌ریك بوو دلم بفری (ئه‌وه‌نده کاریگه‌ر بوو نه‌و قورئانخوێندنه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ)، نه‌وه یه‌كه‌مجار بوو كه ئیسلام چوو ده‌لمه‌وه‌و خوا هیدایه‌تی دام.

(۳)- یه‌كێك له زانایان قسه‌به‌کی جوان ده‌كات ده‌لێ: **(لَقَدْ تَجَلَّى اللَّهُ فِي كِتَابِهِ لِلنَّاسِ، بِهِ دَلِيلًا يَهْدِي خَوْا لَه كَتِيبِي خَوِيدَا بُوْ خَه لَك دره‌وشاوه‌ته‌وه، چونكه قسه‌ی هه‌ر كه‌سیك ده‌رخه‌ری چیه‌تی نه‌و كه‌سه‌یه، فه‌رمایشتی خواش سیفه‌ته‌كانی خۆای تێدان، زانیاری خوا، حیکمه‌تی خوا، به‌زه‌یی خوا، میه‌ره‌بانیی خوا، مه‌زنی خوا، به‌رزی خوا، سیفه‌ته‌كانی خوا، له فه‌رمایشتی خوادا دره‌وشاونه‌وه).**

(۴)- هه‌ر له‌و باره‌وه ده‌قیکی دیکه دینین كه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووینه‌تی: **إِذَا أَفْشَعَرُ جِلْدُ الْعَبْدِ مِنْ مَخَافَةِ اللَّهِ، تَحَاتَّتْ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا يَتَحَاتُّ عَنِ الشَّجَرَةِ الْبَالِيَةِ وَرَقُهَا**

(ذكره الحكيم: (٣٩٥/١)، والبزّار: (١٣٢٢)، قال الهيثمي (٣١٠/١٠): فيه أم كلثوم بنت العباس، ولم أعرفها، وبقيّة رجاله ثقات، وأورده الألباني في السلسلة الضعيفة (٢٣٤٢/٥)).

واته: کاتیک مروّقی برودار له ترس و سام و ههیه ق خوا، پیستی ریک دی، ته زووی پیدادی، گوناوه کافی لئی هه لده وهرن، و دک چوّن دره ختیکی شربوو، (واته: دره ختیک که کهوتوته گه لاریزان) گه لایه کافی لی ده کهونه خوار.

(٥) - نه مهش ده قیکی دیکه یه: عَنْ ثَابِتِ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: قَالَ فَلَانٌ: إِنِّي لَأَعْلَمُ مَتَى يُسْتَجَابُ لِي! قَالُوا: وَمِنْ أَيْنَ تَعْلَمُ ذَلِكَ؟ قَالَ: إِذَا افْتَشَعْتُ جِلْدِي، وَوَجَدْتُ قَلْبِي، وَقَاضَتْ عَيْنَايَ، فَذَلِكَ حِينَ يُسْتَجَابُ لِي^(١).

واته: سابیتی بونانی گوتوو یه ق: فلانکهس گوتوو یه ق: (واته: له زانابه کهوه له خوا ناسیکه وه هیناویه ق)، من ده زانم که ی وه لامم دهر رته وه؟ (کاتی دوعا ده کهم، که ی دوعاکم گیرا ده بی!) گوتیان: چوّن ده زانی؟ گوتی: هه ر کاتیک پیستم مچوو پرکه وه ته زووی پیداهات و، دلم جوولوو له رزی و، چاوه کانم فرمیسیان پیداهات، نه وه نه و کاته یه که ده زانم وه لام دهر رتمه وه.

نه وه ی نه و گوتوو یه ق: به لای منیشه وه شتیکی نه زمونکراوو جه ربینراوه و، بهندهش نه و حالته م بو دهر کهوتوه، نه و کاتانه ی ده زانی پارانه وه که ت قبوو له ده بیت، هه ست به نارامیی و نوخرتیک و دل فه راحیه ک و شادمانیه ک ده که ی که وه سف ناکری.

(٦) - (فخرالدین الرازي) له ته فسیره که ی خویدا^(٢) هم ده فه ی هیناوه: (قَالَ: فَتَادَةُ: الْقُرْآنُ دَلَّ عَلَى أَنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ مَوْصُوفُونَ بِأَنَّهُمْ عِنْدَ الْمَكَاشِفَاتِ وَالْمُشَاهَدَاتِ تَارَةً تَقْشَعُرُ جُلُودَهُمْ، وَأُخْرَى تَلِينُ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ، وَلَيْسَ فِيهِ أَنْ غَفُولُهُمْ تَزُولُ، وَأَنَّ أَعْضَاءَهُمْ تَضْطَرِبُ، فَقَدْ هَذَا عَلَى أَنَّ تِلْكَ الْأَحْوَالُ لَوْ حَصَلَتْ لَكَانَتْ مِنَ الشَّيْطَانِ).

(١) جامع البيان: ج ٢٣، ص ١٩٩.

(٢) مفاتيح الغيب ج ٣٦، ص ٢٥٠.

واته: قەتادە دەلتی: قورئان ئەو دەگەیهنتی که دۆستانی خوا له کاتیک دا هەندیک شتیان بۆ دەردەکهوئ و هەندیک شت دەبینن، جاری وا هەبە پستیان ریک دئی و مچورکهیان پێدادی، جاری واش هەیه پست و دلیان نەرم دەبی بەرهو یادی خواو، بەلام له قورئاندا باس نەکراوه که دۆستانی خوا عەقلیان له لای خۆیان نامینئ و بیهۆش دەبن و، ئەندامەکانیشیان جموجۆلتیکی خراب دەکەن، کهواته: ئەو حالانە که پەیدا بوون، مانای وایه له شەیتانەوهن.

ئەو بەرەهایێ گوتووێتی: بەلام من پێموایه که بەو پەهایێ قسە کردنهش باش نیه، چونکه هەیه دلەکهی تەحەممولی ئەوه ناکات که له خواوه بۆی دادەبەزئ، واته: مەرج نیه له شەیتانەوه بی، مەرج نیه بۆ خۆ نواندن (قەشیل) وایکات، چونکه هەیه دەنگیکی لێدئی و، چریکه بهک دەکات، یاخود بیهۆش دەبی، یان حالەتیکێ بەسەر دادی، ناگونجئ به پەهایێ بلێن: ئەوانه هەموویان له شەیتانەوهن، بەلکو جاری واش هەیه لهوهوهیه دلەکهی تەحەممولی ئەوه ناکات که دادەبەزێته سەری، که خوا ﷻ له زانیاری و ئیلهامی غیر دایده بەزێتته سەر دئی.

(٧) - (فخر الدین الرازی) هەر له سەرچاوهی پێشودا، دەلتی: (الشیخ أبو حامد الغزالی) له کتیبی (احیاء علوم الدین) دهکەي خۆی له باسی (سَمَاع) دا، باسی ئەوه دهکات که هەندیک لهوانه ی ئەهلی تەزکیه و تەصهوفن، کاتیک هەندیک شیعریان بۆ دهخوێرنهوه، جاری وا هەیه حالەتیکێ نانااسیایان بۆ دروست دەبی، بیهۆش دەبن، یان دهکونه حالەتیکێ نانااسایی، بەلام له کاتی گوێگرتن له قورئاندا، ئەو حالەتیان بۆ دروست نابن.

(فخر الدین الرازی) وهک قسە کردن لهسەر ئەو قسەیهی (الغزالی) دا دهلتی: (إِنِّي خُلِفْتُ مَخْرُومًا عَنْ هَذَا الْمَغْنَى، فَلَبِّي كُلَّمَا تَأَمَّلْتُ فِي أَسْرَارِ الْقُرْآنِ، أَفْشَعَرُ جِلْدِي، وَقَفْتُ شَعْرِي، وَحَصَلَتْ فِي قَلْبِي دَهْشَةٌ وَرَوْعَةٌ، وَكُلَّمَا سَمِعْتُ بَلَدَ الْأَنْعَارِ، غَلَبَ الْهَزَلُ عَلَيَّ، وَمَا وَجَدْتُ الْبَقَّةَ فِي نَفْسِي مِنْهَا أَثَرًا)، واته: من بێهشم لهو

حاله ته، لهو واتايه، به لام هه ر كاتيک كه له نهيتيه كافي قورئان ورد ددهمهوه، پيستم ريک دي، (واته: ته زووی پيدايي)، مووه کانم ددهو ستن و، سه رسامي و خوشحاليه که له دلما پيداده بي، به لام هه ر كاتيک نهو شيعرانه ده بيستم، حاله تيکي کالته پيکردن له مندا پيداده بي، به هيچ شيوه په که نهو شوتنه واره ي که به هو ي قورئان خویندنه وه له دلما پيداده بي، به هو ي بيستني نهو شيعرانه وه ليم پيدانايي.

ميش به گشتي قسه که ي (فخر الدين الرازي) پشتگير ده که م و پشت راستي ده که مه وه، قسه که ي راسته، به لام ده بي نه وه ش برانري که هه موو که شيش وهک (فخر الدين الرازي) له قورئان تيناگات، تا کو ناوا پي کارتيکراو بي، بويه له وانه په هه بي له شيعره که باشر تبيکات و حاله تيکي پرووحی بو پيدايي که به هو ي بيستني قورئانه وه، بوي پيدا نه بي، له بهر نه وه ي له قورئانه که تيناگات.

به لام به گشتي راسته، نه وه ي ده بي مرو ف پي کارتيکراو بي، ده بي فه رمايشتي خوا بي، بهو نه ندازه ي به فه رمايشتي خوا کارتيکراو ده بي و، به هره مه ند ده بي، نابي به هيچ شتيکي ديکه ناوا به هره مه ند بي، نه گهر حاله تيکي ته ندروستي هه بي، بويه جار جار به ته نکيد شه بتان لهو ريانه وه زده فري به هه نديک له هه لي ته صه ووف برده، ناليم نه وانه يان که دامه زراوو نه له خشاو بهر چاو پروون بوون، نه وانه بو خو يان نه هلي قورئان و سونه ت بوون، به لکو هه نديک له وانه ي که جاري وا هه يه چوونه ته تيو نهو رپازانه وه، به لام نهو شايسته ييه يان نه بووه، هه شبووه وهک بو خو شيان ده لين: صوفي نه بووه و موه صه وويف بووه، نه هلي هه قيه ت نه بووه، به لکو نه هلي ئيدديعاو لاف ليدان بووه.

مەسەلەى سېيەم:

باسى سەرەنجامى شوومى بېيىروايانى سىتەمكارى بە درۆ دانەرى پەيامى
خوا، كە بە دەم و چاويان نازارى ئاگر لە خۆيان وەدوور دەخەن و، سەربارى
زەبوونى ژيانى دنيا، نازارى گەورە و بېرەزاتىرى پۆزى دوايش چاوەرێانە:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَفَمَنْ يَبْقَىٰ بِوَجْهِهِ سُوءُ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿١١﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاُنتَهُمُ الْعَذَابِ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ فَاِذَا فُهِمَ اللَّهُ لِلنَّارِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾﴾

شىكردنەوهى ئەم ئايەتانە، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿أَفَمَنْ يَبْقَىٰ بِوَجْهِهِ سُوءُ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، پرسىاركرنەكە پرسىاركردى
نكوولەيلىكەرەنەيه، ئايا كەسىك كە بە رووى، خۆى دەپارێزى لە نازارى خراپى پۆزى
قيامت، واتە: ئايا كەسىك كە ئاوايه، وەك كەسىكە كە لە خۆشى و شادمانىي و سەلامەتى
و دۇنيایى دايه؟ بەلام خوا ﷻ بەرانبەرەكەى نەخستۆتە روو، چونكە بەرانبەرەكەى ديارە،
بە سىياق و سەليقە دەزانرى، ئەگەر من گوتم: ئايا كەسىك كە درۆزنەو، دوايى عەبىدارو
شەرمەزار دەبى، دوايى بى دەنگ بووم، بە عەقل و سەليقە دەزانرى، واتە: ئايا وەك
كەسىكە كە پاستگۆيەو، هەميشە سەر بەرزو بى باك و بى منەتە، لە نۆو خەلكدا؟ واتە:
جارى وايه باسى شتىك دەكرى، بەرانبەرەكەشى لى دەفامرێتەوه، وەك زۆرجار گوتوومانە:
يەكەيك لە پوودە هەرد گرنەكەكانى پەوانبێزى لە قورئاندا بریتىە لە كورتى (ىجاز)، كورت و
پوخت، قسەكردنىش ئەوهيه شتىك كە بە عەقل و سەليقە دەزانرى، باس نەكرى، بۆيەش
خوا لە سوورەتى (النحل) دا دەفەرموى: ﴿سَرَّيْلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَّيْلَ تَقِيكُمْ
بَأْسَكُمْ﴾ (١٨) واتە: (خوا) پۆشاكىكى بۆ پەخساندوون كە لە گەرما دەتانپارێزى،
پۆشاكىكىش كە لە كاتى جەنگدا دەتانپارێزى.

یانی: له گه رما ده تانپارتزئ، ههروهه ها له سه رماش، به لام سه رمایه که ی باس نه کردوه، دیسان له جه نکدا ده تانپارتزئ، ههروهه ها له حاله ق ناشتیشدا عیب و عه و په تان ده پوشتی، واته: نه وهی که به عه ق و سه لیه ده زانرئ، خوا ی کار به جئ زور جار باسی ناکات.

(۲) - ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾، به سته مکارانیش گوترا: بیچیزن نه وهی وه دهستان دههینا، واته: بیچیزن سزای نه وهی که ده تان کردو وه دهستان دههینا، نهمه له شویئ نهو به رانبه ره به که خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءَ﴾ باسی نه کردوه، که نایا که سیک به دهم و چاوی، خو ی ده پارتزئ له سزای خراپی پوژی قیامت و، به وانه که سته مکارن گوترا: بیچیزن سزای نه وهی که وه دهستان دههینا، که دباره نهمه هه ر باسی نه وانه، به لام به رانبه ره که یان باس نه کراوه، له بهر نه وهی به سیاق و سه لیه ده زانرئ.

به رانبه ره که ی نه وهیه، ده گونجئ بگوترئ: ﴿كَمَنْ أَبِئِنَّا الْعَذَابُ؟﴾، یان ﴿كَمَنْ هُوَ فِي النَّعِيمِ؟﴾، نایا که سیک که هیچ نامرازکی دیکه ی نیه خو ی پئ له سزای خراپی پوژی قیامت به پارتزئ، جگه له دهم و چاوی، که مرو ق به هه موو نه دنامه کانی به رگری له پروی ده کات و، پتشیگری ده کات له وه که دهم و چاوی سه لامهت بئ، که چی نهو به پروی، خو ی له سزای خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءَ﴾ ده پارتزئ، نایا وه ک که سیک وایه که دنیایه له سزاو نازار، یاخود: که سیک که له نازو نیعمهت دایه؟ ههروهه که یتشر گومان: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ﴾، واته: ﴿كَمَنْ قَسَىٰ قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾، وه ک که سیکه دلی له ناست یادی خوادا ره قه؟ ههروهه ها هه ر له م سووره ته دا هاتوه: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾، واته: نایا که سیک که وشه و بریاری سزای به سه ردا چه سپیوه، به رانبه ره که ی باس نه کراوه، یانی: وه ک که سیکه که بریاری خوشبه ختی بو دراوه؟ به ته نکید نه خیر.

که ده فه رموی: ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ﴾، ده گونجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءَ﴾ فه رمو وای: ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾، چونکه نه وهی که به دهم و چاوی، خو ی له سزای خراپی پوژی دواپی ده پارتزئ، بئیر وایه کانن و قسه هه ر له باره ی نه وانه وهیه،

بۆیه ده گونجا فهرمووبای: (وَقِيلَ لَهُمْ)، ئنجا ئه وه پتی ده گوتری: (إِظْهَارًا بَدَلِ الإِضْمَارِ)، ده رخته له جیاق په نهانکردن، تاكو بهم سیفه قی سته مکاری بهش مۆریان به نئو چاوانه وه بنی، که ئه وانه بهس ئه وه نه بووه بپیروابن، به لکو سته مکاریش بوون.

تیره دا که ده فهرمووی: ﴿أَفَمَنْ يَتَّبِعِ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ واته: ئایا که سیک که به دهم و چاوی، خوی ده پاریزی له سزای خرابی پۆزی قیامت! نه مه کینایه یه له خو نه پاراستن، به لām به شیوه یه کی گالته پتیکردن، یا خود به شیوه یه کی ئامازه، وهک گوترا بی: که سیک که ده یه وی پووی خوی بهاریزی له ئاگر، به لām هیچ شتیکی ده ست ناکه وی پووی خوی پی بهاریزی، جگه له پووی خوی.

۳- ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئه وانه ی پتیش وانیش به درۆیان دانا، ئایا چیان به درۆ دانا؟ (مَفْعُولٌ كَذَّبَ مَخْذُوفٌ، أي: كَذَّبُوا الرُّسُلَ، كَذَّبُوا الْكُتُبَ وَكَذَّبُوا الشَّرَائِعَ)، ئه وانه ی پتیش وانیش پیغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به درۆ دانان، کتیه کانی خواو به رنامه کانی خویان به درۆ دانان.

۴- ﴿فَأَنذَرْنَاهُمْ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، به لām ئازارو سزایان بۆ هات به شیوه یه ک که ههستیان پی نه ده کرد، وشه ی (حَيْثُ) جاری وایه بۆ شوئنه (حُطْرُفٌ مَكَانٍ) و جاری وایه بۆ کاتهو، جاری وایه بۆ حالته: (أي: جَاءَ الْعَذَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ مَكَانٍ أَوْ زَمَانٍ أَوْ حَالٍ لَا يَشْعُرُونَ به)، واته: ئه وانه ی پتیشووان سزاو ئازاریان بۆ هات له شوئیکه وه که ههستیان پی نه ده کرد، یان له کاتی که دا یان به شیوه یه ک که ههستیان پی نه ده کرد، چونکه وشه ی (حَيْثُ) جاری وایه ناوی شوئنه، جاری وایه به یه بۆ کاتهو، جاری وایه به بۆ حالته، وهک: پیغه مبه ری خوا ﷺ به نه بوو زهر ﷺ ده فهرمووی: (إِنِّي اللَّهُ حَتِّمَا كُنْتُ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۹۲، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۸۷، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَالدَّارِمِيُّ: ۲۷۹۱، وَالحَاكِمُ: ۱۷۸، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَوَفَّقَهُ الذَّهَبِيُّ)، واته: له هه ر حالیک و

کاتیک و شونتیک دای، پارِیز له خوا بکه، وشه‌ی (حِثْ) زه‌رفیکه مانابه‌که‌ی نادباره، دوابه‌که‌ی ده‌ریده‌خات.

(۵) ﴿فَإِذَا قَهُمُ اللَّهُ لِلْعَزَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، خوا ﴿﴾ سزای زه‌بوونی پی چِیزتن له ژبانی دنیا‌دا، واته: خوا ﴿﴾ خودی زه‌بوونی وه‌ک سزایه‌ک پی چِیزتن له ژبانی دنیا‌دا.

(۶) ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، سزاو نازاری مه‌نزل‌گای کو‌تایی گه‌وره‌تریشه، نه‌گه‌ر بزائن، نه‌وانه‌ی پیش وان واته: کو‌مه‌لکا‌کانی پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بُو وینه: له سووره‌ی (الاحقاف) دا خوا ﴿﴾ له باره‌ی گه‌لی (عاد) دوه فهرمووی: ﴿وَأَذْكُرْنَا عَادَ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْنُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (۱۱)، دوابی له درِزه‌ی ثابه‌ته‌کاندا ده‌فهرموئ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقِيلًا أَوْدِيْنَهُمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطَرًّا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۱۲) تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسْكَنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (۱۳) الاحقاف، ده‌فهرموئ: گه‌لی عاد کاتیک بینیان هه‌وریک پرووی له دۆل و شیوه‌کانیان کرد بوو، (نهو دۆل و شیوانه‌ی که چادرو خپوده‌ته‌کانیان، یاخود خانوو به‌ره‌کانیانی تیدابوون، که ماو‌دیه‌ک بوو بارانیان بُو نه‌باریبوو)، ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطَرًّا﴾، گو‌تیان: نه‌مه هه‌وریکه بارانمان بُو ده‌بارینت، خواش ﴿﴾ ده‌فهرموئ: ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، به‌لکو نه‌وه نه‌و سزایه‌به که به‌له‌تان لیده‌کرد، ﴿ریحٌ فی‌ها عذابٌ أَلیمٌ﴾، بابه‌که نازاریکی به‌نیشی تیدابه: ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾، به‌فهرمانی په‌روه‌ردگاری هه‌رشتیکی بی‌کانتی ویرانی ده‌کات و ته‌ختی ده‌کات، ﴿فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ إِلَّا مَسْكَنُهُمْ﴾، ننجا وایان لی‌هات ته‌نیا خانوو به‌ره‌کانیان ده‌بینزان، جن و رینه‌کانیان ده‌بینزان، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾، تاوا کو‌مه‌لی تاوانباران سزا ده‌دهین.

که ده‌فهرموئ: ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾، سزای مه‌نزل‌گای کو‌تایی گه‌وره‌تره، گه‌وره‌تر مه‌به‌ست پی‌سه‌خترو خراب‌ترو بی‌ره‌زاتره، به‌لام وشه‌ی گه‌وره‌تر

خوازاوه تهوه بو توندترو سه خترو بیره زاتر، وهک له شوونی دیکهش دا دهفه رموی: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (۲۱) السجدة، له سزای که متریان پیده چیژن، پیش سزای گه وره تر، به لکو بکه رینهوه، سزای گه وره تر له پوژی دوابی دابه، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ﴾، سزای مه نزلگای کوتایی گه وره تره، واته: بی ره زاترو سه خترو توندتره.

﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، نه گهر بزائن، چی بزائن؟ ده لئ: (مَفْعُول «يَعْلَمُونَ» ذَلَّ عَلَيْهِ الْكَلَامُ الْمُتَقَدِّمُ: أَنَّ اللَّهَ أَذَاقَ الْآخَرِينَ الْخِزْيَ بِسَبَبِ تَكْذِيبِهِمُ لِلرُّسُولِ وَجَوَابُ «لَوْ» مَحْذُوفٌ تَقْدِيرُهُ: لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ أَنَّ مَا حَلَّ بِهِمْ سَبَبُهُ تَكْذِيبُهُمْ رُسُلَهُمْ، لَمَّا كَذَّبَ هَؤُلَاءِ مُحَمَّدًا ﷺ)، که دهفه رموی: ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، دیاره به رکار (مَفْعُول به) که ی باس نه کراوه، چونکه نهو قسه به ی له پیشی دا هاتوه، ده یکه به نی، نه ویش نه وهیه که خوا ﷺ به نه وانی پیشتر سزای زه بوونی پی چیژتوون، به هوی به درو دانانی پیغهمبه رانهوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ههروه ها به هوی درو دانانی په یامه کانی خواو کتیه کانی خواوه.

(لَوْ) وه لئه که ی قرتیتراوه، واته: نه گهر زانیبایان که نه وانی پیش وان به هوی به درو دانانی پیغهمبه رانیانهوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، به هوی به درو دانانی کتیه کانی خواوه، وایان به سه رهاتوه، نه م خه لک و کومه لکایه موحه ممه دیان ﷺ به درو دانه دنا.

مه سه له ی چواره م:

خوای میهره بان به مه بهستی بیرهاته وه و پارێزکردنی خه لکی، له ههر جوړه وینه یه کی له قورنانه هیناوه ته وه، قورنانش زۆر پۆشنه و، ههچ جوړه نارێکیه کی تیدانیه، له پرووی بێژه کانیه وه پۆشنه و، له پرووی زمانپارایی و له پرووی په وانبێژییه وه له پرووی واتا کانیشییه وه ههچ نارێکیه کی تیدانیه:

خو! ﴿٢٦﴾ دده فرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ ﴿٢٧﴾ ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ﴿٢٨﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته له پننج برکه دا:

١- ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، به دنیایی بۆ خه لک لهم قورنانه دا له هه مو وینه یه کمان هیناوه ته وه، که دده فرموی: ﴿لِلنَّاسِ﴾، وشه ی (الناس) (آل) ی ناساندنی له سه ره، واته: بۆ تیکرای خه لک، مانای (جنس) ده که یه ئی، واته: بۆ هه موویان، به بێ هه لواردن.

﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، ته نوینی سه ر (مَثَلٍ) بۆ مه زنیی و گه وره ییه، یانی: له هه مو وینه یه کی زۆر مه زن و گه وره و ناوازه مان هیناوه ته وه، که دده فرموی: ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾، واته: له ههر وینه یه ک که خه لک پتووستیانه بۆ تیکگیشتنی راستیه کان، که ته نیا له میانی وینه هینانه وه کانه لێیان حالیی ده بن، یاخود چاکتر لێیان تیده گهن، نه مه وه ک نه و ئایه ته ی ژماره (٨٩) یه، له سوورده ی (النحل) دا، که دده فرموی: ﴿يَتَّبِعُنَا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ ﴿٨٩﴾، واته: پوو نکه ره وه یه بۆ هه موو شتیک، واته: بۆ هه موو شتیک که مرۆفه کان پتووستیان پێیه ق، بۆ هه موو شتیک که مرۆفه کان په کیان له سه ری که وتوه، که له رنی وه حییه وه بۆیان پوون بێته وه، چونکه له پرووی عه قل و نه زموونی خوێانه وه پتی ناگهن، نه ک هه موو شتیک به په های.

(۲) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْدَكُرُونَ﴾، بەلكو بېريان بېتەۋەدو، پامېتن و، تېيگەن، (تَدَكُرُ) بىرىتە لە پامان و بېرىكردنەۋە، تاكو ئەۋدى ئەۋان لىي بېتاكەن، بۇيان دەرەكەۋى، ئىنجا چ زانىبيان و لە بېريان چوۋىتەۋە، چ جارى ھەر فېرى نەبوۋىن و بۇ ئەۋدى فېرى بن، ھەلبەتە كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا﴾، كە خوا ﷻ بە (ل)ى سۈيىند خواردن و بە (قد) ى ساغكردنەۋە (تەققى) ئەۋە جەخت دەكاتەۋە، ئەۋە ھالى دۈنراۋەكان لەبەر چاۋ كىراۋە، ھالى ئەۋانەى يېتروابوون.

ئىنجا خوا ﷻ پىناسەى قورئان دەكات و دەفەرمۇي:

(۳) - ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، قورئاننىكى عەرەبىيە، لە ھالىكىدا كە قورئاننىكى عەرەبىيە، عەرەبىي بە ماناى پۇشن دى، واتە: بېزەكانى پۇشن، چونكە زۇر كەس وادەزانى عەرەبىي، واتە: زمانى گەلىكى دىارىيىكراۋ، كە بە تەكىد ئەۋ واتايەى ھەبە، بەلام بۇچى بەۋ زمانە گوتراۋە عەرەبىي؟

لەبەر ئەۋدى نەتەۋەۋ گەلى عەرەب، ئەۋ زمانەى خۇيان زۇر پى پۇشن بوۋە، بېزەكانى پۇشن بوون، لىيان تىگەشتوون، لە عەرەبىيدا دەلى: (أَعْرَبَ عَنْ رَأْيِهِ) واتە: پاي خۇي پوون كىردەۋە، ھەروەھا (إِعْرَاب) واتە: پۇشن كىردەۋەى ئەۋ پىستەيە، كامى بىكەرەۋ كامى بەركارەۋ، كامى پىتەۋ، كامى كىردارەۋ، كامى ناۋە؟ كەۋاتە: ئەم قورئانە پۇشنە، لە پوۋى بېزەكانىيەۋە.

(۴) - ﴿غَيْرِ ذِي عِوَجٍ﴾، خاۋەنى لارىي نىيە، لە پوۋى واتاكانيەۋە، (الْعَوَجُ؛ وَالْعَوَجُ؛ الإِخْلَالُ)، ھەندىك لە زانايانى زمانى عەرەبىي دەلىن: (عَوَجٌ وَعِوَجٌ) ھەردوۋىكان بە ماناى نارىكىي دىن، بەلام ھەندىك گوتوۋانە: (عَوَجٌ) بۇ شىتىكى بەرھەستە، دەگوترى: (هَذَا الْعَوْدُ عَوَجٌ، أَوْ بِهِ عَوَجٌ)، ئەم دارە لارىي تىدايە، چونكە دار بەرھەستە، بەلام (عَوَجٌ) بۇ شتى مەعنەۋىيە، ﴿غَيْرِ ذِي عِوَجٍ﴾، واتە: نارىكىي تىدانىيە لە پوۋى واتاكانيەۋە، كەۋاتە: ئەم قورئانە لە پوۋى بېزەكانىيەۋە پۇشنەۋ، لە پوۋى ماناكانيشىۋە پىكە، ھىچ نارىكىيەكى تىدانىيە.

٥- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، (بویہ خواہاں دایہ زاندوہ) بہ لکو پاریز بکہن، پاریز کردنیش نہنجامی بیرکہوتتہوہو و پامان و تیتفکرینہ.

ننجا بچی خواہاں له جیاتی تہوہی بفہرموی: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾، نہیفہرموہو: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا مُسْتَقِيمًا؟﴾، (محمد الطاهر) گوتوویہتی: ﴿وَوَجْهُ الْعَذُولِ عَنْ وَضْعِهِ بِالْإِسْقَامَةِ إِلَى وَضْعِهِ بِإِنْفَاءِ الْعَوَجِ عَنْهُ، التَّوَسُّلُ إِلَى إِنْقَاعِ «عَوَجٍ» وَهُوَ نَكْرَةٌ فِي سِيَاقٍ مَا هُوَ بِمَعْنَى النَّفْسِي، وَهُوَ كَلِمَةٌ «غَيْرٌ» فَيُفِيدُ انْتِفَاءً جُنْسِ الْعَوَجِ عَلَى وَجْهِ غُمُومِ النَّفْسِي، أَي: لَيْسَ فِيهِ عَوَجٌ قَطُّ، وَلِأَن لَفْظَ «عَوَجٍ» مُخْتَصٌ بِاخْتِلَالِ الْمَعَانِي، فَيَكُونُ الْكَلَامُ نَصًّا فِي اسْتِقَامَةِ مَعَانِي الْقُرْآنِ، لِأَنَّ الدَّلَالََةَ عَلَى اسْتِقَامَةِ الْفَاطَةِ وَنَظْمِهِ، قَدْ اسْتَفِيدَتْ مِنْ وَضْعِهِ بِكَوْلِهِ عَرَبِيًّا^(١)، فسہکہی زور جوانہ، ہہرچہ نہدہ زیاتر تہوانہی شارہ زای زمانی عہرہ بیسی و ریزمانی عہرہ بیسن تیتی دہگہن.

دہلتی: له جیاتی تہوہی خواہفہرموی: تہم قورٹانہ رینک و راست (مستقیم) ہ، بہوہ و ہسفی کردوہ کہ لاریی ﴿عَوَجٍ﴾ کی تیدا نیہ، تہوہش بو تہوہیہ وشہی (عَوَج) کہ وشہیہ کی نہناسراو (نکرة) ہ، بچیتہ رہوتیکہوہ کہ بہ مانای لابردن (نفسي) ہ، بہہووی وشہی: ﴿غَيْرَ﴾ ہوہ، ﴿غَيْرَ ذِي عَوَجٍ﴾، تہو کاتہش تہوہ دہگہیہنتی کہ ہہرچی لاریہ له قورٹاندا نیہ، وشہی: ﴿عَوَجٍ﴾ بیش تاییہ تہ بہ نارپکیسی له واتاکاندا، بویہ کہ دہفہرموی: ﴿غَيْرَ ذِي عَوَجٍ﴾، واتہ: ماناکانی قورٹان ہیچ نارپکیہکیان تیدانیہ، راستیی و رپکیسی قورٹانیس له پرووی بیتزہکانیہوہو، له پرووی رستہ سازیہوہ، پیتشر زانراوہ له سونگہی تہوہوہ کہ قورٹان بہ عہرہ بیسی و ہسفرکراوہ.

واتہ: کہ دہفہرموی: ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، یانی: له پرووی بیتزہو داپشتنیہوہ، رینک و راستہ، کہ دہشفہرموی: ﴿غَيْرَ ذِي عَوَجٍ﴾، واتہ: ہیچ جورہ نارپکیہک له پرووی واتاکانیہوہ له قورٹاندا نیہ.

خوا به لوتف و که‌ره‌می خو‌ی یارمه‌تییمان بداته زیاتر له قورئان تئیکه‌ین و لئیی ورد بینه‌وهو لئیی به‌هرمه‌ند بین، به ته‌ئکیدیش ئەوانه زیاتر له قورئان به‌هرمه‌ند ده‌بن، که زیاتر تئیرا ده‌مینن و لئیی ورد ده‌بنه‌وه، مرو‌فیش تا‌کو دوا‌ی شاره‌زایی له زمانی عه‌ره‌ییی، زیاتر خوا‌ه‌نی قورئان و پی‌ژه‌ری قورئان بناسی، که خوا‌به ﷺ، به د‌ل‌نیایی زیاتر له ف‌ه‌رمایشته‌که‌شی تئیده‌گات، خوا له‌و که‌سانه‌مان ب‌گ‌یر‌ئ‌ی که زیاتر به خوا‌ه‌نا ده‌بن و، زیاتر له ف‌ه‌رمایشته‌که‌ی تئیده‌گ‌ن و، زیاتر لئیی به‌هرمه‌ند ده‌بن.

مه سه له ی پئنه مه:

وئنه هینانه وه به بابایه کی بهردهستی خاوه نانی پتکه وه ناتهباو ناووک و، بابایه کی به کلابووه وه بۆ یه ک خاوهن، که بیگومان یه کسان نین:

خوَا ۞ دده رموی: ﴿حَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۲۹)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(۱) - ﴿حَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ﴾، خوَا ۞ وئنه به کی هینانه ته وه: پیاویک، (یاخود: پیاویکی به وئنه هینانه ته وه)، هی هاوبه شانی ناتهباو ناووکه.

له بروی ریزمانی عه به بییه وه (مَثَلًا) ده گونجی به رکار (مَفْعُول به) ی به که م بئ و ﴿رَجُلًا﴾، ده پئنه به رکاری دووه م (مَفْعُول به) الثاني، یاخود به پئچه وانه وه، ﴿حَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا﴾، (رَجُلًا) به رکاری به که مه وه دواکه و توه وه، (مَثَلًا) به رکاری دووه مه وه پتشکه و توه، واتایه که شیانی ناوایه: خوَا ۞ وئنه به کی هینانه ته وه به پیاویک، یاخود: خوَا پیاویکی به وئنه هینانه ته وه، نه و وئنه به چۆنه؟ ﴿فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ﴾، چهند هاوبه شتیکی هه ن، پتکه وه ناکوکن، (التَّشَاكُّسُ: التَّخَالُفُ، وَالتَّعَاثُرُ، وَالشَّكُّسُ: السُّوْيَةُ الْخُلُقِ)، (تَشَاكُّسٌ) به مانای پتکه وه ناووک، یان پتکه وه دژ، که هه لسوکه و تیان پتکه وه نه گونجاو بئ، چونکه وشه ی (شَكِس) واته: مروفتیک هه لسوکه و ت و رهوشتی نارێک بئ، واته: پیاویک که چهند خاوه تیکی هه ن، له بهر دهستی چهند که سیک دایه فهرمانی پئده که ن، نه و چهند که سه له گه ل یه کدا ناووک و ناتهبان، دیاره هه ر کامتیکیان ده به وئ به دلی وی بجوولیته وه، هه ر کامتیکیان ده به وئ فهرمانی نه و جیه جئ بکات، نه ویش له و ئیوانه دا سه راسیمه وه سه رگه ردان ده بئ.

(٢) - ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾، واته: ههروهها خوا ﴿تَكَلَّمُ﴾ ويته به كي هيتاودهتوه به پياويك، يان: پياويكي به ويته هيتاودهتوه، به كلابوتهوهو ساغ بوتهوه بو پياويك، واته: پياويك كه له بهر دهستي بهك پياودايه، بهك خاوهني ههيه، ياخود بهك فهريمانكهري ههيه.

به كييك بوئي ههيه بهرسي: بوچي خوا ﴿تَكَلَّمُ﴾ دهفهرموي: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾، بو ويته به كه م، ويته ديوه ميشي دهفهرموي: ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾، ههري باسي پياو دهكات؟

گوتراوه: (ذَكَرَ الرَّجُلَ لِأَنَّ الرَّجُلَ هُوَ الَّذِي يَنْسِقُ إِلَى أَذْهَانِ النَّاسِ فِي الْمَخَاطَبَاتِ وَالْحِكَايَاتِ، وَلِأَنَّ مَا يُرَادُ مِنَ الْأَعْمَالِ أَكْثَرُ مِمَّا يُرَادُ مِنَ الْمَرَاةِ وَالْطِّفْلِ)، واته: بو به باسي پياو كراوه، چونكه له كاتي قسانداو، له بهرو مه جليساندا، نهوهي كه زورتر ديته زهينهوه، پياوه، ههروهها پياو له زن و منداال پتر به نامانج دهگيري، بو نيش و كار پتي سپاردن.

(٣) - ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾، ثايا سيفهت و حاليان وهك به كه؟! (مَقْل) ليره دا به ماناي سيفهت دي، يان به ماناي حال دي، ثايا حال و بارودوخيان وهك به كه، نهو دوو كه سه؟! به كيكيان چهنه خاوهنيكي پيكهوه ناكوك و ناتهباي ههن، نهوهي ديكهش بهك خاوهني ههيه بو به كلابوتهوه، ثايا حال و سيفهتيان وهك به كه؟ نه م پراسياركرده پراسياركردي نكووئي ليكه رانهيه واته: به ته ثيكيد وهك بهك نين و بهكسان نين.

(٤) - ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستايش بو خوا، خوا ستايشي خوي دهكات له سهر نهوه كه نهو راستيانه بهو شيويه پوون دهكاتنهوه، ياخود: (إِيذَانٌ لِّلْمُؤَحِّدِينَ بِأَنَّهُمْ بِتَوْحِيدِهِمْ فِي نِعْمَةٍ عَظِيمَةٍ تَسْتَحِقُّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَعَالَى، أَوْ هُوَ جَوَابٌ لِّلْإِسْطِفْهَامِ التَّقْرِيرِي)، يان ناكادار كردهويه بو به كتا پهريستان كه به هوئي خوا به بهكگرتن و تهنيا خوا پهريستianeوه، له چاكه و خيرو خوشيه كي مهزندان، كه شايشتهي نهويه ستايشي خوي بهريزي له سهر بكري، ياخود: كه دهفهرموي: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، نه م وه لاهه بو پراسياركردهكه ي

پیش، که نهو پرسیارکردنی پیش دهگونجی پرسیارکردنی چه سپاندن (تقریر) بی، نهک پرسیارکردنی نکوولیسلیکردن، ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾، واته: نهی دوتراوا! نایا وهک یهکن؟ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ستایش بو خوا، که وهک یهک نین.

۵- ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به لکو زوربه یان نازانن، واته: (لَا يَعْلَمُونَ عَدَمَ اسْتِوَاءِ الْعَالَمَيْنِ، وَلَوْ عَلِمُوا لَاسْتَخَارُوا لِأَنْفُسِهِمُ الْخُسَى)، نازانن که حالّی نهو دوو که سانه یه کسان نیه، نه گهر زانیایان نهو هی باشتره نهو یان هه لده بژارد.

که ده فهرموی: ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾، نافه رموی: (كُلُّهُمْ)، له زور شوونی قورئاندا، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وشه ی زوربه (كثير، أكثر) به کارده هینن، بوچی؟ (أَكْثَرُهُمْ: وَهُمْ الْأَتْبَاعُ الْمُخْذَعُونَ لِبَنِ الرَّؤَسَاءِ الْأَقْلِيَّةِ كَانُوا يَعْلَمُونَ)، واته: شویتکه وتووه، کالو له سه رنراوو، هه لئه تیغراوه کان، نه یان زانیوه که ته وحیدو، شیرک، وهک یهک نین، به لأم سه رکرده زور زاناکان که که مینه بوونه، نهوان زانیویانه، بویه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فهرموی: زوربه یان نازانن، واته: زوربه ی نه هلی شیرک و نه هلی کوفر نهو راستیه نازانن و که میکیان ده یزانن، به لأم بهر ژه و دندیان له کوفر شیرکدایه، بو نهو هی بازار ی خویمان بهو خه لکه نه زان و نه قامه قه لئه بالغ بکهن و، به کاریان بینن بو مه دار سازکردنی ناشه رعیه انه ی خویمان، که خه لکه که نه گهر بیت و هوشیار بن و، چاویان بگریته وه، چیدیکه ناماده نابن باری نهو خو سه پین و سته مکارانه یان له سه ر پشٹی بی.

لیره دا نه م فه رمایشته ی پیغه مبه ری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دینین، که ده فهرموی: (مَنْ كَانَتْ الدُّنْيَا هَمًّا، فَرَّقَ اللَّهُ عَلَيْهِ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا حُجِبَ لَهُ، وَمَنْ كَانَتْ الْآخِرَةُ نِيَّةً، جَمَعَ اللَّهُ لَهُ أَمْرَهُ، وَجَعَلَ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ، وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَافِعَةٌ) (أخرجه الترمذي: ۲۴۶۵، وابن ماجه: ۴۱۰۵، قال الألباني: صحيح).

واته: ههر که سیتک مه به سستی دنیا بی (نهو هی که زور لینی ده خه فتی ژیا نی دنیا بی)، خوا کاروباره که ی لی بلاو ده کات و هه ژاری ده خاته نیو چاوانی و

(و ته: هه‌میشه‌ خۆی به‌ هه‌ژار ده‌یینی و ده‌زانن)، ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌شی له‌ دنیا
 بو‌ دئ، که‌ بو‌ی نووسراوه‌، به‌لام‌ هه‌ر که‌سێک پۆژی دوا‌یی و مه‌نزڵگای کۆتایی
 مه‌به‌ست و ئامانجی یی، خوا ^{جە} کاروباره‌که‌ی بو‌ کۆ ده‌کاته‌وه‌ سه‌ریه‌ک (په‌رش
 و بـلاو نابـی) و ده‌وله‌مه‌ندیی و بی‌ نیازی ده‌خاته‌ ئیو‌ دلی و، دنیا‌ش دێته‌
 به‌رده‌ستی به‌ ملکه‌چی.

مه سه له ی شه شه م:

پاگه یاندنی نه و راستیه که هر کام له پیغمبر موحه مهده و،
پیروایه کانیش سه ره نجام ده مرن و، له قیامه تیش له خزمهت خوادا، مشه
و مرو ده مه قاتیان ده بی، له کاتی دادگایی کرانیان و دادوه ریی کردنی خوای
دادگر له توتوانیاند:

خو ده فهرموی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (۲۰) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ
رَبِّكُمْ تَخَصُّصُونَ ﴿۲۱﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته: له سنی برکه دا:

(۱) - ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾، به دنیایی تو (ئه ی موحه مهده و) مردووی، ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾،
خوینروایشه ته وه: ﴿إِنَّكَ مَائِتٌ﴾، (مَیِّتٌ) له گه ل (مَائِتٌ) هه ردووکیان به مانای مردوون،
هه لبه ته نه و کاته که خوا ده فهرموی نه و ئایه ته ی بو پیغمبره ی خاتهم ده اردوه، زیندوو
بووه، به لام واته: تو به مسوگه ریی دواپی ده مری، نه ک ئیستا مردووی.

(۲) - ﴿وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾، به دنیایی نهوانیش هه ردوون، هه رووه ها ناواش خوینراوه ته وه:
(وَإِنَّهُمْ مَائِتُونَ)، هه ندیک له شاره زایانی زمانی عه رده بی گوتوو یانه: (مَیِّتٌ: مَنْ لَمْ يَمُتْ،
وَمَیِّتٌ: مَنْ مَاتَ، وَالْصَّحِیحُ، أَنَّهُ لَا فَرْقَ بَيْنَهُمَا)، هه ندیک گوتوو یانه: (مَیِّتٌ) واته: که سیک
که جاری نه مردوه، به لام (مَیِّتٌ) به بن گیره (شَدَّة)، واته: که سیک که مردوه، به لام پای
راست نه وه به که جیاواز نین و، له قورنانشدا به هه ردوو خویندنه وه کان هاتوون،
بویه به ک وانا یان هه به، به لام که ده فهرموی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾، واته: له داهاتوودا تو
ده مری، ﴿وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾، یان (مَائِتُونَ) و به دنیایی نهوانیش له داهاتوودا ده مرن.

نه مه به ره چرمانه وهی هاو به ش بو خوا دانه ره کانه، که ده یانگوت: ﴿أَمْ
يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّرٰیصٌ بِهٖ رَبِّ الْمُنُونِ﴾ (۲۱) الطور، یان ده لئین: شاعیره به لای مردنی

بۆ چاوه‌پێ ده‌که‌ین، به‌لایه‌کافی ژبان و گوزهرانی بۆ بێن، مەری و له‌ کۆلمان بێته‌وه‌، تنجا لێرده‌دا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: تۆش ده‌مەری به‌ دلتیایی و نه‌وانیش ده‌مرن.

(۳)- ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ﴾، دوا‌یی به‌ دلتیایی تێوه‌ له‌ پوژی هه‌لسانه‌وه‌دا (و له‌و پوژه‌دا که‌ خه‌لک زیندوو ده‌کرێنه‌وه‌و، هه‌لده‌سێزێنه‌وه‌ بۆ سزاو پاداشت)، له‌ لای په‌روه‌ردگارتان و له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتاندا ده‌که‌ونه‌ ده‌مه‌قالبیه‌وه‌.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ﴾، له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتاندا، ده‌که‌ونه‌ ده‌مه‌قالبیه‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ په‌روه‌ردگار دادوه‌ریان له‌ نێواندا ده‌کات و دادگاییان ده‌کات، به‌و شێوه‌یه‌ که‌ به‌س خوا ﷻ بۆ غۆی ده‌زانێ چۆنه‌؟

ئهمه‌ به‌ر په‌رچه‌دانه‌وه‌ی هاو‌به‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کانیشه‌، له‌وه‌دا که‌ نکوولیان ده‌کرد له‌ زیندوو کرانه‌وه‌و لێرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ! تۆش ده‌مەری و، نه‌وانیش به‌ دلتیایی ده‌مرن، دوا‌یی تێوه‌ له‌ پوژی هه‌لسانه‌وه‌دا له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگارتاندا، ده‌که‌ونه‌ ده‌مه‌قالبی و نا‌کوکی و مشتومره‌وه‌، واته‌: زیندووش ده‌کرێنه‌وه‌و لێشتان ده‌پرسیته‌وه‌و دادگاییش ده‌کرێن.

له‌و باره‌وه‌ ئهم ده‌قه‌ دێنین:

(عَنِ الرَّبِّ بْنِ الْعَوَّامِ، قَالَ: «لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ (۳) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخَصُمُونَ (۳۱)﴾، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْكَرُّ عَلَيْنَا مَا يَكُونُ بَيْنَنَا فِي الدُّنْيَا مَعَ غَوَاصِ الذُّنُوبِ؟ قَالَ: نَعَمْ، لِيَكْرُرَنَّ عَلَيْكُمْ، ذَلِكَ حَتَّى يُؤَدَّى إِلَى كُلِّ ذِي حَقٍّ حَقُّهُ. قَالَ الرَّبِّيُّ: قَوْلُ اللَّهِ إِنَّ الْأَمْرَ لَشَدِيدٌ! (أَخْرَجَهُ الْحَاكِم: ۲۹۸۱، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، وَلَمْ يُعْرَجَاهُ، تَعْلِيلُ الذَّهَبِيِّ فِي التَّلْخِصِ: صَحِيحٌ).

وايه: زوبهیری کو پی عه ووام ﷻ ده لئ: کاتیک ئهم دوو ئایه ته موباره که هاتنه خواری: ﴿إِنَّكَ مَبْتُُّ وَإِنَّهُمْ مَبْتُونَ﴾ (۲) ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ فَخَصِمُوا﴾ (۳) گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا! ﷻ ئایا گونا هه تایه تییه کان که له نیو ئماندا ده بن، پیمان ده گوت ریئه وهو بۆمان دووباره ده کریئه وه؟ فهرمووی: به لئ، ئهو گونا هانه تان ده خریئه وه بهر چاو، هه تا هه ر خواهن مافیک مافی خو ی پی ده دری، زوبه یر گوئی: به خوا کاره که زۆر سه خته.

وايه: ئه گهر ئه وه ی له نیوان مسو ئمانان خو ئه یاندا ده پی، ئه وه ش به خریئه وه بهر چاویان، کاره که سه خته، یانی: باسی به کدی کردنه، تۆمهت بۆ به کدی هه لبه ستنه، دلی به کدی ئیشاندنه، گومانی خراپ به به کدی بردنه ... هند، ئه وانه ش دینه وه ری، دیاره له حالیکدا که له دنیا دا مرو ئی ته و به یه کی سه غ و راستی لئ نه کرد بن و، مافی خواهن مافانی نه گنرا پیئه وه.

مهسه لهی جهوتهم:

بهراوردی تیوان به درو دانه رانی په یامی راست و دروستی خوا، که
سهره نجامیان دوزخ و، به راستدانه رانی په یامی راستی خوا، سهره نجامی
دلپه سندنه یان و پاککرانه وه یان له خرابه کانیان:

خو! ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْصِّدْقِ إِذْ
جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾ (۲۲) ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۲۳) ﴿هُم مَّا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ
﴿۲۴﴾ ﴿يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيهِمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۵) ﴿

شیکردنه وهی ثم ثایه تانه، له نو برگه دا:

۱- ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾، نایا کتی سته مکارتره له که سیک که درو
بو خوا هه لده به ستی! پیتی (ف) له (فَمَنْ) دا، (فَاءُ التَّفْرِيعِ عَلَى مَا قَبْلَهَا وَهِيَ الْإِخْتِصَامُ)،
ثم (ف) یه په یوه ست ده بیته وه به مهسه لهی پیتشیوه، که دده فرمو: له خزمهت
په روه ردگار تاندا ده که ونه مش و مړه وه، ننجا دده فرمو: کتی سته مکارتره له که سیک
که درو بو خوا هه لده به ستی، مه به ست له درو بو خوا هه لده به ستی، نه و دیه که گوتوو یانه:
خو! ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ هه یه، خو رولای هه یه... هتد، نه و بیرو که نه فسانه یی و پو وچ و
بو شانه، وشه ی (مَنْ) یش بو پرسیار کردنه، نه ویش یان پرسیار کردنی چه سپاندن و دان
پیدا هیتانه، یا خود بو نکو ولیکېر دنه، بو هه ردو وکیان ده شی، واته: (لَا أَحَدٌ أَظْلَمُ مِنْ هَذَا
الْمُفْتَرِي الْمَكْذِبِ)، هیچ که سیک له و درو هه لده به ستیه به ناوی خوا وه و، به درو دانه ره
بو راستیی په یامی خوا سته مکارتر نیه، ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾، کتی
سته مکارتره له که سیک که درو به ناوی خوا وه ده کات و درو ی بو هه لده به ستی!

(۲) ﴿وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾ ههروهه ها نهو راستیهی که بوی هاتوه، به دروی داده‌نن، هیچ که‌سیک له که‌سیک که درو بو خوا هه‌لده‌سته و، راستیه که له خواوه هاتبی به دروی داده‌نن سته‌مکارتر نیه، مه‌به‌ست له (صِدْق) لیره‌دا: (الْقُرْآنَ الَّذِي هُوَ مَجْسَمُ الصِّدْقِ مِنْ كُلِّ الْجَوَابِ)، مه‌به‌ست له: (صِدْق) راستیی، نهو قورنانه‌یه که له راستیدا له هه‌موو پرویه‌که‌وه راستیی و هه‌قی تیدا به‌رجه‌سته بووه.

(۳) ﴿الْأَنَسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾، نایا له دۆزه‌خدا جیگه و ږیگه‌ی حه‌وانه‌وه بو بیپروایان نیه! نه‌م پرسیار‌کردنه، پرسیار‌کردنی نکو و لیلی‌که‌رانه‌یه، واته: به دنیایی له دۆزه‌خدا جیی حه‌وانه‌وه، تیدا نیشته‌جی بوون بو بیپروایان هه‌یه، چونکه (الْمَثْوَى: اِسْمٌ مَّكَانِ الثَّوَاءِ، وَهُوَ الْقَرَارُ، فَالْمَثْوَى: الْمَقَرُّ)، (مَثْوًى): ناوی شوئنه له وشه‌ی (ثَوَاء) هوه هاتوه، (ثَوَاء) بریتیه له نیشته‌جی بوون، که‌واته: (مَثْوًى) یانی: شوئنی نیشته‌جی بوون، له رسته‌ی پیشتی که ده‌فرموی: ﴿وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ﴾، نهو په‌یامه راسته‌ی بوی هاتوه په‌کسه‌ر به دروی داناوه، بی نه‌وه‌ی بیر لئ بکاته‌وه، تیوه‌ی پامینن، نه‌وانه خوا هه‌لده‌سته: ده‌فرموی: نایا بو بیپروایان جیگه و ږیگه له دۆزه‌خدا نیه! واته: به ته‌نکید نه‌وانه بیپروان و، جیگه و ږیگه‌شیان له دۆزه‌خدا‌یه.

(۴) ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، به‌لام که‌سیک که راستیی هیناوه، به‌راستی‌شی داناوه، نا نه‌وانن پارێزکاران.

﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ هه‌ر خوشی دنیایا بووه به راستدانه‌ری خو‌ی و په‌یامه‌که‌ی بووه، یاخود نه‌وانه‌ش که به راستیان داناوه که هاوه‌لانی، خوا لییان پازی بی، که ده‌فرموی: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، (ه‌ی سه‌ر (به‌ی) یان ده‌گه‌رته‌وه بو (الصّدق)، (صَدَّقَ بِالْصِّدْقِ)، واته: نهو په‌یامه راسته‌ی که بوی هاتوه، به راستی داده‌نن، یاخود ده‌گه‌رته‌وه بو (الَّذِي) واته: نهو که‌سه‌ی په‌یامه راسته‌که‌ی هیناوه، به راستی ده‌زانی که موحه‌مه‌ده هه‌لده‌سته: واته: قورنانه به راست ده‌زانی، یان موحه‌مه‌ده هه‌لده‌سته که هینه‌ری قورنانه له خواوه، به راستی داده‌نن.

که ده فرمودی: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، نا توانهن پارێزکاران، ئەمە شیوازیکی کورتەهێنانە، واتە: پارێزکاران ئەگەر هەبن تەنیا ئەوانەن، بێگومان لێردا مەبەست لەوانەش هاوێلان بەرێزی پێغمەبەرە ﷺ بە پلە یەکەم، چونکە کاتیک موحەممەد ﷺ ئەو پەبامە راستە ی خۆی هێنا، بەکەمین کەسانیک کە برۆیان پێ هێنان، هاوێلان بەرێزی بوون، خوا لێان رازی بێ، لە پێش هەمووشیانەوه، ئەوانە ی کە لە پێشەوه بوون بە تابەتی (أبو بکر الصديق)، ئنجا دوا ی ئەوانی دیکەش خوا لە هەموویان رازی بێ.

بێگومان ئەوەش بەرزی پێگەو پایە ی هاوێلان بەرێزی پێغمەبەر ﷺ دەگەیهێنێ، چونکە خوا ﷻ بە کۆمەڵیک سیفەتی گەورە ستایشیان دەکات و دوا ییش پاداشتیکیان بۆ پادەگەیهێنێ کە هەر شایستە ی ئەوانە، خوا هاوکار بێ دوا یی لە تەفسیری سوورەتی (الفتح) دا، کە لە چەند شوێنیکدا مەدح و ستایشی زۆری هاوێلان بەرێزی پێغمەبەر ی ﷺ تیدا کراوه، خوا پشتیوان بێ باسی پێگەو پایە ی بەرزی هاوێلان بەرێزی پێغمەبەر ﷺ دەکەین، هەروەک لە کتیی حەوتەمی مەوسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) کە لە ژێر ناوێشان: (خاتم النبيين محمد ﷺ) موجز سیرتە، وبراهین نبوتە، ومقامه الرفيع، وواجبنا اتجاها، لەوێدا باسی پێگەو پایە ی بەرزو ناوازی هاوێلان بەرێزی پێغمەبەر ﷺ، پۆلین کردیان بۆ چەند بەشێکمان، کردوه.

هۆکاری چیه؟ کە ده فرمودی: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾، بە کۆ (جمع) ده یهێنێ، هەر ئەوانەن پارێزکاران، لە حالیکدا کە (الذي) بۆ تاکە: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾، هەروەها: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، ئەویش هەر بۆ تاکە؟

دە ئێین: ئەوه لەبەر پەچاو کردنی وشە ی (الذي) بووه، کە دوا یی ده فرمودی: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، ئەگەر نا لە راستیدا مەبەست پێی کۆیە، چونکە دوا یی

همه مو را ناله داد که به کوفت: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (۳۲) ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۳۱) ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۳۰) که زیاتر له ده (۱۰) ناماژه ی کوفت ها توون، که واته: که ده فهرموی: ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾، به دنیایی مه به ست پتی موحه مده ﴿نَهَوَ كَهْسَى رَاسْتِي هِنَاوَه، پهیامی رَاسْتِي هِنَاوَه، به لَام نهوی دیکه: ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، هه رو ده ها نهو که سهی که نهو پهیامه رَاسْتَهی، یا خود نهو هینه ری پهیامه رَاسْتَهی به رَاسْت داناوَه، واته: قورنایی به رَاسْت داناوَه، که پهیامه رَاسْتَه کیه، یا ن هینه ره کهی نهو پهیامه که موحه مده ﴿بِه رَاسْت داناوَه، ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾، هه رچه نده به تاک هاتوَه، به لَام مه به ست پتی کویه، چونکه دواپی ده فهرموی: هه ر نه وانه ن پاریزکاران.

۶- ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾، هه رچی بیانه وی له لای په رو ده رگاریان هه یانه، (ای: لَهُمْ كُلُّ مَا يَتَمَنُّونَهُ وَيُعْطُونَ)، هه رچی که به خوژگهی ده خوازن بویان هه یه و پنیان ده به خشری.

۷- ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، نا نه و ه ش پاداشتی چاکه کارانه، که واته: خوا ﴿لَهُمْ هَم به پاریزکاران پیتاسهی کردوون، ههم به چاکه کاران، ده شینوانی بفهرموی: ﴿ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ﴾، به لَام که ده فهرموی: ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾، نه مه: ﴿إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ، لِإِفَادَةِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِمْ بِأَنَّهُمْ مُحْسِنُونَ﴾، نه مه ده رخته له شویی شاردنه وه، بو نه و هی ستایشان بکات، به و هی که ویرای نه و هی پاریزکاران، چاکه کاریشن.

۸- ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، تاکو خوا ﴿لِيَان بَسْرِيْتَه وه، خرابترین شتیک که کرده و یانه، خرابترین کرده و یانه بَسْرِيْتَه وه.

(ل) ی سه ر (لِيُكَفِّرَ)، (ل) ی هوکاره: (اللام لِلتَّخْلِيلِ وَهِيَ تَتَعَلَّقُ بِفِعْلِ مَخْلُوفٍ ذَلِّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾، وَالتَّقْدِيرُ: وَعَدَهُمُ اللَّهُ بِذَلِكَ، وَالتَّرَمُّ لَهُمْ ذَلِكَ، لِيُكَفِّرَ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا، واته: (ل) بو هوکار دوزیه و په یو هه

به کرداریکی قرتیزاوهوه، که (لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ) ده یگه به ننی و ناوا مه زه ننه ده کری: بویه خوا ۱۱ نهو به لینه ی پیداون، که هه رچی بیانیه وی هه یانه، تا کو خراپترینی کرده وه کانیا ن که نه نجامیانداون، لیان بسریته وه و پاکیان بکاته وه.

(۹) - ﴿وَيَجْزِيهِمْ أَجْرُهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشته که شیان بداته وه، به پیی باشت رینی کرده وه کانیا ن که نه نجامیانداون.

پرسیار له پیغه مبه ری خوا ۱۱ کراوه: چ گونا هیک گه وره تره؟ فه رموو یه ق: اَن تَدْعُوَ لَهُ يَدًا وَهُوَ خَلَقَكَ (اخرجه احمد: ۴۱۳۱، والبخاري: ۴۲۰۷، ومسلم: ۸۶، وأبو داود: ۲۳۱۰، والترمذي: ۳۱۸۲، والنسائي: ۴۰۱۳) واته: (گه وره ترین گونا ح نه وه یه) که تو هاوتایه ک بو خوا بانگ بکه ی، له حالیکدا نهو (خوا) به دیهینه ری تویه.

که ده فه رموی: ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا﴾، وشه ی (أَسْوَأَ) یانی: خراپترین، به لام (الْأَسْوَأُ مَسْلُوبُ الْمُقَابَلَةِ، أي: الْعَمَلِ الشَّدِيدِ الشُّوْءِ)، لیره دا مه به ست پیی خراپترین کرده وه یان له فلان کرده وه یان، نه، چونکه به رانه به که ی قرتیزاوهو، له بهر چاو ناگیرئ، به لکو مه به ست پیی هه ر کرده وه یه کی زور خراپه له خودی خویدا، هه روه ها نه وی دیکه شیان که ده فه رموی: ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، به هه مان شتیه، واته: نهو کرده وه زور باشه ی که کردوو یانه، نه وه ده کریته پیوانه بو پاداشته انده وه یان، سه ره نجام مانایه که ی ده بیته نه م دووه:

(۱) - ﴿يَجْزِيهِمْ بِمَخَاسِنِ أَعْمَالِهِمْ دُونَ مَسَاوِيهَا﴾، خوا پاداشتی کرده وه باشه کانیا ن ده داته وه، به لام خراپه کانیا ن لئ ده سرپته وه و له سه ریان سزایان نادات.

(۲) - ﴿يَجْعَلُ مَخَاسِنَ أَعْمَالِهِمْ مِثْلَ أَحْسَنِهَا فِي الْأَجْرِ﴾، سه رجه م کرده وه باشه کانیا ن، وه ک کرده وه هه ره باشه کانیا ن داده نئ له پاداشت درانه وه دا، واته: کرده وه هه ره باشه کانیا ن

دەكرىنە پىئوهر و تەرازوو بۆ پاداشت دانەوھىيان و، بە پىتى باشتىن كىردەوھىيان پاداشتىيان دەدرىتەوھ.

بۆ وىئە: كەسىك كە نويزكەرە، ھەندىك لە نويزەكانى زۆر بە رىك و پىكىسى دەكات، چ لە رووى نىوھرۇكىانەوھ، چ لە رووى رووالەتيانەوھ، ئىجا خوا ﷻ ئەو نويزە ھەرە باشانە، دەكاتە پىئوهر بۆ پاداشت دانەوھى لەسەر سەرچەم نويزەكن، ھەروھەا رۆژوو گرتەكەو، ھەروھەا خىرو چاكەكان، ھەروھەا ھەموو كىردەوھەكانى دىكەش ھەر بەو شىئوھەو، ديارە بەخشش و كەپەسى خواش ﷻ سنوورى ئىە.

مه سه له ی هه شته م و کو تایی:

بێڕوایه کان پێغه مبه ریان ﷺ به په رستراوه کانیان ده ترساند، به لām خوا ﷻ به سه بۆ به نده ی خو ی که بیا ریژی و پشتی بگری و سه ری بخت، نه گومراکراوی خواش راسته پیکه ری هه یه و، نه راسته پیکراویشی گومراکهری هه یه و، له حالتیکه شدا که بێڕوایه کان دان به به دێته نه رایه تیی خوا ﷻ و، هه یج له ده ست نه ها تووی په رستراوه کانیان له به رانه بر خوا دا دێتن، هه یج لۆژیک نیه بیا نه پرست، بۆیه خوا ﷻ فه رمان به پێغه مبه ر ﷺ ده کات که بێ منه تیان بکات و، دنیاشیان بکات که زه بوون و تیشکا و ده بن:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُونِهٖ وَمَنْ يُّضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ يُّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِيْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧﴾ وَلَٰكِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضَرْحٍ هَلْ هُنَّ كُفَيْنَتٌ ضُرْعَهٗ اَوْ اَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتٌ رَّحْمَتِهٖ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَنْقُورِ اَعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَمَلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ مَنْ يَّاْتِهٖ عَذَابٌ مُّخْزٍ يٰۤهٗ وَيَحُلْ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٠﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له چواره ده بر گه دا:

١- ﴿اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُونِهٖ﴾، ئایا خوا ﷻ به س نیه، بۆ به نده ی خو ی! به وان ه ی جگه له و (خوا) یش ده ترسێن! (عَبْدَه) خو یرا ویشه ته وه: (عِبَادَه)، (اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَه) واته: ئایا خوا ﷻ بۆ به نده کانی خو ی به س نیه! ئه مه له ئه سلدا به و شتو ده به بو وه: (وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ، وَاللّٰهُ كَافٍ)، ته وان به جگه له خوا ده ترسێن، به و په رستراوان ه ی که له جیا قی خوا یان له و یرای خوا ده یانه پرست، تۆ ده ترسێن و ده لێن: زیانت پێ ده گه یه نن، به لām خوا ﷻ بۆ

تۆ بەسە، بەلەم بۇيە خوا ﷺ تەعبىرەكەى ئاوا داېشتو: ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ۚ ۱۱ ﴾
وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ، تاكو ئەودى كافرەكان پىتان ناخۇشەو ئەوئەش
كە ماىەى دلخۇشىى پىتغەمبەرە ﷺ پىش بخرى، كە برىتىە لە: ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ
عَبْدَهٗ ۚ ۱۲ ﴾، ئەمە جىئى دلخۇشىيە بۇ پىتغەمبەر ﷺ كە ئايا خوا ﷺ بەس نىە بۇ بەندەى
خۇى؟ ھەرۈەھا ئەمە جىئى دلئارەھەتىى و ناخۇشىيە بۇ بىئرواپەكان، مادام خوا بەس
بى بۇ بەندەى خۇى.

كەواتە: ترستىرانى ئەو بەندەيەى خوا، يان بەندەكانى خوا، ئەگەر بە (عَبَادَهٗ)
بغۇتتەتتەو، بت و صەنەمەكان و پەرستراوە ساختەو پوۋچەكان، شتىكى بى جىيە.

﴿ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ ۱۳ ﴾، ئەمە ئاوردانەودىە لە شىۋەى
نادىارەوە بۇ شىۋەى ئامادە (إِلْتِفَاتٌ مِنَ الْغَالِبِ إِلَى الْعَاضِرِ)، تاكو ئىۋەرۋكى ئەم
رستەيە تايىبەت بىكرى بە پىتغەمبەرەوە ﷺ بۇ ئەو ساغ و يەكلا بىكرتتەو، ئەوان
تۇ دەرستىنن بەو شتانەى كە لە خوار خواۋەن و لە جىياى خواۋە دەيانپەرستى،
بە بت و صەنەمەكانىان، دەيانگوت: ئەى موحەممەد! ﷺ قسە بە بتەكائمان،
مەلتى، - بىگومان پىتغەمبەرىش ﷺ تەعبىرو وشەى ناشايستەى بەكارنەھىتان،
بەس دەيفەرەموو: ئەوانە ھىچ نىن، ئەو پەيكەر و بت و صەنەمانەى كە
دەيانپەرستى، ھىچ لە دەست نەھاتوون، ھىچيان پى ناكرى، ئايەتەكانى خوا
ھەر ئەو جۆرە تەعبىرانەيان تىدايە، ئەوان ئەوەيان بە قسە پى گوتن و جنىۋ
دادەنا - دەيانگوت: قسە بە پەرستراۋەكائمان مەلتى، زىانت پى دەگەيەنن، بۇيە
خوا ﷺ دەفەرەموى: ئايا خوا بۇ بەندەى خۇى بەس نىە؟، يان بۇ بەندەكانى

-----
(۱) ھەر جارىك ئەم ئايەتە بەپىزە دەخوتنەموە، ئەو رۆژەم دىتتەوە ياد، كە دواى ماۋەيەك
نازار و ئەشكەنجە لە زىندانى ئەمرىكا دا لە (كروپەر) چەند رۆژىك بى ھەوال بوون و،
رۆژىك لە خوتىندى قورئاندا لە نوژدەكائەدا، رىك گەيشتبوومە ئەو ئايەتە: ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ
عَبْدَهٗ ۚ ۱۴ ﴾، لە دەرگايندا بۇ لىكۋلىنەموە دادگايبى (تحقيق و محاكمة) و، خوتىندى ئايەتەكە
لە وكتەدا، ھۆكارى ھىمنى و ئارامىم بوو! ئەو رۆژەش دەورى: ۲۰۰۷/۳۰ ز بوو، چونكە
(۲۰) رۆژ دواى دەستكىركرام بوو.

خوی، به س نیه، بیانپاریزی و سهریان بخات؟ نهوانیش تو دهترسینن بهو شتانه که له خوار خواوهن و له جیاق خوا دهیانپهرستی!

(۲) ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، کهسیکیش خوا ری لی تیک بدات، یان له ری وئی بکات، هیچ راسته ریکه ریکی بو نیه، نهک پینماییکار، چونکه خوا پینمایی ههموو کهسیکی کردوه، به لام نهوانه ی که خوا پینماییان دهکات، هه به پینمایی خوا قبول دهکات و، خواش راسته ری دهکات، هه شه پینمایی خوا رهفز دهکات و، خواش سهری لی دهشیوتینی و سرگردان دهبی، به هوئی نهووه که پینمایی خوا ی ره تکردهووه.

(۳) ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾، ههروده ها ههر کهسیکیش خوا راسته ری بکات، هیچ گومرا که ریک و هیچ سهرلیشتیوتنه ریکی بو پهیدا نابن.

نهمه له لایه کهوه دلخوشیه بو پیغمبر ﷺ و بو برواداران، که مادام خوا ﷺ راسته ری کردوون، هیچ کهس ناتوانی پریان لی تیک بدات و پریان لی بشیوتینی، له لایه کی دیکه شهوه ناو میگردنه بو هاوبهش بو خوا دانه ره گومرا به کان، که مادام به پی بریاری خوا، به پی یاسای خوا، نیوه گومرا بوون، له نهجامی نهووه که پینمایی خواتان قبول نه کردوه، تازه ری نابینهووه، ههرگیزیش راسته ری نابن.

(۴) ﴿الَّذِي اللَّهُ يَعْلَمُ ذِي انْقَامٍ﴾، نایا خوا زال و بالا دهستی خاوهن توله نیه؟ (الْإِسْفَهَامُ تَقْرِيرِي، لَأَنَّ الْعِلْمَ بِعِزَّةِ اللَّهِ مُتَقَرَّرٌ فِي الْفُؤُس)، لیره دا نهم پرسیارکردنه پرسیارکردنی چه سپاندنه، چونکه زانیاری هه بوون به عیززهت و بالا دهستی خوا، چه سپاوه له ههموو عقل و دله کان دا.

که دهه رموی: ﴿الَّذِي اللَّهُ يَعْلَمُ ذِي انْقَامٍ﴾، (الْعَزِيزُ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْعِزِّ، أَيِ: الْمُنْعَةِ)، واته: (عَزِيزُ): ناوه لناوی چوئراوه (به کردار) - له پووی ریزمانییهوه - له وشه ی (عَزَّاهوه هاتوه، (عَزَّ): یش نهوویه کهسیک حاله تیکی هه بی که بهرانبه ره کانی پی نهویرن و زهفه ره ی پی نه بن.

که دهه رموی: ﴿ذی انقیام﴾، خاوهن تۆله ستاندن، (الْإِنْقِيَامُ: الْمَكَافَاةُ عَلَى الشَّرِّ بِشَرٍّ، وَهُوَ مُشْتَقٌّ مِنَ النِّقْمِ وَهُوَ الْعُصْبُ)، (إِنْقِيَام) له (نَقْم) هوه هاتوه، واته: توورده یی، ننجاً: ﴿ذی انقیام﴾، واته: خاوهن تۆله، چونکه (إِنْقِيَام) بریتیه له سزادانه وهی خراپه به خراپه، واته: خوا هم بالا دهسته و هم خاوهنی تۆله ستاندنیشه بو که سانیگ که شایسته ی نه وهن، خوا سزایان بدات و تۆله یان لی بستینی.

که دهه رموی: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ﴾، له سووردهی (الأعراف) دا، خوا ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ویدرهم فی طغیبتهم یعمهون ﴿۱۸۶﴾، (الأعراف، واته: هه که سیک خوا گومرای بکات، راسته ری که ری بو نابی و، لیان ده که ری له سه ر کیشی خویان دا سه راسیمه و سه ر که ردان بین، به لام لیرده دهه رموی: ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ﴾، یان: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، (من) ی بو زیاد کراوه: ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، ننجاً (من)، بویه لیرده زیاد کراوه، تا کو دهی بن له سه ر نه وهی که جینسی پرتماییکارو راسته ری که ریان نابیت، به لام له سووردهی (الأعراف) دا، که دهه رموی: ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾، له به ر نه وهی (لا) که له پیشه وهیهی پیی ده گوتری: (لَا النَّافِيَةُ لِلْجِنْسِ)، واته: جینسی راسته ری که ری نابی، که واته: نه مه هونه ر نواندنه له دهه ری پرنده، نه که رنا مانا که یان هه ری که، چونکه هی سووردهی (الزمر)، (من) خراوه ته سه ر: ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، واته: که سیک خوا گومرای بکات، هه رچی راسته ری که ره نابیت، له سه ره تاوه تا کو کوتایی، له سووردهی (الأعراف) یشدا: ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾، به (لا) ی لابه ری تیکرا (جنس) یانی: جینسی راسته ری که ری نابی.

۵- ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾، نه که ر لیثیان بیرسی: کن تاسمانه کان و زهوی هیتاونه دی؟ زور به جه ختکرده وهوه ده لین: خوا ﴿لَا﴾.

تەمە زەمینه خۆشکردنە بۆ ئەوێ له دوایی دا دێ:

(٦) ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بَلَى: ئایا ئەوانەتان دیوانە کە له جیاتی خوا لێیان دەپارێنەوه!

یانی: مادام بەس خوا بەدیھێنەرە، دەبێ هەر ئەویش داوا لێکراو و پەرستراو بێ، واتە: شتێک کە جێگای مەشت و مەرنیە، کە بەدیھێنەراییەتی و خاوەنداریتی و پەرورەدگاریتی خوا بە بۆ گەردوون و، بۆ بوون بەسەر و خوارێهوه، ناسمانەکان و زەوی، ئەو کە هیچ مەشت و مەرنیە تێدانیە، ئەوێ کردووە بە زەمینە خۆشکردن و بناغە) تاكو دوایی پابەندیان بکات بەو کە دەبێ تەنیا خواش بپەرست و تەنیا داوا لەو بکەن، کە دەفەرموێ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾، دەگونجێ دیت، بێنیی چاویی بێ، چونکە ئەوانە پەرستوویان، بە چاوی سەریان بێنیویان، دەشگونجێ مەبەست بێنیی عەقڵی بێ، واتە: ئایا عەقڵ و ھۆشتان نیە ئەو شتانە کە له جیاتی خوا لێیان دەپارێنەوه، هیچ نین و شایستە ئەو نین؟ ھەمزە کەش بۆ پرسیار کردن و پرسیار کردنی نکو و ئیلاھیکەرانە، ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بَلَى: ئایا ئەوانە دەبینن (بە چاوی عەقڵ و دڵ، یان بە چاوی سەر) کە له جیاتی خوا لێیان دەپارێنەوه!

(٧) ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيِّهِ﴾، ئەگەر خوا ﷻ زیانیکی بۆ من بوێ، ئایا ئەوان لابەری زیانە کە بێ؟ (الضُّرُّ: مَا يَشُوهُ الْإِنْسَانُ فِي نَفْسِهِ وَمَا حَوْلَهُ)، (ضر) ھەر شتێکە کە مەرووف پێی ناخۆش بێ لە جەستەیدا و مەل و سامانیدا لە دەور و روبریدا، ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيِّهِ﴾، ئەوانە ئێوە لە جیاتی خوا لێیان دەپارێنەوه و دەیانپەرستن، ئایا زیانە کە لادەدەن؟ ئایا لابەری ئەو زیانەن؟ وشە (كَاشِفَاتُ) بە پالندراو (مُضَاف) بۆ لای (ضر) خۆتێراوەتەوه: ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيِّهِ﴾، ئایا ئەوان لابەری زیانە کە بێ؟! ئەو زیانە کە خوا ﷻ بۆ منی بوێ، ھەرودھا بە تەنویی (كَاشِفَاتُ) یش خۆتێراویشەتەوه: (كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ)، ئایا ئەوان لابەرن بۆ ئەو

زیانه‌ی که خوا عَلَيْهِ السَّلَام بُو منی دهوی؟ (وَالْكَاشِفَاتُ: الْمَزِيلَاتُ) لابه‌ره‌کان، (فَالْكَاشِفُ مُسْتَعَارٌ لِلزَّالَةِ بِتَشْبِيهِ الْمَغْفُولِ وَهُوَ الضَّرُّ بِمَنْعٍ مُسْتَعَرٍّ وَتَشْبِيهِ إِزَالَتِهِ بِكَشْفِ الشَّيْءِ الْمَسْتُورِ، أَيْ: إِخْرَاجِهِ)، لیره‌دا که ده‌فهرموی: (كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ) یان (كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ) هه‌ردوو شیوه‌ی خویندنه‌وه که هاتوون، واته: نایا نه‌و په‌رستراوانه‌ی ئیوه، لابه‌ری نه‌و زیانه‌ن، که خوا عَلَيْهِ السَّلَام بُو منی دهوی؟! وشه‌ی (كَشَفَ) خوازراوه‌ته‌وه بُو لابرډن، چونکه زیانه‌که چوئراوه به شتیکی په‌نهانه‌وه‌و، لابرډنه‌که‌شی چوئراوه به ده‌رخستنی نه‌و شته په‌نهانه‌و په‌رده له‌سه‌ر لادانیه‌وه.

۸- ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ﴾، یان نه‌گه‌ر خوا عَلَيْهِ السَّلَام به‌زه‌بیه‌کی بُو من بوئی، خیره‌و خوشیه‌کی بُو من بوئی، نایا نه‌وان گیره‌ره‌وه‌ی نه‌و به‌زه‌بیه‌ی وین؟ (مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ)، خوئراویشه‌ته‌وه: (مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ)، نایا نه‌وان گیره‌ره‌وه‌ی نه‌و به‌زه‌بیه‌ی خوان که خوا بُو منی بوئی.

۹- ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بَلَى: خوام به‌سه، هه‌موو په‌سیارکرډنه‌کان په‌سیارکرډنی نکوولیی‌تکه‌رانه‌ن، واته: نه‌گه‌ر خوا عَلَيْهِ السَّلَام بیه‌وی زیان‌تیکم لڼ بدات، ناتوانن زیانه‌که‌م لڼ ده‌ور بخه‌نه‌وه‌و، نه‌گه‌ر خوا عَلَيْهِ السَّلَام بیه‌وی خیره‌و خوشیه‌کم تووش بکات و به‌زه‌بیه‌کم له‌گه‌ل بنوئینن، ناتوانن نه‌و به‌زه‌بیه‌ بگیری‌نه‌وه، که‌واته: نه‌و په‌رستراوانه‌ی ئیوه هیچ کاره‌ نین، ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾، بَلَى: خوام به‌سه، واته: خوام به‌سه، بُو هه‌موو شتیکی و له‌ هه‌موو حالاندا، خوا بُو من به‌سه، که پشی پی به‌ستم و مشوورم لڼ بخوات و سه‌رم بخات.

۱۰- ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾، پشت به‌ستووان ته‌نیا پشت به‌و ده‌به‌ستن، واته: پشت به‌ستووان‌تیک که عه‌قل و هو‌شیان هه‌بن، ته‌نیا پشت به‌ خوا ده‌به‌ستن، ته‌نیا نه‌و ده‌که‌نه‌ کارپڼ سپی‌ردراوی خو‌یان.

لیره‌دا که ده‌فهرموی: ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾، یان: ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾، (عَدِلَ عَنْ عِبَارَةٍ: إِنْ أَرَادَ ضُرِّي، أَوْ أَرَادَ رَحْمَتِي، إِلَى مَا تَرَاهُ، لِقَصْدِ الْإِهْتِمَامِ بِالْمَرَادِ

بِه لِإِبْصَالِ الْمُرَادِ إِلَيْهِ، حَتَّى كَأَنَّ ذَاتَهُ هِيَ الْمُرَادُ لِمَنْ يُرِيدُ إِبْصَالَ شَيْءٍ إِلَيْهِ، وَهَذَا مِنْ تَغْلِيْقِ الْأَحْكَامِ بِالذُّوَاتِ، وَالْمُرَادُ أَخْوَالُ الذُّوَاتِ مِثْلُ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمِيتَةُ﴾ (المائدة: ۳)، أَيْ أَكْلُهَا.

جار جار له پرووی ره وانبیژی و ریزمانیه وه نامازه ده کین به هه ندی شتی ورد.

که ده فهرموئ: ﴿إِنْ أَرَادَیَ اللَّهُ بِضَرْبٍ﴾، یان: ﴿أَوْ أَرَادَیَ بِرَحْمَةٍ﴾، بۆچی خوا ﷻ نه یفه رموو: نه گهر خوا ﷻ بیهوی زیانم لی بدات، یان بیهوی به زه یم له گهل بوئنی؟ بۆیه نهو ته عبیره بهو شیوده گؤراوه، تاکو بایه خ پئدان در بخری بۆ نهوی دهویستری، ویستراوه که ی پئی بگه یه نری، (که بریتیه له زیانه که، یان له ره حمه ته که)، وهک خودی نهو که سه (که پیغه مبه ره ﷻ) ویستراوه که ی، که بابای ویستر ده یه وی شته که ی پئی بگه یه نری (نهو زیانه ی بۆی دهویستری و، نهو به زه یه ی بۆی دهویستری)، نجا نه مه له پرووی ره وانبیژی وه پئی ده گوتری: (تغلیق الأحکام بالذوات) واته: په یوه سترکردنی حوکه کان به خوده کانه وه، که مه به ست پئی حالی نهو خودانه یه، وهک خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمِيتَةُ﴾ (المائدة)، واته: مردارتان لی قه دهغه کراوه، واته: خواردنی مردان، نه گهرنا مردار له چ پروویه که وه قه دهغه یه؟ که لئی بخوین.

(۱۱) - ﴿قُلْ يَنْقُورِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ﴾، بلئ: نه ی گه له که م! تیوه له شوینی خوئانه وه کاری خوئان بکه ن، منیش کاری خوم ده که م، واته: منیش نه نجامه دری نهو نه که م که یم سپردراوه.

(۱۲) - ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له مهودوا ده زانن، چی ده زانن؟!

(۱۳) - ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾، کن تازاریکی بۆ دی، زه بوون و ریسوای ده کات.

(۱۴) - ﴿وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، نازاریکی به رده و امیشی دیته سه ری، واته: ده زانن کن له دنیا دا خوا سزایه کی بۆ ده تیری، زه بوون و شهرمه زاری بکات و، له دواروژیشدا سزایه کی به رده و ام داده به زیته سه ری و ملی ده گری.

که ده فہرموی: ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾، واتہ: بَلٰی: خوام بہ سہ، پشت بہ ستوان بہ س پشت بہو دہ بہ ست، تہمہ مہ بہ ست پتی تہو دیہ کہ من قہ ناعہ ت و بروام وایہ، ہہروہ ہا مہ بہ ست پتی تہو دیہ کہ من تہو دم لہ یادہ کہ دہ بتی پشت تہ نیا بہ خوا بہ ستی، دیسان راگہ یاندنی تہو راستیہ بُو تہو دیہ کہ مسولمانان و خہ لک بہ گستی فی ر بن کہ دہ بتی تہ نیا پشت بہ خوا تہ بہ ستی.

کہ ده فہرموی: ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾، بَلٰی: نہی گہلہ کہم! تہمہ جو ریکہ لہ دل نہ رمکردنی دو تہراوہ کان بُو تہو دی باش گوئی بُو بگرن، واتہ: منیش یہ کیکم لہ خوتان، ﴿قُلْ يَتَقَوَّمُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾، دہ لئی: (الْمَكَانَةُ: الْمَكَانُ، وَتَأْنِيَةُ رُوعِي فِيهِ مَعْنَى الْبُقْعَةِ، وَاسْتَعِيرَ لِلْحَالَةِ الْمُحِيطَةِ بِصَاحِبِهَا إِحَاطَةً الْمَكَانِ بِالْكَائِنِ فِيهِ)، (مَكَانَةٌ) بہ مانای شو تہ، بہ لَام بُوچی کراوہ بہ مینہ، مینہی مہ جازیی؟ لہ بہر تہو دی مانای پارچہ زہوی (بُقْعَةٍ) ی تیدا پہ چاو کراوہ، (بُقْعَةُ) دہ مینہی مہ جازیہ، وشہی (مَكَانَةٌ) یش خوازوہ تہو دہ بُو تہو حالہ تہی کہ دہوری مروقی دہ دات، و ہک چو ن تہو شو تہی کہ کہ سیک لئیہ، یان شتیک لئیہ، دہوری تہو کس و تہو شتہ دہ دات، وشہی (مَكَانَتِكُمْ) بہ کو (جمع) خو تہراوہ تہو دہ ش: (مَكَانَاتِكُمْ).

کہ ده فہرموی: ﴿إِنِّي عَمِلْتُ﴾، منیش تہ نجامدہری تہو دم کہ فہرمانم پیکراوہ، یانی: من تہرکی خو م تہ نجام دہ دہم و، تہو دہ ش چیتان پتی چاکہو لہ تواناندا ہہیہ، بیکہن، کہ بیکومان تہمہ بتی منہ تکردن و، بتی باکیی دہر برینہ لہ ہاوبہ ش بُو خوادانہ رہ کان، چونکہ تہوان خو یان بہ پہرستراوہ کافی خو یان ہہ لڈہ دابہ وہو، گہ فیان لہ پیغہ مہری خوا تہ دہ کرد، تنجا بُو تہو دی بویان دہ ربغات: تہو خوا بہ یہ ککرتنہی لہ دلی مو حہ مہ د دایہ تہ ہندہ رُو چوویو، تہو ہندہ پشتی بہ پہروہ ردگار و پہرستراوی راستہ قینہی خو ی قایمہو، بتی منہ تہ لہو شرو شالاتہی تہوان دہ پیہ رستی و ہہرہ شہی پتی لہو دہ کہن.

كە دەفەرمۇي: ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، ئەمە بۇ جەختكردنەۋىيە لەسەر نەۋە كە بە تەنكىد لەمەودوا دەزانن، بە دۇنيایىيەۋەش: تەنیا خوا تەتەن دەتوانى شتىكى وا بفرمۇي، بفرمۇي: مسوگەر لە مەودوا دەزانن و بوتان دەرەكەۋى، هەرۋەها بەس خوا دەتوانى بفرمۇي: ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾، واتە: دەزانن كى تازارنىكى بۇ دى، زەبوون و سەرشۆرى بكات لە دنياداو، ﴿وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾، سزايەكى بەردەوامىشى بىتە سەرى، كە مەبەست پتى سزاي پۇزى دوايىيە، ياخود ئەمانە هەردووك مەبەست پتيان پۇزى دوايىيە، واتە: سزايەكى بۇ دى، زەبوون و سەرشۆرى دەكات لە پۇزى دوايى دلو، سزايەكى بۇ دى كە بەردەوام بى و لە كۆلى نەيتەۋە.

ۋشەي (يَعْلَى)، پىشتريش باسما نكرد كە كاتى خۇي كەسىك چوۋە بۇ سەردانى كەسىك، بۇ لاي خانە خويىك، ۋلاخى پتى بوۋە و بارى پتى بوۋە، ئىدى بارەكەي خستەۋ و لەۋەرا هاتەۋ.

هەلبەتە ئەۋ تەعبىرەش ئىعجازنىكى مېژوۋىيى تىدايە، هەرچەندە نەمبىنيۋە لە تەفسىرەكاندا ناماژەي بۇ كرابى، چونكە كەسىك دەتوانى بلى: بە دۇنيايى لەمەودوا دەزانن كى زەبوون دەبى و، كى لە دنيادا زەبوون و سەرشۆر دەبى و، لە دواپۇژىشدا تازارو سزايەكى بەردەۋامى بە مل دادى، كەسىك دەتوانى بە پەهايى ئەۋە بلى، كە خاۋەنى گەردوون و خاۋەنى دنياو قىامەت بى!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی چوارەم ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوازدە (١٢) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٤١ - ٥٢)، لەو دوازدە (١٢) ئایەتەدا، خوا ﷻ چەند بابەتێکی جۆراو جۆر دەخاتە ڕوو، کە سەرچەم هەشت بابەتی سەرەکیین:

١- دابەزێرانی کتیب بۆ لای (محمد ﷺ) بە هەق، بۆ پێنمایی کردن و راستە ڕێ کردنی خەلکی.

٢- گیان کیشانی خوا بۆ مرۆفان، لە حاڵەتی مردن و خەوتندا.

٣- بە هەلەداچوونی هاوبەش بۆ خوادانەرەن لە بواری شەفاعەتدا، کە پێیان وابوو پەرستراوەکانیان، تکاو پەرجایان لە لای خوا ﷻ بۆ دەکەن.

٤- دڵ تێکچوونی کافران و، دڵ بێزار بوونیان بە یادی خوا، دڵ خۆشبوونیان بە بانی پەرستراوەکانیان.

٥- فەرمانکردنی خوا بە پێغەمبەرەکی موحەممەد ﷺ بە لێ پارانەویدیەکی کورتی ناوازه.

٦- حاڵ خرابیی بێپروایان لە قیامەتدا، بە شیوەیەک کە چاوەروانییان نەدەکرد.

٧- لە خۆبایی بوونی مرۆفی خوانەناس، لە کاتی هات و لە کاتی غێڕو خۆشیی داو، خستنه ڕووی خواي کارزان بۆ ئەو راستییەکی پێشوانیشیان هەروا بوون، کاتێک خۆشیەکیان بۆ دەهات لە کەوتی خۆیان دەردهچوون و زۆر شادمان دەبوون، هەتاکو سزای خویان بۆ هاتو، سزایان چێژتو.

٨- راگەیانندی ئەو راستییە کە بژیو بە دەست خۆیەو، فراوان و تەسکی دەکات، واتە: زۆرو کەمی دەکات، بۆ هەر کەسێک کە بیهۆی، هەلبەتە نەک لە گۆترە بەلکو بە پێی حیکمەتی بێ سنووری خۆی و، بە پێی ئەو یاسایانەی لە ژبانی مرۆفدا دایان.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَكَيْتْ فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ
صَلَّ فَإِنَّمَا يَعْصِلُ عَلَيْهِمَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ
حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾
أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَسْلُكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ
﴿١٣﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
﴿١٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا
ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَلِيمَ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٦﴾
وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿١٧﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا
كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٨﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا
ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٠﴾
فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهاکان

{به دنیایی نیمه (نهی موحه ممه دا) به هق کتیمان دابه زاندو ته سهر
 تو، بو خه لک، نجا ههر کس پئی راستی گرت، به سوودی خو به قی و، ههر
 که سیش گومرا بوو، ته نیا به زیانی خوئی گومرا ده بی و، تو چاودیرو پاریزه رنی
 به سه ریانه وه (که نه هیلی گومرا بین) ﴿٤١﴾ خوا له کاتی مردندا گیانه کان وهرده گری
 (ده کیشی) و، نهوانه ی نه شمردین له (کاتی) خه و تیاندا، گیانه کانیاں وهرده گری،
 نجا نه وه ی مردنی بو بریاردا بن (له لای خوئی) ده یانه نلایته وه وه، نهوانه ی دیکه ش
 تا کو کاتیکی ناوبراو ده تیر یته وه (تیو جهسته کانیاں)، بیگومان له وه دا نیشانه
 هه ن بو کومه لیک بیر بکه نه وه و پامینن ﴿٤٢﴾ (نایا نهوانه له سزای خوا بیباکن!)
 یان جگه له خوا تکارا نیکیاں گرتوون (که له قیامه تدا تکایان له لای خوا
 بو بکه ن)؟ بلئی: نایا نه گهر نهوانه هیچ شتیکیاں به ده ست نه بی و نه شفامن
 (چون تکاتان بو ده که ن)؟! ﴿٤٣﴾ بلئی: نکا کردن تیکرای ته نیا هی خوابه (و
 به ده ست ویه)، حوکمرانیی ناسمانه کان و زهوی هی ویه و، دوایش ههر بو لای
 وی ده گیرد رینه وه ﴿٤٤﴾ کاتیکیش خوا به ته نیا باس بگری، نهوانه ی پروایان به
 (هه نزلگای) کوتابی نیه، دلکانیاں ده سلنه وه وه (و ده گوو شرتن)، که چی که باسی
 نهوانه ی جگه له وی (په رسترا وه کان) بگری، یه کسه ر نهوان دلخو ش و شادمان
 ده بن ﴿٤٥﴾ بلئی: نهی خوابه! داهینه ری ناسمانه کان و زهوی، زانای په نهان و
 ناشکرا، ته نیا تو دادوهری له نیوان بهنده کانتدا ده که ی، له وه دا که تیدا
 که و تپوونه راجیایی و مشت و مره وه (له ژیا نی دنیا دا) ﴿٤٦﴾ نه گهر هاتبا و (له
 پوزی دوا یی دا) نهوانه ی سته میان کردوه (تووشی کوفرو شیرک بوون) ههر چی
 له زه ویدا به و، وینه ی خویشی له گه لیدا هه یانبووایه، ده یانکرده به لا گیره وه (و
 قهره بوویان بو قوتار بوون) له نازاری سه خت و بیر زای پوزی قیامه ت و، نه وه ی

کہ چاوه پریان نه ده کرد له لایه ن خواوه بویان ده رکهوت ﴿٦٧﴾ ههروهه نهو
 (کردهوه) خرابانهش که (له دنیا دا) وه ده ستیان هیتابوون، بویان ده رکهوتن و
 (سزای) نهوهی گالتهیان پیده کرد گماروی دان ﴿٦٨﴾ (جیتی سه رسورمانه) کاتیک
 مروؤف (ی بیبروا) زیاتیکی تووش ده بی، بانگمان ده کات (لیمان ده پارته وه که
 ایی لابه رین)، دواپی کاتیک له لایه ن خو مانه وه چاکه یه کی پیده به خشین، ده لی:
 نه نیا به هوئی زانیاریه وه پیمدراوه (و وه ده ستم هیتاوه) راست نیه، به لکو نه وه
 فاقیرکرنه وه یه، به لام زوربه یان نازانن ﴿٦٩﴾ نه وانده ی پیش و انیش نه وه قسه یان
 گوت: که چی نه وه ی وه ده ستیان هیتابوو (له سامان و مال) هیچ دادی نه دان
 (و سوودی پی نه گه باندن) ﴿٧٠﴾ سه رهنجام (به هوئی نه وه له لوئسته ی نه وه) سزی
 (کردهوه) خرابه کانیان که وه ده ستیان هیتابوون، تووشیان بوو، ههروهه ها نه واندهش
 که ستمیان کردوه له مانه سزای نه وه (کردهوه) خرابانه ی وه ده ستیان هیتاوان،
 له مه و دوا تووشیان دی و، ده سته و سانکه ریش نین (له سزای خوا فو تارین) ﴿٧١﴾
 نایا نازنن که خوا ﴿٧٢﴾ هه ر که س ییه وئی، پژیوی بو فراوان ده کات، ههروهه
 وه تهنگی دینی (و کهمی ده کات)؟ به دلنایای له وه دا نیشانه هه ن بو کومه لیک
 بپوایینن ﴿٧٣﴾

شیکردنه وهی هه نندیک له وشه کان

(يُوكِلُ): (الْوَكِيلُ: فَعِيلٌ مَعْنَى الْمَفْعُولِ) (وَكَّلَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا) أَي: اكْتَفَى بِهِ أَنْ يَقُولَ اللَّهُ أَمْرًا: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، أَي مَوْكِّلٌ عَلَيْهِمْ وَحَافِظٌ لَهُمْ، (وَكِيلٌ): له سەر کیشی (فَعِيلٌ) ه، به لَام به مانای (مفعول) ه، واته: (مَوْكُولٌ إِلَيْهِ) کار پێ سپێردراو، که ده فەرموێ: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ ﴿النِّسَاءُ﴾ واته: تۆ ئیکتیفا بکه به وه خوا سه ره په رشتیاری کاروبارت بکات و کاری خۆت به و بسپێری، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆ کار پێ سپێردراو نی بو ئه وان، پارێزه ر نی به سه ر وانه وه.

(تَوَفَّى): وهرده گرتی، ده مریتتی، (غَبَرَ عَنِ الْمَوْتِ وَالنُّوْمِ بِالتَّوَفَّى) واته: هه ر کام له مردن و خهوتن به وشه ی (تَوَفَّى) ته عییریان لیکراوه، له بهر ئه وه ی له کاتی مردندا، پووچی مروفی له جهسته ی وهرده گیرتی به تهواوی، به لَام له کاتی خهوتندا، به شیوه یه کی ناتهواو پروهحه که وهرده گیرتی نه ک به تهواوی، نه گه ر به تهواوی وهر بگیری و لێ جیا بێته وه، مردن پووده دات.

(الْأَنْفُسَ): کۆی (نَفْس) ه، (نَفْس) یش به مانای پروهحه، هه تا له جهسته دایه (نه فس) و، له ده ره وه ی جهسته ش (پرووح) ی پێده گوتری.

(أَشْمَازَتْ): (أَي: تَفَرَّتْ وَانْفَضَّتْ)، سله میه وه گووشرا، دلایان گووشراو، ته نک بوو، (اشْمِئْزَاز) واته: (انْفِضَاض) وه ته نک هاتن و ناره حه ت بوون و بێزار بوون.

(يَحْتَسِبُونَ): (يَتَوَقَّعُونَ) به شیوه یه ک که چاودر وانیان نه ده کرد: ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ﴿الطَّلَاقُ﴾ واته: له لایه که وه به شیوه یه ک که چاودر وانیان نه ده کردو حیساییان بو نه کرد بوو.

(وَحَاقَ بِهِمْ): (نَزَلَ بِهِمْ، أَصَابَهُمْ)، واتە: دابەزییه سەریان و، تووشیان بوو.

(فِئْتَةً): بە مانای تاقیکردنەوهو جەرباندن دی، لەم سیاقەدا: ﴿بَلْ هِيَ فِئْتَةٌ﴾، ئەمە تاقیکردنەوهیە، ئەو مَال و سامانە کە پێتان دراو، ئەگەرنا (فئتة) بە پێی سیاقە جوژاو جوژەکان، مانابەکە ی دەگوێری.

(يَبْسُطُ الرِّزْقَ): (يَبْسُطُ) پانی دەکات و، درێژی دەکات، (رِزْقٌ) بژیو: ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾، (يُوسِعُ) فراوانی دەکات، مەبەستی پێ (يُكَبِّرُ) زۆری دەکات.

(وَيَقْدِرُ): (أَي: يُضَيِّقُ) وەتەنگی دێنێ، (يُضَيِّقُ) بە مانای (يَقْلِلُ) بژیو کەم و تەنگ دەکاتەوه.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوایەزگەر لەم ڕەوتەدا ڕوو لە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، کە وەک لە پێناسەی ئەم دەرسەدا گومان: هەشت بابەتی گەورەو گرنگ لەم دوازدە (١٢) نایەتەدا خراوە ڕوو، بە لێکو دەگونجێ بگوترێ: زیاتریشن، یاخود ئەو هەشت بابەتەش هەندیکیان بچنە تێو هەندیکیان، بە لām من بۆ زیاتر ڕوون بوونەوه ی چەمک و واتای نایەتەکان لە پێناسەی دەرسە کەدا، کردوومن بە هەشت بابەت.

ئەنجا بە کێک لەو بابەتانە باسی قورئانە، دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾، بە دنیایی تێمە کتێبان بە هەق دابەزاندۆتە سەر تۆ بۆ خەلکی، دوێنزاو (مُخَاطَبٌ) موخەممەد ﷺ، کە خوا ﷻ قورئانی دابەزاندۆتە سەر دلی پاک و موبارەکی، وشەی (إِنَّا)ش بۆ جەختکردنەوهیە: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾، ئەمەش بەرپەرچدانەوه ی قسەو پرۆپاگەندە ی بێڕواو هاوبەش بۆ خوادانەردەکانە کە دەیانگوت:

١- موحمەد ﷺ شەیتانیک فیزی دەکات.

ب- بۆ خوێ هەلیبەستوه.

ج- لە کەسیکی دیکە فیزی بووه، ئەو تۆمەتانه هەموویان گوتراون، خوا ﷻ بۆ بەرپەرچدانەوهی ئەو قسانە هەموویان دەفەرموێ: بە دنیایی ئیمە قورئانمان بە هەق دابەزاندۆتە سەر تۆ بۆ خەلک، کە دەفەرموێ: ﴿بِالْحَقِّ﴾، واتە:

١- ئیمە هەق بووین کە قورئانمان بۆ تۆ ناردوه.

٢- یاخود بە شتوازیکی هەق بۆ تۆمان دابەزاندوه.

٣- یاخود قورئانمان دابەزاندوهو هەقی لە ئێو خۆیوه گرتوه.

﴿فَمِنْ أَهْتَكَدْتَ فَلَنْفَسِي﴾، ئنجا هەر کەسیک پێی راستی گرت، ئەوه سوودەکی بۆ خۆیەق، ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، هەر کەسیکیش گومرا بوو لە پێی لاداو، لە پێ و ن بوو، گومرا بوونەکی بە زیانی خۆیەق، خۆی لە گومرا بوونەکی زەرەرمەندە، هەروەک ئەنیا خۆی لە پێی راستگرتنەکی بەهرەمەندە، ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆ بەسەر ئەوانەوه کار پێ سپێردراوو سەرپەرشتیاری، چاودێرو پارێزەر نی، نەهێلی لابدن، ئەمە بابەق یەکەم.

ئنجا خوا ﷻ دیتە سەر بابەتییکی دیکە، کە یەکیک لەو هەقانهی ئەم قورئانە گرتوونیه خۆی، بریتییه لەوهی ڕووحەکان هەموویان بەدەست خوان و بیگومان لە کاتی مردندا، ئەو ڕووحانە وەرەگرتی و بەو شێوەیه خوا ﷻ مردنیان بەسەردا دینێ، ئەوهی نەشمردبێ، لە کاتی خەوتندا، واتە: هەم لە کاتی خەوتندا، هەم لە کاتی مردندا، ڕووحەکان لەبەر دەستی خوان و خوا دەیانباتهوه لای خۆی، ئەوهی کە بە مراندیش ڕووحی وەرەگرتیهوه، لە کاتی خەوتندا ڕووحەکی وەرەگرتیهوه.

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾، خوا ﷻ نەفسەکان وەردەگرى بە تەواۋىي لە كاتى مردنياندا، ﴿وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾، ئەوانەش كە نە مرد بن، لە كاتى خەوتنياندا نەفسەكان وەردەگرى، دوايى باس دەكەين بۆچى خوا ﷻ وشەى نەفسەكان ﴿الْأَنفُسَ﴾ ى بەكارهێناو، كە كۆى نەفسەو، وشەى رووحەكان (أَرْوَاح) ى بەكارنەهێناو، دواتر لەو بارەو بەسێكى تايبەت دەكەين، ﴿فَمِمَّا كُنَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ الْمَوْتَ﴾، ئنجا خوا ﷻ ئەو كە مردنى بۆ بېريار داى، لەو نەفسانەى وەريگرتوون لە كاتى خەوتنياندا، لە لای خۆى دەپهێتێتەو لەو شوێنەى كە بەس خۆى دەزانى، ئايا لە مەنزىگای بەهەشتدا، يان لە مەنزىگای دۆزەخدا، ئەوانە دەپهێتێتەو؟! يان لە شوپىكى ديكەى وەك بەهەشت و دۆزەخ، ﴿وَيُرْسِلُ الْأَخْرَجَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ئەوانى ديكەش دەنيرتێتەو، تاكو كاتى ناوبراو، واتە: هەر كاميان لەو رووحانە دەنيرتێتەو بۆ نێو جەستە، تاكو ئەوەندە ماوە ژيانەى ماويەتى لە دنيا، تەواۋى دەكات، ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، بە راستى لەویدا نيشانە هەن بۆ كۆمەلەىك بىر بگەنەو، پامپين و تيفكرن.

كە دوايى ئيمە تۆزىك تێدەفكرين و پادەمپين لە دياردەى خەوتن و چۆنەتى جياۋوونەو و دوور كەوتنەو بەكەى نەفس لە جەستە، كە لە حالەتى خەوتندا روودەدات.

ئنجا خوا ﷻ دېتە سەر بابەتێكى ديكە، هەر لەو چوارچۆدەى هەمەكارەبوونى خوا ﷻ لە دنياو دواړۆدا، كە ئەودا كتيبى بە هەق بۆ تۆ دا بەزاندهو، بۆ ئەو كە خەلك پى راست بگرى، ئەگەر پى راست بگرن، قازانجى خۆيانەو، ئەگەر پى چەوت بگرن و لابەدن، بە زيانى خۆيان تەواو دەبى، تۆشمان نەناردو كە نەهێلى لابەدن، تۆ ئەنیا پەيامى خۆيانى پێدەگەيەنى.

ئەودا خوا ﷻ چ لە كاتى مردندا، چ لە كاتى خەوتندا، رووحەكان وەردەگرێتەو، ئنجا ئەوانەيان كە لە كاتى خەوتندا رووحەكانيان وەردەگرى، ئەگەر مردنى بۆ

بەریار دابن یە کجاریی ئەو ڕووحە ی وەرگرتووە، نایکپێتەووە تێو جەستە، ئەو کەسە خەوتوووە بە خەبەر نایەت و لە قیامەتی لە عالەمی بەرزەخدا بە خەبەر دی، ئەو ی دیکەش دەتێتەووە تاکو کاتی دیاریکراو.

بابەتی سێتەمیش ئەووەیە کە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بە تەمابوون بت و سەنەمە پەرستراوەکانیان شەفاعەت و تکیان لە لای خوا بۆ بکەن، هەر وەک بەداخووە هەندێک لە ئۆممەتی موحەممەدیش ﷺ، کە تووشی شیرک بوون بە هۆی هەندێک لەوانەووە، کە بە پیاو چاکیان داناون، ئنجا لە زیندووان، یان لە مردووان، ئەوانیش تووشی جوۆرێک لە شیرک بوون، پێغەمبەر ﷺ زۆر بە ڕوونی و، بە تۆخی هۆشداریی داووە ئۆممەتی کە تووشی شیرک نەبن، بۆ وێنە: لە یەکیک لە فەرماشتەکانی دا دەفەرموێ: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنُ مَرْيَمَ، قُلُوبًا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ) (أخبره أحمد: ١٥٤، والدارمي: ٢٧٨٤، والبغاري: ٢٣٦١)، واتە: بە من هەلەملەلێن و تێمەپەڕێنن لە مەدح کردندا، وەک چۆن نەصاریەکان لە عیسی کۆری مەریەمدا تێیان پەڕاند (و کردیان بە کۆری خواو کردیان بە بەشێک لە خوا)، من بەس بەندە ی ویم، ئنجا بلێن: بەندە ی خواو ڕەوانە کراوە کە ی.

هەر وەها زۆر شتی دیکە ی لەو باردووە فەرمووە کە تێمە لە باسێکی سەر بەخۆ لە کۆتایی سوورەتی (یوسف) دا، لە ژێر ڕۆشنایی ئەم نایەتەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (١٦) یوسف، باسێکی خەست و خۆلەمان لەو بارەووە کردووە.

بەلێ یەکیک لە عەقیدەو عەدەتەکانی هاوبەش بۆ خوادانەرەکان، بریتی بوو لەوە ی بەتەما بوون پەرستراوەکانیان تکاو ڕجایان بۆ بکەن، کە لە تێو شیعەدا بەگشتیی و هەندێک لە تەهلی تەصەووف و خەلکی عەوامدا، ئەو حالەتی چاوەڕێکردنی کار بۆ کرانە بە شێوەی ناشەرعیانە، لەلایەن هەندێک لەوانەووە کە پێیان ڕەوا دارن لە شیخ و پیاو چاک و مەزارگەکانیان ئەو حالەتە هەیه، لە شیعەتکدا هاتووە دەلێ:

بۆیە لە دنیا دەستم گرت و دتۆ ... تاكو له قیامەت نەبم ڕەنجه ڕۆ

یانی: لە دنیادا بۆیە دەستم پێگرتی، تاكو له قیامەتدا ڕەنجه ڕۆ نەبم و تۆ شەفاعەتم بۆ بکە! هەلبەتە تێمە باسیکی سەر بە خۆمان لە باردی شەفاعەت و تکاوه کردوه، لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، جارێکی دیکە باسی ناکهین، بەلام گرنگ نەهویه نەم مەسەلە ی تکا بۆ کران و تکا بۆ کردنه، یه کێکه لهو هۆکارانه ی که خه لکێک به هۆیه وه تووشی شیرک بووه.

لێره دا خوا ﷻ ده فرموی: ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾، بێگومان ئەمە دەبێ پە یوه ست بێته وه به پسته یه که وه که له پێش ویدا بووه، بەلام به عه قل و سه لیه ده زانری، واته: ئایا ئەوان له سزای خوا بێ باکن! یاخود جگه له خوا تکا کارانیکیان بۆ خۆیان گرتوه، تکیان بۆ بکه ن؟ ﴿قُلْ أُولَئِكَ لَا يَحْكُمُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، بلی: ئایا ئەگەر ئەوانه هیچیان به ده ست نه بێ و نه شفا من (نه و په ستر اوانه)، ئایا ده توانن تکا بکه ن؟! و نه شفا من (نه و په ستر اوانه)، ئایا ده توانن تکا بکه ن?!

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾، بلی: تکا کردن هه مووی تیکرا هی خوا یه و، که سی دیکه خاوه نی تکا کردن نه، ده بێ نه و مؤلّه ت بداو، بۆ که سیکیش که لێی پازیه، وه ک ده فرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (۲۵) البقره، واته: کێ له لای وی تکا ده کات، مه گهر به مؤلّه تی نه و، هه روه ها ده بێ تکا بۆ کر ویش خوا پاز یی بێ تکا ی بۆ بکری، وه ک ده فرموی: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (۲۸) الانبیاء، واته: فرشته کان تکا ناکه ن، مه گهر بۆ که سیک خوا لێی پازی بێ، تکا ی بۆ بکری، ئەوانیش له سام و هه بیه تی بۆ خۆیان به په رۆشن.

﴿لَهُمُ الْمَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، مۆلکی ئاسمانه کان و زه وی، هوکمرانی یی له ئاسمانه کان و زه ویدا هی ویه، ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، دوایش بۆ لای وی ده گێدرینه وه.

به‌وه زور دل خووش بن، چونکه وشه‌ی (فرح) واته: نه‌وپه‌ری دَلْخَوْشِی، (أَشْدُّ السُّرُور)، هه‌روه‌ها به‌نسبت ترسیشه‌وه، ده‌فهرمووی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ، فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ۱۷۷، آل عمران، واته: نه‌وه شه‌پتانه له‌دوستانِ خووی ده‌تانترسین، له‌وان مه‌ترسین و له‌من برتسین، نه‌گه‌ر بر‌وادارن، واته: نه‌و ترسه‌ی به‌رانبه‌ر به‌سزای من هه‌تانه، به‌رانبه‌ر به‌هیچ شتیکی دیکه نه‌تانین.

نجا دپته سه‌ر بابه‌تیکی دیکه‌ی پینجه‌م: خَوا ۱۷۸، فهرمان به‌پنغه‌مبه‌ری خاتهم ۱۷۹، ده‌کات، ده‌فهرمووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بَلَن: نه‌ی خوابه! داهینه‌رو په‌یدا‌که‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی، ﴿عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای په‌نهان و ناشکرا، ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، به‌س تو دادوه‌ریی ده‌که‌ی له‌تیوان به‌نده‌کانتدا، له‌وه‌دا که‌تیی‌دا که‌وتوونه راجیایی و مشت و مړه‌وه، یانی: به‌س تو دادوه‌ریی ده‌که‌ی له‌پوژی دوا‌ییدا.

شایانی باسه: نه‌و بابه‌تانه‌ش هه‌موویان وه‌ک نالقه‌کانی زنجیریک په‌کدی ده‌به‌ستنه‌وه، نه‌وه‌ی پېشن فهرمووی: نه‌وانه‌ی بر‌ویان به‌مه‌زل‌گای کو‌تایی نیه، نه‌گه‌ر به‌ته‌نیا باسی خوا بکړی، دلیان پاده‌گووشری، دلیان ټیکده‌چن، به‌لام نه‌گه‌ر باسی په‌رستراوه‌کانی دیکه‌ی جگه‌ له‌و بکړی، دلیان خووش ده‌بن، خواش ۱۸۰، فهرمووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، (نه‌ی موحه‌مه‌دا! ۱۸۱، بَلَن: نه‌ی خوابه! په‌یدا‌که‌رو داهینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی، زانای په‌نهان و ناشکرا، هه‌ر تو دادوه‌ریی ده‌که‌ی له‌تیوان به‌نده‌کانتدا، له‌وه‌دا که‌تیی‌دا که‌وتوونه راجیایی‌وه، که‌خوا به‌یه‌کگران ته‌نیا دلیان به‌خوا خووشه‌و، په‌رستراوه‌کانی دیکه، نه‌ک هه‌ر دلیان پتیا‌ن خووش نیه، بگره‌ دلیان پتیا‌ن ناره‌حه‌ته، که‌چی هاوبه‌ش بو‌خوادانه‌ره‌کان، دلیان به‌په‌رستراوه‌کانیان خووشه‌و، دلیان به‌یادی خوا ده‌گووشری، له‌حالی‌ک ته‌نیا باسی خوا بکړی، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی خوا په‌رست و به‌ریی به‌رنامه‌ی خوادا ده‌رؤن، دلیان به‌به‌رنامه‌ی خوا خووشه، به‌لام دل‌زده‌وه

دَلْ نَارَ حَهْتَن، بە پێچکەو کوێرە پێتەکان، کە چی ئەوانەی کوێرە پێ و پێچکەکان دەگرن، دڵیان بە کوێرە پێتەکانی خۆیان خۆشه، بەلام دَلْ نَارَ حَهْتَن و بێزارن لە راستە شەقامی خوا، ئنجما ئەمە هەمووی ڕاجیایی و ناکوکییەو، تەنیا خوا لە نێوان بەندەکانیدا لە پۆژی دوایدا، دادوەری لە بارەو دەکات و، ئەو هەق و ناھەقیان بۆ لێک جیادەکاتەو.

ئنجما دێتە سەر بابەق شەشەم و بای سەرەنجامی بێیروایان و ھاوبەش بۆ خوادانەران دەکات و دەفەر مۆی: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾، ئەگەر ئەوانەی سەتمیان کردووە -مەبەستی پێ ھاوبەش بۆ خوادانەرەکان و بێیروایەکان، بەلام بۆیە بە وشە (ظَلَمُوا) دەپێنێ، واتە: وێرایی ئەوەی کە ئەھلی کوفرو شیرکن، ئەھلی زولمیشن، یاخود کوفرو شیرکەکیان لە خۆیدا سەتم و لادانە- ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾، لە پۆژی دوایدا ھەرچی لە زەویدا، وێنە خۆشی لەگەڵیدا ھەیانێ: ﴿لَا فَنَدَرُوا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾، دەیکەنە بە لاگێری خۆیان و قەرەبوویان، لە سزای خراپی پۆژی ھەلسانەو، ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾، لە لایەن خواوەش شتیکیان بۆ دەرکەوت کە چاوەڕوانیان نەدەکرد، یانی: پێیان وائەبۆ خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، بەو جوۆرە مامە ئەیان لەگەڵدا بکات، وەک دواپی لە مەسەلە گرنگەکاندا باس دەکەین، من پێم وایە ئەو دەگەریتەو بۆ ئەو خەیاڵ پلوانەیی ھەموو ئەوانەی بە شتێوەیەکی ھەلە، خوا دەپەرستن، ئنجما چ خواناسن و، ھاوبەشی بۆ پەیدا دەکەن، چ بە حیساب ھاوبەشی بۆ پەیدا ناکەن، بەلام بە دوا ھەندێ نەفسانەو قسەیی پرپووچ کەوتن، کە فلانکەس شەفاعەتیان بۆ دەکات و، فلانکەس لەوانەیە دەر بازیان بکات، یان پەنگە بەھۆی فلانکەسەو دەر باز ببن، یان لەبەر ئەوەی کە کوپی فلانکەسە، یان بە شەجەرەو پەچەلەک دەچنەو سەر پیغەمبەر ﷺ، یاخود لەبەر ئەوەی کە مەلازادەن، یان شێخ زادەن و، سەید زادەن، یان بەگزادەن، یان چی زادەن، دەر بازیان بێ، ئەوانە

به جوړیک بیرده که نه وه که له قیامه تی بویان دهرده که وی، بیرکردنه وه که بیان هه له بووه، وهک گوتراوه: (ثیمانی به نیسکی ده سپړی)، هه به به ته مای نه وه لیکه پراوه که به په چه له ک ده چته وه سه ر فلان پیاو چاکه، یان فلانکه سه، به لام ته ماشا ده کات له قیامه تی نهو حیساب و کتبا به له گوړندا نیه، وهک خوا ده فهرموی: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ المؤمنون، واته: نه گهر فوو به که په نادا کرا، لهو پوژه دا، نه په چه له کیان له به پیدا هه ن و نه له یه کدی ده پرسن، بوچی له یه کدی ناپرسن و داوا ناکه ن؟ چونکه ده زانن بی سووده، ده زانن کهس به فریای کهس ناکه وی، نجا له وی شتیکیان بو دهرده که وی له لایه ن خواوه، که حیسایان بو نه کرد بوو و چاوه روانیان نه ده کردو له بهر چاویان نه گرتبوو، ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾

﴿وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، هه روه ها بویان دهرکه وت خراپه ی نه وه ی کردبوویان واته: سزای نهو کرده وه خراپانه ی نه نجامیان دابوون، بویان دهرکه وت، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، سزای نه وه ش که گالته یان پی ده کرد ده وری دان، نابلو ووه که ماروی دان.

نجا دپته سه ر بابه قی حه وته م: که نه ویش دیسان هه ر باسی بابای هاوبه ش بو خوادانه رو، بابای چاک خوانه ناسه که له گه ل خوادایه، به لام به مهرجی خپرو خوشیی و قازانج و سوود، به لام کاتیک زیان و نازار پرووی تیده کات، پشت له خوا ده کات و په نا بو غهیری خوا ده بات، خوا ده فهرموی:

﴿فَإِذَا مَسَّ الْأَنْثَرُ حَرْبًا﴾، مرووف، مروقی بیروا، یان مروفتیک که گیروده ی هاوبه ش بو خوادانان بووه، کاتیک زیانکی تووش دی، ﴿دَعَاكَ﴾، لیمان ده پارینه وه، له کاق نه هاتدا پروومان تیده کات و لیمان ده پارینه وه، په نامان پیدتی، ﴿ثُمَّ إِذَا حَوْلَتْهُ نِعْمَةٌ مِنَّا﴾، به لام هه ر کاتیک تیمه له لایه ن خومانه وه، چاکه به کمان پیداو، پی به خشیی به بی به رانیه ر، به بی چاوه روانیی

و قەردبوو، ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، دەلی: من ئەو خێرو خوشیی و چاکەیم بە هۆی زانیاریهوه پێدراوه، واتە: خوا ﷻ زانیوێتی شایستەم، یاخود: بە هۆی ئەوهوه که من شارەزایی و زانیارییم هەیە، پێمدراوه، یاخود: من دەزانم که شایستەیی ئەووم و لە قیامەتیشدا هەمان پشک و بەشی چاکەم هەیە، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾، بەلکو ئەوه تاقیکردنەوهیە، ئەو نێعمەتە، ئەو خێرو خوشیی و چاکەیه که پێمدراوه، تاقیکردنەوهیە، ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربهیان نازانن، بە هۆی نەزانیانەوه، ئەو خێرو خوشیی و چاکەیه که دێتە دەستیان، دەیکێرنەوه بۆ شان و شەوکهتی خۆیان، بۆ هەول و پەنج و زانیاریی خۆیان، لە تەنگاناندا پەنا بۆ خوا دەبەن و، لە خوشیايشدا خوایان لە بیر دەچن.

﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەو قسەیه، ئەوانی پێش وانیشت هەر گوتیان، یانی: که خێرو خوشییمان تووش دەکردن، دەیانگوت: بۆ خۆمان ئەوهمان وه دەست هێناوه و دەستبەر کردوه.

﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلام ئەوهی وه دەستیان دههینا له مال و سامان، هیچ سوودی پێ نهگه یاندن، (ما) دهگونجی (ما) ی لابه ره (ما النافیة) بن، واتە: هیچ سوودی پێ نهگه یاندن، دهشگونجی (ما) ی پرسیارکردن (ما الاستفهامية) بن، (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ؟)، چ سوودیکي پێ گه یاندن ئەوهی وه دەستیان دههینا؟ له کاتیک دا که بهلای خوا ﷻ ملی گرتن و، مال و سامان و سهروه تیان که وه دەستیان هێناوو، چ سوودیکي پێ گه یاندن؟! هیچ.

﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، خراپه ی ئەوهی وه دەستیان هێناوو، تووشیان بوو، واتە: سزای ئەو کردوهه خراپانه ی که به دەستیان دههینان، ئەو که لانه تووشیان بوو، ملی گرتن، ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ﴾، ئەوانهش که سته میان کردوه لهوانه، لهوانه ی پۆژگاری تو (ئهی موحهمهد ﷺ!) یاخود:

لهوانه‌ی ئۆممەتی تۆ، چ له پۆزگاری خۆتداو، چ له پۆزگاره‌کانی دیکه‌دا، تاكو دنیا به كۆتا دێ، چونكه هه‌موویان له‌سه‌ر میلاكی موحه‌مه‌دن ﷺ، نه‌وانه‌ی سته‌میشان كرده‌وه، له‌وانه‌ی تۆ بۆ لایان په‌وانه‌ كراوی. ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، به‌ دلتیابی خراپه‌ی نه‌وه‌ی وه‌ده‌ستیان هێناوه، تووشیان دێ، واته‌: سزای خراپی كرده‌وه خراپه‌كانیان، تووشیان دێ و یه‌خه‌یان ده‌گرێ، ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، نه‌وانیش ده‌سته‌وستانكه‌ر نین، واته‌: ناتوانن خوا ﷻ بێ توانا بکه‌ن و ڕابکه‌ن له‌ ده‌سه‌لاتی خواو، ده‌رباز بن له‌ سزای خوا.

له‌ كۆتاییدا خوا بابەتی هه‌شتم و كۆتایی له‌م دوازه‌ ئایه‌ته‌ موپاره‌كه‌دا ده‌خاته‌ ڕوو، كه‌ له‌ چه‌ند شوێنی دیکه‌ی قوڕنانیشدا نه‌و ڕاستیه‌ هاتوه‌، ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ الْأَرْزَاقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، ئایا نه‌یانزانیه‌ كه‌ خوا ﷻ بژیو بۆ هه‌ر كه‌سێك بیه‌وی فراوان ده‌كات، ﴿وَيَقْدِرُ﴾، هه‌روه‌ها وه‌ته‌نگیش دێنێ، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پاستیی له‌وه‌دا نیشانه‌ هه‌ن بۆ كۆمه‌لتێك پڕوایینن، كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا﴾، ئایا نه‌یانزانیه‌ كه‌ خوا ﷻ بژیو فراوان ده‌كات بۆ هه‌ر كه‌سێك بیه‌وی و وه‌ته‌نگ دێنێ، واته‌: بۆ هه‌ندێكیان فراوان ده‌كات و بۆ هه‌ندێكیان وه‌ته‌نگ دێنێ، یاخود بۆ هه‌ر كامێكیان هه‌ندێك جارن بژیوی بۆ فراوان و زۆر ده‌كات و، هه‌ندێك جاریش لێی وه‌ته‌نگ دێنێ و لێی كه‌م ده‌كات، بۆچی؟ تاكو تاقیبان بکاته‌وه‌: ئایا كه‌ خوا ﷻ بژیوو سه‌روه‌ت و سامانی بۆ زۆر ده‌كات، شوكرانه‌ بژیرو به‌ نیعمه‌تی خوای ده‌زانن؟ هه‌روه‌ها كاتێك خوا به‌ نه‌داریی و هه‌ژاریی تاقی ده‌كاته‌وه‌، خۆراگرو ده‌زانن تاقیكرده‌وه‌ی خوايه‌؟ یان ده‌ست ده‌كات به‌ ناشوكریی و ناپه‌زایی ده‌ربڕین؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به‌پاستیی له‌وه‌دا نیشانه‌ هه‌ن بۆ كه‌سانێك پڕوایینن، نینسان كه‌ نیمانێ هه‌بوو، ده‌ستی خوا ده‌بینن له‌ كاره‌كانداو، كاتێك كه‌ بژیوی بۆ فراوان ده‌كرێ، ده‌ستی خوای تیدا ده‌بینن و، كاتێك بژیوی لێی وه‌ته‌نگ دێ، خوا به‌ نه‌داریی و هه‌ژاریی و

تەنگ دەستی تاقیی دەکاتەوه، دیسان دەستی خوای بەرزو کاربەجی دەیین،
لە کاتی کدا هاتی دەبی، سوپاسگوزار دەبی، بەلام کە ئەهاتی دەبی، خۆراگر
دەبی.

خوا لەو کەسانەمان بکێرێ بە لوتف و کەپەمی خۆی، کە چاکە و نیعمەتە کفی
خوا بە سوپاسگوزاری و شوکرانە بۆیری پێشوازی بکەین و، ئارەحەتی و
گرفتاریه کانیشت لەو پروووه کە لە لای خوای پەرورەدگارەوهن، بە خۆراگری و بە
پشوو درێژی، پێشوازی لێ بکەین، لە هەردوو حالاندا تەنیا بەندە ی خوابین
و، بەو شیوێ بە بن کە پەزنامەندی خوا وەدەست پێنین.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

پاگە ياندنى ئەو پاستىيە گە خوا كىتىسى خۇى بە ھەق بۇ خەلك دابەزاندۇتە سەر موخەممەد ﷺ، ھەر كەستىك پاستە پى بى ھۆى قورئانە ۋە ۋە لىسى بەھرەمەند پى، ئەۋە بە سوۋدى خۇى پاستە پى بوۋە، ھەر كەستىكىش لاپداۋ گومپاسى، بىگومان بە زىيانى خۇى تەۋاۋ دەپى:

خو ﷺ دەفەرمۇى: ﴿إِنَّا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝۱۱﴾

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە شەش بىرگەدا:

۱- ﴿إِنَّا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، تىمە كىتىمان دابەزاندۇتە سەر تۆ، لىرەدا خوا ﷺ بە پاناۋى: خۇ بەمەزنگر (مُعْظَمٌ لِنَفْسِهِ) كەستىك كە خۇى بە مەزن دەگرى، كە بىگومان مەزنىى و گەۋرەپى پەھا، تەنیا ھى خواپە ﷺ، دەفەرمۇى: تىمە دامان بەزاندۇتە سەر تۆ كىتىبەكە، چونكە (الْكِتَابِ) (ال)ى ناساندنى لەسەرەۋ لىرەدا ناساندنەكە بۇ (عەھد)ە، لە پروۋى پىزمانى عەپەبىيەۋە، (عَھد)ىش واتە: ئەۋ شتەى زانراۋ (مەھۋود) ە، ۋەك جارى دىكەش باسمان كردۋە (ال)ى (عەھد) لە زمانى كوردىيدا دەبىتەۋە بە (كە)، ئەگەر گوتم: كىتىم بۇ بىنە، نازانى كام كىتىبە؟ بەلام كە گوتم: كىتىبەكە، دىبارە چ كىتىبەكە! لىرەدا خوا ﷺ دەفەرمۇى: ﴿إِنَّا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾، واتە: كىتىبەكەمان دابەزاندۇتە سەر تۆ، ئەۋ كىتىبەى كە دەزانى، كە قورئانى بەرزو بەپىزە، نىجا ئەۋ كىتىبە بۇ كى دابەزىراۋە؟

(۲) - ﴿لِّلنَّاسِ﴾، ئەمۇ كىتئە بۇ خەلک دابەزىراۋە، (ل) سەر (لِلنَّاسِ)، لامى ھۆكار (لَمْ الْعِلَّةُ) ى پى دەلئىن، واتە: (لَأَجْلِ النَّاسِ)، لە پىتئاولى خەلکدا، بۇ خاتىرى خەلک دامانبەزاندو، نىجا خوا ﷻ پوونى نە کردۆتەو، بۆچى لە پىتئاولى خەلک دابەو، بۆچى بۇ خەلکە؟ واتە: بۇ راستە پىزىکردى خەلک، بۇ بەھرەمەندىکردى خەلک، بۇ ئەوھى عەقْل و دىلان پوون بىتەو، بۇ ئەوھى ژيانى تاكبيان بەو شىۋە بەگوزەرتىنن كە شايستەى مرؤفە، ھەرۋەھا شايستەى ژيانى خىزانيان و، ژيانى كۆمەلایەتبيان و، ژيانى سياسىيان، ھەمووى دەگىرتەو.

(۳) - ﴿بِالْحَقِّ﴾، بە ھەقىش دامان بەزاندو، واتە:

أ- (مُتَّبِعًا بِالْحَقِّ)، قورئانمان دابەزاندو، ھەقى تىدایەو ھەقى گرتۆتەو نىو خۇى، قورئان خۇى لەگەل ھەقدا ئاۋىتەيەو، ھەقى گرتۆتە نىو خۇى.

ب- (مُتَّبِعِينَ بِالْحَقِّ) تىمە لە كاتىكدا قورئانمان دابەزاندو، ھەق بووين، واتە: شىتىكى ھەق و راست و چاكمان كردو، كە قورئانمان دابەزاندو.

ج- بە شىۋازىكى ھەق و لە كات و شۋىنى خۇيشى دا، ھەر ئايەتەو ھەر سوۋرەتەمان دابەزاندو، كەواتە: ۱- ھەم قورئان ھەق، ۲- ھەقى گرتۆتە نىو خۇى، ۳- ھەم بە شىۋازىكى ھەق دابەزىۋە، ۴- ھەم تىمەش ھەق بووين، شىتىكى ھەق و راست و چاكمان كردو كە قورئانمان دابەزاندو.

(۴) - ﴿فَمَنْ أَهْتَكِدَ فَلْنَفِيهِ﴾، ھەر كەسىك پى راست بگىرى، سوۋدەكەى بۇ خۇيەتى. (فَمَنْ) لىرەدا، (مَنْ) شَرْطِيَّةً، أَتَى: مَنْ حَصَلَ مِنْهُ الْإِهْتِدَاءُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ: فَإِنَّ اهْتِدَاءَهُ لِقَائِدَةِ نَفْسِهِ فَحَسْبُ)، (مَنْ) بۇ مەرجه، ھەر كەسىك لە داھاتوودا، پى راست گرتتى بۇ پەيدابى، سوۋدەكەى تەنبا بۇ خۇيەتى.

(۵) - ﴿وَمَنْ صَلَّى فَإِنَّمَا يُضِلُّ عَلَيْهَا﴾، ھەر كەسىكىش ون بوو، گومرا بوو، يىكومان بە زىانى خۇى گومرا دەبى، (كَذَلِكَ الضَّلَالُ وَيَأْتِي عَلَى صَاحِبِهِ الضَّالُّ فَقَطَّ)، واتە: گومرايىش خرابىيەكەى تەنبا بۇ خاۋەنە گومرايەكەيەتى.

۶- ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾، تۆش به سهریانه وه کار پئ سیتر دراو نی، (آی: لَسْتُ مَأْمُورًا بِإِزْغَائِهِمْ عَلَى الْإِهْتِدَاءِ)، (نه وه به کیکه له واتاکانی): تۆ فه رمانت پینه کراوه ناچار یان بکه ی پئی راست بگرن، یاخود تۆ پارێزه ر نی به سهریانه وه، نه هئیلی گومرا پئ، یاخود: راسته ریکردنی نه وان به تۆ نه سیتر دراوه، چونکه وهک له جهند شوئنی دیکه دا خوا ﷻ فه رموو یه تی: تۆ بهس گه یاندنی په یامی خوی پهروه ردگارت له سهره، ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ الشوری - ۴۸ - .

شایانی باسه: شیوه ی ته م ته عبیره له سووره تی (یونس) یشدا هاتوه و، له سووره تی (النمل) یشدا هاتوه:

۱- له سووره تی (یونس) دا خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ (۱۰۸)، واته: بلێ: نه ی خه لکینه! هه قتان له پهروه ردگارتانه وه بۆ هاتوه، ئنجا ههر که سیک پئی راست بگرێ، به سوودی خوی پئی راست ده گرێ و، ههر که سیک گومرا بئ، به زیانی خوی گومرا ده بئ و، من به سهرتانه وه پارێزه رو کار پئ سیتر دراو نیم.

۲- له سووره تی (النمل) دا، خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ (۹۲)، واته: ههروه ها فه رمانم پیکراوه که قوربان بخوێنمه وه، ئنجا ههر که سیک پئی راستی گرت، به سوودی خوی پئی راستی گرتوه و، ههر که سیکیش گومرا پئ، نه وه بلێ: من ته نیا له ترسینه ران و وریاکه ره وانم.

بۆ حیکمه تی نه و جیاوازییه ی نیتوان نایه تی (۴۱) ی سووره تی (الزمر) و، له گه ل نایه تی (۱۰۸) سووره تی (یونس) و، نایه تی (۹۲) ی سووره تی (النمل) دا: (محمد الطاهر بن عاشور) له ته فسیره که ی خۆیدا^(۱) ده لێ:

(جاء قصر الإِهْتِدَاءِ عَلَى نَفْسِ الْمُهْتَدِي فِي تَيْتِكَ الْآيَتِينَ، وَتُرِكَ ذَلِكَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ، وَوَجَّهَ ذَلِكَ أَنَّ تَيْتِكَ الْآيَتِينَ وَارْتِدَائِنِ بِالْأَمْرِ بِمُخَاطَبَةِ الْمُشْرِكِينَ، فَكَانَ الْمَقَامُ

فِيهِمَا مَثَابًا لِّقَادَةِ أَنْ قَائِدَةً اخْتَارْنَاهُمْ لَا تَعُودُ إِلَّا لِنَفْسِهِمْ، خَلَقْنَا لَهُذِهِ آيَةً فَإِنَّهَا
خَطَابٌ مُّوجَّهٌ مِنَ اللَّهِ إِلَى رَسُولِهِ ﷺ، لِكَيْنَ اتَّخَذَتِ الْآيَاتُ الثَّلَاثُ فِي قَضْرِ صَلَاتِهِمْ
عَلَيْهِمْ).

واتە: حېكمەتى ئەو جياوازيە كە لەو دوو ئايەتەى سوورەتى (يونس) و
سوورەتى (النمل) دا، پىرى راستگرتن كورت ھەلھەتراو ھەسەر باباى پىرى راستگرتوو،
بەلەم لەم سوورەتەدا، ئەو نەھەتراو، حېكمەتەكەى ئەودىە كە لە سوورەتى
(يونس) و لە سوورەتى (النمل) دا، پىرى دواندن لە ھاوبەش بۆ خوادانەرانە، بۆيە
مەقامەكە واىخواستو كە سوودى ئەو پىرى راستگرتن، بخرىتە پىرى ئەو كە تەنبا بۆ
خۆيانەو بۆ غەبرى خۆيان ناچن، بەلەم ئەم ئايەتەى سوورەتى (الزمر): ﴿فَمَنْ
أُتِكَزَ فَلْيَنْفِسْ﴾، لىرەدا دواندن لە خۆاى پەرورەدگارەو پىرى كردۆتە
پىغەمبەرەكەى ﷺ، بۆيە پىوتىستى بە كورت ھەلھەتەى سوودى پىرى راستگرتن،
لەسەر دوتراو (مخاطب) نەبوو، چونكە ديارە پىغەمبەرى خوا ﷺ خوا حالىى
كردو و لەوسەرى ھاتۆتەو، بەلەم لە ھەر سىكىاندا (واتە: ھەم لە سوورەتى
(الزمر) دا كە دەفەرەمۆى: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، ھەرورەھا لە
سوورەتى (يونس) دا: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾، ھەرورەھا لە سوورەتى
(النمل) دا: ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ﴾، كە ھەمان واتاى دوو
ئايەتەكەى پىشەى ھەيە، لە ھەر سى ئايەتەكەدا، زيانى گومراىى بە كورت
ھەلھەتەو پىرى پىكراروتە باباى دوتراو.

نەيتىيەكانى قورئان بى سنوورن و، زاناىان چ لە پىرى پەوانبىزىيەو، چ لە
پىرى پىزماىيەو، چ لە پىرى زانستە گەردوونىيەكانەو، چ لە پىرى زانستى
كۆمەلناسىيەو، چ لە پىرى دەروونناسىيەو، لە ھەر پىرىيەكەو كە لە قورئان
ورد دەبنەو، ھەر كەسى لە بوارى پىسپۆرى و شارەزاىى خۆيدا، كۆمەلىك
نەيتىيە دەست دەكەون، كە پەنگە زاناىانى دىكە ئەو نەيتىيەيان نەكەوتنە
بەرچاو، لەبەر ئەوەى لەو بوارەدا، ئەو شارەزاىيەيان نەبوو.

مەسەلەى دووھەم:

باسى ۋەرگرتى خوا بۆ ۋووحەكان، لە كاتى مردن و خەوتن داو، گىرانه ۋەى ئەوانەى مردن بۆ ېرپار نەداون بۆ نىو جەستەكانيان، تاكو كاتى ديارىكراو:

خو! ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْئِكَ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَبُرْمِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (۱۲)

شىكردنه ۋەى ئەم ئايەتە، لە پىنج ېرگەدا:

(۱)- ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾، خوا ﷻ نەفسەكان ۋەردەگرئ لە كاتى مردنياندا، (تَوَفَّى: الْإِمَاتَةُ وَالَّذِي يُمِيتُهُ اللَّهُ، فَقَدْ تَوَفَّاهُ أَجَلُهُ قَالَهُ الْمُتَوَفَّى، وَالْمَيِّتُ: الْمَتَوَفَّى)، كە دەفەرموئ: خوا ﷻ نەفسەكان لە كاتى مردنياندا ۋەردەگرئ، وشەى (تَوَفَّى) بە ماناى مراندن دئ، كەسك كە خوا ﷻ دەيمرئى، يان خوا ﷻ ۋەفاتى ېن كردو، كاتەكەى تەواو كردو (كاتى ژيانەكەى تەواو كردو)، بۆيە خوا تەواوگار (مُتَوَفَّى) و، باباى مردووش تەواوگراو (مُتَوَفَّى) يە، ياخود: خوا ﷻ ۋەرگرە بۆ ۋووحەكان و، باباى مردووش ۋەرگىراو، ۋووحەكەى لئ ۋەرگىراو.

دواىى لە كورته باسكدا زياتر تيشك دەخەبنە سەرى، كە ۋووح و نەفس ھەردووكان دوو ېيژدن، بۆ يەك ھەقىقەت بە ئىعتىبارى جيا.

دواىى دەفەرموئ:

(۲)- ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾، ئەوانەش كە نەمردوون لە كاتى خەوتنيان دا (ۋەريانەگرئ).

واتە: (وَيَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ الَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَمَاتِهَا)، ئەو پوۋوحانەش كە نەمردوون لە كاتى خەوتىيان دا، خوا ^{يَا} ۋەريان دەگرى، ھەلبەتە لە كاتى خەوتىدا بە شىۋەبەكى دىكەى جگە لە مراندن، ئەو پوۋوحانە ۋەردەگرى.

۳- ﴿فَيَمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾، ئىنجا ئەوانەى مردنى بۆ پىريار دابىن، پوۋوحەكان دەگرى لە لای خۆى، يانى: خواى بەرز دواى ئەۋەى ۋەريگرتوون، لە لای خۆى كلىان دەداتەۋە، ئىنجا كە نەشچوونەۋە نىۋ جەستەكانيان، ماناى واىە تەۋاو بوون. (وَالْإِمْسَاكُ: الشَّدُّ بِالْيَدِ)، (إِمْسَاك) توند گرتنە بە دەست.

۴- ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَتَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، ئەوانى دىكەش (ئەو پوۋوح و نەفسانەى دىكەش)، دەنيرىتەۋە، (دەيان نيرىتەۋە ۋە بەرھەلدايان دەكات، بۆ نىۋ جەستەكانيان بچنەۋە)، ھەتاكو كاتى ديارىكراۋ.

(وَالْإِرْسَالُ: الْإِطْلَاقُ وَالْتِمَكِينُ مِنْ مُبَارَعَةِ الْمَكَانِ لِلرُّجُوعِ إِلَىٰ مَا كَانَ)، (إِرْسَال) بىرىتە لە بەرھەلداكردن و توانا پىدان، بەۋەى ئەو شوئىنە بەجى بهيلى و بگەرىتەۋە شوئىنى پىشۋوى.

پستەى: ﴿قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾، بە جۆرىكى دىكەش خويىراۋەتەۋە: (قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتُ)، مردنى لەسەر پىيادراۋە.

۵- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، بە دلىيائى لەۋەدا نىشانە ھەن، بۆ كۆمەلىك بىر بگەنەۋە.

كە دەفەرمىۋى: ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، بۆ كاتىكى ناۋبراۋ، واتە: كاتىكى ديارىكراۋ.

كە دەفەرمىۋى: ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾، (تَفَكَّر) لەسەر كىشى (تَفَعَّلَ)، (التَّفَكُّرُ: تَكْلُفُ الْفِكْرَةِ)، (تَفَكَّر) ئەۋەبە مروۋف بىر بخاتە مېشكى خۆبەۋە، عەقلى خۆى بچوۋلىنىن بە ئاراستەى بىر لىكردەۋەى شىتەك و، تىۋەرامانى.

نهو راسديه كه خوا ۱۰۰ له كاتي خهوتندا نهفهكان وهردهگري، له سوورپتي (الانعام) يشدا له نايهتي ژماره (۶۰) دا هاتوهو، تهنيا لهو يشدا هاتوه، پيتم شك نايهت له ههموو قورئاندا، جكه لهم نايهتي (۴۲) سوورپتي (الزمر) و نايهتي ژماره (۶۰) ي (الانعام) دا، له هيچ شونينيكي ديكه دا ههبي، له سوورپتي (الانعام) دا دغه رموي: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِأَنبَاءِ مَا جَرَحْتُم بِأَنبَاءِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۶) واته: خوا نهو زاتيه كه به شهوگار ودفاتنان پتيدهكات، (پروحهكاننان وهردهگري)، دهشزاني به پوژي چي دهكن، دوايي له پوژگاردا بيدارتان دهكاتهوه، زيندووتان دهكاتهوه) تاكو كاتي ناوبراو، (تهمهنتان كه دياربيكراوه) تهواو بي، دوايي گه پانهووتان بو لاي ويه، دوايي ههواالتان پتيدهكات بهوهي كه نهنجامتان دهواو دهتاكرد.

شایانی باسه: زانیان و پوونکهرهوانی قورئان زور قسه‌یان کردوه له باره‌ی چۆنیته‌ی په‌یوه‌ست بوونی ئەم ئایه‌ته‌ موپاره‌که، به‌ ئایه‌ته‌کانی پیش خۆیه‌وه‌و ده‌گونجی به‌ زور شیوه‌ قسه‌ی لی بکری، به‌لام پیموایه‌ چۆنیته‌ی پیکه‌وه‌ په‌یوه‌ست بوونیان نه‌وه‌یه‌ که: ئەمه‌ هه‌ر گه‌رانه‌وه‌یه‌ بۆ دووباره‌ خستنه‌ پرووی به‌لگه‌کان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ته‌نیا خوا ﷻ هه‌مه‌کاره‌ی گه‌ردوون و زه‌وی و ژیان و مروّقه‌، که‌واته‌: مادام هه‌ر خوا ﷻ هه‌مه‌کاره‌بی، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی خه‌وتیشدا خوا ﷻ پرووچه‌کان وه‌رده‌گرتی و، ئەگه‌ر که‌ستیک خوا ﷻ بیه‌وی ژیا‌نی به‌رده‌وام بکات، پرووچه‌که‌ی ده‌نیریته‌وه‌ نێو جه‌سته‌ی و، ئەگه‌ر بیه‌وی ته‌واوی بکات، پرووچه‌که‌ی نا‌نیریته‌وه‌و له‌ لای خو‌ی له‌و شو‌ننه‌ی که‌ بۆ خو‌ی ده‌یزانی، گلی ده‌داته‌وه‌و، مانای وایه‌ مردنی به‌سه‌ر دادی، که‌واته‌: خ‌وايه‌ک ﷻ به‌ شه‌وو پ‌رۆژ، له‌ کاتی خه‌وتن و، له‌ کاتی بێداریبدا، به‌س نه‌و ته‌سه‌رپ‌روف بکات له‌ ژیا‌نتانداو، هه‌موو شتی‌کتان به‌ ده‌ست ئەو بی، عه‌قل و لوژیک واده‌خ‌وازن که‌ ته‌نیا نه‌ویش بیه‌رسترتی و به‌ندابه‌تیی بۆ بکری.

کورتە باسێک لە بارەى

نووستن) و وەرگرتنى ڤووحەکانەوہ لە کاتى خەوتندا

نەم کورتە باسە لە چوار تەوہردا دەخەینە ڤوو:

(۱)- ڤیناسەى خەوتن:

تایا خەوتن چیه؟ بە ڤێنى ئایەتەکە، نووستن مردنێکی بێهێزە، مردن خەولێکە و تێکی بەهێزە، هەر بۆیش لە فەرماشتی پیغمبەر دا ﷺ هاتووە: (النُّوْمُ أَخُو الْمَوْتِ) {أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعْبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، والديلمى: ٦٩٠٧، وَصَحَّفَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ٦٨٠٨}، واتە: نووستن بۆى مردنە، چونکە ڤرسیارى لێکراو: تایا لە بەهەشتدا خەوتن هەیه؟ فەرموویەتی: نەخێر، چونکە نووستن بۆى مردنە، یانی: زۆرى لێوہ نیزیکی، بە ڤێنى ئایەتەکەش خەوتن و مردن لێک نیزیکن، یەک جیاوازیان هەیه، ئەویش ئەوہیە لە کاتی مردندا ڤووح بە ئەواوی لە جەستەدا دوور دەکوێتەوہو، وەردەگیرى، بەلام لە کاتی خەوتندا بە ئەواوی وەرناگیرى، دوايش دەخړیتەوہ نێو جەستە، هەلبەتە زانایانى دەر و و نزان، هەر و هە زانایانى تۆیکارى کە لە جەستەى مرؤف دەکوێنەوہو، فەیلەسووفەکان، زۆر قسەیان لەو بارەوہ کردوہ کە هۆکاری خەوتن چیه؟

(أ)- بۆ وێنە هەندێکیان دەلێن: هۆکاری خەوتن هۆکاری فیزیکیە، ئەویش ئەوہیە کە خوێن بە ئەندازەى ڤیویست ناچى بۆ مێشک و، کە مێشک کارى نەکرد تەعلیمات ناڤێرى بۆ هەندیک لە کوێنەندامەکان، ئەو ئەندامانەى کە بە شێوہى ویستی (إرادی) کار دەکەن، نەک ئەویستی (لاإرادی)، بۆیە حالەتى خەوتن ڤوودەدات.

ب) - هہندیکیان گوتوویانہ: نہ خیر ہوکاری خہوتن، ہوکاریکی کیمیایہ کہ لہ نہنجامی ماندوو بووندا، چہند ماددہیکہ ژہہری پیدادہبن و، فشار لہسہر کوئہندامی دہمار دہکەن، وای لیدہکەن شل بیی و ماندوو بیی و بہ ناچاریی مروؤف خہوی بہسہر دادی.

ج) - هہندیکی دیکہ گوتوویانہ: بہ لکو ہوکاری خہولیکہوتن، دہماری (عصبی) بہ، کہ لہ نہنجامی ماندوو بوونی کوئہندامی میٹشک و دہماردا، حالہتی پشوودان و ئیسراحت کردن بہ خوی دہدات.

بہ لآم وەک گوتمان: بہ پتی نایہتہکە، ہوکاری سہرہکیی خہو پەیوہندیی نیتوان جہستہو پرووہو، لہ کاتی خہوتندا پەیوہندییہکە سست و بھیز دہبی.

با زانیاریی پتر لیتی بکوئیتہوہ، ہہمیشہ سہرہتای وەحیی کوٹایی زانستہ، زانست با برہوا لیتی بکوئیتہوہ، دواپی ہەر دیتہوہ سہر ئہوہی وەحیی خوا ﴿فہرموویہتی﴾ ہیچ گومانی تیدانیہ، چونکہ لہ نہنجامی ئہوہدا کہ پرووہ شتہوہیکہ بہشی (جزئی) لہ جہستہ دوور دہکەوتہوہ، خہوتن پروودہدات و، ئہوانہی دیکہ ہہموویان دہرہاویشتەن، حالہتی فیزیکی کہ خوئن کەم دہچی، یان حالہتی کیمیایی، یان حالہتی دہماری، ئہوانہ ہہموویان دہرہاویشتەن و دہگونجی شتی دیکہش باس بکرتن، بہ لآم ئہسلہکە ئہوہیہ کہ خوا ﴿فہرموویہتی﴾ پرووہ ئہو پەیوہندییہ توندو تۆلہی کہ لہ حالہتی بیدارییدا لہ گەل جہستہدا ہہبەتی، ئہو پەیوہندییہ توندو تۆلہی نامیتن، پەیوہندییہکە سست و بھیز دہبی و، حالہتی خہو بہسہر مروؤفا دی.

شایانی باسہ: کہ ئہمہ دہبی پسپۆران و شارەزایانی ہواری تونکاریی و دہروونزانیی زیاتر قسہی لی بکەن، بہ لآم بہ ہەر حال بو ئیمہی مسولمان ئہوہیہ کہ خوا ﴿دہیفہرموی﴾ و لہ ہەر پروویہکەوہ، خوا ﴿شتیک بفرموی﴾ تیمہ سہدا سەد لیتی دنیاین، زانیاریی با ئیستا جاری لیتی تینگہی، یان بوشی دہرنہکەوتبی، بہ لآم دوا ئہوہی زور بہرہو پیتہوہ دہچی - چونکہ ہہمیشہ

سەرەتاي وەحىي كۆتايى زانستە - زانست لە كۆتايى دا دەگاتە ئەوئى وەحىي
لەسەرەتايە فەرەمۆيەتى، چونكە وەحىي زانبارى خوايە، خواش ﷻ بۆ خۆي
پرووح و جەستە و گەردوون و، پەنھان و، ئاشكرلو، ھەموو شتىكى دروستكردو،
خۆي دەزانى ھۆكاري خەوتن چيە؟ تەنيا خوا ﷻ وەك پتويست دەزانى، ديارە
تواناي دەرەككردنيشى بە مروّفەكان داوہ بۆ ھەندىك لە راستيەكان، نەك بۆ
ھەموويان، چونكە مروّفەكان پتويستيان بەوہ نيە ھەموو راستيەكان بزنانى،
خوا ﷻ بەس ئەوئەندە توانايەي داوہ بە مروّفان، ئەوئەندە راستيانەي پى بزنانى،
كە ژيانى دنيايان پتويستى پتەق، خۆشيان لە توانايان دا ھەيە.

۲- پرووح و نفيس يەك شتن:

لەو بارەوہ زانايان زۆريان قسە کردو، كە ئايا پرووح چيەو، نفيس چيە؟
ھەلبەتە خوا ﷻ لە قورئاندا بە زۆريى باسى نفيسى کردو، بەلام باسى
پرووحيشى کردو، تەنيا لە يەك ئايەق قورئان، لە سوورەتى (الإسراء) دا، خوا ﷻ
باسى پرووح دەكات، پرووح وەك پرووحى مروّف، ئەگەرنا وەك جيبريل كە ناوى
لئناوہ (روح)، ھەروەھا وەك وەحىي خۆي كە بە (روح)ى ناو بردو، لە چەند
شوئيتىك دا ھاتو، بۆ ئموونە:

۱- ﴿ نَزَّلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝١٣٣﴾ الشعراء.

۲- ﴿ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ ۝١٤١﴾ القدر.

۳- ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا ۝١٨﴾ الشورى.

۴- ﴿ يُرِلَ الْمَلَكُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝٢٠﴾ النحل.

به لأم پرووح که بگونه‌ای مه‌به‌ست پیتی پرووحی به‌شهر بن، ته‌نیا نه‌و
 نایه‌ته‌ی سووره‌تی (الاسراء)، که ده‌فهرموی: ﴿وَسْئَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ
 مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ واته: له باره‌ی پرووحه‌وه
 لیت ده‌پرسن، بلن: پرووح له کاری په‌روه‌ردگارمه‌و، نه‌ندازه‌یه‌کی که‌میش نه‌بی
 زانیاریتان پی نه‌دراوه.

به‌و نه‌ندازه‌که‌مه زانیاریه‌ش ناتوانن چیه‌تی پرووح ده‌رک بکه‌ن، وه‌ک له
 مه‌وسووعه‌ی: (دره‌وشاوه‌یی تیمان و پووجه‌لیی نیلعاد، له‌بهر تیشکی زگماک و
 عقل و زانست و وه‌حیی) دا، له‌و باره‌وه ورده‌کاریی زورمان باسکرده‌و.

نجا نه‌وه‌ی که نایه‌ته‌کان و فهرماشته‌کانی پی‌غهمبه‌ر ﷺ ده‌یگه‌به‌نن، نه‌وه‌یه
 که پرووح و نه‌فس یه‌ک شتن، هه‌رچه‌نده هه‌ندیک له زانیان گوتووایانه: نه‌خیر
 دوو شتن، به‌لأم پایه‌که‌یان راست نیه‌و، هیچ به‌لگه‌یه‌کیان له‌و باره‌وه نیه‌و پرووح
 و نه‌فس یه‌ک شتن و، به‌ دوو نیعتیاری جی‌اواز نه‌و دوو ناوه‌ی بو به‌کارهی‌تران
 که دواپی باسیان ده‌که‌ین.

سهره‌تا با سهرنجی نم ده‌فه‌ بده‌ین:

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر په‌حمه‌تی خوا‌ی لی بن ده‌لن: (إِنَّ اللَّهَ يَفْضُ
 أَرْوَاحَ الْأَمْوَاتِ إِذَا مَاتُوا، وَأَرْوَاحَ الْأَحْيَاءِ إِذَا نَامُوا، فَتَعَارَفَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَعَارَفَ):
 ﴿فَمِيسِكُ الَّذِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (آئی:
 يُعِيدُهَا إِلَىٰ أَجْسَادِهَا).^(۱)

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر دپاره هه‌ر له‌بهر روشنایی نایه‌ته‌که‌دا ده‌لن: خوا
 ﷻ پرووحی مردووه‌کان وه‌رده‌گری، کاتیک ده‌مرن و، پرووحی زیندووه‌کان
 وه‌رده‌گری و کاتیک ده‌خه‌ون، نجا نه‌و پرووحانه هی مردووان و هی زیندووان،
 (هی مردووان که وه‌رگیراون و، هی زیندووان که له کاتی خه‌وتن دا، وه‌رگیراون).

یه‌کدی ده‌ناسن و یتک ناشنا ده‌بن، نه‌وه‌نده‌ی خوا ۛ ۛ ۛ یه‌وی، دوا‌یی خوا ۛ ۛ ۛ نه‌وی که مردنی بو ۛ ۛ ۛ دابی، ده‌یوتلته‌وه، نه‌وی دیکه‌ش به‌ره‌ل‌داده‌کات، واته: ده‌یک‌یت‌ته‌وه بو ۛ ۛ ۛ جه‌سته‌ی، (بو ۛ ۛ ۛ نه‌وی نه‌و مروّقه‌ بیدار بیت‌ه‌وه و جار‌یکی دیکه ده‌ست به‌ ژیان بکاته‌وه).

به‌لّی ۛ ۛ ۛ و نه‌فس یه‌ک شت و، له‌و باره‌وه ده‌توانین زور به‌لگان بیت‌نه‌وه، چونکه له‌ه‌ندقی ده‌قاند هاته‌وه که پال‌دراونه لای عه‌بدول‌لای کو‌ری عه‌بیاس و ه‌ه‌ندیکی دیکه له‌هاوه‌لّان و زانایانی تاب‌یعین، که گو‌توو‌پانه: مروّقه له‌کاتی خه‌وتن دا نه‌فسه‌که‌ی ده‌مینّی، به‌س ۛ ۛ ۛ ده‌نیری، یان ۛ ۛ ۛ ده‌مینّی، به‌لّام نه‌فسه‌که‌ی ده‌چت‌ه‌ ده‌ره‌وه‌ی جه‌سته، به‌لّام نه‌و رای‌هم پی‌ راست نی‌هو، پتشم وانیه عه‌بدول‌لای کو‌ری عه‌بیاس (خوا له‌خوی و بابی رازی بی)، وای گو‌تبی، به‌لّکو له‌پاستیدا ۛ ۛ ۛ و نه‌فس ه‌ه‌ر یه‌ک شت و، ته‌عبیر ده‌کهن له‌یه‌ک حه‌قیقه‌ت.

(امام فخرالدین الرازی) له‌ته‌فسیره‌که‌ی خویدا (مفاتیح الغیب) که به‌ (التفسیر الکبیر) یش ناوداره: ^(۱) چو‌نی‌ه‌تی په‌یوه‌ندی نه‌فس و ۛ ۛ ۛ له‌گه‌ل جه‌سته‌دا، ۛ ۛ ۛ ده‌کاته‌وه و ۛ ۛ ۛ ده‌که‌یم پی‌ جوانه، ده‌لّی:

(تَعْلَقَ جَوْهَرِ النَّفْسِ بِالْبَدَنِ عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجِهٍ:

أَحَدُهَا: أَنْ يَقَعَ صَوُّ النَّفْسِ عَلَى جَمِيعِ أَجْزَاءِ الْبَدَنِ ظَاهِرِهِ وَبَاطِنِهِ، وَذَلِكَ الْيَقْظَةُ.

وَأُخْرَاهَا: أَنْ يَرْتَفِعَ صَوُّ النَّفْسِ عَنِ ظَاهِرِ الْبَدَنِ مِنْ بَعْضِ أَوْجُوهِ دُونِ بَاطِنِهِ، وَذَلِكَ هُوَ النَّوْمُ.

وَأُخْرَاهَا: أَنْ يَرْتَفِعَ صَوُّ النَّفْسِ عَنِ الْبَدَنِ بِالْكُلِّيَّةِ وَهُوَ الْمَوْتُ، فَتَبَيَّنَ أَنَّ الْمَوْتَ وَالنَّوْمَ يَشْتَرِكَانِ فِي كَوْنِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا تَوَفُّيًا لِلنَّفْسِ).

بە راستىي (فخرالدين الرازى) ۋەك جار جار لىتى دەخوازىنەۋە، ھەندىك تىگەيشتىنى وردى ھەن بۆ ھەندىك ئايەتان، لىرەشدا دەلتى:

پەيۋەست بوۋنى جەۋھەرى نەفس (ۋاتە: پوۋج) بە جەستەۋە بە سى شىۋدە:

يەكەميان: ئەۋەيە كە پۆشنايى نەفس (ۋاتە: پۆشنايى پوۋج) بگەۋىتە سەر ھەموو بەشەكانى جەستە، ئاشكرى جەستەۋ، پەنھانى جەستە، ئەۋەش ھالەتى يىداريە.

دوۋەميان: ئەۋەيە كە پۆشنايى نەفس، (يان كاريگەرىي نەفس)، لەسەر پۋالەتى جەستە لاپچى لە ھەندىك پوۋدەۋ، بەلەم لەسەر دىۋى تىۋەۋەۋ پەنھانى جەستە مېتىت، (ۋاتە: لەسەر پۋالەتەكەي لادەچى، بەلەم لەسەر دىۋى پەنھانى دەمىتى)، كە ئەۋەش خەۋە.

(دەلتىم: دەتۋانين بلتىن: ئەۋ بەشەي كە پەيۋەستە بە ھۆشى مړۋى و ويستى مړۋەۋە، لە كاتى خەۋتن دا، پوۋج ئەۋ بەشە رادەگرى، مړۋى قسە ناكات، ناخوات، ناخواتەۋە، ناپرات، دەست ناجوۋلىتى، بىرناكاتەۋە، نابىنى، نابىستى، ئەۋانەي نامىتن، چۈنكە ئەۋانە ھەموۋيان پەيۋەستى بە ويستى مړۋەۋە، بەلەم ئەۋ كارانەي پەيۋەست نىن بە ويستى مړۋەۋەۋ ناويستىن، ۋەك لىدانى دى و، كارکردنى كۆنەندامى ھەناسەۋ، كارکردنى گورچىلەكان و، كارکردنى جگەرۋ پەنكرىاس و، گەدەۋ پىخۆلەكان، ئەۋانە ئەگەر لە كار بگەۋن، ماناي وايە مړۋى دەمرى، پوۋج ئەۋانە ھەر دەھىلتەۋە، بەلەم كىردەۋە ويستەننەكان (الأعمال الإرادية) رادەگرى^(۱).

سىيەميان: تىشكى نەفس بە تەۋاۋىي لەسەر جەستە لادەچى، كە بىرىتە لە مردن، كەۋاتە: چەسپا كە مردن و نوۋستى، ھەردوۋىكان ھاۋبەش لەۋەدا كە بىرىتن لە ۋەرگرتنى نەفس.

لە مردندا بە شىۋەي يەكجارەكىي نەفسەكە پەيۋەندىي دەپچرىتى لەگەل جەستەدا، بەلەم لە ھالەتى نوۋستى دا، پەيۋەندىي لەگەل پۋالەتى جەستەدا دەپچرىتى، بەلەم پەيۋەندىي لەگەل دىۋى تىۋەۋەۋ پەنھانى جەستەدا ھەر دەمىتى.

(۱) نىۋان كەۋانەكان زىادەي غۆمە.

تیمه نه گهر تهماشای چهند ده قیک بکهین - من پینچ ده قم هیناون - بومان ده رده کهوئی که پرووح و نهفس یه ک شت، بویه ش تۆزیک گرنکیم بهو خاله داوه، چونکه زانایان زۆر مشتومریان کردوه، ههلبهته نهک ههر ئیستاش وابلیم، بهلکو له کتیبی: (پنگای صالح بوون و بهردهو خوا چوون)، و (له کتیبی ژبانی گیان، یان گیانی ژبان) و له مهوسووعه: (بیرکردنهوهی ئیسلامی له تیوان وهحیی و واقیعدا)، و له مهوسووعه: (ئیمان و عقیده ئیسلامی)، له (پروونکردنهوهی عهقیده ی طه حاوی) دا باسم کردوه، که پرووح و نهفس دوو ناون بو یه ک شت، ئنجا با تهماشای نهو دهقانه بکهین:

(۱) - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيَّ أُمِّي سَلَمَةَ وَقَدْ شُقَّ بَصَرُهُ فَأَغْصَمْتُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الرُّوحَ إِذَا فُضِّصَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ (أخرجه مسلم: ۹۲۰، وأبو داود: ۳۱۱۸، والنسائي: ۸۲۸۵، وابن ماجه: ۱۴۵۴).

واته: ئوممو سه له مه دایکی بر واداران ﷺ، ده گپێتهوه: ده لئ: پیتغه بهری خوا ﷺ له نه بوو سه له مه وه ژوور کهوت، له حالیکدا که چاوی نه بلهق بوو بوون، (واته: گیانی دابوو)، پیتغه بهر ﷺ چاوه کانی نووقاندن، (پیتلوه چاوه کانی خستنه سه ریه ک)، دواپی فهرمووی: پرووح که وه رگیراو کیشرا، چاو شوینی ده کهوئی، (بویه چاوی نه بلهق بوون)، دیاره چاو تهماشای پرووحه که ده کات، تا کو له حوکمی چاودایه وه تا توانای ههیه.

تیره دا تهماشا ده کهین پیتغه بهری خوا ﷺ به پرووح ناوی نهو نه فسه ی هیناوه، که ده کیشری، خوا ﷺ ده فهرمووی: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَأْمَرِهَا).

(۲) - هه روده ها پیتغه بهری خوا ﷺ ده فهرمووی: (أَلَمْ تَرَوْا الْإِنْسَانَ إِذَا مَاتَ شَخَّصَ بَصَرُهُ؟ قَالُوا بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ حِينَ يَتَّبِعُ بَصَرُهُ نَفْسَهُ) (أخرجه مسلم: ۲۱۷۱)، واته: ئایا تهماشای مروف ناکه ن کاتیک چاوی نه بلهق ده بی! گوئیان: با، فهرمووی: نهو به هوئی نهو وه به که چاوی ده خاته شوین نه فسه کهی.

له دهقی پیتشی دا فهرمووی: (روح)، به لّام لیږه دا ده فهرمووی: (نفس)، که واته: نه نفس و پرووح هه ریه کن.

۳- (إِذَا خَرَجْتَ رُوحَ الْمُؤْمِنِ، تَلَقَّاهَا مَلَكَانِ يُضَعِدَانَهَا) (آخرجه مسلم: ۲۸۷۲) واته: کاتیک پرووحی برودار دهرده چی، دوو فریشته وه ریده گرن و، پیتشوازیی لیده کهن و، به رزی ده که نه وه.

لیږه شدا به پرووح ناوی هیناوه.

۴- له فهرمایشتیکی دیکه دا پیغهمبر ﷺ ده فهرمووی: (الْمَيِّتُ تَحْفَرُهُ الْمَلَائِكَةُ فَإِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَالِحًا قَالُوا: أَخْرِجِي أَيْتَهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ! كَانَتْ فِي الْجَسَدِ الطَّيِّبِ، أَخْرِجِي حَمِيدَةً وَأُبْشِرِي بِرُوحٍ وَرِيحَانٍ وَرَبِّ غَيْرِ غُضْبَانٍ، فَلَا يَزَالُ يَقَالُ لَهَا ذَلِكَ، حَتَّى تَخْرُجَ ثُمَّ يُعْرَجُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ فَيُفْتَحُ لَهَا) (آخرجه النسائي في الكبرى: ۱۱۴۴۲، وابن ماجه: ۴۲۶۲، وأحمد: ۲۵۱۳۳، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين).

نهم ده قهش هه به شی که لهو فهرمووده یه که پیتشتریش هینامان و فهرمووده یه کی در یږه.

پیغهمبر ﷺ ده فهرمووی: فریشته کان ناماده ده بن، نه گهر نهو پیاوه صالح بن، (دیاره بونه که کوچکردنی پیاو یک بووه، نه گهرنا بو نافرده تیش هه روایه)، فریشته کان پتی دهلین: نهی نه فسی پاک و چاک! وهره دهری، که له جهسته یه کی پاک دا بووی، دهر بچو به ستایش کراوی و، موژده ت لی بئ به په وح و په یحان، (په وح: ده گونجی به مانای دهر و لی کرانه وه، یان به مانای په حمه ت و به زهی خول، بئ، په یحان: واته: بژیوکی چاک، یاخود: بوئی خویش بئ)، موژده ت لی بئ: په روه ردگار ت لیت پازیه و لیت تووړه نیه، به رده وام نهو قسه به ی له گه لدا ده کړی، هه تا له جهسته ده چیتته دهر، دواپی به رز ده کړیته وه بو تاسمان.

واته: له کاتی گیان کیشاند، فریشته کان ناوا موژدهی پښ ددهن و دلی خوش دهکن.

ننجا هر له دهقی ههمان فرمايشدا هاتوه، که به پتچهوانهوه: ښناسی بیپروا و خرابه کار، فریشته کان تیوهی دهخوړن و، دهلین: ښای پووحی پیس! له جهسته به کی پیس داو، هه ډه شهت لیبی که توو شی حالیکې خراب دهی، هه نهوهی پښ دهگوتړی: تاکو پووحه که ی بهرز ده کرتیهوه بو نهو شوښه ی خوا ښای دیار یی کړده.

(۵)- له فرمايشتيکی دیکه دا که ښویش به سهراتیکې له سهره و، من ته نیا جی مه به ستم هیناوه، پوخته که ی نهوه به که پتچهمبر ښای له گال هاوه لانی دا جاریک له سه فریک دا خهویان لی ده که وی، بو نویزی به یانی خه بهریان نابیته وه، مه گهر دوی خوره لات، که به یکک له هاوه لانی داناوه خه بهریان بکاته وه، ننجا که پووی تیده کات ده فرموی: قه رار نه بوو بیدارمان بکپه وه؟ ده لی: ښای پتچهمبری خوا! ښای نهوهی که پووحه که ی منی وه رگرتبو و نه ی نارده وه بو جه ستم، که بیدار بیمه وه، هر نه وه بوو که پووحی تو شی وه رگرتبو و، واته: منیش ههمان خه م به مل داهات، ننجا من شوینی مه به ستم هیناوه که پتچهمبر ده فرموی ښای: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَبْضُ أَرْوَاحَنَا، وَلَوْ شَاءَ لَرَدَّهَا إِلَيْنَا فِي حِينٍ غَيْرِ هَذَا) (۱). واته: ښای خه لکینه! خوا پووحه کانی تیمه ی وه رگرتبو و، نه گهر ویستبای پووحه کانی بو ده گپراښه وه له جکه له م کاته دا.

واته: نه ک دوی خوره لاتن، به لکو پتشر پووحه که ی بو ده گپراښه وه و نویزی به یانیمان ده کړد، به لام دیاره خوی په روه دگار ښستا پووحه که ی گپراوه ته ښو جه ستمان، یانی: گپراښه وهی ته ولو که بیتنه هو ی حاله تی بیداری.

ننجا له هه ندیک لهو کتیا نه دا که ناماژم پیدان، به تایهت: (رېگای صالح بوون و به ره و خوا چوون دا، باسم کړده که پووح و نفس یه ک شت،

(۱) أخرجه مالك في الموطأ (۲۵) فذكره، وقال الزرقاني في شرح الموطأ (۵۴/۱) مرسلًا باتفاق رواة الموطأ، وجاء معناه متصلًا من وجوه صحاح، قاله أبو عمر.

به لأم رووح به ئیعتیاری ههقیقه ته پرووته که ی خوئی، به ئیعتیاری نهوهی که مروؤف به رووحه وه مروؤفه، پیتی دهگوتری: رووح، به لأم به ئیعتیاری تیکه ل بوونی له گه ل جهسته داو، هه لسانی به چالاکیه کان و جیهه چیکردنی داخوازییه جهسته ییه کان، وهک تیرکردنی غه ریزه کان و هه تا دوابی، پیتی دهگوتری: نهفس، به لگهم چیه له سه ر نه وه؟

به لگهم له سه ر نه مه نه وه یه: که خوا ﴿۷﴾ کاتیک باسی پیکهاته ی ئاده م دهکات، هه روده ها سه وواش سه لامی خوا یان لی بی، هه روده ها باسی پیکهاته ی وه چه که یان دهکات، هی مروؤفه کان، ته نیا باسی دوو شتان دهکات: جهسته یه کی خاکیی، له گه ل پرووچیکی خوا یی، واته: ته نیا پرووچیک که خوا ﴿۸﴾ ده زانی چیه؟ یان پرووچیک که له سه رووی ئاستی مادده وه یه، بو وینه: با ته ماشای سووره ی (السجده) بکه یین که چو ن خوا ﴿۹﴾ زور به پروویی بو هه ردووکیان (ئاده م و وه چه که ی)، ته نیا نه و دوو پیکهاته یه باس دهکات دهفه رموی:

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ ﴿۷﴾ السجده، واته: خوا نه و زاته یه که هه موو شتیکی چاک دروستکردوه، ده ستییکی دروستکردنی مروؤفیشی له فورپوه هیناوه، (یانی: جهسته که ی)، ﴿ثُمَّ جَعَلْهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ ﴿۸﴾ السجده، واته: وه چه که شی گیراوه له پوخته به ک له ناویکی قیزه ون (که مه به ست پیتی تۆوه، تۆوی پیاو و نافرته که تیکه ل ده بی، وه چه که شی له وه په یدا کردوه).

ئنجا دوابی دینه وه سه ر باسی دروستکردنی ئاده م، هه روهک ده شگوننجی باسی ته واکوردنی دروستکرانی وه چه ی ئاده م بی: ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ﴾ ﴿۹﴾ السجده، واته: دوابی (خوا ﴿۱۰﴾ جهسته ی ئاده می که له قورپی دروست کرد بوو، یان هی وه چه که ی که له پوخته ی قورپی بوو)، پیکه خست و له پرووچی خوئی قووی به به ردا کرد.

کهواته: وهک چۆن جهستهی ئادهم راستهوخۆ له قور دروستکراوه، به ههمان شێوه وهچهی ئادهمیش نهوانیش جهستهکانیان له پوختهیهک له ئاوێکی قیزهون دروست بووه، پێکاتهی دووهمیشیان نهوهیه که خوا ﷻ له ڕووحی خۆی، واته: ڕووحیک که دروستکراویکی تاییهتی خۆیهتی، قووی به بهردا کردوه.

کهواته: ڕووح بهو ئیعتیارهی که دروستکراویکی تاییهته بهر لهوهی بچته ئیو جهستهو، دواي ئهوهی له جهسته دپتهدهرتی، پیتی دهگوتری: ڕووح، بهلام ههتا له ئیو جهستهدايه، پیتی دهگوتری: نهفس، بۆیهش خوا ﷻ له یهک شونیش له قورئاندا مهدهج و زهمی ڕووحی نهکردوه، بهلام نهفس له قورئان دا ههم زهمکراوه، ههم ستایشکراوه، زهمکراوه نهگهر بپروایی و، خراپهکار بئ و، ستایشکراوهو مهدهحکراوه، نهگهر بپروادارو چاکهکار بئ، با تهماشا بکهین:

۱- خواي پهروهردگار دهفرموی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۚ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۚ ۝۹ وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۚ ۝۱۰﴾ الشمس، کهواته: نهفس دهگونجی پاک و چاک بکری و، دهشگونجی پیس و پۆخهڵ بکری، نهگهر پاک و چاک بکری، سهرفرازه، نهگهر پیس و پۆخهڵ بکری، بهدبهخت و پهشیمان و بیبهش و سهربههشه.

۲- ههروهها خوا ﷻ دهفرموی: ﴿لَا أُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ ۚ ۝۱ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۚ ۝۲﴾ القیامه، خوا ﷻ سوئند دهخوات به نهفسیک که پهختهگره، واته: رهخنه له خاوهنهکی دهگری، که بۆچی وام پێدهکهی و، نهو کردهوه خراپانهم پێ دهکهی؟

۳- دیسان خوا ﷻ دهفرموی: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسٍ ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۗ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ ۝۱۳﴾ یوسف، کهواته: به دلتیایی نهفس زۆر فرمان دهکات به خراپه، نهفس نهگهر لێ بکهپتی و پاک و چاکی نهکهی و، دهستکاری نهکهی، بۆ خۆی زۆر ههز به خراپه دهکات، بهلام نایا ههر وا دهبن؟ نا، نهگهر کاری لهسهر بکهی لهسهر خهتی راست دهوهستی و ئارام دهگری: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمَطْمَئِنَّةُ

﴿۲۷﴾ اَرْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْهُوْبَةً ﴿۲۸﴾ فَاَدْخُلْ فِيْ عَيْنِيْ ﴿۲۹﴾ وَاَدْخُلْ جَنِّيْ ﴿۳۰﴾ ۞ الْفَجْرِ
 واته: نهی نفسی هیمن و داسه کتاو نؤقره گرتوو! بؤ لای پهروه ردگارِت بگه رتود، توش
 پازیی و پهروه ردگارِیشت لیت پازیی، که واته: نفس ده گونجی حاله تی: زور فرمانکهر
 به خراپه (أَمَارَةٌ بِالسُّوءِ) ی هه بی و، هر خهریکی فرمان کردن بی به خراپه و، ده گونجی
 حاله تی: خو سه رکونه کردن (تَوَامَّةٌ) ی هه بی واته: بیدار بیتهدو، لومه و سه رکونه ی خو ی
 بکات له سه ر خراپه و، ده شگونجی حاله تی نارامگرتن (إِطْمِنَانٌ) ی هه بی و نؤقره گرتوو
 و دامه زراو بی له سه ر چاکه کاری.

۳- رووح، یان نهفس دروستکراویکی نا مادیدی مه عنهوییه:

مادده نهوویه که تیمه به پتتج ههسته کان مامه لهی له گه لدا ده کهین،
 ده بیینین، یان بؤی ده کهین، یان تامی ده کهین، یان دهستی لی ده کوتین، یان
 دهنگی ده بیستین، به لام رووح به هیچ کام لهم پتتج ههستانه، مامه لهی له گه لدا
 ناکری، له و رووه و ده لیتین: دروستکراویکی نامادیدی مه عنهوییه.

(القرطبی) دهر باره ی رووح ده لیت:

(وَالضُّجْبُ فِيْهِ اَنَّهُ جِسْمٌ لَّطِيْفٌ مُّشَابِكٌ لِلاَّجْسَامِ الْمَخْسُوْسَةِ يُجَذَّبُ وَيُخْرَجُ، وَفِيْ
 اُكْفَابِهِ يُلَفُّ وَيُذْرَجُ، وَبِهِ اِلَى السَّمَاءِ يُفْرَجُ، لَا يَمُوْتُ وَلَا يَمُتُّ، وَهُوَ مِمَّا لَهُ اَوَّلٌ وَلَيْسَ
 لَهُ اٰخِرٌ، وَهُوَ بَعِيْنٌ وَيَذِيْنٌ، وَاَنَّهُ ذُو رِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَخَبِيْثَةٍ، كَمَا فِيْ حَدِيْثِ اَبِي هُرَيْرَةَ) (۱).

ده لیت: پای راست له باره ی رووحه و (یان له باره ی نهفسه و) نهوویه که
 جیسمیکی (تهوان مه به ستیان له جیسم نهوویه بووه که شتیکی هه بوویه، به لام
 به پتتج ههسته کان ههستی پی ناکری). په نهان (لطیف) ی تیکه له، له گه ل نهو
 جهسته به ره ههستانه داو، راده کیشری و دهر ده چی و، له کفه و ده پتچری و، بهرز
 ده کرتیه و بؤ ناسمان، نامری و له بهین ناچن، سه ره تای ههیه به لام کوتایی

نیە، ڕووح دوو چاوی ھەن و دوو دەستی ھەن، بۆن خۆشی ھەیە، یاخود بۆن ناخۆشی ھەیە، (بە پیتی کردووەکان) وەک لەو فەرموودەیەدا ھاتووە کە ئەبوو ھورەیرە خوا ﷺ ھیناویەق.

کە پێشتر ناماژە بە کمان پێداو لە ڕوونکردنەوێ (عەقیدە ی تەحاوی) دا، فەرموودە کەم بە تەفسیل ھیناوە، ھەر و ھا لە مەوسووعە ی: (ئیمان و عەقیدە ی ئیسلامی) دا لە وێش لە بەرگی پێنج دا، ھیناومانە.

باشترین بە لکە ی نەقلێش لە سەر ئەوە کە ڕووح دروستکراویکی نابەرھەستی خاوەن شوێنەواری جۆراو جۆرە، ئەم ئابە تانەن لە سوورە ق (الواقعة) دا، کە دەفەر مۆی: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٢﴾ وَأَنْتَ حِينِئَظْ نَظُرُونَ ﴿٨٣﴾ وَحَسُّ أَقْرَبُ ﴿٨٤﴾ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٦﴾﴾، واتە: دەبوایە کاتێک دەگاتە گەرۆ، (چە دەگاتە گەرۆ؟ بە سیاق دەزانرێ کە مەبەست پیتی ڕووحەو، رانای مینەشی بۆ بەکارھیناوەو، چ بکوترێ نەفس و، چ بکوترێ ڕووح، ھەردووکیان بە مینە ی مەجازی (المؤنث المجازی) دانراون، ئیوە لەو کاتەدا تەماشای دەکەن و ئیمە لە ئیوە لێی نزیکترین، بەلام ئیوە نابینن، (فریشتە کائمان لێوە ی نزیکترین)، ئنجا ئەگەر ئیوە ملکە چ نین بۆ خواو لەبەر دەستی خوا دا نین، بۆچی نایگێرنەو ئەگەر راست دەکەن!

واتە: ئەو ڕووحە کە لە نووکی پتی تاكو دەگاتە گەرۆ دەکێشێ، ئەگەر راست دەکەن، مەھێلن لە گەرۆ دەریچێ و جەستە بە جێ بھێلن و، بیگێرنەو بۆ ئیو جەستە، کە بیکومان لێرەدا بە ڕوونی دیارەو بە راشکاوی ڕاگە یەنراوە کە ڕووح لە ئیو جەستە دا یەو، دەر دەچێ و ئەو حالە تانە ی ھەن کە (القرطبي) باسی کردوون و لە فەرما یشتە کانیشت وەر یگرتوون.

کۆتا قسە لەم تەوهری سییه‌دا، ئەو قسەیه‌ی (القرطبي)^(١) دینین لە تەفسیره‌که‌ی دا، دەلن: گویم لە (الأصمعي) بووه، گوتوویه‌ق: گویم لە (معتبر) بووه که نه‌ویش به‌کێکه‌ له زانايان، گوتوویه‌ق: (رُوحَ الْإِنْسَانِ مِثْلُ حُبِّهِ الْغَرَبِ، فَتُرْسَلُ الرُّوحُ، فَيَمُضِي، ثُمَّ تَمُضِي، ثُمَّ تُطَوَّى فَتَجِيءُ فَتَدْخُلُ، فَمَعْنَى الْآيَةِ أَنَّهُ يُرْسَلُ مِنَ الرُّوحِ شَيْءٌ فِي حَالِ التَّوَهُّمِ وَمُعْظَمُهَا فِي الْبَدَنِ مُتَّصِلٌ بِمَا يَخْرُجُ مِنْهَا اتِّصَالًا خَفِيًّا، فَإِذَا اسْتَيْقَظَ الْمَرْءُ جَذَبَ مُعْظَمَ رُوحِهِ مَا انْبَسَطَ مِنْهَا فَهَذَا).

ئاوا بۆمان وینا ده‌کات، دەلن: ڕووحی مرۆڤ وه‌ک گۆڵۆیه‌کی چنراو وایه، که ڕووح هه‌ندیکی ده‌نیڤی، ده‌ڕوا ده‌ڕوا دوا‌ی دێته‌وه‌ نێو جه‌سته، مانای ئایه‌ته‌که‌ نه‌وه‌یه‌ که به‌شیک له ڕووح ده‌نیڤرڤی له کاتی خه‌وتن دا، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ر له جه‌سته‌دا ماوه، نه‌وه‌ش که ده‌نیڤرڤی ده‌چته‌ده‌ر، به‌وه‌وه‌ که له نێو جه‌سته‌دا ماوه، به‌ شێوه‌یه‌کی په‌نه‌هان پێکه‌وه‌ په‌یوه‌ستی و، کاتیک مرۆڤ بیدار ده‌بێته‌وه‌، نه‌وه‌ی که نارده‌وویه‌تی وه‌ک گۆڵۆیه‌ک، جارێکی دیکه‌ ڕایده‌کیشیته‌وه‌ بۆ نێو جه‌سته.

ئهو ئاوا بۆمان وینا ده‌کات، ئه‌گه‌رنا ڕووح حاله‌تیکێ جه‌سته‌ی نیه‌و ماددیی نیه‌، به‌لام مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه‌ که له کاتی خه‌وتن دا، ڕووح په‌یوه‌ندییه‌کی په‌نه‌انی له‌گه‌ڵ جه‌سته‌دا هه‌رده‌میته‌ی، به‌لام ئهو په‌یوه‌ندییه‌ نیه‌ که بیه‌سته‌ هۆی بیداری.

٤- چهند ئه‌ده‌بیکێ خه‌وتن و له‌ خه‌و هه‌لسان:

خه‌و (نووستن)، له‌ نیسلا‌مدا گرنگی پێدراوه، که مرۆڤ چۆن بخه‌وێ و، چۆن بجێته‌ سه‌ر جیگا، پاشان که بیدار ده‌بێته‌وه‌، چی بلێ و چۆن بکات؟ چهند ئه‌ده‌بیکێ بۆ دانراون، هه‌ول ده‌ده‌م به‌ پوختیی بیانیه‌تیم، نه‌ویش له‌به‌ر ڕۆشنایی سێ ده‌قی سونه‌تدا:

١- (عَنْ خَذِيفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ، وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ، ثُمَّ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا) وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ) (أخرجه البخاري: ٦٣١٢، وأبو داود: ٥٠٤٩، والترمذي: ٣٤١٧، وابن حبان: ٥٥٣٢، وغيرهم).

واته: حوزە یفە ﷺ، دەلن: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ عاده‌تی وابوو که به شه‌وی ده‌چوو ه سەر جێگای بۆ خه‌وتن، ده‌ستی ده‌خسته ژێر ڕوومه‌تی، (ده‌ستی ڕاستی ده‌خسته ژێر ڕوومه‌تی ڕاستی)، دوا‌یی ده‌یفه‌رموو: ئه‌ی خوا‌یه! به‌ ناوی تۆ ده‌مرم و ده‌ژیم، کاتێ بیداریش ده‌بوویه‌وه ده‌یفه‌رموو: ستایش بۆ ئه‌و خوا‌یه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ی مراند بووینی، زیندوو‌ی کردینه‌وه‌و، هه‌ر بۆ لای ویش ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌.

٢- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَهُ إِزَارِهِ فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، وَلْيَسْمِ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا خَلَفَهُ بَعْدَ عَلَى فِرَاشِهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَضْطَجِعَ، فَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، وَلْيَقُلْ: سُبْحَانَكَ رَبِّي، وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا. وَقَالَ الْبُخَارِيُّ وَابْنُ مَاجَةَ وَالْتِّرْمِذِيُّ: (فَارْغَمْهَا) بَدَل (فَاغْفِرْ لَهَا) وَإِنْ أُرْسَلَتْهَا فَاخْطُفْهَا مِمَّا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» زَادَ التِّرْمِذِيُّ (وَإِذَا اسْتَيْقَظَ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ) (أخرجه ابن أبي شيبة: ٣٦٥٢٥، والبخاري: ٥٩٦١، ومسلم: ٢٧١٤، وأبو داود: ٥٠٥٠).

واته: ئه‌بوو هورەیره ﷺ، دەلن: پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر کات به‌کێک له‌ ئێوه به‌ لای جێگا که‌یه‌وه‌ چوو، به‌ نای برد بۆ جێگا که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ه‌وێ، با نێوی پۆشا که‌ی بگه‌ڕێ و، به‌ سەر جێگا که‌یدا بێتێ (جێگا که‌ی خۆی پێ بگرێته‌وه‌)، با ناوی خوا بێتێ، چونکه‌ نازانی له‌ دوا‌ی خۆی که‌ شوێنه‌ که‌ی جێهێشتوه‌، چ شتی که‌ چۆته‌ شوێنی، (به‌نگه‌ دوو پشکی که‌، ما‌ری که‌ چوو بێته‌ شوێنه‌ که‌ی)، هه‌ر کاتی که‌ وستی ڕاکشێ، با له‌ سەر لای ڕاستی ڕابکشێ و بلی: پاکیی بۆ تۆ په‌روه‌ر دگه‌رم، ته‌نیشتی خۆم دانا له‌ سەر جێگا و هه‌ر به‌ هۆی تۆوه‌

تەنیشتی خۆم بەرز دەکەمەوه (و بیدار دەبم)، ئەگەر پووحەکەت وەرگرتم، لێی ببوو، (یاخود: بەزەییەتی پیتی دابی) و ئەگەر ناردیشتەوه بۆ نێو جەستەکەم، بیاریزە بەوهی بەندە چاکەکانی خۆی پتی دەپاریزی (واتە: لە گوناھو تاوان و لادان)، (الترمذی) لە (سنن)ی غۆیدا ئەوهشی زیاد کردو، کاتێک کە بیداریش بۆوه بە بێ: ستایش بۆ ئەو خواپەیی کە لە جەستەمدا سەلامەتی کردووم و، پووحەکەیی بۆ گێراومەوه، مۆلەتی داوم کە یادی بکەم.

٣- پیغەمبەر ﷺ: دەفەرموی: هەر کامێک لە تێوه کە دەچێتە سەر جێپەکەیی با ئەو وشانە بێ، ئەگەر بمری لەسەر زگماکی پاک و چاک و بەندایەتی بۆ خوا دەمری، ئەویش ئەوێکە کە بێ: **اَللّٰهُمَّ اَسَلُكَ نَفْسِيْ اِلَيْكَ، وَوَجْهَتُ وَجْهِيْ اِلَيْكَ، وَقَوْلْتُ اَمْرِيْ اِلَيْكَ، وَالْحَاثُ ظَهْرِيْ اِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً اِلَيْكَ، لَا مَلْجَا وَلَا مَنَاجِيْ مِثْلِكَ اِلَّا اِلَيْكَ، اَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِيْ اَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِيْ اَرْسَلْتَ** (أخرجه أحمد: ١٨٥٨٤، والبخاري: ٢٤٤، ومسلم: ٢٧١٠، وأبو داود: ٥٠٤٦، والترمذی: ٣٣٩٤).

واتە: ئەو خواپە! ئەفسی خۆم بە تۆ سپاردو، پووی خۆم لە تۆ کردو، پشتی خۆم بە تۆ بەست و، کاری خۆم عایدی تۆ کردو، لە پووی نازەزووه، لە پووی سام لێکردنەوه پووم لە تۆ کرد، هیچ پەنا نیە و هیچ شوێنی دەرەزە بۆون نیە، لە سزای تۆ، مەگەر بۆ لای تۆ بێنەوه، بپروام بەو کتیبەت هێناوه کە داتەزاندو، بپرواشم بەو پیغەمبەرەت ﷺ کردو کە پەوانەت کردو (کە موخەممەد ﷺ).

پیغەمبەر ﷺ: کە وایفەرموو لەبەر ئەوێکە کە ئێسان دەخەوێ، جوړیک لە مردن و بێ تاگایی و بێ هۆشی بەسەر دادی و، نازانێ چی بەسەردی لەو خەویدا، خەلکی واش هەبوو کە خەوتوو، بیدار نەبۆتەوه کە چاوی هەلەیان، ئەو عالەمی بەرزەخە!، واتە: لە کاتی خەوتندا گیانی کێشراوه.

مه سه له ی سینه م:

به ره به رچدانه وه و پووچه لکردنه وه ی بیرۆکه ی به تکار دالانی په رستراوه
ساخته کان، که هیچ کاره و بئ شعوریشن! له حالتیکدا که همه کاره ی
ناسمانه کان و زهوی و خاوهی تکا، ته نیا خوا به ۱۱:

خو ۱۱ ده ره رموی: ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ سُفْعَاءَ قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا
يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ ۱۲﴾ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۱۱

شیکردنه وه ی ئەم دوو ثایه ته، له پینچ برکه دا:

۱- ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ سُفْعَاءَ﴾، یان نایا جگه له خوا ۱۱ تکا کارانیکیان
گرتوون، وه که له مانای گشتیه که شدا باسما ن کرد، ئەمه وادیته به رچاو و به سیاق و
سلیقه ده زانری، که قسه یه کی دیکه، پش ئەم پرسته یه هه بووه و قرتیزاوه، واته: نایا
له سزای خوا بئ باکن؟ نایا له خوا ۱۱ بئمنه تن که نایه رستن؟ یا خود جگه له خوا تکا
کارانیکیان بۆ خو یان په بدا کردوون، تکیان بۆ له لای خوا بکه ن؟ (أَمْ: لِلْإِضْرَابِ الْإِنْتِقَالِ
انْتِقَالًا مِنْ تَشْنِيعِ إِشْرَاكِهِمْ إِلَى إِبْطَالِ مَعَاذِيرِهِمْ فِي شِرْكِهِمْ) ۱۱، لیره دا (أَمْ) بۆ گواستنه وه یه
له به ناشیرین دانانی هاوبه ش بۆ خوا دانانیان، بۆ پووچه لکردنه وه ی بیانوه و هه
هاوبه ش بۆ خوا دانانیان، ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ سُفْعَاءَ﴾، واته: نایا جگه له خوا
که سانیکیان کردوون به تکا کاری خو یان؟

۲- ﴿قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقُولُونَ﴾، بئ: نایا نه گه ر
هیچیان به ده ست نه بئ و نه شفا من، نه و په رستراوه ی که تئوه به ته مان تکا تان بۆ
بکه ن له لای خوا؟

(۱) (أَمْ) بریتیه: له (بل ا)، که پرسیار کردنه کهش بۆ نکو و لیلی کردن و سه رزه نه شته.

﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾، نه شفامن، شعووریشیان نه بی، چونکه نه وان هه
به بیی عه قیده ی خویشیان، په بکه رو بته کان نه عه قلیان هه بووه و نه هه ستیان
هه بووه، زانیویانه نه وه ته نیا په بکه ریکه به تاییه تی بته رسته کافی فوره یش و
عه پهب نه سه رده می نه فامییدا، نه گه رنا سه رجه م نه وانه ی ده په رستین، مه رج
نیه، هه موویان ته نیا په بکه ر بووبن، ناژه لیش په رستراون و به خه یالی خویشان
فرشته شیان په رستوون، شه پتانیشیان په رستوون، مانگ و خویشیان په رستوون،
مرویشیان په رستوون که تاغووته کانن، به لام به نسبت که نه وانه وه که نه وان
په رستوویانن، بلن: نایا نه گه ر هیچیان به ده ست نه بی و نه شفامن؟

۳- ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّقَعَةُ جَمِيعًا﴾، بلن: تکا کردن هه مووی هی خوایه.

۴- ﴿لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هوکمرانی و خاوه ندرینیی ئاسمان و زهوی
هه ر می نه وه.

۵- ﴿نُزِّلَتْ إِلَيْهِ تَرْجُمَاتُ﴾، دواپی هه ر بو لای ویش ده گپه رینه وه.

چوار کورته سهرنج

١- که دهفه رموی: ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفْعَاءَ﴾، نایا جگه له خوا تکا کارانیکیان پهیدا کردوون؟ ټیمه له سهره تاي تهفسیری سووره تی (یونس) دا، باسیکی سهر به خومان کرد، له باره ی شه فاعه تهوه، بویه لیره دا ناچینه ټیو ورده کاریه کانی و نهوه نده ده ټین: به دلنیا یی، تکا کردن (شفاعة) هه به له لای خوا، بؤ پیغه مبه ران، بؤ فریشته کان، بؤ زانایان، بؤ شهیدان، دهفه کانی قوربان و سوننه ت نهوه ده گه یهن، به لآم دیاره شه فاعه ت کردن و شه فاعه ت بؤ کران چهنده مه رجیکی ههن:

یه کهم: ده بن به مؤله تی خوا بن، وهک خوا ﴿لَا يَذْكُرُ﴾ دهفه رموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة، کینه تکا له لای خوا بکات، مه گهر به مؤله تی خوا ﴿لَا يَذْكُرُ﴾ کهواته: به بن مؤله تی خوا، تکا نا کرئ بؤ کهس.

دووهم: تکا کردنیش چ هی فریشته کان و، چ هی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، چ شهیدان و زانایان، ته نیا تکا بؤ که سیک ده کرئ، خوا لئی پازی بن: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ الانبياء، واته: تکا نا کهن مه گهر بؤ که سیک (خوا) په سندی بیت، (پازی بیت شه فاعه ت و تکای بؤ بکرئ) و فریشته کان له سام و هه به تی وی (خوا) دل پر ترس و له رزو په روشن.

سینهم: له سووره تی (النجم) یش له سیاقیکدا که باسی فریشته کان ده کرئ، خوا ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفْعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَرَضَى﴾ النجم، واته: زور فریشته ههن، له ناسمانان تکا کردنه که یان هیچ سوود ناگه یهن، مه گهر دوا ی نهوه ی خوا مؤله ت ددهات بؤ که سیک که بیهو ی و، بؤ که سیکیش که لئی پازی بن، واته: ده بن خوا ﴿يَبْهَوْنَ﴾ بیهو ی نهو کهسه تکا بکات و، نهو کهسه ش که تکای بؤ ده کرئ په سند کراو بن.

بەو سى مەرجهوھ تەكاردن دەبى: يەكەم: بە مۆلەق خوا، دووھم: كە سىك
كە خوا بىھوئى تەك بىكات، سىيەم: كە سىكىش كە خوا پازى بىت تەكاي بۆ بىكرى.

۲- كە دەفەرموئى: ﴿قُلْ أُولَئِكَ كَانُوا لَآ يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەوھ
زىاتر بۆ ئەو پەيكەر و صەنەمانەيە كە پەرستوويانن، بە نىسبەت پستەي: ﴿لَآ يَمْلِكُونَ
شَيْئًا﴾، ھىچ شىتەيان بەدەست نى، بە تەنكىد جگە لە بت و صەنەمانەكانىش،
تاغووتەكانىش و ھەموو پەرستراوھەكانى دىكەش، ھىچيان بەدەست نى، ھەرودھە
پستەي: ﴿وَلَا يَعْقِلُونَ﴾، ئەگەر مەبەست پىتى ئەوھ بى، ھىچ ئاقامن و نازانن،
دىارە مەبەست پىتى پەيكەرەكانە، بەلام ئەگەر مەبەست ئەوھ بى كە ھەموو نوپىيەكانى
ئاسمان و زەوى تىناگەن و نازانن و، دەبى خوا ئاگاداريان بىكاتەوھ، دىسان ئەوھش
ھەموو پەرستراوھەكان دەگرىتەوھ.

۳- كە دەفەرموئى: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾، لىرەدا: (تَقْدِيمُ الْغَيْرِ الْمَجْزُورِ عَلَى
الْمُبْتَدَأِ لِإِفَادَةِ الْحَصْرِ)، پىشخستى گوزارەى زىرداركرائ (الغیر المجزور) لەسەر نىھاد (مبتدا)
ماناى كورتھەلىنان دەگەيەنن (چونكە پستەكە لە ئەسل دا ئاوايە: (الشفاعة لله جميعاً))،
واتە: تەكاردن تىكرائ ھەمووى بەس ھى خوايە، وشەي (جَمِيعًا: حَالَةٌ مِنَ الشَّفَاعَةِ)،
(جميعاً) حالى (شفاعة)ە، يان: ھىچ بەشەك لە بەشەكانى شەفاعەت ھەتتا وىردى، لەو
شەفاعەتەي كە ھى خوايەو، ھەمووى لە دەستى خواي پەرودەرداردا كورت ھەلھاتوھ.

۴- كە دەفەرموئى: ﴿لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ھوكمرانىي و دەسەلات لە
ئاسمانەكان و زەویدا ھەر ھى ئەوھ، ئەم گشتاندنە كە خوا ﷻ تەنیا خۆي ھەمەكارەي
گەردوونە، بۆ ئەوھەيە كە تەكاردن تەنیا بەدەست ئەوھ، چونكە خاوەنى گەردوون بەس
خۆيەتى، بۆيە ھەر چاودەروانىيەكتان ھەبى لە جگە لە ئەو، بە ھەلەداچوون.

﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، (ثُمَّ: لِلرَّئِيبِ الرَّئِيبِ)، (ثم) بۆ رىزبەندىي پلە
پلەيە، واتە: تىستا ھوكمرانىي و دەسەلات ھەمووى ھى ئەوھ، دوايىش ھەر
بۆ لای ئەويش دەگىردىنەوھ، كە مەبەست پىتى پۆژى دوايە.

مەسەلە ی چوارەم:

بێڕوایان بە پۆزی دوایی، هەر کات ناوی خوا بهێنن، دڵ و دەروونیان دەگووشرن، کەچی باسکرانی پەرستراوان جگە لە خوا، مایەی شادمانییانە:

خَوَ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٥﴾

شیکردنەوی ئەم ئایەتە، لە چوار بەرگەدا:

(١) - ۖ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ ۖ هەر کاتێک بە تەنیا باسی خوا ۖ کرا، واتە: بەبێ ئەوی پەرستراوەکانی دیکەی لەگەڵدا باس بکړن، لەو پەرستراوانەی هاوبەش بوو خوادانەران لاف لێدەدەن: ئەوانیش هاوبەشی خۆان لە پەرستراوەکاندا، هەر کاتی تەنیا باسی خوا کرا.

(٢) - ۖ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ ئەوانەی بڕوایان بە پۆزی دوایی نیە، دڵیان دەگووشرن، (الإشْمَازُ: شِدَّةُ الْكَرَاهِيَةِ وَالنَّفُورُ)، (إشْمَازُ) زۆر رق لێبۆنەو دەو زۆر ئی سەمینەو، (الإشْمَازُ: أَنْ يَمْتَلِئَ قَلْبُهُ غَمًّا حَتَّى يَظْهَرَ الْإِنْقِبَاضُ فِي أَدْنَمِ وَجْهِهِ) (إشْمَازُ) ئەوەیە کە مەرفۆ دلی پر بێ لە خەم، هەتا کۆ پیستی دەم و چاوی کە رێک دی و گرژ دەبێ، پیودی دیار بێ.

(٣) - ۖ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۖ بەلام کاتێک کە ئەوانەی دیکەی جگە لەو باس بکړن، واتە: پەرستراوەکان کە لە خوار خواوەن، جگە لە خوا.

(٤) - ۖ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۖ بەکسەر ئەوان دڵخۆش و شادمان دەبن، (الاستِبْشَارُ: شِدَّةُ الْفَرَحِ حَتَّى يَظْهَرَ أَثَرُ ذَلِكَ عَلَى بَشَرَةِ الْوَجْهِ)، (استِبْشَارُ): بڕیتە لە زۆر دڵ خۆش بوون، هەتا شوێنەواری ئەو لەسەر پیستی دەم و چاوی دەردەکەوێ.

که دهفه رموى: ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، به کسه ر نهوان ددبىنى دلخوش دهبن، به کردارى به ردهوام (فعل المضارع) هيتاويهى، چونکه دلخوشيه کهيان جار بو جار تازه دهبيتتهوه.

ليتهدا وهک دهبنين: سى جاران وشهى (إذا) به کارهاتوه: ﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، پسپورانى زمان گوتووiane: (إذا)ى به کهم، ههروهها (إذا)ى دووهم، دوو (ظرف)، که مانای مهرجيان تيخراوه، يانى: به مهرجىک خوا ۱۱ بهتهنيا باس بکرى، نهوانهى پرويان به رۆزى دواى نيه، دليان پتى دهگووشرى و، به مهرجىک نهوانهى جگه له خوا، باس بکرىن، نهوان شادمان و دلخوش دهبن، به لام (إذا)ى ستيه: ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾، نه (إذا)يه بو (مُفْجَأَةً) کت و پره، يانى: کاتيک که جگه له خوا باس دهکرى، باسى بت و صهنه مه کانين دهکرى، به کسه رو به پهله و کت و پر دلخوشى پرويان تيدهکات.

هه لوه سته به کى پتويست:

ليتهدا دهبن ناگادارى نهووبين، که ژماره به کى زورىش لهوانهى لهسه ر نيسلام حيساب دهکرىن، به لام شوين پتچکه و کويره پتیه کان دهکهون، هه مان حالتهى که نهو هاوبهش بو خوا دانه رانه کاتى خوى هه يانبووه، هه يانه، نه گهر باسى نيسلام بکهى، دليان دهگووشرى، يان ديارده به کى ديندارى و نيسلامه تى ببنين، دليان پتى دهگووشرى، نافره تىک به سه رپوشه وه ببنين، گهنجىک به ريشه وه ببنين، يان گوپيان له بانگ بى، يان که سىک که باسى خوا ۱۱ بکات، دليان دهگووشرى، به لام کاتيک باسى پتچکه و کويره پتیه کانى خويان بکرى، دليان فهره حناى بو دى، يان باسى به رپرسيکى جگه له حيزه به کى خويان بکرى، دليان دهگووشرى، به تاييه ق نه گهر نه هلى نيسلام و نيمان بى، هه به هه ر چاوى هه تاييه ت تماشا بکات، هه به هه ر تهحه ممول ناکات گوئى له قسه ي بکرى،

به لأم کاتیک که باسی بهر پرسه کانی خویمان، یان سه ر کرده کانی خویمان ده کړی،
 با هیچ په یو دندیه کیان به خواو پتغه مبه ره وهش ﷺ نه بی، شادمان و دلخوش
 ده بن، که چی خوشیان به مسولمان ده زانن! که به ته نکید هر که سیک به
 خوا دلخوش نه بی، به نه هلی خوا دلخوش نه بی، به وانه ی به ندایه تیسی بو
 خوا ده کهن و، به دواي رپازی پتغه مبه ری خوا ﷺ ده که ون و، کتیبی خویان
 به ده سته وه یو له باوهش گرتوه و، له سره سهری خویمانی داده نین، ده یانه وی
 شریعتی خوا پیاده بکری له ژبانی تابه تیسی و، خیزانیسی و، کومه یه لاتیسی و،
 سیاسی دا، هر که سیک دلی به وانه وه خوش نه بی، که یفی به وانه نه به ت،
 مانای وایه هر هه مان عاده قی موشریکه کانی هه یه، چونکه که دلی به وانه
 خوش ناب، به پتچه وانه وه دلی به بهر پرسیکی خوی خوش ده بی، که په نگه
 وه ک کورده واریسی ده لین: (نیو ته نه که شه راب له گه دیدا بی)، نه هلی قومار بی
 و، داوین پیس بی، نه هلی قه تل بی، هه رامخور بی، که چی دلی به و خوشه،
 به لأم دلی به مسولمانیکی پاک و چاک و راست و ساغ و دادگرو به په حم
 خوش نیه، له بهر نه وه ی له حیز به که ی خوی نیه، ئنجا ثابا نه وه فخری چییه
 له گه ق عاده قی هه مان نه و هاوبهش بو خوادانه رانه ی، که له سره رده می نه فامیدا
 بوون و، دژابه تیسی پتغه مبه ری خواو ﷺ نایین و په یامه که بیان کردوه، که زانیویانه
 نه گه ر نه و په یامه خوییه، بچه سپت و، نه و پتغه مبه ره ﷺ نه گه ر رپاز به که ی
 بیتته به رنامه ی ژبان و، په یامی قورنن بچه سپت، نه و زله زله خوسه پتانه و، نه و
 قورخکارانه و، نه و گه نده لکارانه بازاره که یان لن تیکده چی؟!.

مه سه لهی پیتجه م:

فه رمانکردنی خوا ﷻ به پیغمبره که ی موحه مه د ﷻ که به ناوی داهینه ری
ناسمانه کان و زهوی، زانای په نهان و ناشکرا یادی بکات و، داوای لیبکات:
دادوه ری بکات له نیوان بهنده کانیدا، بو له کلاییکردنه وهی نهو شتانه ی تییاندا
که وتوونه ته راجیایی و مشت و مړه وه:

خوا ﷻ ده فخرموی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۱)

شیکردنه وهی نهم نایه ته، له سنی برگه دا:

(۱) - ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بلن: نهی خوایه! داهینه رو په بدا که ری
ناسمانه کان و زهوی.

(۲) - ﴿عَلِيمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، زانای په نهان و ناشکرا.

(۳) - ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، ههر تو دادوه ری
ده که ی له نیوان بهنده کانیدا، له ودا که تییدا که وتوونه ته راجیایی و مشت و مړه وه.

له باره ی نهم نایه ته موباره که وه، نهم ده قهی سوننه ت دینین:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَفْتَتِحُ
صَلَاتَهُ: «اللَّهُمَّ رَبِّ جَبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَلِيمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۷۰،
وَمُسْلِمٌ: ۷۶۷، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۰۴۲۰، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۳۵۷).

واژه: دیکمان عایشه خوا لئی رازی بی، ده لئ: پیغمبهری خوا ﷺ کاتیک به
 ههوی هه لده ستا، (واژه: بو هه و نوێ)، نوێزی ده ست پی ده کرد، (پیش نه وهی
 نوێزه که ی ده ست پیکات، یا خود له نوێزه که یدا له جیاتی دوای ئیستیفناح)
 ده یفه رموو: ئه ی خوا به! په ره ر دگاری جیریل و میکائیل و ئیسرافیل، په یدا که رو
 داهینه ری ئاسمانه کان و زهوی، زانای په نهان و ئاشکره، هه ر تو دادوهری ده که ی
 له تیوان به نده کانتدا، له وه دا که تیدا که و توونه ته مشتومر و راجیایه وه، پرتنمایم
 بکه بو ئه و هه قه ی که ئه وان تیدا که و توونه راجیای، به دلنای هه ر تو
 هه ر که سق به و نی پرتنمای ده که ی بو پرتی راست.

سنی کورته سهرنج

۱- که ده فهرموی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، وشعی (فاطر) پیشتریش باسمان کردوه به تاییهتی له سهره تای سوورهتی (فاطر) دا، که (فاطر) له (فطر) هاتوهو به مانای له تکررنه، (فاطر) واته: داهیتنه رو، په پداکه ر له نوی، که سیک شتیک دروست بکات که پیشینه ی نه بوویتی.

۲- که ده فهرموی: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، (الغیب: مَا خَفِيَ وَغَابَ عَنْ عِلْمِ النَّاسِ)، (غیب): نه وه به که په نهانه، واته: شیردراوه به له زانینی خه لک، (الشَّهَادَةُ: مَا يَعْلَمُهُ النَّاسُ مِمَّا يَدْخُلُ تَحْتَ الْإِحْسَاسِ)، (شَّهَادَةُ) واته: بیزاو، نه وه به که خه لک ده بیینی و، به پینچ هسته کانیا ن په ی پښ ده به ن.

۳- که ده فهرموی: ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، نه مه هه والیکه له سهره تای پارانه وه که وه، ﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾، هه رتو دادوه ری ده که ی له نیوان به نده کانتدا، نجا که وشعی (أَنْتَ) پالوده لادراو (مُسْتَدِلُّهُ) به، پیشخراوه، (لِلْفَادَةِ الْإِخْتِصَاصِ)، بو نه وه به که تاییه مه ندیی بکه به نی، یانی: ته نیا تو دادوه ری ده که ی له نیوان به نده کانتدا، ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، (مَا: مَوْضُوعَةٌ وَكُونُ خَبَرٍ كَانٍ) مُضَارِعًا لِفَادَةِ تَجِدُ الْإِخْتِلَافِ، (ما) به مانای (الذي) به، واته: (فِي الَّذِي كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ)، له وه دا که تیبدا راجیا بوونه، بویه ش گوزاره ی (کان) به کرداری به رده وام (فعل المضارع) هاتوه، چونکه نه و راجیا یی و که وته مشتمه ی خه لک، تازه ده بیته وه و به رده وامه.

مه سه له ی شه شه م:

بیر وایانی سته مکار نه گهر گریمان له پوژی دوایدا، پری زهوی و هیندهی دیکه ش سامان و مالیان هه بی، ده یکه نه به لاگیره وه و قهره بوویان له سزای خراب و سهخت و، شتاتیکیان له لایه ن خواوه بو دهرده رکه ون، که به خه یالپاندا نه هاتوون، سزای کرده وه خرابه کانیان بو ئاشکرا ده بی، سزای نه وهی گالته یان پنده کرد، گه مارو و تابلوو قه یان ده دات:

خو ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (١٧)
﴿وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (١٨).

شیکردنه وهی لهم دوو ئایه ته، له شهش برکه دا:

(١) ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾، نه گهر نه وانهی سته میان کرده هه یانبوویه، هه رچی له زهویدا هه مووی تیکراو، وینهی خویشی له گه لیدا، واته: نه وهی له زهویدا هه یه، له سهروهت و سامان و هیندهی دیکه شی خرابیه گه ل له پوژی قیامهت دا، ده یان کرده قهره بوویان، (ئی: لَوْ أَنَّ ذَلِكَ مُلْكُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَافْتَدَوْا بِهِ يُؤْمِنُ).

(٢) ﴿لَافْتَدَوْا بِهِ﴾، ده یان کرده قهره بوویان و به لاگیره و ده یان، (الْإِفْتِدَاءُ بِالْشَيْءِ: جَعَلَ قَدِيَةً)، (إِفْتَدَاءُ) یانی: کردنه به لاگیره وه و قهره بوو، یانی: شتیک بیه خشی تاکو نهو شتهت له کۆل بیته وه که جینگای مهترسییهت، یانی: نه گهر نه وانه له پوژی قیامهت دا، گریمان پری هه موو دنیا سهروهت و سامانیان هه بی و هیندهی دیکه شی له گه لدا بی، له پوژی قیامهت دا هه مووی ده که نه به لاگیره قهره بووی خو یان، بهس دهر بازبان بی له سزای خوا.

۳- ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، له نازاری خراب له پژوی قیامت دا، (من)، دهگونجی به دوو واتایان بن:

ا- یان بؤ (بَدَل)، (أَي: بَدَلًا عَنْ سُوءِ الْعَذَابِ)، واته: (من) به مانای جیدار دی، یانی: بیته جیگردهوی سزای خراب له پژوی قیامت دا.

ب- یاخود (من) لیره‌دا به مانای (ل)ی (من أجل): (لَا تُقْتَدَوُا بِهِ لِأَجْلِ الْعَذَابِ السَّيِّئِ الَّذِي شَهِدْتُمْ)، یانی: دهیانکرده به لاکتری خو‌یان له پتناوی دوورخستنه‌وهی نهو نازاره خرابه‌دا که بینویانه.

۴- ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾، له لایه‌ن خواوه شتیکیان بؤ ده‌رکوت، که به خه‌یالیان دا نه‌ده‌هات.

(مَا) (موصولة) بهو، مانای شتی نه‌زانراو (مبهم) ده‌گه‌به‌نتی، واته: شتیکیان بؤ ده‌رکوت که حیسابیان بؤ نه‌کردو چاوه‌روانیان نه‌ده‌کرد، وشه‌ی (بَدَا)، یانی: ده‌رکوت (ظَهَرَ)، (وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ إِبْتِدَائِيَّةٍ أَيْ: مِنْ جِهَةِ اللَّهِ)، له لایه‌ن خواوه بؤیان ده‌رکوت.

﴿مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾، شتیکه که به خه‌یالیان دا نه‌ده‌هات و چاوه‌روانیان نه‌ده‌کرد، (الإِخْتِسَابُ: مُبَالَغَةٌ فِي الْجِسَابِ يَعْنِي الظَّنَّ)، (احتساب) زیده‌پویه له حیساب کردن یانی: گومان دا، واته: پئیان وانه‌بوو نه‌وه‌یان بؤ بیت، که ئیستا بؤیان ده‌رکوت‌وه.

۵- ﴿وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، خرابه‌ی نه‌وه‌ی وه‌ده‌ستیان هئتا بوو، بؤیان ده‌رکوت، هه‌لبه‌ته لیره‌دا شتیک قرتیراوه، واته: (بَدَا لَهُمْ عِقَابُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا)، واته: سزای کرده‌وه خرابه‌کانی که وه ده‌ستیان هئتاو، بؤیان ده‌رکوت، (سَيِّئَاتِ) کۆی (سَيِّئَةٍ) به، (وَهُوَ وَصَفٌ أَصِيفٌ إِلَى مَوْصُوفِهِ، وَهُوَ الْمَوْضُولُ، مَا كَسَبُوا، أَيْ: بَدَا لَهُمْ مَكْسُوبَاتُهُمُ السَّيِّئَاتِ)، وه‌ده‌سته‌تیراوه خرابه‌کانیان بؤیان ده‌رکوت، یاخود: سزای وه‌ده‌سته‌تیراوه

خرابه‌کانیان، بویان دهرکهوت، چونکه ﴿سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، و هسفیکه پالندراوده ته لای و هسفرکراوده‌کی که (ما)یه، واته: ﴿مَكْسُوبَاتِهِمُ السَّيِّئَاتُ﴾، هه‌ل‌به‌ته که ده‌فه‌رموی: ﴿وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، ﴿بَدَا لَهُمْ جَزَاءُ مَكْسُوبَاتِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ واته: سزای تۆله‌ی وه‌ده‌سته‌پتراوه خرابه‌کانیان، بۆ دهرکهوت.

(۶) - ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، نه‌وه‌ی گالته‌شیان پنده‌کرد دابه‌زیه سه‌ریان و ده‌وری دان.

(حَاقَ: أَي نَزَلَ، ثَبَّتَ، أَحَاطَ)، واته: دابه‌زیی، چه‌سپا، گه‌مارۆیدا، واته: سزای نه‌وه‌ی گالته‌یان پنده‌کرد، ده‌وری دان، نه‌گه‌رنا خودی گالته‌پتکراوه‌که ده‌وری نه‌داون، به‌ل‌کو یانی: سزایه‌که‌یان بۆ دهرکهوت، یاخود مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: نه‌وان گالته‌یان به‌ نازارو سزای خوا کردوه، ئنجا نه‌و نازارو سزایه‌ش ده‌وری داون، (أَي: عَذَابُ اللَّهِ الْمُسْتَهْزَءُ بِهِ مِنْ قِبَلِهِمْ)، سزاو نازاری خوای که له لایه‌ن وانه‌وه گالته‌ پتکراو بوو، نه‌وه ده‌وری دان.

(سَفِيَانُ الثَّوْرِي) ره‌حه‌م‌ق خوای لی‌بی، که یه‌کیکه له زانایانی تابعین، واته: شوئنه‌وته‌ی هاوه‌لان که به‌ دوا‌ی نه‌واندا هاتوون، له باره‌ی نه‌م نایه‌ته‌وه گوتوویه‌تی: ﴿وَيُنْذِرُ لَأَهْلِ الرِّيَاءِ، وَيُنْذِرُ لَأَهْلِ الرِّيَاءِ، هَذِهِ آيَتُهُمْ وَقِصَّتُهُمْ﴾^(۱)، واته: سزای سه‌خت بۆ ریا‌بازان، سزای سه‌خت بۆ ریا‌بازان، نه‌مه‌ نایه‌ته‌که‌بانه‌و، نه‌مه‌ش به‌سه‌ره‌هاته‌که‌بانه، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾، چونکه به‌ حیسابی خو‌یان: نو‌ژیان کردوه، پۆژوو‌یان گرتوه‌و مزکه‌وتیان دروست کردوه، چیی و چییان کردوه، و تاربان داوه، زانیاریان بلأو‌کردۆته‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی پال‌ی پتوه‌ناون نه‌و شتانه‌ بکه‌ن، نه‌وه نه‌بووه‌ که خوا ﴿لَهُ خُوفَانٌ رَازِي﴾ له خو‌یان رازی بکه‌ن، به‌ل‌کو بریتی بووه‌ له سه‌رنج‌راکیشانی خه‌ل‌ک به‌لای خو‌ی‌اندا، بۆیه له‌وی ده‌بنه‌ سه‌پانی پووشتی، وه‌ک خوا ﴿لَهُ خُوفَانٌ﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ

فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿١٢﴾ الفرقان، واتہ: پرومانکرده ئه وهی ئه نجمیان دابوو، کردمان به توژو خوَل و گهردیکی بلایوووه.

خوا به لوتف و کهپه می خوئی بمانیاریزی، لهو پوژهدا که نهئییسه کان ئاهکرا دهبن و، خوا ﷻ یارمه تییمان بدات، کاری واپکه ین که ههر نهئییی باشمان ئاهکرا بین، وهک له سوورهی (الطارق) دا، خوا ﷻ دهفه رمویی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ سُرَابُورُ ﴿٩﴾ الطارق، واتہ: ئه و پوژه که نهئییسه کان ئاهکرا دهبن، ههروه ها له سوورهی (الحاقة) دا، دهفه رمویی: ﴿يَوْمَ يَذُّنُ عُزْرَتُونَ لَا تَحْفَیْ مِنْکُمْ خَافِیَةٌ ﴿١٨﴾ لهو پوژهدا راده نوێترین، هیچ هتیک له ئیوه په نهان نابن، هیچ هتیک ئیوه په نهان نابن له خوای بهروه ردگارو له فریشتنه کان.

مه سه له ی حه وه تم:

له خوا پاران هوهی بابای بیرو له کاتی گرفتاریداو، یاخیی و بوغرابوونی له کاتی هاتداو، بئی ناگابوون له وهی پیتی تاقی ده کرتیه وه، ههروه ها بئی خه به ربوونی له میژووی رابردوو که بیروایان ههروایان گوتوه، به لام بئی نه وهی هیجیان له ده ست بئی، سزای خرابه کانیان چیژتوهو، ده بوویه بشزانن که نه وه خوایه بژیو زیادو کهم ده کات و، له وه شدا نیشانه ی زور هه ن بۆ پرواداران:

خوا ﷻ ده فهرموی: ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فَتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ قَدْ قَالِمَا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٠﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هُنَّاءٍ سَيَصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٢١﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

١- ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا﴾ هه ر کات مروف زبانی تووش بوو، نازاریکی تووش بوو، لیمان ده پارتیه وه، (الإنسان: تعریف للجنس، والمراد جماعة من الناس، وهم أهل الشرك فهو للإستغراق العرفي)، که ده فهرموی: (إنسان) ناساندنه که ی بۆ جینسه، واته: کۆی مروف، لیره دا مه به ست کۆمه له مروفتیکی تایبه تن، که له هاویه ش بۆ خوادانه رانن، مانای وایه نهو (أل) ی بۆ جینسه و مانای (استغراق) گشتگرتن ده گه یه نن، گشتگرتنیککی عورفیه، نه ک تیکرایی مروفان، چونکه مروفه پرواداره کان وانین.

٢- ﴿ثُمَّ إِذَا خَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ دواپی هه ر کات له لایهن خۆمانه وه چاکه مان پئی به غشی، ده لی: ته نیا به هو ی زانیارییه وه پتم دراوه، نهو چاکه و نیعمه ته.

زانایان چوار واتیان بۆ ئەوه لیکداونەوه:

یه‌که‌م: (عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي بِالْكَسْبِ)، به هۆی ئەوه‌وه که زانیومه که‌سابه‌ت بکه‌م، بۆیه ئەو سه‌روه‌ت و سامانه‌م هاتۆته ده‌ست، ئەو نيعمه‌ته.

دووهم: (عَلَىٰ عِلْمٍ مِنَ اللَّهِ بِقَضَائِي)، به هۆی زانیاریی خواوه به من، که من خاوه‌ن چاکه‌م و شایسته‌ی ئەوه‌م.

سییه‌م: (بِعِلْمٍ عَلَّمَنِي اللَّهُ إِيَّاهُ)، به زانیارییه‌ک که خوا منی فێر کردوه، ئەم که‌سابه‌ته‌ی پێ بکه‌م.

چواره‌م: (قَدْ عَلِمْتُ أَنْ لِي خَيْرٌ مِنْ هَذَا فِي الْآخِرَةِ)، من ده‌زانم که لهماه‌ باشترم هه‌یه له پۆزی دوا‌یدا.

خوا ﷻ ده‌فه‌رمووی:

۳- ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾، به‌لکو ئەو (چاکه‌و نيعمه‌ته که پێی دراوه، تاقیکردنه‌وه‌یه.

۴- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لām زۆربه‌یان نازانن، واته: زۆربه‌یان نازانن که به مال و سامانه‌کانیان و به نيعمه‌ته‌کان تاقی ده‌کړينه‌وه‌و، ده‌جه‌پیتترین، که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، (أَي: أَكْثَرُ النَّاسِ لِلْمُفْهُومِ مِنَ السِّيَاقِ، وَإِنْ لَمْ يَجْر لُهُمْ ذِكْرٌ، وَالْأَكْثَرُ: أَهْلُ الْكُفْرِ وَالشَّرِّ)، یانی: زۆربه‌ی خه‌لک که ئەوه به‌پێی سیاق ده‌زانن هه‌رچه‌نده باسیشيان نه‌کرا‌بن، که مه‌به‌ست نه‌هلی کوفرو شیرکه، زۆربه‌ی مروّفه‌کانیش لێره‌دا مه‌به‌ست پێیان بپێرواو هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کانن، ئەوانه زۆربه‌یان نازانن، نه‌که‌ر زانیایان قسه‌ی وایان نه‌ده‌کرد.

۵- ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەم قسه‌یه ئەوانی پێشووشیان کردیان، پاناوی (ها) له (قَالَها) دا، (أَي: تِلْكَ الْكَلِمَةُ) پاناوه‌که بۆ ئەو قسه‌یه ده‌چیته‌وه: (قَدْ قَالَ تِلْكَ الْكَلِمَةُ)، ئەو قسه‌یه‌ی کوت و کرد، ﴿الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانه‌ی که له پێش وانیشه‌وه بوون،

له بئیروابان نهوانیش خوْبان هه‌لده‌کیشا به مَال و سامانه‌وو ده‌یانگوت: به شان و شه‌وکه‌تی خوْمان و ده‌ده‌ستمان هیتاوه.

۶- ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، به‌لام هیچ سوودی پینه‌که‌یاندن نه‌وه‌ی و ده‌ده‌ستیان هیتا، نه‌گهر (ما) لایه‌ره (نافیه) بِن، ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾، نه‌وه‌ی و ده‌ده‌ستیان ده‌هیتا، سوودی پِن نه‌که‌یاندن، له کاتیکدا خوا یتا ویستی سزایان بدات، یاخود: (ما) بۆ پرسیارکردن (اِسْتِفْهَامِيَّة) ه، ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، ئنجا نایا نه‌وه‌ی و ده‌ده‌ستیان هیتا، چ سوودیکی پِن گه‌یاندن؟ نه‌مه پرسیارکردنی نکوولییلکه‌رانه‌به.

۷- ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، کرده‌وه خرابه‌کان که و ده‌ده‌ستیان هیتابوون، تووشیان بوون، واته: سزایه‌که‌یان، (أَي: عِقَاب مَكْسُوبَاتِهِم السَّيِّئَاتِ)، سزای و ده‌ده‌سته‌یتراوه خرابه‌کانیان به‌سه‌رهات، تووش بوو.

۸- ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِن هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾، نه‌وانه‌ش که سته‌میان کردوه له‌وانه، خرابه‌ی نه‌وه‌ی کردوویانه، تووشیان ده‌بن، واته: سزایه‌که‌ی.

یانی: له‌وانه‌ی پۆزگاری توْ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌م! ﷺ، تا‌کو خه‌لکی دنیا به‌کوْتا دئ، چونکه هه‌م نه‌هلی مه‌ککه‌و عه‌ره‌به‌کافی ئه‌و کاته ده‌گرێته‌وه، کۆمه‌لگای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌م نه‌وانی دیکه‌ش هه‌موویان ئۆممه‌تی پیغه‌مبه‌رن و ﷺ بۆ لای هه‌موویان نێردراوه.

که‌واته: نه‌و یاسایه‌گه‌ستگیره بۆ هه‌موو لایه‌ک.

۹- ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾، نه‌وان ده‌سته‌وسانکه‌ریش نین، یانی: ده‌سته‌وسانکه‌ری تیمه‌نین، به‌لام به‌رکاری ناوی بکه‌ر (مَفْعُول بِهِ اِسْمُ فَاعِل) ه‌که‌ قرتیتراوه، چونکه په‌وته‌که ده‌یگه‌یه‌نئ، واته: (وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ)، یاخود: (وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ لَنَا) ده‌سته‌وسانکه‌ری تیمه‌نین، نه‌گهر به‌انه‌وئ سزایان به‌دین له ده‌ستمان ده‌ربازبن.

(١٠) - ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾، آيا نه بانزانوه که خوا ﷻ بزيو بو ههر که سيک بيهوئ فراوان دهکات و، ودهتنگ ديتن، واته: زور دهکات و کم دهکات، نهم پرسيارکردنهش پرسيارکردن نکووليلیکه رانهيه، که بوچی نازانن؟ نکووليلیکردنه کهش له نه زانينه که يان نيه، به لکو له وديه که کارنکيان کرده نه زانن، به هوئ بن نيمانيه وه، نه گهر نيمانان هيتابابه، ده بانزاني، نه گهر نينسان په يوده ندي له که ل خوادا هه بن، له کاره کاني خوا تيدهکات و دهستي خوا ده بينن له شته کاند، ياساکاني خوا ده بينن، نه نيتيه کاني حوکمراني خوا ده بينن، به لام که خوي نه ناسي، ده يکترتته وه بو شتي دیکه، بو شانس و بهخت و، پتکهوت و سروشت و، نهو شته نه فسانه ييانه.

(١١) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوِّمٍ يُؤْمِنُونَ﴾، به دنيايي له ودهدا نيشانه هه، بو کومه ليک پروا بينن.

واته: نيشانه هه نه که ده ستوره دان و ده ستکاري کردن له گه ردووندا به گشتي و له زيان به شهردا به تايه تي، نه نيا هي خوي به رزه، بو يه پتويسته ههر نه ویش به رستن، لهو نيشانانهش نه وديه که خوا ﷻ به هيزه، ههر که سيکيش بوئ، به هيزي دهکات و، ههر که سيکيش بيهوئ، به هيزي دهکات، ههروه ها خوا ﷻ ههر خوئ چاکه دهکات و چاکه که ي په کی له سهر تکا کردن و ره جای کهس نه که وتوه، نه گهر تيمه تيستا له خوا ده پارينه وه، خوابه! فلان شتم دهوئ و، فلان شته له زيان لا بيهو، فلان سوودم بو بينه، به لام خوا ﷻ تيمه ي هه موومان له مندالدي دايکمان دا دروست کردهو، هه موو نه ندامه کاني پيداوين، هه موو پيداويستيه کاني بو داينکردووين، بهر له وه ي هيچ داوامان له خوا کرد بن! پاشان خوا ﷻ به زاتي خوئ نه نجامه دري ههر شتي که بيهوئ بيکات، نه نجامداني کاره کاني، په کی له سهر هيچ هوکارنک نه که وتوه، خوا ههر شتي که بيهوئ نه نجامي ده دات، به لام به دنيايي خوا ﷻ ياساي وايه کاره کاني خوئ له ميان هوکاره کاندلو، له ميان ياساکاندا جيته جي دهکات.

خوایه لوتف و کەرەمی خووی یارمەتییمان بدات، زیاتر له فەرما یشتی خوا
تیبکه بن و، زیاتر پێوهی پابه ندیین و، ئەو پاستییانە ی قورئان دەیانفەرموێ،
زیاتر له عەقل و دلەاندا بیانچە سپێنین، پۆ ئەوهی هەم ژیا ئی دنیایان ژیا ئیکی
بەختەوه رانەو سەر بەرزانهو، هەم له دوا پۆژێشدا سەر بەرزو سەر فرزین و
شایستە ی ئەوه بین بلیین: خوا به! بەنده ی تو بووین و، شوێنکه وتوو ی به یامبه ری
تو بووین ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی پۈتتۈرۈش ❖

بیّناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان پازده (۱۵) نایهت ده گریته خوئی، نایهته کانی: (۷۷ - ۵۳)،
تهوه ری سهره کیان باسی گه پانه وهی بهنده لادرو لاره کانه به ره و لای خوا و و
هاندانیانه له لایه ن خوای میهره بانه وه، باسی چو نیه تیسی گه پانه وه یانه.

ههروه ها خسته پرووی ناکامی شووم و پر شه رمه زاری نه و مرو فانه یه، که
به ره و لای خوای به خشنده ناگه پرنه وه، دوی تاوان و لادان.

پاشان باسی ته نیا به دیهینه رایه تیسی و سهره رشتیاریتی خوایه، بو گه ردوون و
ژیان و مرو ف.

دوایی باسی به کتایی خوایه له په رستراندا، وهک نه نجامیکی سروشتی ته نیا
به دیهینه ره و سهره رشتیاریوونی خوا.

له کو تایشدا نامازه به کی گه ورده مه زن، به پایه ی به رزو بی وینه ی خوا
و کراوه، که گه ردوون به سه ره و خواریه وه، له ژیر رکیف و دهسته لاق نه و دایه.

﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ
الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۳﴾ وَاٰیِبُوْا اِلٰی رَبِّکُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ
اَنْ یَّآئِیْکُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَّرُوْنَ ﴿۵۴﴾ وَاتَّبِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ مِنْ
رَّبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّآئِیْکُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۵﴾ اَنْ
تَقُوْلَ نَفْسٌ بَحْرَظْتُ عَلٰی مَا قَرَّطْتُ فِی جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ کُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِیْنَ ﴿۵۶﴾ اَوْ
تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰۤیْنِیْ لَکُنْتُ مِنَ الْمُنْتَفِیْنَ ﴿۵۷﴾ اَوْ تَقُوْلَ حِیْنَ تَرٰی الْعَذَابَ
لَو اَنَّ لِیْ کُرَّةً فَاَکُوْنُ مِنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۵۸﴾﴾ بَلٰی قَدْ جَآءَتْکَ ءَاٰیَتِیْ فَکَذَّبْتَ

بِهَا وَاسْتَكْبَرَتْ وَكَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا
عَلَى اللَّهِ وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿١٠﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ
الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١﴾ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ لَهُ مَقَالِدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَابَتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٣﴾ قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدْ أَيُّهَا
الْجَاهِلُونَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَلَيْكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٦﴾ وَمَا قَدَرُوا
اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٧﴾

مانای دهقو دهقی نابه تهکان

{بَلَى: نهی نهو بهندانهم! که دژی خویشان زیدیه پویان کردوه (خویشان
گونا هبار کردوه!) له بهزهیی خوا نا ئومئید مه بن، به دلنمایی خوا ویکرا له
تیکرایی گونا هان ده بوورئ، چونکه بیگومان ته نیا نهو لیئوردی به بهزه ییه ﴿٩﴾
ههروه ها له ناخه وه بۆ لای پهروه ردگارتان بگه پرنه وهو بۆی ملکه چ بن، بهر
له وهی (سزاو) نازار (ی خوا) تان بۆ بتی، ئنجا پشتیوانیشتان لی نه کرئ ﴿١٠﴾
ههروه ها شوین باشتیری نهو (په یام) ه، بکه ون که له پهروه ردگارتانه وه بۆ
لاتان دابه زیتره وه، بهر له وهی (سزاو) نازاری کت و پر (له ناکاو) (ی دادگه رانه ی
خوا) تان بۆ بتی، له حالیکدا که تیه وه ست ناکه ن ﴿١١﴾ (بگه پرنه وه بۆ لای
خوا) نه وه ک که سیک بَلَى: نهی خه فته و په شیمانی بۆ من، له سه ر نه وه ی
نهو که مته ر خه مییه م کرد له به رانه ر خوا دا، ههروه ها من له گالته که رانی ش
بووم ﴿١٢﴾ یان بَلَى: نه گه ر خوا پرنمایی کرد بام، مسو گه ر له پارێزکاران ده بووم

۸۷) یان کاتیک (سزاو) ئازار(ی خوا) ده بینئ، بلئ: نه گهر گه پانه وه به کم (بؤ دنیا) هه بی (بگه پتمه وه بؤ لای خواو سه ره نجام) له چاکه کاران بم (به نامانج ده گهم) ۸۸) با (راست نیه که رتیمایی خوات بؤ نه هاتبی) به دلنیا یی نایه ته کاغث بؤ هاتن، که چی به درۆت دانان و خوۆت به زلگرت و له بیبروایان بسوی ۸۹) پوژی قیامه تیش نهوانه ی درۆیان به خواوه هه لبه ستوه (گوایه هاویه شی ههن، یان پۆله ی ههن)، ده یانی نی پرووه کانیا ن په شهه لگه پا ون، نایا له دۆره خدا جیکا بؤ خوۆ به زلگران نیه؟! ۹۰) نهوانه ش که پاریزیان کردوه، خوا به هۆی سه رفزاری نه وه پزگاریان ده کات، نه خراپه یان تووش دئ و، نه په ژاره یان ده بی ۹۱) خوا به دیتنه ری هه موو شتیکه و، پارتره زو سه ره رشتیاره به سه ره هه موو شتیکه وه ۹۲) کلله کانی ئاسمانه کان و زهوی هی وین و، نهوانه ش که بیبروایان به نایه ته کانی خوا، ههر نهوان زیانبارن ۹۳) (نه ی موحه مه د! ۹۴) بلئ: نه ی نه فامینه! نایا فه رمانم پیده کهن که جگه له خوا بهرستم؟ ۹۵) به دلنیا ییش سرووشت بؤ لا کراوه و، بؤ لای ته و (پنغه مبه ر) انه ی پئش تۆش (که) نه گهر هاویه ش (بؤ خوا) دابنئی، مسۆگهر کرده وه کت هه لده وه شته وه و، بیگومان له زیانبارانیش ده بی ۹۶) (هاویه ش بؤ خوا دامه نئ) به لکو ته نیا خوا بهرسته و، له سوپاسگوزارانیش به ۹۷) بیبروایان وه ک شایسته ی پایه ی (بیۆنه ی) خوایه، پزریان نه گرت، له حالیکدا که له پوژی قیامه تدا زهوی به چه نگیه وه ده و، ئاسمانه کانیش به پتچراوه یی به (دهستی) راستیه وه ن! (خوا) پاکه و بهرزه له وه ی ده بکه نه هاویه شی ۹۸).

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(أَسْرَفُوا): (السَّرَفُ: تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ، وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهُرَ، الْمُسْرِفُونَ، الْمُتَجَاوِزُونَ الْحَدَّ فِي أُمُورِهِمْ)، وشەى (سَرَفٌ): بریتیه له سنوور به‌زاندن له هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کدا که مروۆ ده‌یکات، هه‌رچه‌نده له مال خه‌رجکردندا باوتره، (مُسْرِفُونَ) واته: نه‌وانه‌ی سنوور ده‌به‌زێتن له کاروباری خۆیاندا.

(لَا تَقْطُرُوا): واته: ناوێد مه‌بن، بێ هیوا مه‌بن، (الْقُطُوطُ: الْيَأْسُ مِنَ الْخَيْرِ)، (قُطُوط): ناوێدبوونه له چاکه.

(وَأَنِيبُوا): (التَّوْبُ: رُجُوعُ الشَّيْءِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى، الْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ، الرُّجُوعُ إِلَى اللَّهِ بِالتَّوْبَةِ وَإِخْلَاصِ الْعَمَلِ)، وشەى (أَنِيبُوا) له (توب)هوه هاتوه، (تَوْبُ): بریتیه له که‌رانه‌وه له شتیک، جار له دواى جار، (الْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ) که‌رانه‌وه‌یه بو لای خوا به‌ کرده‌وه به‌ ساغکردنه‌وه‌ی کرده‌وه‌کانه‌وه بو خوا ^{بِإِذْنِهِ}، که خلتەى شیرک و پیاپان پتوه نه‌میتن.

(بَعَثَهُ): واته: کت و پڕ، له ناکاو، (الْبَعْثُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَعَثَهُ): بریتیه له‌وه‌ی شتیک کتوپڕ بێ، به‌ شتیه‌یه‌ک که چاوه‌پوان نه‌کراوبێ.

(بَحَسَرْنَا): واته: هه‌ی داخ و خه‌فه‌ت بو من، (الْعَسَرَةُ: الْغَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ وَالنَّدَمُ عَلَيْهِ)، (عَسَرَةً): بریتیه له خه‌فه‌ت خواردن له شتیک که له ده‌ست چووه‌و، بو په‌شیمان بوونه‌وه‌ی.

(قَرَطْتُ): (مَا قَرَطْتُ فِي كَذَا: مَا قَصَرْتُ)، (الْإِفْرَاطُ: الْإِسْرَافُ فِي التَّقْدِيمِ، وَالْتَفْرِيطُ: التَّقْصِيرُ فِي الْفَرْطِ)، (مَا قَرَطْتُ فِي كَذَا) واته: که‌مه‌تر خه‌میه‌م نه‌کردوه، (إِفْرَاطُ):

بریتیه له تپه‌راندن له پشکه‌وته‌وه‌دا، به‌لام (تَفْرِيط)، کورت‌هتانه له‌وه‌دا که مرّوف له پشه‌وه‌ه بئ، واته: دواکه‌وتن و که‌مته‌رخه‌میی و به‌زابه‌دان.

(جَنبٍ): (أَصْلُ الْجَنْبِ: الْجَارِحَةُ، ثُمَّ يُسْتَعَارُ لِلنَّاجِيَةِ وَالْجِهَةِ الَّتِي تَلِيهَا، وَشَيْ جَنْبٍ) له نه‌صلدا به نه‌ندامی لاتهنیشت ده‌گوتری، به‌لام دواپی خوازراوده‌وه بو نه‌و لایه‌ی که له‌ولا نه‌نیسته‌وه‌یه، که‌واته: (فِي جَنْبِ اللَّهِ) واته: له به‌ران‌به‌ر خواداو، له ناست خوادا.

(لَمِنَ السَّخِرِينَ): له گالته‌پنکه‌ران، (سَخِرْتُ مِنْهُ: وَاسْتَعَرْتُ، هَزَأْتُ وَاسْتَهْزَأْتُ)، گالته‌م پیکرد، هم به (سَخِرْتُ) دئ، هم به (اسْتَعَرْتُ) که نه‌وه زنده‌پویه، وهک (هَزَأْتُ وَاسْتَهْزَأْتُ) هه‌ردووکیان به مانای گالته‌پیکردن و گمه‌پیکردن به شتیک.

(كَرَّةٍ): (الْكُرَّةُ: الْعَطْفُ عَلَى الشَّيْءِ بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْفِعْلِ، وَالْكُرَّةُ: الرُّجْعَةُ، (كُرَّ): بریتیه له بادانه‌وه بو لای شتیک به خودی خو، یان به کرده‌وه، (كُرَّةً): جاریکه له (كُرَّ)، وهک (مُرُّو) واته: پویشتن، به‌لام (مَرَّةً) واته: یه‌کجار پویشتن.

(مُسَوَّدَةً): په‌شه‌لکه‌پاوان، ده‌گوتری: (إِسْوَدَّ وَجْهَهُ) پووی په‌شه‌لکه‌پا.

(بِمَقَازٍ تَهْمَرُ): (الْقَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْغَيْرِ مَعَ خُضُولِ السَّلَامَةِ)، (قَوْزُ): بریتیه له وه‌ده‌سته‌تانی خترو چاکه، وئ‌پ‌ای سه‌لامه‌تی و بئ مزه‌په‌تی.

(لِيَحْبَطَنَّ): (الْحَبْطُ مِنَ الْحَبَطِ: هُوَ أَنْ تُكْبِرَ الدَّابَّةُ أَكْلًا حَتَّى يَنْتَفِخَ بَطْنُهَا، وَالْحَبْطُ: الْبُطْلَانُ)، وشه‌ی (حَبَطَ) له (حَبَطَ) ده‌هاتوه، (حَبَطَ) یش نه‌وه‌یه که نازه‌لیک زور له‌وه‌ر بخوات، هه‌تا ورگی ده‌ناوسئ و، ته‌ندروستی تیکده‌چئ، تنجا (حَبَطَ): بریتیه له هه‌لوه‌شانه‌وه‌و به‌تال بوونه‌وه.

(وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ): واته: وهک بو خواش شایسته‌یه به مه‌زنیان نه‌گرت، (الْقَدَرُ وَالْقُدِيرُ: تَبْيِينُ كَيْفِيَةِ الشَّيْءِ)، (قَدَرُ تَقْدِيرٍ): بریتیه له پوونکردنه‌وه‌ی نه‌ندازه‌ی شتیک.

(قَبَضَتْهُ): (القَبْضُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بِجَمِيعِ الْكَفِّ)، (قَبْضُ): نهوده شتیک به کوی ددست و په نجه کان بگیری (قَبْضَةً) واته: چهنگ، (وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ)، خوا ځمکه هه موو زهوی له چهنگ ده گری، وهک بو خوا ځمکه شایسته به، (أَي: فِي خَوْزِهِ مِنْ خَيْبٍ لَا تَمْلِكُ لِأَحَدٍ)، لیره دا مه بهست نهوده به که هه موو زهوی له ژیر کونترولی خوادا بهو، هیچ که سی دیکه به شی پتوه ناییت.

(مَطْرِيْنَتٌ): پتچراوه، (طَوْنُ الشَّيْءِ طَيًّا، وَالطِّي: زُدْ وَلَفْ بَعْضُ شَقِي الثُّوبِ، أَوِ الْوَرَقِ عَلَى بَعْضٍ، بَعْدَ أَنْ كَانَتْ مَبْسُوطَةً مُنْتَشِرَةً)، (طَيَّ): بریتیه له پتچرانه وهو هینانه وهی هه ندیک له پوښاک به سر هه ندیکی دیکه دا، پوښاک یان کاغز که ده پتچریته وهو رتیک دهنووشتری، دواي نهوهی بلاو کراوه و پراخاوه.

هوی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

هوی هاتنه خواره وهی نهم نایه ته موباره کانه، که ده فهرموي: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذَّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾، تاكو چهند نایه تتيك، لهو باره وه چهند شتيك باسكراون، که نیمه دووانیان دینین، که له پروی سه نه ددوه راسترن، یاخود له راستيیه وه نيزيكن:

(أ)- {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ؓ قَالَ: لَمَّا اجْتَمَعْنَا لِلْهِجْرَةِ اتَّعَذْتُ أَنَا وَعِيَّاشُ بْنُ أَبِي رِبْعَةَ وَهَيْشَامُ بْنُ الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ، وَقُلْنَا: الْمِعَادُ بَيْنَنَا التَّنَاضُبُ مِنْ أَصَاةِ بَنِي غِفَارٍ، فَمَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ لَمْ يَأْتِهَا فَقَدْ حُسِبَ فَلَيْمِضَ صَاحِبَاهُ، فَأَصْبَحْتُ عِنْدَهُ أَنَا وَعِيَّاشُ بْنُ أَبِي رِبْعَةَ، وَحُسِبَ عَنَّا هَيْشَامُ وَفَتْنٌ فَافْتِنَ، فَكُنَّا نَقُولُ بِالْمَدِينَةِ: مَا اللَّهُ بِقَائِلٍ مِنْ هَؤُلَاءِ تَوْبَةٍ، قَوْمٌ عَرَفُوا اللَّهَ وَآمَنُوا بِهِ، وَصَدَّقُوا رَسُولَهُ، ثُمَّ رَجَعُوا عَنْ ذَلِكَ لِإِلَاءِ أَصَابِهِمْ مِنَ الدُّنْيَا، وَكَانُوا يَقُولُونَ لِأَنْفُسِهِمْ، فَانْزِلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِمْ: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ

﴿۵۲﴾ الزمر، اِلٰی قَوْلِهِ: ﴿مَنْ مَّوَىٰ لِلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ﴿۶۰﴾ الزمر، قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فَكَتَبْتُهَا بِيَدِي كِتَابًا، ثُمَّ بَعَثْتُ بِهَا إِلَى هِشَامٍ، فَقَالَ هِشَامُ بْنُ الْعَاصِ: فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى، خَرَجْتُ بِهَا إِلَى ذِي طُوًى، فَجَعَلْتُ أَصْعُدُ بِهَا وَأَصُوبُ لِأَقْهَمَهَا، فَقُلْتُ: أَلَلَّهُمْ فَهَمْنُهَا، وَعَلِمْتُ إِنَّمَا أَنْزَلْتُ فِيْنَا، لَمَّا كُنَّا نَقُولُ فِي أَنْفُسِنَا، وَيُقَالُ فِيْنَا، فَرَجَعْتُ فَجَلَسْتُ عَلَى بَعِيرِي فَلَحَقْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ﴿۱﴾.

واته: عومہری کوہری خہ کتاب ﷺ، دہلئی: کاتیک کہ ہر پارماندا کوچ بکہین، (واته: له مهككهوه بو مهدينه)، من و عهياشي كوپى نه بى رديعهو هيشامى كوپى نه لعاصى كوپى وائىلى سه همى، ريككهوتين و گوتمان: ژوانگه مان (التَّضَاضُ مِنَ أَضَاةِ بَنِي غَفَّارٍ) (كه شويتيكة)، له نيوان خو ماندا گوتمان: هر كاميكمان نه هات، نهوه دياره ريى ليگيراوهو، با هاوه له كهى بروات، دهلئى: من و عهياشي كوپى نه بوو رديعه به يانيسمان كردهوه، به لام هيشام ريى ليگيراو، نازار دراو هه لگه رايه وه، (يا خود نه و اى لى حالىى بووه كه هه لگه راوه ته وه)، تيمه له مهدينه دا ده مانگوت: نه وانه خوايان ناسيووه بروايان به پتغه مبركهى ﷺ هيناوهو، دوايش به هوى ناره حه تيبه كه وه كه تووشيان بووه، هه لگه راونه وه، پيمان وانيه كه په شي مان بوونه وديان بو هه بى، هه روده ها بو خوشيان له دلى خوياندا هه روايان ده گوت، به لام خوا ﷺ ده بارديان نه و تابه تانهى دابه زانندن: ﴿قُلْ يَعْبادِى الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ ﴿۵۲﴾ الزمر، تاكو ده گاته: ﴿مَنْ مَّوَىٰ لِلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ﴿۶۰﴾ الزمر، عومهر ﷺ دهلئى: به ده ستى خو م نووسيم و بو هيشام نارد، هيشاميش دهلئى: كاتيك نه و نامه يه م بو هات، نه و تابه تانهى تيدا بوون، له گه ل خو م بردن بو (ذِي طُوًى) (كه شويتيكي چو ل بووه، بو نه وهى له وى بيان خو تيبته وه و تيبانه وه رايه تينى)، نيدى ته ماشام كردن و تيبانه وه رامام، گوتم: نهى خوايه! تيمبكه يه نه مه به ست له م تابه تانه

چیه؟ دوايي بوم دهرکهوت که ټو ټاپه تانه له باره ي ټيمهوه دابهزيون، که خوځشان له باره ي خوځمانه وه دهمانگوټ و له باره شمانه وه دهگوټرا (خوا ليمان نابوروي)، ټيډي که ږامه وه، سواري حوشره کم بووم و به پټغه مبهري خواوه ښه يوه ست بووم (واته: چووم يو مه دينه).

نەم بەسەرھاتە ھاتو، بەلام نیشکالی تێدایە، مەگەر بکوئری: نەم نایەتە
پێشتر لە سالی پێنجی پێغەمبەرایەتییدا دابەزیو، بەلام عومەر رضی اللہ عنہ ئەو کاتە
نابەتە کە یۆ ئارود، ئەگەرنا پێشتر دابەزیو.

ژماره يک له هؤی هاتنه غواره وه کانیښ بهو شتویهن، وهک جاری دیگه ش
باسمانکړدوه، نایه تیک پتشر دابه زیوه، به لآم دواپی رووداویک روویداوه، به کیک
له هاوه لآن نهو نایه ته ی که پتشر دابه زیوه، چه سپاندوویته به سر نهو
رووداوه دا که دواتر روویداوه، نه گهرنا مه رج نیه نهو نایه ته، نهو کاته دابه زیپی،
چونکه نه گهر نهو نایه ته نهو کاته دابه زیپی، ده بی نایه تیکی مه دینه یی بی،
وهک هه ندیک له زانایان له بهر نهوه وایانگوتوه، به لآم له راستیدا نایه ته کان
هه موویان پیکه وه دابه زیون، له سالی پتجه می پیغه مبه رایه تیی دا، به لآم دواپی
به سر رووداویکدا که له کاتی کوچکردنی مسولمانان له مه ککه وه بو مه دینه
هاتوته پش، به سر نهو رووداوه دا چه سپاندوویانه.

(ب) - اِذْ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ قَوْمٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلُوا فَأَكْثَرُوا، وَزَنَوْا فَأَكْثَرُوا، فَقَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَوْ بَعَثُوا إِلَيْنَا: إِنْ مَا تَدْعُو إِلَيْهِ لَحَسَنٌ لَوْ تُخْبِرُنَا أَنَّ لَنَا تَوْبَةً؛ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿قُلْ يَجَادِبُ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ (٥٢) (ذَكَرَهُ الثَّعَالِيُّ مَغْنَمًا).

واته: سه‌عیدی کوږی جوبه‌یر له‌عه‌بنو‌ل‌لای کوږی‌عه‌بباسه‌وه (خوا له‌خوۍ و بابی‌پازی‌بی) گپړاویه‌ته‌وه، که‌گوټوویه‌تی: کوټمه‌لیک له‌هاوبه‌ش بو‌خوا دانه‌ردکان زوړیان‌خه‌لک کوشتیوو، و زوړیان زینا‌کرد‌وو، به‌پیغه‌مه‌ریان ﷺ

گوت، يا خود که سيکيان ناردده لای: نه وهی تۆ بانگهوازی بۆ دهکهي باشه، به لām نه گهر هه والمان پى بدهی، تايā ده توانين بگه رينه وه وه په شيان بينه وه؟ خوا ﷻ له گونا هه کاغمان خوش ده پى؟ ئیدی خوا ﷻ نه وه تايه تانه ی دابه زاندن.

که نه مه له گه ل سايقی تايه ته کاندā گونجاوتره له پرووی کاته وه، ده گونجی ههر نه وه کاته هاوبه ش بۆ خوادانه ره کانی مه ککه، هه نديکيان نه وه گونا هه تاوانانه ی کردوو يانن، بوو بيته به ره به ستیک له به رده مياندا، ئیدی که خوا ﷻ نه وه تايه تانه ی دابه زاندوون، نه وه به ره به سته يان له به رده مدا لاچوو ده که ده لّين: خوا ﷻ له هه موو گونا هيک ده بوور ی و، با گونا هکردنی پيشوو و لادان و تاوان نه بيته به ره به رچ و پيگر له به رده م مسولمان بووندا، چونکه مسولمانه تیی پيش خو ی ده سپرته وه، ته وبه پيش خو ی ده سپرته وه، وه ک له فه رمایشتی پيغه مبه ردا هاتوو ده: (الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قُبِلَهُ^(١))، واته: ئيسلام پيش خو ی ده سپرته وه، واته: گونا هه کانی پيش خو ی، گه پانه وه ش بۆ لای خوا پيش خو ی ده سپرته وه وه گونا هه کان له سه ر بابای بۆ لای خوا گه راوه، لاده بات و پاکی ده کاته وه لّيان.

(١) (عَنْ عمرو بن العاص رضي الله عنهما، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْإِسْلَامُ يَجِبُ مَا قُبِلَهُ» رواه أحمد والطبراني والبيهقي، جزء من قصة طويّلة أحمد (١٩٨/٤، ٢٠٤، ٢٠٥)، البيهقي (١٢٣/٩)، وهو لمسلم (١١٢/١) من حديثه بلفظ: «أما علمت أن الإسلام يهدم ما كان قبله، وأن الهجرة تهدم ما كان قبلها، وأن الحج يهدم ما كان قبله».

مانای گشتی نایه تهکان

خوای لَا لیره دا پروو ده کاته پیغه مبهری خاتهم لَا دواى نهو راستیانه ی رابردن له (۵۲) نایه تی رابردوودا، که تیمه له چوار دهر سدا خستماننه پروو.

نجا تیتستا زه مینه خوش بووه، بو ههر که سیک بیهوئی بو لای خوا بکه رینه وه، ههر چه نده نه هلی شیرک بئ، نه هلی کوفر بئ، ههر چه نده گونا هو تاوان و لادانی زور بئ، بویه ده فهرموئ: ﴿قُلْ﴾، نهی موحه ممه د لَا بلی: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾، نهی نهو به ندانه م! که به رانبهر به خوایان زنده پروییان کردوه، واته: نهی نهو به ندانه ی خوا، به لام خوا ی پهره وردگار پیغه مبهری خوا لَا راده سپرتی که ههر به ناوی خو یه وه بانگیان بکات، نهی نهو به ندانه م، خوا لَا ده فهرموئ: نهی نهو به ندانه م! که به رانبهر به خوایان زنده پروییان کردوه، به زیانی خوایان گونا هو تاوان و لادانیان کردوه، ﴿لَا تَقْطَعُوا رِجْمَ اللَّهِ﴾، له به زه یی خوا ناو می د مهن، پیتان وانه بئ، به زه یی خوا به شی تیهو ناکات، به شی داپوشین و لابر دنی گونا هو تاوانه کانتان ناکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، نه مه به لگه ی نه وه ی پیشه وه یه، یا خود هوکاری نهو قسه ی پیشه وه یه: بویه ناو می د مهن، چونکه به دنیایی خوا له تیکرای گونا هان و ویکرا ده بوورئ، ﴿يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، واته: له تیکرای گونا هان ده بوورئ، ﴿جَمِيعًا﴾، ویکرا، واته: پیکه وه هه موویان، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، نه مه ش به لگه ی نهودیه که له رابردوودا باسکرا، بوچی خوا لَا له تیکرای گونا هان و ویکرا له هه موویان ده بوورئ و ده یانپوشی؟ چونکه به دنیایی ههر نهو زور لیپورده ی زور به به زه یی و میهره بانه.

﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾، له ناخه وه ش بکه رینه وه بو لای به رهره ردگار تان، بو ی ملکه چ بن، بو ی ته سلیم بن، ﴿مَنْ قَبْلُ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾

ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۱۰﴾ بهر لهووی سزاو نازارتان بۆ بئ و، دوایش پشتیوانتان نه بئ و سه رنه غرئ، ﴿۱۱﴾ وَأَنْتُمْ أَحْسَنَ مَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿۱۲﴾ دواى نهووی خوا ﷻ هان دان که بگه پئنهوه بۆ لای خواو، گوناھو تاوان و لادان و زیده پؤی کردنیان که زیانی بۆ خویان بووه، نه بیته پزگرو پهرچ له بهرده میاندا، که نه توانن بگه پئنهوه بۆ لای خواو، دواى نهووی هان دان: چ پهرودر دگارو خاوه نیکى زور میهره بان و به بهزه یی و لیورده بان ههیه، نهو جار چۆنه تی گه پانهوه که یانی پنگوتن که بریتیه لهووی: له ناخهوه بگه پئنهوه، له دهرهوهوه بگه پئنهوه بۆ لای خواو، به پواله تیش ملکه چ بن، بهرلهووی نازارو سزایه کتان بۆ بئ، دوایش پشتیوانیتان لی نه کری.

نجا پیازی گه پانهوه که یان پئ ده لی: ﴿۱۳﴾ وَأَنْتُمْ أَحْسَنَ مَا أَنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿۱۴﴾ بکهونه شوئن باشتین شتیک که له پهرودر دگارتانه بۆتان دابه زئراوه، که بریتیه له قورئان، بریتیه له په یام و بهرنامه ی خوا، دوا په یامی خوا که به پیغه مبهری کوئایی خوی موحه ممه د دا ﷻ رهوانی کردوه، دهفه رموی: ﴿۱۵﴾ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْنِيَكُمْ الْعَذَابُ بَعَثَ وَأَنْشُرَ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۶﴾ بهرلهووی نازارو سزاتان له ناکاو و کتوپر بۆ بئ، بئ نهووی ههستی پئ بکهن، له حالیکدا که ههستی پئ ناکهن، له لایه که وهو به شیوه یه که که تیوه حیسابتان بۆ نه کردوه، نه گه رتان بۆ دانه ناوه، نجا نهووی به رووداو ده چی، به تاییه تی له م پوزگاردی ئیستاماندا خه لکیکی به رووداوی هاتووچۆ ده چی، نهووی به نه خوشیه کتوپره کانی وهک جهلتهو سه کته، ده چی، نهووی به نه خوشیه کانی دیکه ی وهک شیر به نهجهو نه خوشیه کانی دیکه ده چی، به بئ نهووی حیسابی بۆ کردبئ و له بهرچاوی گرئبئ.

﴿۱۷﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَى مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ ﴿۱۸﴾ نه بادا که سیک له نه نجامی نهوه دا که مردنی کتوپری ده گاتی، بلی: هه ی داخ و خه فته بۆ من، به هو ی نهوه وه که له خزمهت خواداو، له ناستی خوادا که مته رخه مییم کرد،

﴿وَإِنْ كُنْتُ لِمَنِ التَّخِيرِ﴾، ههروهه داخ و خهفەت و په شیمانی بۆ من، که له گالته پیکه ران بووم، گالتهم به نایین و په یامی خوا ده کرد، یاخود به شیوه یه ک مامه لهم له گه لدا ده کرد، وهک گالته پیکردن بوو، وهک من له کتیی: (خواناسی، نایین، نیمان) دا - که له چاپی سیه میدا ناوه که مان گۆریوه بۆ (دره وشاوه یی نیسلام و پووچه لئی پێچکان) - باس مکروه که جاری وا ههیه نایین بازرگانیی پتیه ده کری و، جاری وا ههیه گالته ی پتیه کری و ده کریته مه سخره، نهک ههر له لایه ن که سانیکه وه که دژو نه یارینی، به لکو جاری وا ههیه له لایه ن هه ندی له شوێنکه وتووایه وه، به شیوه یه ک مامه لهی له گه ل نایینی خوا دا ده کری، وهک گالته پیکردن وایه، بۆ وینه: که سیک که باسی نیسلام ده کات، به لام کرده وه کانی، شیوه ی ژبانی، هه لویسته کانی، پتیه وانه ی نیسلامن، له راستیدا نه وه جوړیکه له گالته کردن به نایین و به نامه ی خوا.

﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، ههروهه نه وهک یه کیک، بلێ: نه گه ر خوا ﷻ منی پرنمایی کردبایه، من له پارێزکاران ده بووم، واته: بگه رینه وه، نه وهک که سیک دوایی له سه ره مه رگ دا، یاخود له پوژی قیامه تدا، ناوا بلێ.

﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾، ههروهه نه وهک که سیک له کاتیکدا سزاو نازاری خوا ده بین، بلێ: ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، نه گه ر یه کجار گه رانه وهم بۆ هه بووایه، له قیامه ته وه گه رابامه وه دنیا، جاریکی دیکه تا فیکر ابامه وه، ﴿فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، ننجا له چاکه کاران ده بووم، نه گه ر وابووایه تهو کاته من به نامانج ده گیشتم و زور خو شحال ده بووم، ننجا بۆ نه وهی تهو قسانه نه کات و، تهو خه یال پلاوانه نه کات، تیتستا با بگه ر پتیه وه، ننجا له وه لمی نه وه دا که ده لێ: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، نه گه ر خوا ﷻ منی پرنمایی کردبایه، ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾، نه وه من له پارێزکاران ده بووم، خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ تَكَ ءَايَتِي﴾، راست ناکه ی که

خوَا ۞ تَوَىٰ رَيْتَمَایِ نَه کَرْدوِه، بَا رَیْتَمَایِ کَرْدی، نَایَه تَه کَافِی مَنَت بُو هَاتَن، ﴿فَكَذَّبَتْ بِهَا﴾، تَوَش بَه دَرَوَت دَانَان، ﴿وَأَسْتَكْبَرَتْ﴾، خَوَشْت بَه زَلْکَرَت لَه بَه رَانَبَه رِیَانْدَاو، لَه بَه رَانَبَه ر نَهو کَه سَه دَا کَه نَایَه تَه کَافِی بُو خَوَیْنَدِیَهوِه، کَه پَیْنَه مَبَه رِی خَا تَه مَه ۞، یَا خُود جِیْکَرَان وَ جِیْنَشِیْنَانِی پَیْنَه مَبَه رِی خَا تَه مَن ۞ لَه زَانَا یَان وَ پَیْنَه وَا یَان، ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، تَو لَه بَیْیَرَوَا یَان بُووِی، یَا خُود تَو لَه سَیْلَهو نَا سَوَا یَسَان بُووِی، کَافِر دَه گُونَجِی لَه (کَفَر)، بَیْیَرَوَا یَهوِه هَاتَبِی، دَه شَکُونَجِی لَه (کَفَرَان) بَه وَا تَا ی سَیْلَه یِی وَ نَاسَوَا یَسِیَهوِه هَاتَبِی.

﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾، لَه پَوُزِی هَه لَسَانَهوِه شَدَا، نَهوَانَه ی دَرَوِیَان بُو خَوَا ۞ هَه لَبَه سَتَوِه، گُوتُووَا یَانَه: هَاوَبَه شِی هَه یَه، پَوُزَلَه ی هَه یَه، نَهو بَیْیَرَوَکَه نَه فِسَانَه یَا نَه یَان هَه لَکَرَتُوون، کَه دَه چَنَه چَوَار چَپَوِی دَرُو بُو خَوَا هَه لَبَه سَتَن، دَه یَانَبِیْنِی، ﴿وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾، پَووِیَان پَدَه شَه لَکَه پَاوِه، ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَوْتُوا لَمُتْکَیْرَیْنِ﴾، ثَابَا لَه دَوُزَه خَدَا جِیْکَه ی حَهوَانَهوِه بُو خَو بَه زَلْکَرَان نِیَه! وَا تَه: دَوُزَه خ شَوِیْنِی حَهوَانَهوِهو تَیْدَا پَشُوودَا ی خَو بَه زَلْکَرَانَه، نَه گَه ر شَوِیْنِیْک هَه بَی نَهوَان تَیْدَا پَشُوو بَدَدَن، دَوُزَه خَه.

﴿وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمِثْلِ ثَمَرِهِمْ﴾، خَوَا ۞ نَهوَانَه ی پَارِیْزِیَان کَرْدوِه بَه هَوِی سَه رَفَرَا یِزِیَانَهوِه دَه رِیَا زِیَان دَه کَات، ﴿لَا يَمَسُّهُمْ أَلْسُوءٌ﴾، زِیَان وَ نَا پَه حَه تِیْیَان تَووش نَابِی، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خَه فَه ت وَ پَه زَارَه ش دَانَا گَرَن.

نَجَا نَهو خَوَا یَه ۞ کَه دَه فَه رَمَوِی: بَگَه رَیْنَهوِه، بُو لَای بَه شِیْمَان بِنَهوِهو لَه گَه لَی نَاشَت بِنَهوِه، بُوْمَان پَیْتَنَاسَه دَه کَات وَ دَه فَه رَمَوِی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خَوَا بَه دِیْهَیْنَه رِی هَه مَوو شِیْکَه، هَه ر شِیْک کَه بَه دِیْهَاتَبِی، خَوَا ۞ هِیْثَاوَبَه تَه دِی وَ، هَه ر شِیْک کَه بَه دِیْیَنِی، خَوَا دَه یَخَوَلَقِیْنِی وَ پَه یَدَا ی دَه کَات، ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾، نَهو (خَوَا ۞) یَش بَه سَه ر هَه مَوو شِیْکَهوِه سَه ر پَه رَشْتِیَارَه، مَشُوور خَوُر وَ پَارِیْزَه رَه، ﴿لَهُمْ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ﴾.

(مقالید) کوئی (مقلاد) یان (اقلید)ه، به مانای کلیل، کلیده کانی ناسمانه کان و زهوی هی نهون، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَائِبَتِ اللَّهُ أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾، نهوانهش که بیپروایوون به نایه‌ته‌کانی خوا، هر نهوانه‌ن زیانباران، ده‌سخه‌پروو زیانبارو دَپَراوی راسته‌قینه هر نهوانه‌ن.

ننجا به پیغمبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌فرموی: ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُوْنَ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، بَلَى: نایا فره‌مانم پی‌ده‌که‌ن، جگه له خوا به‌رستم، نهی نه‌فامه‌کان! (جَاهِلُونَ) کوئی (جَاهِل)ه، که‌سیکه شتیک نه‌زانی، واته: نهی نهو که‌سانه‌ی خوا ناناسن! یان: نهو که‌سانه‌ی که‌ شاره‌زای په‌یامی خوانین، واته: لیره‌دا نه‌م وشه‌و ته‌عبیره به‌پیتی عورف و باوی زمانی عه‌په‌بیی، نهو کاته، به جنیوو قسه‌ی سووک له‌قه‌لهم نادری، چونکه هه‌موو قورئان وشه‌به‌کی ناشیرینی تیدانیه، خوا ﷺ به پیغمبه‌ریک ﷺ به‌فرموی: ﴿وَلَنْكَ لَعَلَّ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (۱) القلم، فره‌مانی پی ناکات ته‌عبیرو وشه‌به‌ک به‌کاربینی، ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر جنیوو مانای ناشیرین بکات، چونکه خوا بَو خَوی له سوورده‌ی (الانعام) دا، فره‌موویه‌ن: ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ آمَةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۸) واته: نهوانه‌ی له جباتی خوا ﷺ ده‌یانه‌رستن، جنیویان پی‌مه‌لین، که‌سه‌ره‌نجام نه‌وانیش قسه به خوا ﷺ بلین و بی نه‌ده‌بیی به‌رانبه‌ر به خوا بکه‌ن، که‌واته: لیره‌دا که خوا ﷺ ده‌فرموی: ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَأْمُرُوْنَ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، به‌پرسیارکردنی نکوولی‌تیکه‌رانه بَلَى: نایا فره‌مانم پی‌ده‌که‌ن، که‌جگه له خوا به‌رستم، نهی نه‌فامه‌کان! یانی: نهی نه‌زانه‌کان و بی ناگایه‌کان له به‌رنامه‌ی خوا.

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾، به‌دنیایی سرووشکراوه بَو لای تو، بَو لای نهوانه‌ی که له پیش تَوش دایوون، واته: بَو پیغمبه‌ره‌ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چی سرووشکراوه و چییان پی‌راکه‌به‌نراوه؟ ﴿لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾، نه‌گه‌ر هاوبه‌ش دابنیتی کرده‌وه‌که‌ت هه‌لده‌وه‌ش‌یته‌وه، ﴿وَلَنْتَكُونَ

مِنْ الْخَاسِرِينَ ﴿۱۰﴾، بە مسۆگەرىش لە زيانباران دەبی، کردەووەکەت واتە: هەم نیمان و عەقیدەکەت، هەم پەرستەکانت، هەم تاعەت و فەرمانبەرییت، هەموو کردەووە چاکەکانت هەڵدەووەشتەووە، بە دنیایی تۆ لە زيانباران دەبی.

﴿بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْهُ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾، (هاوبەش بۆ خوا دەمەن)، بەلکو بەس خوا ﷻ پەرستە و، لە سوپاسکوزاران بە بۆ خوا.

لە کۆتایی دا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، وەک بۆ خوا ﷻ پێویست و شایستە، قەدری خوایان نەزانی، پێگەو پایە بەرزى خوایان نەزانی، واتە: بەو شیوەیە مامەلەیان لەگەڵ خوادا نەکرد، کە بۆ خوا شایستە، مەبەست پێی ئەوێ، قەدری خوایان نەگرت، یانی: بەو شیوەیە مامەلەیان لەگەڵ خوادا نەکرد، کە بۆ خوا ﷻ شایستە، بۆ مەقامی بەرزو بێ وێنە پێویستە.

ئنجای دوو دیمەنمان دەخاتە بەرچاو، وەک بەلگە لەسەر پایە بەرزو، ناوازهو، بێ وێنەى خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ئەم (و)، بۆ حالە، یانی: لە حالیکدا کە زەوی لە پۆژی قیامەتدا هەمووی لە چنگی خوادایە، (قَبْض) ئەوێ کە ئینسان شتیک بە دەستی و بە پەنجەکانی بگرێ، ئنجای وەک دواى باسی دەکەین -لە مەسەلە گرنگەکاندا- خوا لێردا دەیهوێ ئەوەمان بۆ وێنا بکات، کە ئەم زەویەى تیمەى لەسەرى دەژین و، ئەم دنیاى تیکرای لە بەرانبەر خواو دەسەڵاتی خوادا، وێنەى ئەوێ کە تیمە شتیک لە چنگ بگرین و بە دەستمانەوێ، ئاواش ئەم زەویە بە دەست خوای پەرورەدگار دەیهو، لە ژێر رکێف و هەیمەنەو وێستى و دەسەڵات و، توانای بێ سنووری خوادایە ﷻ، ئەگەرنا مەبەست ئەوێ نە چنگ و دەست و پەنجە بۆ خوای پەرورەدگار دابنرێ، هەرچەندە هەر وشەیک خوا ﷻ بۆ خۆی بەکارى هێنابێ، ئەگەر بزانی مەبەست پێی سێفەتیکە بۆ خوا ﷻ، تیمە لەسەر

سهری داده‌تین، وهک زانایان پئشین گوتوو یانه: (أَمْرُوَهَا كَمَا جَاءَتْ)، بېرۆینن وهک هاتوه، به‌لام ده‌لّین: به شیوه‌یک که بو خوا شایسته‌یه، به دنیای ههموو نهو مانایانه‌ی دینه بیرو زه‌ینی تیمه‌وه، له کاتیکدا وشه‌کانی وهک: (ید، عین، وجه، قبضة)، به‌کار دین، ده‌بن بلّین: وهک بو خوا شایسته‌یه، نه‌ک بهو چه‌مک و واتایانه‌ی دینه زه‌ینی تیمه‌وه، چونکه زه‌ینی تیمه ته‌نیا ده‌توانی وینه‌ی دیارده ماددیه‌کان به‌جمین و له خویدا کوبکاته‌وه، به‌لام خوا شایسته‌یه، ده‌ره‌وه‌ی جیهانی مادده‌یهو، جایه له دروستکراوه‌کانی له ههموو پرویه‌که‌وه، وهک ده‌فه‌رموی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری، واته: هیچ شتیک وهک خوا شایسته‌یه، نهو بیسهری بینهره، نه له زاتی داو، نه له سیفه‌تیداو، نه له کرده‌وه‌کانیدا، هیچ شتیک وهک وی نیه، که‌واته: که لیره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، نه‌مه ههمووی پیکه‌وه په‌یوه‌سته، وهک بو خوا شایسته‌یه، قه‌دری خویان نه‌گرت، که هاوبه‌شیان بو داناو گوتیان: رۆله‌ی هه‌یهو، به دروستکراوه‌کانیان چوواندوهو، دروستکراوه‌کانیان هتیاونه ریزی وی، وهک پتویست قه‌دری خویان نه‌گرت: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ﴾، له حالیکدا که له رۆژی قیامه‌تدا زه‌وی ههمووی به چنگی خواوه‌یه، ﴿بِهِ﴾ به ده‌ستی خواوه‌یه، ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، ئاسمانه‌کانیش پتچراوه‌ن به ده‌ستی راستیه‌وه، ﴿سُبْحَنَهُ وَفَعْلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی و به‌رزیی بو وی، له‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی، واته: خوا زور پاک و به‌رزه، لهو بیروکه پوچ و نه‌فسانه‌ییانه‌ی که عقل و دلی هاوبه‌ش بو خوا دانهره‌کان هه‌لیانگرتوون، که هه‌ندیک له دروستکراوه‌کان دینه ریزی خواو، ده‌یانکه‌نه هاوبه‌شی خوا، چ له به‌دیه‌ینه‌رایه‌تیییدا، چ له په‌روه‌ردگار تییی و خواونداری تیییدا، چ له هه‌ندیک له ناوو سیفه‌ته‌کانیدا، چ له په‌رستاری تیییدا، خوا پاک و به‌رزه له‌وه‌ی نه‌وان ده‌یکه‌نه هاوبه‌شی.

کهواته: مه‌به‌ستی خوای بن وینه لهم تابه‌ته موباره‌که‌دا، نه‌وه‌یه که ره‌خنه ده‌گری له‌هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره‌کان، که وهک بۆ خوا شایسته‌یه مه‌قامی به‌رزی خوایان نه‌زانیوه‌و، وهک بۆ خوا شیاوه، مامه‌له‌یان له‌گه‌ل خوادا نه‌کردوه، که پۆله‌و هاوبه‌شی بۆ په‌یدا ده‌که‌ن، له‌حالی‌که‌دا له‌پۆژی دوا‌یی دا، خوا ﷻ نه‌م زه‌ویه به‌به‌رگه‌هه‌وا‌یه‌وه‌و به‌به‌رگه‌ناوییه‌وه، وهک تیتسا هه‌یه، نه‌م خرۆکه‌ی زه‌ویه هه‌مووی به‌ده‌سته‌وه‌و ده‌گری، وهک چۆن تیمه‌قه‌له‌میک، یان شتیکی بچووک له‌چنگ ده‌گرین، زه‌ویش له‌به‌ران‌به‌ر ده‌سه‌لانی خواو هه‌یمه‌نه‌و پکیفی خوادا، به‌و شیوه‌یه، خوا ﷻ له‌عه‌قلی تیمه‌ی نزیک ده‌خاته‌وه، که وهک چۆن تیه‌و شتیک له‌چنگ ده‌گرین، خوای زاناو تواناش خرۆکه‌ی زه‌وی و دنیا له‌به‌ران‌به‌ر ده‌سه‌لاتیدا، به‌و شیوه‌یه، ﴿وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ﴾، ناسمانه‌کانیش (واته: گه‌ردوون هه‌مووی)، هه‌موویان پێچراوه‌ن به‌ده‌ستی راستیه‌وه، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاک‌یی و به‌رزیی بۆ وی، له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌شی، نه‌گه‌ر وهک پتویست خوا بناسن، هاوبه‌شی بۆ په‌یدا ناکه‌ن، بۆیه من مه‌سووعه‌ی: (الإسلام) کما يتجلى في كتاب الله^(۱)، کتییی یه‌که‌م‌یم هه‌مووی ته‌رخانه‌کردوه بۆ (بوونناسیی)، که پتیی ده‌گوتری: (أَنْتَ تُولُوجِي - ontology - (علم الوجود)^(۲)، بۆچی؟ چونکه له‌راستیدا هه‌موو نه‌وانه‌ی تووشی شیرک و لادان بوون، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که خوایان وهک پتویست نه‌ناسیوه، هه‌ر بۆیه‌ش که ته‌ماشای قورناتی مه‌که‌کی ده‌که‌ین، پانتایه‌کی زۆر له‌قورناتی مه‌که‌کی ته‌رخانه‌کراوه‌ بۆ ناساندنی خواو، باسکردنی ناوو سیفه‌ته‌کانی خوا، به‌رزیی و مه‌زنیی خوا، کرده‌وه‌کانی خوا، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک وهک پتویست خوا بناسن، ننجا که چاکیان ناسیی، نه‌و کات به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروستیش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌مه‌سووعه‌ی: (بیرکردنه‌وه‌ی ئیسلامی له‌نیوان

(۱) که له‌چاپی دووه‌می دا دوا‌زده‌کتیه.

(۲) به‌ناوونیشانی: (الإسلام: معرفة صحيحة بالخالق والخلق)

وه حیی و واقیعدا، له کتییی چواره‌مدا^(۱) به‌شیکێ سه‌ربه‌خۆمان ته‌رخان‌کردوه بۆ
 بابه‌تی بوونناسیی، که به‌داخه‌وه له کتیه‌کانی عه‌قیده‌ی ئیسلامیدا، نه‌و کتیه‌بانه‌ی
 که له‌به‌ر ده‌ستمان، که‌متر وابوو هه‌ر گه‌رنگیی به‌و بابه‌ته‌ بدری، هه‌موو کتیه‌کانی
 ئیمان و عه‌قیده، پێک به‌ به‌روا به‌ خوا‌بوون، ئنجا به‌روا بوون به‌ فریشته‌کانی
 خوا، به‌ کتیه‌کانی خوا، دوا‌یی به‌ پێغه‌مبه‌ران و به‌ وه‌حیی خوا، پاشان به‌
 پوژی دوا‌یی و به‌ قه‌ده‌ر، ده‌ستیان پێ کردوه، له‌ حالێکدا که نه‌گه‌ر وه‌ک پله
 پله‌یی ژیریژی (التدرج المنطقي) بێ و، نه‌گه‌ر له‌ پووی قورئانیشه‌وه، ته‌ماشای
 بکه‌ین، قورئان به‌ر له‌وه‌ی با‌سی پایه‌کانی ئیمان بکات، با‌سی خواناسیی کردوه،
 با‌سی بوونناسیی کردوه، ئه‌م گه‌ردوونه‌ چیه‌؟ کێ خاوه‌نیه‌تی؟ کێ هه‌تاوبه‌ته‌
 دی؟ مرقوف چیه‌؟ شوینی له‌ ئیعرایی بووندا چیه‌؟ مرقوف ده‌بێ چی بکات
 و چۆن بکات؟ ژیا‌نی دنیا چیه‌؟ ژیا‌نی پوژی دوا‌یی چیه‌؟ تا کۆتایی، که نه‌و
 بابه‌تانه‌ موفه‌ده‌کانی بوونناسیی پێک دێنن، شایانی با‌سیشه‌: وێرایی کتییی به‌که‌می
 مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، که هه‌موویم بۆ نه‌و بابه‌ته‌
 ته‌رخان‌کردوه، هه‌روه‌ها به‌شیک له‌ کتییی چواره‌می: مه‌وسووعه‌ی: (بیر‌کردنه‌وه‌ی
 ئیسلامی له‌ نێوان وه‌حیی و واقیعدا)، له‌ کتییی: (ته‌وژمی ئیسلامی و عه‌لمانیی)
 یش دا، هه‌روه‌ها له‌ مه‌وسووعه‌ی: (دزه‌وشاوه‌یی ئیمان و پوچه‌لیی ئیله‌حاد له‌به‌ر
 رۆشنا‌یی زگماک و عه‌قل و زانست و وه‌حیی دا)، دیسان با‌سی نه‌و بابه‌ته‌ گه‌وره‌و
 گه‌رنکه‌م کردوه.

(۱) به‌ ناو‌نیشانی: (پایه‌کانی بوونناسیی).

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

فه رمانکردنی خوا ﷻ به پیغه مبه ره که ی موحه مهده ﷻ که نه و به ندانه ی، نه و مروفانه ی به رانه ره به خوا، تووشی گوناھو لادان بوون، بانگ بکات بو گه رانه وه بو لای خواو، موژده یان پیدات که له تیکرای گوناھانیان ده بووری، نجا پروونکردنه وه ی چۆنیه تیی گه رانه وه بو لای خوا، پاشان خستنه پرووی مه ترسی نه گه رانه وه و نه و به شیمانیی و ناکام خرابیه ی، چاوه پرسی که سانی مکوپ له سر گوناھو کوفرو خو به زلگری ده کات:

خوا ﷻ ده فره موی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۷﴾ وَاٰیِبُوْا اِلٰی رَبِّکُمْ وَاَسْلُمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْا ﴿۵۸﴾ وَاَتَّبِعُوْا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۹﴾ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ بَحْسَرْتُ عَلٰی مَا قَرَطْتُ فِیْ جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ کُنْتَ لَیْنَ السَّخِرِیْنَ ﴿۶۰﴾ اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنْتَ اللّٰهُ هَدٰنِیْ لَکُنْتُ مِنَ الْمُنْقِیْنَ ﴿۶۱﴾ اَوْ تَقُوْلَ حِیْنَ تَرٰی الْعَذَابَ لَوْ اَنْتَ لِیْ کَرَّةٌ فَا کُوْنُ مِنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۶۲﴾ بَلٰی قَدْ جَاءَ تِلْکَ اٰیٰتِیْ فَکَذَّبَتْ بِهَا وَاَسْتَكْبَرَتْ وَکُنْتَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ ﴿۶۳﴾﴾

شیگردنه وه ی ته م ثابته تانه، له پازده برکده:

۱- ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ﴾، بلی: نه ی نه و به ندانه م که به رانه ره به خویان زنده پرویان کردوه! (یا عبادِ الذین)، (قُلْ یا عِبَادِ الذین)، به بن

(ی)، به دنیاییش نهو به ندانهی بهرانبهر به خویان زیدهرپویان کردوهو، له دژی خویان تیپه راندنیان کردوون، مه بهست پیشان نه هلی شیرک و کوفره، به به لگهی نهو نایه تانهی دواپی دین، که خوا ﴿وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ، مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ ده فهرموئ. ﴿وَأَنِيبُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، تا کوتایی، نهوه دباره ههمووی حال و بالی مروئی بیبرولو خوا نه ناسه، هه لیه ته ئیمه دواپی کورته باسیک له باره ی نایه ئ ژماره (۵۳) وه ده کهین، بویه ئیستا تۆزیک به خیرایی به سهر بره کانیدا ده روین.

(۲) - ﴿لَا تَقْطُرُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، (بلن: نهی نهو به ندانهم که بهرانبهر به خویان زیدهرپویان کردوه!) له به زهیی خوا نا ئومید مه بن، (الْقُطُوبُ: الیاس مِنْ الْغَيْرِ)، (قُطُوبُ) و (یاس) جیاوازیان نهوه به که (یاس) بریتیه له نا ئومیدی به ره های، به لām (قُطُوبُ): بریتیه له نا ئومیدی له چاکه، به لām (یاس) جاری واهه به بریتیه له نا ئومیدی له دهر باز بوون، له خراپه یه که رهووی تیده کات، ههرودها بۆ نا ئومیدی له چاکه ش به کاردی و چه مکه که ی فراوان و گشتیه.

(۳) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، (ئهمه وه که به لگهی رسته ی پێشی وایه، که ده فهرموئ: نا ئومید مه بن له به زهیی خوا، له بهرچی؟) چونکه به دنیایی خوا له تیکرای گوناهان و ویکرا ده بووری، وشه ی (الذُّنُوبُ) (أل) ی ناساندنی له سهره که مانای جینس ده که به نئ، واته: تیکرای گوناهان، (جَمِيعًا) واته: ویکرا، له تیکرای گوناهان ده بووری ویکرا، نه که نه مرۆ له گونا هیک ببووری و سبه ی نئ له یه کی دیکه، به لکو ویکرا و پیکه وه له ههمو گونا هه کان ده بووری.

(۴) - ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به دنیایی نهو بهس خوی لیبوردی به به زه ییه، وه که چون رسته ی پێشی که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، هۆکارو پاساو هیتانه وه بوو، بۆ نهوه که نابن له به زهیی خوا نا ئومید بن، ئهمه ش: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به دنیایی ههر خوا زۆر لیبوردی میهره بانه، ئهمه ش به لگه هیتانه وه به بۆ

رسته ی پیشین که دده رموی: له هه موو گوناها ن ویکرا و تیکرا ده بووری، چونکه هه نهو زور لیبوردی به بهزه ییه، ئنجا له نایه ق دواتردا، واته: نایه ق (۵۴) دا، چۆنیه ق گه رانه وه بۆ لای خوا باس ده کات:

(۵) ﴿وَإِنِّيؤُا إِلَى رَبِّكُمْ﴾، له ناخه وه ش بگه رنه وه لای پهروه ردگارتان، (إِنَّا) واته: گه رانه وه ی دوا ی گه رانه وه، (التَّوْبَةُ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةٌ بَعْدَ تَوْبَةٍ)، نه وه واتابه کی، واتابه کی دیکه ی: گه رانه وه بۆ لای خوا له ناخه وه، که من ئه م مانایه م پښ پاستره، واته: له ناخه وه له دله وه بۆ لای پهروه ردگارتان بگه رنه وه.

(۶) ﴿وَأَسْلُمُوا لَهُ﴾، بۆیشی ملکه چ بن، یانی: به پوا له تیش بۆی ته سلیم و ملکه چ بن، له دهروونه وه واز له کوفرو شیرک بیتن، بگه رنه وه بۆ لای خواو تنیا خوا به خاوه ن و به دیه ی نهرو پهروه ردگاری خۆتان بزائن، بۆیه بهس ئه ویش بپهرستن، ههروه ها وه ک پوا له ت و بهرچا ویش بۆی ملکه چ بن، پابه ندبن به بهرنامه و شه ریه ته که یه وه.

(۷) ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾، بهر له وه ی سزاو نازارتان بۆ بښ و دوا یی ئیوه سه رنه خرین و پشتیوانیتان نه کری، وشه ی (العَذَاب) که (أل) ی ناساندنی له سه ره، دیسان بۆ جینسه، واته: بهر له وه ی سزاو نازاریکتان بۆ بښ، به مانای نازارو سزاو پر به پیستی ئه و پیناسه یه، یاخود (أل) بۆ (عه د) ه، یانی: بهرله وه ی سزاو نازاره که تان بۆی، واته: ئه و سزاو نازاره ی که پیشتی باسکراوه و ده زائن چییه و چۆنه؟.

﴿ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾، دوا یی ئیوه سه رنه خرین و پشتیوانیتان لی نه کری، (النَّصْرُ: الْإِغَاثَةُ عَلَى الْغَلَبَةِ)، (نصر) یارمه تیدانه بۆ زالبوون، ئنجا له نایه ق ژماره (۵۵) دا، بهرنامه و ریبازی گه رانه وه بۆ لای خوا روونکراوه ته وه.

(۸) ﴿وَأَنبَعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، ههروه ها بکهونه شوین باشرین شتیک که له پهروه ردگارتانه وه بۆتان دابه زیوه، لیره دا: (أَحْسَنَ: إِسْمٌ تَفْضِيلٌ مُسْتَعْمَلٌ فِي مَعْنَى كَامِلِ الْحَسَنِ)، به دوا ی باشرین شتیک بکهون، که له پهروه ردگارتانه وه بۆتان دابه زیوه، لیره دا (أَحْسَنَ) ناوی باشر ناوی هه لباردن (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ) ه، به کاره ی تراوه

بۆ مانای ئەو دی ئەو پەری چاکە، نەک چاکەرە لە قەڵن شت، واتە: بەراوردی پێ ئەکراوە
لەگەڵ شتیکی دیکەدا، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾
(۱۷) ﴿الْمُؤْمِنُونَ، يَان: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعَزَّ الْخٰكِمِينَ﴾ (۸) التین، لە هەموو ئەو
حالتەتەدا، ئەو وشەیه که بەرپالەت بۆ هەڵبژاردن (مُقَاضِلَة) یە، بەلام لە حەقیقەتدا
مەبەست پێی مانای ئەوای ئەو وشەیه که بەکارهاتووە.

۹- ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، بەر لەو دی
کتۆپر نازارو سزاتان بۆ بێ، لە حالتیک دا که هەستی پێناکەن.

که دەفەرموێ: ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾، (ال) ی سەر (العذاب)
وێک ئەو دی پێشی:

۱- دەگونجێ بۆ عەھد بێ: سزاو نازارە کە تان بۆ بێ، ئەو دی که پێشتر باسکراوە.

ب- یاخود: سزاو نازاریکتان بۆ بێ، که مانای ئەوای سزاو نازار هەر لەودا هاتۆتە دی،
ئەنجا ئەویش دیسان دەگونجێ مەبەست پێی نازارو سزای دنیا بێ، یاخود سزاو نازاری
پۆژی دوابی بێ، یان هەردووکیان بێ، سزاو نازاری دنیا، ئەو بەلاو موسیبه تانە بێ، که
بەسەر ئێنساندا دێن، یاخود حالەتی مەرگ و گیانەلا، یاخود دەردو نەخۆشی، هەروەها
تیشکان و نازارو گرفتاری، بە نەسبەت ئەوانەو که لەسەر کوفرو شیرک بەردەوام بوون
بە دەستی ئەهلی ئیسلام لە کاتی جەنگ دا، سزای دواپۆزیش لە قوناغی بەرزەخووە
دەست پێدەکات و تاكو لە قیامەتیش بەردەوام دەبێت.

﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾، نەم (و) ه، بۆ حالە، لە حالتیکدا که ئێو هەست
پێ ناکەن، (مِنْ غَيْرِ أَنْ تَعْسُوا بِهِ)، بەبێ ئەو دی هەستی پێ بکەن و بزانی لە
کوێو بۆتان دی، تاكو بتوانن خۆتان لێ بپاریزن.

۱۰- ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ عَلَى مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾، نەبادا که سێک بلی:
هەه داخ و خەفەتەکم (وەرە ئێستا کاتیەتی) لەسەر ئەو دی که مەترەخەمییم کرد لە
تەنیشت خوادا، لە بەرانبەر خوادا.

وشی (أَنْ) زانایان به دوو واتایان لَئِکِیَان دلوتهوه:

أ- (لَأَنْ لَا تَقُولَ نَفْسٌ)، بۆ نهوهی نهفسیک، کهسیک نهآن: نهی داخ و خهفەت بۆ من، لهسه نهوهی له ناست خواداو له بهرانبهر خوادا، کهمتهرخه مییم کرد.

ب- یاخود: ﴿إِنْ تَقُولُ نَفْسٌ﴾، (كَرَاهَةً أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ)، نهبادا کهسیک بلآ، بۆ نهوهی کهسیک نهآن: نهی داخ و خهفەت بۆ من، ﴿بِحَسْرَةٍ﴾، مانایه کهی ناوایه: (أَتَيْهَا الْحَسْرَةُ! هَذَا أَوْلَاكَ فَأَحْضِرِي)، نهی داخ و خهفەت! تَیستا کاته کهی خوته وهره، نهی داخ و خهفەت بۆ من وهره، تَیستا کاتیهقی، (حسرة) یش واته: خهفەت و دلتهنگیی و پهشیمانی لهسه شتیک که له دهست چوووه ناگه پَتهوه.

﴿عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾، لهسه نهوهی کهمتهرخه مییم کرد له نهیشت خوادا، (الجَنبُ وَالْجَانِبُ: النَّاحِيَةُ وَالْجِهَةُ، وَيُسْتَعَارُ الْجَنْبُ لِلْعَقِّ وَالشَّانِ)، (جنب و جانب) یانی: لایهن و لا، دهشخواز پتهوه بۆ ماف و پَنگه، واته: مافی خوام به زایه دا، یان: له بهرانبهر پَنگه ی بهرزی خوادا کهمتهرخه مییم کرد، له ناست خوادا کهمتهرخه م و بهزایه دهر بووم.

﴿عَلَى مَا فَرَّطْتُ﴾، (مَا: مَضْرِيَّةٌ)، مانایه کهی ناوای لَئِ دَتهوه: (عَلَى تَضْيِيعِي وَتَفْرِيطِي فِي جَنْبِ اللَّهِ)، به هوَی بهزایه دانم و کهمتهرخه مییمه وه له ناستی خوادا ﴿عَلَى﴾.

۱۱- ﴿وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ﴾، (إِنْ: مُخَفَّفَةٌ مِنَ الْمُثَقَّلَةِ)، واته: به دَنیایی من له کالته کهرانیش بووم، جیاوازی نه م (إِنْ) وه، (إِنْ النَّافِيَةُ) چوَن ده زانی نه م (إِنْ) وه، سووکراوه (مُخَفَّفَةٌ) به له قورسکراو (مُثَقَّلَةٌ) وه، بۆ ته نکید کرد نه وه به نهک بۆ لابردن؟ به هوَی نهو (ل) وه، ﴿وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ﴾، نهو (ل) وه که ده چَته سه ره وشه دواپی، بهوه ده زانین که (إِنْ) وه کهش بۆ ته نکیدهو (ل) هه کهش بۆ ته نکیده، نجا نه مه مانایه کهی ناوای لَئِ دَتهوه: (أَي: فَرَّطْتُ تَفْرِيطُ السَّخِرِ لَا تَفْرِيطُ الْغَافِلِ) واته: من کهمتهرخه م بووم و بهزایه دهر بووم، بهزایه دهر وه کهمتهرخه می کالته پَنگه ره، نهک بَئِ ناگاو نه شاره زا.

(۱۲) ﴿أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ یان بلن: نه گهر خوا راسته پری کردبام بیگومان له پاریزکاران ده بووم، نه مهش باده دریتوهه، سهر نه وهی پیتشه وه، واته: ﴿كَرَاهَةً أَنْ تَقُولَ﴾، یان: ﴿لَأَنْ لَا تَقُولَ﴾، تاكو نه بادا بلن، یاخود: بو نه وهی نه لن: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، نه گهر خوا ﴿رَبِّمَایِ كَرْدبامایه، به دلنایای من له پاریزکاران ده بووم، نجا نه م رسته به: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، نه گهر خوا ﴿هیدایه قی دابام، دوو واتیان هه لده گری:

۱- (النَّزْلُ لِي الْهَدَايَةِ)، نه گهر خوا ﴿رَبِّمَایِ بو دابه زانده بام.

۲- نه گهر خوا ﴿مَنی رسته پری کردبایه، یانی: خوا هیدایه ته که ی دابه زاند بوو، به لَم نه گهر خوا ﴿مَنی رسته پری کردبایه، به دلنایای من له پاریزکاران ده بووم.

(النَّفْوَی هُنَا هُوَ الْمُتَمَنَّى)، خوزگه پی خواستراوه که ته قوایه، واته: بو نه وهی نه فسیک نه لن، یاخود نه بادا که سیک بلن: نه گهر خوا ﴿مَنی رسته پری کردبایه، من له پاریزکاران ده بووم، وه لَمی (لویش قرتیزراوه، واته: نه و کاته به نامانج و ناکام ده که یستم و، به خته وهر ده بووم، بو نه وهی که سیک وانه لن، با نیستا بگه ریتوهه، نه وه که له پوژی دوا پیدا نه و خوزگه و بریایانه بلن، که دره ختی خوزگه و بریا بو که س به ری نه گرتوه و به ریش ناگری.

(۱۳) ﴿أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ههروهه با بو نه وهی که سیک کاتیک که سزاو نازار ده بینن، نه لن: نه گهر جاریکم ببووايه (جاریک گه پانه وه بو دنیا) نجا له چاکه کاران بوومایه (ناوتم ده هاته دی).

(ال) ی سهر (العَذَابَ) بو (عهده)، واته: که سیک کاتیک سزاو نازاره که ده بینن، که پیتشر باسکراوه و سزاو نازاری دۆزه خه، ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً﴾، نه گهر من جاریکم بو ببووايه، واته: جاریک گه پانه وه م ببووايه بو دنیا، ﴿كَرَّةً: أَي رَجْعَةً﴾، ﴿فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾، نجا له چاکه کاران بوومایه، واته: زیاده له پاریزکردن، له چاکه کارانیش بوومایه، یاخود چاکه م کردبایه له جیاق خراپه، نه و کاته ناواتی من ده هاته دی، که دیاره وه لَمه که قرتیزراوه، له بهر نه وهی به سیاق و سه لیه دیاره، خوا ﴿دفعه رموی:

(۱۴) ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثَكَ ءَايَتِي﴾، با به دنیای نایبه که آمدت بۆ هاتن، (بَلَىٰ یانی: با، به داخو ده هه ندیک له وانه ی تفسیری قورنایان کردو به کوردیی (بَلَىٰ یان له گه ل (نعم) دا لئ تیکه ل بووه، (نعم) به کوردیی (به لئ) یه، به لأم (بَلَىٰ له کوردیدا (با) یه، نه گهر یه کیک به تۆ بَلَىٰ: نایا فلان پۆزه نه هاتم بۆ لات؟ نه گهر هاتیبت ده لئیی: با نه گهر بَلِی: به لئ، واته: نه هاتووی، به لأم که گوته: با، واته: پشتگیری ده که ی واته: هاتووی، (بَلَىٰ: حَزَفٌ لِإِبْطَالٍ مِّنْهُ، أَوْ مَا فِيهِ زَالِحُهُ النَّفْيُ لِقَضَاءِ ثَبَاتِ مَا نَفَىٰ قَبْلَهُ)، (بَلَىٰ): پیتی که بۆ هه لوه شانده و ه ی شتیکی لابراو، یا خود شتی که بۆ لابردنی تیدا بَن، به مه بهستی چه سپاندنی نمو شته ی که پیشتر لابراوه، واته: نمو مروقه تاوانباره، ده لئ: نه گهر خوا ﷻ رنمایی کردبام، یان خوا ﷻ راسته پئی کردبام، به دنیایی له پارێزکاران ده بووم، یان دوا ی نه و ه ی سزا ده بینن ده لئ: نه گهر که پانه و ه یه کم بۆ هه بووایه، بیکومان له چاکه کاران ده بووم، خوا ﷻ وه لأمی قسه ی پیش دده داته و ده ده فهرمو ی: ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثَكَ ءَايَتِي﴾، با، نایبه کهانی منت بۆ هاتن، نه مه هه لوه شانده و ه ی نمو قسه یه قی که ده لئ: ﴿لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾، نه گهر خوا منی رنمایی کردبایه، واته: راست ناکه ی که خۆز که ده خوازی، رنمایی خوات بۆ هاتبایه له دنیا دا، با! نایبه کهانی منت بۆ هاتن، به لأم:

(۱۵) ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، به درۆت دانان و خۆت به زلگرت و له بئبروایان بووی، یانی: به هۆی به درۆ دانان و خۆ به زلگرتنه و ه، شایسته ی نه و ه نه بووی خوا ﷻ راسته پیت بکات، نه گهر نا هیدایهت و رنماییه که له بهر ده ستندا بوو، به لأم خوا راسته پئی نه کردی، که واته: نه و هت راست نیه، که هیدایهت بۆ نه هاتی، رنماییب بۆ هاتوه، نه و ه ش که خوا ﷻ راسته پئی نه کردووی راسته، به لأم له بهر نه و ه راسته پئی نه کردووی، چونکه تۆ نایبه کهانت به درۆ دانان و خۆت له ناستیاندن به زلگرت، که واته: خه تای خۆت بوو پئی راستگرتنت له خۆت گرت، بۆ خۆت په رچ و له مه پهرت له بهرده م پئی راست گرتنتی خۆتدا دانا.

﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾، له بئبروایانیش بووی، یا خود له سه لوه ناسپاسان بووی.

(۱) بروانه: چایی شه‌شه‌می: ۲۰-۲۱.ز.

قسه يان كردوه، هه لَبَه ته ئايه ق توميد به خش بۆ تاوانبارن و لاده ران و گوناھباران زۆرن، به لَام نهم ئايه ته زۆربه ي زانا يان به توميد به خسترين و دَلْخَوْشْكه ترين فه رمايشتي خوايان داناهو له قورئاندا، بۆ گوناھباران و تاوانباران و، كه سانتيك كه ده بانه و ئ بۆ لاي خوا بگه رينه وه، له و باره وه گيردراوه (رواية) يه كه هه به، هه رچه نده سه نه ده كه ي به هيز نيه، به لَام تيشك ده خاته سه ر چه مك و واتاي نهم ئايه ته و، زۆربه ي ته فسيره كانيش هينا و يانه، منيش به باشم زاني بيه تيم:

كه نهمه ده فه كه يه ق: **إِنِّي وَخِيتِي إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! أَتَيْتُكَ مُسْتَجِيرًا، فَأَجْرَنِي حَتَّى أَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ كُنْتُ أَحِبُّ أَنْ أَرَكَ عَلَى غَيْرِ جَوَارٍ، فَأَمَّا إِذْ أَتَيْتَنِي مُسْتَجِيرًا فَأَنْتَ فِي جَوَارِي، حَتَّى تَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ»**، قَالَ: **قُلْنِي أَشْرَكْتُ بِاللَّهِ، وَقَتَلْتُ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ وَزَيْتَنِي، هَلْ يَقْبَلُ اللَّهُ مِنِّي تَوْبَةً؟ فَضَمَّتْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى نَزَلَتْ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾** الفرقان، **إِلْ آخِرِ الْآيَةِ، فَتَلَاهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَرَى شَرَطًا فَلَعَلِّي لَا أَعْمَلُ صَالِحًا، أَنَا فِي جَوَارِكَ حَتَّى أَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ، فَتَزَلَّتْ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾** النساء، **فَدَعَا بِهِ فَتَلَا عَلَيْهِ، قَالَ: فَلَعَلِّي مِمَّنْ لَا يَشَاءُ، أَنَا فِي جَوَارِكَ حَتَّى أَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ، فَتَزَلَّتْ: ﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْطَعُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾** **﴿٥٣﴾**، فَقَالَ: نَعَمْ الْآنَ لَا أَرَى شَرَطًا فَاسْلَمْ! (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ: ٧١٤٠، وَذَكَرَهُ الْهَيْثَمِيُّ فِي الْمَجْمَعِ: ج ٧، ص ١٠٠ و ١٠١، وَقَالَ: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي الْأَوْسَطِ وَفِيهِ (أَبِينُ بْنُ سَفِينٍ) ضَعْفُهُ الذَّهَبِيُّ).

واته: وه خشیی هات بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ گوئی: نه ی موحه ممه د! هاتووم په نام پتی بردووی، (هاتوومه په ناتوهه، له تێو عه ره باندا عاده تیک هه بووه پتی گو تراوه: (جوار) په نام به تۆ هیناوه و په نام بده، بۆ نه وه ی گویم له فه رمايشتي خوا بۆ، (له سووره ی (التوبة) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجَرَهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ اتَّبَعَهُ مَأْمُومٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ واته: ته گهر به کیک له هاوبه ش بو خوادانه ران، داوای په نای لى کردی، په نای بده، تاكو گوئیستی فه رمایشتی خوا ده بى، دواى بیگپروهه بو شوئى، جیى دنیایى خوئى، نه ویش به ووی ته ووهه که نایزان، که له ته تفسیری سووره تی (التوبة) دا، له و باره وه به ته فسیل قسه مان کرده، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: من ه زم ده کرد که به بى په نادان خواستى تو بینم، به لام ئیستا که وه ک په نابره هاتووی، تو له په نای مندای، (له سیه ری تیمه دای)، هه تاكو گویت له فه رمایشتی خوا ده بى.

وه حشیی گوتى: من هاوبه شم بو خوا داناوه، نه و نه فسه ی خوا فه ده غه ی کرده، کوشتوومه، (به تابه ت بکوژى هه مزی مامی پیغه مبه ره بووه ﷺ)، هه روه ها زیناشم کرده، ئایا خوا ﷺ گه پانه ودم لى وه رده گری؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ بى دهنک بوو، هه تا هم نایه ته دابه زی له سووره تی (الفرقان) دا که خوا ﷺ ده فه رموئى: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ ﴿٦٨﴾، تا کو تابی، پیغه مبه ره ﷺ به سه ریدا خوینده وه، وه حشیی گوتى: مه رجیک ده بینم، په نکه نه گونجى کرده وه ی باش بکه م، (چونکه دواى نه وه ده فه رموئى: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ﴿٧٠﴾ (الفرقان)، بویه گوتى: من هه ره له په نای تودامه، هه تا گویم له فه رمایشتی خوا ده بیت، واته: تاكو نایه تیک ده بیستم که فه ناعه تم بى بى که بکه پیمه وه).

ئجنا نه و نایه ته ی ژماره (۴۸) ی سووره تی (النساء) دابه زی، که ده فه رموئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ ﴿١٨﴾، (بیگومان خوا ﷺ له وه نابووری هاوبه شى بو دابری، به لام جکه له وه له هه ره کسیک ده بووری، که بیه وئى، هه ره کسیکش هاوبه ش

بۆ خوا دابنئ، ئەو دەرویه کی مەزنی بۆ خوا ھەلبەستو، پێغەمبەریش بانگی کردو ئایەتەکی بەسەردا خوێنددو، وەحشیی گوئی: پەنگە من ئەو کەسە بم، کە خوا ﷻ ئایەوی لە من خوش بئ، بۆیە من ھەر لە پەنای تۆدام، ھەتا گویم لە فەرماشتی خوا دەبئ.

نجا ئەم ئایەتە دابەزی: ﴿قُلْ يٰٓعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ (۵۲) الزمر، نیدی وەحشیی گوئی: بەلئ تێستا هیچ مەرجێک نابینم و مسوڵمان بوو.

وێک گوتم: ئەم گێردراودێ تیشکی زیاتر دەخاتە سەر چەمک و واتای ئەم ئایەتە موبارەکەو، زیاتر دەبێتە بەلگە، کە ئەم ئایەتە موبارەکە ئومێد بەخستین ئایەتە لە قورئاندا، بۆ کەسانیک کە بگەرێنەو بۆ لای خوا ﷻ ھەمووشمان پێوستییان بە گەرانیو بۆ لای خوا ھەیە، وێک لە کتیی: (گەرانیو بۆ لای خوا) دا، باسم کردو، کە گەرانیو بۆ لای خوا ﷻ بەگشتیی سیفەتی پرۆادارانە، بەلکو پێغەمبەران لە ھەموو کەس زیاتر گەرانیو بۆ لای خوا، گەرانیو بەلکو بۆ لای خوا، تەنیا ئەو نێە کە لە گوناھەو بۆ فەرمانبەریی بگەرێنەو، بەلکو گەرانیو بۆ لای خوا، جاری وایە لە کوفرو شیرکەو بە بۆ ئیمان و خوا بەیەککرتن و، جاری وایە لە نیفاقەو، نیفاق و موخەنەتیی بۆ مسوڵمانەتیی ساغ و راست و، جاری وایە لە ئیلحادو ھەبە بۆ خواناسیی و، جاری واش ھەبە لە گوناھو تاوانەو بە بۆ فەرمانبەریی و، جاری واش ھەبە لە فەرمانبەرییەکی کەمەودێ بۆ فەرمانبەرییەکی باشترو، جاری واش ھەبە، لە فەرمانبەرییەکی زۆر باشیشەو، بەلەم گەرانیو بۆ لای خوا، کە بلایی: خوا! ئەو تاعەت و فەرمانبەرییە من تەنجامی ددەم، ئەگەر زۆر زۆر باشیش بئ، بەلەم شایانی تۆ نیو، شایستە میقامی بەرزێ تۆ نێ، کە پێغەمبەران بەو جوۆرە گەرانیو بە بۆ لای خوا گەرانیو.

تهوهری دووهه: ده (۱۰) به لکه لهسهه ئومید به خشتین بوونی ئەم ئایه ته:

(۲) - (فخر الدین الرازی) په حمه قی خوی لای بن له تهفسیره که ی خۆیدا: (مفاتیح الغیب) ^(۱)، که به (التفسیر الکبیر) یش ناسراوه، به ده (۱۰) به لکه ئەم ئایه ته شی ددکاتهوه، که ئومید به خشتین ئایه ته له قورئاندا، ئیمهش به تهعبیرو دارشتنهوهی خویمان و کهم و زیاد کردنهوه لای ده خوازینهوه:

۱- ده لای: (سَمِی الْمَذِیْبَ بِالْعَبْدِ)، ﴿قُلْ يٰعِبَادِیْ﴾، گوناهازی به بندهی خوی پیتاسه ی کردوه، ئنجا مادام بندهی خوی بن، نهوه مه دحه، یاخود به لای کهمهوه ئومید پین به خشین تیدایه، که تو ههر بندهی خوی، نه گهر گوناهازیش بی و، بگره بن ئیمانیش بی، ههر بندهی خوی.

۲- (أَصَافُهُمْ إِلَىٰ نَفْسِهِ)، ﴿يٰعِبَادِیْ الَّذِیْنَ﴾، پالیداونه لای خوی: به بنده کانی من، نهوهش به لکه به کی دیکه به که نهو ئایه ته جی دلخویشی و ئومیده.

۳- که فهرموویه قی: ﴿أَمَرُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾، (فَسَمِی الذَّنْبَ إِشْرَافًا)، گوناها که ی ناو ناوه زیده پووی، ئنجا فهرمووشیه قی: (عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ) واته: زیده پوویتان کردوه له دزی خوټان، واته: گوناهاو تاوانه که به زیانی خوټانه، نه گهرنا هیچ زیانکی به خوا نه گه یاندوه.

۴- که فهرموویه قی: ﴿لَا تَقْطُرُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، که واته: به هیوای به زه یی خوا بن، چونکه فهرموویه قی: له به زه یی خوا نا ئومید مه بن، که واته: ئومید دوا رب بن به به زه یی خوا.

۵- که فهرموویه قی: ﴿مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾، نه یفه رمووه: (مِنْ رَحْمَتِي) به لکو فهرموویه قی: (مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، ئنجا په حمه تیک پالیدرتنه لای خوا، که خوا ﷻ خاوهی هه موو نهو سیفهت و خه سه ته به رزو په سنده نه، که هیچیان سنووریان نه، نه به زه یی خوا ﷻ سنووری هه یه، نه لای خو شبوونه که ی، نه که په م و به خشین، نه حیکمه قی، هیچکام لهو سیفه تانه ی خوا ﷻ سنووریان نه.

۶- که ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ﴾ به دنیایی خوا ده پوشتی، ده بووری، نه یفه رموود: (إِنَّهُ يَغْفِرُ)، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ﴾ که باسی خوا ﷻ ده کات، ناوی خوا (الله) ده هیتی، مانای وایه خوا ﷻ به هه موو سیفه ته کانیه وه باسی ده کری.

۷- که ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْفُرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾، واته: له ټکرای گوناها ن ده بووری، وټکرا، واته: پټکه وه له هه موو گوناها کان ده بووری، نه کهر ته و به یه کی راست و چاک بکری.

۸- که ده فهرموی: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ﴾، به دنیایی هه ر نه و زور لیبوره ده، وه سفی خوی کردوه به لیبوردن و لیبوردنیشی له خویدا کورت هه لیناوه، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ﴾، به دنیایی هه ر نه و زور لیبوره ده.

۹- هه روه ها خوا عزوجل به به زه ییش خوی پټناسه کردوه: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، واته: له گوناها کانیس ده بووری و به زه ییش ده نوټنی.

۱۰- به شیوازی کورته لیټان خوی به لیبوره وه به به زه یی پټناسه کردوه: ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، به هوی راناوی جیا کردنه وه (صَمِيرُ الْفُصْل) هوه، جاری به هوی (إِنْ)، که نامرازی جه ختکر نه وه یه و، پاشان (هُوَ) که پټی ده گوتری: راناوی جیا کردنه وه (صَمِيرُ الْفُصْل) واته: به س نه و زور لیبوره ده وه، زوریش میهره بان و به به زه ییه.

له کوټایی نهم کورته باسه دا، نهم فهرمایشته ی پټغه مبه ریش ﷻ دټین:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِهِ يَضْحَكُونَ وَيَتَحَدَّثُونَ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَبْكَى الْقَوْمَ، وَأَوْحَى إِلَيْهِ: يَا مُحَمَّدُ، لِمَ تَقْنُطُ عِبَادِي؟ فَرَجَعَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: أَبْشِرُوا، وَسَدُّوا، وَقَارِبُوا) (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ٢٥٤، وإسناده حسن).

وانه: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەوە، دەڵێ: پۆزێک پێغەمبەر ﷺ چوووە
لای کۆمەڵێک لە ھاووەڵانی، لەو کاتەدا قسەیان دەکردو پێدەگەنین، ئەویش
فەرموو: سوێند بەو زاتە ی گیاڵی منی بە دەستە، ئەگەر ئەوێ من دەزانم،
ئێوە زانیاتان، کەم پێدەگەنین و زۆر دەگریان، دوازی پۆشت، خەنکە کە ی
گریاند، خوا ﷻ سرووشی بۆ کرد، ئەو موخەممەد! بۆچی بەندەکانی من نا ئومێد
دەکە ی؟ ئیدی پێغەمبەر گەرایەووە بۆ لایان و فەرموو: موژدەتان لێ بێ و
هەولێدەن پێی ئێوە راست بگرن، خۆتان نزیک بخەنەو.

وانه: ئەگەر نە ئاتۆلانی پێک بە پێدا بپۆن، خۆتان نزیک بخەنەو، ئەودەندە ی
بۆتان دەگونجی لە خەتی ئێوە راست و لە پێکانی ئامانج، بخەفتین.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

له‌ پۆژی قیامه‌تدا، نه‌وانه‌ی درۆیان بۆ خوا ﷻ هه‌لبه‌ستوه (گوتووایانه: هاوبه‌شی هه‌ن، یان پۆله‌ی هه‌ن)، پروویان ره‌ش هه‌لده‌گه‌ڕی و دۆزه‌خیش جیگایانه، نه‌وانه‌ش که پاریزیان کردوه، خوا ﷻ به‌هۆی سه‌رفرازیانه‌وه، ده‌ربازیان ده‌کات و، هیچ زیان و دلته‌نگیان تووش نابێ:

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝١١﴾ وَنَجَّى اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَاتِلِهِمْ لَا يَمْسُهُمُ السُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾

شی‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ئایه‌ته، له‌ پینچ برگه‌دا:

(١)- ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾ هه‌روه‌دا له‌ پۆژی هه‌لسانه‌وه‌دا، (بیکومان (و)ه‌که‌ بۆ بادانه‌وه‌و گێڕانه‌ودیه، ئه‌م پسته‌یه ده‌یکێڕته‌وه‌ بۆ یه‌کیک له‌ پسته‌ پێشووه‌کان، نه‌وانه‌ی درۆیان بۆ خوا ﷻ هه‌لبه‌ستوه، ده‌یانینی پروویان ره‌شه‌لکه‌پاوه، (کذبوا علی الله: نَسَبُوا إِلَيْهِ مَا هُوَ مُنزَعٌ عَنْهُ)، درۆیان به‌ ناوی خواوه‌ هه‌لبه‌ستوه، واته: شتیکیان پالداته‌وه‌ لای خوا ﷻ، که‌ خوا له‌وه‌ پاک و دووره، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ﴾، ئه‌مه‌ وه‌ک ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (آل عمران)ه، که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾، واته: ئه‌و پۆژیه‌ی که‌ هه‌ندیک روو سپیی و دره‌وشاوه‌ ده‌بن و، هه‌ندیک روو ره‌ش و تلخ ده‌بن، که‌ به‌ ته‌ئکید رووی ته‌هلی ئیمان سپیی و گه‌ش و دره‌وشاوه‌ ده‌بن، رووی ته‌هلی کوفرو تاوان، ره‌ش و تلخ ده‌بن، ئنجا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

(٢)- ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئایا له‌ دۆزه‌خدا جیگای هه‌وانه‌وه‌ بۆ خۆ به‌ز لکران نیه؟! نه‌وانه‌ خۆ به‌ز لگربوون له‌ به‌رانبه‌ر په‌یامی خوا، له‌ به‌رانبه‌ر

پېغمبهری خواډا ﷺ، بویه جیگهی چهوانه‌ویان، نه‌گهر هه‌بی، شویتیک که تیتدا پشوو بدن، بریتیه له دۆزه‌خ، چونکه (مۆوی) ناوی شویتنه، (ئۆاه) به مانای پشوودان و ئیسراحت کردنه، که نه‌مه به توانجه‌وه خوا ﷺ ده‌یفه‌رموی، نه‌گهرنا بۆ نه‌هلی دۆزه‌خ، پشوودان و ئیسراحت و سه‌هوتن نه‌ه.

له باره‌ی خو به‌ز لگرييه‌وه که سيفه‌تيکی زوړ خراپه، خوا ښه له چەند شویندا له قورئاندا بېروايان ناهه‌زی خو‌ی بهو سيفه‌ته دژتو پټناسه کردوه، له‌و باره‌وه‌ش نه‌و فره‌ماشته‌ی ینغمه‌ر ﷺ دټبن، که ده‌فرمو‌ی:

إِخْشَرُ الْمُتَكَبِّرُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَمَّا الذُّرُّ، فِي صُورِ النَّاسِ، يَغْلُوهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الصُّغَارِ، حَتَّى يَذْخُلُوا سِجِّينًا فِي جَهَنَّمَ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٦٦٧٧، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطِ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ).

واته: خو به زلگره کان له پژوی قیامه تدا، وهک میرووی گچکه کۆده کرینه وه، له شیویه مروّفا، زه بوونی و گچکهیی پتیانه وه په یوه ست ده بی، تاكو ده خرینه نئو زندانك له دۆزه خدا.

خو پەنامان بدات، ئىجا ئەگەر ئەودە ھالى كەسائىكە كە درۆيان بۇ خوا
 ھەلبەستود، لە بەرانبەر پەيامى خوا ﷻو پىغەمبەرى خوادا ﷺ خۆيان بە
 گەورە گرتو، با زاننن ئەھلى ئيمان چۆن؟

(۳) - ﴿وَمِنْ حَيْثُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارِئِهِمْ﴾، خوا ﷺ نه‌وانه‌ی پارِزبان کرده، به‌هو‌ی سهر‌فرازیانه‌وه، قوتاریان ده‌کات، (مَفَاةَ) خوتندراویسه‌ته‌وه؛ (مَقَارَات)، (لِمَقَارَاتِهِمْ)، (المِقَارَةُ: مُصَدِّرٌ مِنْبِیٍّ لِلْقَوْرِ، أَوْ إِسْمٌ لِلْفَلَادَةِ لِأَنَّهَا مَكَانُ الْقَوْرِ)، (مَفَارَةُ) یان چاوگیکی میمییه له وشه‌ی (قَوْر)، (قَوْرِ) یش‌یانی: سهر‌فرازی و پرگاربوون، دهر‌باز بوون، یاخود (مِفَارَةُ) ناوه بۆ دهشت، له‌بهر نه‌ودی مرووف ته‌گرر بکه‌ویتنه دهشت، مانای وایه دهر‌بازی بووه، له دهریا دهر‌بازی بووه، له چاییه‌ک که لئی عاسی بووه، ته‌گرر بیتنه خواری، دهر‌بازی بووه، خوا ﷺ نه‌وانه‌ی که بارِزبان کرده، به‌هو‌ی سهر‌فرازیانه‌وه،

نهو سهر فزاییه که نه نجامی ته قواو کرده وی باشیانه، دهر بازو قوتاریان ده کات له سزای دۆزه خ.

(۴) - ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾، زیانیان تووش نابێ، ناره حه تییان تووش نابێ.

(۵) - ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خه فه تیش داناگرن، واته: نه له پوووی جهسته ییه وه زیان و ناره حه تییان تووش دێ، نه له پوووی دهروونی شه وه، خه م و په ژاره داده گرن.

ئنجنا: ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، ئه مه پوونكه ره وه ی پسته ی پشینه، كه ده فه رموی: ﴿وَسَجَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ﴾، خوا ﷻ نه وانه ی پارتزیان کردوه به هوی سهر فزاییانه وه، دهر بازیان ده کات، ئنجا پوووی ده کاته وه دهر باز کردنه که ی خوا ﷻ بۆ نه وان چیه؟ نه وه یه که ناره حه تی ی و زیانیان تووش نابێ، له پوووی جهسته ییه وه، هه روه ها له پوووی دهروونی شه وه خه م و په ژاره داناگرن.

پسپۆرانی زمان گو توویانه: (جَاءَ نَفِي السُّوءِ بِالْجُمْلَةِ الْفِعْلِيَّةِ، إِذْ أَهْلُ النَّارِ فِي حَالِهِ مَسَّ سُوٌّ مُتَجَدِّدٌ، وَجَاءَ نَفِي الْحُزْنِ بِالْجُمْلَةِ الْإِسْمِيَّةِ): ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، واته: لابر دێ خراپه و زیان به پسته ی کرداری هاته وه، ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾، بۆ شه به پسته ی کرداریه، چونكه خه لکی نیو ناگر هه می شه له حاله قی تازه بوونه وه ی زیان و نازارو نه شکه نه ده دان، به لām لابر دێ خه م و خه فه ت به پسته ی ناوی هاته وه، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، هه روه ها نه وان په ژاره داناگرن، (وَذَلِكَ لِإِنَّ شَأْنَ الْأَسْوَءِ الْجَسَدِيَّةِ تَجَدَّدُ الْأَمْهَاءِ، وَشَأْنَ الْأَكْثَارِ الْقَلْبِيَّةِ دَوَامُ الْإِحْسَاسِ بِهَا)، به راستی شیکردنه وه یه کی جوانه.

واته: له بهر نه وه ی نازاره جهسته ییه کان حاله تیان وایه، که دووباره ده بنه وه، به لām حاله ته دهروونی هه کان، بهردهوام مروّف هه ستیان پێ ده کات، بۆ به پێویستی نه کردوه باسی تازه بوونه وه یان بکری.

مه سه له ی سینه م:

راگه یاندنی نه و راستیه که خوا ﷻ به دیهینه ری هه موو شتیکه و سه ره شتیاریه ق و، کلله کانی ناسمانه کان و زه ویش ته نیا به ده ست وین، نه وانه ی بیرواشن به نایه ته کانی خوا، نه وانه ن زیانباران و په نجه ره ویانی راسته قینه ن:

خوا ﷻ ده ره موی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ (۱۳) لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۴﴾

شیگردنه وه ی نه م دوو نایه ته، له پنجه برکه ده:

۱- ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾، خوا به دیهینه ری هه موو شتیکه، واته: هه ر شتی که دروستکراو و وه دیهینه دراو ی، خوا ﷻ به دیهینه رو په یداکه ری ه ق، به لام نه و شتانه ی سیفه ق مه خلوقیان به سه ردا ناچه سین، په کیان له سه ر به دیهینه ر (خالق) نه که وتوه، به لام هه ر شتی که مه خلوق ی و به دیهاتین و به دیهتزابن، به نه نکید به دیهینه ره که ی و په یداکه ره که ی خوا به ﷻ چونکه هیچ په یدابوو یه ک به بن په یداکه ر نابن، ته نیا خواش ﷻ توانای وه دیهیتانی شته کانی هیه له نه بوونه وه.

۲- ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾، نه و (خوا ﷻ) یش به سه ر هه موو شتیکه وه سه ره رشتیاره، (وکیل) له نه صلدا (فَعِيلٌ مَعْنَى مَفْعُول)، واته: (مَوْكُول إِلَيْهِ) کار پئ سپیتر دراو، خوا ﷻ به سه ر هه موو شتیکه وه کار پئ سپیتر دراو، واته: چاره نووس و کاروباری هه ر شتی که به ده ست خوا به ﷻ، (الْوَكِيلُ: الْمُتَصَرِّفُ فِي شَيْءٍ بِذَوْنِ تَعْقِيبٍ)، (وکیل): بریتیه له که سیک ده ستوه ردان له شتی که ده کات و ده ستکاری ده کات، بن نه ودی که س به دوا ید بچن، یان که سیک بتوانن بلن: بوچی واتکردو بو واته کرد؟!

۳- ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، کلله کانی ناسمانه کان و زه وی هی وین، به ده ست وین، (مَقَالِيدُ) کوی (اِقْلِيد) ه، هه ندیک گوتوو یانه: (اِقْلِيد) یش له فارسییه وه

به عه‌ر‌دببی کراوه، له (کَلَيْد)ی فارسییه‌وه‌یه که به کوردیش ده‌لَین: کلیل، زو‌ریش پَند‌ه‌چَی وابَی، چونکه دوابی که ده‌گه‌رَین بۆ ریشه‌ی (مَقَالِد) له زمانی عه‌ر‌ه‌ببیدا، نابینینه‌وه، که‌واته: وه‌ک چۆن (سُنْدُس، اِسْتَبْرَق، زَرَّاب، سَجِيل)، ئەوانه له ئەسله‌که یان پۆمیین، یان فارسیین، ئەوانیش له‌وانه‌یه بگه‌رَنه‌وه بۆ کوردیی، بۆ وینه: (زَرَّاب) که کۆی (زَرَب)یه، له ئەسلدا له (زَرَب)وه هاتوه، (سَجِيل) که (سَج)جله، له سه‌نگی گله‌وه‌یه، واته: به‌ردی قور، ئەوانه ئەسله‌که‌یان فارسییه‌و فارسییش له‌گه‌ل کوردیی دا ریشه‌که‌یان یه‌که، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل زمانه‌کانی دیکه‌ی (نوردو هیندی)و هه‌موویان ریشه‌یان یه‌که، که زمانه (هیندو ئورووپیه‌کان)یان پَی ده‌لَین، ئنجا (مَقَالِد) کۆی (اِفْلِيد)ه، (اِفْلِيد) واپَند‌ه‌چَی له کلیدی فارسییه‌وه هاتبی، واته: کلیل، که به (مَقَالِد) کۆ ده‌کرته‌وه، خوا ﷻ که ده‌فه‌رمووی: کَلِيلَه‌کَانِ نَاسَمَانَه‌کَانِ وَ زَهْوٰی بَه‌دَه‌سْتِ وَیْنِ، واته: کلیلی خه‌زَنه‌کان و کلیلی ده‌روازه‌ی نه‌پَتنیه‌کان، ته‌نیا به‌ده‌ست خوای په‌روه‌ردگار‌ه‌وه‌ن، هه‌ل‌به‌ته‌ پاره‌کی دیکه‌ش هه‌یه که وشه‌ی (مَقَالِد) کۆی (اِفْلِيد)بی، که له (اِفْلِيد)س‌ه‌وه هاتوه‌و وشه‌یه‌کی پۆمیه، نه‌ویش به‌مانای کليله.

ئنجا دوا‌ی ئە‌وه‌ی خوا ﷻ خۆ‌ی به‌و سَی وه‌سف‌ه سه‌ره‌کیه‌ پَتناسه‌ کرد، به‌ده‌پَته‌ری هه‌موو شَی‌که، سه‌ره‌ر‌شتیارو کارپَی سپ‌یر‌درا‌وو پار‌زه‌ری هه‌موو شَی‌که، کلیلی ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌ده‌سته، ئنجا ده‌فه‌رمووی:

٤- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَاثِنَةِ اللَّهِ﴾، ئەوانه‌ش بَی‌پروان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا.

٥- ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، نا ئەوانه‌ن زیانبارانی راسته‌قینه.

که‌واته: ئە‌هو سَی رسته‌یه‌ی پَتنَی، که خوا ﷻ فه‌رمووی: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ١٢، لَهُ مَقَالِدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ١٣، ئە‌هم سَییه، هه‌موویان رَیخۆش‌که‌رن بۆ ئە‌وه‌ی دوا‌یی دَی، که برتییه‌ له‌وه‌ی ده‌فه‌رمووی: ئە‌وانه‌ی بَی‌پروان هه‌ر ئە‌وانه‌ن زیانبار: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَاثِنَةِ اللَّهِ﴾، ئە‌وانه‌ی بَی‌پروان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا، ئنجا ئایه‌ته‌کانی خواش ده‌گونجی

مه به ست پټيان ټايه ته خوټراوه كان بن، كه فهرمايشتي خوان، ده شگونجن
 ټايه ته بيزراوه كان بن، ديارده سروشتييه كان، كه خوا ^(۱۱) دوو كټيبي خستوونه
 بهر ده ستې به شه: كټيپك كه ده خوټرتته ووه، نهو كټيبي كه ده بيزرې، نهو
 كټيبي كه ده خوټرې قورټانه و، نهو كټيبي ده بيندرې گهر دوونه و، خوا برگه كاني
 هر كام له و دوو كټيبي ناوانون ټايه، هم رسته كاني قورټاني ناوانون ټايه،
 هم ديارده سروشتييه كانيشي ناوانون ټايه، چونكه هر كاميان نيشانه ن
 و، ټيمه هم به رسته كاني قورټان ده زانين، كه ته وه فهرمايشتي خوايه، هم
 نه گهر تماشاى گهر دوونيش بكه ين، ده زانين دروستكراوى خوايه، قورټان
 بيزراوى خوايه، گهر دوونيش دروستكراوى خوايه، ټنجا ټيمه هم له رټي و ته
 بيزراوه كانيه وه، هم له رټي دروستكراوه كانيه وه، خواى په روهر دگار ده ناسين،
 كه ده فهرموئ: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾، راناوى (هُم): كه پټي ده گوترې:
 راناوى جيا كړنه وه (ضَمِيرُ الْفَضْلِ)، كورتهه ټټان ده گه به نټ، واته: هر نه وانه ن
 زيانباران و رهنجه روياني راسته قينه، ټنجا نهو سټ رسته ي پټش: ﴿اللَّهُ خَلَقَ
 كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ^(۱۲) لَهْ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ^(۱۳)،
 زه مينه خو شكه ربوون بو نه وهى كه دوايى دټ، كه ده فهرموئ: نه وانه ي بيزروان
 به ټايه ته كاني خوا، نه وانه رهنجه رُو و زيانباراني راسته قينه، ديسان نه وه ش
 هه مووى ده بيتته وه به رټخوشكردن، بو نه وهى كه دوايى دټ، كه له مه سه له ي
 چواره مدا باسې ده كه ين و، برتية له ته نيا په رستنې خوا و هوبه ش بو دانه ناني.

مهسه لهی چواره م:

فهرمانکردنی خوا ﷺ به پیغمبره که ی موهممه د ﷺ که بسیاری سهرزنشته کرانه له هاوبه ش بؤ خوا دانهره کان بکات: ئایا نهی نه فامینه! فهرمانم پینده که ن، جگه له خوا به رستم؟! دوا یی پیراگه یانندی نه و راستیه ی که سهرجه م پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، سرووشیان بؤ کراوه، که نه گهر هاوبه ش بؤ خوا دابنن، کرده وه که یان هه لده وه شیتته وه له زیانباران ده بن، بویه پیویسته موهممه دیش ته نیا خوا به رستم و له سوپاسگوزارانش بی، وه ک تیکر ای پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

خوا ﷺ ده فرموئ: ﴿قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ (۱۱) وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْطَبَنَّ عَلَيْكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٦﴾ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٧﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونَ أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، بلی: ئایا فهرمانم پینده که ن، جگه له خوا به رستم، نهی نه فامینه! ﴿تَأْمُرُونَ﴾، هه م بهو شیویه خوێنراوه ته وه که درێژ کردنه وه ی قورسکراو (المُدَّ الْمُثْقَلُ) ی پێ ده ئین، پینج شه ش جووله (حرکه) درێژ ده کرتته وه، هه م خوێنراو شه ته وه: ﴿تَأْمُرُونَ﴾، هه ردوو خوێندنه وه کانیش هه ر یه ک واتایان هه یه، ئایا فهرمانم پینده که ن که جگه له خوا به رستم! ئەمه پرسیارکردنی نکو و لیبیلکه رانه ی سهرزنشته کارانه یه، ئنجا که خوا ﷺ ده فرموئ: ﴿قُلْ﴾ بلی: ئایا فهرمانم پینده که ن جگه له خوا به رستم؟ ئەمه بؤ ئه وه یه که قسه کانی پینشی شیویه نادیار (غائب) بوون، خوا ﷺ و یستوو یه ق نه مجاره بیکات به شیویه دواندن (خطاب) و بهو (قُلْ) ه، نهو شیویه قسه کردنه ی پینشی، له حاله ق نادیاره وه گۆرا بؤ حاله قی رووبه روو و دواندن.

﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾، ئەي ئەقامینە! وشەي (جَاهِلُونَ) كۆي (جَاهِل)ە، كە لە (جَهْل) ەو ەاتو، (جَهْل) پێچەوانەي زانیارییە (ضِدُّ الْعِلْم)، واتە: ئەي ئەو کەسانەي نازانن، کەواتە: وشەي (جَاهِلُونَ)، لێردا لەم ڕەوتدا بە مانای جێنیو و قسەي پێ گوتن نیه، بەلکو بە مانای بەیانی حالە، واتە: ئەي ئەوانەي کە نازانن، قەدری خوا ﷻ نازانن، پێگەو پایەي بەرزو بێ وێنەي خوا نازانن، بۆیە پێم دەلێن: جگە لە خوا بپەرستم!

۲- ﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾، بە دنیایی سرووش بۆ لای تۆ و بۆ لای ئەوانەي پێش تۆش کراو، ئەگەر هاوبەش دابنێی (بۆ خوا) کردووەکەت هەڵدەوێت. هەڵدەوێت.

(الْوَحْيُ: الْإِغْلَامُ مِنَ اللَّهِ بِوَاسِطَةِ مَلَكٍ)، واتە: وەحیی ناگادارکردنەوێە لە خواوە بە ھۆی فریشتەبەکەو، بەلام لە ئەسلی زماندا (الْوَحْيُ: الْكَلَامُ الْغَفِيُّ أَوْ الْإِغْلَامُ الْغَفِيُّ)، وەحیی قسەبەک یاخود ناگادارکردنەوێەکی پەنھانە، بەلام مانای زاراوہیی وەحیی: (بریتە لە ناردنی خوا ﷻ پەيامێکی خۆی بە فریشتەبەک دا بۆ یەکیک لە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ))، خوا ﷻ دەفەرموێ: بە دنیایی سرووش بۆ لای تۆ و، بۆ لای ئەوانەي پێش تۆش کراو: ئەگەر هاوبەش دابنێی، کردووەکەت هەڵدەوێت، ئەگەر هاوبەش دابنێی بۆ خوا ﷻ، کە دەفەرموێ: ﴿لَئِنْ أَشْرَكَتَ﴾، نەم (تَاءُ الْخُطَاب)ی دواندن بۆ ھەر کەسێکە کە وەحیی بۆ نێردراو، نێوڕۆکی ئەو پەيامە نێردراوێش ئەو بوو: ئەگەر هاوبەش بۆ خوا دابنێی، کردووەکەت هەڵدەوێت.

(ل)ی سەر وشەي: ﴿لَئِنْ﴾، پەسپۆزان گوتووین: (الْأَمُّ: فِي) (لَئِنْ) مُوْطِنَةٌ لِلْقَسَمِ الْمَحْذُوفِ الدَّالَةِ عَلَيْهِ، لام زەمینە خوێشکەرە بۆ سویندیک کە قرتێزاو، بەلام لامە کە دەلالەتی لەسەر دەکات و دەیکەین، واتە: (وَاللَّهِ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ)، بە خوا ئەگەر هاوبەش دابنێی، کردووەکەت هەڵدەوێت.

ھەرۋەھا كە دەفەرمۇي: ﴿لِيَحْبِطَنَّ عَلَيْكَ﴾ (ج) ى سەر (لِيَحْبِطَنَّ)، (لَمْ) جَوَابِ الْقَسَمِ، وَالْحَبْطُ: الْبُطْلَانُ وَالذَّخْضُ، (لَمْ) ش، لامىكە بۇ ۋەلامى سوتىد، (حَبْطُ) يش به ماناى زايەبۈۋى و ھەلۋەشانەۋەو لە بەين چۈۋنە.

(۳) - ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، بە دۇنيايى لە زىيانبارانىش دەي، ئەو لام و نوون (ل، ن) ى سەر (لَتَكُونَنَّ) ش ديسان بۇ تۆخكردنەۋەو بەھىزكردنى واتايەكەن، واتە: ھەم (ل)، ھەم (ن) ھەردوۋوكيان جەختكەرۋە (مَوَكَّدَةٌ، ن، يانى: بە دۇنيايى بىگومان تۆ لە زىيانباران دەي، ئەگەر ھاۋەش بۇ خوا دابىتى.

(۴) - ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾، بەلكو بەس خوا بپەرستەو لە سوپاسكوزاران بە، ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، (تَقْدِيمِ الْمَفْعُولِ لِإِقَادَةِ الْعَصْرِ)، لە جىياى بپەرستى: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاغْبُدْ﴾، فەرموۋىي: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، ۋەك (إِيَّاكَ تَعْبُدُ)، ھەر كاتىك بەركار (مَفْعُولُ بِهِ) پىش كارو بکەر (فعل وفاعل) ى بکەۋى، لە زمانى عەرەبىدا ھەرۋەك لە كوردیشدا وايە، كورت ھەلتىنن دەگەيەننى، لە كوردىدا بلى: تۆ دەپەرستىن، جىايە لەۋەي بلىي: بەس تۆ دەپەرستىن، ئەو شىۋازە كورت ھەلتىنن دەگەيەننى واتە: بىجگە لە تۆ ناپەرستىن، بەلام رستەي: (تۆ دەپەرستىن)، دەگونجى شتى دىكەشى بدەيە پال، تۆ دەپەرستىن و فلان شتىش، بەلام ئەگەر گوتت: ھەر تۆ دەپەرستىن، بەس تۆ دەپەرستىن، تازە بوار نىە شتى دىكەي بخرىتە پال.

كە دەفەرمۇي: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، (بَلِ: لِإِنْطَالِ مَضْمُونِ جُمْلَةٍ: ﴿لَيْنَ أَشْرَكَتَ﴾، أَي: بَلِ لَا تُشْرِكْ، أَوْ لِإِنْطَالِ مَضْمُونِ جُمْلَةٍ: ﴿أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُوَنِيْ أَعْبُدُ﴾)، واتە: ئەو رستەيە بۇ ھەلۋەشانەۋەي نىۋەپۆكى رستەي: ﴿لَيْنَ أَشْرَكَتَ﴾ يە، كە دەفەرمۇي: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، واتە: (بَلِ لَا تُشْرِكْ) بەلكو ھاۋەشى بۇ دامەننى، ياخود بۇ ھەلۋەشانەۋەي نىۋەپۆكى رستەي: ﴿أَفَعَبَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُوَنِيْ أَعْبُدُ﴾، ئايا فەرمانم پىدەكەن كە جگە لە خوا بپەرستىم؟ خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، بەلكو بەس خوا بپەرستەو ھاۋەشى بۇ دامەننى.

﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ له سوپاسگوزارانیس به، جاری دیکهش باسمان کردوه، ثم جوړه دهربرینه که دهفرموئ: ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ له جیاتی بفرموئ: (واشگر) یان بفرموئ: (وَكُنْ شَاكِرًا)، مانایه که ی به هیزتره، واته: هینده سوپاسگوزاربه، که بچییه ئیو قوولایی سوپاسگوزارانه وه بۆ خوا.

ئهمه ی لئی وهرده گیرئ: ههر که سئیک هاویشه بۆ خوا دانئ، به رانبهر به خوا سیله و ناسوپاس و بئ ئهمه گه، ههروهها به ندایه تی بۆ خوا، میده سوپاسگوزارییه بۆ خوا، ههر بویهش پیغه مبهری خاتهم موحه ممه د ﴿وَإِذْ دَايَمُوا عَلَيْكُمْ خِطَابًا لِّتُؤْذِنَ بِهِمْ سَبْعَ نَجْمَاتٍ﴾ عایشه خوا لئی رازی بئ، لئی ده گتر پته وه: شه وانه هه لده ستا ئه وندده هه و نوپزی ده کرد، تا کو پاژله پئی ده قه نشین، ده لن: منیش گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا! ﴿وَإِذْ زُورَ خَوَاتِمُ الزُّبُرِ﴾ له هه موو شتیکت خووش بووه، فهرمووی: (أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا)^(۱)، واته: ئه دی به ندیه کی سوپاسگوزار نه بم بۆ خوا، که واته: خوابه رستی و به ندایه تی بۆ خوا، کاکلی سوپاسگوزارییه بۆ خو.

(۱) عَزَّ وَجَلَّ عَنْهُ عَنِ الرَّبِّ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا صَلَّى قَامَ عَنِّي نَقَطَرٌ رَجُلًا، قَالَتْ: عَائِشَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَكْتَفَعُ هَذَا، وَقَدْ عُفِرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ فَكَأَلَتْ: «يَا عَائِشَةُ! أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا!» متفق عليه، البخاري: ۱۱۲۷،

مهسه لهی پیتجه م و کو تایی:

په خه گرتن له وانیهی جگه له خوا ده په رستق و، هاوبه شی بو داده نین، که وهک بو خوا شایسته یه و لیتی ده وه شیتیه وه، به رزی و ریزو مه زنیان بو خوا دانه ناوه، له حالیکدا له رۆزی قیامه تدا زه مین چه نگیکیه تی و، ئاسمانه کانیش به دهستی راستیه وه پتچراوه و ریک نووشترو ده بن:

خَوَا ۞ دَه فَرَمَوِی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

شیکردنه و ی ئه م ئایه ته، له پینج برکه دا:

۱- ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، وهک بو مه زنیی خوا شایسته یه، ئاوا خوا یان به مه زن نه گرت.

شاره زایانی زمانی عه په بیی ده ئین: (هَذَا مِنْ إِضَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ)، ئه مه (له جیاتی وه سفکراو پالبدریته لای سیفته)، لیره دا سیفته پالداوه ته لای وه سفکراو، که ده فهرموئی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، واته: (مَا قَدَرُوا اللَّهَ قُدْرَةَ الْحَقِّ)، به و نه ندازه یه ی که بو خوا پتویست و شایسته یه، ریزی خوا یان نه گرت و خوا یان به مه زن نه گرت.

۲- ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، له حالیک دا له رۆزی قیامه تدا تیکرای زه وی چه نگیکیه تی.

که ده فهرموئی: وهک پتویست ریزی خوا یان نه گرت و مه زنیی خوا یان ده رک نه کرد، وهک بو پینگی بئ وینه ی خوا شایسته یه، ئاوا هه ل سوکووت و مامه له یان نه کرد، مه به ست پتی هاوبه ش بو خوا دانه ره کانه، نه وانیهی هاوبه شی

بۇ دادەننن، ئەگەر خويان ۋەك پتويست ناسىيابه، ھاۋبەشيان بۇ دانە دەنا، ناخر دروستكراۋ چىيە بهتيرتە پىزى خوا؟ كە لە چركەيە كدا، لە قەدەر تەمەنى گەردوون، ئەو دروستكراۋە دەزى، بەلەم لە قەدەر ئەزەل و تەبەد ھەر ھىچ ھىسايتكى بۇ ناكىرى، ئنجا لە پىۋى قەبارەۋەش ھەر كام لە دروستكراۋەكان لە چاۋ فراۋانىي گەردوون، چ جاى لە چاۋ بەرزىي و مەزنىي بى سنوورى خوا، لە چاۋ فراۋانىي و زەبەلاھىي گەردوون، كە سنووردارىشە، شتىكى زۆر بچووكە، لە پىۋى تەمەنەۋە، لە پىۋى قەبارەشەۋە، ھەر كامىك لە دروستكراۋان تەماشايان بىكەى زۆر بچووكن، كەۋاتە: چۆن دەبى بهتيرتە پىزى خوا ۋە، ئەو مامەلەيەى كە لەگەل خاۋادا دەكرى، لەگەل ئەۋاندا بىكرى، كە پىشكەشكردى دروشمەكانە بۇيان و، ۋەرگرتنى بەرنامەكانە لىيان و، ۋەرگرتنى بوۋناسىي و تىپامان و بۇچۈنەكانە لىيان! نەخىر ئەۋانە دەبى تايەت بن بە خۋاى پەرۋەردگارەۋە.

﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ئەم (ۋە)، (ولو العالمة) ى پى دەلن، ۋاتە: ۋەك شايستەيە بۇ خوا، مەزنىيان دەرنەبرىۋە، لە ھالىكدا ھەموو زەۋى چەنكىيەنى لە پۇزى قىامەتدا، (الْقَبْضَةُ فِي اللُّغَةِ: مَا قَبْضَتْ عَلَيْهِ بِجَمِيعِ كُفْلٍ)، (قَبْضَةُ) لە زمانى عەرەبىيدا ئەۋەيە كە تۆ بە چەنگت دەيگرى، يانى: لەپە دەست و پىنج پەنجەكانت دەيگرى.

۳- ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، ھەرۋەھا ئاسمانەكانىش لە پۇزى قىامەتدا بە دەستى راستىيەۋە پىچراۋەن، پىك نووشتراۋن.

(طَيَّ): بىرىتە لە پىچانەۋەى شتىك، رىكنوۋشتنى شتىك دۋاى ئەۋەى بىلۋبۇتەۋە، كۆى بىكەيەۋە سەريەك و رىكىنىۋوشتى، ئەۋە پىي دەگورتى: (طَيَّ)، كە دەفەرمۋى: (بِيَمِينِهِ: ذِكْرُ الْيَمِينِ لِلْمُبَالَغَةِ فِي كَمَالِ الْقُدْرَةِ كَمَا يَطْوِي الْوَاحِدُ مِمَّا الشَّيْءُ الْمَقْدُورَ لَهُ، طَيَّهَ بِيَمِينِهِ)، ۋاتە: باسى (دەستە راست) بۇ خستە پىۋى زىدەپۇيە لە تەۋاۋىي ھىزو دەستەلات دا، ۋەك چۆن يەكىك لە ئىمە شتىك كە لەبەر دەستى بى،

دەپپىچىتەۋە بە ئاسانى، ۋەك خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿لَاخْذَنَامُهُ بِالْيَمِينِ﴾ ۱۵) ئىمَّ لَقَطْعًا مِنْهُ الْوَيْتَ ۱۶) ھاقاقە، ﴿لَاخْذَنَامُهُ بِالْيَمِينِ﴾ (ئى: بِالْقُوَّةُ)، بەھىز، ياخود (يَمِين) بە (يَمِين) ى ۋى - ئەۋ كەسەي دەگىرى، مانا دەگىرى، كە دەستە راستىەق، ئىنجا كەسىك دەستى راستى بگىرى، دەستەۋكەرى بۇ ئاكرى.

۴- ﴿سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاكىي و بەرزىي بۇ ۋى لەۋەي دەيكەنە ھاۋبەش، واتە: دەيكەنە ھاۋبەشى خوا ﷻ.

چەند سەرنجىك لەبارەي لەچەنگ گرتنى خوا بۇ زەۋى و. پىچرانەۋەي ئاسمانەكان بەراستى

كە دەفەرمۇي: ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، ھەروەھا: ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾، ھەردو (و)ەكانى (والأرض) و (والسَّمَوَاتُ)، (فِي مَعْلٍ النَّضْبِ عَلَى الْحَالِ)، يانى: لە ھالىكدا كە زەۋى چەنگىكى خوايە لە پۇزى قىامەتدا، ئاسمانەكانىش بە دەستى راستىەۋە پىچراۋنەۋە، پاكىي و بەرزىي بۇ ۋى، لەۋەي دەيكەن بە ھاۋبەشى، لىرەدا زانايان زۆر مشت و مريان بوۋە لە بارەي ئەۋ دوو تەعبىرەۋە، كە خوا دەفەرمۇي:

زەۋى پىرى چەنگى خوايە، ئاسمانەكانىش بە دەستى راستىەۋە پىچراۋەن، پىكنوۋىشتراۋن:

يەك: ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: خوا ﷻ چۆنى فەرموۋە، دەبن وا بلىين، بەلام لەگەل ئەۋەشدا كە دەلىين خوا ﷻ، چەنگ (قَبْضَةُ) ەي ھەيەۋ راستە (يَمِين) ى ھەيە، زەۋى بە چىكى خۆي دەگىرى و، ئاسمانەكانىش بە دەستى راستى دەپپىچىتەۋەۋە پىكىيان دەنوۋشتى، دەلىين: ۋەك بۇ خوا شايستەيە.

دوو: به لّام زۆربهی ئەوانهی لێکۆڵەرەوهو ساغکەرەوهو، ددچنه بنج و بناوانی وشەکانەوهو، چاو چر داناکرن لەسەر پوآلّەق وشەکان و، تێوەڕۆک و جەوهەر و چیهیان تەماشای دەکەن، گوتووایانە: لێردا خوا ﷻ مەبەستی ئەوه نیه، باسی ئەوه بکات، که سیفەتیکە هەیه بە ناوی چنگ (قَبْضَة)، ناسمانەکانیش بە دەستی راستبەوهو، و، پێکیان دەنووستی و دەیانپێچیتەوه، وهک چۆن کەسێک شتێک دەنووستیتەوهو، له بن قوولی راستی دەنن، بەلکو مەبەست پێشاندانی بەرزیه و مەزنی خوايه ﷻ، ئەگەرنا مەبەست ئەوه نیه خوا ﷻ بیهوێ باسی چنگ (قَبْضَة)ی خوێ بکات و، باسی راستە (پێن)ی خوێ بکات، بەلکو ئەوهش هەرودەک ئەو ئایەتانهی دیکەیه، بۆ وێنە:

أ- خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ (١٠)، لێردا خوا ﷻ مەبەستی ئەوه نیه، باسی دەست (ید)ی خوێ بکات، بەلکو واتە: چاکەیی خوا بەسەرچاکەیی ئەوانەوهیه، یاخود: دەسەڵاتی خوا بەسەر دەسەڵاتی ئەوانەوهیه.

ب- خوا دەفەرموی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ (١٨) الطور، مەبەستی ئەوه نیه باسی چاوهکانی خوێ بکات، بەلکو واتە: تۆ له ژێر چاودێریی ئێمه دای، چونکه خوا ﷻ به تاک (مفرد) باسی (عَیْن) دەکات: ﴿وَلَنُصَنِّعَ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ (٣٦) طه.

ههروهها باسی چاوهکان (أَعْيُن) یش دهکات، ههروهها به تاک (مفرد) باسی دهست (يَد) دهکات: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ١٠، ههروهها به دووان (مثنی)ش: ﴿قَالَ يَإَيُّهَا مَا مَنَّكَ أَنْ تَجِدَ لِمَا خَلَقْتَ يَدَيَّ﴾ (٧٥) ص.

دیسان بهکو (جمع)ش باسی دهستهکان (أیدی) دهکات: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيَانَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ﴾ (٧٦) یس، (لهودی دهستهکامان کردووایانە)، بهلێ هیچ کام لهو ئایەتانه مەبەست لێیان باسکردنی سیفەتەکانی خوا نیه، بەلکو هەق ئەوهیه که خوا ﷻ به پێی عەقلمان ئێمه دەدوێنن، ئێمه به چاو دهبینن و، به دەست کارهکامان دهکهین و، شتیک زۆر بهسەریدا زāl بین دهتین: به چنگیهوه دهگرم، به دوو پیتکان دهیگرم، لهبەر ئەوهی ئەو

تهعبرانه ٲٲمه به کاریان دٲٲین و، ٲٲمه لهوه حالیٲی دهٲٲین، خواٲ پهروهردگاریش ویستووٲهٲی له میانی ٲهو تهعبرانهدا که ٲٲمه به کاریان دٲٲٲین، ٲٲمه حالیٲی بکات، ٲهگهرنا پایهٲی خواو مهقامی خوا زوړ لهوه بهرزتره، که ٲهوانه باسی سیفهتهکانی خواٲ بهرزو مهزن و بٲ وٲٲنه بن.

ٲنجا ههرچوٲ بن، چ ٲهوانهٲی که وهک بنچینهٲهک دایانناوه: (أَمْ رُوها كَمَا جَاءَتْ) بیانٲوٲٲن، وهک هاتوون، دهٲٲن و، چ ٲهوانهٲی دٲکه که له چوار چٲوهٲی زمانی عهٲهٲیٲی دا ماناٲهکی گونجاویان بو دادهٲٲن، ههموو لایهک لهسر به پاککرتنی خواو بو چهسپاندنی ناوو سیفهتهکانی پهکدهنگن، بهٲم به داخهوه ههنٲٲک لهوانهٲی سر به قوتابخانهٲی (حَنَابِلَة) ن، که زوړ جهختیان کردوٲهوه له سر سیفهته خهٲهٲیهکان، ٲهویش له کاردانهوهٲی ٲهوانهٲی که خویان له سیفهتهکانی خوٲی پهک خستوه، ههنٲٲکجار (حَنَابِلَة) سهریان کیشاوه بو جهستاندن و وٲچواندن (تَجْسِیمٌ وَتَشْبِیهٌ)، وهک من له مهوسووعهٲی: (بیرکردنهوهٲی ٲیسلامی له ٲیوان وهحیی و واقعدا)، له کٲٲٲی سیٲهٲدا که باسی قوتابخانه فکریهکانی میزووی مسوٲماٲان کردوه، لهوٲدا باسٲان کردوه، ههر به ٲیعتیٲرافی ههنٲٲک له زانایانی (حَنَابِلَة)، خوٲیان وهک (إِبْنُ الْجَوْزِيِّ وَابْنُ عَقِيلٍ)، که (حَنَابِلَة) زوړ ٲٲٲیان پهٲاندوه لهوهٲا، که ٲهو وشهو تهعبرانهٲی دهٲالالت ددکهٲ لهسر بهرزٲی و مهزٲیٲی خوا ﷺ، ٲهوان ههٲساون، ٲهوانهشیان کردوونه سیفهٲی خوا ﷺ، ٲنجا ههٲانبووه زوړیش قوول ٲهٲوٲهوه له به پاککرتنی خواٲا، بهٲکو ههر به ٲروکهشیٲی واتاکاتی بو داناون، ههٲانبووه له بهغداد چوٲه سر مینهٲرو دانیشٲهوه، گوتووٲهٲی: وهک چوٲ من ٲٲستا لهسر ٲم مینهٲره دانیشٲووم، خواش ﷺ ناوا لهسر عهٲشی خوٲی دانیشٲهوه! که ٲهوهش جهستاندن خوا بووهٲو، وٲکچواندن خوا بووه به دروستکراوهکانی، له حالیٲکدا خوا ﷺ دهفرموٲی: ﴿لَيْسَ كَيْفُكُم شَيْءٌ﴾ (۱۱) الشوری، ههروهها دهفرموٲی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ﴾ (۱۲) طه، زانیاریٲی ٲهوان دهوٲی خوا ﷺ نادات.

لیرہدا با تم فہرمودہ یہ بیتین:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ! إِنَّ اللَّهَ يُنْسِكُ السَّمَاوَاتِ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْأَرْضِينَ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالشَّجَرَ وَالنَّارَ عَلَى إِصْبَعٍ، وَالْغَلَائِقَ عَلَى إِصْبَعٍ، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الْمَلِكُ، قَالَ: فَرَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ ضَجِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (اخرجه البخاري: ۷۴۱۵، ومسلم: ۲۷۸۶، والترمذي: ۳۲۴۸، والنسائي في الكبرى: ۱۱۰۴۵۲، وابن حبان: ۷۳۲۶).

واتہ: عہدوللای کوری مہسعوود ﷺ، دہلئ: پیاوٹیک لہ خواہن کتیبان ہاتہ لای پیغہمبہری خوا ﷺ گوئی: نہی بابی قاسم! یتکومان خوا ناسمانہ کان لہسہر یہک پہنجهی دادہنتی و، زہویہ کان لہسہر یہک پہنجهی دادہنتی و، درہختہ کان و خولہ کان لہسہر پہنجهی دیکہی دادہنتی و، ہہموو دروستکراوہ کانی دیکہی لہسہر یہک پہنجهی دادہنتی، دواپی ددہرموی: بہس من حوکمرانم، ہہر من بالآ دەستم، گوئی: بینیم پیغہمبہریش ﷺ پیکہنیسی، تاکو کہلبہ کانی دہرکہوتن، (نہک ددانی پتشی، نہوانی دیکہشی دہرکہوتن)، دواپی نہم نایہتہی خویندوہ: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾، وہک بو خوا ﷺ شایستہیہ، مہزنیسی خوایان دہرک نہکرد، پیزی خوایان نہگرت.

زانایانی کہ فہرماہستہ کانی پیغہمبہر ﷺ روون دہکہنہوہ، دوو ہہلوتستان ہہن لہ بہرانبہر نہو تہعبیرہی پیغہمبہردا، ہہندیکیان گوتووایانہ: پشتگیریی جوولہکہکی کردوہ، کہ خوا ﷺ تہوہندہ بہ دہسہلاتہ، ہہموو ناسمانہ کان دہتوانن لہسہر یہک پہنجهو، دروستکراوہ کانی دیکہش لہسہر یہک پہنجهی دابنتی.

ہہندیکیش گوتووایانہ: پیغہمبہر ﷺ بویہ پیکہنیوہ، پیکہنیتکی بہ توانجہوہ بووہ، یاخود پیکہنیوہ بہو واتاہہ پئی سہیر بووہ کہ جوولہکہکان، ناوا خوا ﷺ وینا (تصوّر) بکہن، کہ خوا ﷺ پہنجهی ہہیہو، ناسمانہ کان لہسہر پہنجهیہک

و، دروستکراوه کان له سهر يهک په نجه ي دادهنی، بویه هه رمووشیه ی: ﴿وَمَا قَلَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ﴾، وهک بو خوا شایسته یه ړیزيان نه گرت، که ناوا خويان ښه له شیوه ی مروؤيکدا که په نجه ی هه ن، وینا کردوه.

ننجا با قسه يه کی (محمد الطاهر بن عاشور) بښين له تفسیره که ی خویدا^(۱):

ده لئ: (وَالْمَقْصُودُ مِنْ هَاتَيْنِ الْجُمْلَتَيْنِ، تَثْيِيلُ عَظَمَةِ اللَّهِ تَعَالَى بِحَالٍ مَنْ أَخَذَ الْأَرْضَ فِي قَبْضَتِهِ، وَمَنْ كَانَتْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَةً، أَفْلَاكُهَا وَأَقْفَاها بِيَدِهِ، تَشْبِيهُ الْمَقْضُولِ بِالْمُتَخَيَّلِ، وَهِيَ تَثْيِيلِيَّةٌ تَنْحَلُّ أَجْزَاؤُهَا إِلَى اسْتِعَارَتَيْنِ، وَفِيهَا دَلَالَةٌ عَلَى أَنَّ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ بَاقِيَةٌ غَيْرُ مُضْمَلَةٍ، وَلَكِنْ نِظَامُهَا الْمَعْنُودُ اغْتِرَاهُ تَغْطِيلٌ).

واته: نه مه نواندنې مه زنی خوی بهرزه به حالی که سیکه وه، که زهوی به چنگه وه ده گری و، ناسمانه کانیش به سوپرکه کانیا نه وه به ناسویه کانیا نه وه به ده سته وه ده گری، نه مه ش وېچواندنې شتیکی مه عقووله به شتیکی خه بالکراو، که نه وه ش وېکچواندنیکه ده گونجی پیکهاته کانی بکیردرینه وه بو دوو نیستعاره، ((استعاره) خواستنه وهی شتیکه بو مانایه ک که له نه سلدا، نهو وشه یه نهو مانایه ی نیه)، نه مه نه وه ش ده گه یه نی که ناسمانه کان و زهوی له پوژی دوایدا له به ین ناچن، به لام سیستمی تیستایان په ک ده خری و، به جوړیکی دیکه دروست ده کرینه وه.

منیش ده لیم: ﴿خَوَاتِمًا لَهُ سُوْرَةُ﴾ (ابراهیم) دا ده هه رموی: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، واته: نهو پوژهی که زهوی وهک تیستا نامتنی و، ناسمانه کانیش وهک تیستا نامتنی و، هه موویان بو خوی تاکي ملیکه چکه ر دینه گوړی.

کهواته: به لنگه هینانه وه که ی (ابن عاشور) له سهر ټیکنه چوونی ناسمانه کان و زهوی، له جی خویدا نیهو، پېچه وانه ی ده قی قورنانه.

(سید قطب) یش پر عملہ تی خواہی لی بی له (فی ظلال) هكهی خویدا، ههروهه
كه لیكی ديكهش له زانایان، تهوانه ی لیكوله رهوه بوون، هه رئاوایان گوتوهو
گوتووایانه: لیتره دا هه مووی مه به ست ده رختی مه زینی خواہی په روه ردگار،
نهك باسی نهوه كه خوا زهوی له چنگ ده گری و، ئاسمانه کانیش له بن قولی
راستی دا ده پیچینه وه!!

مه سه له كه هه رته وهیه كه له عه قلی ئیمه ی وه نیریک بخت، وهك چوون
ئیمه ته گه ر شتیک به ده سته وه بگرین و، شتیکی دیکه له بن ههنگلی پر ستمان
بنئین، مانای وایه زور به سه ریدا زال و بالاده ستین، ده سه لاتی خواہی په روه ردگاریش
بو خستنه ژیر پکیفی خویه وه بو گه ردوون به و شیوه به.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسی شەشەم

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان هەشت (۸) ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الزمر)، ئایەتەکانی: (۷۸ - ۷۵)، کە تییا ئا باسی پۆژی دوا یی کراوە، بە هەردوو ک قو ئاغی ئاخیر زەمان و زیندوو کرانەو (السَّاعَةُ، وَالْقِيَامَةُ) وە، کە لە ئەنجامی فوو پێدا کردنی یە کەم و دوو هەم بە کەرەنا (صور) دا، لە لایەن ئیسرائیلەو، دێنە دی.

هەر وەها باسی لێرسینەو و دادوەری لە ئیواندا کران و، هەر کەسە بە پیتی کردەو ی خو، سزا یان پاداشت درانەو دیان، کراوە.

پاشان باسی بە ڕێکرا نی هەر کام لە: بێروایانی خو بە زلگر، پۆل پۆل بەرەو دۆزەخ و، پارێزکارانی پاک و چاک، پۆل پۆل بەرەو بەهەشت، کراوە، کە سەرەنجام بێروایانی خو بە زلگر سەر زەنش دە کرێن لە لایەنی فریشتەکانەو، ئەوانیش پەشیمانی دە کێشن، بەلام پارێزکارانی بە مراد گەشتوو، سوپاس و ستایشی خوای پەر وەردگار دە کەن و لە لایەنی فریشتە پاک و چاکەکانەو ش ستایش دە کرێن، خو شیان دوا یی زۆر سوپاس و ستایشی خوا دە کەن، کە بەو مەقام و مەزلگایە ی گەیان دوو، دوا ییش لە لایەنی هەر کام لە فریشتەکان و، بەهەشتیەکان و، هەر دروستکراویکی دیکە ی خواو ﷻ کە بەس خو ی دەزانی چی و چینی! سوپاس و ستایشی خوای پەر وەردگاری جیهانیان دە کرێ، چونکە کە دە فەرموێ: **وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ**، گوترا: ستایش بۆ خوای پەر وەردگاری جیهانیان، ئیمە دەزانی ئەهلی بەهەشت و فریشتەکان، ئەهلی بەهەشتیش دیارە بە مرو ئ و جندەو، بەلام هەر خوا ﷻ دەزانی چ دروستکراویکی دیکە ش هە یە، کە هەمو یان پێکەو سوپاس و ستایشی خوای پەر وەردگار دە کەن.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ
ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ بِنُظُرٍ ۚ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
الْكِتَابُ وَجَاءَتْ بِالْيَتِيمَنِ وَالشَّهَادَةِ وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٦﴾
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ
جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمُ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ
كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦٩﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٠﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا بِهِ
الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧١﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِظِينَ مِنْ حَوْلِ
الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

مانای ده قلاو ده قی نایه تەکان

{ههروهه ها فوو به که په نادا کرا (له نه جامدا) به کسه ره هه ره کهس که له
ناسمانه کان و، هه ره کهس که له زه ویدا به بیهوش بوون (مردن)، جگه له و
که سانه ی خوا بیهوشی (هتین)، دوایی فوو یکی دیکه ی پێداکرا، به کسه ره نه وان (که
له ناسمانه کان و له زه ویدان) هه له ساوه بوون ده یان پوایی ﴿٦٦﴾ سه ره زه مینیش
به پوو ناکیی په روه ردگاری پۆشن بووه و نووسراو (لیستی کرده وان) یش دانران
و، پێغه مبه ران و شایه ده کانیش هتیران و، به هه ق و (دادگه ریی) دادوه رییان
له نیتواندا کرا، له حالیکدا نه وان هیچ سته میان لی ناکرێ ﴿٦٧﴾ هه ره که سه ش

چى كىردۈھ (بە گۈنەھى ئەھە) سزاۋ پاداشتى پېر بە پىستى درايەۋەھ، ئەۋىش (ۋاتە: خوا) زانائەرە بەۋەھى دەيانكىرد (۷۰) ئەۋانەھى بېپرواش بوون، كۆمەل كۆمەل بەرەھ دۆزەخنى بەرپىكران (پال ئەستۇ دران)، ھەتا كاتىك ھاتنە لاي، دەرگايەكانى كرانەۋەھ، پاسەۋانەكانى دۆزەخ پىيان گوتن: ئەھى بېپروايەكان! ئايا لە خوتان نىردراۋاننىكتان ئەھاتنەلا، ئايەتەكانى پەرۋەردگار تانىان بەسەردا دەخوتىندەۋەھ، لەم دىدارەھى ئەمىرتان دەيانترساندن و وريايان دەكرنەۋەھ؟ گوتيان: با، بەلام وشە (پريارى) نازاردان بەسەر بېپرواياندا چەسپوھ (۷۱) گوترا: بچنە دەرگاكانى دۆزەخەۋە بە ھەمىشەھى تىيدا دەبن، (دۆزەخ) خراپترىن چىكاى خۇ بەزلكرانە (۷۲) ھەرۋەھا ئەۋانەھى پارزىشىيان لە پەرۋەردگارىان كىرد بوو، كۆمەل كۆمەل بە پىزو حورمەتەۋە بەرەۋ بەھەشتى بەپى كران، ھەتا كاتىك ھاتنە لاي و دەرگايەكانى كرابوونەۋەھ، دەرگاۋانەكانى بەھەشت پىيان گوتن: سەلامتان لەسەر بى (ئىۋە) چاك و پاك بوونەۋەھ، بە ھەمىشەھى بچنە ئىۋى (بچنە ئىۋى بەھەشتەۋە) (۷۳) ئەۋانىش گوتيان: ستايىش بو ئەۋ خوايەھى كە بەلئىنى خۇى لەگەلدا راست بردىنە سەرۋ، زەۋى (بەھەشتى) كىردە مىراتمان، ھەر شونىكى بەھەشتەمان بوئى، تىيدا نىشتەجى دەبىن (ئەمەش پاداشتى كەسانىكە بو خوا كاريان كىردەۋە بەھەشت) باشتىن پاداشتى كاركەرانە (بو خوا) (۷۴) فرىشتەكانىش دەبىنى بە دەۋرى عەرشەۋە بازنەيان بەستەۋە، بە ستايىشكرنەۋە پەرۋەردگارىان بە پاك دەگىرن و، بە ھەق دادۋەرييان لە نىۋاندا كراۋ، لە لايەن ھەموۋ لايەكەۋە گوترا: ستايىش بو خوا پەرۋەردگارى جىھاننيان (۷۵) .

شیکردنه وهی هه ندىک له وشه کان

(الْصُّورِ): (الصُّور: قِيلَ هُوَ مِثْلُ قَرْنٍ يُلْفَخُ فِيهِ، فَيَجْعَلُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ذَلِكَ سَبَبًا لِعَوْدِ الصُّورِ وَالْأَرْوَاحِ إِلَى أَجْسَادِهَا)، (صُور) گوتراوه: وهك قوچ و شاخى نازهل وابه، فوووى پيدا ده كړئ، خواى بهرز نه وه ده كاته هو كاري كه رانه وه پووچه كان بو نيو لاشه كان، (صُور) ده گونجئ به كه رنه - وهك من وام هيناه - ههروه ها به شه پپوور (بوقى) نه وهى كه فوووى پيدا ده كړئ، بو كوكردنه وهى خه لك، مانا بكرئ.

(فَصَيَّقَ): واته: بيهوش بوو، يان مرد، ده لئ: (الصَّاعِقَةُ: عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجَةٍ: ١- الْمَوْتُ، ٢- وَالْعَذَابُ، ٣- وَالنَّارُ) وشهئ (صَّاعِقَةُ): به سئ جوړ مانا كراوه، مردن و نازاردان و ناگر، (وَالصَّاعِقَةُ: هِيَ الصَّوْتُ الشَّدِيدُ مِنَ الْجَوِّ، لَمْ يَكُنْ مِنْهَا نَارٌ أَوْ عَذَابٌ، أَوْ صَوْتُ، وَهِيَ فِي ذَاتِهَا شَيْءٌ وَاحِدٌ وَهَذِهِ الْأَشْيَاءُ تَأْتِيَاتٌ لَهَا)، (صَّاعِقَةُ): له نه صلدا بريته له وه دهنكه به هيزهئ له ناسمانه وه ده بئ، نجا دوايى جارى وا هه به بليسهئ ناگرئ له گهل ده بئ، نازارى له گهل ده بئ، ياخود ده نكيكى به هيز، كه له خودى خويدا يه كه شته، به لام نهو شتانهئ ديكه ده رهاويشتهو شوينه واره كانئ.

(وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ): واته: زهوى پوونبووه، ده گوتري: (شَرَقَتِ الشَّمْسُ، أَي: طَلَعَتْ، وَأَشْرَقَتْ، أَي: أَضَاءَتْ)، (شَرَقَتِ الشَّمْسُ) واته: خوړه كه هه لات، به لام (أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ) واته: پوون بووه، كه واته: خوړ هه لددئ، به لام زهوى دواى نه وهى خوړ هه لاهاتوهو پووشن بوته وه، پووناك ده بيتته وه.

(وَوُيِّتَ كُلُّ نَفْسٍ): هه كه سه به ته ووايى پاداشت، يان سزاي درابه وه، ده لئ: (تَوْفِيَةُ الشَّيْءِ: بَذْلُهُ وَإِيَّاءُ وَاسْتِيفَاؤُهُ: تَنَاوُلُهُ وَإِيَّاءُ)، (تَوْفِيَةُ) به ماناي

نهو هیه شتیک به تهواوی بدری، به لَام (إِسْتِيقَاء) واته: به تهواوی وهر بگیری، که واته: (وَوُفِّيتَ كُلُّ نَفْسٍ): واته: هر که سیک به تهواوی سزا، یان پاداشتی کرده وه کانی خوی درایه وه.

(وَسِيقَ): واته: رَوْتِزرا، پالیتوه نرا، به رَنکرا، (سَوَّى الْإِنْبِلَ: جَلَبْهَا وَطَرَدَهَا)، نهو هیه که حوشره کان بهیترین و دهر بکرین به رهو شونتیک، (سِيقَ: ذُهِبَ بِهِ)، واته: بردرا بُو نهو شوته، دیاره سهوقی بیروایان له قه دهر خویانهو، سهوقی به هه شتیانیس له قه دهر خویانه، وهک دواوی باسی ده که بن.

(رُمَرًا): (الرُّمَرُ: جَمْعُ رُمْرَةٍ: الْجَمَاعَةُ الْقَلِيلَةُ)، (رُمَرٌ) کوی (رُمْرَةٍ) یهو به مانای کومه لیک کی کهم دی، ده لیم: مهرج نیه کومه لی کهم بی، به لَام هه ندیک له سه رچاوه کان واده لَین، دهن (رُمْرَةٍ) واته: کومه لیک، کهم بن یان زور بن.

(خَزَنَتًا): (الْعَزَنَةُ: جَمْعُ خَازِنٍ، أَيْ: حَافِظٌ، وَبَوَّابٌ، وَخَازِنٌ)، (خَزَنَةُ) کوی (خَازِنٌ) ه واته: خرکه رهوهو کوه رهوه، که به مانای پاریزهر دی، به مانای ده رگاوان دی، به مانای پاسه وانیش دی.

(طَبَّئِرَ): واته: پاک و چاکبون، (طَابَ الشَّيْءُ يَطْبُيْبُ فَهُوَ طَيِّبٌ، وَأَصْلُ الطَّيِّبِ مَا تَسْتَلْذُهُ الْحَوَاسُ وَالنَّفْسُ)، واته: شته که پاک و چاکبو، پاک و چاک دهبی، چاک و چاکه، وشه (طَبَّيْبٌ) له بنه رتدا شتیکه که ههسته وه ره کان چیرزی لی بینن و، نهفسی مرو فیش چیرزی لی بینن.

(نَبَّوْا): نیشته جن دهبین، ده لی: (بَوَّاتٌ لَهُ مَكَانًا: سَوَّيْتُ لَهُ)، شوته کهم بُو تهخت کرد، بوم خوشرکرد، (بَوَّاتٌ الرَّمَحُ: هَيَّاتٌ لَهُ مَكَانًا)، که سیک که یم داوی، نه گهر نیشانه که ی بُو دیاری بکاو لی راست بکات، ده لی: (بَوَّاتٌ الرَّمَحُ) واته: شونتیم بُو دیاری کرد، نهو نامانجه ی تیی ده گرم.

(حَيْثُ): (حَيْثُ: عِبَارَةٌ عَنْ مَكَانٍ مِنْهُمْ، يُشْرَحُ بِالْجُمْلَةِ الَّتِي بَعْدَهُ)، (حَيْثُ): شونتیک نادیاره، بهو رسته ی که له دوایهو دی پروون دهبیته وه، مه بهست پی

چبیه، وهك: اِاتَّقِ اللّٰهَ حَيْثُمَا كُنْتَ^(۱)، واته: پارێز له خوا بكه له هه ر شویتێك بووی.

(حَافِیْنَ): (مُطِیْعَیْنِ بِحَقِّافِیْهِ، أَيْ: جَانِبَیْهِ، «إِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ لَتَحْقُقَ الْمَلَائِكَةُ بِأَخْبَحَتِهَا»^(۲)، كهواته: (حَافِیْنَ) واته: دهوره یان داوه و بازنه یان به ستوه له هه ردوو لایه وه. له راستیدا واته: له چوارده وری بازنه یان به ستوه، ده گوئری: {إِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ لَتَحْقُقَ الْمَلَائِكَةُ بِأَخْبَحَتِهَا} وهك له فهرماشتی پیغمبه ردا ﷺ هاتوه: بابای به دوا ی زانستدا رویشتوو، فریشته کان به باله کافی ده وری ده دن، واته: پرسی لی ده گرن و به ده وریدا دین و ده چن، وهك چۆن په پووله به ده وری چر دا دین و ده چن، هه زیان له رووناکییه که یه تی، که سیکیش به دوا ی زانستدا بگه ری، فریشته کان هه ز به دیداری ده کن و، به ده وریدا دین و ده چن.

(۱) أخرجه أحمد: ۲۳۳۶۷، والترمذي: ۱۶۸۷، وقال: حسن صحيح، والدارمي: ۱۳۱۱، والحاكم:

۱۷۸، وقال: صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي

(۲) أخرجه الطبراني: ۷۳۴۷، قال الهيثمي: رجاله رجال الصحيح، وحسنه اللباني.

مانای گشتی نایه ته کان

خَوَّا ۞ لَهُ كُوتَابِي نَهَم سَوُورِدَه موبارده كه دا، باسی پوژی دواپی ده کات، به هه ردوو قوناغی ناخیر زه مان و هه لسانه وه وه، واته: كُوتَابِي پِتهانتی ژبانی مروڤ له سهر زه وی و، پِتهرانه وهی بارگه و بنه ی نهم گهردونه، قوناغی به كه م، قوناغی دووه میس: زیندوو کرانه وهی مروڤه کان و، هِترانه پِتهی لپرسینه وه و سزاو پاداشت بۆ مروڤ و بۆ جند، خَوَّا ۞ دَه فِه رموی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فوو به كه په نادا کرا، (صور) واته: كه په نا كه له لایهن ئیسرافیل وه (عَلَيْهِ السَّلَام) وهك له هه نندیک دهقی سونه تدا هاتوه، دوو جار ان فوو ی پِندا ده کات: جاری به كه میان دهرهاویشته و نه نجامه کی ئه وه یه: ههر كهس له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، ده مرن: ﴿فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، ههر كه سیك كه له ئاسماندا هه یه، ههر كه سیك كه له زه ویدا هه یه، بیهوش بوو، ئنجا نه و بیهوش بوونه بهس به مانای بیهوش بوونه، یان به مانای مردنه؟ هه ردوو واتا به كه گونجاون، ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾، مه گهر كه سیك خَوَّا ۞ بیهوی نه مرئ، یان بیهوش نه بن، ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾، دواپی فوو به کی دیکه ی پِندا کرا بۆ جاری دووه م، له لایهن ئیسرافیل وه، ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، به كه سر کتوپر نه وان هه لسا بوونه پتی، ده یان پروانی، واته: مروڤه کان و جنده کان هه موویان زیندوو کرانه وه وه هه لستیرانه وه، بویهش نه و قوناغه پتی ده گوتری: (قیامة) هه لسانه وه.

﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، زه ویش به پرووناکی به ره ره ردگاری پروون بووه، پۆشن بووه، پرووناکی خَوَّا ۞ كه سیفه تیکی خوا به، وهك هه موو سیفه ته کانی و نازانین چونه، نهك نه و پرووناکی به كه ده یینین، یاخود پرووناکی به كه خوا له پوژی دواپیدا ده یخو لقتینی و په یدای ده کات، كه واته: ﴿بِنُورِ رَبِّهَا﴾، سیفه تیکی تابه تیی خوا به و نازانین چونه؟ یاخود دروستکراویکی تابه تیی خوا به و،

جوریکه له پرووناکیی بو نهو پوژه دروستی ده کات، ههردووک واتیه که گونجاوان، ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾، کتیبیش دانرا، واته: نووسراوه کان دانران، که مه به ست لیستی کرده وهی مروقه کانن، که واته: (الکتاب)، که (أل)ی ناساندنی له سه ره، مانای جینس ده که به نی، واته: جینسی نووسراوه کان، که کرده وهی مروقه کانیان تیدا لیست کراون و نووسراونه وهو تو مار کراون، داندران، ﴿وَجَاءَ بِالْنَبِئَتِ وَالشَّهَادَةِ﴾، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و شایه ده کانیش، نهوانه ی شایه دیی دده دن، له فریشتان و له غهیری فریشتان، هه موویان هتیران، ﴿وَفُصِّحَ لَیْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، دادوه رییان له تیوان دا کرا به دادگه ریی و به هه ق، ﴿وَهُمْ لَا یَظْلُمُونَ﴾، له حالیکدا که نهوان سته میان لی ناکرئ.

﴿وَوُفِّیَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾، هه ر که سه به پیی نه وهی کردوو به ق، سزا یان پاداشتی درایه وه، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا یَفْعَلُونَ﴾، خواش ﴿فَإِنَّ زَانَا رَهْوَ یَا نَارَ﴾ زاناره به وهی ده یانکرد، بگره له خویشیان پتیان زاناره، ئنجا دوا ی نه وهی دادگایی کران و دادوه رییان به دادگه رانه له تیواندا کرا، ده بنه دوو به شی سهره کی: به شیکیان به ره و دوزه خ به پی ده کرئن، خوا په نامان بدات، به شیکیشیان به ره و به هه شت به پی ده کرئن، پتشی باسی نهوانه یه که به ره و دوزه خ به پی ده کرئن، که بیبرویه کانن.

﴿وَسِیِّئَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرًّا﴾، نهوانه ی بیبروان کومه ل کومه ل، تاقم تاقم به ره و دوزه خ به پی کران، به لام به پی کرائیک که شایسته ی خو یانه، واته: پالسه تو دران و به شیوه یه کی بن ریزانه به پی کران، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمَا﴾، فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا، هه تا کاتیک که یشتنه لای و هاتنه لای، کتوپر ده روزه کانی دوزه خیان لی کرانه وه، ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَرَٰنَیْهَا﴾، ده رگاوانه کانی (دوزه خهوانه کان له فریشته کان) پتیان گوتن: ﴿أَلَمْ یَاٰحْکُمْ رُسُلٌ مِّنْکُمْ﴾، نایا له خو تان ره وانه کراوانی کتان بو نه هاتن! ثمه پرسیار کردنه پرسیار کردنی سه رزه نشتکارانه ی

نکو و لیلی که رانه یه، ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾، تابه ته کافی
 په روه ردگار تانسان به سهردا ده خوئندنه وه؟ ﴿وَنَذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾،
 ده شيان ترساندن و ورياشيان ده كرده وه له م ديداره ی ته مړوتان؟ ﴿قَالُوا
 بَلَىٰ﴾، گو تيان: با، ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، به لام وشه ی
 سزا له سهر بپيروايان پتويست بوو بوو، واته: ټيمه بویه هاتينه ټيره له بهر
 نه وه ی برياری خوامان له سهر پتويست بوو، كه له ميان وشه كانيدا برياره كان
 دهرده چن، وهك چوَن كاتې بريار دهرده چن بؤ بابايه كي تاوانبار، كه سزا بدرې،
 به نووسين بوی دهرده كړې، ليره دا مه به ست پتي نه وه يه، برياريان له لايه ن
 خواوه بؤ دهرچوو، چونكه بپيروا (كافر) بوون، (كافر) له سهر كي شي (فاعل)،
 واته: هه قتيك كه بويان هاتبوو، شاردبو ويانه وه وه پهرزيان كرد بوو.

﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، پتيان گوترا: بجنه نيو دهر وازه كافي
 دوزه خه وه به هه ميشه يي تييدا دهمينه وه، ﴿فَيُشْ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾،
 خراپ ترين جيگاش بؤ تييدا هوانه وه دوزه خه، بؤ خو به زلگران، واته: ټيوه خو
 به زلگريوون له بهر انبه ر كتيبه كافي خواو پيغه مبه راني خواوا ﷻ، بویه پړوتان نه م
 پړژه يه و به م مه رده چوون.

ننجا دټه سهر باسي كومه لي دووهم:

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾، هه روه ها نه وانه ی پارزيان
 له په روه ردگاريان كرد بوو، به ره و به هه شتي كومه ل كومه ل به ږي كران،
 نه وانيش به به ږي كردنيك كه شايسته ی خويانه، به ږيزو حورمه ته وه، وهك
 له سووره ټ (مريم) دا، خوا ﷻ ده فهرموي: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا
 ٨٥﴾ ﴿وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ ٨٦، مريم، واته: نه و پړژه كه تاوانباران
 به ره و دوزه خ لي ده خوږين به تينو ويه تبي (وهك چوَن ناژه لي تينوو بؤ سهر
 ناويان ده به ي، په پيچه كيان ده ده ي و ليان ده خوږي)، به لام پاريزكاران به

شیوهی شاندو نوته‌ر (که پیشوازیی ده‌کرتن) ثاوا به‌رهو خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی به‌رتیان ده‌که‌بن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا وَقِيحَتْ أَبْوْبُهَا﴾، هه‌تا کاتیک گه‌یشتنه لای به‌هه‌شت و، پیشتر ده‌روازه‌کانی کرابوونه‌وه، به‌نسبت دۆزه‌خییه‌کان ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا فُتِحَتْ أَبْوْبُهَا﴾، تا‌کو گه‌یشتنه لای دۆزه‌خ، ننجاً ده‌رگاگان کتوپر کرانه‌وه، به‌لام لیره‌دا به‌نسبت پارترکاران، ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا وَقِيحَتْ أَبْوْبُهَا﴾، هه‌تا کاتیک گه‌یشتنه لای به‌هه‌شت، پیشتریش ده‌روازه‌کان کرابوونه‌وه، چونکه به‌هه‌شتیه‌کان که ده‌چنه به‌هه‌شت، نه‌گه‌ر پیشتر ده‌روازه‌کانیان بۆ بگریته‌وه، هه‌ر له‌دوور را، بۆن و به‌رامه‌ی به‌هه‌شتیان بۆ دی و، دیمه‌نه جوانه‌کانی به‌هه‌شت ده‌بینن و دلخۆش ده‌بن، به‌لام به‌نسبت تاوانبارانه‌وه، و سامی زیاتره، که کتوپر ده‌روازه‌کانیان بۆ بگریته‌وه و له‌نا‌کو به‌سه‌ریدا بکه‌ون، نه‌ک له‌دوور را بیینن و ترسیان لئی بشکی، چونکه کاتیک نینسان به‌شویتی‌کدا ده‌روات، نه‌گه‌ر ماریک، درنده‌یه‌کی لئ ده‌ره‌په‌رئ کتوپر، زۆر سامی زیاتره، وه‌ک له‌وه‌ی له‌دوور را بیینن و به‌چاوی بنگیوی، ورده‌ورده‌ بۆی ده‌چن و دوور بینیی خۆی و ده‌ده‌گری، ﴿وَقَالَ لَهُمْ خِرْنُهَا سَلَمٌ عَلَيْكُمْ﴾، ده‌رگاوانه‌کان به‌هه‌شته‌وا‌نه‌کان، فریشته‌کان، که پاسه‌وا‌نه‌کانی به‌هه‌شتن، پتیان گوتن: ناشیتیان له‌سه‌ر بی، سه‌لامتان لئ بی، ﴿طِبْتُكُمْ﴾، ئیوه‌پاک و چاک بوون، ﴿فَأَدْخَلُوهَا خَلِيدِينَ﴾، ده‌جا بچنه نیو به‌هه‌شته‌وه به‌هه‌میشه‌یی، واته: له‌نه‌نجامی نه‌وه‌دا که پاک و چاکن، شایسته‌ی چوونه‌به‌هه‌شتن.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ﴾، نه‌وا‌نیش گوتیان: ستایش بۆ نه‌و خوابه‌ی که به‌لئینی له‌گه‌ل بردینه‌سه‌ر، ﴿وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ﴾، سه‌ر زه‌مینیشی کرده‌میرا‌تمان واته: سه‌ر زه‌مینی به‌هه‌شتی دا به‌ئیمه، به‌ئیمه‌ی به‌خشیی، وه‌ک چۆن میراتی‌ک به‌نینسان ده‌گات، به‌بی‌زه‌حمه‌ت، نه‌و سه‌ر زه‌مینه‌شی کرده‌خه‌لاق ئیمه، چونکه نه‌و به‌هه‌شته‌به‌لئ ئیمانداران زه‌حمه‌ت‌یان کیشاوه‌له‌دنیا‌دا، به‌لام کرده‌وه چاکه‌کانیان و زه‌حمه‌ت کیشانه‌که‌یان بایی به‌هه‌شته‌که‌نیه،

بویه ده فهرموی: به هشتی کرده میراثمان ﴿نَبَوُّاْ مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾^{۱۶} تیمه له به هشتدا، له هه شویتیک بانهوی، مه نزل داده تیین، نیشته جی ده بین، به هشتیکی فراوانه، ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِیْنَ﴾^{۱۷}، باشتین پاداشت پاداشتی کارکه رانه، نیشکه رانه، نهوانه ی نیشیان بۆ خوا کردوه.

﴿وَرَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَافِیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾^{۱۸}، فریشته کانیش ده بینی (له رۆزی دوایدا)، بازنه یان به ستوه به دهوری عه رش و باره گای خواوه، وهک له سووردهی (الحاقه) دا، ده فهرموی: ﴿وَالْمَلٰٓئِكَةُ عَلٰی اَرْجَائِهَا وَيَجْعَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾^{۱۹} (۱۷) الحاقه، فریشته کان به دهوری ئاسمانه کانه وهن، (ئه وه گهردوونه که خوا دهووباره دروستی ده کانه وه لهو رۆژده دا)، ههشت عه رش خوا هه لده گرن، ههشت له فریشتان و له کومه له فریشته کان، لیره شدا ده فهرموی: فریشته کان ده بینی بازنه یان به ستوه، به دهوری عه رشه وه، ﴿يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾^{۲۰}، به ستایشکردنه وه پهروه ردگاریان به پاک ده گرن، واته: هه م ستایشی ده که ن و هه م به پاکي ده گرن، هه م به سیفته به رزه کانی وه سفی ده که ن، هه م هه رچی که م و کوپی و په له وه له که به، لئی دوور ده خه نه وه، چونکه خوا ۱۹ وایه، خوا ۲۰ رازاوه به به هه رچی سیفته ی به رزو په سنده، دووریشه له هه رچی له که و که م و کوپی به، ﴿وَقَضٰی بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾^{۲۱}، به هه ق و دادگه رانه ش دادوه رییان له نیوان دا کرا، واته: له نیوان مروقه کان و له نیوان جنددا، ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾^{۲۲}، گو تراش: ستایش بۆ خوی پهروه ردگاری جیهانیان، له لایه ن کئی وه گو ترا؟ له لایه ن هه مووانه وه گو ترا، خوا ۲۳ بیزه ره که ی دیاریی نه کردوه، بۆ نه وه ی بۆ هه مووان بچیته وه هه موویان بگریته وه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به کهم:

دوای فووی به کهم به که نه نادا، هه موو نه وانهی له ناسمانه کان و له زه ویدان، بیهۆش ده بن و ده مرن، جگه له وهی خوا بیهۆی نه مرئ، دوای فووی دووهمیش هه موویان هه لده ستنه وه و ته ماشا ده کهن، زه مینیش به پرووناکی خوا پۆشن ده بیه وه و، نامه کانی کرده وانیش داده نرین، پتغه مبه ران و شایه ده کانیش ده هینرین، به دادگهری دادوهری ده کرئ له یتوانیاندا، هه ر کهس سزاو پاداشتی ته واو و پر به پستی خوی پتده درئ:

خَوَاتِمٌ دَهْ فَرَمَوَى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيَّامٍ يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجَاءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشُّهَدَاءُ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾﴾.

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

١- ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فوو به که نه نادا کرا، پتشر باسمان کرد (صور) شتیکی گه وره به له شیوهی قوچ (شاخ) ی نازه ل دا، له لایه ن ئیسرافیه وه فووی پتداده کرئ، ده نکیتی زور بیه زاو هار ئیتیکی زور گه وره به، ده بیهته هوی نه وهی گه ردوون تیک بچن، دوای فووی به کهم، بویه ده فهرموئ:

٢- ﴿فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾، هه ر که سیک که له ناسمانه کاندای هیه و، هه ر که سیک که له زه ویدا هیه، هه موویان بیهۆش که وتن، یاخود هه موویان

مردن، له سوورهقی (النمل)دا، لهو بارهوه دهفهرموئ: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوُهُ دَخِرِينَ﴾ (٨٧) واته: نهو پوږه كه فوو به سوورپدا دهكرئ، ههرچی له ناسمانه كان و ههرچی له زهويدا ههيه، هه موويان ترسيان ږئ دهنيشئ و ږاده چله كن، داده چله كن، مه گهر نه وهئ خوا بيهوئ (دانه چله كن)، هه موويان به ملكه چي دږن بو لای (خوا) بو نهو شوتهئ خوا ﴿فَزِعَ﴾ بوئ دياربيكردوون.

(فَصْعَقَ)، ده گونجئ به مانای داخله كين و له هوش خو چوون بئ و، ده شكونجئ به مانای مردن بئ.

(٣)- ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر كه سيك خوا بيهوئ، ههر كه سيك خوا بيهوئ نه مرئ، لهو پوږه دا، يان دانه چله كن، يا خود بي هوش نه بئ، هه نديك گوتوويانه: زور له زانايان گوتوويانه: چوار له فريشته كانن، كه خوا ﴿فَزِعَ﴾ هه ليواردوون له مردن، نه وانيش: (جبريل و ميكايل و يسرافيل و فريشته ي مهرگ (ملك الموت)) ن، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه مه له (قتاده) وه هاتوه^(١).

(٤)- ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ دوايي فووئيكي ديكه ي پيداكر، بو جاري دووهم، فووئ پيداكر، كه ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ (أُخْرَى: صِفَةُ مَوْصُوفٍ مَخْذُوبٍ، أَي: نُفِخَ فِيهِ نَفْخَةٌ أُخْرَى)، (أُخْرَى: سيفهق وه سفكراوئيكي قرتيزاوه، ياني: فووئيكي ديكه ي پيداكر، فووئ دووهم.

(٥)- ﴿فَإِذَا هُمْ بِيَوْمٍ يُنْظَرُونَ﴾، يه كسهر نه وان هه نساو بوون، ته ماشايان ده كرد.

(إِذَا) بو كت و پريي (مفاجأة) يه، ياني: كه فووئ دووهم ي پيداكر، كت و پر هه نساو، (يُنْظَرُونَ) ته ماشايان ده كرد، تنجا (يُنْظَرُونَ) دوو واتاي هه ن، يان به ماناي (يُنْصَرُونَ) ته ماشايان ده كرد، يان به ماناي (يُنْظَرُونَ) چاوه ږتيان ده كرد، كه خوا ﴿فَزِعَ﴾ چ برياريكيان بو ده دات.

ئایا (ھم) لە (فَإِذَا هُمْ) دا، پاناوھە بۆ کێ دەچیتەوھ؟ ھەموویان ھەتسا بون تەماشایان دەکرد، یان چاوەرییان دەکرد، پوونکە رەوانی قوێنان گوتوویانە: (الْعَلَىٰ كُلُّهُمْ قِيَامٌ عَلَىٰ أَرْجُلِهِمْ يَنْتَظِرُونَ مَاذَا يَقَالُ لَهُمْ؟)، خەڵک ھەمووی مرووف و جند بە پێوھ پاوەستان و چاوەرێ دەکەن، یاخود دەپوانن: چیان پێ دەگوترێ و چیان بۆ بریار دەدرێ؟!.

٦- ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، سەر زەویش بە پووناکی پەروەردگاری پۆشن بۆوھ، (إِشْرَاقٌ) بە مانای پوونبوونەوھ دێ، (شَرَقَتِ الشَّمْسُ) واتە: خۆرەک ھەلات، بەلام (أَشْرَقَتِ الْأَرْضُ)، واتە: زەویەک بە پووناکی پەروەردگار، مەبەست پێی چییە؟ کە زەوی پۆشن دەبیتەوھ بە پووناکی پەروەردگاری، وەک لە مانای گشتیەکیدا باسمان کرد:

أ- دەگونجێ مەبەست پێی پووناکی خوا ﷻ بێ، کە پووناکی خوا ﷻ سیفەتیکی خواپە، وەک زانیاری خوا، دەسەلاتی خوا، حیکمەتی خوا، پووناکی خواش سیفەتیکی لە سیفەتەکان، کە بە تەئکید مەبەست پێی پووناکی ماددی نیە، کە بەرھەستە و چاوەریبێ، بەلکو وەک ھەموو سیفەتەکانی دیکە ی خوا ﷻ، ئەویش سیفەتیکی خواپە.

ب- دەشگونجێ پووناکی خوا ﷻ، مەبەست پێی پووناکیەکی تاییەت بێ، کە لەو پۆژەدا بە تاییەت خوا ﷻ دروستی دەکات، بۆ ئەوھ سەر زەوی پێ پۆشن بکاتەوھ.

ج- ھەندیک لە زانیانیشت گوتوویانە: ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾، (نور) لێردا مەبەست پێی دادگەرییە، چونکە لە فەرماشتی پێغەمبەردا ھاتوھ: (اتَّقُوا الظُّلُمَ، فَإِنَّ الظُّلُمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (أخرجه البخاري: ۲۴۴۷، ومسلم: ۲۵۷۹)، واتە: خۆتان لە ستم بپاریزن، چونکە ستم تاریکییەکانی پۆژی قیامەتە.

ئەنجا ئەگەر ستم تاریکیی بێ، مانای وایە دادگەریی پووناکییە، کەواتە: بە دادگەریی خوا، سەر زەوی پۆشن دەبیتەوھ، لەو پۆژەدا کە پۆژی دادگایی و دادوھری کرانە، لە ئێوان مرووف و جندداو، کەس تۆزقالتیک زولمی لێ ناکرێ، دادگەریی خوا ھەموو سەر زەوی و مەیدانی کۆکردنەوھ لێرسینەوھ، پۆشن دەکاتەوھ.

(۷) - ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ كىتپىش دانرا، (ال)ى سەر (الکتاب) بۆ ناساندنە، ناساندنەكەش، لىرەدا مەبەست پىتى:

أ- (عهد)ە، كىتپەكە دانرا، كە دەگونجى مەبەست پىتى:

۱- (لوح محفوظ)بى، ئەوۋى كە خوا ﷻ ھەموو زانىارىيەكانى تىدا تۆمار كىردوون.

۲- مەبەست پىتى كىتپەكانى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بى، كە بەرنامەكانى پىغەمبەرەنپان تىدان، تاكو بەپىي ئەو كىتپانە لىپرسىنەوہ لەگەل ھەموو نۆممەتاندا بىكرى.

۳- مەبەست پىتى نامەكانى كىردەوہكان بى.

ب- (الکتاب) (ال)كەى بۆ تىكرا (جنس)يە:

۱- جىنسى لىست و نووسراوى كىردەوہكانى مەروۋفەكان، دادەنرى.

۲- نووسراوى تايبەت بە لىپرسىنەوہو سزاو پاداشت، دادەنرى.

(۸) - ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّ وَالشَّهَادَةِ﴾ پىغەمبەرەنپىش و شايدەدەكانپىش ھىتران، پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەوہ ديارن و، شايدەدەكانپىش ئەو فرىشتانەن كە كىردەوہكانى مەروۋفەكانپان پاراستوون، وەك خوا ﷻ دەفەرەموى: ﴿وَحَامَتُ كُلُّ نَفْسٍ مِّمَّهَا سَابِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ ۱۶، واتە: ھەر كەسەك ھات لىخوۋرەك و شايدەدىكى لەگەل دايە، دوو فرىشتەى لەگەل دانە، يەككىيان پىش خوۋى دەدات و، ئەوى دىكەشيان شايدەدىي لەسەر دەدات.

(۹) - ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، بە ھەق دادوہرىيان لە نىواندا كرا، پىشترىش گوتوومانە: وشەى ھەق بە پىي ئەو سىاقانە كە تىياندا دى، مانايەكەى دەگوۋرى، لىرەدا: ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾، واتە: بە دادگەرەنە دادوہرىيان لە نىواندا كرا، جارى وايە وشەى ھەق بە ماناى ھىكمەتە، جارى وايە بە ماناى قسەى راستە، وەك: (قُلْتُ الْحَقُّ) تۆ راستىيت گوت.

(۱۰) - ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾، ئەوان ستميان لى ناكرى، (و)ەكە بۆ حالە، واتە: لە حالەكدا كە ھىچ كام لەوانە تۆزقائىك ستمى لى ناكرى، وەك خوا ﷻ لە شوئى دىكەدا دەفەرەموى:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ الْنَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ۱۱ یونس، واتە: خوا ﷻ هیچ تۆزىك ستم له كهس ناكات، به لأم خه لك خويان ستم له خويان ده كهن. (۱۱) - ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾، ههر كهسه چى كرد بوو به پى ئه وه، پاداشت و سزای درابه وه.

(۱۲) - ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، ئه وه (خوا ﷻ) بش زاناره به وهى ده يانكرد، (وُفِّيَتْ: التَّوْفِيقُ: إِعْطَاءُ الشَّيْءِ وَافِيًا لَا نَقْصَ فِيهِ)، (تَوْفِيقٌ): برى ته له وهى شتىك به ته واوى بدرى، كه م و كورتى تىدا نه بى، كه ده فره موى: ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾، واته: (جَزَاءٌ مَّا عَمِلَتْ)، ههر كهسه سزاو پاداشتى ئه وهى كرد بووى، به ته واوى درابه وه.

﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، ئه وه (خوا ﷻ) بش زاناره به وهى ده يانكرد، خويان نه گهر له بى رى شيان چوو بى، خوا ﷻ هه مووى تۆمار كردوه له رى فرى شته كانه وه، خوشى به زانىارى بى سنووى، هه موو شتىك ده زانى، كه واته: (مَّا عَمِلَتْ: أَي جَزَاءٌ مَّا عَمِلَتْ، لِأَنَّ الْإِنْسَانَ يُوفَى الْجَزَاءَ لَا الْعَمَلَ)، چونكه مروى پاداشت و سزابه كهى ده درى ته وه، نه ك خودى كردوه كان، كه ده فره موى: ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾، لى ره داو له زۆر شوئى دى كهش كه (صِفَةُ التَّفْضِيلِ) دى، خوا ﷻ زاناره، واته: ته واوى زانىارى له لايه، لى ره دا مه به ست ئه وه نيه كه به رانه به به زانىارى خوا، زانىارى به دى كه هيه، تاكو بگوترى هى خوا زى تاره، به لكو يانى: خوا زانىارى هه ره ته واوى له لايه، له بارهى ئه وه وه كه نه جاميان ده دا.

له بارهى ئه وه رسته يه وه كه ده فره موى: ﴿وَيُفَيْحُ فِي الْأُصُورِ فَصَّعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾.

ئهم دوو دهقه دى نى:

(۱) - (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ بِسُوقِ الْمَدِينَةِ، وَالَّذِي أَصْطَلَقَ مُوسَى عَلَى الْبَشَرِ، فَرَفَعَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَدَهُ فَلَطَمَهُ، فَقَالَ: أَتَقُولُ هَذَا وَفِيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟ فَذَكَرَ ذَلِكَ

لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: قَالَ اللَّهُ: وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَرْفَعُ رَأْسَهُ، فَإِذَا أَنَا مُوسَى أَخِذْ بِقَائِمَةٍ مِنْ قَوَائِمِ الْعَرْشِ، فَلَا أَذْرِي أَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلِي، أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَشْنَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۲۰، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۴۸).

واته: نه‌بوو هوره‌یره خوا ﷺ، ده‌لئ: پیاوئیک له جووله که کان له بازار ی مه‌دینه، گوئ: سوئند بهو که‌سه‌ی مووسای به‌سهر هه‌موو مروفاندا هه‌ل‌ب‌زاردوه، پیاوئیک له پشتیوانه کان ده‌ستی به‌رز کرده‌وهو چه‌په‌وانه‌یه‌کی له ده‌م و چاویدا، گوئ: چوون شتی وا ده‌لئیی له حالئیکدا که پئغه‌مبه‌ری خوا (محمد) ﷺ له نیو ئیمه‌دا هه‌یه؟ نه‌وه بو پئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کئرد رایه‌وه، ته‌ویش فه‌رمووی: خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: (ناپه‌ته‌که‌ی خوئنده‌وه) که فوو به که‌په‌نادا کرا، هه‌ر که‌ستیک که له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، له هوش خوی چوو، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی خوا ﷺ بیه‌وی نه‌مرئ، ئنجا من یه‌که‌م که‌س ده‌بم سه‌ر به‌رز ده‌که‌مه‌وه، که ته‌ماش ده‌که‌م، نه‌وه مووسا ﷺ یه‌کتیک له پئچکه‌کانی عه‌رشی گرتوه، نازانم نایا له پئش مندا سه‌ری به‌رز کردو ته‌وه، یاخود له‌وانه‌یه که خوا ﷺ هه‌ل‌یواردوهو نه‌یمراندوه، (له جیاق نه‌وه‌ی کاتی خوی داواک‌رد خوی په‌روه‌ردگار بینئ، نه‌و برووسکه (صاعقه) به‌ی نه‌و کاته بوئ وه‌بری هی تئستای که‌وتوه).

(۲) - له نیوان دوو فوو به که‌په‌نادا کردنه‌کاندا، چه‌نده ماوه هه‌یه؟ لهو باره‌وه‌ش نه‌م ده‌قه دئینن:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا بَيْنَ الثُّغَخَيْنِ أَرْبَعُونَ»، قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَتَيْتُ. قَالُوا: أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: أَتَيْتُ. قَالُوا: أَرْبَعُونَ سَنَةً. قَالَ: أَتَيْتُ، «لَمْ يُنْزَلِ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقُلُ»، قَالَ: «وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا، وَهُوَ عَجَبُ الذَّنْبِ، وَمِنْهُ يَرْكُبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۱۴، وَمُسْلِمٌ: ۲۹۵۵)

واتە: ئەبوو ھورەیرە ر.ھ. دەلى: يىغەمبەرى ر.ھ. خوا ر.ھ. فەرمووى: ئىوان دوو
 فوو پىداكردنەكان چلە، (ئەو ھەر ئەوئەندى فەرموو، ئىجا ئەبوو ھورەیرە
 كە فەرموودەكەى گىراۋەتەو، ھاوئان لىيان پىسى): ئەى ئەبوو ھورەیرە!
 مەبەستى چل پۇژ بوو؟ گوئى: ئالئىم: ئەوئە، گوئىان: چل مانگ؟ گوئى: ئەوئەش
 ئالئىم، گوئىان: چل سال؟ گوئى: ئەوئەش ئالئىم، (واتە: مەن ئازانم، مەبەست لە
 فەى يىغەمبەر ر.ھ. كە فەرموئەئى: چل، چىيە؟)، دوايى خوا لە سەرئوئە ئاويك
 دادەبەزئىئى مەرئۇئەكان وەك چوئ پووك و دانەوئە دەپوئى، ئاوا دەپوئەوئە،
 مەرئۇف ھەموو شئىكى لى دەپزى، جگە لە يەك ئىسغان كە پىسى دەگوئرى:
 (عَجَبُ الذَّكَبِ) واتە: ئىسكى كلىنجە، كە مەرئۇئەكان لە پۇژى قىامەتدا لەوئە
 دروست دەكرئەوئە، (وەك دەنكە تۆيەكە).

مەسەلەى دووھە:

پۇل پۇل بە ىى كرانى بىيروايان بەرەو دۆزەخ و، پرسىياركردى سەرزەنشتكارانەى
فرىشته دۆزەخەوانەكان، كە ئاپا يىغەمبەرانتان بۇ نەھاتن لە خۇتان و ئايەتەكانى
خوایان بەسەردا نەخوتىندنەوھە، لەم دىدارەتان نەيانئەسائىدن و ھۆشدارىيان پى
نەدان؟ وەلامدانەوھى وانىش بە: با، بەلام بىرىارى ئازاردان لەسەر بىيروايان
چەسپاوە:

خو ۛ دەفەرموى: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّارًا ۚ إِذَا
جَاءُوهَا قُتِحَتْ أَبْوُوبُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كِبَرَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧١﴾ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا قَسَّيْنَا
الْأَلْبَابَ عَلَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٢﴾﴾

شىكرىدەنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە دە (۱۰) بىرگەدا:

(۱)- ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُرَّارًا﴾، ئەوانەى بىيروابوون بەرەو دۆزەخ
پۇل پۇل بە ىى كران، (زۇمر: ئى، جەماعات)، كۆمەل كۆمەل بە ىى كران، كە دەفەرموى:
﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، واتە: ئەوانەى ھەقيان داپۆشيوھە پەفز كىدوھە.

كە دەفەرموى: (وَسِيقَ) بە ىى كران، دەلتى: (السَّوقُ) جَعَلَ الْمَائِي مَائِيًا آخَرَ
يَسِيرُ أَمَامَهُ، وَضَعَهُ الْقُودَ، (سَوْقٌ) ئەوھىيە كە شىتەك ناچار بىكەى لە پىشتەوھە
بىروات، دژى (سوق) ىش (قُود) ە، (سَوْقٌ) ئەوھىيە وھىيش خوق بەدى و تۆ لە
پشتىوھە بىروى، (قُود) ىش ئەوھىيە كە تۆ پىشەبىكەوى و ئەو ىش لە دواى خۇتەوھە
پاكىشى^(۱).

بە پى كىردى بىپروايان بەرەو دۆزەخ كۆمەل كۆمەل، ديارە چۆنە، وەك لە سوورەتى (مريم) دا دەفەرموى: ﴿وَسُوِّ الْمَجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِثًا﴾ (۸۶)، ئەو رۆژە كە تاوانباران بەرەو دۆزەخ بە تىنووېتېى (وەك چۆن ئازەلىك ئاۋ دەدەى بۆ سەر ئاۋ دەبېەى)، بە پىيان دەكەين، بە خالىكى شېرزو ناخۆش!

(۲) - ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، ھەتا كاتىك چوون بۆ لای، (چوون بۆ لای دۆزەخ)، كىوپەر دەروازەكانى كرانهۋە.

ئەگەر مەروى كىوپەر شىتىكى سامناك بېيىنى، دايدە چەلەكىنى و تىرس و بېمى دەخاتە دل، كە دەفەرموى: ﴿فُتِحَتْ﴾ خوتىندراۋىشەتەۋە: ﴿فُتِحَتْ﴾، (فُتِحَتْ) واتە: كرانهۋە، بە لىم (فُتِحَتْ) واتە: زۆر چاك دەرگاكان كرانهۋە، مانابەكەى بەھىزىتر دەكات، ئىجا نایا كاتىك بەرەو دۆزەخ دەچىن، دۆزەخ چۆنە؟ خوا ﷻ لە سوورەتى (الحجر)، لە ئايەتەكانى: (۴۳ و ۴۴) دا، بەيانى كىردە كە دۆزەخ ھەوت دەروازەى ھەن: ﴿وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۳) ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ (۱۴)، بە دلىبابى بەلىنگەى ھەمويان دۆزەخە، (ئەوانەى كە شوتى ئىبلىس دەكەون، تىكرپايان، بەلىنگەكەيان و ژوانگەكەيان دۆزەخە)، ھەوت دەرگای ھەن، بۆ ھەر دەرگايەك بە شىتى ديارىكرپايان ھەيە، (لە شوتىنگەوتوۋانى ئىبلىس كە لىۋەى بېنە ژوور).

(۳) - ﴿وَقَالَ لَهُمْ خِرَنُّهَا﴾، كۆكەرەۋەكانى ۋى (دۆزەخ) پىيان كوتىن.

(خِرَنُّهُ) كۆى (خَارِئٌ) ھە، وەك (سَدَنٌ) كۆى (سَادِنٌ) ھە، (خِرَنُّهُ) ئاكەكەى (خَارِئٌ) ھە، واتە: كۆكەرەۋە، وەك (سَدَنٌ) ئاكەكەى (سَادِنٌ) ھە، واتە: بىتەۋان، ياخود: مەزارگەۋان، (خِرَنُّهُ) كۆكەرەۋەكانى دۆزەخ، واتە: ئەوانەى خەلىك لە دۆزەخدا كۆ دەكەنەۋە، پىيان كوتىن:

(۴) - ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ هَذَا﴾، نایا لە خۇتان پەۋانە كراۋانىكتان بۆ نەھاتبوون؟!

(۵) - ﴿يَسْأَلُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتٍ رَبِّكُمْ﴾، كە ئايەتەكانى پەرۋەردگار تانايان بەسەردا دەخوتىندەۋە.

(۶) ﴿وَسِذْرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ﴾. لە دیداری ئەمرۆشتان دەیانترساندن و وریایان دەکردنەوه؟

(۷) ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، کوتیان: بای، (بۆمان هاتن، دانیان پێدا هێنا).

(۸) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾. بەلام وشەى سزاو نازار پێویست بوو لەسەر بێپروایان، واتە: بەلام تێمە خوومان بەزگرت و عینادییمان کرد، بۆیە پریری سزا بەسەر تێمەى بێپروادا چەسپى، (گافڕین) ئەوانەى هەق دادەپۆشن و پەرفزی دەکەن و قبوولی ناکەن.

(۹) ﴿قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا﴾. گوترا: بچنە نێو دەروازەکانى دۆزەخەوه، بە هەمیشەیی لە دۆزەخدا بپێننەوه.

(۱۰) ﴿فَإِنَّ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، خراپترین نشینگە نشینگەى خۆبەزگەرانه (کە دۆزەخە)، (المَثْوَى: مَكَانُ الثَّوَاءِ، وَهُوَ الْإِقَامَةُ، وَالْمَخْضُوعُ بِالذَّمِّ مَخْذُوفٌ: فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ جَهَنَّمُ)، (مَثْوًى) بە مانای شوێنى (ئوایە)، ئەویش بە مانای نیشتەجێ بوونه، ئنجا لێرەدا ئەوهى کە تایبەتکارووە بە زەم، قرتێندراووە ئاواى لى دیتەوه: (فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ جَهَنَّمُ) خراپترین جێگەى تێدا نیشتەجێ بوونی خۆبەزگەرانه، دۆزەخە.

بە پێکراتى بێپروایان بە هەموو جوړەکانیانەوه، هاوبەش بۆ خوادانەرانه، مولحیدەکان، هەلگەپراووەکان، خاوەن کتیبەکان، هەموو ئەوانەى بێپروابوون کۆمەڵ کۆمەڵ، لە زۆر شوێنى قورئاندا باسکراوه:

(۱) - بۆ وێنە: لە سوورەتى (الملک)دا بە وشەى: (فوج) هاتو، وەک دەفهرموى: ﴿كَلَّمَآ أَلْفًى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلُمُ خَزَنَتَهَا أَلَّا يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ (۸)، هەر کاتى کۆمەڵێک فێردارنە نێو دۆزەخەوه، دۆزەخەوانەکان لێیان پرسین: تایا وریاکەرەوه داتان بۆ نەهاتبوو؟

(۲) - لە سوورەتى (الأعراف)دا، بە وشەى (أُمم) هاتو: ﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ (۲۸)، واتە: خوا فەرمووی: بچنە نێو کۆمەڵانێکەوه کە لە پێش تێوهدا تێبەریون لە جندو مرووف.

(۳) - ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (فصلت) دا، ديسان بە وشەى: (أَمَم) ھاتوۋە: ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْحَيِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَسِرِينَ﴾ ۱۵، واتە: ھەرمايشتيان لەسەر پتۈيىست بوو، پرياريان لەسەر پتۈيىست بوو، (كە سزابدىن) لە تىو كۆمەلاتىكىدا كە لە پىش واندا تىيەرى بوون لە جندو مروۋف، بەراستىي ھەر ئەوان زيانباربوون.

(۴) - ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (ص) دا بە وشەى: (فوج) ھاتوۋە: ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾ ۱۶، ئەوانە كۆمەلىكن كەگەل تىوۋەدا خۆ تىيەستىون بۆ تىو دۆزەخ، خۆيانى تى دەتريجىتن.

كە دەھەرموۋى: ﴿يَتَلَوْنَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾، بە دۇنيايى مەبەست پتى ھەرمايشتى خوايە كە لە كىتەبەكانىدايە، ديارە ئەوانىش دان پىدادىتن، ئەوھش كە ھەندىك لە توۋرەروھوان گوتوۋايانە يانى: با تىمە پىتغەمبەرمان بۆ ھاتن و ئايەتەكانيان بەسەردا خوتىندىنەوھو لەم رۆژەيان ترساندىن، بەلام خوا ﷻ پريارى بۆ دابووين.

ئەوھ وانىھو ئەو مانايە ھەلەيە، خوا ﷻ پريارى بۆ نەداون، كە پريارى خوا ھەدرى خوا ملىان پتى بسوۋرپتى بەرھو كوفرو دوايى توۋشى دۆزەخ بن! يان: لەبەر ئەوھى خوا پريارى دۆزەخى بۆ داون، وابكەن، نا! بەلكو لەبەر ئەوھى بىيروابوون، خوا ﷻ پريارى دۆزەخى بۆ داون، نەك لەبەر ئەوھى خوا پريارى بۆ داون، بىيروابووين، بەلكو چونكە بىيروابوون و خوا ﷻ زانيوھتى بىيروا دەبن، بە ويستى ئازادى خۆيان، بۆيە پريارى دۆزەخى بۆ داون، ئەوھتا بۆ خوشيان دەلین: ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾، (كافىرىن) كۆى (كافىر) ھو، ئەويش ناۋى بكەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ھ، واتە: داپۆشەر، رەفركەر، ئىجا فرىشتەكانىش پىيان دەلین: ﴿فَيَنْسُ مَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، (مُتَكَبِّرٍ) يىش ديسان ناۋى بكەر (إِسْمُ فَاعِلٍ) ھ، واتە: ئەوانەى خۆيان بەزلكرتوھ، كەواتە: لە سۆنگەى ئەوھوھ كە بە ويستى ئازادى خۆيان بىيرواۋا خۆ بەزلكر بوون، بەو مەرەدە چوون.

مه سه لهی سییه م و کوتایی:

به ږی کرانی پاریزکاران کومه ل کومه ل به ره و به هه شت، دواى گه یشتیان به نزیکی، کرانه وهی دهر وازه گانی و، سلاولیکردنی فریشته کان و ستایشکردنیان و فهرموولیکردنیان بو چوونه به هه شت و ستایشکردنیان بو خوا، که به هه شتی یتبه خشیون، سهره نجام بازنه به ستنی فریشتان له دهوری عهرش و، ستایشکردن و به پاکگرتنی خواو، دادوه ری له تیواندا کرانیان به هه ق و، گوتراي: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له لایه ن هه موو لایه که وه:

خوا ﴿٦٦﴾ دهه رموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ ﴿٦٧﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٦٨﴾ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٩﴾

شییکردنه وهی لهم ثایه تانه، له دوازه برکه دا:

(۱)- ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾، نهوانی پاریزیان له په روه ردگاریان کرد بوو، کومه ل کومه ل به ره و به هه شتی به ږی کران، نه مه وهک زانایان ده لئین: به شیوهی (مشاکله) بو نهوانیش گوتراوه: (سیق)، نه گهرنا له سوورهی (مریم) دا هاتوه: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ ﴿٨٠﴾ وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرْدًا ﴿٨١﴾، نهو ږوژه که تاوانباران به ره و دوزه ختی به تیوو به تیی لیده خوړین، به لام پاریزکاران وهک شانده نویتنه ر به حورمهت و ږیزه وه به ره و به هه شت ده به یڼ.

(۲)- ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا﴾، هه تا کاتیک که چوونه لای به هه شت.

۳- ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، ده روزه کانی کرابوونه وه، خویندرلویشه ته وه: (فُتِحَتْ)، ده روزه کانی زور کرابوونه وه، واته: پیتش نه وه ی بگه نه لای، ده روزه کانی کرابوونه وه، به پیچه وانهی دوزه خیه کانه وه، که ده گه نه به رده می دوزه خ، ده روزه کانی ده کرینه وه، تا کو دابچه کین و برسین، به لام به هه شتیبه کان هه ره له دوور را ده روزه کانیاں بو خراونه سه ر پشت، به دلناییش زیاتر ریزو حورمهت لیکرتن، له وه دایه که میوانیک ده چی بو شونیک، پیتش ده رگا که ی بو بکریته وه، نه ک به کوته کوت و تهقه تهق له ده رگا بدا، یان چهند جاریک جه ره س لئ بدات، تنجا به دیرو ژووانه وه، خانه خوئی دی، یان نایهت! نه وه جوریکه له ریز لینه کرتن، پرز لیکرتن نه وه یه که له دووره وه ده رگا که ناوه لا بکریته وه، بویه له سووره پی (ص) دا، خوا ﴿﴾ ده فهرموئی: ﴿جَنَّتْ عَدْنٍ مُّفْنَحَةٌ لَّهُمَّ الْآبُوبُ﴾، واته: به هه شتاییکی جیی تیدا مانه وه ی هه میشه یی، ده رگا کانیاں هه میشه ناوه لاو کراوه ن.

که واته: لیره دا که ده فهرموئی: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، واته: (حَتَّى إِذَا جَاءَهَا وَأَبْوَابُهَا مُفْتَحَةٌ)، هه تا کاتیک که چوونه لای به هه شت، ده رگا کانیشتی کرابوونه وه و ناوه لا کرابوون.

۴- ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ﴾، به هه شته وانه کان، پاسه وانه کانی به هه شت پشیاں گوتن: سه لامتان لئ بی، ناشتی له سه ر تیوه بی و سه لامه تی بو تیوه.

۵- ﴿يُسَبِّرُ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾، تیوه پاک و چاک بوون، (له دنیا دا خوتان پاک و چاک کردوه، به هوئی شونیکه وتنی شه ریه ق خاوه، خوتان بزار کردوه له سیفه ته خراپه کان و، خوتان رازاندو ته وه به سیفه ته باشه کان)، تیتاش به هه میشه یی بچه نیو به هه شته وه، وه ک زانایان ده لئین: (طَابَ قَلْبُكُمْ بِالْإِيمَانِ وَالْوَحْدِ، وَلَسَانُكُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ، وَجَوَارِحُكُمْ بِالطَّاعَةِ)، دلتان به هوئی تیمان و خوا به یه کگرتته وه پاک بووه و، زمانتان به هوئی یادی خواوه پاک بووه، نه ندامه کانیشتان به هوئی فه رمانبه ربی بو خواوه، پاک بوون.

(۶) ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ﴾، گوئی: ستایش بُو نهو خواہی بہ تہ کہی لہ گمان دا راست کردو، زہمی کردہ میراثی تہ، (واتہ: سہر زہمی بہ ہشت، یاخود (أَرْض) بہ مانای شونی تیدا نیشہ جی بوونہ، واتہ: شونیکی کردہ میراث و بہ تہ بہی بہ خشی کہ تیدا نیشہ جی ببین).

﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾، سہر زہمی کردہ میراث، (أَوْرَثْنَا: أَعْطَانَا كَمَا نَأْخُذُ لِلْمِيرَاثِ الَّذِي لَا يُطَالِبُ بِهِ أَحَدٌ، أَوْ كَمَا يَأْتِي الْمِيرَاثُ أَحَدًا بِدُونِ تَعَبٍ)، بہ ہشتی دا بہ تہ وہک چوں کہ سیک میراث و ہر دہ گری، دواہی کہ سی دیکہ داواہی نہو بہ شہ ناکات، لہ ہر نہوہی ہقی خویہتی، یاخود بویہ وشہی (أَوْرَثْنَا) ی بہ کارہیناوہ، وہک چوں کہ سی میراث دہ گری، بن نہوہی پیوہی ماندووبی، ناوا لہ قہ دہر نہو بہ ہشتہ ش کردہوہ باشہ کانی تہ لہ دنیا دا ہیچ نہ بوون، ماندوو بوونیاں تیدا نہ بووہ.

(۷) ﴿نَبَرًا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾، تہ لہ ہر شونیکی مانہوی لہ بہ ہشتا نیشہ جی دہ بین، (النَّبَا: السُّكْنَى وَالْعُلُولُ، وَالْمَعْنَى: يَنْتَقِلُونَ فِي الْغُرَفِ وَالْبَسَاتِينِ تَفْنَأُ فِي النُّعْمِ)، (تَبَا) بہ مانای نیشہ جی بوون و دامہ زران و سہ قامگیر بوونہ، بہ لام لیرہ دا مہ بست نہوہی کہ لہ کوشک و بالہ خانہ و باغ و بیستانہ کانی بہ ہشتا، بُو نہ ملاولا دہ چن، شونیکی دیار یی کراویان نیہ، بہ لکو بہ کہیفی خویان دین و دہ چن، ہر جارہ لہ شونیکی نیشہ جی دہ بن، بہ مہ بست رابواردنی جو راو جو ر.

(۸) ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾، باشتین پاداشت پاداشتی کارکہرانہ، واتہ: نہوانی بہ گوہری بہ رنامہی خوا کاریان کردہ بُو و دہ سہتانی رزنامہ ندی خوا.

(۹) ﴿وَرَأَى الْمَلِكَ حَافِيًا مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾، فریشہ کانیش دہ بینی لہ دہوری عہر ش بازنیان بہ ستوہ، دہوری عہر شیان داوہ.

(۱۰) ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، بہ ستایش کردنہوہ پەرہر دگاریان بہ پاک دہ گرن، واتہ: دہ تین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ) یان (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِعَمَدِهِ) ہم بہ پاکی دہ گرن و ہم ستایشی دہ کھن.

(۱۱) - ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ﴾، به هەق و دادگەرانهش دادوهەری کرا له نێوان هەموو لایەکیاندا.

(۱۲) - ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، گوتراش: ستایش بۆ خوای پەرورەزدگاری جیهانیان، واتە: لەلایەن هەموو لایەکەوه گوترا، لەلایەن فریشتەکانەوه، لەلایەن پێغەمبەرەکانەوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە تاییەت لەلایەن ئەهلی بەهەشتەوه بە گشتیی، بە مەرووفی و چندهکانەوه.

(الرَّمَعُشَرِي) قسەیهکی جوان دەکات لەو بارەوه، که خوای کاربەجێ بۆ هەر کام لە بەهەشتییەکان و دۆزەخییەکان، وشەیی (سَبَقَ)ی بەکارهێناوه، هەرودها خاوه‌نی: (إعراب القرآن)، (محی الدین درویش)^(۱)، له تەفسیره‌که‌ی خۆیدا، هەم قسەکه‌ی ئەو دینێ، هەم خۆشی ڕوونکردنەوه‌ی لەسەر دادات، دەلێ:

وشەیی (سَبَقَ)، که بۆ بەهەشتییان و دۆزەخییان بەکارهێناوه، ئەوه که یەک بێژد بەکاربهێنێ بۆ دوو حاله‌تی دژ به‌یه‌ک و لێک جیا، جوړتکه له ڕه‌وانبێژی، به‌لام بۆ هەر کامیان، به‌و شیوه‌یه‌ی لێی ده‌وه‌شێته‌وه، چونکه بێگومان بێبڕوا دۆزەخییەکان ئەو شیوه‌یه‌ی شایسته‌یانە، بریتیه له‌وه‌ی به‌ بن پێژی و توندوتیژی وه‌ک چۆن ئەوانه‌ی که یاخیی ده‌بن له‌ حوکمران، پالەستۆ ده‌درێن، ئاوا به‌ ڕێ ده‌کرێن، به‌لام ئەه‌لی به‌هەشت: به‌ سواریی و به‌ ڕێزو حورمه‌ته‌وه، به‌ره‌و ئەو شوێنه‌ی که جێگای ڕه‌زامه‌ندیی خوای پەرورەزدگاره‌ ده‌برێن، هەرودک چۆن ئاوا مامه‌له‌ ده‌کرێ له‌گه‌ڵ میوانتیکدا، که بابای خانه‌ خوێ بیه‌وی ڕیزی لێ بگرێ، هه‌لبه‌ته‌ خوا ﷻ، فریشته‌کانی خواش، به‌و شیوه‌یه‌ مامه‌له‌ ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ میوانه‌کانی خوادا ﷻ به‌هەشتیه‌کانیش میوانی خوان، به‌لام ئەه‌لی دۆزه‌خ ئەوانه‌ن که له‌ خوا یاخیبوون، بۆیه وه‌ک دیل و که‌سانیک‌ی یاخیی که ده‌گیرنه‌وه‌و ده‌هێرێن بۆ سزادان، ئاوا پالەستۆ ده‌درێن و په‌لکش ده‌کرێن.

چوار فەرمووده له باره‌ی

به‌هه‌شت و به‌هه‌شتیه‌كانه‌وه

(۱) - پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: (فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ، مِنْهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۵۵۸، مُسْلِمٌ: ۱۱۵۲، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ).

واته: به‌هه‌شت هه‌شت ده‌روازه‌ی هه‌ن، ده‌رگایه‌کیان پێی ده‌گوترێ: (الرِّيَّان) ته‌نیا ته‌وانه‌ی پۆژوو گریوو (واته: پۆژووی سونه‌تیان گرتوون) له‌و ده‌رگایه‌وه ده‌چنه‌ ژوو.

(۲) - پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: {«مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ وُضوءَهُ، ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ»} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۳۴، وَابُو دَاوُدَ: ۱۶۹، ۱۷۰، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۵۵، وَابْنُ مَاجَةَ: ۴۷۰).

واته: هه‌چ کام له‌ تێوه‌ نیه، ده‌ستنۆژ بگرێ، ده‌ستنۆژه‌که‌ی به‌ ته‌واوی بگرێ، دوا‌ی له‌ کۆتایی ده‌ستنۆژه‌که‌ی دا بێ: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ)، واته: شایه‌دی ده‌ده‌م که‌ جگه‌ له‌ خوا هه‌چ په‌ستراویک نیه‌و، موحه‌مه‌د ﷺ به‌نده‌ی خواو په‌وانه‌کراوی خوایه، هه‌ر که‌سێ وابکات، هه‌شت ده‌رگایه‌ی به‌هه‌شت بو‌ی ده‌کرێنه‌وه‌و، له‌ هه‌ر کامێکیانه‌وه‌ بیه‌وی ده‌چێته‌ ژوو، (مادام خواوه‌نی ده‌ستنۆژ بێ، دیا‌ره‌ ته‌ه‌لی نوێزو تاعه‌تیشه‌).

(۳) - هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌رمایشتی دیکه‌دا ده‌فه‌رموێ: (إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَذْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ كَوْكَبٍ ذُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۱۴۹، وَمُسْلِمٌ: ۲۳۳۴، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ). واته: به‌که‌مین کۆمه‌لێک که‌ ده‌چنه‌ به‌هه‌شت، له‌سه‌ر شێوه‌ی مانگن له‌ شه‌وی به‌دردا، (شه‌وی چوارده‌و پا‌زده‌ که‌ زۆر به‌ شۆقه‌)، ئنجا ته‌وانه‌ی دوا‌ی وان، له‌سه‌ر شێوه‌ی ئه‌ستێره‌یه‌کی

گهوههريين (زور به شوقة به نسبت ټيمهوه)، پر رووناكيه له تاسماندا، (بهو شتو به دهچنه نټو بههشتهوه).

٤- ههروهه پټغه مبهري خوا ﷺ دهفه رموي: (يُخْلَصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَيُخْبَسُونَ عَلَى فُطْرَةِ بَيْتِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيَقْتَصُّ لِبَعضٍ مِنْ بَعْضِ مَظَالِمٍ كَانَتْ يَبْتَنُهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُذِّبُوا وَنُفُوا، أُذِنَ لَهُمْ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَأُحْدِثُهُمْ أَهْدَى مَنَزَلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ مَنَزَلِهِ كَانَ فِي الدُّنْيَا) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٢٤٤٠، وَابْنُ حَبَانَ: ٧٤٣٤، وَالحَاكِمُ: ٣٣٤٩، ٨٧٦٠، وَأَبُو يَعْلَى: ١١٨٦).

واته: پړواداران له ټاگر دهرياز دهکړين، (بهسهر پردی سهر پشتی دوزخه خدا دهپه پنهوهو دهرياز دهبن) له شونتیک رادهگيرين له نيوان بههشت و دوزخه خدا، ههتا ههنديک سته م و ماف که له دنيا د نيوانياندا هه بون، ټوله له ههنديکيان بو ههنديکيان ودردهگيريتهوه، ههتا کاتيک که پاککرانهوهو خاوينکرانهوه، نجا مولهت ده دري بچنه بههشتهوه، (دهفه رموي:) سويند بهو کهسهی گيانی موحه ممه دی به دهسته، په کيکيان شاره زاتره به جیگو و پيگای خوئی له بههشتدا، له شاره زابی به مالی خوئی له دنيا د.

واته: چوون وهک به مالی خوئی ده زانتيتهوه له دنيا د، باشر لهوه له بههشتدا به شوين و مالی خوئی ده زانتي، پټغه مبهريش ﷺ بويه و دهفه رموي، چونکه بههشت جيهانتيکی زور گهوره و فراونه.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی ټيمه لهو کهسانه بگيږي، که به پاکي و چاکي فريشته کان پيشوازيان لي دهکهن و، سه لاميان لي دهکهن و، لهو کهسانه مان بگيږي که دهچنه بههشته کانی خواي پهروه ردگار وهو، خواي پهروه ردگار ليان پازي دهبي و، له خزمهت پټغه مبهراقي خوا ﷺ بهنده پاک و چاکه کانی خوا د دهبن.

ليړه شدا کوټايی به ته فسيري سوږه تی (الزمر) ديتين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسری سوورہ تی

خَافِرِ

ده سټیک

به پښان!

خوا پشټیوان بی، نه مړو (۸/ ربیع الثاني/ ۱۴۴۱) کوچی، به رانه ر (۵/ ۱۲ / ۲۰۱۹) ی زاینی، ده ست ده که یڼ به ته فسیرکردنی سووړه تی (غافر).

پښاسه ی سووړه تی (غافر) و باب ته کانی

یه که م: ناوی ته م سووړه ته:

نهم سووړه ته زیاتر ناوی سووړه تی (غافر) ی، بو به کارهاتوه، به لَم وپرای (غافر) سووړه تی (المؤمنین) یثی، بو به کارهاتوه، دیسان (حم المؤمنین)، هه روه ها هه ندیکش سووړه تی (الطول) یان بو به کارهاتوه، به لَم که متر، له و باره وه که ناوی (حم المؤمنین) یه کیکه له ناوه کانی نهم سووړه ته، نهم ده که هاتوه:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ حَمَّ الْمُؤْمِنِ إِلَى: ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (۲) غافر، وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ حِينَ يُصْبِحُ، حَفِظَ بِهِمَا حَتَّى يُمْسِيَ، وَمَنْ قَرَأَهُمَا حِينَ يُمْسِي حَفِظَ بِهِمَا حَتَّى يُصْبِحَ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۸۷۹، وَابِيهِقِي فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ۲۴۷۳، وَصَعَّفَهُ التِّرْمِذِيُّ بِقَوْلِهِ: هَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، وَالْحَدِيثُ قَدْ صَحَّ فِي آيَةِ الْكُرْسِيِّ وَحَدَّثَا مِنْ وَجْهِ).

واته: نه بوو هور هره (خوا لتي رازيبي) ده لتي: پټغه مبه ري خوا ﷺ فه رموويه تي: هه ر که سټیک (حم المؤمنین) ځي حم ځي تا کو ځي إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (۲) غافر،

(۱) ﴿حَمَّ﴾ تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۱﴾ غافر الذَّبِّ وَقَالَ الرَّبُّ شَدِيدَ الْعِقَابِ ذِي الْعَرْشِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۲﴾ غافر.

بخوښنې، هه روه ها (آيَة الْكُرْسِي) بخوښنې، نه گهر کاتيک رُوژ ده کاته وه نه و دووانه بخوښنې، به هو يانه وه پاريزراو ده بې تاكو ټيواره و، نه گهر کاتيک ټيواره ي لى دادې، بيان خوښنې، به هو يانه وه پاريزراو ده بې تاكو به پانيي ده کاته وه.

به لام هه نديک له زانايان له باره ي سه نه دى هم ده قه وه مشومړي کيان هه يه بو وينه: (الترمذي) به (غريب) ي داناو، که نه و د ش زار او په کي فهرمو وده ناسانه، به لام به نسبت (آيَة الْكُرْسِي) يه وه، له چنه د رتيه که وه چه سپاو که راسته و فهرمايشتي پيغه مبه ره ﷺ.

دوو هم: شويني دابه زيني:

هم سووړه ته مه ککه ييه، به په کده نكي هه موو زانايان، هم سووړه ته وپراي شه ش سووړه ټي دیکه، که هه موويان به (حم) دده ست پنده که ن، هه موويان مه ککه يين که بریتين: له (غافر، فصلت، الشوري، الزخرف، الدخان، الجاثية، الأحقاف)، که زانايان وشه ي (العواميم) و (آل حم) يان بو هم سووړه تانه به کاره ټناوه، واته: هم (العواميم)، هم (آل حم) يان بو هم هوت سووړه ته به کاره ټناوه، له و باره و د ش چنه د ده ټيک هاتوون، په کي کيان نه و د يه که پال دراو ته لای پيغه مبه ره ﷺ و فهرمو ويه ټي:

۱- [لِغَلِّ شَيْءٍ لِّمَرَّةٍ، وَإِنْ تَمَرَّتْهُ الْقُرْآنُ ذَوَاتُ حَمٍ، هُنَّ رَوْضَاتُ حَسَنَاتٍ مُّحَصَّنَاتٍ مُّتَجَاوِرَاتٍ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَرْتَفِعَ فِي رِيَاضِ الْجَنَّةِ، فَلْيَقْرَأِ الْعَوَامِيمَ]، (أخرجه ابنُ المُنْزِلِ عن إسحاق بن عبد الله كما في «الدر المنثور» ج ۷، ص ۲۶۹- ۲۷۰).

واته: هه موو شتيک ميوه و به ره می هه يه، ميوه و به ره می قور ټانيش نه و سووړه تانه که به (حم) دده ست پنده که ن، نه و هوت سووړه ته چنه د باغ و گولزار يکي جوانن، زور به رده که تدارن، دراوسي يه کن، (به سه ريه که وه ن) هه ر که سيک هه ز ده کات که له باخچه و گولزاره کاني به هه شتدا بيت و بچي و پياسه

بكات (يان چىز وەربگرى) با (خَوَامِيم) بخوينى، واتە: ئەو ھەوت سوورەتە موبارەكە.

ھەروەھا لەو بارەدە ئەو دوو دەرەش ھاتوون:

۲- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَنْزَلَتِ الْخَوَامِيمُ السَّبْعَ مَكَّةَ) (أَخْرَجَهُ: ابْنُ الضَّرِّيْسِ، وَالنَّحَّاسُ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي الدَّلَائِلِ، فَتَحَ الْقَدِيرُ: ج ۴، ص ۵۷۷)،

واتە: ئىبنو عەبباس (خوا لىيان ٲازىبن) دەلى: ھەوت (خاميم) ەكان لە مەككە دابەزىراون.

۳- (عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ: نَزَلَتِ الْخَوَامِيمُ جَمِيعًا مَكَّةَ) (وَأَخْرَجَهُ: ابْنُ مَرْذَوِيهٍ، وَالذَّيْلَمِيُّ، فَتَحَ الْقَدِيرُ: ج ۴، ص ۵۷۷)، واتە: سەموڤى كوپى جوندوب (ئەوئش ھەمان قسەكەى عەبدوللاى كوپى عەباس دەكات)، دەلى: ھەوت (خاميم) ەكان تىكرا لە مەككە دابەزىون.

سەيھەم: رىزبەندىى لە موصەھف و لە دابەزىنى دا:

رىزبەندىى ئەم سوورەتە لە (مصحف) دا ژمارە (۴۰)ە، واتە: (۳۹) سوورەت لە پىش (غافر) ەو ھەن، ئەگەر لە (الفاتحة) ەو دەست پىكەين، لە لای راستەو، بەلام لە رىزبەندىى دابەزىندا، ژمارە (۶۰)ە، لە دواى (الزمر) ھاتو، پىش (فصلت)، ئنجا سوورەتى (غافر) يان (المؤمن) يەكەمىن سوورەتى ھەوت سوورەتەكانە كە بە (حم) دەست پىدەكات واتە: يەكەمى (خواميم)ە.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:

سوورەتى (غافر)، يان سوورەتى (حم المؤمن)، ھەشتاو پىنج (۸۵) ئايەتە، بەلام ھەندىكىش بە: (۸۲، ۸۳، ۸۴) يان داناون، بەلام زۆربەيان لەسەر ئەو ٲىككەوتوون

كە (۸۵) ئايەتن، چەند جارى دىكەش باسما نكردو، بەلەم ھەر بۇ جەخت كىردنەو، دەئىن: تاكو كەسەك كە ئەم قەسەيە گوى لىدەبى، يان ئەوئى دەكەوئە بەرچا، كە فلان سوۋرەتە، ھەندىكىان گوتوۋىانە: (۸۵) ئايەتە، ھەندىكىان گوتوۋىانە: (۸۲) ئايەتە، ئىشكالىكى بۇ دروست نەبى، كەواتە: ئەوانەي دەئىن: (۸۲) يە، ماناي وابە سى ئايەت، يان سى رستەيان لەم سوۋرەتەدا بە قورئان دانەناون!! تاكو وانەزانى بۇيە دووبارە دەكەينەو كە: مەبەست لە ژمارەي ئايەتەكان كە كەمىي و زۇرپان بۇ كر دوون، دەگەر تەنەو بۇ درىزىي و كورتىي رستەكان، جارى وا ھەيە ھەندىكىان رستەيەكان كىردو بە دوو ئايەت و، ھەندىكىان كىردوۋىانە بە ئايەتەك، ئىجا لىرەو ھەماردەكانى ئايەتەكانى قورئان جىاۋازىيان تىكەوتو.

پىنچەم: نىۋەرۇكى:

نىۋەرۇكى ئەم سوۋرەتە ھەمان نىۋەرۇكى سوۋرەتە مەككەيەكانە، بەلەم بە پەلەي يەكەم لەم سوۋرەتەدا باس خا بە يەكگرتن (توحىد اللە) و، باس رۇزى دوابى كراو، چەند ئامازە يەكەش بەلەم بە كورتىي بە پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) وَالسَّلَام، ۋەجىي خاۋى بەرزى مەزن كە بۇ پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ناردو، كراو.

شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:

تايەتمەندىيە يەكەم: ئەم سوۋرەتە يەكەمىنى (ھوامىم) ۋاتە: يەكەمىن سوۋرەتە لە ھەوت سوۋرەتەكان كە بە (ھم) دەست پىدەكەن.

تايەتمەندىيە دوۋەم: تەنبا لەم سوۋرەتەدا باس ئەو كراو كە ھەلكران عەرشى خاۋ ئەوانەي بە دەورى عەرشەو، داۋاي لىيوردن بۇ بىرۋاداران دەكەن، ئەمە لە ئايەتەكانى: (۷ و ۸ و ۹) دا ھاتو.

تایبەتەندیی سێبەم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ئەوە کراوە لەسەر زمانی کافران کە کوتووینانە: خواپە! تێمەت دوو چاران مراندوو، دوو چارانیشت ژبانت پێداوین: ﴿قَالُوا رَبَّنَا آتِنَا اثْنَيْنِ وَلِحَيَّتِنَا اثْنَتَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾ (۱۱) عَافِر، لە هەموو قورئاندا ئەم تەعبیرە تەنیا لێردەدا هاتووە.

تایبەتەندیی چوارەم: تەنیا لەم سوورەتەدا خوا خۆی بە (رَفِيعُ الدَّرَجَات) واتە: پلەکانی بەرز، وەسف کردووە، لە ئایەتی ژمارە (۱۵)دا.

تایبەتەندیی پێنجەم: بەرگریکردنی پیاویکی بریوادار لە دارو دەستە یەرەو، لە مووسا (عَلَيْهِ السَّلَام) لە هەموو قورئاندا تەنیا لێردەدا هاتووە، یەک لەسەر چواری ئەم سوورەتە ی بۆ تەرخانکراوە، کە نۆژدە (۱۹) ئایەتن: ئایەتەکانی: (۲۸ - ۴۶).

تایبەتەندیی شەشەم: تەنیا لەم سوورەتەدا ئەم تەعبیرە هاتووە: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِّنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۷) عَافِر، واتە: دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی گەورەترە لە دروستکردنی خەڵک واتە: قورسترو گەورەترو مەزنتەر، بە پێودانگی مرقەهەکان، ئەگەرنا بۆ خوا قورس و ئاسان نیەو هەمووی وەک یەکە.

تایبەتەندیی حەوتەم: تەنیا لەم سوورەتەدا باسی لە خۆبایی بوونی هەندێک لە گەلانی پێشوو کراوە، بە زانیارییەکیان و گوێ ئەدانیان بە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەو وەحیی و پەيامە ی لە خواوە بۆیان هاتووە، بوغرابوون بەو تۆزە زانیارییە ی لە لایەن بوو.

تایبەتەندیی هەشتەم: چەند وشە یەک لەم سوورەتەدا هاتوون، تایبەتن بەم سوورەتەو:

- ۱- وشەى: (ذی الطول) که له ئایەتی ژمارە (۳) دا ھاتوھ واتە: خواھەنی بەخششی فراوان.
- ۲- وشەى: (یوم التلاق) واتە: پۆژی دیدار، یان پۆژی پێککەشتن، له ئایەتی ژمارە (۱۵) دا ھاتوھ.
- ۳- وشەى: (یوم الآزفة) واتە: ئەو پۆژەى که نزیکە، له ئایەتی ژمارە (۱۸) دا ھاتوھ.
- ۴- وشەى: (خَالَتَهُ الْأَعْيُنُ) واتە: ناپاکیی چاودەکان یان: چاودە ناپاکەکان، له ئایەتی ژمارە (۱۹) دا ھاتوھ.
- ۵- وشەى: (ذرونی) لێمگە پێن، وازم لێبێن، ئەویش قسەى فیرعەونە: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ...﴾ غافر، واتە: فیرعەونیش گوئی: لێمگە پێن، دەستم مەگرن، با مووسا بکوژم و، با ئەویش له پەرودەردگاری بپارێتەوھ.
- ۶- وشەى: (یوم التناد) واتە: پۆژی یەکدی بانگکردن، که له ئایەتی ژمارە (۳۲) دا ھاتوھ.
- ۷- تەعبیری: (وافوظ امری إلى الله) کاری خۆم بە خوا دەسپێرم، له ئایەتی ژمارە (۴۴) دا ھاتوھ.
- ۸- وشەى: (ممرحون) واتە: شانازی دەکەن، یان بە فیزو کەشخە بە پێدا دەپۆن، (مرح) یش ئەنجامی (فرح) ه، واتە: زۆر دڵخۆش بوون و شادمان بوون، وا له مەرووف دەکات که بە فیزو کەشخە بە پێدا بپروات، که له ئایەتی ژمارە (۷۵) دا ھاتوھ.

ههوتهم: دابه‌شکردنی بۆ چه‌ند ده‌رسیك:

نهم سووهره‌ته‌مان دابه‌ش كردوه بۆ شه‌ش ده‌رس، به‌م شيوه‌يه‌ی خوارى:

سه‌رده‌تا ده‌تئين:

پيشتريش گوتوو مانه: هه‌ميشه دابه‌شکردنی ئايه‌ته‌كانى سووهره‌ته‌كان، هه‌ر سووهره‌تيك بۆ چه‌ند ده‌رسیك، به‌ ئيجتیهادو بۆچوونی خۆمه، زۆر سه‌رنجی

ئايەتەكان دەدەم، كام كۆمەلە ئايەت يىكەمۇ پەيۋەستى؟ چۈنكى ناگونجى سوۋرەتتىكى درىژ ھەموۋى بەيەكەۋە تەفسىر بگەين، من وام پى باشە ئايەتەكان كۆمەل كۆمەل بگەين، ھەر لە سەرەتاي ئەم تەفسىرە موبارەكەۋە وامان ھىناۋە، ئنجا بە بۆچوۋنى خۆم، ئەم سوۋرەتە موبارەكەم دابەش كىردە بۆ شەش كۆمەلە ئايەت، كە زياتر يىكەۋە پەيۋەستى واتە: كىردۈمە بە شەش دەرس:

دەرسى يەكەم: نۆ (۹) ئايەتى سەرەتا دەگرىتە خۆى، ئايەتەكانى: (۱ - ۹)، كە ۋەك يىشەكىي وان بۆ كۆى سوۋرەتى (غافىر)، ئەو نۆ ئايەتە موبارەكە ھەرسىك تەۋەرى ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىيان گىرتۈنە خۇيان واتە: باسى خوا بەيەككىرتن و، پۆزى دۋابى و، يىغەمبەرايەتىي و، ۋەحىي و پەيامىك، كە خوا بۆ يىغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردە.

دەرسى دوۋەم: ئايەتەكانى: (۱۰ - ۲۰) دەگرىتەۋە، واتە: يازدە (۱۱) ئايەتە، كە لەو يازدە ئايەتەدا خوا باسى سەرەنجامى شوۋمى كافران و تاۋانباران دەكات و، كۆمەلىك پاستىي دىكەى گەۋرە ۋە زىنىشى ئىۋاخىن كىردۈۋن، لە بارەى ناساندنى خوا، سىفەت و كىردەۋە بەرزو ناۋازەكانى بە تايەت.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۲۱ - ۴۶) واتە (۲۶) ئايەت دەگرىتە خۆى، كە درىژترىن دەرسە لە تەفسىرى ئەم سوۋرەتەدا و، سەرەتا لە دوو ئايەتى: (۲۱) و (۲۲) دا نامازەيەك بە مىژۋوى گەلان كراۋە، ئەۋانەى يىغەمبەرانى خۋايان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە درۆ داناۋە دژابەتتىيان كىردۈۋن و بىروايان پى نەھىتاۋن، كە چۆن خوا سزاي داۋن و، سەرەنجامىكى شوۋمىيان ھەبۋە، دۋابى (۲۴) ئايەتەكەى دىكە، ھەموۋى بەسەرھاقى موۋساىە، لە بەرانبەرىدا فىرەن و قاپوۋن و ھامان، ئەۋە بە گىشتىي و بە تايەت باسى بەرگىيىكىردنى پىۋاۋىكى بىۋادار لە دارو دەستەكەى فىرەن، كە ئىمانەكەى خۆى شاردۆتەۋە، لە موۋسا (عَلَيْهِ السَّلَام) كە يەك لەسەر چۋارى ئەم سوۋرەتە زياتر دەگرىتە خۆى.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۴۷ - ۶۰) دەگرێتە خۆی، واتە: چوارده (۱۴). ئایەت، کە تێیان دا باسی قیامەت و، خۆناسیی و، چەند راستییەکی گەورە و، چەند رێنماییەکی بۆ پێغەمبەری خاتەم (محمد ﷺ)، کراوە.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (۶۱ - ۷۶) دەگرێتە خۆی، واتە: شانزده (۱۶). ئایەتە، کە باسی خۆناسیی و، خوا بەیە کگرتن و، پاشان قیامەت و، پڕۆژی دوابی و، سەرەنجامی شوومی پێروایان و، ئەو سزاسەختی خوا، کە پێوهی گرفتار دەبن.

دەرسی شەشەم: ئایەتەکانی: (۷۷ - ۸۵) دەگرێتە خۆی، واتە: نۆ (۹) ئیەتی کۆتایی ئەم سوورەتە، لەو نۆ ئایەتەدا خوا فەرمان بە پێغەمبەر دەکات ﷺ بۆ جاری دووهم لەم سوورەتەدا، کە خۆراگرو پشوو درێژ بێ، پاشان ئاماژەیەکی دەکات بە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە بە سەرھاتی هەندیکیان بۆ پێغەمبەر ﷺ گێراوەتەو، بەلام هی هەندیکیان نەگێراوەتەو، پاشان باسی مێژووی پابردوو، ئنجا باسی سەرەنجامی شوومی پێروایان کراوە.

❖ **دهرسي يه كه م** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نو (۹) نایه‌ی سهره‌تای (غافر) ده‌گریته خو‌ی، نایه‌ته‌کانی: (۱ - ۹)، له‌و نو نایه‌ته‌دا خوا با‌سی کۆمه‌لێک باب‌ه‌ق کردوه، به‌لام هه‌موو نه‌و باب‌ه‌تانه له سوورگه‌ی: ناساندنی خواو، به‌یه‌ککرتنی خواو، به‌ندایه‌تی بی‌کران و په‌رسترا‌نیداو، سهره‌نجامی شوومی بی‌پروایان، نه‌وانه‌ی که ملیان نه‌داوه بی‌یه‌ککرتنی خواو، ته‌نیا خوا په‌رستی، نه‌و سهره‌نجامه شوومه له دنیاو دوا‌رۆژداو، سهره‌نجامی پر خێرو خوشیی بر‌واداران له پۆ‌ژی دوا‌ییداو، پارانه‌وه‌ی فریشته‌کانی هه‌لگری عه‌رشی خوا بۆیاندا، ده‌خولینه‌وه.

نه‌وانه نه‌و باب‌ه‌تانه‌ن، که له‌م نو (۹) نایه‌ته موباره‌که‌دا، خراونه پوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿۳﴾ مَا يُجَدَّلُ فِي عِندَ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْأَلْبَدِ ﴿۴﴾ كَذَّبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَالْأَخْرَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۵﴾ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿۶﴾ الَّذِينَ يَجْمَلُونَ الْعَرَضَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۷﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ

أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَفَهُمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

مانای دەقاول دەقی ئایەتەکان

إیه ناوی خوای به بهزەیی بهخشنده. حامیم ﴿١﴾ دابهزانندی ئەم کتیبە لە لایەن خوای زالی زاناوێهە ﴿٢﴾ لیبوردە ی گوناھو وەرگری تۆبە، تۆلە توند، خواوەن بهخشش، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، گەرانهووە ئەنیا بۆ لای وێهە ﴿٣﴾ ئەنیا ئەوانە ی بێپروان مشتومڕ لە دژی ئایەتەکانی خوا دەکەن، ئنجبا با هاتن و چوون (و خو بەدان) ی ئەوانە ی بێپروان لە ولاتان دا، فریوت نەدات (پێت وابن هەمەکارەو هەموو شت لە دەست هاتوون!) ﴿٤﴾ لە پێش واندا گەلی نووح و کۆمەلە (بێپروایە) کانی دوا ی وان (پەيامی خوايان) به درۆ داناو، هەر کۆمەلێک ویستی پیغەمبەرە کە ی بگری و، مشتومڕی به ناهەقیشیان کرد تاکو هەقی پتی لابەرن (پووچەڵ بیخەنە بەرچاو)، منیش گرەمن، ئایا تۆلە کەم چۆن بوو! ﴿٥﴾ هەر بەو شیوەیەش وشە (بەریارە) کانی پەروەردگارت لەسەر ئەوانە چەسپان کە بێپروابوون، کە ئەوانە هاوێلی ئاگرن ﴿٦﴾ ئەو (فریشت) انە ی عەرشیان هەلگرتووەو، ئەوانە ی به دەوریشیەوێدن، به ستایشکردنەو پەروەردگاریان به پاک دەگرن و، بەروای پێدێنن و، داوای لیبوردنیش بۆ ئەوانە دەکەن کە بپروایان هێناوێهە (دەلێن): پەروەردگاران! بهزەیی و زانیاریست هەموو شتیکی گرتۆتەو، دەجا لەوانە ببوورە کە بپروایان هێناوێهە شوێن رێبازە کە ت کەوتوون و، لە نازاری کلبە (ی ئاگر) بیانپاریژە ﴿٧﴾ (هەرۆهە) پەروەردگاران! بیانخە ئەو بههەشتە هەمیشەبیانەوێهە کە گفت پێداون، هەرۆهە ها هەموو ئەوانە ی شایستەن لە باب و دایکیان و هاوسەرانیان و وەچەکانیان، لەگەڵیان بیانخە بههەشتەو، به دلتیایی هەر تۆی زالی کارزان ﴿٨﴾ (پەروەردگاران!)

لە (سزا) خراپەكانىش بيانپارتىدە، ھەر كەس شىش لەو پۈژدەدا لە (سزا) خراپەكانى
 بپارتىزى، بە دۇنيائى بەزەيىت پىيدا ھاتو، نا ئەو ھەش بىردنەو ھەش سەرفرازى
 مەزىنە ﴿۹﴾.

شىكىردنەو ھەندىك لە وشەكان

(ذِي الطَّوْلِ): (الطَّوْلُ: خُصَّ بِهِ الْفُضْلُ وَالْمَنْ)، وشەى (طَوْلُ): تايبە تىكرارو ھە
 بەخشش و چاكەى خواو، كە لە گەل بەندەكانىدا دەيكات، كەواتە: (ذِي الطَّوْلِ)
 واتە: (صَاحِبُ الْفُضْلِ) خاوەن بەخشش و چاكەى فراوان.

(وَهَمَّتْ): (الْهَمُّ: مَا هَمَمْتَ بِهِ فِي نَفْسِكَ، أَهْمَنِي كَذَا: حَمَلَنِي عَلَى أَنْ أَهَمَّ
 بِهِ،) برىتتە لەو ھەى لە دلى خۆتدا برىارى دەدەى، دەگوترى: (أَهْمَنِي كَذَا)
 واتە: ئەو شتە وای لىكردم گرنكى پىدەم و ھەمى لى بخۆم، كەواتە: ﴿وَهَمَّتْ
 كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ﴾، ھەر كۆمەلەىك لە كۆمەلە كافىرەكان، بە دلى داھات و
 وىستى كە پىغەمبەرەكەى خۆى بگرتى، بۆ سزادان، ياخود بۆ كوشتن.

(لِيُدْحِضُوا): بۆ ئەو ھەى ھەقى پى لىدەن، يان ھەقى پى پوچەل بەخەنە
 بەرچاو، وشەى (دَاحِضَةٌ: أَي: بَاطِلَةٌ، زَائِلَةٌ) كە دەفەرموى: ﴿جُحَّتْهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ ﴿۱۰﴾ الشورى، واتە: بەلكە كەيان
 پوچەلە لە لایەن پەرۋەردگارىيان، (وَأَضْلَهُ مِنْ دَخَسِ الرُّجُلِ) وشەى (إِدْحَاضُ):
 لە بنچىنەدا لە (دَخَسَتِ الْقَدَمُ) ھە واتە: پىتەكە خلىسكا، (دَخَسَ الرُّجُلُ) لاق
 كە بخلىسكى، وای پىدەگوترى، تنجا (إِدْحَاضُ) واتە: خلىسكاندن و لىبردن و،
 پوچەل كەردنى ئەو شتەى دەوېستى، پوچەل بگرتى.

(الْعَرْشُ): تەخت، بارەگا، واتە: شوئى ھوكمرانىى، (الْعَرْشُ فِي الْأَصْلِ: شَيْءٌ
 مُسَقَّفٌ، وَمِنْهُ قِيلَ: عَرْشُ الْكَرَمِ، وَعَرْشَتُهُ، إِذَا جَعَلْتَ لَهُ كَهَيْئَةِ السَّقْفِ)، (عَرْشُ):

له بنچینه دا شتی که سه قف و سه ربانیکی هه بن، که به (عُرُوش) کۆده کرتیه وه، ده گوتری: (عَرِشْتُ الْكَرْمَ وَعَرِشْتُهُ) واته: که پرم بو میوه که کرد، نه گهر که پر یکی بو بکه ی وه که سه قفیک میوه که به سه ریدا بلاو بیتیه وه، وشه ی (عَرِش) یش بو خوای به رز به کارهاتوه، (عَرِشُ الرَّحْمَنِ) وه که دوایی باسیده که بن، که مه به ست پیی کورسی و ته خته، دیاره به پیی عه قلی ئیمه ته وانه ی حکومرانیان کردوه، عه رش ئه و شوئنه به که له سه ری دانیشتون، که دیاره کورسی به س شوئنی تاکیکه، به لام عه رش که حوکمرانان له سه ری دانیشتون، هه م به رزتر بووه له کورسی و پیچکه ی هه بوون، پایه ی هه بوون، هه م فراوان تریش بووه له کورسی ئه وه به نسبت ئه وه وه که بو ئیمه زانراوه، به لام که بو خوای پهروه ردگار به کارده هیئری، زۆربه ی زانیان ده ئین: عه رش مه خلوقیکه ده وری هه موو که ردوونی داوه و گهره ترین دروستکاروی خوای بی وئنه یه.

به لام هه ندیک گوتوو یانه: (عرش) په مزی حوکمرانیی و ده سه لاتی خواجه که نه و مانایه به له بهر جاو گرتنی کۆی ئایه ته کان، بیهیژه و دوایش باسی ده که بن.

(عَدَنَ): (الْعَدْنُ: الْإِسْتِفْرَازُ وَالْثُبَاتُ)، (عَدَنَ) به مانای نیشته جییوون و چه سه پان دی، ده گوتری: (عَدَنَ بِالْمَكَانِ: اسْتَقَرَّ) له شوئنه که چه سپا، فه راری گرت.

(الْأَسْبَاتِ): (كۆی) (السَّيْئَةُ) به، (السَّوْءُ كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ مِنَ الْأُمُورِ الدُّنْيَوِيَّةِ وَالْآخِرَوِيَّةِ، وَمِنْ الْأَحْوَالِ النَّفْسِيَّةِ وَالْبَدَنِيَّةِ وَالْعَارِجِيَّةِ، وَالسَّيْئَةُ: الْفِعْلَةُ الْقَبِيحَةُ)، (سوء): هه ر شتی که مه ووف خه فه تبار بکات له کاروباری دنیایی، یان دواړوژی و، له حالته ده روونی به کان و حالته جهسته یه به کان و حالته ده ره کی به کان، (سینه) ش بریتیه له کرده وه یه کی ناقولا، به لام به پیی سیاق ده بی سه رنجی چه مک و واتای نه و وشه یه بدری، که ده فه رموی: ﴿وَمَنْ تَوَّيَّ الْأَسْبَاتِ﴾، واته: هه ر که سیک تو بیپاریزی له خراپه کان واته: له سزا خراپه کان، یاخود له سزای خراپه کان.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وہک پۛشتەر باسکرد: ئەم نۆ (۹) ئایەتە وہک پۛشەکیی و دەستپۛک وان، بۆ کوۆ بابەتەکانی کە لەم (۸۵) ئایەتەیی ئەم سوورەتەدا هاتوون، سەرەتا خوا ۛاۛقۛن دەفەرموۆ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده.

واتە:

دەستپۛکردنم بە ناوی خوايە، کە ئەوەش مەبەستی ئەوەیە:

۱- ئەم کارە تەنھا بۆ خوا دەکەم.

۲- بە پۛتی شەری خوا دەیکەم.

۳- بە توانا و بارمەتییی خوای پەرورەدگار دەیکەم، نەک بە شان و شوکەت و توانای خۆم.

۴- بۆ هێنانەدی پەرەزەندیی خوا ئەنجامی دەدەم.

بۛگومان ئەم سوورەتە، یەکیکە لەو حەوت سوورەتانەیی هەموویان بە (خوامیم) یان (أل حم) ناسراون، ئەم سوورەتەش یەکەمین سوورەتە لە (خوامیم) لە حامیمەکان.

﴿حَم﴾، ئەمانە دوو پۛتی، بەلام لەبەر ئەوەی تێمە لە سەرەتای سوورەتی (یونس)دا، باسکیی دوورو درێژمان لە باردی ئەو پۛتە پچر پچرەنەووە کردووە، هەرەها لە سەرەتای هەندێ لە سوورەتانی دیکەش، هەندێ شتی دیکەیی وردو تابیەتمان باسکردووە، بۆیە لێرە ناگەرێنەووە سەری، تەنیا ئەوەندە دەلێین: پۛتە پچر پچرەکان (الحروف المقطعة) لە پۛش بیست و نۆ (۲۹) سوورەتی قورئاندا

هاتوون، واپتدەچی له هاتنیان ئەووە مەبەست بێ: خەڵکێنە! ئەو قورپانە ی
 لەبەر دەستانە! سووپەت و نایەتەکانی هەر لەو پیتانە پیکهاتوون، کە ئیوە
 پیتان دەنووسن، ئەو پیت و دەنگانە ی ئیوە قسەیان پتدەکن، کە لەبەر
 دەستی ئیوەشدا هەن، ئنجا کە نەتانتوانی نەک قورپانێکی وەک ئەم قورپانە و
 وێنە ی ئەم قورپانە، بە لکو نەتانتوانی وێنە ی دە (۱۰) سووپەتیشی بێنن، بە لکو
 نەتانتوانی وێنە ی سووپەتیکیشی بێنن، لە حالیکدا ئەو پیت و دەنگانە ی قورپانیان
 لپیکهاتووە، لەبەر دەستی ئیوەشدا وەک کەرەستە ی خاوە، کەواتە: بزانی: ئەو
 زاتە ی لەو کەرەستە خواوە ی لەبەر دەستی ئیوەشدا هەیه، ئەم قورپانە ی
 پیکهتاو، ئەووە خوا ی بەرزە، هەر وەک چۆن ماددە لەبەر دەستی ئیوەشدا
 هەیه، بەلام خوا ژياندارانی لێ دروست دەکات، گوێ و گیای لێ دروست دەکات،
 پەرپەر و بالندە ی لێ دروست دەکات، نازەل و زیندە وەرانی لێ دروست دەکات،
 ئیوەش مەگەر خشت و کەلوپەل بێ ژیان و تەکنۆلۆژیای بێ ژيان لێ دروست
 بکەن! کەواتە: بزانی کە ئەو قورپانە لە لایەن خواوە ﷻ هاتووە.

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ دابەزاندنی کتیب لە لایەن خوا ی
 زالی زاناوہیە، وشە ی (الکتاب) کە (ال) ی ناساندنی لەسەرە، دەگونجی مەبەست
 پی جینی کتیبان بێ واتە: دابەزاندنی کتیبەکان، هەموو کتیبەکان لە لایەن
 خوا ی کارزانەوہیە، دەشگونجی ئەم (ال) ی ناساندنە بۆ (عہد) بێ واتە: دابەزاندنی
 کتیبە کە ئەو کتیبە ی دەزانی و لەبەر دەستان دایە، لە لایەن خوا ی زالی
 زاناوہیە، ئنجا خوا ﷻ خۆی لێرەدا بە چەند سیفەتیک پیناسە دەکات: بەکەمیان
 (اللہ) خوا، لە لایەن خواوہیە ﷻ ئەو خواہش ﷻ (العزیز) واتە: بالادەست و
 زالە، (العلیم) واتە: هەموو شتیک دەزانی.

ئنجا دوا یی خوا بە چەند سیفەتیک دیکەش خۆی پیناسە دەکات، وەک
 سەرچاوە ی قورپان و دابەزێنەری قورپان و دەفەرموێ: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾، لێبوردە
 لە گوناح، ئەووەش سیفەتیک دیکەتی، کە لە گوناھان دەبووری، (الذنب)

یش دیسان (أل)ی ناساندی لەسەرەو لێردا بۆ جینسە، یانی: تیکرای گوناخان دەبووری و دەبەخشی، هەر کەسێک لێیان بکەرێتەوە، دەستبەرداریان بێ و تۆبەیان لێبکات، ﴿وَقَابِلَ التَّوْبِ﴾، هەرودەها وەرگری گەرانبەوێت، کەسێک بکەرێتەوە بۆ لای خوا، خوا گەرانبەو، پۆزەشەکی لێوەردەگری، ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾، تۆلە توندە، کەسێک شایستە ی سزادان بێ، خوا سزای دەدات، سزای خواش زۆر سەختە، ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾، هەرودەها خوا خواوەن بەخشی فراوانە.

ئەجا سێفەتێکی دیکە: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە واتە: هیچ پەرستراویک نیە کە شایستە ی پەرستان بێ، ئەگەرنا پەرستراوی ساختەو پووچ زۆرن، بەلام پەرستراویک کە شایستە ی پەرستان بێ و، ئەو پەرستشە ی بۆی ئەجام دەدری، جیتی خۆی بگری، ئەنیا بەکێکە کە خواپە، ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، سەرەجام و گەرانبەوێت ئەنیا بۆ لای ئەو.

کەواتە: کۆی ئەو سێفەتە کە لێردا خوا ﴿وَكَذَلِكَ﴾ وەک دابەزێنەری ئەم کتێبە، خوێیان پێ پێناسە دەکات نۆن: (ألله، العزيز، العليم، غافر الذنب، قابل التوب، شديد العقاب، ذي الطول، لا إله إلا هو، إليه المصير) بە نۆ سێفەت خوا ﴿كَذَلِكَ﴾ خۆی پێناسە دەکات.

﴿مَا يُجَدِّدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، لە دژی نایەتەکانی خوا هیچ کەس شەپە قسەو مشتومڕ ناکات، مەگەر ئەوانە ی بێپروان، ئەوان لە دژی نایەتەکانی خوا دەمەدمەو، شەپە قسەو، مشتومڕ دەکەن، ﴿فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلِبُهُمْ فِي الْإِلْدَارِ﴾، ئەجا با هاتن و چوونی ئەوان، پۆشتیان و گەران و سوورانیان لە ولاتاندا، تۆ فریو ئەدات، واتە: ئەو موخەممەد! ﷺ یاخود: هەر کەسێک کە قورئان دەخوێنێ! بە هاتن و چوون و خو بەدان و خوێنانی بێپروایان لە ولاتاندا، کە دێن و دەچن، فریو مەخۆ، مەلمەخەلەتێ، وا بزانی مەموو شتێکیان لە دەست دێ و، هەرچی بیانەوێ پێیان دەکری! وەک تێستا^(۱) زلهێناتی پۆزەلەت و پۆزناو،

خۇيان بادەدەن و خۇيان رادەنتىن، نەخىر زۆر شتىان دەۋى، بۇيان ناكىرى و زۆر شتىان ناۋى، بەسەريان دى، ۋەك (يەككىتى سۆڧىهەق) پىشۋومان بىنى، ھەلۋەشا، ھەرۋەھا ھەموو ئەو دەۋلەت و ئىمپراتۋرانەى كە لە مېژوۋى بەشەردا بوو ون، ۋەك ئەو ھەموو ھوكمرانە خۆسەپتىن و خۇبادەرو بە فىزو كەشخە جوولۋانەى كە بوو ون، بە درېزايى مېژوو، ھەموويان چوونە بن خاك، خۋاى پەرۋەردگار ھەر كەسە لە كاتى خۇيدلو، ھەر ۋلاتە لە كاتى ديارىيكرالوى خۇيدا، لە بەينى بردوون.

﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، لە پىش واندا واتە: لە پىش بىپروايەكانى رۇزگارى تۇدا، ئەى موھەمەد! ﷺ گەلى نووحىش بىپروابوون، ھەرۋەھا كۆمەلەكانى كە لە دواشيان بوون، بىپروابوون، (أحزاب) كۆى (حزب)ە، (حزب) كۆمەلە خەلىكىن كە لە شتىكدا ۋەك يەك بن، لە پروۋى نەتەۋەيىھە، لە پروۋى كارو پىشەيەكەۋە، لە پروۋى دىنىكەۋە، لە پروۋى عادەتتەكەۋە، لە پروۋى خوتىن و گۆشتتەكەۋە و لەسەر شتىك كۆ بىنەۋە، پىيان دەگوتىرى: (حزب)، ئىجا خوا دەفەرمىۋى: ھەم گەلى نووح، ھەم ئەو كۆمەلانەى كە لە دوايان بوون، بە درۋيان دانان، چىيان بە درۋ دانان؟ پەيامەكانى خواۋ پىغەمبەرانى خوايان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە درۋ دانان، بەلكو ھەر بەۋەندەش ئىكىتفايان نەكرد، كە پەيامەكانى خواۋ پىغەمبەرانىيان بە درۋ دانان، ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾، ھەر كامىك لەو كۆمەلانە، ويستى پىغەمبەرەكەى بگىرى، واتە: ويستيان پىغەمبەرەكەيان بگرن بۆ كوشتن، بۆ سزادان و لە كۆل خۆ كەردنەۋە، ﴿وَجَادَلُوا بِآلِطِيلٍ﴾، بە ناھەقىش شەرەقسەيان كەرد، دىمەدەى ناھەق و ناراستيان كەرد، وتوويزيان كەرد بە ناھەق، ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾، بۆ ئەۋەى ھەقى پى لاپەرەن، ھەقى پى بخلىسكىتىن و دوورى بىخەنەۋە، پووچەل بىخەنە بەرچاۋ، نەۋان بەۋ شىۋەيان كەرد، ﴿فَأَخَذَتْهُمْ﴾، منىش كىرەن، ﴿فَكَفِكَ كَانْ عِقَابٍ﴾، (كىف) لە ئەسل دا ياتى: چۆن و بۆ پرسىاركەردنە، بەلام لىرەدا

مەبەست پىتى سەرسوپماندە (الإِسْتِفْهَامُ لِلتَّعْجِيبِ) پىرسىياردىن بۆ سەرسوپماندە، سزاو تۆلەكەم چۆن بوو! ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾. وشەى (عقاب) بە ژىر (كسرة) ھاتو، بەلام نەصلى خۆى (عقابي) يەو، لەبەر لەسەر زمان سووك بوون (ي) لاچوودو، كەسرە لە شوئى دانىشتو، سزادانەكەى من بۆ ئەوان چۆن بوو! واتە: چىتى ئەو بوو كە خەلك زۆرى تىراپىتىن و پەندى لىوەر بگىرى.

﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾. واتە: ھەر بەو شىوہەش كە گەل نووح و، ئەو حىزب و پىرانیەى كافىرەكانى سزادا، ھەر بەو شىوہە فەرمایشى پەرورەدگارت، پىرارى پەرورەدگارت كە لە فەرمایشىدا بەرجەستە بوو، چەسپا لەسەر ئەوانەى كە پىرپوان، كە برىتى بوو لە چى؟ ﴿أَتَنْهَمُ أَصْحَابُ النَّارِ﴾. كە ئەوانە ھاوہلى ئاگرى دۆرەخەن: واتە: وا دەچنە ئىو ئاگرەو كە دەبنە ھاوہلى و لىتى جىيا نابنەو.

ئىنجا خوا ﷻ دواى ئەو راستىيانەى خستىنە پوو، باسى بابەتتىكى دىكە دەكات، كە برىتىە لە ھەلۆتستى ئەو فرىشتە پاك و بۆ خوا صولھاوانەى، عەرشى خوايان ھەلگرتو، ھەرورەھا ئەوانەش كە بە دەورى عەرشەو، كە خوا ﷻ لە سوورەتى (النساء) دا باسى (الملائكة المقربون) (فرىشتە زۆر نىزىك خراوہكان) دەكات و، وا دىيارە ئەو فرىشتانەن كە خوا ھەلگرتى عەرشى پىن سباردوون، ئەوانەش كە بە دەورى عەرشەو، كە بەس خوا ژمارەيان دەزانى، ئەوہندە ھەيە بۆ پۆزى قىامەت خوا دەفەرموى: ﴿وَأَمَّا لَكَ عَلَىٰ أَرْجَائِكُمْ وَيَحْمِلُ عَرَشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمْبَةٌ﴾ (۷) (العاقبة، واتە: لەو پۆزەدا عەرشى پەرورەدگارت (تەختى پەرورەدگارت) ھەشت ھەلى دەگرن، ئىنجا ئايا ھەشت كۆمەلە فرىشتەن، يان ھەشت فرىشتەن؟ ھەرورەھا ئايا ئىستا چەند ھەلىانگرتو، چەند فرىشتە بە دەورى عەرشى خواو، بەس خوا دەيزانى، گىرنگ ئەوہە خوا دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ﴾. ئەوانەى عەرشان ھەلگرتو، ئەوانەش كە بە دەورى عەرشەو، ماناى واہ: ئەو فرىشتانە، زۆر لە خواوہ نىزىكن و، زۆر

له لای خوا موخته بهرن، زیاتر فریشته ناسایه کان، نجا تایا نهوانه چی دهکن؟ ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، به ستایشکردنهو به پوره دگاریان به پاکي دهگرن، ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، ههروهها پرواشی پندینن، نجا وهک تویرهروانی قورنان دهلین: شتیکی زانراوه که فریشته کان خوا به پاک دهگرن و ستایشی دهکن، له پیش نهوهدا شتیکی زانراوه، که پروا به خوا دینن، به لام بوچی لییره خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ باسی نیمانی فریشته کان دهکات؟! واته: نهی مروقه کان! تیوه بزائن که به هوئی نیمان هینانه وهو، به هوئی به پاکگرتن و ستایشکردنهو به خوا ﴿يَتَّبِعُونَ﴾، تیوهش دهچنه ریزی نهو فریشتانهوی عه پشی خوابان هه لگرتوهو، دهوری عه پشی خوابان گرتوهو به دهوریه وهن! ههروهها هه لگرنای عه پشی خواو دهوره ده رانی عه پشی خوا له فریشته کان، وپرای به پاکگرتن و ستایشکردن و پرواهتینان به خوا، ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، داوای لیبوردنیش بو نهوانه دهکن که پروایان هیناوه، واته: پروایان هیناوه به هه موو نهو شتانهی پیویسته پروایان پییهتری، داوای لیبوردنیان بو دهکن، نجا تایا داوای لیبورده که چونه؟

دهلین: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾، پوره دگاریان! به زهی توو، زانیاری تو، هه موو شتیکی گرتوته وه، واته: تو به زهیه که ت گشتگیره بو هه موو شتیک و، هه موو شتیکش ده زانی، به لی زانیاری و به زهی خوا هه موو شتیکیان گرتوته وه، چونکه هه ر شتیک که پهیدا بووهو هه یه و، به پروه ده چن، دیاره به هوئی زانیاری و به زهی خواوه به پروه ده چن، ﴿فَاعْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾، دهجا لهوانه بیووره، که گهراونه وهو، شوین رینازه که ت که وتوون، ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، ههروهها چه پاله یان بدهو، بیانپاریره له نازاری کلپه، کلپه ی ناگری دوزهخ.

نجا نهو فریشتانهی هه لگرنای عه پشی خواو، دهوره ده رانی عه پشی خوا، هه ر بهرده وام دهبن له سه ر پارانهو یان بو پرواداران و دهلین: ﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾، پوره دگاریان! ههروهها بیانغه تیو باغه هه میسه یه کانی

كە بەلئىنت پىدلون، گفت پىدلون، ﴿وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾، ھەرودھا ئەوانەى كە شايستەن و چاكن لە باب و باپىرانيان واتە: بابيان و دايكيان، باپىريان و نەنكيان و بەو شىۋەيە، ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ﴾، ھەرودھا ھاوسەرانىان، ﴿وَذُرِّيَّتِهِمْ﴾، ديسان ۋە چەكانيان، لە كوران و كچان و نەۋەكانيان، ھەر كەسيك كە شايستەيە، لەگەليان بيخە ئەو بەھەشتە ھەميشەيانەۋە، كە بەلئىنت پىدلون، ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، بە دنيایى ھەر تۆي زالى كارزان.

﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾، لە خراپەكانيش بيانپارێزە، كە بە تەنكىد سزای خوا ئەو خراپە لە پۆزى دوايدا بۆ بىپروايان و تاوانباران، ياخود: ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾، واتە: ﴿وَقِهِمُ عِقَابَ السَّيِّئَاتِ﴾ بيانپارێزە لە سزای ئەو خراپانەى كرديويانن، واتە: بە ھۆى خراپەكانيانەۋە كە لە دنيايدا كرديويانن، سزايان مەدە، لە سزای ئەو خراپانە بيانپارێزەۋە چەپالەيان بدە، ياخود: لەو حالە خراپانەى كە لە پۆزى دوايدا ھەن و بۆ تاوانباران خراپن، لەو حالە خراپانە بيانپارێزەۋە چەپالەيان بدە، ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾، ھەر كەسيكيش تۆ لەو پۆزەدا چەپالەى بدەى لە خراپەكان، واتە: لە سزا خراپەكان، ياخود: لەو مەبنەتيى و خراپانەى كە ھەن، يان: لە سزای كردهۋە خراپەكان، ﴿فَقَدْ رَحِمْتُمْ﴾، ئەۋە بە دنيایى تۆ بەزەيىت پىدا ھاتۆتەۋەو پەحمەتى تۆ گرتوۋيەتەۋە، ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، تەنيا ئا ئەۋەش بردنەۋەى مەزنەۋ، ئەۋەش سەرفرازى مەزنە، كە ھەر كەسيك لەو پۆزەدا چەپالە بدرى لە سزای خوا، مانای واىە خۆى پەرۋەردگار بەزەيى پىدا ھاتۆتەۋە، چونكە ھەر كەسيك لەو پۆزەدا نەچىتە دۆزەخ كەواتە: چۆتە بەھەشت، تەنيا دوو شوئى ھەن خۆى بەرز، بەلئى ئەعرافيش ھەيە لە نىۋان بەھەشت و دۆزەخ دا، بەلام -- ۋەك زۆربەى زانابان گوتوۋيانەو تيمەش لە تەفسىرى سوۋرەتى (الأعراف)دا بە تەفصيل باسما نكرده -- سەرەنجام ئەھلى ئەعرافيش وا پىدەچى زياتر بەرەو بەھەشت

بچن، که واته: هەر که سیک له پوژی دواییدا له سزای خوا چه پاله بدری و
 پیاریزی و، له مهینه ئیه کانی پوژی دواپی پیاریزی، مانای وایه نه چۆته دۆزهخ،
 که واته: به دنیایی چۆته به ههشت و سهرفرازو به مراد که یشتوو یه.

مەسىلە گىرەنگەكان

مەسىلەي يەكەم:

قورئان دابەزىترانىي خىواي زالى زالى تۆبە وەرگىرى، تۆلە توندى، خاوەن چاكەي فراوانى، پەرستراوى راستەقىنەي، تاكە سەرەنجام بە دەستە:

خو دەفەرموئى: ﴿حَمْدٌ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ۝﴾

شىكرىدەنەوى ئەم ئايەتەنە، لە ھەشت بىرگەدا:

۱- ﴿حَمْدٌ﴾ (حەم)، ئەوانە دوو پىتى، پىتى (ح) لەگەل پىتى (م) كە لە پرووى تەجۈدەو دەبى (ح) يەكە ھەرەك خۆي (حە) بە دوو جوولە (ھەركە) بى، بەلام (م) دەبى شەش (۶) جوولە (ھەركە) درىژ بىرگەتەو: (حە)، (مىسىم)، بىشتر گوئەن: كە لە سەرەتاي بىست و نۆ لە سوورەتەكانى قورئاندا، خوا ﷻ ئەو پىتانەي ھىتاۋن، كە پىتان دەگوئى: پىتە لىكدابراۋەكان، يان پىتە پىچرپىچرەكان، (الحروف المقطعة) واتە: نابى بەسەرەكەو بەخوئىرەتەو، لىرەدا ناگوئى: (ھەم) ھەم، يان بۆ (لەم) ناگوئى: ئەلەم، بەلكو دەبى جيا جيا بەخوئىرەتەو، باشتىن ماناش كە تاكو ئىستا تىمە قەناعەتەن پىتى ھەبى، ئەو: كە خوا ﷻ لە پىتى ئەو پەيامەو، دەپەوئى بە مەروفەكان بلى: ئەو قورئانە كە لەبەر دەستى تىوۋەداپەو، تىوۋە لە بەرانبەرىدا دەستەوسانن، ھەر لەو پىتانە كە لەبەر دەستى خوتاندان، وەك كە رستەپەكى خاۋو قسەيان پىدەكەن، لەو پىت و دەنگانە پىكھاتەو، بەلام خاۋەك لەو پىت و دەنگانەي كە لەبەر دەستى تىوۋەشدا ھەن، ئەو فەرمائىشتەي پىكھىتاۋەو فەرموۋە، كەواتە: بزائىن ئەو زائە خىواي پەرورەدگارە، ئەگەرنا مەروفەكان دەتوانن لاسايى يەكدى بگەنەو، بەلام كەس ناتوانن فەرمائىشتىك كە خوا فەرموۋەت، وەك ئەو قسە بىكات.

۲- ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، دابه زیتانی کتبی که له لایه ن خوی زالی زاناوه یه، وشه ی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ده گونجی: بلین: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، نیهاد (مَبْتَدَأُ) هو، ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، گوزاره (خبر) یه، ده شگونجی به پیچه وانه وه بگوترئ: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، گوزاره (خبر) یه: ﴿هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ثممه دابه زاندنی کتبی که یه له لایه ن خوی زالی زاناوه، وشه ی (الْكِتَابِ) یش مادام (ال) ی ناساندنی له سهره، یان (ال) بۆ تیکرا (جنس) یه، مه به ست هه موو کتبی که، واته: هه رچی کتبی که دابه زیتراوه له ئاسمانه وه، هه مووی له لایه ن خوی زالی زاناوه یه، یاخود (ال) ی (عهد) هو، مه به ست پئی نه وه یه: دابه زاندنی کتبی که، نه و کتبی که مه هه ووده و زاندراره و ناسراوه، له لاتان که فورئانه، له لایه ن خوی زالی زاناوه یه.

که واته: نه م فورئانه سیفه ته کانی خوی ﴿لَا﴾ له خۆیدا دره و شان دوونه وه، نه م فورئانه هه م عه زیزه، وه ک خوا ﴿لَا﴾ خۆی وا وه سفکردوه، هه م کتبی که عه لیمه، هه روه ها کتبی که عه کیمه و کتبی که که ریمه، چونکه سیفه ته کانی خوا له فورئاندا ده دره و شینه وه، ئنجا خوا ﴿لَا﴾ له سهر پیتنا سه کردنی خۆی زیاتر به رده و ام ده بی، تاکو بزائری نه و فورئانه له لایه ن کینه هاتوه؟

۳- ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾، لیبورده ی گوناج، نه مه ته ماع وه به رانه بو بپیروایه کان، بپیروا سه ر پیتچی که ره کان، که نه که ره بکه رینه وه بۆ لای خوا ﴿لَا﴾ له گوناختان ده بووری.

۴- ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾، هه روه ها تۆبه وه رگره، که رانه وه قبوول ده کات و وه رده گری، (التَّوْبُ: مُصَدَّرٌ تَابٌ، أَوْ جَمْعٌ تَوْبَةٍ مِثْلُ دَوْمَةٍ: جَمْعٌ دَوْمٌ، غَزْمَةٌ: جَمْعٌ غَزْمٌ، واته: (غَزْمٌ، غَزْمَةٌ)، (دَوْمٌ، دَوْمَةٌ)، (تَوْبٌ، تَوْبَةٌ)، که واته: ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾، (التَّوْبِ) یان چاوکه، واته: خوا وه رگری که رانه وه یه، یان: (التَّوْبِ) کۆی (توبه) یه، یانی: خوا وه رگری که رانه وه کان، خوا هه ر که سی بۆ لای بکه رپته وه و، که رانه وه که ی لیوه رده گری و قبوولی ده کات.

۵- ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾، تۆله و سزابه که ی تونده، (الشَّدِيدُ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ مُضَافَةٌ إِلَى فَاعِلِهَا)، (شَدِيدٌ): سیفه ق چوئراوه به کرداره وه و، پالدراره ته لای بکه ره که ی، که وشه ی (عقاب) ه، ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾، تۆله تونده.

(۶) - ﴿ذِي الطُّوْلِ﴾، خاودن به خششی فراوانه، یان: خاودن تواناو دهسته لاتی فراوانه.

(ذی) واته: (صاحب)، (الطُّوْل: سَعَةُ الْفَضْلِ، وَسَعَةُ الْمَالِ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْفُذْرَةِ، أَي: ذِي السَّمَنِ)، ﴿ذِي الطُّوْلِ﴾، (طَوَّلَ) هه م به فراوانیی له به خششداو، فراوانیی له مال و سامان داو، فراوانیی له دهسته لاتدا، ده گوتری: لیره دا: ﴿ذِي الطُّوْلِ﴾، زیاتر و پنده چتی یانی: خاودن به خششی فراوانه، یان: خاودن دهسته لاتی فراوانه.

(۷) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بیجگه لهو هیچ په رستراونک نیه.

(۸) - ﴿إِلَهِ الْمَصِيرِ﴾، سهره نجام ته نیا بو لای نهو، نه صلی خوئی ناوایه: (الْمَصِيرُ إِلَيْهِ)، گه رانهو بو لای ویه، به لَم: ﴿إِلَهِ الْمَصِيرِ﴾، نه مه که (الْبَارِ وَالْمَجْرُور) پتیشراون، بو گرنگیی پیدانه واته: گه رانهو ته نیا بو لای نهو.

له باره یی هم نایه ته موباره کانهو (أَبُو نُعَيْم)^(۱)، به سه رها تیک ده گپرتنهو:

عومه ری کوپی خه تتاب (خوا لئی پازیبی) براده ریکی هه بووه خه لکی شام بووه، پیاونکی نازاو جه ربه زه بووه، وه ختیک هه و الکی پیته گات که ملی داوه ته مه یخوری، (مرو فیش که ملی دایه مه یخوری، مانای وایه پووی له گوناوه تاوان کردوه، پشتی له تاعهت و خواپه رستی کردوه)، عومه پ (خوا لئی پازیبی) که نهو کاته خه لیفه ی مسولمانان ده بی، نامه یه کی بو ده تیری ده لی: له به نده ی خواوه عومه ری کوپی خه تتاب بو فلانکه س! به کسه ر هم نایه تانه ی بو دهنووسن: ﴿حَمَّ﴾ (۱) تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۲) غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِ الْمَصِيرِ (۳) ﴿هو، بو ی ده خاته نامه یه که وهو بو ی ده تیری.

عومه ر خوا لئی پازیبی نهو که سه ی که نامه کی پییدا ده تیری ده لی: کاتیک زانیت سه ر خوشیی به ریداووه له سه ر حاله، نهو کاته نامه کی وینده، نه که له

کافی سه‌خوشی دا بی، کابرا (ئهو کابرایه دواپی گئیراویه‌ته‌وه)، گوتوویه‌تی: که نامه‌که‌ی عومه‌رم پیگه‌یشت (خوا لیتی پازی بی) تئینه‌گه‌یستم، هه‌ر ته‌ماشام ده‌کردو لیتی حالیی نه‌ده‌بووم، دواپی چوومه ده‌شتیک هه‌ر ته‌ماشام کردو لیتی وردبوومه‌وهو لیتی وردبوومه‌وه، هه‌تا خوا ﷻ دلمی بۆی پشکواند [چونکه نینسان وه‌ختیک به‌گونا‌هو تاواندا ده‌چته‌خوار، عه‌قل و دلّیشتی باش کار ناکات و په‌رده‌ی گونا‌هان عه‌قل و دلّی داده‌پوشتی، بۆیه گوتوویه‌تی: چوومه ده‌شتیک، ده‌بی له‌خوا پارابیته‌وه: خواجه! لیم حالیکه داخو ئه‌م نایه‌تانه -- زانیویه‌تی نایه‌ته‌کافی خوای په‌روه‌ردگارن -- مه‌به‌ست لییان چیه؟] نه‌وجار تئیان گه‌یستم و وازم له‌شه‌پاب خوری هینا، عومه‌ر (خوا لیتی پازی بی) یش هه‌واله‌که‌ی پتده‌گاته‌وه، دواپی عومه‌ری کوری خه‌تتاب ده‌لی: {هَکَذَا فَاصْغَوْا، إِذَا رَأَيْتُمْ أَحَکْمَ زَلٍّ، فَسَدُّوهُ وَوَقُّوهُ، وَادْعُوا اللَّهَ لَهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِ، وَلَا تَكُونُوا أَعْوَانًا لِلشَّيْطَانِ عَلَيْهِ}.

واته: هه‌ر کاتیک برابه‌ک‌تان بینی خلیسکاوه، ئاوا بکه‌ن، راستی بکه‌نه‌وه‌و، بۆی له‌خوا بپارینه‌وه، که خوا لیتی خوش بی و هاوکارانی شه‌یتان نه‌بن له‌دژی برابه‌ک‌تان، (که زه‌م و سه‌ره‌نشتی بکه‌ن و، پشتگویی بخه‌ن و وازی لیتینن، شه‌یتان زیاتر زه‌فه‌ری پییه‌ری).

كورتە باسنىك

نۇ لى ھۆيەكانى لىخۇشبوونى خوا لى مەروۇف

لېرەدا بە پىۋىستى دەزانم لىم كورتە باسەدا ئامازە بىكەم، بە نۇ لى ھۆيەكانى لىخۇشبوونى خوا لى مەروۇف، كە خوا دەفەرموۋى: ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾، لىيوردەى گوناخ، (غافىر) لىسەر كىشى (فاعىل) ھە ناۋى بىكەر (إِسْم فاعل) ھە، واتە: لىيوردە، (الذنب) بىش (أل) ى (ناساندن) ى لىسەرە واتە: ھەر جۆرە گوناخىك، كەواتە: خوا ﴿لَا﴾ لى ھەموو جۆرە گوناھىك دەبوورى، بە لىم ئايا ھەر لى گۆترەو لى خۇپا، ياخود بە پىۋى بەرنامەو سىستىم (نظام) ئىك كە دايىناۋە؟

لە راستىدا دەبى ھۆكارەكانى لىيوردى گوناخ، ئىنسان لى خۇيدا بىيانەپىتتە دى، ئەوچار شاپستەى ئەو دەبى كە خوا لى گوناھى بىوورى، نىجا مەن نۇ ھۆكارم كەتوونە بەرچاۋ، لەو شتانەى دەبنە مايەى ئەو كە خوا لى گوناھى مەروۇف بىوورى:

(۱) - تەوبە كردن: خوا لى سوورەتى (التحریم) دا دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُم سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ النَّاسَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ﴾، واتە: ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناۋە! بە كە پانەو دەبەكى ساغ بىكەر تەئەو بۇ لای خوا، نىزىكە خراپەكانتان لى بىر تەئەو بىتاختە بەھەشتەكانەو، لەو پۇژەدا كە خوا پىغەمبەرۇ ﴿ﷺ﴾ ئەو (ئىماندار) ەنى لەگەلەيدان، زەبوونىان ناكات.

كەواتە: يەكەمىن ھۆكار بۇ ئەو ى خوا لى گوناخى مەروۇف بىوورى بىرىتە: لە كە پانەو، بە لىم كە پانەو دەبەكى ساغ، (نَّصُوحًا) واتە: تەوبەىك كە ساغ و پاك و بى خلتەو راستەقىنە بى.

(۲) - نیمان و کرده‌وهی چاک: خوا له سووره‌تی (معمد) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ (۴) واته: نهوانه‌ی پروایان هیناوه و کرده‌وه باشه‌کانیان کردوون، پروایان به‌وه هیناوه که دابه‌زیناوه‌ته سر موحه‌مه‌د ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ (۴) واته: نهوانه‌ی پروایان هیناوه! نه‌گه‌ر هه‌ق و پاسته‌و له په‌روه‌ردگار یانه‌وه‌یه، (خوا) خراپه‌کانیان لی ده‌سرپ‌ته‌وه‌و، حال و بالیشیان باش ده‌کات.

(۳) - پاریز‌کاری: خوا له سووره‌تی (الأنفال) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّبِعُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (۱۱) واته: نه‌ی نهوانه‌ی پرواتان هیناوه! نه‌گه‌ر پاریز له خوا بکه‌ن، خوا جیاکه‌ره‌وه‌تان پی ده‌به‌خشئ، (جیاکه‌ره‌وه له نیوان هه‌ق و ناهه‌ق، هه‌لآل و هه‌رام، چاک و خراپ، راست و چه‌وتدا) و خراپه‌کانتان لی ده‌سرپ‌ته‌وه‌و، لیشتان ده‌بووری، خوا خاوه‌نی به‌خشئی مه‌زنه.

(۴) - کوچ‌کردن له پیناوی خواو، جه‌نگ‌کردن له پیناوی خواو: وه‌ک خوا له سووره‌تی (آل عمران) دا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُولَئِكَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاتَّبِعُوا أَمْرًا مُسْلِمًا وَلَا تُفِرُوا مِنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ (۱۱۰) واته: نهوانه‌ی که کوچیان کردوه له پیناوی منداو، له مال و حالئ خو‌یان وه‌ده‌رن‌ران و نازاردراون و، جه‌نگیان کردوه‌و، کوژراون، نهوانه به دنیایی من خراپه‌کانیان لی ده‌سرپ‌ته‌وه‌و.

(۵) - مال به‌خشین به شتیه‌ی په‌نهان: وه‌ک له سووره‌تی (البقرة) دا خوا‌ی به‌خشنده، ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا آلُ الْفِرَارِ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۲۱) واته: نه‌گه‌ر مال به‌خشینه‌کانتان ناشکرا بکه‌ن، نه‌وه‌باشترین

شته، (به لّام له شوین و کاتی خویدا، له کاتیگدا که نهو مال به خشینه واجبه، بو نهوهی بزانی تو نهو واجبه جیبه جی ده که ی، یا خود له کاتیگدا بهو مال به خشینه بیبه سهر مه شق بو خه لکیتی دیکه، تا کو ته ماشا بکه، وا باشه ده ریغهی لهو کاته دا)، به لّام نه گهر په نهانی بکه و، بیدهن به هه ژاران، نهوه بو تیوه باشته و، خوا خراپه کانیشتان لی ده سړیته وه، خوا بهوهی ده بکه شاره زایه.

که واته: مه سه لهی به خشیني مال، نایا به په نهانی بی، یان به ناشکرا؟ به پتی حاله کان ده گوړی، نهک هر یهک حاله تی هه بی، بویه خوی په روه دگار هه ردوو حاله کانی و باسکردوون که هه ردوویان زور باشن، به لّام هر کامیکیان بو شوینی خوی، که تیمه له سووړه تی (البقرة) دا به تفصیل لهو باره وه باسمانکړدوه، دواپی له نامیله که په کیشدا (چونیه تی مال به خشین) چاپکراوه.

۶- قهرزی چاک، واته: مال پیدان به که سیک به بی به رانه بر: وهک خوا ده فهرموی: ﴿إِنْ تَرَوْهُ فَقَرِّصُوا إِلَيْهِ قَرَصًا حَسَنًا يَضْعِفْ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ (التغابن، واته: نه گهر قهرزی باش له گه ل خوادا بکه، (واته: هاوکاری خه لک بکه، به بی به رانه بر، نجا چ دواپی وه بریگر نه وه، دواي نهوهی هاوکاریتان کرد به قهرز پیدان، لی وه بریگر نه وه، به لّام به بی زیاده، یا خود هه ر پتی به خشن، نهوه قهرزیکه له گه ل خوادا کردووته)، به دنیایی خوا پاداشته که تان بو چه ند قات ده کاته وهو لیشتان ده بووری.

۷- خو دوورگرتن له گوناوه گه وره کان: وهک له سووړه تی (النساء) دا خوا ده فهرموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كِبَارَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ تُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَتُدْخِلَكُمْ مُدْخَلَ كَرِيمٍ﴾ (۳۱)، واته: نه گهر خو تان لهو گوناوه گه ورهانی که لی تان قه ده غه کرلون، بپاریزن، خراپه کانتان لی ده سړینه وه، (گوناوه کانی دیکه، که له گوناوه گه وره کان نین، راسته خو لی تان ده سړینه وه، نه گهر خو تان له گوناوه گه وره کان بپاریزن) و ده شانخه یه نشینکه یه کی هه ره باشه وه.

۸- داوای لیبوردنکردن له خوا: وهک خوا له سوورهتی (النساء) دا دهفه رموی:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^(۱۱۰)، واته: ههر که سیک خرابه که یهک بکات، یا خود ستم له خوئی بکات، خرابه یهک بکات له گه ل خه لکدا، یا ستم له خوئی بکات، له تیوان خوئی و خوادا، داوایی داوای لیبوردن له خوا بکات، ده بیستی خوا لیبوردی به بهزه ییه.

۹- داوای لیبوردن کردنی پیغه مبهه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ سوورهتی (النساء) دا دهفه رموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾^(۱۱۱)، واته: نهوانه کاتیک که سته میان له خوئیان دهکرد، نه گهر هاتبان بو لات، (بو لای پیغه مبهه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ و داوای لیبوردنیان له خوا کردبایهو، پیغه مبهه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ داوای لیبوردنی بو کردبان، خوئیان ده بیستی: زور توبه ودر گرهو، زوریش میهره بان و به بهزه ییه.

نجا تیتستا پیغه مبهه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ له ژیان دا نه ماوه، بچینه خزمهتی، به لام با له خزمهت پیاز که ی دابین، مانای وایه له خزمهت نهو دابین و، به دنیایی به نه ندازه ی نهوه که بو خوا سولعاو ده بین و له خزمهت پیغه مبهه دا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ده بین، به نه ندازه ی نهوه که پابه ندی پیاز که ی ده بین و له خزمهت پیدا ده بین، شایسته ی نهوه ش ده بین که پیغه مبهه ری خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ داوای لیبوردن مان بو له خوا بکات.

نهمه نو هوکار که ده گونجی هی دیکه ش با سبک رتن، به لام من نهو نویهم که و تونه بهر چاو، له هوکاره کانی نهوه، که خوا چوون له مرووف ده بووری و، چوون گونا هه کانی لی ده سرتیه وه؟.

نجا با جارتیکی دیکه ش ته ماشای نهم دوو تابه ته موباره که بکهینه وه:

﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّلَوِّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿۳﴾:

وهک ده بینین: دابه زنه ری قورنن ﷻ به نو سیفه ت پتناسه کراوه، هه لبه ته لیروه، له زور جیگای دیکه ی قورنندا، کاتیک خوا باسی دابه زاندنی قورنن ده کات، باسی خو ی ده کات به کومه لیک لهو سیفه ته به رزو بی ویتانه ی هه ینی، تاکو بزاین: نهو قورنانه له کو یوه هاتوهو، سه رچاوه که ی کتیهو، خواوه نی چ سیفه تیکه، نهو په روه ردگاره ی نهو فه رمایشته ی فه رمووه، که به ته نکید هه ر بیژه ریک سیفه ته کانی له بیژراوه که یدا په نک دده نه وه، سیفه ته کانی خواش له قورنندا په نکیان داوه ته وه، بویه هه ندیک له زانابانی پیشینان کوتوویانه: (لَقَدْ تَجَلَّى اللَّهُ لِلنَّاسِ فِي كِتَابِهِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ)، واته: خوا له کتیه که یدا بو خه لک دره وشاوه ته وه، نه گه ر بزائن، نهو نو سیفه ته ش که خوا ﷻ وهک دابه زنه ری قورنن لیروه دا خو ییان پی ده ناسیتنی، نه مانه ن:

۱- ﴿اللَّهُ﴾: واته: خوا، که دابه زنه ری کتیه که یه.

۲- ﴿الْعَزِيزُ﴾: واته: زال.

۳- ﴿الْعَلِيمُ﴾: واته: زانا.

۴- ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾: واته: لیبورده له گوناج.

۵- ﴿وَقَابِلِ التَّوْبِ﴾: واته: توبه ودرگر.

۶- ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾: واته: تو له توند.

۷- ﴿ذِي الطَّلَوِّ﴾: واته: خواهن به خششی فراوان.

۸- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾: واته: بیجکه لهو، هیچ په رستراویک نیهو تا که په رستراوه.

۹- ﴿إِلَهُ الْمَصِيرِ﴾: واته: سه ره نجام که رانه وه بو لای ویه.

مه سه له ی دووم:

جگه له بیروایان هیچ کهس شه په قسه دژی نایه ته کانی خوا ناکات، به لām نابن به خو بادانیان فریو بخوون، نه ی پروادارینه! چونکه له پیش وانیشدا گه لی نووح و، گه له کافره کانی دوا ی وانیش، په یامی خوا یان و پیغه به رانی خوا یان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به درو دانان و، ویستیان په لاماری پیغه به ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بدهن و، هه ولی پووچه ل خستنه به رچاوی هه قیاند، به لām سه ره نجام خوا سزای سه ختی دان و، بریاری سزادانی خواش له سه ره هه موو بیروایان چه سپاوه، که ده بن هاوه لی ناگربن، واته: بچنه نیو ناگری دوزه خه وه، بینه هاو ده م و هاو رازی و لی نی نه ی نه ده رو لی نی جیانه به نه وه:

خوا ده فهرمو ی: ﴿مَا يُجَدِّدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقْلُبُهُمْ فِي الْإِلَادِ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۚ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَيْمُتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ﴾

شیکردنه وه ی ئهم نایه تانه، له یازده بر گه دا:

(۱) - ﴿مَا يُجَدِّدُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، جگه له وانه ی بیروا بوون، هیچ کهس مشتومرو شه په قسه ناکات له دژی نایه ته کانی خوا.

زانایان ناوایان لیکداوه ته وه: (مَا يُخَاصِمُ فِي حُجَجِ اللَّهِ وَأَدْلَتِهِ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ بِالْإِنْكَارِ لَهَا، إِلَّا الَّذِينَ جَعَلُوا تَوْحِيدَهُ، واته: مشتومرو، شه په قسه و، دمه دمه، له دژی نایه ته کانی خوا ناکات، له دژی به لکه کانی په کتابی خوا، به وه که نکوو لیان لیکات و قبوو لیان نه کات، بیتجگه له وانه ی نکوو لی ده کهن له به یه ککرتنی.

وشه ی (آيَاتِ) له قور ئاندا به چه ند واتیاه ک ها تووه، پیشتریش چه ند جاریک با سمان کړدوه:

(آیات):

ا- هم به مانای رسته کانی فہرماشتی خوا دین.

ب- هم به مانای موعجزہ کانی پیغہمبہران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دین.

ج- هم به مانای دیارده سروشتیہ کان دین، دیاردهو دیمہ نہ کانی گہردوون و دہوروبہر.

د- هم به مانای ئەو بە لآو مہینہ تیانیہی کہ خوا بہ سہر گہلہ کافرہ کانی ہینان، ہہموویان بہ (ءَايَاتٍ) ناوبراون، بہ لآم بہ پتی سیاق دیاری دہکری مہ بہست لہ (ءَايَاتٍ) چبیہ؟ لیرہدا بیکومان مہ بہست پتی رستہ کانی فہرماشتی خواہ.

﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، جگہ لہوانہی بیبروان، واتہ: بیبروان بہ خوا ﴿﴾، کہ سیک کہ برہوای بہ خوا نیہ، ئنجا ئاہتہ کانی رہفز دہکات و گوئیان بو ناگری.

۲- ﴿فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلُبُهمْ فِي الْيَلَدِ﴾، ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ خوئراویشتہوہ: ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾، با فریوت نہداو ہہ لئنہ خہ لئین ہاتن و چوونی وان لہ ولآتاندا، واتہ: ﴿فَلَا يَغْدَعُكَ يَا مُحَمَّدُ تَصْرُفُهمْ فِي الْبِلَادِ وَبِقَاوُهمْ وَمَكْتُهمْ فِيہَا، فَتَحَسِبُ اَنَّهُمُ اَمَلُوا فَاِنَّمَا اَمَلْنَاہُمْ، لِيَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلُہ﴾، واتہ: نہی موحمہمہدا! ﴿﴾ ہہ لئمہ خہ لئتی و فریو مہ خو، بہوہ کہ بیبروایان دہسترویشتون لہ ولآتانداو ماونہوہو تئیدا بہردہوامن، پیت وابت کہ ئەوہ مؤلہت دراون و وازیان لئہتیراوه، نہخیر، بہ لآم بوئہ مؤلہمان داون تاکو بریار دہگاتہ کانی خوئی.

واتہ: تاکو بہ پتی ئەو سیستمہی خوا دایناوہ ﴿﴾، ہہر کہسہ بگاتہ ئەو مہودایہی کہ بوئی دیارییکراوہ، ئەگہرنا ئەوہ نیہ کہ خوا ﴿﴾ وازی لئہتینابن و پشتگوئی خستین.

ئنجا خوا ﴿﴾ وەک بە لگہ ہینانہوہو سہماندنئ ئەو راستیہی باسیکرد، کہ دہفہرموی: ﴿فَلَا يَغْرُوكَ تَقْلُبُهمْ فِي الْيَلَدِ﴾، [با ہاتن و چوونی ئەوان بہ ولآتاندا (بہ دہفہرہ کان دا) فریوت نہدا]، وەک بە لگہ لہسہر ئیسپاتی ئەو راستیہ کہ خوا لیان نہ گہراوہو وازی لئنہ ہینان، دہفہرموی:

۳- ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، له پيش واندا گهلى نوح به درويان دانا، واته: (كَذَّبَتْ كِتَابَ اللَّهِ)، يان (كَذَّبَتْ رَسُولَ اللَّهِ نُوحًا)، گهلى نوح كتيبي خويان به درو دانا، يان پيغمبهرى خويان به درو دانا.

۴- ﴿وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، ههروههها كومه له كان له دواى گهلى نووحيش، نهوانيش به هه مان شيوه پيغمبهرانى خويان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، په يامه كانى خويان به درو دانان، (الْأَحْزَابُ: الْأُمَمُ الْمُتَحَرِّضَةُ ضِدَّ الْإِيمَانِ) واته: ئەو كومه لانهى كه په كيان گرتوو له دوى پيغمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وشه (حِزْب: وَهُوَ اسْمٌ لِلْجَمَاعَةِ الَّذِينَ هُمْ سَوَاءٌ فِي شَأْنٍ: مِنْ اغْتِقَادٍ أَوْ عَمَلٍ أَوْ عَادَةٍ)، (حِزْب): بريته له كومه له خه لكى كه په كن، په كسان له شتيكدا، بو وتنه له عه قیده دا، له بيرو بو چووندا، له كردهوه په كدا، له پيشه په كدا، له كار كدا، نهوانه پتيان ده گوتري: (حِزْب) واته: كومه له خه لكى كه په كگرتوو له سهر شتيك.

۵- ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾، هه كومه ليك لهو (كومه له كافر) انه نياز يان بوو له دوى پيغمبهره كه يان كه بيگرن، واته: بيگرن تاكو بيكوژن، يان سزاي بدهن، (الْهَمُّ: الْعَزَمُ)، (هَم) بريته: له عزم جه زم كردن بو برياردان له دلدا، كه دياره نه (هَم) ه، نازانري چيه؟ به لام به ته عيبرى دوايى ده زانري: ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾، كه واته: نهوى به دلياندا هاتوه، نهوه بووه كه بيگرن، گرتنه كه شه بو نهوه بووه سجنى بكهن، ياخود نه شه نهجهى بدهن، ياخود بيكوژن.

۶- ﴿وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ﴾، ههروههها به ناههقى موناقه شهو مشتومريان كرد.

۷- ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾، بو نهوى ههقى پي پووچهل بكه نهوه، ههقى پي پووچيئنه وه، هه نديك له زانايان ناوايان ليكدا وه ته وه (أَنْهُمْ زَوُّوا بِالْبَاطِلِ فِي صُورَةِ الْحَقِّ، وَزَوُّهُوَ بِالسَّقْطَةِ فِي صُورَةِ الْحَقِّ)، واته: ئەو بيروكه ناههقهى له لايان بووه، له شيوهى هه قدا رايان نواندوه و پازاندوو يانه ته وه به سه فسه تهو قسهى بو ش له شيوهى به لكه دا، تاكو ههقى پي پووچيئنه وه، (إِدْحَاض) واته: لابردين و به ماناي دوور خستنه وه ش دى و، له نه سلدا له (دَحْض) دوه هاتوه، واته: خليسكان.

۸- ﴿فَأَخَذَهُمْ﴾، به لأم سه ره نجام گرمَن، (الْأَخْذُ: يُسْتَعْمَلُ مَجَازًا فِي التَّصْرِيفِ فِي الشَّيْءِ، بِالْقَتْلِ وَالْعَذِيبِ)، وشه ی (أَخَذَ) به کارهیتراوه لیره دا بۆ ته سه پرپوف کردن له شتیکدا به کوشتن و نه شکه نهجدهان و نازاردان.

۹- ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾، نجا نابا سزای من چون بوو؟ (كَيْفَ) بۆ پرسیار کردنه، به لأم: (الْإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ)، پرسیار کردن بۆ سه رسوپماندنه، واته: سزادانه که ی من چون بوو! زۆر جیتی سه رسوپمان بوو!

(عقاب) له نه سَلْدَا (عقابي) یهو (ي) که قریتیراوه.

۱۰- ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ههر بهو شیویه فه رمووده ی پهروه ردگارت چه سپاوه له سه ره ئهوانه ی بیپروان، واته: وهک چون بیپروایانی پیشوو بهو شیویه سزاداران، به شیویه کی زۆر سه رسوپهیتنه، به هه مان شیوهش هه موو ئهوانه ی بیپروان له سه رده می تۆدا، ئه ی موحه ممه د ﷻ! له دوا ی تۆش دیسان بریاری خوا بۆ ئهوانیش ههر له بۆسه دایه و، به سه ره وانیشدا ده چه سپی.

که ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ﴾، واته: (أَيُّ: مِثْلُ ذَلِكَ الْحَقُّ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ)، واته: بهو شیوه چه سپانه، سه رسوپهیتنه ره، فه رمایشتی پهروه ردگارت، یانی: بریاری پهروه ردگارت چه سپا.

وشه ی: ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾، خوئراویشته وه: (كَلِمَاتُ رَبِّكَ)، وشه کانی پهروه ردگارت.

۱۱- ﴿أَنْتُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، که ئهوانه ده بنه هاوه لی ناگر.

که ده فه رموی: ﴿أَنْتُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، نهمه دوو واتای هه ن:

أ- بۆیه بریاری پهروه ردگارتیان له سه ره چه سپی، چونکه خاوه نی یاخود هاوه لی ناگران.

ب- بریاری پهروه ردگارتیان له سه ره چه سپی، وشه ی پهروه ردگارتیان له سه ره چه سپی، تا کو بینه هاوه لی ناگر.

ئەگەر یەكەمیان بێ، واتە: بەهۆی بێبرواییەكەیانەو بەریاری پەرورەدگارتیان لەسەر چەسپی، ئەگەر مانای دووهمیان بێ، واتە: بریاری پەرورەدگارتیان لەسەر چەسپی، تاكو ببنە هاوەلی ناگر، رەقیقی دۆزەخ، بەلام بێكومان بەهۆی بێبرواییەكەیانەو.

وشە: ﴿وَجَدَلُوا﴾ (جدال) كە لەم سوورەتە موبارەكەدا پێنج جارمان دووبارە بۆتەو، بە بزانی و وشە (جدال) مانای چییە؟ (الْجِدَالُ: الْمَقَاوِصَةُ عَلَى سَبِيلِ الْمُتَارَعَةِ وَالْمُغَابَاةِ، وَأَصْلُهُ مِنْ جَدَلْتُ الْعَبْلَ، إِذَا أَحْكَمْتُ قَتْلَهُ، فَكَأَنَّ الْمُتَجَادِلَيْنِ يَفْتُلُ كُلُّ وَاحِدٍ الْآخَرَ عَلَى رَأْيِهِ، وَقِيلَ: الْأَصْلُ فِي الْجِدَالِ الصَّرَاعُ وَإِسْقَاطُ الْإِنْسَانِ صَاحِبَهُ عَلَى الْجِدَالَةِ، وَهِيَ الْأَرْضُ الصُّلْبَةُ).

(راغب الأصفهاني) لە كتیبه ناودارەكەى خۆی^(١) دا دەلێ: وشە (الْجِدَالُ) بریتیە: لە قسە لەگەڵ یەكدی دا كردن بە شێوەى ناكۆكى و مشتومڕ و دەمه قالی، ئەصڵەكەشی لە (جَدَلْتُ الْعَبْلَ) وە هاتو، واتە: پەتەكەم هۆنیەو، وەك ئەوێ هەردوو لایەنى كە پێكەو شەپە قسە دەكەن، هەر كامێكیان بیهۆی ئەوێ دیکە لە پای خۆی بادات و بۆ لای خۆی بیهێنن، هەندیکیش گوتووایە: (جِدَال) واتە: (صِرَاع) زۆران گرتن، كە هەر كامێك لە دوو كەسەكان بیهۆی هاوەلەكەى خۆی بخاتە سەر زەوى و، ئەویش (الْجِدَالَةُ) ی پێ دەلێن، (الْجِدَالَةُ) زەوى سەخت و چڕ.

وەك گومان: وشە (جدال) لەم سوورەتە موبارەكەدا پێنج جارمان هاتو، ئەوێ تەكە: (٤ و ٥ و ٣٥ و ٥٦ و ٦٩) دا هاتو، شایانی باسە: سێ وشە لە قورئاندا هاتوون، مانایان لێك نەزیکە: (جدال، مراء، مخاصمة):

١- (جدال) واتە: شەپە قسە و مشت و مڕ.

٢- (مراء) كە بە: (هارون و هەرون) هاتو، لەگەڵ (جدال) دا جیاوازییەكەیان ئەوێ كە (مراء)، ئەوێ: كەسێك شەپە قسە لە بارەى شتێكەو بەكات كە لێی دووێ.

۳- (مُغَاصَمَةُ) ش به (خِصَامٌ وَخِصْمٌ) هاتوه: ﴿هَذَا خِصَامٌ أَخَصَمُوا فِي رِيهِمْ﴾ (۱۹) هاتوه (مُغَاصَمَةُ) ش تهوويه كه دوو لا دوو كهس ههر كه سه به خه ي تهوويديكه بگري، (خِصْمٌ) واته: به خه.

وهي (جِدَال) له فورئاندا كه م وايه بو چاكه هاتبي، به زوري بو حاله تيك هاتوه كه كه سيك هه ق رته بكاته وهو، به ناهه ق قسه بكات و بيهوي هه قى پي بپووچينته وه، بويه به زوري (جِدَال) له فورئاندا زهم كراوهو، بويه ش خوا فهرماني كردوه كه كافي (جِدَال) مان كرد، به باهترين شيوه بيكه ين: ﴿وَحَدِّثْهُمْ يَا أَيُّهَا أَحْسَنُ﴾ (۱۹) النحل، واته: به باهترين شيوه هه ره قسه بان له كه ل بكه، ﴿وَلَا تُحَدِّثُوا أَهْلَ الْعِكْتَبِ إِلَّا يَأْتِيَهُمْ أَحْسَنُ﴾ (۱۹) الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ العنكبوت، واته: هه ره قسه له كه ل خاوهن كتيبه كان دا مه كه ن، مه كه ر به باهترين شيوه، جكه له وانه بان كه سته ميان كردوه.

مه سه له ی سیه م و کو تایی:

فرشته هه لگره کانی عه ږش و ده وره ده ره کانی شی به پاکگرته وه ستایشی ده کهن و، بږوای پی دین و داوای لیږودن له خوا ده کهن بږ پروادارانسی پریازی خوا گرتوو، داوای لیده کهن که خوږیان و باب و دایک و هاوسه رو وه چه شایسته کانیان بخاته به هه شته وه، له مهینه تیه کانی پوژی دوا یی چه پاله یان بدات:

خو ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ يَمْجُلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ. وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ فَعِيَ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتُمْ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾﴾

شیکړدنه وه ی ثم ثایه تانه له دوا زده برکته دا:

(۱) - ﴿الَّذِينَ يَمْجُلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾، نه وانه ی که عه ږش هه لده کړن و نه وانه ش که به ده وره وه ون، به ستایش کړدنه وه په روه ردگاریان به پاک ده کړن.

وه ک له سووړه تی (الحاقه) دا خو ده فهرموئ: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَجْمَلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ غَمِيضَةً ﴿٧﴾﴾ الحاقه، واته: فرشته کان به ده وری ناسمانه کانه وه ن، له و پوژه شدا عه ږشی په روه ردگارت هه شت هه لیده کړن.

(۲) - ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، هه روه ها بږواشی پی دین، که ده فهرموئ: ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾، نه مه -- وه ک پتشریش نامازم پتکړد -- بږ هه لنان و هاندانی مروقه کانه که نیمان شتیکی

زۆر گه‌وره‌یه، ئه‌وه‌تا ئه‌و فریشته زۆر له‌و نیزیکانه‌ی که عه‌رشی خ‌وایان هه‌لگرتوه‌و، ئه‌وانه‌ی که به‌ ده‌وری عه‌رشه‌وه‌ن، ده‌وری عه‌رشیان داوه، ئه‌وانه‌ش ته‌هلی نیمانن، به‌لām لێره‌دا به‌ پێویستم زانی ئاماژه‌ بکه‌م به‌وه‌ که (فخر الدین الرازی) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خ‌ۆیدا^(١)، قسه‌یه‌ک له‌ زه‌مه‌خشه‌ریی خ‌اوه‌نی ته‌فسیری (الکشاف) ه‌وه‌ دێتی و پشتگیریی ده‌کات و پێی سه‌رسام (مُعْجَبٌ ه‌،) ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ که لێره‌ خوا ده‌فرموی: ﴿وَلَوْ مَوْنٌ يَّه‌﴾، فریشته‌کان بپروا به‌ خوا دینن، ئه‌مه‌ به‌لکه‌یه‌ له‌سه‌رته‌وه‌ی که خوا له‌سه‌ر عه‌رش نیه، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر خوا له‌سه‌ر عه‌رش باو، فریشته‌کان بینیاپان، نازایه‌تی نه‌بوو نیمانی پێینن!!

به‌لām له‌ راستیدا ئه‌و قسه‌یه‌ی (فخر الدین الرازی) که پشتگیریی رایه‌که‌ی زه‌مه‌خشه‌ریی ده‌کات، نه‌رایه‌که‌ی زه‌مه‌خشه‌ریی راسته‌و، نه‌ پشتگیریه‌که‌ی (فخرالدین الرازی)یش، بۆچی؟

چونکه‌ نیمان به‌س ئه‌وه‌ نیه‌ که ئایا شتیک ده‌بینی، یان نابینی؟ به‌لکو ئیمان بریتیه‌: له‌ به‌ راست دانان (تصدیق) به‌لām وێرای ئه‌وه‌ش: دانپێداهێنانی به‌ زمان و، به‌ دَل و ده‌روون په‌سندکردن و، جێ به‌جێکردن و به‌ قسه‌کردن، هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌گریته‌ نێو خ‌ۆی، که‌واته‌: ئیمان هێنانی فریشته‌کان به‌ خوا ﷻ به‌س ئه‌وه‌ نیه‌ ئیمان به‌ بوونه‌که‌ی بێنن، وه‌ک به‌دیوینه‌ر، به‌لکو بۆی ته‌سلیمن و، خ‌ۆشیان ده‌وی و ئه‌وه‌په‌ری خ‌ۆشویستیان بۆی هه‌یه‌و، ملکه‌چیان بۆی هه‌یه‌، فه‌رمانبه‌رینی، ئیمان هه‌موو ئه‌وانه‌ ده‌گریته‌ نێو خ‌ۆی، ئنجا ئه‌وه‌ نایێته‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا فه‌رموویه‌تی: ئیمان به‌ خوا دینن، که‌واته‌: خوا له‌سه‌ر عه‌رش نیه‌! خوا له‌سه‌ر عه‌رشه‌، به‌لām به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ خوا شایسته‌یه‌، نه‌ک به‌و شیوه‌یه‌ که ئێمه‌ لێی حالیین و، ئیمان هێنانی فریشتانیش به‌ خوا ﷻ مانای وانیه‌ که نابینن، به‌لکو فریشته‌کان خواش ده‌بینن، به‌و شیوه‌یه‌ که بۆ خوا شایسته‌یه‌، واینده‌چی فریشته‌کان خوا ببینن و،

نه‌لی به‌هه‌شتیش له به‌هه‌شتدا خوای په‌روه‌دگار ده‌بینن و، هاوکاتیش بینینی خوا ﷻ له‌گه‌ل برواپه‌یتانیدا دژ ناوه‌ستی.

۳- ﴿وَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، فریشته‌کانی هه‌لگری عه‌رش و، ده‌وره‌ده‌رانی عه‌رش داوای لی‌بوردن (له خوا) ده‌که‌ن بۆ برواداران، وه‌ک له سووره‌تی (محمد) دا، خوا به پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، واته: داوای لی‌بوردن بۆ گونا‌های خۆت و بۆ برواداران پیاو و ئاف‌رت بکه، لی‌زه‌ش نه‌و فریشتانه داوای لی‌بوردن بۆ نه‌وانه ده‌که‌ن که بروایان هیتاوه، ده‌لین: چی؟

۴- ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا﴾، په‌روه‌دگارمان! به‌زه‌یی و زانیاری تۆ هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، واته: هه‌ر شتیکی که هه‌یه به هۆی به‌زه‌یی تۆوه هه‌یه‌و، هه‌ر شتیکی که هه‌یه زانیاری تۆ ده‌وری داوه.

۵- ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ﴾، ئنجا له‌وانه ببووره که گه‌راونه‌وه‌و شوین ر‌ی‌بازه‌که‌ت که‌وتوون، گه‌راونه‌وه، یانی: گه‌راونه‌وه بۆ لای خوا، شوین ر‌ی‌بازه‌که‌ت که‌وتوون یانی: فه‌رمانبه‌رو ملکه‌چن، بۆ ئاین و به‌رنامه‌ی تۆ.

۶- ﴿وَفِيهِمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، هه‌روه‌ها له سزاو نازاری کل‌په‌ی دۆزه‌خ بیان‌پار‌یزه، (الْجَحِيمُ: شِدَّةُ النَّارِ الْمُتَّحِجَّةُ)، تاگر که بل‌یسه ده‌داو بل‌یسه سه‌وزه‌که‌ی و کل‌په‌که‌ی پ‌تی ده‌گوت‌ری: (الْجَحِيمُ) له نازاری کل‌په‌ی دۆزه‌خ بیان‌پار‌یزه.

۷- ﴿رَبَّنَا وَأَذِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾، په‌روه‌دگارمان! هه‌روه‌ها بیان‌خه ن‌یو نه‌و به‌هه‌شته هه‌میشه‌بیانه‌وه، که به‌ل‌ت‌نت پ‌نداو.

۸- ﴿وَمَنْ صُلِحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سیکی که شایسته‌یه له باب و با‌پ‌یرانیان (واته: دایک و نه‌نکیشیان) و له هاوسه‌رانیان و له وه‌چه‌کانیشیان.

۱- له سووردهی (الطور) دا دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ الْحَقِّ
بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمِمَّا أَلْتَهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٦١﴾﴾، واته:
ئهوانهی بریایان هیناوه و دهچه کهشیان به نیمانه وه شوئنیان که وتوون، وهچه کانیان
بهوان دهگه یه نین و، هیچ له کرده و ده کهشیان کهم ناکه نیه وه (که بیخه یه سه ره هی
وهچه کهیان، تاکو وهچه کانیان بگه نه ناستی ئهوانه، نه گهر ناستی ئهوان له بهه شتدا
به رزتر بئ، جاری واش هه یه ناستی ئه وهچه و پۆله یه به رزتره له هی باب و دایکیان
و، ئه مان ده بر بئ بۆ لای ئهوان)، ههر مرۆڤه بارمه ی کرده و هی خۆبه ی.

پ- له سووړې (الرعد) دا ده فرموي: ﴿جَنَّتْ عَنْهُمْ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ (۲۲) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۱﴾ واته: چهند به هه شتيكي هه ميشه ي ده يانچنه تن، هه ر كه سيك كه شايسته بى له باب و باپريانيان (باب و دايك و باپرو نهك و هند) و له هاوسه رانيان و، له روله كانيان.

کهواته: له سټی شوټنی قورباندا هاتوه، که خوا ^{ښه} نه هلی ټیمان بڼه چه که کان (أصول) و لقه کان (فروع) یان پټکه وه کو ددکاته وه، به لام هر که سه به شیو دی خو ی و، گرنګ نه وه به لیک نیزیک ده بن و، به دم به که وه ده بن.

۹- ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به دنیایی پروهردگاران! هر توی زانی کارزان.

(۱۰). ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾، هه‌روه‌ها له خرابه‌کان بیانپاریزه، واته:

أ- بیانپارێزه له دنیادا له ههر شتێک که بۆوان خرایه.

ب- یاخود بیانپارٽيزه له مهينه تيبه کاني روژي دوايي، که خراين.

ج- یا خود بیانپارِیزه له سزای خرابه‌کان که له دنیا دا کردوویانن.

(آي: قِهْم مَیْئَوُوْم) هەر شتیک بو وان خراپه، چه پالهیان بده، نه وهی بو وانیش خراپه، نه وهیه که سزای خراپه کاریان بدری، یا خود نه و مه پنه تیه خرابانهی له رۆژی دوبایدا هه، بێانه وه گرفتار بن، خواجه! له وه بێنار بزه.

١١- ﴿وَمِنَ النَّبِيِّاتِ بِرَمِيمَ إِذْ رَمَتْ بِحِجَابٍ مُّقْرَنٍ رَجُلًا﴾ هەر کەسیکیش لەو پۆژەدا تۆ
لە خراپەکان بپارێزی و، چە پالە بەدی، بە دنیایی بەزەیت پێداها توه، بەزەیت
لە گەل ناونده واتە: هەر کەسێک لە سزای خراپەکان، باخود: لە مەینەتیە خراپەکانی
ئەو پۆژە بپارێزی یاخود هەر کەسێک لە گوناخ و خراپە و تاوانەکانی دنیا بپارێزی، بۆ
ئەوێ لە روژی داویدا دوو چاری سزا نەن، ئەو تۆ بەزەیت پێدا ها نو.

(۱۷) ﴿وَذَٰلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْمُظِيمُ﴾، تەنیا ئا ئەوەش سەرکەوتن و بردنەوهی مەزنە، واتە: ئەو پارێزگەهێ لە گوناھو تاوانەکانی دنیا، یاخود: لە سزای گوناھو تاوانەکان لە پڕۆژی دوایدا، یاخود: لە مەینەتیی و ناپەڕەحەتییه کانیی پڕۆژی دواپی، ئا ئەو پارێزگەهێ سەرکەوتنی مەزنە.

خوا به لوتف و کرمی بن سنووری ٲیمهش له پیزی نهو پارٲزراوه به مرادو ٲاکام گه یشتهواندها حساب بکات.

کورته بانسینک له باره‌ی (عرش)هوه

له باره‌ی عه‌رش‌ی خواوه ﷻ زانایان به گشتیی دوو رایان هه‌ن:

پای یه‌که‌م: که پای زۆریه‌ی زانایانه‌و به‌هێز‌تره، به‌نده‌ش هه‌ر نه‌و رایه‌ی پی‌په‌سنده، نه‌وه‌یه: عه‌رش دروست‌کراویکی مه‌زنی خوایه، له سه‌رووی دروست‌کراوه‌کانیه‌وه‌یه.

پای دووه‌م: هی هه‌ندیك له زانایانه ده‌لێن: (عه‌رش) وشه‌یه‌که خوا به‌کاری هێناوه، وه‌ک په‌م‌زو هێما بو حکوم‌پرانیی و ده‌سته‌لآت و بالاده‌ستیی خۆی، به‌سه‌ر بوون و گه‌ردووندا.

به‌لام نه‌و رایه‌ی گوتمان پای زۆرینه‌ی زانایانه، ده‌توانین به‌کۆمه‌لیک به‌لگه‌ی به‌هێز پشکیری بکه‌ین و، بیسه‌لمێنین که هه‌ر نه‌و رایه‌ راسته:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: خوا ﷻ له هه‌وت سووپه‌ت له قورئاندا واته: له هه‌وت ئایه‌تاندا که هه‌ر کام له‌و ئایه‌تانه له سووپه‌تیکدايه، له قورئاندا، باسی چوونه سه‌ر عه‌رش‌ی خۆی کردوه: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾، که شوێنه‌کان به‌پێی ریزه‌بندی سووپه‌ته‌کانی قورئان که له (مصحف)دا هاتوون، به‌و شیوه‌یه‌ن:

١- ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (الأعراف).

٢- ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (یونس).

٣- ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (الرعد).

۴- ده فہرموی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ۵ طہ.

۵- ده فہرموی: ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۸ الفرقان.

۶- ده فہرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۱ السجدة.

۷- ده فہرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ ۱ الحديد.

ھے لگہ تہ راستیہ کہ لہ یہک نایہ تیشدا ھاتبن، لہ یہک سوورہتی فورٹانیشدا، بہ لکوں لہ یہک رستہ شیدا، بہ سہ کہ ٲہو راستیہ بہ ملیتی، بہ لأم ٲہوہ کہ خوا ٲہرشیکی ھہ بہو، ٲیستیوای کردوہ ٲؤ سہر ٲہو عہرشہ، بہو شیوہ بہ کہ ٲؤ خوا شایستہ بہ، لہ ھوت شوینی فورٹاندا ھاتوہ.

بہ لگہ ی دووہم: خوا ٲہو لہ سوورہتی (ھود) دا باسی ٲہوہ دھکات، کہ بہر لہوہی خوا ناسمانہ کان و زھوی بھولقینن، عہرشی خوا لہ سہر ناو ٲووہ، ده فہرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَنُكُم أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ ۷.

کہواتہ: وھک ٲوون ناو دروستکراوکی خوا بہ، عہرشیش دروستکراوکی خوا بہو، بہرلہوہی خوا ناسمانہ کان و زھوی بھولقینن، عہرشی خوا لہ سہر ناو ٲووہ.

بہ لگہ ی سٹیہم: خوا ٲہو لہ سوورہتی (الھافہ) دا باسی ٲہوہ دھکات، لہ ٲؤزی دواییدا ھہشت لہ دروستکراوانی خوا عہرشی خوا ھہلدہ گرن، واتہ: ھہشت فریشتہ، وھک ده فہرموی: ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ ۱۷، واتہ: فریشتہ کان بہ قہراغی ناسمانہ کانوہن، (قہراغی گہردوونہوہو)،

لهو پوژدها عه‌پشی په‌روه‌دگارت هه‌شت (واته: هه‌شت فریشته) هه‌لیده‌گرن، هه‌ر له‌م سووره‌تی (عَافِرٍ) دا، که تیتستا خه‌ریکی ته‌فسیر کردنی، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ، وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ (٧) واته: ئەوانه‌ی عه‌پشیان هه‌لگرتوه‌و، ئەوانه‌ش که به‌ ده‌وری عه‌پشه‌وه‌ن، په‌روه‌دگاریان به‌ پاک ده‌گرن و، ستایشی ده‌که‌ن و، بپروای پیدینن و، داوای لیبوردن بۆ پرواداران ده‌که‌ن.

به‌لگه‌ی چواره‌م: خوا ﷻ له‌ کوتایی سووره‌تی (الزمر) دا، که پیتشت ته‌فسیرمان کردوه، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيَةً مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٧٧) (دیاره باس باسی پوژی دوایه) واته: فریشته‌کانیش ده‌بینی ده‌وری عه‌پشیان داوه، (له‌ ده‌وری عه‌پش ده‌سوورپن) په‌روه‌دگاریان به‌ ستایش‌کردنه‌وه به‌ پاک ده‌گرن.

نجا نه‌مانه هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه که عه‌پش دروستکراویکه‌و، فریشته‌کان هه‌لیده‌گرن و، فریشته‌کان به‌ ده‌وریه‌وه‌ن و، پیتش نه‌وه‌ی خوا که‌ردوون بخولقیینن، عه‌پش له‌سه‌ر ناو بووه، ئەوانه هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه که عه‌پش مه‌خلووفیکه‌و، نه‌وه نیه که په‌مزو هیتا بئ بۆ ده‌سته‌لات و هه‌یمه‌نه‌ی خوا ﷻ به‌سه‌ر دروستکراوه‌کان دا.

به‌لگه‌ی پینجه‌م: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ، فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَنْفَجُرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ﴾^(۱) واته: نه‌گه‌ر دلاواتان له‌ خوا کرد، فیرده‌وسی لئ داوا بکه‌ن، چونکه‌ نیوه‌راستی به‌هه‌شته‌و، به‌ر‌زترین شوئنی به‌هه‌شته‌و، له‌ سه‌رووی فیرده‌وسه‌وه:

(۱) حدیث ابی هریره: أخرجه أحمد: ۸۴۰۰، والبخاری: ۶۹۸۷، مطوّل، ومن حدیث معاذ: أخرجه ابن ماجه: ۴۳۳۱، ومن حدیث عبادة بن الصامت: أخرجه الحاكم برقم ۳۶۹، وأخرجه أيضًا: الترمذي: ۲۵۳۱.

عه‌پشی خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی‌ه‌و، له‌ فیرده‌وسه‌وه‌ رووباره‌کانی به‌هه‌شت هه‌لده‌قولن و دینه‌ خوار.

که‌واته: وه‌ک چو‌ن به‌هه‌شت شو‌تینه‌که‌و دروستکراو‌یکه‌، عه‌پشیش که‌ له‌سه‌رووی به‌هه‌شته‌وه‌، به‌ تایبه‌ت له‌سه‌رووی فیرده‌وسه‌وه‌یه‌، که‌ به‌رزترین شو‌تینی به‌هه‌شته‌، ئه‌ویش به‌ هه‌مان شی‌وه‌ دروستکراو‌یکی مه‌زی خوا‌یه‌ ﷺ. به‌لگه‌ی شه‌شم: فه‌رمایشتی پتغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: (أَذِنَ لِي أَنْ أَخْبِتَ عَنْ مَلِكٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ، مَا بَيْنَ شُحْمَةِ أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ، مَسِيرَةُ سَبْعِمِائَةِ عَامٍ)^(١).

پتغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: مو‌له‌تم دراوه‌ له‌ باره‌ی فریشه‌یه‌ک له‌ فریشه‌کانی خواوه‌، که‌ هه‌لگری عه‌پشن، بدو‌یم، که‌ له‌ ئی‌وان نه‌رمه‌ی گو‌نیدا تاکو‌ ملی، هه‌وتسه‌د (٧٠٠) سأل پتیه‌.

واته‌ به‌کجار زو‌ر زه‌به‌لاح و گه‌وره‌یه‌، نه‌و فریشه‌یه‌ی که‌ به‌کی‌که‌ له‌ فریشه‌کانی هه‌لگرانی عه‌پشی خوای په‌روه‌ردگار.

وشه‌ی (عَرْش) پتیشتریش باسه‌مانکرد، (العَرْش: سَرِير الْمَلِك) ته‌ختی هو‌کمپانه‌، کانی خو‌ی عاده‌ت وابووه‌، وه‌ک ئیتستا نه‌بووه‌ که‌ هه‌موویان له‌سه‌ر کورسیی وه‌ک به‌ک دابنیشن، به‌لکو‌ هو‌کمپان له‌سه‌ر ته‌ختیک دانیشه‌توده‌و نه‌و ته‌خته‌ چوار پایه‌ی هه‌بوون، یان زیاتر، چوار لاقی هه‌بوون یاخود زیاتر و به‌رزتر بووه‌ له‌ ناستی مه‌جلیس، نه‌و که‌سه‌ی که‌ هو‌کمپان بووه‌ له‌سه‌ر نه‌و ته‌خته‌ دانیشه‌توده‌، فه‌رقی به‌ینی عه‌پش، یاخود ته‌ختی هو‌کمپان و کورسیی ئه‌وه‌یه‌، که‌

(١) أخرجه أبو داود: ٤٧٧٧، وأخرجه أيضاً ابنُ أبي حاتمٍ كما في تفسير ابنِ كثير ج٤، ص٤١٥، قال ابنُ كثير: هذا إسنادٌ جيدٌ رجاله كلهم ثقات، وأبو الشيخ: ٤٧٦، قال الحافظ في الفتح ج٨، ص٦٦٥: إسنادُه على شرط الصحيح، وَصَحَّحَهُ الألباني في «المصححة»: ١٥٦.

کورسی ته نیا شوینی که سیکه، به لام ته خت (عرش) شوینی زیاتر له که سیک ده بی و، شوینی راکشانیش ده بی و، به رزتریشه له ناستی کوپ (مجلس) ده که.

کاتی خوئی عه رشی مروفته کان که هوکمران بوون، بهو شیوهیه بووه، خواش ^{۱۱۱} نهو وشهیهی به کارهیناوه، نایا خوا چون تیمه حالیی بکات؟ دیاره ده بی هر بهو ته عبیرو وشانهی که تیمه به کاریان دینین تیمه بدوینی، به لام وه ختیک سیفته ته کانی خواو کرده وه کانی خوا باس ده کرتین، با بخرینه نیو دوووتویی نهو وشهو ته عبیرانه شهوه که تیمه تیان ده گهین، به لام نیوده پوک و مانایه که یان، بیگومان بهو شیوهیه که بو خوا شایستهیه، هر بویه زانایان هه موویان له سه رتهوه پیککه وتوون، که وه ختیک وشهیه که بو خوا به کاردی له قورناندا، بو تیکه باندنی تیمه، نابیی واتایه که ی بهو شیوهیه لیکبدرته وه که تیمه لپی تیده گهین، بو وینه: که ده فیه رموی: ﴿وَبَقِيَ رَبُّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (۱۷) الرحمن، یان، ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ (۱۶) الفتح، یان هه موو نهو وشانه، بو وینه: که باسی زانیاری خوا ده کهن، زانیاری خوا وه که هی تیمه نیه، زانیاری تیمه له نه نجامی به کارهینانی پینج هه سه ته کان و، بیرکردنه وهو لیکدان و کوکردنه وهوه، بومان دروست ده بی و له می شکماندا خه زن ده بی، به لام زانیاری خوا، جوړیکی دیکهیه، هه روه ها دیتنی خواو، بیستنی خواو، هه موو سیفته ته کانی خوا بهو شیوهیه، که بو خوا شایستهیه، به هیچ جوړیک نابیی تیمه قیاسی سیفته ته کانی خوا بکهین ^{۱۱۲} بو سه ر خو مان، نه گه ر نا تووشی ویکچواندن (تشبیه) ده بین، هه روه که نابیی به به لکه ی، یان به بیانوو ی نه وهی سیفته ته کانی خوا، وه که هی تیمه نین، سیفته ته کان له خوا دابرین، نه گه ر نا تووشی په کخست (تعطیل) ده بین، بویه زانایانی پیشین گوتوو یانه: ﴿إِنِّبَاتٍ مَّعَ تَنْزِيهِهِ، وَتَنْزِيهِهِ بِلا تَغْطِيلِ﴾، چه سپاندنی سیفته ته کان بو خوا، له گه ل به پاککرتنی خوا، (که وه که دروستکراوانی بجی) و، به پاککرتنی خوا له گه ل چه سپاندنی سیفته ته کانی دا، به بی په کخستنی خوا، له سیفته ته کانی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهریسی دوووم** ❖

پیناسہی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان نایه ته کانی: (۱۰ - ۲۰) واته: یازده (۱۱) نایه ت ده گریته خوی، که ته وهری سه ره کیان باسی بیپروایانهو، سه رچه نگ دان و سه رزه نشتر نیانهو، په شیمایی کیشان و دان به تاوانی خود اهتنان و، پوزش هینانهوهی بن سوود یانهو، راگه یاندنی خوی دادگهره بو نهو راستیه، که نهو چورمه ی بیپروایان تووشی بوون و، نهو دهرده ی پیوه ی گرفتار بوون، کرده ی دهستی خویانهو، تازه ش کانی تاقیرانهوه تیه پیوهو، نیستا قوناغیکی دیکه هاتوته پیش و، خوی کار به جن بریاری دلوو برپاوه تهوه.

به لام وپرای نهوه، چهند سیفه ت و کرده وه به کی دیکه ی خوی به رزی بن وینه ش خراونه پروو، ههروه ها ناماژه به کیش بو پوزی دواپی و، شهرزه یی بیپروایان لهو پوزده دا، کراوه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ينادونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾ (۱۰) قَالُوا رَبَّنَا أَتُنَزِّلُ الْغُلَّامَ مِنْ سَمَاءٍ وَإِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَتَمَّ مِنَ الْحَسَنِ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۱﴾ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۱۲﴾ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ وَالنَّانِقَ ﴿۱۳﴾ يَوْمَ هُمْ بَرْزُورٌ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ﴿۱۴﴾ لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۱۵﴾ الْيَوْمَ نُجْزِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۱۶﴾ وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ

الْأَرْفَاقَ إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ
 (۱۸) يَلْمُ حَابَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (۱۹) وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ
 يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (۲۰)

مانای ده فاو ده قی نابه تهکان

ابه دنیایی (له پوژی دواپی دا) نهوانه ی بیروان بانگ ده کرین: بئگومان توو په یی و بیزاری خوا له توو په یتان له خوستان و بیزاریتان له خوستان گه وره تر بوو، له کاتیک دا بانگه یشتی پروا هیتان ده کران، که چی بیروا ده بوون (و نکو و یتان ده کرد) (۱۰) (بیروا به کان) گوتیان: په روه ردگارمان! دوو جار مانراندین و دوو که په تانیس ژباندین، (تستاش) داغان به گونا هه کانمان داهیتا، ئنجا ئابا هیچ پتی ده رچو هومان هه به (له ئاگری دوزه خ)؟! (۱۱) (پیان ده گوتری: نه خیر هیچ پتی ده رباز بوونتان نیه) نهو (سزابه) هشتان به هو ی نه وه وه به که (له دنیا دا) نه گهر به ته نیا بانگی خوا کرابایه، بیروا ده بوون، به لام نه گهر هاو به شی بو دانرابایه، پرواتان (پن) ده هیتا، تستاش بریار ته نیا هی خوا ی به رزی گه وره به (۱۲) (خوا) نهو که سه به که نیشانه کانیتان پیتان ده دات و له ئاسمانه وه بزیوتان بو داد به زینتی و، ته نیا که سیکیش که (له ناخه وه بو لای خوا) ده که پرتسه وه، په ند وه رده گرتی و بیرده کاته وه (۱۳) ده جا به ملکه چیی ساغ کرد نه وه وه له خوا بپارتنه وه، هه رچه نده بیروا یانیش پیتان ناخوش بی (۱۴) (خوا) پله کافی بلندن، خاوه قی عه رشه، رووح (وه حی) له فهرمانی خو یه وه ده نیرته سه ر هه ر کام له به نده کافی که بیهو ی، تا کو (خه لک) له پوژی دیدار بترسین (۱۵) نهو پوژه که (مرؤفه کان) دینه گو ی، هیچ شتیکیان له خوا په نهان نابی (ده گوتری: نه مرؤ حو کم و ده سه لات هی کتیه؟ هی خوا ی

تاکی ملپیکە چکەرە (١٦) ئەمڕۆ هەر کەسە بە پیتی ئەوێ وە دەستبەستیناود، سزاو پاداشت دەدرێتەو، ئەمڕۆ هیچ جوړە ستمیک نیە، بە دلتیایی خوا لێرسینەوێ خێرایە (١٧) هەر وەها لە پۆژی (پووداوی) نزیکیکەوتوو بیانترسینە لە کاتێکدا کە دلەکان دەگەنە گەر ووان، قوتدەرەوون (بۆ توورپەیی و خەفەتیک کە دەروونی داگرتوون) ستمکاران هیچ دۆست و نزیکی و تکارێکی بە قسە کراو و قسە لێوەرگیراویان نیە (١٨) (خوا) ناپاکیی (پوانینی) چاوەکان و ئەوێ سینەکانیان دەشارنەو، دەیزانی (١٩) بەس خواش بە هەق دادوەری دەکات و، ئەوانە ی جگە لەوێ لێیان دەپارێنەو، هیچ بریاریان بە دەست نیە، بێگومان خوا بەس خۆی بێسەری بێنەرە (٢٠).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(لَمَعْتُ أَلَّهُ): واتە: بە دلتیایی توورپەیی خوا، بێزاری خوا، (الْمَقْتُ: الْبُغْضُ الشَّدِيدُ لِمَنْ تَرَاهُ تَعَاطَى الْقَبِيحَ)، (مَقْتُ: بریتیه لە ڕق لیوونەوێ زۆر بۆ کەسێک کە دەبینی کارێکی ناخۆڵا دەکات، یان قسە یەکی ناخۆڵا دەکات، (مَقِيْتُ، مَقْفُوت) کەسێکە کە بوغزێتارەو، ڕق و بێزاری زۆری بەرانبەرە کە ی ناواستە کراو.

(يُنِيبُ): (الْإِنَابَةُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى: الرُّجُوعُ إِلَيْهِ بِالتَّوْبَةِ وَالْإِخْلَاصِ)، (إِنَابَةٌ): بۆ لای خوای بەرز گەرانهوێه بۆ لای، بە پەشتیمان بوونەو و بادانەو بە دلسۆزی.

(الْأَلَاقِ): پۆژی دیدار، یان پۆژی پێککەیشتن، یەکیکیشە لە ناوەکانی پۆژی دوا، بۆیه ش ئەو ناوێ لێتارەو: (يَوْمَ التَّلَاقِ: وَتَخْصِيْمُهُ يَذَلِكَ لِالْتِّقَاءِ مَنْ تَقَدَّمَ، وَمَنْ تَأَخَّرَ، وَالتَّقَاءُ أَهْلُ السَّمَاءِ، وَالْأَرْضِ، وَمَلَاقَاةٌ كُلُّ أَحَدٍ بَعْمَلِهِ)، (يَوْمَ التَّلَاقِ): یان پۆژی دیدار، پۆژی پێککەیشتن، بۆیه تاییه تکراره بۆ، چونکە ئەوانە ی پێشێ کە

را بر دوون و تپیه‌ریون، له‌گه‌لّ ئەوانەى دواىى هاتوون، هه‌موویان پێکده‌گه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها خه‌لکى ناسمان و زه‌وى پێکده‌گه‌ن، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سه‌و به‌ کرده‌وه‌که‌ى خۆى ده‌گات.

(بَرَزُونَ): واته: ناشکران، هاتوونه‌ گۆڕى، (وَاضِحَةً ظَوَاهِرُهُمْ وَبَوَاطِنُهُمْ) هه‌م پڕواله‌ته‌کانیان، هه‌م ده‌روونه‌کانیان ناشکراو به‌رچاون.

(الْأَرْقَةُ): نه‌ویش یه‌کیکه‌ له‌ ناوه‌کانى پۆزى دواىى، (أَرْقَةُ) واته: نزیك، (أَرْقُ الْأَمْرِ: أَيْ قَرُبَ)، نزیك که‌وته‌وه، (الْأَرْقَةُ: اسْمُ فَاعِلٍ مُشْتَقٌّ مِنْ فِعْلِ أَرْقَ الْأَمْرُ، إِذَا قَرُبَ، فَالْأَرْقَةُ صِفَةٌ لِمَوْصُوفٍ مَخْذُوفٍ تَقْدِيرُهُ: السَّاعَةُ الْأَرْقَةُ، أَوِ الْقِيَامَةُ الْأَرْقَةُ)، وشه‌ى (أَرْقَةُ): ناوى بکه‌ره‌ دا‌نا‌شراوه‌ له‌ کردارى (أَرْقُ الْأَمْرُ إِذَا قَرُبَ) کاره‌که‌ نزیك که‌وته‌وه، (أَرْقَةُ) سیفه‌ته‌ بۆ ناوه‌لناوێکى قرتێزراو، وه‌ک: (السَّاعَةُ الْأَرْقَةُ) واته: ئاخیر زه‌مانى نزیك بو‌وه‌وه، یاخود (الْقِيَامَةُ الْأَرْقَةُ) پۆزى دواىى، یان هه‌لسانه‌وه‌ى نزیك بۆوه.

(الْحَنَاجِرِ): (جَمْعُ حُنْجَرَةٍ: الْخُلُقُومُ)، (حَنَاجِر) کۆى (حُنْجَرَةٍ)یه، نه‌ویش به‌ (خُلُقُوم) گه‌روو، قورقورا‌که‌ ده‌گوترى.

(كَظِيمٍ): (الْكَاطِمُ: اسْمُ فَاعِلٍ، مِنْ كَظَمَ كُظُومًا، إِذَا حَبَسَ نَفْسَهُ، وَكَظَمَ شَيْئًا: سَدَّ مَجْرَاهُ أَيْ: كَاظِمِينَ حَتَّاجَهُمْ إِشْفَاقًا مِنْ أَنْ تَخْرُجَ مِنْهَا قُلُوبُهُمْ مِنْ شِدَّةِ الْإِضْطِرَّابِ)، (كَظَمَ): به‌ مانای هه‌پسکردن و پارگرتن و کپکردنه‌وه‌ دى، (وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ) ئەوانەى توو‌ر‌ه‌ب‌ى و په‌ستى خۆیان قووت‌ده‌ده‌نه‌وه‌و ناهێلن بێته‌ ده‌رى، (وَكَظَمَ شَيْئًا) واته: پێى لێگرت که‌ بێته‌ ده‌رى، بۆ ئه‌م‌ونه: ئە‌گه‌ر که‌سێک سه‌رى مه‌شکه‌یه‌ک کونده‌یه‌ک بیه‌ستى بۆ ئە‌وه‌ى تاوه‌که‌ى لى نه‌برى، یان شیره‌که‌، یان دۆبه‌که‌، هه‌ر‌چى تپیدا‌یه، که‌واته: لێره‌دا که‌ ده‌فه‌رموئ: (كَاطِمِينَ: أَيْ كَاظِمِينَ حَتَّاجَهُمْ) ئەوانه‌ قورکى خۆیان توند گرتوه، نه‌وه‌ک دلایان له‌به‌ر زۆر لێدان به‌ قورگیاندا بێته‌ ده‌رى.

هه‌بته دَل جیتی نابیته‌وه به قورگدا بیتهدەر، به‌لام مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که دلیان نه‌ودنده دیت و ده‌چت، ده‌بتی ناگیان له خویان بتی نه‌بادا دلیان به‌رهو لای قورگیان بیت.

(حَايَةَ الْأَعْيُنِ): واته: چاوه ناپاکه‌کان، یاخود ناپاکی چاوه‌کان، هه‌ردوو مانای هاتوون، (وَحَقِيقَةُ الْخِيَانَةِ: عَمَلٌ مِّنْ لُّغْمٍ عَلَى شَيْءٍ يَضُدُّ مَا أُؤْمِنُ لِأَجْلِهِ، بِذَوْنِ عِلْمٍ صَاحِبِ الْأَمَانَةِ)، واته: چیه‌ق خیانه‌ت نه‌وه‌یه: که که‌ستیک سپارده‌یه‌کی پتی سپێردراوه، به پێچه‌وانه‌وه‌و دژی نه‌وه‌ی پتی سپێردراوه‌ پده‌فتار ده‌کات، به‌بتی زانیاری خاوه‌ن سپارده‌که، واته: ده‌ستکاری نه‌و نه‌مانه‌ته بکات و زایه‌ی بکات و نه‌یاریتزی، نه‌وه پتی ده‌گوتری: خیانه‌ت، لێرده‌ا که ده‌فه‌رموی: (حَايَةَ الْأَعْيُنِ)، دوو واتایان بو لیکن‌دا‌نه‌وه: (أَيُّ خِيَانَةِ النَّظَرِ)، یان (الْأَعْيُنِ الْخَائِنَةِ)، یان به‌مانای خیانه‌ق چاوه‌کانه، ناپاکی چاوه‌کان، یاخود به‌مانای چاوه‌ ناپاکه‌کانه.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوَا ۞ لَمْ يَزِدْهُ نَابِه‌ته‌دا، به‌ زۆری باسی بیروایان ده‌کات: په‌شیمانیاان و، مه‌ینه‌تیاان و، نه‌و سزایه‌ی که له پۆژی دوایدا چاوه‌پێیان ده‌کات، که چه‌ند ناپه‌حه‌ت ده‌بن، له‌میان نه‌وه‌شدا خوَا ۞ چه‌ند سیفه‌ت و چه‌ند کرده‌وه‌یه‌کی به‌رزى بتی وینه‌ی خۆی ده‌خاته‌پوو، تا‌کو بیروایی بیروایه‌کان نا‌قۆلاتر ده‌رکه‌وێ، که نه‌وانه‌ بیروابوون به‌رانبه‌ر به‌ خوايه‌کی خاوه‌ن نه‌و سیفه‌تانه‌و، خاوه‌نی نه‌و کرده‌وانه‌و، خاوه‌نی نه‌و پایه‌ بلێندو به‌رزانه ۞، که هه‌ر شایسته‌ی خۆینی، ده‌فه‌رموی: ۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُسَادُّونَ ۞، به‌ دنیایی نه‌وانه‌ی بیروابوون واته: بیروابوون به‌ خواو به‌ فریشته‌کانی و به‌ پۆژی دوا‌یی و به‌ کتێبه‌کانی و به‌ پیغه‌مه‌رانی، به‌ هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که پتویست بوو بروایان پێینن،

بێڕواو بوون، ئەوانە ی بێڕواو بوون بانگ دەکرتن، بە دنیایی لێره دا مەبەست پێی
 پۆژی دوا یه، که له پۆژی دوا یی دا بانگ دەکرتن، له لایه ن فریشته کانی هه
 بانگ دهکرتن، ئەگەر نا شایسته یی ئەوه یان نیه خوا بانگیان بکات و بیان دوتن،
 وهک له چەند شو تناندا خوا ده فەر مو ی: ﴿لَا يَكْفِيهِمْ وَلَا يَنبَغِي لَهُمْ﴾ ﴿١٨٨﴾ ﴿الْأَعْرَافِ﴾
 واته: خوا نه ده یان دوتن و نه پاک و چاکیان دهکات، به لکو فریشته کان بانگیان
 دهکەن، بانگ کردنی فریشته کانی ش ئاشکرایه س لا و دهکەن له ئەهلی ئیمان، به
 نه رمی و پێزو به پرو ی خو ش و به وشه و ته عیری جوان، به لām که بانگی
 بێڕوا یان دهکەن، به شیوه یهک بانگیان دهکەن، شایسته ی ئەوانه، بانگیان
 دهکەن ده لێن: ﴿لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾، توو پره یی و
 بێزاری خوا گه وره تر بوو له توو پره یی خو تان، له خو تان، واته: ئیستا که له
 خو تان توو پره ن و له خو تان بێزارن، کاتی خو ی که له دنیا دا بێڕوا ده بوون،
 نه و کاته توو پره یی خوا، له و توو پره یی ئیستانان له خو تان، گه وره تر بوو، ﴿إِذْ
 نَدَعَوْكَ إِلَىٰ آلِ يَمِينَ فَتَكْفُرُونَ﴾، یاد بکه نه وه کاتی که بانگ ده کران بو
 ئیمان و پڕوا هێنان، که چی ئیوه بێڕوا ده بوون.

ده شگونجێ ئەمه مانایه که ی ئاوابی: توو پره یی و بێزاری خوا ئیستا له
 به رانه ر ئیوه دا، گه وره تره له توو پره یی خو تان له خو تان، یاد بکه نه وه کاتی که
 بانگ ده کران بو ئیمان، به لām ئیوه بێڕوا ده بوون، که واته: نهم (إِذْ) ده شگونجی
 بو یاد کرد نه وه بی، ده شگونجێ مەبەست ئەوه بی ئەو کاته توو پره یی خوا له
 توو پره یی ئیوه زیاتر بوو، که بانگ ده کران بو ئیمان، به لām ئیوه بێڕوا ده بوون،
 ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَتَيْنَاكَ وَكَلِمَتَنَا أَتَيْنَا﴾، کوتیان: په ره ره دگارمان! دوو جار ان
 مراند تین و دوو جار انیش ژيان دتین، ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾، ئیستا ئیمه دامن به
 گونا مه کانی خو مان دا هینا، ﴿فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾، نایا بو ده رچوون
 هیچ پێ هه ن؟ بو ده رچوون له سزای تو، له و ناگری دۆزه خه؟

لەو بارهوه که گوتووایانه: دووجاران مراندتین و دوو جاران ژياندتین، هەرچهنده دوايي وردتر قسهی لێدهکهین، بەلام ئەو مانایە زیاتر پەسەنده و ێدهچن، که مەبەست لە مراندنی یەکەم، ئەوه بووه که ژيانیان نەبووه و خوا ژيان پێ بەخشیون، مراندنی دووهمیش ئەوه بووه، که دواي ئەوهی ژيانیان هەبووه، ژيان لێوەرگرتوونەوهو ڕووحی کیشاون، ئەوهش دووهم مردن، کهواته: پیتش مردوو بوون و خوا زیندووی کردوون و ژيان پێداون، تنجا دواي ئەوهی خواوەن ژيانبوون، مراندوونی، ئەوهش دووهم مردن.

بە نسبەت دوو ژيانەکانیشەوه: جاری یەکەم: مردوو بوون و خوا ژيان پێداون، ئەوه جاری یەکەم، جاری دووهم: که مردوون دواي ئەوهی خواوەن ژيان بوون، جازنکی دیکە خوا زیندووی کردوونەوه لە ڕۆژی دوايي دا، ئەوهش دوو ژيان، ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾، پێیان دەگوتری: ئەواتان بە هۆی ئەوهوهیە که کاتیک بە تەنیا بانگی خوا دەکرا، بە تەنیا پارانەوه دەکرا لە خوا، تێوه بپێروا دەبوون، ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُشْرِكُوا﴾، بەلام تەگەر هاوبەشی بو دانرابایه، ڕواتان دەهیتا، ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾، ڕیارو دادوهری هی خواي بەرزی گهورهیه، واته: کهسی دیکە لە ڕۆژی دوايیدا، خواوەن ڕیارو حوکم نیه، وهک دنیا نیه خوا ﴿بِقَوْلِهِ﴾ بۆ تاقیکردنەوه دەستی مۆفەکانی ناوهلا کردبێ، داخو چی دەکەن و چۆن دەکەن؟ لەوێ حوکم و ڕیار تەنیا هی خوایه.

﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُم آيَاتِهِ﴾، (خوا) ئەو کهسەیه که نیشانهکانی خۆپتان پێشان دەدات، که دەفەرموی: نیشانهکانی خۆپتان پێشان دەدات، کهواته: ئەو نیشانان (آیات)ه، لێرهدا مەبەست پێیان ڕستهکانی قورئان نیه، ڕستهکانی قورئان بەسەردا دەخوێژنەوهو دەبیسێژن، بەلام ئەو نیشانانەي که خوا پێشانی تێمەي داوون و وایکردوه تێمە بیانبینین، مەبەست پێیان موعجزەکانی پیغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، یاخود دیاردەو دیمەنەکانی گەردوون،

﴿وَيُزَكِّكُم مِّنَ السَّعَاءِ رِزْقًا﴾، له سه ریوهش بژیوتان بۆ داده به زینتی، نهو بژیوهش که له سه ریوه داده به زنی، وهک زۆرجاری دیکه باسما نکرده: ده گونجی پیش هه موو شتی مه به ست پیتی تیشکی خوړو، تیشکه کافی دیکه ی نه ستیره کان بن و، پرووناکیی مانگ بن له شه وگاردا، هه روه ها ده گونجی مه به ست پیتی نهو ناوه بنی که له سه ره وه داده به زنی، به شیوه ی باران و به فرو ته رزه و ناوونگ و شه ونم، نه وه وهک بژیوی ماددی.

ده شگونجی مه به ست له بژیوی مه عنه ویی نهو وه حیی و په یامه ی خوا بنی که داده به زنی، ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مِنْ يُنِيبُ﴾، ته نیا که سیک که بگه پرته وه له ناخه وه بۆ لای خوا، په ند وه رده گری و بیر ده کاته وه.

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، ده جا ئیوه له خوا به پارینه وه، ملکه چیی خوستانی بۆ ساغ و بنی خهوش بکه ن، واته: کاتیک که له خوا ده پارینه وه، با هیچ شتی دیکه له زه نیتان دا نه بنی و، به ته مای هیچ شتی هیچ که سی دیکه مه بن، ملکه چیی خوستان و به ندایه تیی خوستان بۆ خوا ساغ بکه نه وه، ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، هه رچه نه ده نه وان هه که بیپروان پیتی قه لس و تووره بن، گوئی مه ده نه قه لسی و تووره یی نه وان، پاران هوه ی خوستان بۆ خوا ساغ بکه نه وه و پاران هوهش بریتیه له گه وره ترین و گرنگترین به شی په رستق و به ندایه تیی، وهک پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوهِی:﴾ [الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ] (آخرجه أبو دلود: ١٤٧٩، والترملی: ٣٢٤٧، وقال: هذا حديث حسن صحيح، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: پاران هوه بریتیه له په رستق.

نجا خوا ﴿يُزَكِّكُم﴾ به چه ند وه سفیکی دیکه خوئی ده ناسینتی و ده فره موئی: ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ﴾، (خوا) پله کافی به رزن، پایه کافی بلندو بالان، ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾، خاوه نی عه رش و ته ختی حکومرانییه، به شیوه یهک که بۆ خوا شایسته به، ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾، رووح فره ده دا له فره مانی خویه وه بۆ

سەر هەر کەس بیهوێ له بهندکانی، به دنیایی مه بهست له رووح وه حیی و په یامی پتغه مه رابه تیه، ﴿لُنْذِرَ یَوْمَ النَّالِقِ﴾، تاكو خه لك بترسیتی و وریا بکاته وه له رۆژی دیدار، له رۆژی پینککه یشتنه کان، که ته هلی ئاسمان و زهوی پینک دهگهن، مرووف به کرده وه کانی خوێ دهگات، مرووف به خوای پهروه ردگار دهگات، به فریشته کان دهگات، ههروه ها رووح و جهسته پینک دهگهن وه، نهو رۆژه رۆژی پینککه یشتنه کانه، ﴿یَوْمَ هُمْ بَرْزُورُنْ﴾، نهو رۆژه هه موویان هاتوونه گوپری، بهرچاون و دیارن، واته: نهک ههر پواله تیان به لکو دهروونی شیان دیاره و هاتوته گوپری، ﴿لَا یَحْفَی عَلَی اللّٰهِ مِنْهُمْ شَیْءٌ﴾، هیچ شتیکیان له خوا شیردراوه و په نهان نیه، وهک له شوینی دیکه دهفرمووی: ﴿یَوْمَ تَبٰی الرَّآِیْرُ﴾ ٩ ﴿الطّٰارِقُ﴾، نهو رۆژه که نهیینه کان دهرده کهن، نهوانه ی له سینه کاند شیردراوه وه، یان دهفرمووی: ﴿یَوْمَ یُزْجَرُ نَعْرَضُونَ لَا تَخْفٰی مِنْکُمْ خَافِیَةٌ﴾ ١٨ ﴿الحَاقَةُ﴾، نهو رۆژه راده نوێرن، هیچ شتیکیان په نهان نابن، هیچ شتیکی له ئیوه په نهان نابن، که نهیین، ههروه ها هیچ شتیکی ئیوه په نهان نابن له خوا و له فریشته کان، که نه بیتری، ئنجا دهفرمووی: ﴿لِیَمَنَ الْمَلٰٓئِکَةُ الْیَوْمَ﴾، نه میرو حکومرانی و دهسه لات هی کییه؟ ﴿لِلّٰهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾، هی خوای تاکی ملیکه چکه ره، لهو رۆژه دا حوکم و دهسه لات بهس هی خوا به ١٩.

﴿الْیَوْمَ نَخْزِیْ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ﴾، خوا دهفرمووی: نه میرو ههر کهسه به پنی نهوه ی کردوویهق، سزاو پاداشت دهدرتیه وه، ﴿لَا ظُلْمَ الْیَوْمَ﴾، نه میرو هیچ جوړه سته مێک نیه، ﴿اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ﴾، به دنیایی خوا لێ پرسینه وه ی خیرایه، ئهم تهعبیره له قورئان دا زور هاتوه له بهر نهوه ی مرووف نهگه ر بهیئیتته بهرچاوی خوێ، ههشت ملیار به شهر ئیستا له سه ر زهوی هه ن، پینشر چه ند ملیار رۆیشتوون، چه ند ملیاری دیکه ش به دوایاندا دین، هه موو نهوانه کوژه بنه وه به ته تکید لێ پرسینه وه یان کاتی دهوێ، بویه هه میشه خوا دهفرمووی: لێ پرسینه وه ی خوا خیرایه، لێ پرسینه وه ی خوا له جوړی نهو حیساب و

ورده کاربانه نیه که به کۆمپیوته ره کان ئیستا ده کرین، به زه به لاحتیرین کۆمپیوته ره که ههیه، که له چرکه به کدا هه زاران هاو کیشه ی ماماتیکیی لیکده داته وه، نا، لئیرسینه وهی خوا خیریه، شایسته ی خوایه، مروق بوانی کۆمپیوته رتکی وا دروست بکات، که له چرکه به کدا چه ندان حیساب و کیتاب بکات، ده بی خوا ﴿عَلَّامٌ خُفُیِّ بَکَاتٍ﴾

﴿وَأَنْذَرَهُمْ یَوْمَ الْأَرْفَةِ﴾ ههروه ها بیانترستینه لهو پۆژهی نیزیکه (الْأَرْفَةُ) سیفهی وه سفرکراویکی قرتیراوه، واته: (وَأَنْذَرَهُمْ یَوْمَ الْقِیَامَةِ الْأَرْفَةُ)، له قیامه ی نیزیکه وهتوو بیانترستینه، یان (السَّاعَةُ الْأَرْفَةُ)، ناخیر زه مانی نیزیکه وهتوو، (الْأَرْفَةُ) واته: نیزیک که وهتوو، له (أَرْفٌ) وه هاتوه واته: (قَرَبٌ)، ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، کاتییک که دله کان له لای گهرووانن، ئینسان کاتییک ترس و ههزهت و سام و ههیه تیکی زۆری لئینیشی، دلی زۆر جووله جوول ده کات، نه وانهش دلیان هینه دیت و ده چن، خه ریکه ده گاته گه روو، ﴿كُظُمِیْنَ﴾، نه وانه توورپیی و ترس و خهفهت و مهینه تیی خویان کپکردوته وه، یاخود: دله کان خویان کپ ده که نه وه، وهک چۆن سه ری توورده که به ک، مهشکه به ک، کونده به ک به بهن و ده زوو توند ده کرئ، بۆ نه وهی نهو شله مه نیه ی تییاندایه، نه پڑئ، نه وانهش گه رووی خویان کپکردوهو گرتوه، تاکو دلیان نه به ته ده ری، ﴿مَا لِلظَّالِمِیْنَ مِنْ حَسْبٍ وَلَا سَفِیْعٍ یُطَاعُ﴾، سته مکاران ههچ دۆستییکی نیزیکیان نیه، ههروه ها ههچ تکا کارتیک که به فسه ی بکرئ و فه رمانه ریی بکرئ، چنگیان ناکه وی، ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْیْنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُورُ﴾، خوا نا پاکیی چاوه کان ده زانی، یاخود چاوه نا پاکه کان ده زانی، ﴿وَمَا تُخْفِی الصُّدُورُ﴾، ههروه ها نه وهش که سینه کان په نهانی ده کهن، نه وهش ده زانی.

له کۆتاییدا خوا ده فه رموی: ﴿وَاللَّهُ یَقْضِی بِالْحَقِّ﴾، خوا به ههق دادوه ریی ده کات، ﴿وَالَّذِیْنَ یَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا یَقْضُونَ لَیْسَ لَهُ جِیاتی﴾، به لَم نه وانه ی له جیاتی خوا لئیان ده پارتنه وه، یان جگه له خوا لئیان ده پارتنه وه، ههچ بریار نادهن

و هیچ شتیکیان به دست نیه، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به دنیایی
 هه ر خوا خوئی بیسه ری بینه ره، بۆ خوئی هه موو شتیک ده بیستی و هه موو
 شتیکیش ده بینئی، بریاریش ته نیا بریاری خواجه، که واته: خوٚتان بۆ ئه و رۆژه
 باش ئاماده بکه ن که خوا قازی و دادوهره، هه موو شتیکیش بیستوه و، هه موو
 شتیکیش بینپوه و، ئاگای له هه موو شتیکه: ئه وهی سینه کان ده یشار نه وه و،
 ئه وهی چاوه کان به سیله ی چا و ته نجامی انداوه، له موخه نه تی و ناپاکی،
 هه مووی ده زانی، خوٚتان بۆ ئه و رۆژه باش ئاماده بکه ن.

مەسەلە گىرەكە

مەسەلە يەكەم:

بانگىرانى كافران كە توۋرەيى و بىزارىي خوا لە بەرانبەرتاندا، لە ھى خۇتان زياتر بوو، كاتىك كە بۇ ئيمان بانگەكران، ئىوھش نكووليتان دەكرىدو، دان بە تاوانى خۇياندا ھىتايان و، پرونگردنەوھى خوا ۛۛۛ بۇ ھۆكارى ئەو ھالە خراپەيان، كە ئەھلى شىرك و كوفر بوون و، بەھۆى ئەوھوھ تووشى ئەو ئازارو مەينەتتە بوون:

خوا دەفەمەرموئى: ۛۛۛ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ﴿١٠﴾ قَالُوا رَبَّنَا آتِنَا أَتْنَيْنِ وَأُحْيِتْنَا أَنْتَيْنِ فَأَعْرِفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَزِمُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾ ۛۛۛ

شىكرىدەنەوھى ئەم ئايەتەنە، لە ھەشت بىرگەدا:

ۛۛۛ- (ۛۛۛ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ ۛۛۛ بە دۇنيانى ئەوانەي بىپروابوون، بانگ دەكرىن توۋرەيى خوا (بەرانبەرتان) لە توۋرەيى خۇتان بەرانبەر بە خۇتان گەورەترە، وەك چۆن (آمَنُوا) بەركار (مَفْعُولُ بِهِ) كەي ھەمىشە قىتئەراوھ لە قورئاندا، بە ھەمان شىوھ (كَفَرُوا) ش ديسان بە زۆرىي واىە كە بەركارەكەي دەقەرتتىرى، واتە: (كَفَرُوا بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدَرِ غَيْرِهِ وَشَرَهُ ...) واتە: بىپروابوون بە ھەموو ئەو شانەي كە پىئويست بووھ پروايان پىئىتىن، ئەوانەي بىپروابوون،

یەكەم: لە پۆژی دوایدا كە تەماشای دەكەن تووشی ئەو چارەنووسە تال و ناخۆشە دێن. رقیان لە خۆیان هەڵدەستن، بۆچی وایانکرد؟.

دووهم: (لَا تَنْهَمُوا فَاعْلَوْا لِأَنْفُسِهِمْ مَا يُشْبِهُ الْمَقْتِ، إِذْ حَرَّمُوهَا مِنَ الْإِيمَانِ)، چونكە ئەوان كارێكیان بە خۆیان كردووە، وەك زۆر رقیان لە خۆیان بووینتەووە، كە خۆیان بێبەش كردووە لە ئیمان و هیدایەت، واتە: كارێكیان بە خۆتان كردووە، شتێوی ئەوە بوووە كە رقیان لە خۆیان هەڵستن.

رقیبوونەوێ خوا لە تێو، گەورەترە لە رقی بوونەوێ خۆتان لە خۆتان، بۆچی؟

٢- ﴿إِذْ نَادَعَوْكَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ﴾، كاتیك كە بانگ دەكران بۆ ئیمان بەلام بێپروادەبوون، (إِذْ: ظَرْفٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، (إِذْ): دیارە زەرەفە بۆ كاتی تێپەڕیو، كاتیك كە بانگدەكران لە لایەن كێو؟ لە لایەن پیغمبەرەو (ﷺ) بۆ ئیمان بانگدەكران، ئەمەش دوو واتای هەن:

أ- یاد بكەنەووە كە ئەمڕۆتان بەرھەمی ئەو كاتەتانە.

ب- تووڕەیی خوا لەو كاتەدا كە بانگدەكران بۆ ئیمان و بێپروادەبوون، گەورەتر بوو لە تووڕەیی خۆتان و بێزاری خۆتان لە تێستاناندا لە خۆتان.

(الطبري) لە تەفسیرەكەیدا^(١) دەڵێ: (لَمَقْتُ اللَّهَ إِثْمًا أَثَمًا الْقَوْمُ فِي الدُّنْيَا، إِذْ نَدَعُونَ فِيهَا الْإِيمَانَ بِاللَّهِ، فَتَكْفُرُونَ، أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ النَّبِيُّ أَنْفُسَكُمْ لِمَا حَلَّ بِكُمْ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)، واتە: تووڕەیی خوا ئەو خەڵكێنە! لە دنیادا بەرانبەر بە تێو، لە كاتیكدا كە بانگدەكران بۆ ئیمان بە خوا، تێوێش بێپروادەبوون، گەورەتر بوو لە تووڕەیی خۆتان ئەمڕۆ لە خۆتان، بە هۆی ئەوەوە كە تووڕەیی خواتان دابەزیووەتە سەر.

کہ دہ فہرموی: ﴿يَسْأَلُونَ﴾، واتہ: ئەوانەى پێیروابوون، خوا ڕقى لێیان
 ھەڵدەستێ، بانگدەکرتن: توو ڕەیی خوا بەرانبەر تان، گەورە ترە لە توو ڕەیی خۆتان
 بەرانبەر بە خۆتان.

(۳) - ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفْنَيْنٍ وَأَحْيَيْنَا أَفْنَيْنٍ﴾، گوتیان: پەرورەدگارمان! دوو جارمان
 مراندتین و دوو جارمانیش ژياندیتین، ئەمە زانا یان زۆریان قسە لیکردووە، بەلام ڕای راست
 ئەوەیە کە مردنی یە کەم پیش ئەوێ دروستبکری و، مردنی دووهم بریتى لەو مردنەى لە
 ژيانى دنیادا بەسەریان دى و، ڕووحیان لە جەستەیان جیا دەبێتەو.

ھەر ھەھا ژيانى یە کەم، بریتى لەوێ دواى ئەوێ دروستدەکرتن، ڕووح
 دەخړیتە بەر جەستەیان و، ژيانى دووھەمیش ڕۆژى دوايى کە زیندوو دەکړنەو،
 ئانەو ڕایەکە، هیچ گرتى و گۆلى تێدا نیە.

بەلام ھەندىک لە سەر لێشێواوان ئەوھیان کردۆتە بەلگە لەسەر دۆنە
 دۆن (تناسخ الأرواح) کە ئەو قسەو بیروکە یەکی ئەفسانەییە، لە ھیندستان و
 لە ڕۆژھەڵاتی ئاسیا ھەبە، بەلام هیچ بنەمایەکی نیە، لە راستیدا ھەموو
 مروؤفیک ڕووحیکى تايبەتى خۆى ھەبە، خوا بە بەر جەستە کەیدا دەکات، دوايى
 لە جەستە کەى دەرى دېنى و، دەبێتە ھۆى مردنى و، لە ڕۆژى دوايیدا خوا ئەو
 ڕووحە لەگەڵ ئەو جەستە یە پێکھوێ جیوت دەکاتەو، بەو شێوھەى کە بەس
 خوا خۆى دەزانى چۆنە؟

کە دہ فہرموی: ﴿رَبَّنَا آمَنَّا أَفْنَيْنٍ وَأَحْيَيْنَا أَفْنَيْنٍ﴾، ھەر کام لە (أَفْنَيْنٍ):
 (صِفَةُ الْمَفْعُولِ مَعْدُوفٍ) واتە: (رَبَّنَا آمَنَّا مَوْتَيْنِ أَفْنَيْنِ، وَأَحْيَيْنَا حَيَاتَيْنِ أَفْنَيْنِ)،
 واتە: خوايە دوو مردن مراندتین و دوو ژيان ژياندیتین.

بەلگەش لەسەر ئەو کە مەبەست لە مردن ئەو ھالەتە بوو، کە ژيانیان
 نەبوو، ئەو یە کە خوا لە سوورەتى (البقرة) دا فہرموویەتى: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾
 بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾، واتە: چۆن

بێپروا دەبن بە خوا لە حالێکدا کە ئێوە مردوو بوون، ژیاڵی پێدان، (ژیانتان نەبوو ژیاڵی پێدان)، دواڵی دەتائمرێتی، دواڵیش جارێکی دیكە ژیاڵتان پێدەدات و زیندووتان دەکاتەوێ لە پۆژی دواڵیدا، چەمک و واتای ئایەتە کە ی سوورەتی (البقرة)، لە گەڵ چەمک و واتای ئەم ئایەتە ی سوورەتی (غافر) دا یەکن، جا بێپروایان دەڵێن:

٤- ﴿فَاعْرِفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾، ئێستا داڵمان بە گوناچەکانی خۆمان دا هێنا، بۆمان دەرکەوت کە هەڵەبووین، پێی لێدەنێن.

٥- ﴿فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾، ئنجا ئایا هیچ پێگە بەک هەبە بۆ دەرچوون و دەرەزبوون؟ (الِإِسْتِفْهَامُ مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِسْتِغْطَافِ) لێردا پرسیارکردنە کە بۆ پەرۆش و بەزەیی جوولاندنی لایەنی بەرانبەرە، واتە: ئایا ناگونجێ پەرودەرگارمان بەزەبیمان لە گەڵدا بنوێتی و لەم حالە دەرەز بوو، هیچ پێگە نیه؟ وشە (سَبِيلٍ): واتە: پێگا، بەلام لێردا غوازاوێتەو بۆ ئەو ئامرازە ی کە شتێک کە ئارەزوو دەرکێ و ئارەزوو کراو، پێی وە دەستبەتێری.

٦- ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾، (پێیان دەگوتری): ئا ئەم حالەتان بەهۆی ئەوێ وەهێ کە کاتێک خوا بە تەنیا بانگکراپایە، پارانەوێ لێکراپایە، ئێوە بێپروا دەبوون، ئەگەر خوا بە تەنیا پەرستراپایە بەبێ هاوێش بۆ دانان، ئێوە بێپروا دەبوون.

٧- ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ قُتِلُوا﴾، بەلام ئەگەر هاوێشی بۆ دانراپایە، ئێوە پرواتان دەهێنا.

٨- ﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾، ئێستاش بێپار هی خوای بەرز ی گەورەیه.

لێردا کە ئەوان پرسیار دەکەن، خوا ﷻ وەلامیان ناداوەو، لە جیاڵی وەلام، ئەو حالەتە ی تووشی بوون، هۆکارە کە ی دەخاتە پوو، هۆکاری ئەو، کە چوونە نێو ئەو سزایە چییە؟ ئەو بوو کە سەریان بۆ کووێرو شیرک دەخورا، کەبیاڵان بە ئیمان و خوا بەیە ککرتن نەدەهات.

که دهه رموی: ﴿فَلَمَّكُمْ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾، لیره دا مه به ست کورت
 هه لهنانی بریارو حوکم رانییه له خوا ی به رزدا، واته: حوکم ته نیا هی نه وه،
 کاتی خوئی (خوارچ) به کتیک له و نایه تانه ی که به لگه بیان پته تیا ونه وه، له سه رنه وه
 که ده بیست بریار راسته و خو خوا بیدات و، مروقی بوئی نیه بریار بدات له
 به رانه ر (علی بن ابی طالب) دا (خوا لیتی رازی بی) ئه م نایه ته بووه، بوئه عه لی
 (خوا لیتی رازی بی) له و د لماندا گوئی: (کَلِمَةً حَقٌّ يُرَادُ بِهَا بَاطِلٌ)، واته: ئه مه
 فسه به کی هه قه (که حوکم ته نیا هی خوا ی به رزی گه وره یه)، به لآم مه به ستیکی
 ناهه قی له پشته و دیه، ئه وان مه به ستیان نه وه بوو، که عه لی (خوا لیتی رازی بی)
 وه ک حوکم راتی ک بوئی نیه هیج بریار نک ده ربکات، مه گه ر ده قتیکی نایه تی
 به ده سه وه بی، عه لی (خوا لیتی رازی بی) گوئی: به لآی حوکم حوکمی خوا یه،
 به لآم حوکمی خوا ده بی به ده ست مروقه کانه وه بی، کات و هوین و، ژینگه ی
 گونجاوی بو بره خستین و تیدا جیه جیی بکه ن.

مه سه له ی دووه م:

خستنه پرووی چهنه کرده وه و سیفه یتکی بن وینه ی خواو، فه رمانکردن به به رستنی به ساغیی و، باستیکی رۆژی قیامت که له و رۆژهدا، ههر که سه سزاو پاداشتی پر به یتست وهرده گرتیه وه، هیچ کهس هیچ نه ندازه یه ک سته می لیتناکری:

خوا ده فره موی: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ (۱۳) ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (۱۴) ﴿رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (۱۵) ﴿يَوْمَ هُمْ بَبْرُورُونَ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَأْنٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۱۶) ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (۱۷) ﴿

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(۱) ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ (خوا) که سیکه نیشانه کانی خۆیتان پیشانده دات، بۆیه به کرداری یتستا (مضارع) هتیاو به تی، چونکه خوا به رده وام نیشانه کانی خۆی پیشانی یتمه ده دا، به دنیایی مه به ست له (آیاتی)، یان موعجیزه کانی پیغه مه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، یاخود دیاره ده و دیمه نه سه رنجرا کیشه کانی ده ورو به رو بوونه وهرن.

(۲) ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ (خوا) له سه رێده ش بژیوتان بۆ داده به زینتی، ﴿لَكُمْ﴾ (پیشخراوه بۆ نه وه ی چاکه کردنی خوا له گه ل مروقه کاند، زیاتر ده ربخری ﴿وَيُنَزِّلُ لَكُمْ﴾ (داده به زینتی بۆ تیه و ﴿رِزْقًا﴾ (بژیو، که به زانراو (نکرة) هاتوه، واته: بژیوکی گه وروه گرنگ، نه و بژیوه ش زۆر شت ده گرتیه وه، نه وه ی تا کو یتستا بۆ یتمه ده رکه وتوه:

۱- تېشكى خۆرە.

۲- پرووناكى مانگە.

۳- تېشكەكانى دېكەن.

۴- دابەزىزانى ئاۋە بە شىۋەدى بە فرو باران و تەرزەو شەونم و ئاۋونگ.

بەس خواش ۋە غۆى دەزانى چىدىكەمان بۆ دادەبەزىنى و، چىدىكەى دابەزانىدەو بۆتە ھۆى بەرپۆە چوۋى ژيانى ئىمە لەسەر زەۋى، كە ھەتا زانىارىي پتر بەرەو پىشەۋە بېچى، نىعمەتەكانى خوا زياتر دەردەكەون و پەردەپان لەسەر لادەچى.

۳- ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾، مەگەر كەسىك لە ناخەۋە بەرەو خوا بگەرپتەۋە، ئەگەرنا بىرناكاناتەۋە پەند ۋەرنەگى، (الَّذِينَ): يانى: بىرھاتنەۋەپە، پەند ۋەرگرتن، زانين و تىگەشتن، ھەموو ئەو واتايانە دەگىرپتەۋە، كەسىك لە ناخەۋە بۆ لای خوا نەگەرپتەۋە، كاتىك سەرنجى نىعمەتەكانى خوا دەدات، سەرنجى دياردەو دىمەنەكانى گەردوون دەدات، دەستى خويان لە پىشەۋە نايىن، ۋەك چۆن كەسىك نەگەر بە چاۋى پروت، تەماشاي دلۆپە ئاۋىك بكات، بەس دلۆپىك ئاۋ دەيىن، بەلام نەگەر بە مىكرۇسكۇپىك تەماشاي بكات، دىنبايەك لە دورستىراۋانى خوا لەو دلۆپە ئاۋەدا دەيىن، ھەرۋەھا خانەپەكى جەستەى مروۋف، كە بە چاۋى تەنيا تەماشاي دەكەى، ھەر نايىن، بەلام كاتىك بە مىكرۇسكۇپ تەماشاي دەكەى، ھەر كام لە خانەكانى جەستەى مروۋف جىھاننىكى سەربەخۆپە، ئىنجا بە ھەمان شىۋەش نەگەر ئىنسان بە چاۋى ئىمان تەماشاي خۆى و، تەماشاي دەۋرۋەرۋە بوونەۋەر بكات، بە جۆرىكى دىكە خۆى و، بوونەۋەرۋە دەۋرۋەرى دېتە بەرچاۋ، كاتىك كە نىعمەتەكانى خوا بە چاۋى ئىمانەۋە تەماشاي بگرتن، بە جۆرىكى دىكە مروۋف دەيانىن.

۴- ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، دە جا لە خوا بپارپتەۋە، بە گەردەنكە چىي بۆ ساگەرەۋانەۋە.

(الَّذِينَ) لێره‌دا به مانای تاعەت و فەرمانبەرییە، واتە: کاتێک لە خوا دەپارێنەوه، گەردنکە چیی خۆشتان بۆ خوا ساغ بکەنەوهو، چاودەروانییان لە هیچ شتێکی دیکەو، لە هیچ کەسێکی دیکە نەبێت.

٥- ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾، هەرچەندە بێیروابەکانیش پێیان ناخۆشێ، لەبەر ئەوەی ئەوان (بێیروایان) دەسەڵاتداربوون ئەو کاتە، واتە: با ئەوانیش پێیان ناخۆش بێ و پێی ناپەهەت بێ، بەلام ئێوە کە لە خوا دەپارێنەوه، پارانەوهی خۆتان و بەندایەتیی و ملکەچیی خۆتان، بۆ خوا ساغ بکەنەوه، خۆتە ی شێرکی تێکەڵ مەکن.

ئەنجا خوا ﷻ بەردەوام دەبێ لەسەر خستنه‌رووی چەند سیفەتێکی دیکە ی و، چەند کردەوه‌یه‌کی دیکە ی:

٦- ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ﴾، پله‌کانی بەرز، پایه‌کانی (خوا ﷻ) بڵندن، وشە ی (الدَّرَجَاتِ): کە (ال) ی ناساندنی لەسەرە (عَوْضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ: أَي رَفِيعَةُ دَرَجَاتِهِ)، (ال) قەردەبوو پالۆە‌لادراوه، یانی: پله‌کانی خوا بەرز.

وشە ی (رَفِيعُ): (صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ بِالْفِعْلِ)، سیفەتێکە دەشوبه‌یتە کردارەوه‌و کاری کردار دەکات، یاخود: (رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ: أَي كَثِيرُ رَفْعِ الدَّرَجَاتِ لِمَنْ يَشَاءُ)، خوا زۆر پلان بەرز دەکاتەوه بۆ هەر کەسێک بیهوێ.

٧- ﴿ذُو الْعَرْشِ﴾، خاوەنی عەرشە، یانی: خاوەنی تەختی حوکمرانییە، وەک پێشتریش باسمانکرد: عەرش مەخلووقێکی خواپە لەسەر‌ووی هەموو دروست‌کراوه‌کانەوه‌و، دەوری هەموو دروست‌کراوه‌کانی داوه‌و، ئەوپە‌ری پەسندو ئەوپە‌ری مەزنە، وەک خۆی دەفەر‌موێ: ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ (المؤمنون)، ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة).

٨- ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾، ڕووح فێرێدەدا (دەبێری) بۆ سەر هەر کام لە بن‌دە‌کانی کە بیهوێ، وشە ی (الرُّوح): هەم لێره، هەم لە زۆر شوێنی دیکەش بە مانای وه‌حیی هاتوه، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الشوری) دا خوا دەفەر‌موێ:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ الشوری، هر بهو شیوهیه پرووحتیکمان له کاری خوْمانهوه بوْ توْ نارد، بیگومان مه بهست له پرووچ په یامی خواو وه حیی خوایه، که بوْ پیغه مبه رانی ناردوه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

که ده فهرموی: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾، وشهی (مِنْ) ده گونجن بوْ ده ستیک بن (مِنْ إِبْدَالِيَّة)، یاخود بوْ به شیک بن (أَوِ اللَّتَّبَعِيض)، که واته: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ﴾، واته: له ده ستیکه که به فهرمانی خوْی، خوا پرووچه که ده نیتری، یاخود: نه وهی به فهرمانی خوْی ده نیتری، که په یامیکه خوا بوْ هر کام له پیغه مبه رانی ناردوه، نه وه به شیک بووه له ثابینه که ی، ئنجا بوچی ده نیتری؟

٩- ﴿لِنُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾، تاکو خه لک بترسینی و وریا بکاته وه له روژی پیکه بشته کان، نه و روژهی تیدا: پرووچه کان به جهسته کان ده گهنه وه، مروّف به کردوهی خوْی ده گاته وه، نه هلی ئاسمان به نه هلی زهوی ده گهن، مروّف و فرشته کان پیکه ده گهن، به نده کان به دیداری خوا ده گهن، روژی پیکه بشته، به مانای فراوانی پیکه بشتن، وشهی (يُلْقِي): یانی: فریده دات (الإلقاء: رمي الشيء من اليد إلى الأرض)، بریتیه له وهی شتیک که به دهسته وهیه، فریده یه سهر زهوی، به لأم خوا زراوه ته وه بوْ به خشین و پیدان.

١٠- ﴿يَوْمَ هُمْ بَرْزُؤُنْ لَا يَخْنَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾، نهمه پیناسه ی (يَوْمَ التَّلَاقِ)، روژی پیکه بشته کان نه و روژه یه که نه وان ئاشکران و هاتوونه گوژی، هیچ شتیکان له خوا په نهان و شیردراوه نیه.

نهم رسته یه ش تهفسیرو پروونکردنه وهی وشهی (بَرْزُؤُنْ) ه، واته: دینه گوژی، به جوړیک که هیچ شتیکان له خوا په نهان و شیردراوه نیه، نه له پرووی جهسته ییه وه، نه پرووی کرده وه کانه وه، که به نه نداهه کانی جهسته کردوویان و تهعبیره کانی زمانیان، نه له پرووی نیازو مه بهسته کانیانه وه، که له دل و دهر و ویناندا په نهانیا ن کردوون.

(۱۱) - ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾، نه‌مرو حوکمرانی، ده‌سته‌لآت هی کتیه؟ نه‌مه: (مَقُولُ لِقَوْلِ مُخَلَّوْفٍ) گوتراوی قسه‌یه‌که، قرتتِراوه واته: (يُقَالُ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ)، ده‌گوتری: نه‌مرو حوکمرانی هی کتیه؟ (الْيَوْمَ) له ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ﴾ دا، (ال) که‌ی که بو ناساندنه، مه‌به‌ست پی‌ی نه‌مرو‌ژه‌یه که تیتستا ناماده‌یه.

(۱۲) - ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾، (وه‌لَام ده‌درتته‌وه که نه‌مرو حوکمرانی) ته‌نیا هی خوای تاکی ملیک‌که‌چکه‌ره.

(۱۳) - ﴿الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، نه‌مرو ههر که‌سه به پی‌ی نه‌وه‌ی کردوویه‌تی، سزاو پاداشت ده‌درتته‌وه، وشه‌ی (جَزَاء) له زمانی عه‌ره‌بییدا هم بو سزا (عِقَاب) به‌کاردی، هم بو پاداشت (ثَوَاب)، له زمانی کوردییدا تا‌کو تیتستا وشه‌یه‌کم پی شک نایه‌ت پر به پیستی مانای (جَزَاء) بی، نه‌گهر (ثَوَاب) بی ده‌لِیین: پاداشت و نه‌گهر (عِقَاب) بی ده‌لِیین: سزا، به‌لَام وشه‌یه‌کمان نیه وه‌ک (جَزَاء)، مانایه‌کی گشتگیری هه‌بی بو سزاو پاداشت.

نه‌مرو ههر که‌سه به پی‌ی نه‌وه‌ی کردوویه‌تی، به‌رانبه‌ره‌که‌ی ده‌درتته‌وه، سزایه یان پاداشته، واته: سزایه‌ک، یان پاداشتیکی پر به پیستی کرده‌وه‌که‌ی خو‌ی ده‌درتته‌وه.

(۱۴) - ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾، نه‌مرو هیچ جو‌ره سته‌میک نیه، (لَا) لیره‌دا که (ظُلْمَ) ی بی (منصوب) کراوه، بو لابرندی تیکرا (نفي الجنس) یه، یانی: هیچ جو‌ره سته‌میک نه‌مرو له نارادا نیه، نه‌که‌م، نه‌زور، وه‌ک له سووره‌تی (النساء) دا ده‌فرمو‌ی: ﴿لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾، واته: به‌قه‌ده‌ر گرانایی گهر‌دیک سته‌م له که‌س نا‌کات.

(۱۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾، به‌دلنایی خوا لپرسینه‌وه‌ی خیرایه، پی‌شتریش با‌سمکرد، که نه‌م ته‌عبیره له قورئان دا زور هاتوه، له سووره‌تی (النور) دا هاتوه له ژمارده‌ک له سووره‌ته‌کان دا، نه‌م ته‌عبیره هاتوه، نه‌مبینیوه تو‌ژره‌وه‌وانی قورئان هه‌ل‌وده‌سته‌یان له به‌رانبه‌ر نه‌م ته‌عبیره‌دا کرد‌بی، به‌لَام من وایتیده‌که‌م: ﴿خَوَّاهُ﴾

بویه زۆری به کارهێناوه: (خوا لێرسینهوهی خێرایه) بۆ لێردنی ئیشکالێک و، وهلامی پرسیارێک که: ئایا خوا ﷻ چۆن له رۆژی دوایدا، ئەو ههموو ملیار ملیار مڕۆفانه ههروهها جندیش، لێرسینهوهیان له گهڵدا دهکات، ئەوهی که شایستهی سزایی سز دهدرێ و ئەوهی شایستهی پاداشت بێ، پاداشتی دهدرێتهوه، دهبێ چەندی پێ بچێ؟

ئنجا بۆ وهلامی ئەو پرسیارو لێردنی ئەو ئیشکاله، خوا ﷻ ئەم تهعبیرهی به کارهێناوه: ﴿إِنَّكَ أَنتَ اللَّهُ مَرْبِعُ الْحِسَابِ﴾، به دنیایی خوا لێرسینهوهی خێرایه، ئیستا به شهر توانیویهتی کۆمپیوتەر دروست بکات و ئامیتری وا دروست بکات، بۆ وێنه: که سێک به سه فەر دهچێ بۆ ولاتیک، ئەگەر بیانەوی لهو ولاته کونیهی ئەو که سه دهڕیتن، چەند سه فەری کردوون؟ بۆ کوێ و کوێ؟ چی کردوه و چۆنی کردوه؟ دهگونجی ههمووی به یهک دوگمه بێته بهرچاو: ئۆ فلانکهسی و ئەوهنده سه فەرت کردوون، ئاوات کردوه ئاوا چووی و ئاوا بووی، ئنجا ئەگەر مڕۆفی بتوانی به چەند چرکهیهک دهست به دوگمهیهک داڕێنی، هه موو نهینییه کان و هه ئسوکه وه کانی مڕۆفیک بخته پروو، ده بێ خوا ﷻ چەند به خێرایی ئەو پرۆسهی لێرسینهوه و سزاو پاداشت دانهوهیه ته نجام بدات! واته: ئەهی مڕۆفه کان! خوا ﷻ لێرسینهوهی وهک هێ ئیوه نیه، چونکه ئەگەر وابێ، ملیۆنان سالی پێدهچیت، هه تا لێرسینهوهی ئەو هه موو خه لکه نه واو ده بێ.

مه سه له ی سینه م و کوتایى:

ترساندى بنده كان به تايهت بيبرويان له پژوى قيامهت، كه زور نيزيكه و، كاتيك دى بيبرويان له ترسان دليان ديتنه لای گهروويان، خواش بجمله خيانهت چاوان و نهيتيى دلان ده زانئ و، بريارى دادوه ريش ته نيا هي خوايه، نه واني ديكه ش هيچيان له دهست نايهت:

غوا دده رموى: ﴿وَأَنذَرُهم يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِيمٍ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِسْرٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ (١٨) ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ (١٩) ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (٢٠).

شيكر دنه وهى ئهم ثايه تانه، له نه بر كه دا:

(١) - ﴿وَأَنذَرُهم يَوْمَ الْأَرْفَةِ﴾، بيان ترسيته و، رايان بكه وه، به رانه ر به پژوى نيزيك، (يَوْم) واته: پژ، (الْأَرْفَةِ) واته: وه نيزيك كه وتوو، (الْأَرْفَةِ) له (أَرْف) وه هاتوه، واته: (قُرْب) نيزيك كه وتوته وه، (الْأَرْفَةِ) واته: شتيك كه نيزيكه، كه (الْأَرْفَةِ) سيفه قى وه سفر او تكي قرتيترلوه، واته: ﴿وَأَنذَرُهم يَوْمَ السَّاعَةِ الْأَرْفَةِ﴾، يان (الْقِيَامَةِ الْأَرْفَةِ)، ناخير زه مانى نيزيك، ياخود قيامهت و هه لسانه وهى وه نيزيك كه وتوو، ﴿وَأَنذَرُهم﴾: الإنذار: إغلام مع تحذير وتغويق واته: (إنذار) ناگادار كردنه وه به له كه ترساندن و هوشداري پيداندا، (أَرْفَةِ) ش ناوى بگه ر (اسم فاعل) وه، به متيينه هاتوه، داتاشراوه له كردارى (أَرْف الأمر، أي قُرْب)، ياني: كاره كه نيزيك بووه.

(٢) - ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، كاتيك كه دله كان له لای گهرووه كانن، (إِذ) بَدَل مِنْ يَوْم: اسم زمان، وَمَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِ بِهِ، مضاف إلى جُمْلَةٍ: ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، واته: (إِذ) له جتي (يَوْم) دانيشته وه دديته زهرف بو كات، (منصوب) هه له سه ر حاله قى به ركار (مفعول به) كه پالندراوته لای وشه: ﴿لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾، له لای گهرووه كان.

۳- ﴿كَظِيمٍ﴾، کپکپ ره وهن، ئەمە حالەو کۆی (کاظم) ه، واتە: کپکپ ره وه، واتە: ئەوانە
 گەروویان توند گرتووەو کپیان کردۆتەوه، تاکو دلایان که له حالەتی لیدایتیکی زۆر به قووەت
 دایه، له ڕێی گەروویانەوه نەبەتە دەری، واتە: (كَاطِمٌ لِّعَنَّا جِرْهَمَ) یان (كَاطِمٌ لِّهَا) واتە:
 ئەوان گەروویان کپکردووەو گرتوویانە، تاکو دلایان لێوهی نەبەتە دەری.

۴- ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾، ستهمکاران هیچ دۆست و
 نیزیکیکیان نیه، هیچ تکاکاریکیش که به قسە ی بکری، نیانه، (شَفِيعٌ)، واتە: تکاکار،
 (يُطَاعُ)، واتە: به قسە کراو، (حِمٍ) یش واتە: دۆست و نیزیکی.

۵- ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾، (خوا) ناپاکیی چاوه‌کان ده‌زانێ،
 ئەوهی سینه‌کانیش پنهانیان کردو، هەر ده‌یزانی، خیانەتی چاوه‌کان یانی: کەسیک
 له دنیا دا به تیلە چاوێک، به سیله چاوێک، به برو هه‌له‌ته‌کاندنێک، ناماژه‌یه‌کی خراپی
 کردو، یاخود پوانینیکی هه‌رامی کردو، یان به چاوی سیخوڕیی کرد بێ، یان هه‌ره‌شه‌ی
 کردبێ، یان به جوۆریکی خراپ سه‌رنجی کەسیکی دا بێ، خوا ی پهره‌ردگار خیانەت و
 ناپاکیی ئەو چاوه‌ ده‌زانی، ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾، ئەک هه‌ر هی چاوه‌کان، به‌لکو
 ئەوه‌ش که سینه‌کانیش پنهانیان کردو، ئەوه‌ش ده‌زانی.

وشە (خائنة) له: ﴿خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾، دوو حالەتی هەن:

أ- به مانای خیانەتەو، چاوگەو پاندراو ته‌ لای بکه‌ره‌کە، وه‌ک (العافية) که بو (مُعَاَفَاة)
 به‌کار دێ و (الکاذبة) بو (الکذب) به‌کار دێ، که‌واته: ﴿خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾، واتە: ناپاکیی
 چاوه‌کان (خيانة الأعین).

ب- یاخود: ﴿خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ﴾، ناوی بکه‌ر (إسم فاعل) وه‌و سیفه‌تی وه‌سفکراوێکی
 قرتێتزاوه، که وشە (الْأَعْيُنِ): ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات (أي: نَظَرَةُ الْأَعْيُنِ العَائِنَةِ)، واتە:
 پوانینی چاوه‌ ناپاکه‌کان.

لێره‌دا ئەم ده‌قه بێنین باشه، که چه‌مک و واتای ناپاکیی چاوه‌کان، یان
 چاوه‌ ناپاکه‌ کامان زیاتر بو پوون ده‌کاته‌وه:

اعْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ لَمَّا كَانَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، اخْتَبَأَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدٍ
 بْنُ أَبِي سَرْجٍ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ عَفَّانَ، فَجَاءَ بِهِ حَتَّى أَوْقَفَهُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا
 رَسُولَ اللَّهِ! بَايَعُ عَبْدُ اللَّهِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ ثَلَاثًا كُلَّ ذَلِكَ يَأْتِي، فَبَايَعَهُ بَعْدَ
 ثَلَاثٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: «أَمَا كَانَ فِيكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ يَقُومُ إِلَى هَذَا، حَيْثُ
 رَأَيْتُ كَفَلْتُ يَدِي عَنْ بَيْعَتِهِ، فَيَقْتُلُهُ؟ فَقَالُوا: مَا نَذَرِي يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا فِي نَفْسِكَ،
 أَلَا أَوْمَأْتَ إِلَيْنَا بِعَيْنِكَ، قَالَ: «إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِنَبِيِّ أَنْ تَكُونَ لَهُ خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ» { أخرجه
 أبو داود: ٣٦٨٣، والنسائي في الكبرى: ٣٥٣٠، وأبو يعلى: ٧٥٧، وصححه الألباني).

واته: ساعد (خوا لیتی پازیبین) ده لَن: عه بدو لَای کوری سعه د کوری نه بی سهرچ
 له کانی نازادکردنی مه که که دا خوی له لای عوسمان (خوا لیتی پازی بی) په نهان کردبوو،
 نه ویش هینای بو لای پیغمبر ﷺ له بهرده میدا وده ستاندی، (که په نای بدات
 هینای بو خزمهت پیغمبر ﷺ، گوئی: نه ی پیغمبره ری خوا! په یمانی لیوهر بگره،
 (پیغمبره) سهری بهرز کرده وه سی جاران ته ماشای کردو، ناماده نه بوو په یمانی
 لیوهر بگری، پاش نهو سی جاره، په یمانی لیوهر گرت، دواپی پیغمبره ری خوا ﷺ پووی
 له هاوهدانی کردو فرمووی: نایا پیاوکی نازاو سهر راستان تیدا نه بوو، هه لسی بو
 نه مه، دوا ی نه وهی منی بینی دهستم گرت هوه (له وهی په یمانی لیوهر بگره)، بیکو شتابه!
 گویتان: نه مانزانی نه ی پیغمبره ری خوا! چ له ناخدا هه یه، ههر نامازه یکت بو
 کردباین به چاوت، (پیغمبره ری خوا ﷺ) فرمووی: بیتگومان ناگونجی و شایسته
 نیه بو هیچ پیغمبره رنک، ناپاکی چاوی هه بی (نابیت نیکابه کی هه بی ناپاکی
 تیدابی، با به رانه ر به که سکی شایسته ش بی).

٦- ﴿وَاللَّهُ يَفْضِي بِالْحَقِّ﴾، خواش ﷻ به هق دادوهری ده کات، دادگه رانه
 دادوهری ده کات.

٧- ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾، نه وانه ش که جکه لهو لیتان
 ده پارتنه وه، هیچ بریارنک نادهن.

خوینراویشه تهوه: (تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ)، به شیوهی دویتران (خطاب)، (يَدْعُونَ) ش به شیوهی نادیار (غیاب)، که تیوه له جیاق خوا لیان دهپارینهوه.

﴿لَا يَقْضُونَ شَيْءًا﴾، هیچ بریار تک نادهن، هیچ شتیکیان له بریار به دهست نیه، واته: لهو پوژدها بریار تهنیا بریاری خوایه، حوکم تهنیا حوکمی خوایهو تهنیا خوا دادوهرو بریاردهره.

٨- ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، به دلنیاپی هه ره نویش بیسه ری بینهره.

نهمه هیچ گومان تیدانیه، بۆ نهو دیه که مروقه کان غویان ناماده بکهن، بزنان دهچنهوه بهردهم کۆ و، وریا بن نهم ژبانی دنیایه چۆن دهگوزهرتن! با سه رنجیکی وشهی ﴿كَظَمِينَ﴾، بدهینهوه:

وشهی: ﴿كَظَمِينَ﴾، کۆی (کاظم) ه، نهویش له (کَظَم) هوه هاتوه، (الْكَظْمُ: سُدَّ مَجْرَى شَيْءٍ)، (کَظَم): بریتیه له گرتنی ده رگای شتیک، رتگای شتیک بگیری که لیوهی نه جوولتی، یان ده رنه چتی، لیره که دهفه رموی: ﴿كَظَمِينَ﴾، (کَظَم) یان به حالهتی (لازم) هاتوه، یان به (مُعْذِي)، نه گهر به (لازم) بی، نهو کاته پیوستی به بهرکار نابتی: ﴿كَظَمِينَ﴾، واته: کپکه رهوهن، نه گهر به تپه رکه ر (مُعْذِي) بی و بهرکار (مفعول به) بخوازی، (أَيُّ كَظَمِينَ حَتَّاجَرِهِمْ إِشْفَاقًا مِنْ أَنْ تَخْرُجَ مِنْهَا قُلُوبُهُمْ)، نهو کاته: ﴿كَظَمِينَ﴾، یانی: (كَظَمِيْنَهَا)، کپکه رهوهن بویان، واته: فوړفوړاگه کانی غویان، گرتوون، له ترسی نهوه که دلیان لیوه یان ده رپچتی.

له خوی پهره رهدگار دهپارینهوه که به لوتف و کهرهمی خوی یارمه تیمان بدات، به شیوه یک نهم ژبانی دنیایه مان بکوزه رتین، که شایسته ی پایوه مهقامی به رزو بی وینهی خوی بی، که خاوهی نهو ههموو سیفته به رزو نهو ههموو کرده وانه یوه، خاوهی نهو ههموو چاکه و نیعمه تانه یه له ژبانه انداو

بە دېھتەنەرو پەرورەردگارو مشوورخۆرو ھەمەکارەي کەون و کائىناتە، خوا يارمەتسىمان بدات کە ژيانەکەمان ژياتىکى پاک و چاک بى، بە شتوہ يەک بى کە لە پوژى قىامەتدا دەھتيرينه گۆڤى، ھىچ شتىکمان نەبى پتى عەبىدار بىن، خوا بمانپاريزى لەوہى نيەتیکمان ھەبى، قسەيەکمان ھەبى، ھەلسوکەوتىکمان ھەبى، کە لە پوژى قىامەتدا نابروومان پتوہى بچى.

خوا بە لوتف و کەرەمى خوێ دەروونىشمان جوان بکات، دەريشمان جوان بکات، وەک پىغەمبەر ﷺ ھەر جارێک تەماشای ناوتنەي دەکرد، دەپفەرموو: (اللَّهُمَّ كَمَا أَحْسَنْتَ خَلْقِي، فَحَسِّنْ خَلْقِي) (أخرجه أحمد: ۲۴۴۳۷، عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن).

واتە: خوايە! وەک چۆن جەستەت جوان کردووم، پەشتيشم جوان بکە، نيمەش لە خوا دەپارزينەو: خوايە! يارمەتسىمان بدە، ھەم کردەوہ پوالتەيەکامان چاک و جوان و پەسندو شەرعى بى، ھەم کردەوہ پەنھانەکانيشمان، کە گرنگترن لە کردەوہ پوالت و بەرچاوەکان، نيازەکانى نىو دلمان، خوليايەکانى نىو ميتشکمان، نەو کردەوانە کە بە پەنھانىي دەيانکەين، نەو نيازو مەبەستانە کە لە دلماندا ھەن، خوايە تەوانەمان پاک و جوان و چاک بى، بۆ ئەوہى لە پوژى دوايى دا پوژىک کە نەيتىيەکان ئاشکرا دەبن و، دەھتيرنە گۆڤى، عەبىدارو شەرمەزار نەبين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دهرسی سییهم ❖

پێناسەی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان بېست و شهش (٢٦) ئايهت دهگرێته خۆی، که بریتين له ئايهته کانی: (٢١ - ٤٦)، له بېست و شهش ئايهته دا، خوا ﷻ سه رهتا ئاماژه يه ک به مێژووی گه لانی له خوا ياخي و ملهوړ ده کات، که له پيش ئۆمه ق پيغه مبه ری کۆتايی موحه ممه ددا ﷻ رابردوون و، زۆریش خاوه ن توانا و هيز بوون، به لām کاتيک که به لāي خواو سزای خوايان بۆ ها توه، به هۆی ملهوړی و ياخي بوونيانه وه، نه و توانا و هيزه يان دادی نه داون.

دوايی پينج ئايهت ئايهته کانی: (٢٣ - ٢٧) بۆ به سه ره قات مووسا ﷺ، له به رانه ريشيدا فيرعه ون و هاما ن و قاروون، ته رخا نکراون.

دوايش نۆزده (١٩) ئايه ته که ی که ده مي ننه وه، ئايه ته کانی: (٢٨ - ٤٦) هه موويان بۆ به سه ره قات پياويکی برواداری ئيما ن خۆ په نهان که ر له دارو ده سته ی فيرعه ون، ته رخا نکراون: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾!

که نه و پياوه له کاتيکی زۆر ناسک و دژواردا راده په پێ و به رگريه کی جواميرانه ی سه خت له مووسا ﷺ ده کات، له به رانه ر فيرعه ون و دارو ده سته که ی و هه ره شه و گو په شه کانيان داو، له هه موو قور ئان دا، ئيره تا که شو ئنه که نه و به سه ره قاته ی تيدا ها توه و، شايانی با سه: نه و پياوه برواداره ش له به رگري کير د نه که يدا که ليک نامۆز گاريی که و ره و گرنگ و راستی مه زن ده خاته پوو، دوو جاريش فيرعه ون دپته قسه له مه يدا ن به رگري کير د نه که ی ويدا و، فيرعه ون وه ک قسه برين قسه ی پێ ده بری، به لām سه ره نه جام خوا ﷻ نه و پياوه له نازار و هه ره شه و گو په شه ی فيرعه ون و دارو ده سته که ی چه پāl ده دات و ده ياريزی، نه و ئه رکی سه رشانی خۆی جيه جی ده کات، خوا ی مي ره بانيش نه و له به لāو سزای نه وان ده پاريزی.

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُدْثِرُهمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ وَاقٍ ﴿١٦﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ
 ﴿١٨﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقَتْلُوا فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ
 وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٠﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ
 وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿٢١﴾
 وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
 ﴿٢٢﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ
 رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ
 يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ
 ﴿٢٣﴾ يَقُولُ لَكُمْ الْيَوْمَ ظَهَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ
 جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٤﴾ وَقَالَ
 الَّذِي ءَامَنَ يَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْأَحْزَابِ ﴿٢٥﴾ يَمْلِكُ دَابَّ قُوَّةٍ تُؤَيِّجُ
 وَعَادٍ وَشُمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 يَوْمَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ يَوْمَ تُؤَلَّفُونَ مَدِيرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
 هَادٍ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ قَدْ زُلْزِلَتْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ
 بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ
 مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ﴿٢٩﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنَّهَمْ
 كَبُرَ مَقَامًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَٰلِكَ يَطْعَمُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ
 مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَبْهَتُنِ ابْنِيَ لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَتْلُجُ الْأَسْبَبَ ﴿٣١﴾

مانای ده‌قو ده‌قی نایه‌ته‌کان

{نایا به زه‌ویدا نه‌پۆشتوون سه‌رنج بده‌ن! سه‌ره‌نجامی نه‌وانه چۆن بوو، که له پێش نه‌واندا بوون، له حالێکدا که هێزو توانایان له‌وان سه‌خترو شوێنه‌واره‌کانیان (له هی نه‌وان) دیارترن، که چی خوا به‌هۆی گونا‌هه‌کانیا‌نه‌وه گرنتی (و سزای دان) و، هیچ پارێزه‌رێکی‌شیان له (سزای) خوا نه‌بوو (٦١) نه‌وه‌ش له سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه، که پێغه‌مبه‌رانیان به‌لگه پۆشنه‌کانیان بۆ هێنان، به‌لام نه‌وان بێ‌بروا‌بوون (پێیان)، ئیدی خواش گرنتی (و سزای دان)، به دنیایی نه‌و به‌هێزه‌و تۆله‌ی سه‌خت و تونده (٦٢) بێ‌گومان مووساشمان به نیشانه‌کا‌مانه‌وه، هه‌روه‌ها به به‌لگه‌یه‌کی ڕوونه‌وه ڕه‌وانکرد (٦٣) بۆ لای فیرعه‌ون و هاما‌ن و قاروون که چی گوتیان: جادوو‌گه‌رێکی درۆزنه‌! (٦٤) تنجا کاتیک (مووسا) له لایه‌ن تیمه‌وه هه‌قی بۆ بردن، گوتیان: نه‌وانه‌ی ڕه‌وان له‌گه‌ڵی هێناوه، کو‌ره‌کانیان بکوژن و، ئافره‌ته‌کانیشیان زیندوو به‌ئێنه‌وه! پیلان و نه‌خشه‌ی بێ‌بروا‌یانیش هه‌ر له ون‌بوون (و سه‌ر به‌فه‌تاره‌ت چوون) دایه (٦٥) فیرعه‌ونیش گوتی: لێم که‌پێن با مووسا بکوژم و با نه‌ویش له په‌روه‌ردگاری وه‌پاری، چونکه من ده‌ترسم ئایین و به‌رنامه‌که‌تان بکوژی، یان خراپه‌و ئاشووب له زه‌وی (میسر)دا په‌یدا‌بکات (٦٦) مووساش گوتی: من په‌نا ده‌گرم به په‌روه‌ردگاری خۆم و، په‌روه‌ردگاری ئێوه‌ش له هه‌ر خۆبه‌زلگریک که ڕه‌وا‌ی به‌ ڕۆژی لێ‌رسینه‌وه نیه (٦٧) پیاوێکی ڕه‌واداریش له شوێنکه‌وتوو‌ان (و ده‌سته‌و دا‌ره‌ی) فیرعه‌ون که ڕه‌وا‌یه‌که‌ی خۆی ده‌شارده‌وه گوتی: نایا پیاوێک ده‌کوژن (ته‌نیا) له‌به‌ر نه‌وه‌ی ده‌لی: په‌روه‌ردگارم خوا‌یه‌و، به دنیایی له په‌روه‌ردگاری‌شیه‌وه به‌لگه پۆشنه‌کانی بۆ هێناون؟! تنجا (کریمان) نه‌گه‌ر درۆش بکات، درۆیه‌که‌ی زیانی بۆ خۆیه‌تی و، نه‌گه‌ر پاستیش بکات (لانی که‌م) هه‌ندی‌ک له‌وه‌ی به‌لێت‌ان پێده‌دا (هه‌ره‌شه‌تان پێی لێت‌ان ده‌کات) به‌سه‌رتان

دئی! بىگومان خوا ھەر كەسنىكى زىندە پۇيىكارىيى درۆزن، راستە رى ناكات ﴿٢٨﴾ نەي خەلكە كەم! نە مېرۆ ھوكمرانىيى و بالادەستىيتان لە زەويدا ھەيە (پىتى لە خۇتان بايى مەبن) ئايا كى (لە بەرانبەر) سزاو تۆلەي خوادا، پشتەمان دەگرى و دەربازمان دەكات، ئەگەر بۆمان ھات؟! فیرعەون گوئى: تەنیا ئەو ھەتان پىشان دەدەم كە خۆم دەيزانم (پاست و دروستە) و بۆ جگە لەسەر راستىيش پىنمايتان ناكەم ﴿٢٩﴾ ئەو كەسەش كە بېراي ھىنا بوو گوئى: نەي خەلكە كەم! من مەترسىم لىتان ھەيە (پۆزىكتان بەسەر بىن) ﴿٣٠﴾ وىنەي پۆزى (تىدا فەوتىزان) ى كۆمەل و تاقمە (كافرە) كان وىنەي عادەتى (خوا لە فەوتاندنى) خەلكى نووح و (گەلى) عادو (گەلى) سەموودو، ئەوانەي دواي وانىش، خواش نايەوئى ستەم لە بەندەكانى بكات ﴿٣١﴾ ھەروەھا نەي خەلكە كەم! من لە پۆزى يەكدى بانگ كردن (لە قىامەتدا) ترسم لىتان ھەيە ﴿٣٢﴾ پۆزىك كە بە پشتىتكر دنەو ھەلدېن، ھىچ پارىزەر ىكتان لە (سزاي) خوا نابى و، ھەر كەسكىش خوا گومراي بكات، ھىچ كەس راستە پىكارى نابى ﴿٣٣﴾ بىگومان پىشترىش يوسووف بەلكە پۆشنەكانى بۆ ھىنان، كەچى ھەر لە دوو دلىي دابوون، لە بارەي ئەو (پەيام) ەو ە كە بۆي ھىنا بوون، ھەتا كاتىك مرد، گوئيان: خوا لە دواي وى ھىچ پەوانە كراوئىك نائىرى، بەو جۆرە خوا ھەر كەسنىكى زىندە پۇيىكارىيى دوودل بى، گومراي دەكات ﴿٣٤﴾ ئەوانەي بەبى بەلكەيەك كە (لە لاىەن خواو ە) بۆيان ھاتبى، شەپەقسە لە دزى ئابەتەكانى خوا دەكەن، ئەو ە ماىەي توو پەيى و بىزارىيە لە لاى خواو، لە لاى ئەوانەي بروايان ھىناو ە، بەو شىو ە خوا ھەر دلىكى خۆبەزلگرى خۆسەپىن مۆر دەكات ﴿٣٥﴾ فیرعەونىش گوئى: ئەي ھامان! خانووپكى بەرزەم بۆ دروست بكە، بەلكو (بەھۆبەو ە) بگەمە پىئەكان ﴿٣٦﴾ پىئەكانى ئاسمانەكان و، تەماشاي پەرستراوى مووسا بكەم، ھەرچەندە پىشەم واىە درۆكار ە! (پەرستراو ەكەي بوونى نىە) بەو شىو ە يەش فیرعەون كرددەو ە خراپەكەي خۆي بۆ رازىترابۆو ەو، لە رى (ى راستى خوا) لادرابوو، قىل و پىلانى فیرعەونىش ھەر لە نابوودىي

دابوو (٣٧) نهو کهسه ش که بر وای هینابوو گوئی: نهی خه لکه کهم! شوینم بکهون به ره و ریتی سهر راستیی پینماییتان ده کهم (٣٨) نهی خه لکه کهم! نه م ژبیانی دنیایه ته نیا رابواردنیکئی کاتییهو، (ژیانی) کوتایی مه نزلگای سه قامگیری و نیسته جی بوونه (٣٩) ههر که سیکش خراپه به کات، به جکه له وینهی خوئی سزانداری و، ههر که سیکش پرواداری له نیر یان می و کرده و هی چاک بکات، نهوانه ده چنه به هه شته وهو به بی نه ژمار تیدا بژیویان ده درتتی (٤٠) ههروه ها نهی خه لکه کهم! نهو هیمه من بانگنان ده کهم بو پرگاری و، تیوه ش به ره و ناگر (ی دۆزه خ) بانگه یشتم ده کهن؟! (٤١) بانگه یشتم ده کهن که بیروا بم به خواو، شتیک بکه مه هاوبه شی خوا که زانیاریم پیتی نیه (بوونی نیه)، له حالیکدا منیش به ره و لای (خوای) زالی لیبوره بانگنان ده کهم!! (٤٢) مسوگر نه و هی تیوه منی بو لا بانگ ده کهن له دنیاو دواړوژدا، هیچ پارانه و ده کی نیه (که وه لای بداته وه) و، به دنلیایش گه رانه وه مان ته نیا بو لای خوا به و، بیگومانیش زیده پویکاران هاوه لانی ناگر (ی دۆزه خ) (٤٣) له مه و دوا نه و هی پیتان ده لیم یادی ده که نه وهو، منیش کاری خوم هواله ی خوا ده کهم، بیگومان خوا بینهری (حال و بالی) بهنده کانه (٤٤) نیدی خوا له پیلانه خراپه کانیا پاراستی و، نازاری ههره خراپیش ده وری فیرعه ون و شوینکه وتوانیدا (٤٥) (نهو سزا سه خه ش و تیرای خنکتران له ده ریادا بریتیه له) ناگر، به بانیان و تیواران له سهری پاده نوین و، نهو پوژه ش که کاتی قیامت دئی (ده گوئی) فیرعه ون و داروده سته که ی بخه نه (تیو) توندترین سزالو نازارده و (٤٦) .

نهی کردن و نهی هندی که نهی

(سَلِّ) (ای: ضیاع، صَلَّ: فَعَلَ وَضَاعَ)، زایه بوو، یانی: فَعَلَ و ییلانی بیروایان
فهوتاوو و بیناکامه، چونکه (صَلَّ)، واته: نهما، ون بوو، بزر بوو.

(ذُرُوبَ): (ای: دَعُوْی) واته: لیمکه رین، وازم لیبینن، وهک خوا ۱۲ له سوورده
(الذاریات) دا دهفه رموی: ﴿ مَا نَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَارِمًا ۝ ۱۲ ﴾
(مَا نَذُرُ) (ای: مَا تَدْعُ)، واته: هیچ شتیکی به جی نه ده هیشته که نه یکاته
خوله میشت.

(مُسْرِفٌ): واته: زنده پویکار، تبیه رینه، (السرف: تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ
يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ، وَإِنْ كَانَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهَرَ)، (سَرْف): بریتیه له سنور به زانندن له
هر کاریکدا که مروف ده یکات، هر چه نده نهوه له مال خهر جکردندا باوتره.
(الرَّشَادِ): (الرُّشْدُ وَالرُّشْدُ: خِلَافُ الْغَيِّ)، (رَشَدُو، رُشِدُو، رَشَاد) پیچه وانهی (غَيِّ)
ین، واته: بيمرادیی که به ره می گومراییه، هر وهک (رُشِدُو، رَشَد) سه ر پاستی،
به ره می پستی پاستگرتنه، به ره می هیدایه ته.

(النَّادِ): (التَّادِي: الْيَوْمَ الَّذِي يَتَنَادَى فِيهِ النَّاسُ)، واته: نهو پوژهی که تیدا
خه لک بانگی به کدی ده کن.

(عَاصِرٍ): (أَي: الْمَالِغِ وَالْعَاطِفِ)، واته: پارتزه رو بهرگریکه.

(مُرْتَابٍ): له (رَبِّ) وهه هاتوه، (أَي: شَدِيدُ الرُّبِّ وَالشَّكِّ)، واته: زور به
خه سنی که سیک دوو دل بن له بارهی شتیکه وه.

(صَرَحًا): (الصَّرْحُ: بَيِّنٌ عَالٍ مُرْوَقٌ، سُمِّيَ بِذَلِكَ اغْتِبَارًا لِكُونِهِ صَرَحًا مِنَ الشُّوبِ،
أَي: خَالِصًا)، واته: (صَرَح)، خانوویکی به رزه که رازیترابیتیه وه، یان سواغ کرابی،

بویه‌ش به‌و شیوه به ناو نراوه به نعتیاری نه‌وه که دیواره‌کانی سواغ کراون و هیچ خلته‌ی پیوه نیه، که چکاریه، له‌بغه هه‌رچی هه‌یه.

(الْأَسْبَبُ): (جَفَّغَ سَبَبُ: الْعَبْلُ الَّذِي يُضَعَّدُ بِهِ النَّحْلُ)، (أَسْبَابُ) کۆی (سَبَب) ه، که له ته‌صلدا نه‌وه په‌ته بووه پی‌ی سه‌رکه‌وتوون بو دارخورما، بو نه‌وه‌ی متوربه‌ی بکه‌ن، یاخود بو نه‌وه‌ی بیچن، به‌لام دواپی خوازاراوه‌ته‌وه بو هه‌ر هوکاریک که پی‌ی ده‌گی به شتیک، پاشان خوازاراویشته‌وه بو رینگا، رینگاه‌ک که نینسان پی‌ی به نامانچی ده‌گات.

(فَأَطْلَعَ): ته‌ماشای بکه‌م، (طَلَعَ عَلَيْنَا فُلَانٌ، وَأَطْلَعَ: شَاهَدَ وَنَظَرَ)، فلان‌کس ته‌ماشای کردو پروانی، له زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌لتی: (طَلَعَ وَأَطْلَعَ) هه‌ردووکیان به مانای: ته‌ماشای کردو پروانی، دین.

(تَبَّابُ): (التَّبَابُ: الْخُسْرَانُ وَالْهَلَاكُ، قَالَ تَعَالَى: ﴿تَبَّتْ يُدَا إِلَىٰ لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (المسد)، (تَبَّاب): بریتیه له زیانباری و فهوتان، وه‌ک خوا ١١ له سوورپه‌تی (المسد) دا ده‌فه‌رموی: ﴿تَبَّتْ يُدَا إِلَىٰ لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (المسد)، هه‌ردووکیان ده‌ستی (أَبُو لَهَبٍ) له به‌ین بچن و له به‌ینیش چوون.

(لَا جَرَمَ): یان وشه‌یه‌کی لیک‌دراوه له (لَا) و (جَرَمَ)، (لَا) واته: نه‌خیر، (جَرَمَ) واته: به مانای برین (قَطَعَ) دی، یاخود هه‌مووی یه‌ک وشه‌یه، به مانای بی‌گومان، به دنیایی، یاخود (لَا) بو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی قسه‌یه‌که که پیشتر کراوه واته: وانیه و دک تیره ده‌لتین، (جَرَمَ) واته: به دنیایی و به هه‌ل‌برینه‌وه.

(مَرَدَّنَا): واته: (مُنْقَلَبْنَا وَمَرَجَعْنَا)، واته: شوین و کاتی بو لا‌گه‌پانه‌وه‌مان، نه‌وه کات و شوینه‌ی بو‌ی ده‌چینه‌وه.

(فَسَدَّ كُرُوتُ): واته: وه‌بیرتان دیته‌وه، (مُشَقَّ مِنَ الذُّكْرِ وَهُوَ ضِدُّ النُّسْيَانِ)، له وشه‌ی (ذُكْر) وه‌و داتا‌شاراوه، واته: له بیر‌بوون که دژی له بیر چوونه‌وه‌یه،

نەك له (ذِكْر) ھوھ داتاشرابن، بەلكو له (ذُكِّر) ھوھ، (ذُكِّر) واتە: لە بیربوونی شتیک، بەلام (ذِكْر) واتە: باسکردنی شتیک و (ذُكِّر) پێچەوانەی (نِسْيَان) ە، واتە: لە بیرچوونەو، کە دەفەرموی: ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾، واتە: نەوھێ پێتان دەلێم، کاتیک دێ بیرتان دێتەو.

(وَأَفْرِضْ): (أَي: أَسْلَمْ)، کاری خۆم دەسپێرم: ﴿وَأَفْرِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾، دەلێ: کاری خۆم بە خوا دەسپێرم و ھەوڵە ی وی دەکەم.

(يُعْرَضُونَ): پادەنوێترن، (الْعَرْضُ: إِطْهَارٌ شَيْءٍ لِمَنْ يَرَاهُ لِيَرْغِيبَ أَوْ تَحْذِيرٍ)، (عَرْضُ): بریتە لە دەرخستنی شتیک بۆ کەسێک کە ببینێ، چ بۆ نازەزوومەند کردنی، چ بۆ لێتساندنی، (مَعْرَضُ): پێشانگا، ئەو شوێنە یە کە شتی لێ پادەنوێترێ.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وەک لە پێناسەی دەرەسە کەشدا باسمانکرد: سەرەتا خوا ﷻ بە گشتیی سەرنجی مەرفەھەکان پادەکێشی بۆ مێژوو، مێژووی گەلانی لە خوا یاخیی، مێژووی گەلانی سەر بە فەتارەت چوو، بە ھۆی یاخیی بوون و، ملھورپیانەو بەرانبەر بە خوا. دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَجْعَلُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ھەمزە (أَوَلَمْ)، بۆ پرسیارکردنە، پرسیارکردنی نکوولییێکردنە، ئایا بە زەویدا نەپۆشتوون؟ واتە: دەبوو پۆشتبانا، ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، سەرنج بدەن سەرەنجامی ئەوانە ی پێش ئەوان چۆن بوو، ئایا بە زەویدا نەپۆشتوون و مێژوویان نەپشکنیو؟ ئەو پۆشتنەش دەگونجێ مەبەست پێی پۆشتنی جەستەیی (السَّيْرِ الْجَسَدِي) بێ، واتە، بپۆن بە شوێنەوارەکاندا بگەرێن، گەشت و گەران بکەن، شوێنەوارەکان سەرنج بدەن، دەشکونجێ مەبەست پۆشتنی مەعنەویی (السَّيْرِ الْمَعْنَوِي) بێ، واتە: بە بیرلێکردنەو مۆتالاکردن و، بە ھێنانە بەر ئاوانە ی خەیاڵی مێژووی

که لانی رابردوو، که سهره نجامیان چۆن بوو؟ ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، که نهوان لهوان بههیزتر بوون، ﴿وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، شوئنهواره کانیشیان سه ختر بوون و، بهرچاوتر بوون، له زهویدا، نهوان لهوان، واته: رابردووه کان لهو بیپروایانهی رۆژگاری تۆ نهی پتغمبههرا! ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، له زۆرئکیان بههیزتر بوون له پرووی هیزی ماددی و هیزی بهشهریبهوه، ﴿وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، ههروهه هاش شوئنهواره کانیشیان بهرچاوترن و زیاترن، ئیستاش له گه ل دابی هه پهمه کانی فیرعه ونه کان، خانووبه ره کانی شوئنی عادو سه موود، ههروهه ها هه یکه له کانی (بووذا) که کاتی خۆی له رۆژهه لاتی ناسیادا هه بوون و، ئیستاش هه ر هه ن و گه لیک له شوئنهواره کانی دیکه ش، وه ک دوایی باس ده که یه ن، گه له پتشیووه کان شوئنهواری وایان به جته یشتوون، مروهه کانی ئیستا ناتوانن وه ک نهو شوئنهوارانه دروست بکه ن، ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، خوا به هۆی گوناوه کانیانه وه گرتی، سزای دان، ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾، هیچ پارێزه ریکیشیان نه بوو له سزای خوا، واته: هیچ که سیک نه بوو بیانپاریزی له سزای خوا، کاتییک بۆیان هات به هۆی تاوان و خراپه کانیانه وه، به لām ئایا خوا ﷻ بۆچی گرتی؟ هه لبه ته پتشیش ناماژی پتکردوه، به لām لیره دا زیاتر رپوونی ده کاته وه، نه که رنا پتشیش ده فهرموئ: ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، خوا به هۆی گوناوه کانیانه وه گرتوونی، خوا له گۆتره که س سزا نادات و نهوپه ری دادگهری و میهره بانیی هه یه، سیفه ته به رزه کانی هه موویان لهو په رپیدان.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، نه وه ش به هۆی نه وه وه بوو که پتغمبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لگه رۆشته کانیان بۆ ده هیتان، به لگه رۆشن و رپوون و بئ چهندو چوونه کانیان بۆ ده هیتان، بۆ ئیسپات و سه مانندی نه وه، که له لایه ن خواوه ره وانکراون و نهو په یامه ی پیتانه، په یامی خوابه و قسه ی گیرفانی خۆیان نیه، ﴿فَكُفِّرُوا﴾، که چی نهوان بیپروابوون، بیپروابوون به پتغمبه ره ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ههروهه ها بهو په یامه ش که

پَنَغَمَبِه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له خواوه پَتیاندا نَیردراوه، پَتی بَیروابوون و دایانوشی و رَه تیانکرده وه، ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ خواه گرتی، سزای دان، ﴿إِنَّهُمْ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به دلتیایی خوا به هیزه وه، تَوَلَّو سزاشی تونده، (الْعِقَابِ)، واته: سزادان، سزا هه ر سزای خواه، وه ک له سوورده تی (الفجر) دا خوا ده فهرموئی: ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدٌ ۖ وَلَا يُثِقُّ وُثْقُهُ أَحَدٌ﴾ ﴿٦٧﴾ الفجر، واته: له و پَوژده دا هیچ کهس وه ک خوا سزا نادات و، هیچ که سیش وه ک خوا که له پچه ناکات، ده ست و پَن و گهردی تاوانباران ناخاته زنجیرو کوَت و پتوده وه.

نه مه هه مووی زه مینه خوشکردن و پَنی خوشکردن بوو، بَو به سهرهاتی مووسا، که لیره دا ته نیا باسی مووسا کراوه، باسی هاروونی برای (عَلَيْهَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه کراوه، نه گهرنا هه ر به یه که وه چوون، که مووسا داوای له خوا کرده، هاروونیش بکاته وه زیر له که لیدا، خوای په روه ردار له سوورده تی (مریم) دا ده فهرموئی: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ ﴿٦٨﴾ وَنَدَبْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّقْتُهُ خَيْمًا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٦٩﴾ که واته: هاروون له سهر داوا و ته کلیفی مووسا، خوا ﴿٦٩﴾ کردوویه تی به پَنَغَمَبِه ر، مووسا زور پایه به رز بووه، وه ک له سوورده تی (الأحزاب) دا ده فهرموئی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً﴾ ﴿٧٠﴾ (الأحزاب، ووجه) واته: خاوهن پَنَگه و خاوهن روو، به لَن مووسا پایه یه کی به رزی هه بووه مه لات و سه لای خوا له سهر نه ویش و له سهر پَنَغَمَبِه ری خاته میس و ﴿٧٠﴾ له سهر هه موو پَنَغَمَبِه رانیش بن.

لیره دا ته نیا باسی مووسا کراوه له که لَن شوَتنی دیکه شدا، هه رچه نده هاروونیشی له که لدا بووه، به لَم خوا ﴿٧٠﴾ بَو کور تکرده وه، نه وهی که له شوته کانی دیکه باسی کرده، جاری واهیه که له شوَتنیک ده یهنی، باسی ناکاته وه، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ به دلتیایی

مووسا مان به نیشانه کانه ووه، به به لگه به کی پروون و ناشکراوه، نارد، یا خود، ﴿بَيَّانَتَا﴾ (آیات) جاری واهیه مه به ست پیتان فره میشتی خوایه، به لَم لیره دا مه به ست پیتان موعجیزه کانی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، جاری واشه (آیات) مه به ست پیتان دیا رده و دیمه نه کانی دهور به رو به رو بونه وهرن، نهو شتانه ی خوا خولقاندوولی، نه ووش به پتی سیاق دیاری ده کری، کامیان مه به سته؟ لیره دا ده گونجی هم مه به ست پیتان فره میشتی خوا بی، تابه ته خوینراوه کان، ده شگونجی مه به ست پیتان موعجیزه کان بن که به مووسا عَلَيْهِ السَّلَام دراون، وهک خوا ده فره رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ﴾ (١٠١) الْإِسْرَاء، واته: نو نیشانه ی رۆشنمان به مووسا دابوون، نو موعجیزه، ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ﴾، ده گونجی مه به ست نهو شیوه و توویژه لوژیکی و به هیزه ی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام بی، که فیرعه ونی پی دواندوه و بۆریداوه و بیده نگي کرده، خوا عَلَيْهِ السَّلَام مووسای به نیشانه کان و به به لگه به کی پروون و ناشکراوه بۆ کوئی نارد؟

﴿إِنِّي فِرْعَوْنُ وَهَنَنْ وَفَرُّوْكَ فَقَالُوا سَجَرَ كَذَابٌ﴾، ناردمان بۆ لای فیرعه ون و هامان و قاروون (نهو ست کوچکه شوومه)، ههر په کسه ر گوتیان: نه وه جادوو گه ریکی درۆزنه، نه صله که فیرعه ون بووه، هامان وه زیری بووه و قاروونیش بابایه کی سه رمایه دار بووه، له په نای فیرعه ون دا پتکه یشتوه، جاری وایه خوا عَلَيْهِ السَّلَام هه رسیکیان پتکه وه دیتی، وهک تیره و جاری واهیه دووانیان دیتی، بۆ وینه باسی: فیرعه ون و قاروون ده کات، یان ههر باسی فیرعه ون و هامان ده کات، وهک له سووردی (القصص) دا ده فره رموی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَّنَ وَخَوَّدَهُمَا﴾ کائوا خَطِيْبَيْنِ ﴿٨﴾ الْقَصَص، چونکه نه صله که فیرعه ون بووه و هامانیش وه زیری بووه، قاروونیش که له نه صله له گه لی مووسا بووه: ﴿إِنْ قُرُونٌ كَانَتْ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَعَثْنَاهُمْ﴾ (٧١) الْقَصَص، واته: قاروون له گه لی مووسا بووه، لیتان هه لگه پرایه وه، به هوئی نهو ته ماع و سه روهد و سامانه وه که چاوی تیبر بیووه، و ده ده ستی ده هیتا له په نای حوکی فیرعه ون دا، له خه لکه که ی خوی

هه لکه رابووه، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾، کاتیک مووسا هه قی له لایه ن تیمه وه بو بردن، ﴿قَالُوا أَفَتُلَوِّذُ بَشَآءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾، (فیرعه ون و هامان و قاروون) گوتیان: کوپه کافی نه وانیه ی پروایان له که لیدا هیتاوه، بیانکوژن، ﴿وَأَسْحَبُوا فِسَاءَهُمْ﴾، ثافره ته کانیشیان به زیندوویی بهیینه وه، ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، پیلان و فیلی بی پروایانیش هه ر له کومرایی و بن ناکامیدایه.

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى﴾، فیرعه ونیش گوئی: لیمکه پرین با مووسا بکوژم.

وهک خه لک دهستی گرتبی، به لام له راستیدا نه و تراوه دهستی بو به ری، که چی وای خو پیشانداوه و خو ی راپسکاندوه، که ده توانی مووسا بکوژی، نه و هه لویسته شی بو خو نازا پیشاندان و فریودانی خه لکه که بووه، ناکو خه لک و نه زانی: فیرعه ون له به رانبه ر مووسا دا الطَّلَاةِ بی دهسته لاته!

دوایی ده لی: ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾، لیمکه پرین با مووسا بکوژم، نجا با نه ویش له په روه ردگاری بهارینه وه، بزائم نه و په روه ردگاری نه و پتی ده خو پی و ده لی: من نوینه ری نه و، چی بو ده کات؟ ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ﴾، فیرعه ون دوو پاساوان دینته وه بو کوشتنی مووسا، نه و هه په شه به ی که له مووسای ده کات: من ده ترسیم نایینه که تان بکوژی، یا خود خراپه کاری و ناشووب له زه ویدا بلاو بکاته وه: واته: ده ترسیم دینتان تیکبدات، یان ژیتان تیکبدات، نجا هه ر فیرعه ونیک ئیستاش که هه په شه ده کات، له وانیه ی که وهک مووسا په یامی هه ق ده که یه نن، نالی فلانکه س ئیسانتیک ی باشه و ده یکوژم، هه ر ده لی: ده ترسیم دینتان تیکبدات، یان ژیتان تیکبدات، حه همن ده بی تومه تیکی خراپی بو بکات، بو چه واشه کردنی خه لکه که.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، واته: موساش ﷺ (له به رانبر نه و هره شه بهی فیرعه وندا) گوئ: من په ناده گرم به پهروه ردگاری خوم و پهروه ردگاری یتودهش، له ههر خو به زلکریک که بروای به پژوی لپرسینه وه نیه، کهواته: نه و فیرعه ونه پهروه ردگارو خاوه نتان نیه، مشوورخورتان نیه، به لکو پهروه ردگاریک هه به، هی منیشه و هی یتوده شه، فیرعه ونیش هیچ نیه، من پهنا به و ده گرم، له خراپه ی ههر خو به زلکریک که بروای به پژوی دواپی نیه، که مه به ست پیی فیرعه ونه.

ننجا ده ست دهکات به باسکردنی بهرگریکردنی نه و پیاوه برواداری دارو دهسته ی فیرعه ون، شوینکه وته ی فیرعه ون، که تاکو یتستا نیمانه که ی خوی شاردوته وه هه ستیان پی نه کرده، وا پیده چی زور نیزیک بوپی له فیرعه ون، نه گهرنا چو له کوپو مه جلیسی فیرعه وندا ده بیت، چو فیرعه ون پی ددها نه و هه موو قسانه بکات! ننجا نیمه لیره به خیرایی به سهریدا ده پژوین، چونکه دواپی له مه سه له گرنگه کان دا، توژینه وه ی زور له سهر برکه کافی ده که ی.

﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾، پیاویکی بروادار له دارو دهسته ی فیرعه ون، که بروایه که ی خوی ده شاردوه، گوئ: ﴿أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، ثابا پیاویک ههر له سهر نه وه ده کوژن که بلی پهروه ردگارم خواجه! ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، له حالیکدا که به لکه روژنه کانیشی له پهروه ردگاریه وه بو هیناون، ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾، ننجا نه گهر (گریمان) دروش بکات، درو به که ی زیانی بو خوی هه به، ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾، نه گهر راستگو ش بی، به لای که مه وه هه ندیک له وه ی که گفتان پیده دا و ههر شه تان پی لیده کات، تووشتان ده بی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾، به دلنایی خوا که سیک زنده پویکاریکی زور دروژن بی، راسته پیی ناکات.

که نه مه ده به رپاهاو بیستنه و پلارنکه له فیرعهونی ده گرتی، چونکه هه موو کس ده زانئ: مووسا عليه السلام نه زیده پوییکاره و نه دروژنیشه، به لām جاری لهو سه رده تابه وه به روونی نابلی، تا کو فیرعهون نیستیفراز نه کات و، نه یورووژینئ و، سه رده نجام قسه ی پئ نه بری، ﴿يَقَوْمَ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَ فِي الْأَرْضِ﴾، نه ی خه لکه که م! نه مړو یتوه هوکمرانیستان به دهسته وهیه، ده سه لاتان هه به له زه ویدا، به ناشکرا، یا خود: دیاره که یتوه زالن له زه ویداو هوکمرانیستان به دهسته وهیه، ﴿فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾، نجا تایا کن له سزای خوا ده مانپارینزی، نه گهر بۆمان هات؟ واته: به لئ: هوکمرانن و ده سه لاتان هه به و بالا ده ستی، به لām نه گهر خوا سزای داین، کن لهو سزایه ی خوا ده مانپارینزی؟ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى﴾، فیرعهون (قسه ی پئ بری) گوئ: هه نه وه دتان پئ ده لیم که بۆ خو م ده بینم، ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، نه وه ی منیش یتوه ی بۆ رینمایه ده که م هه ر پئی راسته، رپی سه راستی و به نامانج گه یشتنه.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، نه وه که سه ی برپای هینابوو گوئ: نه ی خه لکه که م! من مه ترسی وینه ی پوژی حیزبه کانم لیتان هه به، (نه وه کو مه لانه ی که یاخیبوون له پیغه مبه رانی خوا عليهم الصلاة والسلام) و خوا سزای دان، نجا نموونه دینیته وه، ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، وه ک عاده ق گه ل نووح، هه روه ها عاده سه موود، گه ل نووح نوو حیان به پیغه مبه ر عليهم السلام بۆ رده وانه کرابوو، عادیش هوود عليهم السلام، سه موودیش صالح عليه السلام، ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، هه روه ها نه وانه ی دوی وانیش، ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾، خواش سته می ناوی بۆ بهنده کانی، که نه وانه ی له به ین بردوون بۆ خویان، سته میان له خویان کردوه و، دژی پیغه مبه ران عليهم الصلاة والسلام، دژی په یامه کانی خوابوون.

﴿وَيَنْفَعُ إِيَّاهُ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ ههروهه ها ئه ی خه لکه کهه! من له رۆژی به کدی بانگکردنی مه ترسیم لیتان ههیه، واته: رۆژی قیامت که خه لک به کدی بانگ ده کات، باب بانگی رۆله ده کات، رۆله بانگی باب و دایکی ده کات، نهو بانگی وی ده کات، یاخود فریشته کان بانگ ده کهن، ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ نهو رۆژه که به پشتتیکردنهوه راده کهن، له لایه ن خواوه ش هیچ پارێزه ریکتان نیه، واته: هیچ که سیکتان نیه له سزای خوا بتانپارێزی، ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ هه ر که سیک خواش پتی لی تیکبدات، (چونکه شایسته ی نهو ده یه)، هیچ پێنماییکاریکی نابێ.

نجا وه بیریان دینتتهوه که پێشتریش یوسف عليه السلام وه ک پێغه مبه رێک بو لایان چووه، ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْآيَاتِ﴾ پێشتریش یوسف به لکه رۆشنه کانی بو هیتان، ﴿فَأَرْسَلْنَا فِي شَرْكِ مَا جَاءَكُمْ بِهِ﴾ به لام تیه به رده وام هه ر له دوو دلی دابوون، له باره ی نهو (به یام) وه که بو ی هیتابوون، ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ هه تا کاتیک که مرد، گوستان: له دوا ی وی خوا هیچ په وانه کراوێک نا تیری، واته: نه گه ر گریمان یوسفیش په وانه کراوی خوا بوو بێ، له مه و دوا نهوه کو تایی هات، ده شگونیج نهوه توانج بوو بێ واته: له مه و دوا که سی دیکه نایه ت بئی: من پێغه مبه رم، ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ﴾ هه ر به و شیوه به خوا هه ر که سیک زنده رۆیکاری دوو دل بێ، گومرای ده کات و، سه ری لی تیکده دات، له به ر نهوه ی له هه ق ناخه فتن و بو ی ناگه پتی و سوزا غی ناکات.

﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ﴾ نه وانه ی شه ره قسه ده کهن له باره ی ثابته کانی خواوه، به بێ نهوه ی به لکه به کیان له خواوه بو هاتین، به بێ نهوه ی به لکه به کی رۆشنیان به دهسته وه بێ، نه وانه: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شه ره قسه کردنه له دژی ثابته کانی خوا، که و ره ترین هوکاری بوغز تراوییه له لای خواو، له لای نه وانه ش که بر وایان

هیتاوه، ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّكْثِرٍ جَبَّارٍ﴾، ناوا بهو شیوهه، خوا مؤر به سهر ههر دلیکی خو به زلگری خه لک تیشکین و خو سه پینه وه ده نی، دلی مؤر ده کات.

دووباره فیرعه ون دپته وه قسه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ أَبْنِيَّ لِ صَرَحًا لَّعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾، فیرعه ون گوئی: نهی هامان! کو شکیکم بو دروست بکه، بینایه کی به رزم بو دروست بکه، به لکو بچه سهری و له وپوه بکه مه رپیه کان، ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعْ إِلَيْهِ مَوْسَى﴾، رپیه کانی ناسمانه کان، له وپوه ته ماشای په رستراوی مووسا بکه م، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾، پتشم وایه درو کهره، واته: نهو په رستراوی مووسا ده لئی هه یه وه نهو نار دوویه تی، راست نیه و بوونی یه.

﴿وَكَذَلِكَ زَيْنُ الْفِرْعَوْنَ سُوًى عَمِلِهِ﴾، بهو شیوهه یراده وه خراپه کی فیرعه ون، بوئی بازیرا بووه، ﴿وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾، له رپی راستیش لادرا بوو، ویستی نازادی خوئی له ده ست دابوو، رپشمه ی که وتبووه ده ستی شه یان، ﴿وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، پیلان و نه خشه ی فیرعه ونیش، ته نیا له فهوتان و سهر به فه تار هت چوون دابوو.

که واته: نهو قسه یه ی کردوویه تی، فیلنیک بووه بو چه واشه کردنی خه لک، نه که به راستی مه به ستی بوو پی کو شکیکم بو دروست بکه ن، ته ویش به پیته سهری و له وپوه ته ماشا بکات: داخو خوا ﴿لَهُ كُتَيْبَةٌ﴾ به لکو بو چه واشه کاری خه لک بووه، بویه خوا ناوی لیتاوه (کید) پیلان و فیل، وه که دواپی زیاتر باسی ده که ی ن.

دووباره برواداره که دپته وه قسه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقَوْمِ اَنْتُمْ اَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّسَادِ﴾، نهو که سه ی برپوای هیتاوو گوئی: نهی خه لکه که م! شونم بکه ون به ره و راسته پی، به ره و سهر راستی، رپنماییتان ده که م، ﴿يَقَوْمِ اِنَّمَا هِذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ﴾، نهی خه لکه که م! ته م ژپانی دنیا به رپاواردنیکي که مه، ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْفَكَارِ﴾، بیکومان مه نزلکای کوتایی شونیی

تیدا نیسته جیوون و سه قامگیربوونه، ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾ هه ره که سیک خراپه بکات، ته نیا به ته ندازهی خوئی سزای ده درئی، ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفٍ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ هه ره که سیکیش چاکه بکات، له تیر بان من و پرواداریش بن، ﴿قَالَ لَيْتَكَ بِدَخُلْتَ الْجَنَّةَ بَرْزَوْنٍ فِيهَا بَعِيرٌ حَسَابٌ﴾ نا نهوانه ده چنه به هه شت، به بنی نه ژمار بژیویان ده دریتی، واته: بویان ناژمیردری هینده زوره، ﴿وَيَنْقُومُ مَا لَيْدَعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ هه روه ها نهی خه لکه کهم! نهوه چیمه من تیره به ره و پرگاری بانگ ده کهم، که چی تیره من به ره و ناگر بانگ ده کهن؟ ﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم ده کهن که بیروایم به خوا، ﴿وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ هه روه ها شتیک بکه مه هاویه شی که زانیاریم پتی نیه، واته: بوونی نیه، بویه زانیاریم پتی نیه، ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ﴾ له حالیکدا که منیش بانگتان ده کهم به ره و لای خوای زالی زور لیورده.

﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لِي دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ به دنیایی بیگومان نهوهی تیره منی بولا بانگ ده کهن، هیچ بانگویشتیکی نیه، نه له دنیاو نه له دواړوژدا (که وه لایم بداته وه)، واته: هه رچه نده خه لک بانگیان بکات، نهوه پرستراوه ساختانه وه لایم بانگکراوه کان ناده نهوه و له فریایان نابه، ﴿وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ بیگومان که رانهوه شمان ته نیا بولا خواجه، ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَمْحَدُ النَّارِ﴾ مسوگر زیده رویکارانیش (نهوانه ی تیده په رینن) هاوه لانی ناگری دوزه خن، ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ به دنیایی وه بیرتان دیته وه، نهوهی تیرستا پیتان ده لیم، کاتیک دی بیرتان دیته وه، به لایم دادتان نادان، ﴿وَأَقْوَضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ کاری خوشم هه واته ی خوا ده کهم (چونکه هه ره شه یان لیکردوه)، ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به دنیایی خوا بینهری به نده کانیه تی، ده زانی حال و بالی من چونه و من بنی دهسته لایم، کاری خوم هه واته ی خوا ده کهم.

﴿ قَوْلَهُ اللَّهُ سَيَتَابُ مَا مَكَّرُوا ﴾، خواش پاراستی له خرابه‌ی شهو
 پیلانه‌ی ده‌یانگتیرا، له سزادانی شه‌وان و له خرابه‌ی نه‌خشه‌و پیلانه‌کانیان پاراستی،
 ﴿ وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴾، سزایه‌کی خرابیش ده‌وری دارو ده‌سته‌ی
 فیرعه‌ونیدا، که بریتی بوو له‌وه‌ی له ده‌ریای سووردا خنکان، شه‌وه له دنیا‌دا،
 ﴿ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُرًا وَغَسِيًّا ﴾، له جیهان و قو‌ناغی به‌رزه‌خیشدا؛
 ناگریک که به‌یانیان و ئیواران له‌سه‌ری راده‌نو‌تیرین، ﴿ وَیَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ ﴾،
 قو‌ناغی سی‌یه‌میش که کاته‌که (ساعة) دی (پو‌ژی دوا‌یی)، له‌ویش سزایان هه‌به‌و
 ده‌گونری: ﴿ أَذْهَبُوا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون
 بخه‌له ن‌بو سه‌خت‌ترین سزاوه، که‌وا‌ته سی سزان:

ا- خنک‌تیرن له ده‌ریای سووردا.

پ- له جیهانی به‌رزه‌خدا به‌یانیان و ئیواران ده‌سو‌ت‌تیرین.

ج- له پو‌ژی دوا‌یشدا سه‌خت‌ترین سزا چاوه‌پ‌ئیان ده‌کات.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به کهم:

سه رنجراکتشانی خوا ﷺ بۆ مروفه کان به ره و میژوو و تیوه پامانی سه ره نجامی شوومی که لانی سه رکیشی پابردوو، که خوای دادگهر به هوی گونا هه کانیانه وه سزای داو، هه رچه نده زوری ش به هیزتریوون و، پاشماوه و شوینه واره کانیان دیارترن، به لām به هوی نه وه وه که بر وایان به پیغه مبه ره کانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه هیناوه و، په یامی خویان که پیناندا ره وانه کراوه، قبو لیان نه کردوه، هه رچه نده پیغه مبه ره ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لگه و موعجیزه ی روشنی شیان بۆ ئیسه پاتی داوای خویان پی بوون، خوا سزای داو:

خوا ده فه رموی: ﴿أُولَٰئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ ﴿١١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٢﴾﴾

شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته، له هه شت برکه دا:

١- ﴿أُولَٰئِكَ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا به زه ویدا نه رویشتوون؟ ئهم پرسیاره ده گونجی پرسیارکردنی نکو و لیلی کردن پی، واته: بۆچی به زه ویدا نه رویشتوون؟ ده بوو به زه ویدا برۆن، ده شگونی پرسیارکردنی چه سپاندن پی، واته: به زه ویدا برۆن و سه رنج بدن، ئنجا به زه ویدی دا رویشتنه که ش، دوو واتای هه ن:

أ- پۆیشتنی کردەیی بە جەستە، کە مەرووف سەفەر بکات و بپو، بێ و بچێ و، تەماشای شوێنەوارەکان بکات.

ب- پۆیشتنی مەعنەویی، واتە: کتیب بخوێننەو، بپرسن، سەرنج بدەن، رابمێنن، مێژوو بێننە بەر ئاوانە ی خەبالی خۆتان، بە زەویدا بپو، چ پۆیشتنی جەستەیی، چ پۆیشتنی فیکری.

٢- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، تەماشای بکەن! سەرەنجامی ئەوانە ی لە پێش واندابوون، چۆن بوو؟ (مَنْ قَبْلِهِمْ) خوێنراویشتنەو: (مَنْ قَبْلَكُمْ) بە شیوەی دواندن (خَطَاب)، ئەوی دیکەش بە شیوەی نادیار (غائب)، هەردووکیان بەک وایان هەبە.

٣- ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، ئەوان هێزبان زیاتر بوو و، شوێنەواریان بەهێزتر بوو لە زەویدا، وشە (آثار): جَمْعُ أَثَرٍ، وَهُوَ شَكْلٌ يَرْسُمُهُ فِعْلٌ شَيْءٍ: (أثر)، (آثار) کۆی (أثر) ه بەریتە لە وێنە یەک کە کردەوێ شتیکی دیکە بەجێدەهێلێ، بۆ وێنە: کەسیک بە پێدەدا دەپوێ شوێن پێدەکان (آثار الأقدام) ی دەردەچن، هەروەها کەسیک پردیکی دروستکردو، کەسیک مەزگەوتیکی دروستکردو، کەسیک قەلایەکی دروستکردو، لە دواى خۆی دەمێنێتەو، بە کوردیی دەلێن: شوێنەوار، ئێستا زانستیکی تابەت هەبە بە ناوی (علم الآثار) شوێنەوارناسی (ئارکیۆلۆژی)، لە شوێنەوارە کۆنەکان دەکۆلێتەو، کە گەلانی رابردوو بە جێیان هێشتوون، کە دەفەرموێ: ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، رانای (هُم)، (ضَمِيرُ الْفَصْلِ)، وَهُوَ هَذَا لِمَجَرَّدِ التَّأْيِيدِ، رانای جیاکردنەویدەو تەنیا بۆ جەختکردنەویدەو، دەشکونجێ بۆ کورت هەلەیان بێ، جاری وایە رانای (فَصْلٍ) (هُم، هُوَ) بۆ کورتەلێنانە، بەلام لێرەدا مەبەست کورتەلێنان نیە، چونکە مەبەست ئەو نیە کە بەهێزیەکی ئەوان، لەواندا کورتەلێنێتی، واتە: هەر ئەوان لە هەموو کەس بەهێزتر بووبن، بەلکو مەبەست، تەنیا جەختکردنەویدەو کە ئەوانە بەهێزبوون، نەک تەنیا ئەوان بەهێزبووبن و، تەنیا ئەوانیش شوێنەواریان بووبن،

خەلکی دیکەش شوئەواریان بوو، بەلام ئەوان ھێزیشیان زۆر بوو، شوئەوارەکانیشیان لە ھی کافران رۆژگاری یتغەمبەر ﷺ زیاتر بوون.

۴- ﴿فَاحْذَرُوا اللَّهَ يَذُوبَهُمْ﴾، خوا به هوی گوناوه کانیوه و گرتنی و سزای دان، ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، و شهی (الارض)، که (الای ناساندن له سهره، ناساندن که بؤ (عهد)ه، واته: سهر زه مینه که ی خو یان، سهر زه مینی خه لکه که ی خو یان، سهر زه مینه ناسراوه که.

(۵) ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ﴾، له لایمن خواوه‌ش هیچ پارتیزه‌ریکیان نه‌بوو. ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾، (مین) ی یه‌که‌م بو ده‌ست‌یکردنه (مِنْ اِبْتِدَالِیَّة) یه، واته: له لایمن خواوه، ﴿مِنْ وَّاقٍ﴾، ئەم (مِنْ) ی دووهم، بو جه ختکردنه ووه‌یه، هیچ جوړه پارتیزه‌ریکیان نه‌بوون، نه که‌م نه زور، واته: له به‌رانبه‌ر سزای خوادا، هیچ شتیک نه‌پاراستن، هیچ پارتیزه‌ریک نه‌یتوانی چه‌پالنه‌یان بداو، له بن بآلی خوځیان بگری و بیانپارتیزی، ئنجا دووباره خوا ﴿﴾ هوکاری شه‌وه که بوچی فووتاندوونی؟ روون ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌نده پی‌شتریش هه‌ر ناماژدی فهرمووه که ده‌فه‌رموی: ﴿يَذُوبُهُمْ﴾، ده‌فه‌رموی:

(٦) - ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا﴾. ئەوەش بە ھۆی ئەوەوە، كە پێغمەره كانیان بەلگه رۆشنه كانیان بۆ ھێنان، ئەوانیش بێڕواو بوون.

ئەمە پروونكەرەووی گوناھەكانیانە كە پێشێ دەفەرمووی: ﴿فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾، بەھووی گوناھەكانیانەوہ گرتسی، بەلام نازانین گوناھەكانیان چسی بوون؟ بەلام لە ئایەتی دواتردا پروونی دەكاتەوہ: (ذٰلِكَ) واتە: ئەو سزادانەیی خواو ئەو گرتەیی خوا بەھووی ئەوہ بووہ: ﴿بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاَنِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، كە ئەوان پێغەمبەرەكانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلكە پروون و ناشكرەكانیان بۆ دەھێتەن، بۆسەماندنی راستیی خۆیان.

﴿فَكْفُرُوا﴾ به لَم ئه وان بیروابوون، به چی بیروابوون؟ هه م به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بیروابوون، هه م به به لَگه پَوشنه کان که هتیا یانن، هه م به به یامی خوا که خوا پییدا نارد بوون.

٧- ﴿فَاخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ خواش گرتی، که واته: سزادانی بۆیان له گۆتره نه بووه و بئ هۆکار نه بووه، ئه و گونا هانهش که خوا به هۆیا نه وه سزای داو، له وه دا به رجه سته بوون، که بیروابوون به به لَگه پَوشنه کافی پیغه مبه ران و، به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆیان، که خۆه یان له زاتی خۆیا نندا به لَگه ی پَوشن بوون و، به و په یمه ش که خوا پییدا ناردوون و، به و خوا به ش که ناردوونی ﴿وَلَا﴾ که خواش (جَلَّ هَاشَهُ) تیکری که ردوون و هه موو هتیک به لَگه و شایه دیه تی، وه ک گوتراوه:

(وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ ... تَذُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ)

که چی ئه وان هه موو ئه و به لَگه پَوشنه یان په فز کردوون، گوئیان نه بۆ بانگ کردنی زگماک و ناخی خۆیان گرتوه، نه بۆ عه قل، نه بۆ نه فلیش که پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له خوا وه په یامیان بۆ هتیا ون، بۆیه خوا سزای داو.

٨- ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به دلنایی خوا به هتیه و، سزاشی تونده.

سەرئەندەکان لە چەند شوێنەواریکی گەلە پێشووەکان

کە دەفەر مۆی: ﴿كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، دەتوانین
وێک ھەموو: بای ھەندیک لەو شوێنەوارانە بکەین، کە ئیستاش ھەن:

١- ھەرەمەکان (أَهْرَام)، ھەندیکیش بە (الْأَهْرَامَات) یان کۆ دەکەنەو:

أ/ ھەرەمەکانی میسر کە ئیستاش ھەن، لە شوێنێکی بیابان دروستکراون، کە ھەمووی
لەو ھیچ بەردو شاخ و چیا ی لێ نیە، کەچی ھەر بەردیک لەو بەردانە ی کە ئەو
ھەرەمانە یان لێ دروستکراون، نزیکی پێنج تەنە، واتە: پێنج ھەزار کیلۆ قورسە،
وێک بلۆک کە چل (٤٠) چل کیلۆ قورسە، یان کەمتر، ئیستا بلۆکی بۆش کەمتریش
قورسە، ئنجا ئەوان ھەلساوان لەو بەردە گەورانە ئەو ھەرەمە یان دروستکردو، کە
ھەر کام لەو بەردانە پێنج تەن قورسە، ئەک چل کیلۆ، بە لکو (٥٠٠٠) پێنج ھەزار
کیلۆ! ئایا چۆن ئەو بەردانە خراونە سەریەک و، بە چ شتیک بردوو یاننە سەریەک و،
ئایا دایاننەو بە پیز؟!

ب/ ھەوای نێوان بەردەکان بە تالکراو، بە جۆریک کە بەردەکان پێکەو ھەموو ساوان و
پێکەو لکان، وێک ھەر لە ئەسڵدا پێکەو ھەبووبن، ھەردوو شتیک کە لە پەنای یەک
دەن، ئەگەر بۆشایی نێوانیان نەھێلدری، پێکەو چەسپ دەبن.

ج/ لە ھەموو رۆژەکانی سالد، تەنیا لە یەک رۆژدا، تیشکی خۆر دەچێتە نێو ئەو ھەرەمە،
نەویش ئەو رۆژە یە کە ئەو فیرەھونە، ئەو ھەرەمە ی بۆ کراو تە گۆرۆ تێیدا نێزراو،
واتە: لە نێو ھەموو رۆژەکانی سالد، تیشکی خۆر لە رۆژێکدا، بە جۆریک دەسووڕی
کە بێتە نێو ھەرەمەکان، نەویش ئەو رۆژە یە کە ئەو فیرەھونە تێیدا مردو، ئەو
وردە کارییە! کە پێموایە بە زەحمەت مروۆی دەتوانی ئیستا شتیک و دروست بکات.

۲- مۇميا كردن (التَّخْنِيطُ): كه هه ندىك له فیرعه ونه كان چوار هه زار (۴۰۰۰) سال، پینچ هه زار (۵۰۰۰) سال له مهو پيش، به لكو پهنگه هه يانی زیاتریش، مۇميا كراون، جارى وا بووه خوار دنه كانیشیان و كه لویه له كانیشیان هه ر مۇميا كرددون و، نهوانیش ماون وهك خویان، كه ئیستا له موزه خانه كاندا هه ن و پیشان ددرین، مۇميا كرنیش نهو هیه كه جهسته ی مروفتك به جورك لیكه ی و مادده یه كى تیبكه ی، مینینه وهو نهگوړی.

۳- شوینه واری (الْأَنْبَاطُ): كه له ولاتی ئوردنهو، شارکیان به تهواوی له چیدا داتاشیوه، شارکی شهش پالوویه، به شیوه یه كى نه دازه یی زور ورد، ئیستاش خه لك ده چیت ته ماشای دهكات.

۴- شوینه واریكى ديكه له (بَعْلَبَك) ههیه، شهش بهردیان له سه ریهك داناون، هه ر كام له و بهردانه كیشه كه ی دوو سه د (۲۰۰) ته نه، واته: دوو سه د هه زار (۲۰۰۰۰) كيلو، كه پتم وانیه ئیستا به شهر هیچ بلدوزهر و رافیه یه كى وای هه ب، بتوانی دوو سه د ته ن پى به ربكاته وه^(۱).

۵- خوشم له شاری (أَصْفَهَان) چهند شوینه واریكم دیون، یه كیكیان باس ده كم، هه لبه ته له زور له شاره كانی دنیا دا شوینه واری سه رسوپهینه ر هه ن، به لام له شاری نه سفه هانی ئیران مزگه ویتكى لیه، له هه وشه ی مزگه وته كه دا شویتكى باز نه یی ههیه، به فهدهر بیژینگیکه، نه گهر له وى بوه ستی و قسه بكه ی، له هه موو مزگه وته كه دا دهنگ دده اته وه، وهك دهنگ گه وره كهر (مَكْبَرَة) ه، به لام له وى لایچو و یهك پى له وى دوور بكه وه وه، دهنگه كه ناساییه، كه چی له وى بوسته، وهك (مَكْبَرَة) دهنگ دده اته وه كه نه وده ش شتیكى زور سه رسوپهینه ره.

لیره وه ده مه وى بگه م به نه نجامیک، كه واته: هیشتنه وه ی شوینه واره كان له نامانجه كانی شه ریه ته، بویه ش وا ده لیم: چونكه كاتی خو ی تالیبان له نه فغانستان په بکه ره كانی (بووذا) یان فه وتان دن، كه نه وه جگه له خرابه كردن

له گهَل دھوری دوو ملیار به شه، که (بووذا) به شیوه یک له شیوه کان به
 پیروز ده زانن، هیچ سوودیکی نه بوو، خوای به زریش ده فهرموئی: ﴿وَلَا
 تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (الأنعام: ١٨٨)
 نهو شتانهی له جیاتی خوا ده یانه رستن، قسه یان پی مه لئین، نه بادا نهوانیش
 سنوور شکیتانه به پی زانیاری قسه به خوا بلئین، ئنجا نه گهر قسه پی گوئن
 قه دهغه پی، تیکشکندن و تیکدان به ته ئکید قه دهغه تره، ههروه ها (داعش)
 یس زور دژی شوینه واران بوون، شوینه واره کانیش وه نه بی فوئان دبایان نه وهی
 زانیایان پاره ده کات، ده یان فروشت و بازرگانیان ده کرد!! هه ندی خه لکی ناو
 ته بیعت و شک و ناحالیی هه یه، پتی وایه له بهر نه وهی بو وینه: هه رده مه کان
 هی فیرعه ونه کان بوون، یان فلان شوئن، هی گه لی عادو سه موود بووه، که
 کافر بوون، یان فلان شوئن ده ریچه هی مردوو هی گه لی لوط بووه، نابی
 مئین، نه خیر! خوای پهروه ردگار بوو غوی فهرمویه تی و فهرمانان پیده کات:
 ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِمُؤْتَمِرِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ

مین وافی ﴿﴾ ئنجا چوئن بزاین شوینه واریان زیاتر بوون، نه گهر شوینه واره کان
 نه مئین؟ که واته: هیشته وهی شوینه واری پئشینان و پاریزکاری لیکردیان، له
 ئامانجه کانی شه ریعه نهو، نه ما شاگردی شوینه واره کانیش جیه جیکردنی فهرمانی
 خوای پهروه ردگار که ده فهرموئی: به زه ویدا برؤن و شوینه واره کان ببینن.

مه سه له ی دووه م:

په وانه کرانی مووسا علیه السلام به نیشانه کان و به به لکه وه، بۆ لای فیرعه ون و هامان و قاروون، له کاردانه وه دا بریاردانی فیرعه ون و داروده سته که ی بۆ کوشتنی نیره وه زه کانی به نوو ئیسرا ئیل و، هیتشنه وه ی ئافره ته کان و، هه ره شه کردنی فیرعه ون به کوشتنی مووسا علیه السلام به بیانووی تیکدانی ئایین و ناشووب ناله وه له ولات داو، په ناگرتنی مووسا علیه السلام به په روه ردگاری له هه ر خۆ به زلگریکی بیتروا به پۆزی لپرسینه وه:

خو ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿١٤﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿١٥﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿١٦﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له سیزده برگه دا:

١- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، به دنیایی تیمه مووسا مان په وان کرد به نیشانه کامانه وه، به به لکه به کی روون و ناشکرشه وه، که ده فه رموی: ئایه ته کامان به مووسا دا ناردن، (آیات) کۆی (آیه) به، واته: نیشانه (علامه)، زۆر جار گو تو ومانه به پیتی سیاق مانایه که ی دیار بیده کری، ئه گه رنا له ئه سلدا به مانای نیشانه (علامه) دی و ده توانین بلتین:

(آیات) له به کارهیتانی قورئان دا، به چوار واتایان هاتوون:

یه ک: دیارده گه ردوونیه کان: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ﴾ ﴿١٢﴾ الإسماء، خۆرو مانگمان کردوون به دوو ئایه ت، دوو نیشانه.

دوو: پرسته کانی فهرمايشتی خوا: ﴿إِذَا نُنَالُ عَلَيْهِمُ آيَاتُ﴾ (٥٨) مريم.

سن: موعجزه کانی پتغه مهران: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (١٠١) الإسراء.

چوار: ههروهه ها نهو به لایانهش که خوا گه له یاخیه پتسووه کانی پت فهوتاندوون، هه ندی جار نهوانیش به ثایهت ناوبراون، به لأم به پتی سیاق ده زانری کامیان مه بهسته.

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ (١٠٢)

ثایهت ههم ده گونجی مه بهست پتی نهو فهرمايشتانه بی که خوا ناردوونی بو مووسا، بووی وه حیی کردوون، ههم ده شگونجی مه بهست پتی نو موعجزه که ی بن، وه که له سوورق (الإسراء) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْتَلِ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ (١٠٣)

به لأم: (سُلْطَانٍ مُبِينٍ) ده گونجی مه بهست نهو شیوه وتوئزو فسه کردنه ی مووسا عليه السلام بی له گه ل فیرعه وندا، که زور روون و ناشکرا بووه، ده شگونجی مه بهست پتی کو ی نو ثایه ته که و حال و بالی مووسا بی، که خو ی له خویدا نیشانه و به لکه به کی روون و ناشکرا بووه، له سهر راستی مووسا عليه السلام.

هه ندیکش گو توویانه: (سُلْطَانٍ مُبِينٍ)، مه بهست پتی گو چانه که به تی، به لأم وا پتده چی مه بهست زیاتر نهو شیوه وتوئزو ناخاوتنه بی که مووسا له گه ل فیرعه وندا، کردوویه تی و به لکه کانی زور روون و ناشکرا بوون، بو وینه: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ﴾ (١٠٤) ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (١٠٥) طه، (فیرعه ون) گو تی: نه ی مووسا! پهروه دگارتان کیسه (هی توو هاروون)؟ گو تی: پهروه دگارمان نهو زاته یه که بوونی به ههر شتیکداوه، دوایی پرتنماییشی کردوه، که نهو به لکه به کی زور زور به هیزه له سهر به دیتنه رایه تی و پهروه دگارتیتی خوا، چونکه ههمو شتیک بوونی پتدراوه، دوایش ریکخواوه پرتنمایی کراره، که نهو نامه زیه به ههردو یاسای عه قلیی: هوکاری و، ریک و پتکیی (السَّبِيَّةُ وَالنَّظَامُ).

خوا عليه السلام مووسای نارد به نیشانه کانه وهو، به به لکه به کی روون و ناشکراوه:

٢- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَنَّ وَفُتُوتَ﴾، بۆلای فیرعهون و هامان و قاپوون، پئشتریش باسماکر، نه سئلە که فیرعهون بووه، به لأم هامان وهزیری بووه، یان پاورۆکاری بووه، قاپوونیش بابایه کی هه لکه پراوه بووه له گهلی بهنوو تیسرا نیل: ﴿إِنَّ قُرُونَ كَانَتْ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعَثْنَا عَلَيْهِمْ﴾ (٧) القصص، به هوی ئه و سهروهت و سامانهوه که به چه رامیی به سه ریکه وهی ناوه، وهک چۆن ئیستا هه ندیک له و دهوله مهنده مشه خورانهی که له په نای دهسته لاتداره حساب بۆ خواو خه لک نه که ره کاند، دهوله مهند ده بن و ده بنه ملیارد پتر، ئیستاش ههر وایه و، کاتی خوی قاپوونیش له په نای فیرعهوندا بۆته سهروه مه ندو، ساماندار، نه گه رنا قاپوون له ته صلدا له قیبتیه کان نه بووه.

ئه و سئ کوچه شوومه ش: فیرعهون و هامان و قاپوون، له قورپاندا زۆر باسکراون، له به رته وهی فیرعهون، په مزو هیمای خو سه پاندنی سیاسییه و، هامان په مزو هیمای هه لخه له تاندن و چه واشه کاری پراگه یاندنه و، قاپوونیش په مزو چهوساندنه وهی ئابوورییه، کهواته: فیرعهون به رجهسته کهرو په مزو زولمی سیاسییه و، قاپوون به رجهسته کهرو په مزو چهوساندنه وهی ئابوورییه و، هامانیش په مزو چه واشه کاری پراگه یاندنه.

٣- ﴿فَقَالُوا سَنَجْعَلُكَ كَذَابًا﴾، (یه کسه ر که مووسا چوو بۆ لایان) گوئیان: ئه وه جادووگه ریکی درۆزنه.

٤- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾، کاتیک هه قی له لایه ن ئیمه وه بۆ بردن.

٥- ﴿قَالُوا أَفَتُلَوِّذُونَ بِنَبَأٍ إِلَيْنَا وَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ بِيَئْرٍ﴾، گوئیان: کوپانی ئه وانه ی که بپروایان له گه لدا هیناوه، بیانکوژن.

٦- ﴿وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾، نافه رته کانیشیان به یلنه وه له ژياندا.

٧- ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، به لأم فیللی بیپروایان ههر فهوتا و ونبوویه، بن به ره مه، واته: فیله که یان ئامانجه که ی نه یی کاوه، که بریتی بوو: له وهی

مووسا عليه السلام له بهین بهرن و په یامه که ی خه فه بکهن، تنجا مادام نامانجه که یان نه هاتوته دی، به لئ خه لکیان نه زیه تداوهو، توانیان تیرینه کانی به نوو ئیسرا ئیل سهر بېرن و نافرته کان به ټلنه وه، به لآم مه به ستیان نه وه بوو که مووسا عليه السلام نامانجه که ی نه پیکتی و، نه توانی که له که ی دهر باز بکات له ژیر چنگی فیرعه ون، که چی نهو فیل و پیلانه یان بی ناکام بوو و، مووساش نامانجه که ی خو ی هتیا به دی.

تیمه به سهره هاق مووساو فیرعه و نمان له سوور پی (الأعراف) و، له سوور پی (القصص) دا به درژی باسکړدوه، هه روه ها له هر کام له سوور په ته کانی (یونس) و (طه) و (الشعراء) و (النمل) یشدا تارادده یه ک قسه مان له باره وه کړدوه، بویه لیره هه روا به خیرایی به سهریدا دهر پوین و ناچینه ټیو ورده کاریه کانه وه.

۸- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَى﴾، فیرعه ون گو ی: لیمکه پرن با مووسا بکوژم، (ذُرِّيَّتِي) واته: (خَلَوِي) یان (دَعُوِي) یان (اترگونی) لیمکه پرن، نه مه ش نه وه ی لټوه رده گیر ی که خه لک ټیک ده ستیان گرتی و نه به ټلن، مووسا بکوژی، بیگومان که س ده ستی فیرعه ونی نه گرتوه، که سیش ده ستی فیرعه ونی بو نه گیراوه، به لآم وه ک چو ن که سیک له به رانبه ر که سیکدا هه رده ده کات و، خو ی راده پسکیتی و ده لئ: مه مگرن، هه رچه نده هیچی پی له گه ل ناکری و، ده یه وی به رانبه ره که ی بترستی، یان خه لک وا چه واشه بکات که له به رانبه ریدا ده سته پاچه و، پی ده سته لآت نیه، نه گهر بیت و نه یگرن، واده کات که وایچی!

۹- ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾، با نه ویش له په روه ردگاری وه پار ی، نه م (ل) ه ی (وَلْيَدْعُ) (لَا اُمْرَ) ه، بو فرمانکړنه، که لیره دا به کاره ټراوه له یه کسان کړد و گرنگی پټنه دان دا، واته: لیمکه پرن با بیکوژم، تنجا با نه ویش یه کسهر له په روه ردگاری بپار ټته وه، تاکو خوا نهو په روه ردگاری مووسا ده یه رستی و، ده یه وی تیمه ش هه ر نهو به رستین و، من ناپه رستی وه ک په روه ردگاری ټیوه، بزاین داخو چی بو ده کات؟ تنجا دوا یی فیرعه ون پاساوی هه لویسته که ی خو ی ده داته وه، که بوچی ده یه وی مووسا بکوژی؟ بوچی ده یه وی دده ستی به خو ټنی مووسا سوور بی؟

١٠- ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾، من دەترسێم ئایین و بەرنامە کە تان بگۆڕی.

١١- ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾، یان: لە زەویدا (واتە: سەر زەوی میسردا) ناشووب و ناژاوه دەربخات و بەرپا بکات، (ال)ی (الْأَرْضِ) بۆ ناساندن (تعریف) هه ناساندنه کەش بۆ (عهد) واتە: دەترسێم کە لەسەر زەمینە کەدا کە سەر زەمینی میسره، ناشووب و ناژاوه بەرپا بکات، کە دەلتی: ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾، (الْخَوْفُ هُنَا: الإِسْطِاق) واتە: من مەترسێم هه یه و پەرۆشی تێوه مە کە دینه کە تان لێ تیکبەت، ئەگەر نا ترس (خوف) لێره دا بە مانای ترسی راستەقینە نیه، واتە: من پەرۆشی تێوه مە کە نایینه کە تان لێ تیکبەت، یاخود ژێنتان تیکبەت، (تَبْدِيلُ) یش کە دەفهرموێ: ﴿أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾، (تَغْوِيضُ الشَّيْءِ بِغَيْرِهِ) ئەوه یه کە شتیکی لابهری و شتیکی دیکه له جێی دابنیتی، قهره بوویه کی دیکه له جێی دابنیتی.

وشە: ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ﴾، خۆترواوشه تهوه: (أَوْ أَنْ يُظْهِرَ) کە نه و کاته دهبی ئاوابی، (أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ)، یاخود خراپه و ناشووب له زهویدا دهبرکهوێ، بههۆی ئەو ئایینهوه کە مووسا عليه السلام هیتاویهتی، کهواته: فیرعهون دوو پاساو دیتتهوه بۆ کوشتنی مووسا:

یه کهم: کە پەرۆشی خەڵکە کە بهتی دینه کە یان لێ تیکبەتی و، به دینیکی دیکه بگۆڕی، دینه کەشیان بریتی بووه له فیرعهون په رستی!

دووهم: یاخود ژینه کە یان تیکبەت و ناشووب و ناژاوه و خراپه ی تیدا پهیدا بکات، لهسەر زهوی، ژینه کەشیان بریتی بووه له کۆیلایه تی.

ئنجا هه موو فیرعهونه کانی سەر زهوی له پابر دوو داو ئیستاو له داهاتووشدا، کاتیکی دهیانهوێ سزای ئەوانه بدن و پهلاماری ئەوانه بدن، کە بانگی ههق له خواوه به گوێی خه لکدا دهدهن، هه ره شه که ی خویان و زهبر و زهنگه که ی خویان هه ره بهوه پاساو دهده نهوه که خه لکینه! تیمه پەرۆشی دینی تێوه مانه و پەرۆشی ژینی تێوه مانه! کە له راستیدا ئەو خەڵکە ی له بن دەستی فیرعهونه کان دایه، نه دینی

هه‌یه‌و، نه ژینی هه‌یه، ئایینیان نیه به مانا باوو عورفیه‌که‌ی که خوا به‌رستن، چونکه ده‌بی فیرعه‌ون به‌رستن، نه‌ژینشیان هه‌یه، چونکه ژینیان کۆیلایه‌تییه، دینشیان بت په‌رستی و فیرعه‌ون په‌رستی و شت په‌رستییه، به‌لام فیرعه‌ون نالئ: من مووسا ده‌کوژم له‌به‌ر نه‌وه‌ی په‌بامی هه‌قی بۆ هه‌ناون و، هاته‌وه‌ ئیوه‌ پرگاریو ده‌رباز بکات له‌ ژیر چه‌که‌مه‌و پۆستالی من! ناچی ئاوا بلئ، هه‌ر ده‌لئ: بۆیه مووسا ده‌کوژم، چونکه نه‌گه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ی نه‌و سه‌ر بگرئ، دینه‌که‌شتان تیکده‌چن و ژینه‌که‌شتان تیکده‌چن، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی له‌ دژ بورووژنن!

ئنجا نه‌وه‌ عاده‌تی هه‌موو فیرعه‌ونه‌کانه، ئیستاش ته‌ماشای بکه، به‌لئ جار جار خه‌لکیکی مسوڵمان، نه‌وانه‌ی کار بۆ نیسلام ده‌که‌ن، تیده‌په‌رینن و کورق دینن و، هه‌له‌و په‌له‌یان هه‌یه، به‌لام له‌ راستیدا هه‌موو نه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی خه‌لک بینه‌وه‌ بۆ باوه‌شی نیسلام، هه‌چ کامیان نابه‌وی دینی خه‌لک تیکدات و، ژینی خه‌لک تیکدات، به‌لکو نه‌وانه‌ی دین و ژینی خه‌لکیان تیکداوه، نه‌و هوکمرانه‌ خۆسه‌پنانه‌ن که خه‌لک به‌ کۆله‌ی خۆیان ده‌زانن، به‌لام نه‌و که‌سه‌ی ده‌لئ: وهرن خه‌لکینه! با هه‌موومان به‌نده‌ی خوابین و پیکه‌وه‌ براو ته‌با بین، ئایا ژین بۆچی به‌وه‌ تیکده‌چن! هه‌روه‌ها نه‌وه‌ دینی راسته‌قینه‌یه که هه‌موومان خوابه‌رست بین و، هه‌موومان به‌نده‌ی خوا بین، پیکه‌وه‌ براو ته‌با بین.

(١٢) - ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ﴾، مووساش گوئ: من په‌ناده‌گرم به‌ په‌روه‌رگاری خۆم و په‌روه‌رگاری ئیوه‌ش، له‌ هه‌ر خۆ به‌زلگریک.

(١٣) - ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾، که بروای به‌ پۆزی لێرسینه‌وه‌ نیه، که‌واته: خۆ به‌زلگریه‌که‌ی هه‌لقو‌لای بێ ئیمانیه‌که‌یه‌تی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی بروای به‌ پۆزی لێرسینه‌وه‌ نیه، بروای به‌و پۆزه‌ نیه، که‌ بچیت‌ه‌وه‌ خزمه‌ت خواو خوا لێی په‌رسیت‌ه‌وه‌، ئنجا یان بروای به‌ خواش هه‌ر نیه، یان به‌س بروای به‌ پۆزی دوا‌یی و، لێرسینه‌وه‌و سزاو پاداشت نیه، بۆیه خۆ به‌ زلگرن.

مەسەلەى سێیه م:

بەرگریکردنێکی جوامێرانەو مەردانەى پیاوتکی براداری ئیمانی خوشترەو،
لە مووسا، (بەرگریکردن لە مووسا عليه السلام)، کە چۆن پیاویک دەکوژن هەر
لەبەرئەوێ خوا بە پەرورەدگاری خۆی دەزانێ! بەلگە ڕۆشنەکانیشی بۆ
هێناون؟ هەرەو هەتا موژگاریی کردنی خەلکەکەى، کە بە بالادەستییان بوغرا
نەبن و، لە کەوڵی خۆیان دەرئەچن، بەلام قسە پێڕینی فیرعەون، فیرعەون
قسەى پێدەبێت و دەشڵێ: جگە لە قسەى خۆى بواری هیچ کەسێ دیکە
نادات و، هەرچی ئەویش دەیڵێ، هەمووی هەر سەر راستییهو، هەمووی هەر
مایهێ بە مراد گەیشتی و بە ئامانج گەیشتنه:

خو! دەفه رموی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴿٢٨﴾ يَقُولُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَنِي اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّسَادِ ﴿٢٩﴾﴾

شیکیردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ئۆ برکەدا:

١- ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾، پیاوتکی برادار لە
شوێنکەوتووێ فیرعەون، دەستەو دایەرەى فیرعەون، کە برۆایەکەى خۆی دەشاردەو
واته: تەقییهی ددکرد، کە ئەمە بەکێکە لە بەلگەکانی تەقییه، لە شوێنی خۆیدا.

نەجا ئایا نەو پیاوێ برادارەى لە دەست و دایەرەى فیرعەون، کە ئیمانهکەى
خۆی دەشاردەو، کێ بوو؟ هەندێک گوتووایانە: ناوی (خزفیل) بوو، هەندێک

گوتووایانه: ناوی (حَبِیْب) بووه، به لَام له راستیدا هیچ به لَگه یه کی دَلْیاکەر لهو بارهوه نیه، شایانی باسه: که نهم به سه رهاته له (پهیمانی کۆن) دا نه هاتهوه.

لَبْرَه خَوا عَلَيْهِ السَّلَام به چوار سیفه تان، نهو پیاوه پێناسه دهکات:

﴿رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾:

۱- پیاو بووهو ئافرهت نهبووه.

۲- بروادار بووه.

۳- له دهستهو دایه رهی فیرعهون و شوێنکهوتووانی فیرعهون بووه.

۴- ئیمانه کهی خۆشی په نهان کردوهو، تاكو نهو کاته نه یانزانیهو، برواداره، به لَام وهک گوتراوه: «تیغی په سهن خۆی له کالاندا پاناگرئ»، له کاتیکدا نهوان خهریکن مووسا بکوژن، نه گهر تێستا ئیمانه کهی خۆی ئاشکرا نهکات و، کارێکی خیرێ که له دهست دیت بهرگریهک که دهیتوانئ له مووسای نهکات، نه دی کهی ئیمانه کهی خۆی ئاشکرا دهکات؟ دواي کوشتنی مووسا عَلَيْهِ السَّلَام گریمان، نه گهر هه په شه کهی فیرعهون سه ری گرتبايه، چی ده کرئ؟ ئۆممهت نه گهر ئیمامی نه ما، وهک جهسته یه که سه ری نامینئ و هیچی پێناکرئ! بۆیه دیته قسه ده لئ:

(۲) - ﴿أَنْفَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، ئایا پیاوێک ده کوژن ههر له بهر نه وهی ده لئ: پهروه ردگارم خوايه! ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، واته: (لَأَنْ يَقُولَ) به هوێ نه وهه که ده لئ: پهروه ردگارم خوايه، ههر له سه ر نه وه ده ی کوژن! واته: ته نیا خوا پهروه ردگاره، ئایا له سه ر نهو قسه هه قه ده ی کوژن؟ کاره که تان زۆر کارێکی بَن جَنیه، چونکه پرسیا رکردنه کهی که ده لئ: ﴿أَنْفَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾، پرسیا رکردنی نکو و لیلی که رانه یه، واته: شتیکی زۆر بَن جَن ده کهن، په خنه یان لئ ده گرئ.

(۳) - ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، به لَکه پۆشنه کانیشی له پهروه ردگار یه وه بۆ هیتاون، (الْبَيِّنَات) کوێ (بَيِّنَة) یه، واته: به لَگه یه کی پوون و ئاشکرا، که مه به ست پتی

نۆ موعجیزەکانن: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (١٠١) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾ دەشکونجن مەبەست پێی ئەو ئاخواتن و وتوێژە بێ، کە موسا عليه السلام زۆر بە بەلگەی بەهێزەوه لەگەڵ فیرعه وندا قسەی کردووە.

٤- ﴿وَإِنْ يَكَذِّبُنَا فَعَلَيْنَاهُ كَذِبُهُ﴾، ئەگەر (گریمان) درۆکاریش بێ، زبانی درۆیەکی بۆ خۆیەتی.

ئەو پیاووە برادارە دینی بۆیان شیدەکاتەوهو دەلێ: ئەگەر موسا عليه السلام هەر لەبەر ئەوەی دەلێ: پەرورەدگارم خواپە، بیکوژن، لە حاڵیک کە بەلگە پۆشنەکانیشی بۆ هێناون، حاڵی لە دوو ئەگەر بەدەر نیە:

أ- ئەگەر درۆ بکات، ئەو درۆیەکی بە زبانی خۆی ئەواو دەبێ، واتە: ئەگەر درۆ بکات دوابی درۆیەکی لێ کەشف دەبێ، مەیدانی درۆ کورتە، لێی گەڕێن و مۆلەتی بدەن، بزاینن داخۆ چی دەلێ؟

٥- ﴿وَإِنْ يَكْذِبُكَ فَايُصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾.

ب- ئەگەر راستگۆش بێ (درۆکەر نەبێ، بەلکو راست بێ و راست بکات)، بەلای کەمەوه هەندێک لەوەی کە گفتان پێدەداو، هەپەشەتان پێی لێدەکات، تووشتان دێ، ئەگەر هەمووشتان تووش نەیت، هەندیکتان تووش دێ، واتە: لە سەرەتاهە هەندیکێ دەبینن، ئەگەر هەمووشی نەبینن، یانی: ئەگەر درۆ بکات، ئەو هێچ زیانیکتان پێ ناگات و هەر بۆ خۆی زیانبار دەبێ، ئەگەر راستیش بکات، تێوه زیانیکێ زۆر گەوره دەکەن، ئەگەر راست بکات، پێغەمبەری خوا بێ، کە دەلێ: ئەگەر برۆا نەهێنن، خوا تووشی بەلاتان دەکات، ئەگەر بەلایەکە کە هەپەشەتان پێ لێدەکات، هەموویشی نەبینن، بە لای کەمەوه سەرەتایەکی دەبینن بۆیەش دەفەرموێ: هەندیکێ (بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ) لەبەر ئەو نیە لە گوماندا بێ لە موسا عليه السلام بەلام ئەو هەپەشەیهی کە موسا کردوویەتی لە فیرعه و ن و دارو دەستەکە، هەموو هەپەشەکیان نەبینیوه، بەلکو سەرەتایەکیان بینیوه، کە خنکانه لە دەریای سووردا، دواپیش لە جیهانی بەرزەخدا سزا دەدرێن و، دوابی لە قیامەتیش هەر سزا دەدرێن، بۆیە فەرموویەتی: هەندیکێ.

هەلبەتە بۆیەش هەردوو ئەگەرەکی هێناون، (درۆ بکات، یان راست بکات) تاكو گومانێ ئەوەی پێ ئەبن کە برۆای هێناوه، چونکە جاری نایه‌وێ بە برۆدار دەر بکه‌وێ، جاری دهبوێ بڵێ: منیش هەر له خۆتانم، چونکە ئیمانەکی شار دۆتەوه، منیش هەر له خۆتانم، بەلام وەرن با بە ئینصافەوه تەماشای بکه‌ین، ئەو کابرایە دەلتی: من نۆتەری خوام، ئنجا ئایا بەس لەبەر ئەوەی دەلتی: پەرودەگارم خوایه، دهبکوژن؟ واتە: لەسەر ئازادی بیرورا دهبکوژن؟ پاشان چەندان بەلگەشی بۆ هێناون، دوايش حاڵی له دوو ئەگەران بەدەر نیه، یان راست دهبکات، یان درۆ دهبکات، ئەگەر درۆ بکات، خۆی زیانبارەوه، ئەگەر راستیش بکات، زۆر خەتەرە، ئەگەر قسەکانی راست بن، ئیوه زەرەرێکی گەوره دهبکەن کەواتە: مهبکوژن و لێی گه‌ڕین، مهبەستی ئەوه بووه.

٦- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾، بە دنیایی خوا پرنمایێ کەسیک ناکات، یاخود کەسیک راسته پێ ناکات، کە زیدەپۆیکاری زۆر درۆزن بیت، ئەم قسەبەش دوو ڕووی هەن، واتە: ئەگەر مووسا بڵێ: نۆتەرو پێغەمبەری خوام و ئەویش نەبن، مانای وایه زۆر درۆزنەوه، زۆری تێپه‌راندوه، خواش راسته پێی ناکات، قسەکی ئەو ڕووی هەیه، هەر وه‌ها ئەو ڕووشی هەیه کە: ئەی فیرعه‌ون! تۆ کە هەر له خۆرا خەلکی بکوژی، لەسەر ئەوهی دەلتی: پەرودەگارم خوایه، ئنجا بە درۆی دابنێی، مانای وایه: زۆر زیدەپۆیکاری و زۆریش درۆزنی، خواش راسته‌پێت ناکات، قسەکی هەردووک ڕووی هەن.

٧- ﴿يَعْمُرُ لَكُمْ الْمَلِكُ أَيَّامَ ظَهْرَيْنَ فِي الْأَرْضِ﴾، ئەی خەلکە کەم! ئەمڕۆ ئیوه حوکمرانییتان هەیهو دهبترۆیشتون له زه‌ویداو بالا دەستن، بەلام به‌وه بوغرا مەبن و له خۆتان بایی مەبن.

٨- ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾، ئایا کێ له سزای خوا دهبازمان دهبکات، ئەگەر سزای خوامان بۆ هات؟ کە دهبفرموی: ﴿يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ﴾، (یَنْصُرُنَا)

مانای (يُنْقِذُنَا)، (دهربازمان دهکات، قوتارمان دهکات)ی خراوه ته یتو، چونکه به پیتی (من) بهرکاری خواسته، تا یا کنی دهربازمان دهکات له سزای خوا، له تۆله ی خوا؟.

٩- ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، فیرعهون (قسه ی پیبری) گوئ: ههر نهوۀتان پتی ده لیم: که خۆم به راستی ده زانم، ههر چی که منیش یتودی بو پینمای ده کهم ههر سهر راستیهو به ناکام و مراد گه یشتنه، ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾، (ما اَجْعَلْكُمْ رَالَيْنِ إِلَّا مَا آرَاهُ لِنَفْسِي، أَي: مَا أُشِيرُ عَلَيْكُمْ بِأَن تَعْتَقِدُوا إِلَّا مَا أَتَقَفِدُهُ)، واته: واتان لیناکهم بینن، جکه لهو دی که خۆم بو خۆمی ده بینم، واته: هیچ شینکتان پتی نالیم که بروای پیینن، جکه لهو دی که من بروام پیته تی.

نا نهوۀ لوژیکی فیرعهونانه یه! که ده پتی ته نیا وهک من بیر بکه نهوۀ، نهوۀی من به چاکی ده زانم، یتوهش نهوۀ به چاک بزائن، من چی ده بینم، یتوهش ههر نهوۀ بینن، ههر چیش ده یلیم، هه مووی راسته، نه یگوتوه: ده گونجن راست بتی، ده گونجن بیپیکم یان نه یپیکم، نا، ههر چی من ده یلیم: هه مووی راسته و هه مووی نهوپه ری سهر راستی یتدایه!!

که دیاره نه مه قسه پیبرینی فیرعهونه بهو پیاوه برواداره، به به لگه ی نهوۀ که به (وی) بادانه وه (عطف) بانه دراوه ته وهو به کسهر: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾، به لām نه گهر فیرعهون له نۆره ی خویدا قسه ی کردبایه، خوا ده یفه رموو: (وَقَالَ فِرْعَوْنُ)، به لām لیهردها ده لتی: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾، واته: له نیو قسه کانی نهودا، قسه که ی کردوه.

له کو تایی نه م مه سه له یه دا، با نه و ده قه بینن:

{عَنْ غُرَورَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: قِيلَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ أَخْبَرَنَا بِأَشَدِّ شَيْءٍ صَنَعَهُ الْمُشْرِكُونَ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِهَؤُلَاءِ الْكُفَّاءِ، إِذْ أَقْبَلَ غُفْبَةُ بْنُ أَبِي مَعْطٍ، فَأَخَذَ يَمْنُكِبَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَلَوَّى قَوْلَهُ فِي عُنُقِهِ فَخَنَقَهُ خَنْقًا شَدِيدًا، فَأَقْبَلَ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ يَمْنُكِبِيهِ، وَدَفَعَهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ قَالَ: ﴿أَنْتُمْ تَقْتُلُونَ

رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَفِيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿٤﴾ (أخرجہ البخاری: ٤٨١٥).

واته: عوپوهی کوپری زوبهیر ده‌لتی: به عه‌بدو‌لتای کوپری عه‌مری کوپری عاص (خوا له هه‌موویان پازییی) گوترا: هه‌والمان پێده به سه‌خت‌ترین شت که هاوبه‌ش بو خوا دانه‌ره‌کان به پێغه‌مبه‌ری خویان کردیی ﷺ له مه‌ککه، فورسترین شت چی بوو؟ گوئی: پۆژتیک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له هه‌وشه‌ی که‌عه‌دا (له په‌نای که‌عه‌دا) نوێژی ده‌کرد، عوقبه‌ی کوپری موعه‌یط هات شانی پێغه‌مبه‌ری گرت ﷺ و عه‌بايه‌که‌ی که له‌سه‌ری بوو، زۆر له ملی توند کردو به توندیی پشووی پئی ته‌نگ کرد، نه‌بوو به‌کریش له‌وێ بوو (خوا لیتی پازی بئ) هات هه‌ردوو شانی عوقبه‌ی گرتن و پالی پێوه‌ناو له پێغه‌مبه‌ری دوور خسته‌وه ﷺ. ئنجا گوئی: ﴿أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَفِيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، ئایا پیاویک ده‌کوژن هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌لتی: په‌روه‌ردگارم خوايه‌؟

بۆیه له هه‌ندیک شو‌تنه‌واراندا هاته‌وه، گوتراوه: نه‌بووبه‌کر (خوا لیتی پازی بئ) له چه‌ندان پیاوی وه‌ک ئه‌و پیاوه‌ برواداره، که ئیمانه‌که‌ی خۆی شاردۆته‌وه، په‌له‌که‌ی گه‌وره‌تره، ئه‌و ئیمانه‌که‌ی خۆی شاردۆته‌وه و به‌س قسه‌ی کردوه، به‌لام ئه‌بوو به‌کر به‌کرده‌وه چووه‌ کابرای پال پێوه‌ناوه و ئیمانه‌که‌ی خۆشی نه‌شاردۆته‌وه، هه‌موو که‌س ده‌زانئ، که ئه‌بوو به‌کری صیددیق هاوه‌لیک و بروادارنکی زۆر دلسۆز بووه له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

مهسه لهی چوارهم:

هۆشداریی دانی پیاوه بڕواداره که به گه له کهی، به وه که مه ترسیی هه مان چاره نووسی شوومی گه له کانی نووح و گه له عادو گه له سه موودو .. هتد، هه ره ها مه ترسیی پۆزی به کدی بانگکردنی مروقه کانی، لتيان هه به که پۆزی قیامه ته:

خوا ده فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣١﴾ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾ وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ تُكُونُونَ مَدْرِينًا مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ﴿٣٤﴾ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٥﴾﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

(١)- ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ﴾، ئەو که سه ی بڕوای هتیا بوو گوئ: هه ره له سه ر به رگری کردنه که ی له موسا عليه السلام به رده وام ده بێ و، که فیرعه و نیش قسه ی پێ ده بێ: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّسَادِ﴾، وهک پێشی باسمان کرد، ئەو پیاوه بڕواداره ئاوڕ له قسه که ی فیرعه ون ناداته وهو، گوئی پێنادات، قسه ی له سه ر بکات، به لکو وهک ئەو قسه به هه ره نه کرابێ، له سه ر قسه ی خۆی به رده وام ده بێ و ده لێ:

(٢)- ﴿يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، ئە ی گه له که م! ئە ی خه لکه که م! من مه ترسیی وێنه ی پۆزی کۆمه له کانم لتيان هه به، واته: پۆزێک که پێرو تاقمه کافره کان تتيذا فه وتاون، وێنه ی پۆزێکی ئاوا بو تيوه پێشبینی ده که م، مه ترسییم هه به هه مان به لا که تووشی گه له پێشووه کان و گه له فه وتاوه سه ر به فه تاره ت چوو ده کان بووه، گه له باخیی و هه لکه پراوه کان له خوا عليه السلام، له پێغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)

و پەيامەکانی خوا، دەترسێم هەمان بەلاتان بەسەر بێ، لەبەر ئەوەی هەمان هەلۆتستی ئەوان دەنوێنن.

(يَوْمَ الْأَحْزَابِ: جِئْتُ الْيَوْمَ الَّذِي هَلَكَ فِيهِ الْفِتَاءُ الْكَافِرَةُ)، واتە: (يَوْمَ الْأَحْزَابِ) مەبەست پێی کۆی ئەو پۆژانەیە کە کۆمەڵەکانی کافران تێیاندا فەوتاون، دواپس چەند وێنەیەک دێنێتەو، لەو گەلە فەوتوانە.

(٣)- ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾، وەک عادەتی گەلی نووح و عادو، سەموود، (الدَّابُّ: الْعَادَةُ وَالْعَمَلُ الَّذِي يَذَابُ عَلَيْهِ عَامِلُهُ)، (دَاب) نەریتی و کردەوێکە، بکەرەکی لە سەری بەردەوام دەبێت، واتە: وەک نەریتی گەلی نووح کە بێپروابوون بە نووح عليه السلام، گەلی عاد، کە بێپروابوون بە هوود عليه السلام، گەلی سەموود، کە بێپروابوون بە صالح عليه السلام.

(٤)- ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، هەرۆهە گەلانی دیکە دواي ئەوان، کە بێپروابوون بە پیغەمبەرەکانیان (عليهم الصلاة والسلام)، عادەت و نەریتی ئەوان چۆن بوو؟ ئەوەبوو کە سەرکەش و ملهۆر و یاخیبوون، سەردەنجام تووشی سزاداران بوون، من مەترسیی ئەووم هەیە، ئێوەش لەسەر هەمان پێچکەو نەریتی ئەوان بپۆن و، هەمان سزاو بەلاشتان بە ملدابێ، کە بە ملی ئەواندا هاتووە.

(٥)- ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾، بە دنیایی خواش هیچ جوهرە ستمێکی بۆ بەندهکانی ناوی، بەلکو بە دادگەریی بێ سنووری خوێ عليه السلام، مامەڵەیان لەگەڵدا دەکات، کەواتە: ئەوانەى بەو شیوەیە سزادراون و سەریان بە فەتارەت چوو، خوێان سەمیان لە خوێان کردو، وەک دەفەرموی: ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (٧٠) التوبة، واتە: خوا سەمی لێنەدەکردن، بەلکو خوێان سەمیان لە خوێان کرد.

کە دەفەرموی: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ﴾، (قَصْرَ نَفِي إِزَادَةِ الظُّلْمِ عَلَى اللَّهِ)، (خوا عليه السلام هیچ جوهرە ستمێک لە بەندهکانی ناکات)، لێرهەدا لابردنی ویستی

ستم له خوادا كورت هه تێزراوه، واته: بهس خوايه كه هيچ جوړه سته مێكي
بۆ بهنده كانی ناوی، نجا نه گهر نه یهوی، دیاره ناشيكات.

نجا دووباره دی ده كاتهوه:

(٦) - دووباره دی ده كاتهوه: ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكَ يَوْمَ النَّارِ﴾ ههروهها نهی
خه لکه كه م! من مه ترسیی پۆزی یه كدی بانگ كردنم لیتان هه یه، (يَوْمَ النَّارِ)، خۆتێزراویشه تهوه:
(يَوْمَ النَّارِ)، به (ي)ش خۆتێزراوه تهوه به ژێر (كسرة) یش خۆتێزراوه تهوه، جیی سه رنج
ئهوه یه كه لێره دا ئه و پیاوه بپواداره چهند جارنك (وَيَقُولُ) ی دووباره ده كاتهوه، نهی
كه له كه م، نهی خه لکه كه م، نهی كۆمه له كه م، واته، منیش یه كێكم له خۆتان، به رژه وه ندیی
تێوه هی منیشه، زیان و خراپهی تێوه هی منیشه، كه ده فهرموی: من مه ترسیی پۆزی
یه كدی بانگ كردنم لیتان هه یه، یه كێك له ناوه كانی پۆزی دوا یی: (يَوْمَ النَّارِ)، یان (يَوْمَ
النَّارِ) یه، پۆزی یه كدی بانگ كردن، له بهر ئه وهی تێیدا خه لك بانگی یه كدی ده كات و
فریشه كان بانگی مروفه كان ده كهن، نجا نه هلی به هه شت بانگی نه هلی دۆزه خ ده كهن،
نه هلی دۆزه خ بانگی نه هلی به هه شت ده كهن، نه هلی ئه عراف قسه له گه ل هه ردوو ك
لایاندا ده كهن، پۆزێكه زۆر یه كدی بانگ كردنی تێدا هه یه، بۆیه ش یه كێكه له ناوه كانی، نجا
كه لێره ده فهرموی: من له پۆزی یه كدی بانگ كردن مه ترسییم لیتان هه یه كه واته: تێوه تێستا
وه لمی بانگ كردنی من بده نه وه، نه وه ك پۆزی یه كدی بانگ كردن په شیمان ببنه وه.

(٧) - ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾، ئه و پۆزی به پشت تێكردنه وه راده كهن، (تُولَوْنَ) راده كهن،
(مُدْبِرِينَ) پشت تێكردنه، پشت هه لكردانه، یان: هه ردوو كیان یه ك واتان، بۆیه گوتراوه:
(مُدْبِرِينَ: خَالٌ مُّكَدَّةٌ لِّعَامِلِهَا)، ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾، را ده كهن، پوو وه رده كێرن له
حالیكدا كه پشتان كردوته ئه وهی لێی راده كهن، واته: لێی راده كهن به پشت تێكردنه وه،
ياخود: (أَي: تُعْرِضُونَ وَتَهْرَبُونَ مِنْ دُونَ النَّفَاتِ بَلْ قَهَقَرْنَا)، ئه وهش واتایه كی دیکه یه:
كاتێك مه ترسییه كی گهرهت پووبه پوو ده بێ، كه تۆ به ره و پوو ده چی و ئه و مه ترسییه
به ره و پووت دێ، نه گهر زۆر به په له رابكه ی ناو ر نادیه وه، پشت بكه یه مه ترسییه كه

ننجا رابكهی، به لكو هەر پاشه پاش دهكشیهوه، نهوه پیتی دهگوتری: (الرَّجُوعُ فَهَرَبًا) رواته: كاتيك پاشه پاش بكشیهوه، نهك ږوو وهرسووړنن، پشت بكاته مه ترسییهكه، ننجا رابكات، به لكو هەر رنك دهكشیهوه له شوټنی خوږیهوه پاشه پاش.

۸- ﴿مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾، لهو پوڙه‌دا له لایه‌ن خواوه، هیچ پاریزه‌ریکتان نیه، یاخود هیچ پاریزه‌ریکتان نیه له سزای خوا، ﴿مِنْ اللَّهِ﴾، واته: (مِنْ عِقَابِ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ)، (العاصم: المانع والعافظ)، دباره: ﴿مَا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ﴾، (مِنْ) ی به کم پتی ده‌گوتری: (مِنْ) ده‌سپیک، (مِنْ الإِبتِلَاءِ)، واته: له به‌رانبهر سزای خوادا نی‌تانه: ﴿مِنْ عَاصِرٍ﴾، هیچ جوړه پاریزه‌ریک (مِنْ) ی دوهم زیادکراوه بۆ جه‌خت کرده‌وه ی لابردن (مَزِيدَةً لِّتَأْكِيدِ النَّفْيِ) واته: هیچ جوړه پاریزه‌ریک نه کم نه زور چنگتان ناکه‌وئ، که سزاو جه‌زره‌به‌ی خوی به‌روه‌دگار تان لئ دوربخاته‌وه و بتانباریزئ.

۹- ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، هەر کەسێکیش خوا سەرگەردان و گوێپێ
بکات، هیچ جوێرە رێنابیکاریکی نیه.

﴿فَأَلْهَمْنَاهُ مِنْ هَادٍ﴾ ﴿مِنْ هَادٍ﴾، دیسان نهم (مِنْ) ه، زیاد کراوه بۆ جه ختکردنه وه، نه گهرنا ده يتوانی بفهرموی: ﴿مَا لَهُ هَادٍ﴾، به لَام ﴿فَأَلْهَمْنَاهُ مِنْ هَادٍ﴾، وانه: هیچ جوره رېنماییکاریکی نیه، ههر له سه ره تاي رېنماییکاریه وه تاكو کو تایی.

لَبَرَه دِياره چَند فَسَهِيَك كَه بَه سِياق وَ سَهَلِيقَه دَه زانَرِيَن، فَرْتِيَزاون، كَه دَه فَه رَمَوِي: ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، (أَي: هَذَا إِرْشَادُ لَكُمْ)، فَإِنَّ هَذَا كُمْ اللّٰهُ، عَمِلْتُمْ بِهِ، وَإِنْ أَغْرَضْتُمْ عَنْهُ، فَذَلِكَ لِأَنَّ اللَّهَ أَضَلَّكُمْ، وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ، وَاتِه: نَهْمَه پَرَنمايى خوايه، نَجْا نَه گَهر خِوا راسْتَه رِيى كَرْدَن بَو پَرَنمايى خَوِى وَ، خَسْتَنِيه سَهَر نَهو راسْتَه رِييه كَه پِيْشَانْتان دَه دات، نَبُوْهَش كَارْتان پِيى كَرْد، (نَهوَه خَوْشَبَه خَتَن)، بَه لَام نَه گَهر پِشْتان تِيكِرْد، نَهوَه بَه هَوِى نَهوَه دِيَه خِوا گُومِرَاي كَرْدوون، كَه سِيَكِيْش خِوا گُومِرَاي بَكَات، كَه س نَاتِوانِي پَرَنمايى بَكَات.

هه‌لّه‌ته وه‌ک جاری دیکه‌ش گوتوو‌مانه: خوا ﷻ نه له گۆتره که‌س گومرا ده‌کات، نه له گۆتره‌ش که‌س ده‌خاته سه‌ر راسته‌ی، بیتگومان خوا پرتنمایی مروّقه‌کان هه‌مووان ده‌کات، به‌لام نه‌وانه‌ی پرتنمایی خوا وه‌رناگرن، خویان ده‌بنه هوّی سه‌رگه‌ردانیان، به‌لام بویه خوا ﷻ پالیده‌داته لای خوّی، چونکه به پیتی سیستمیک که خوا دایناوه، نه‌و پرۆسه‌یه دیته دی.

پاشان که‌سیکیش که پرتنمایی خوا قبوّل ده‌کات و وه‌ریده‌گری، نه‌وه مانای وایه راسته‌ی ده‌بنی، دیاره‌ی نه‌ویش هه‌ر به‌ ویستی په‌های خوابه، به‌لام نه‌و مروّقه خوّی مانای پرتنمایی خوای هه‌ل‌ب‌زاردوه، هه‌ر بویه خوا ﷻ ده‌فه‌رموؤی: ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۷) ﴿إِبْرَاهِيمَ، وَاتَه: خوا سه‌ته‌مکاران گومرا ده‌کات، نه‌دی کن هیدایه‌ت ده‌دات؟ له شوئینی دیکه ده‌فه‌رموؤی: ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ﴾ (۲۷) ﴿الرَّعْدَ، که‌سیک که له ناخه‌وه بو لای خوا ده‌گه‌رتنه‌وه، خوا نه‌وانه راسته‌ی ده‌کات، نه‌گه‌رنا وه‌ک پرتنمایی گشتیی، خوا پرتنمایی هه‌موویانی کردوه، وه‌ک ده‌فه‌رموؤی: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ (۱۷) ﴿فَصَلَّتْ، وَاتَه: تیمه پرتنمایی گه‌ل سه‌موودمان کرد بوو: ﴿فَاسْتَجَبُوا أَلْعَمَىٰ عَلَىٰ أَلْهَدَىٰ﴾ (۱۷) ﴿فَصَلَّتْ، به‌لام کویریان به‌سه‌ر پرتنمایی‌دا هه‌ل‌ب‌زارد، مانای وایه خوا پرتنمایی‌که‌ی بو هه‌مووان خستۆته‌ روو، به‌لام راسته‌ی کردنه‌که، تاییه‌ته به‌وانه‌وه که پرتنمایی‌که‌ی خوا وه‌رده‌گرن، نه‌وه‌ی پرتنمایی خوا وه‌رنه‌گری و قبوّل‌ی نه‌کات و، په‌ق بکاته‌وه، دیاره سه‌رگه‌ردان و گومرا ده‌بنی، به پیتی سیستمیک که خوا دایناوه، له ژبانی به‌شه‌ردا.

مه سه له ی پێنجهم:

بیرخستنهوهیان له لایه ن پیاوه بر واداره که وه، که پێشتریش یوسف
 ﷺ یان وهک پێغه مبه ر بۆ لا هاتوه، به لām هه ر له باره یه وه دوو دَل بوون،
 دوای مردنی شی پێیان وابوو هه یچ پێغه مبه ری دیکه نایه ن و، سه رزه نشتکردنی
 که سانی شه ره قسه که ر دژی ئایه ته گانی خوا، که خوا دَل یان مۆر ده کات و، لێیان
 توو په و په سه ته:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا
 كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
 اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كُفْرًا مِمَّا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
 عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٢﴾﴾

شی کردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته له ده بر که دا:

١- ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، به دَل یایی یوسفیش پێشتر
 به لکه رۆشه ن گانی بۆ هێتایان، راسته مانایه که ی ئاوایه: یوسف به به لکه رۆشه ن گانه وه
 هاته لاتان، به لām مه به ست نه وه یه یوسف به لکه رۆشه ن گانی بۆ هێتایان.

بۆچی ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ﴾؟ دیاره (و) ده که بۆ بادانه وه و گێرانه وه ی ئه م قسه یه
 بۆ سه ر قسه گانی پێشتری، به لām (لَقَدْ) بۆ جه ختکردنه وه یه، چونکه هه م (ل) ده که
 (ل) می سویند پتی خواردنه و، هه م (قَدْ) یش بۆ ساغکردنه وه و دَل یاکردنه وه یه،
 له به ر نه وه ی نه وان مه زه نده ی به درۆدان یان لێکرا وه و، وا پێده چنی بر وایان
 به یوسف ﷺ نه بوو بێ، به لێ: له رووی کاروباری دنیا یه وه له توانا گانی
 زۆر به هره مه ندبوون، به تایبه ت له رووی ئابووری یه وه، به لām وا پێده چنی وه ک

پێغه‌مبه‌ری خوا بپروایان پێ نه‌بووبی، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پێشتر یوسف عليه السلام به‌لکه‌ ڕۆشنه‌کانی بۆ هێناون.

٢- ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ﴾، که‌چی ئێوه هه‌ر له‌ دوو دڵیدابوون به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی بۆی هێنا بوون، ئه‌مه‌ نه‌وه‌ی لێوه‌رده‌گیری، که‌ یوسفیان وه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا قبوڵ نه‌کردوه، مه‌گه‌ر که‌میکیان.

دیاره یوسف عليه السلام، وه‌ک هه‌موو پێغه‌مبه‌رائی خوا به‌لکه‌ ڕۆشنه‌کانی هێناون، به‌رنامه‌و ڕێبازیکی ڕۆشن و گه‌ش و سه‌یی پێیوه، وه‌ک له‌و باره‌وه نه‌م فه‌رمووده‌یه هاته‌وه: ﴿عَنِ الْعَرَبِاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ لَيْلَهَا كُنْهَارُهَا لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ، وَمَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَاعْلَيْكُمْ بِمَا عَرَفْتُمْ مِنْ سُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ﴾ (أخرجه أحمد: ١٧١٨٢، وابن ماجه: ٤٣، والحاكم: ٣٣١).

واته: عی‌باضی کوری سارییه (خوا لێی ڕا زیبن) ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: من ئێوه‌م له‌سه‌ر ڕێیه‌کی سه‌یی و ڕوون به‌جێهێشتوه، شه‌وه‌که‌یشتی وه‌ک ڕۆژه‌که‌ی وایه، له‌ دوا‌ی من مه‌گه‌ر که‌سیک فه‌وتاو بن، ئه‌گه‌رنا لێی لانا‌دات، هه‌ر که‌سیک له‌ ئێوه‌ بژی (ته‌مه‌نی هه‌بی له‌ دوا‌ی من) ڕاجیایی و کێشه‌و مشت و مری زۆر ده‌بینی، به‌لام ئێوه‌ ئه‌و ڕێبازه‌ی من که‌ ناسیواتانه‌ بیکرن و، ڕێبازی جێنشیننه‌ سه‌ر ڕاسته‌ هیدایه‌تدراوه‌کانم بکرن.

هه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ست له‌ ڕێباز (سنة) لێره‌دا وه‌ک زۆر جاری دیکه‌ گوتوو‌مانه: واته: به‌رنامه‌و ڕێبازی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌ک به‌و چه‌مک و واتایه‌ که‌ سونه‌ت یانی: ئه‌و شتانه‌ نه‌گه‌ر م‌رو‌وف بیانکات، خیری ده‌کات و پادا‌شتی هه‌یه‌و نه‌گه‌ر نه‌یانکات، خیریکی له‌ ده‌ست چووه‌! لێره‌دا ڕێباز، هه‌روه‌ها له‌ هه‌موو قورئانی‌شدا که‌ خوا با‌سی (سنة) و (سنن) ده‌کات هه‌ر به‌ مانای یاسا‌کانی خوا، ڕێبازی خوا،

ههروه ها پیغه مبه ریش ۞ وشه ی (سنه) ی به مانای پرتیازی خوی به کارهیناوه، که هه ناوو هه وین و جهوهه ری پرتیازی پیغه مبه ریش ۞ کتییی خوایه.

۳- ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾، هه تا کاتیک که یوسف مرد، کوچی دوابی کرد.

۴- ﴿فَلَمَّا لَنَ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾، گوتان: له دوی وی خوا هیچ ره وانه کراوتیک نانیری، هیچ پیغه مبه ریک نانیری، ئەمه دوو واتای ههن:

أ- یان مه به ستیان ئەوه بووه که تازه له دوی یوسف، خوا هیچ پیغه مبه ریک نانیری.

ب- یان مه به ستیان ئەوه بووه که یوسفیش هه ر پیغه مبه ر نه بووه، واته: به توانجه وه گوتوو یانه: له مه و دو که سی دیکه نایه ت بلت پیغه مبه رم، ئەگه رنا پروایان نه بووه که یوسف پیغه مبه ره و خوا ناردوو یه تی، به لکو مه به ستیان ئەوه بووه که هیچ پرتی تیناچی له داهاتوودا پیغه مبه ریک بی، ئەمه ش ئەوه ناگه یه تی که ئەویان به پیغه مبه ر دانابن، واته: نه ئەویش پیغه مبه ره و نه که سیک دیکه ش دی، به ناوونیشانی پیغه مبه ر خوی به تیه بناسینی.

۵- ﴿كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ﴾، هه ره بهو شیوه خوا هه ره که سیک زنده پوییکاری، دل پر له گومان بی، گومرای ده کات.

خوا ئەوانه گومرا ده کات، که زنده پوییکار بن و دل پر له گومان بن به رانه ر به په یامی خواو به رانه ر به خوا ۞، ئەوانه شه یان زه فه ریان پیده بات، له پرتی گوناوه تاوان و لادانه کانی مروقه وه، شه یان زه فه ر به مروقه ده بات، دل و دهروونی داگیر ده کات و، پرتی ده کات له گومان و دوو دلی.

که لیره دا ده فه رموی: ﴿كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ﴾، بهو شیوه به خوا که سیک که زنده پوییکاری دل پر له گومان و دوو دل بی، گومرای ده کات، له گه ل ئەوه ی دوابی دی، تا کوتایی ئەم نایه تانه، ده گونجی هه مووی قسه ی پیاوه پرواداره که بی، ده شگونجی فره میشتی خوی به رز بی،

نیواخنی کردوه، له گه ل قسه ی نه و پیاوه بروادارده، چونکه دواپی بهردهوام ده بی دهفه رموی:

(۶) - ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾، نهوانه ی مشتومر و شه په قسه ده کهن، له دژی نایه ته کانی خوا.

(۷) - ﴿يَعْرِ سُلْطَنُ أَتْسَهُمْ﴾، به بی به لکه یه کی به هیز که بویان هاتبی، واته: به بی به لکه یه کی نه قلبی، به بی به لکه یه ک که له خواوه هاتبی، له دژی نایه ته کانی خوا قسه ده کهن، نهوانه ی بهو شیوه یه ن:

(۸) - ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، نهوه زور بوغز تر لوه له لای خواو له لای نهوانه ی پروایان هیناوه (کبر: مثل ساء و بنس، مقْتًا قَیْز، أي: کَبُرَ مَقْتًا جَدًّا لَهُمْ)، (کبر) وه ک (ساء) و (بنس) وایه و (مقتًا) ته میزه، یانی: بوغز تراوی شی په قسه که یان زور زله.

واته: شه په قسه کردنه که یان زور بوغز تر لوه له لایه ن خوا، له لایه ن نهوانه ی که پروایان هیناوه، واته: بوغز تراوی به که ی زور گه وره بهو خوا زور رقی لی هه لده ستی، لهو شه په قسه و دم به دمه یان له دژی نایه ته کانی خوا، به بی نهوه ی شه په قسه که یان پشت نه ستوور بی به به لکه یه ک که له خواوه بویان هاتبی، (المَقْتُ: أَشَدُّ الْعَصَبِ، وَهُوَ كِتَابَةٌ عَنْ شِدَّةِ الْعِقَابِ)، (مَقْتٌ) واته: زور تووړه بوون، زور رقی لی هه لسان، که لیره دا کینایه به له سزای سهخت، که دهفه رموی: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، واته: نهو شه په قسه یان له دژی نایه ته کانی خوا، هوکاری سزایه کی زور سهخته له لایه ن خواوه ښه، هه روک هوکاری رقی لی بوونه وه که ی زور گه وره به له لایه ن بروادارانه وه.

(۹) - ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، بهو شیوه به خوا موړ به سر هر دلنکی خو به زلگری خو سه پیتی خه لک ټیکشکینه ره وه ده نی.

﴿عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، خو تر اویشه ته وه: (عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ)، به سر هر دلنکی که خو به زلگره و، ټیکشکینه ره.

چونکہ دلّه که خو به زلگریه که ی تیدایه، دلّه که نیه ق تیکشکاندن و خو سه پاندنه که ی تیدایه، به لّام له خو به زلگرتنه که دا له سهر جهسته دهرده که وی و، تیکشکاندن خه لک و خو سه پاندن به سهر یانیشدا، دیسان له سهر جهسته دهرده که وی، به لّام سهر چاوده که ی دلّه، بویه خوا ﷺ ناوا ههر دلّیکی بهو شیوه ی بن و خو به زلگری و خو سه پیتی تیدابی، مؤری پیوده ده نی که هیدایه ق نه چیته نیو.

ده لّی: (الْجَبَّارُ: مُبَالَغَةً فِي الْجَبْرِ، وَهُوَ الْإِكْرَاهُ فَالْجَبَّارُ: الْمَكْرَهُ النَّاسَ عَلَى عَمَلٍ مَا لَا يُحِبُّونَهُ)، (جَبَّار) زنده پوییه له (جَبَر)، نهویش بریتیه له زور لیکردن و سه پاندن، که واته: (جَبَّار) نهوویه خه لک ناچار بکات له سهر کرده وه به ک که حه زی لیتا که ن و پیتان ناخو شه.

لهو باره وه نه م فه رمایشته هه یه:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ»، قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنًا؟ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ بَطَرُ الْعَقْلِ وَغَمَطُ النَّاسِ» (أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ٩١، وَالتِّرْمِذِي: ١٩٩٩).

واته: عه بدولّای کوری مه سهوود (خوا لّی یازیبی) ده لّی: پیغه مبهه ﷺ فه رمووی: که سیک گرانایی که ردیک خو به زلگری له دلّدا هه بی، ناچیته به هه شت، پیاو نیک گو ق: پیاو هه یه پی پی خو شه پو شا که که ی جوان بی و پتلا ده که ی جوان بی؟ (پیغه مبهه ﷺ) فه رمووی: خوا جوانه و جوانی شی خو ش ده وی، خو به زلگری بریتیه له ره تکرده وه ی هه ق و، به که م ته ماشا کردنی خه لک.

مه سه له ی شه شه م:

فه رمانکردنی فیرعه ون به هامان که بینایه کی به رزی بو دروست بکات،
تا کو لیه وه بگاته رتیه کانی ناسمان و، له ویه ته ماشای په رستراوی مووسا
ﷺ بکات، سه ره تاش گومان خستوته سه ر بوونی په رستراوی مووسا ﷺ که
نه وه ش پاز پیرانه وهی کرده وهی خرابی فیرعه ون بووه بوئی و، پیلانه که یشی بی
ناکام بووه:

خو ده فهرموئی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ أَبْنِي لِي صَرَخًا لَعَلَّيْ أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ
أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ
زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ
﴿٣٧﴾﴾

شیگردنه وهی ئەم دوو ئایه ته له هه شت برگه دا:

١- ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ أَبْنِي لِي صَرَخًا﴾، فیرعه ون گوئی: نه ی هامان! کۆشکیکی
به رزم بو دروست بکه، هامان که وه ک لیره و، له شوینه کانی دیکه شدا درده که وئی، وا
پیده چی وه زیریک بوویتی له بهر دهستی فیرعه ونداو، که سیک بوویتی کاره کانی فیرعه ونی
پا په راندبن و، سه ره رشتیی کاره کانی بو کرد بی، ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ﴾، فیرعه ون
نازناوی پادشایه تیی میسره له سه رده میکدا، ئنجا ئایا ئەم فیرعه ونه ناوی که سیی خۆی
چی بووه؟ هه ندیک ده لێن: ناوی (خوفو) بووه، هه ندیک گوئیانه: ناوی (په عه مسیس)
بووه، گرنگ نه وه یه فیرعه ون نازناوی پادشایه تیی بووه، هه روه ها هامانیش ئایا ناوی
شه خسیی که سه که بووه، ناوی تاییه تیی خۆی بووه، یاخود ناوی پۆسته که ی بووه؟ وه ک
سه رۆک وه زیران، یان وه زیر؟ دیار نه، گرنگ نه وه یه فیرعه ون فه رمان به هامان ده کات
و ده لێ:

﴿أَن لِّي صَرْحًا﴾، کۆشکئکی به رزم بۆ دروست بکه، (الصُّرْحُ: القَصْرُ العَالِي المَشِيد)، برینه له کۆشکئکی به رزی سواغ دراو، یا خود گه چکاری بی کراو و لووس.

۲- ﴿لَعَلِّي أَلْبُغُ الْأَسْبَبَ﴾، به لکو بگه مه هۆکاره کان، یان بگه مه رڤیه کان، یان بگه مه ده روزه کان، کام ده روزه؟ له نایه تی دوایدا باس ده کات.

۳- ﴿أَسْبَبَ الْأَسْمَوَاتِ﴾، بگه مه ده روزه کانی ئاسمانه کان، یان رڤیه کانی ئاسمانه کان، بۆچی بگاته نه وی؟

۴- ﴿فَاطْلِعْ إِلَى اللَّهِ مُوسَى﴾، تنجا له ویوه ته ماشای په رستراوی مووسا بگه م، ﴿فَاطْلِعْ﴾، خوینراویشه ته وه: (فَاطْلِعْ) به سه ر (فَتْحَة) یان به بۆر (ضَمَة) هه ردووکیان هاتوون، واته: کۆشکئکی به رزم بۆ دروست بکه، که بیچه مه سه رتو، له ویوه بگه مه ده روزه کانی ئاسمانه کان، یا خود رنکه کانی ئاسمانه کان، تنجا له ویوه ته ماشای په رستراوی مووسا بگه م، بزانه له کوئیه؟

۵- ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ كَذِبًا﴾، من به درۆکاریشی ده زانم، واته: پیموایه مووسا راست ناکات و درۆ ده کات، که ده لئ: په رستراوئکم هه یه له سه ره وهی تیکرای دروستکراوه کانیه تی.

تنجا که فیرعه ون ده لئ: (که خوا له سه ر زمان وی که گپراویه ته وه)، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ كَذِبًا﴾، (الظَّنُّ: يَمَعْنَى الْيَقِينِ أَوْ الظَّنُّ)، لیره دا وشه ی (ظَنُّ) ده گونجی به مانای دلنایی بی واته: من دلنایم درۆ ده کات، یا خود: به مانای گومان بی واته: گومانم هه یه له سه کهیدا، چونکه وشه ی (ظَنُّ) وه ک پیتشتیش گوتوو مانه: به پتی نهو سیاقانه که تیناندا دتی، مانایه که ی دیاریده کری، جاری وایه به مانای زانیاریه، جاری وایه به مانای دلناییه، جاری واهه به مانای گومانئکی زاله، خوا ده فه رموی:

۶- ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ﴾، ناوا بهو شیوه یه، کرده وه خرابه که ی
فیرعهون بو فیرعهون راز ترا بووه، بو دزایه تییکردنی مووسا علیهما السلام، که دهست بو هه موو
پچکان بهری و، هه موو پیلان و فیلتیک ره چاو بکات.

۷- ﴿وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾، بهو شیوه یهش له ری لادرا، (صَدَّ) خویتراویشته وه: (وَصَدَّ
عَنِ السَّبِيلِ)، نه گهر (صَدَّ) بی، یانی: لادرا له ری، به لام نه گهر (صَدَّ) بی یانی: خه لکی له ری
لادا، یاخود خوئی لادهر بوو له ری، چونکه وشه ی (صَدَّ) ههم مانای (لازم) ی هاتوه، که
به رکار (مفعول به) نه خوازی، (صَدَّ عَنِ السَّبِيلِ، أَيْ انْعَرَفَ عَنِ السَّبِيلِ)، واته: خوئی له ری
لایدا، ههم مانای (متعدی) یش هاتوه، که به رکار بخوازی (صَدَّ عَنِ السَّبِيلِ: أَيْ صَدَّ غَيْرُهُ
عَنِ السَّبِيلِ)، وشه ی (السَّبِيلِ) یش که (ال) ی ناساندنی له سهره، بو (عهد) ه واته: خه لکی
یان خوئی، له راسته شه قامی خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾، نهو ریئه که زانراوه، لادا.

۸- ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي بَابٍ﴾، پیلان و نه خشه ی فیرعهونیش ته نیا
له زایه بوون و سهر به فه تارته چوون دابوو، (تَبَاب: أَيْ هَلَاك) له بهین چوون، وه ک
له سوورته ی (هود) دا خوا ده فهرموئی: ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيرٍ﴾، واته: ههر
سهر به فه تارته چوون یان بو زیادکردن، یان له سوورته ی (المسد) دا ده فهرموئی: ﴿تَبَّتْ
يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾، واته: ههر دوو دهستی نه بوو له هه ب له بهین بچن و،
له به نیش چوو.

لیره بهو شیوه یه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾، له سوورته ی
(القصص) دا ههمان به سهرهات هاتوه، به لام به ته عبیریکی دیکه، خوا
ده فهرموئی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي
فَأَوْفِدْ لِي يَهْمَنُّ عَلَى الْطَّيْنِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطْلُعُ إِلَهِ إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي
لَأُظَنُّ مِنْ الْكَذِبِينَ﴾، واته: فیرعهون کوئی: نه ی پیوا ماقوولان! (نه ی
کوړو مه جلیسی راوینژکاران، یان بریار به دهستان!)، جگه له خوُم په رستراوینکی
دیکه م بو تیوه پی شک نایهت، (واته: بهس خوُم په رستراوتانم)، ننجا نه ی

هامان! ئاگرم بۆ بدە بەر قورێ، (خشتی سوورم بۆ دروست بکە)، دەیتوانی بڵێ: (إِصْنَعْ لِي الْبَيْتَ) واتە: خشتی سوورم بۆ دروست بکە، بەلام بۆچی خوا لەسەر زمانی فیرعهون، دەفهرموێ: ﴿فَأَوْفِدَ لِي يَهْمَنُّ عَلَى الْطِّينِ فَأَجْعَلَ لِي صَرْحًا﴾؟ ئاگرم بۆ بدە بەر قوورۆ، کۆشکێکم بۆ دروست بکە؟ تاكو بزانرێ کە خشتی سوور وا دروست دەبێ کە لە کوورەدا بسووتێرێ، ئنجا ئەو خشته سوور دەبێتەوهو دواپی ئاو کاری تیناکات، واتە: چۆنیەتی دروستکردنی خشت، لەم نایەتە موبارەکەدا هەیه.

ئەوێش بۆچی؟ ﴿لَمَكِّيْ أَلْمَلِئُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَكْذِبُ﴾ بەلکو لە سەر ئەو کۆشکەوه بڕوانمە پەرستراوی مووسا، پێشم وایە لە درۆزانە، واتە: پێموانیە راست بکات، پەرستراوی مووسا لەسەرەوهی دروستکراوانیشتەوه هەبێ.

ئەم نایەتانه ئەوێ کە لێردا لە سوورەتی (غافر)دا هاتووە، ئەوێ لە سوورەتی (القصص)یشدا هاتووە، لێیان وەردهگیرێ کە فیرعهون مولحید بووبێ و بپراوی بە خوای پەرورەدگار نەبووبێ، ئنجا گوتووێ: ﴿خُذْ لِي زَوْجًا﴾ نێ، کەواتە: با تەماشای ئاسمانی بکەم، هامان! کۆشکێکم بۆ دروست بکە، با تەماشای بکەم، پێشم وایە لەوێش هەر نێو مووسا درۆ دەکات، حاشای مووسا

الطِّينِ

پرسىيارىك و وەلامەكەي

ئىرەدا پرسىيارىك دەكەين: ئايا فىرەئون بە جىددىي فەرمانى كىردۈە كە نەو
كۆشكەي بۇ دروست بىرى؟ ياخود ھەر سەفسەتەو چاۋ بەستەككى كىردە؟
پاشان ئەگەر بە جىددىيىتى بوۋىتى، ئايا بىنايەكەي بۇ دروستكراۋە، يان
نەخىر؟

لە وەلام دا دەلىتىن:

ھەموو ئەگەرەكان ھەن، دەگونجى بە جىددىي بوۋىتى، بۇ چەۋاشەكردنى
خەلىك، كۆشكىشى بۇ دروستكراۋى، دەشگونجى نەخىر ھەر سەفسەتەو چاۋ
بەستەككىەك بوۋىتى لە خەلىك، كە ئەگەر بىت و كۆشكىكىشىم بۇ دروستكەن و
بېچە سەرىشى و، تەماشاش بىكەم، ھىچ لە ئارادا نىە.

بەلام من واى تىدەگەم، كە ئەۋە ھەموۋى چەۋاشەكارىي بوۋەو، نە
فىرەئون بە جىددىي بوۋە كە ھامان كۆشكى بۇ دروست بىكات و، نە
كۆشكەكەشى بۇ دروستكراۋەو، نەچۆتە سەرىشى و تەماشاشى كىردەو، بە بەلگەي
چى؟ بە بەلگەي نەۋە كە خوا دوايى دەفەرمىۋى: ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ
إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ ۷۳ غافىر، واتە: پىلان فىرەئون ھەر لە زايەبوۋن و لەسەر
بە فەتارەت چىوون و لە دۆراندابوو، كەۋاتە: ئەۋە ھەموۋى چەۋاشەكارىي
بوۋەو، پىلاننىك بوۋە بۇ كۆلۈ لەسەرنانى خەلىك، كە دوايى بلىتىن: فىرەئون چى
بىكات تاكو نەۋ پەرۋەردگارو پەرستراۋەي كە مووسا دەلتى: ئەۋ ناردوۋمى بە
پەيامەۋە، بىرۋاى پىيىنىتى، فىرەئون چى بىكات يىدۆزىتەۋە؟ ئەۋەتا بە تەمابوو
كۆشكىش دروستبىكات و بېچىتە سەر كۆشكەكەش، بەلام ئەگەر چوۋبايە سەرىشى
و ھەلىشكىشىبايە، خواي ھەر نەدەبىنى، كەۋاتە: دىبارە ئەۋ پەرستراۋەي مووسا

الطَّيْرِ وَنَهَوَ پەرودەردگاری موسا ئیددیعا دەکات ناردووێتی و پەيامی پێدا ناردوه، بوونی نیه! پێموایه! ئەو پستەیهی دواپی، ئەو پشت راست دەکاتەوێ و ئەو دەسەلمێتی، که هه‌موو هه‌ولەکە‌ی فیرعه‌ون و قسه‌کانی هه‌موویان چه‌واشه‌کاریی بووه‌و، مه‌به‌ستی ئەو بووه‌ بَلَّی: ئەو پەرودەردگارو پەرستراوی موسا الطَّيْرِ له‌سەر زه‌وی نیه، ئەو‌ه‌تا وەرێن بگه‌ڕێن داخۆ ده‌یی‌نن؟ نه‌خێر، که‌واته: ده‌بی له‌ ئاسمان بێ، ئنجا نه‌گه‌ر کۆشکی‌کیشم بۆ دروست بکه‌ن و بچمه‌ سه‌ریشی و له‌وتش ته‌ماشای بکه‌م، هه‌ر دیار نیه، که‌واته: بوونی نیه.

به‌لām (الطَّيْرِ) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(١) ئەو مانایه‌ په‌سند ده‌کات، که کۆشکی‌کیان بۆ دروستکردوه، ئنجا هه‌ندێک گوتووایه: چۆته‌ سه‌ر کۆشکه‌که‌ش و له‌وت‌وه ته‌ماشای کردوه، ده‌لێ: (لَا تَهْبْتَ نَفَقَتَهُ الَّتِي أَنْفَقَهَا عَلَى الصُّرْحِ بَاطِلًا)، که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، پیلانی فیرعه‌ون هه‌ر له‌ زیانباریی و له‌ فه‌وتاندا‌بوو، طه‌به‌ری ده‌لێ: چونکه‌ ئەو مه‌سه‌ره‌فه‌ی که‌ کرد‌بووی له‌ دروستکردنی کۆشکه‌که‌دا، مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی چۆ خۆ‌پایی و هیچی ده‌ستگیر نه‌بوو.

به‌لām ئەو مانایه‌ی تێمه‌ هه‌ل‌مان بژارد به‌هێزتره‌، چونکه‌ به‌پێی لێکدان‌وه‌ی (الطَّيْرِ) مه‌به‌ست له‌: ﴿وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾، ئەوه‌یه‌ که‌ مه‌سه‌ره‌فه‌که‌ی چۆوه‌ هیچی و زه‌ره‌ری مال‌ خه‌رجکردنه‌که‌ی لێکه‌وت! به‌لām ئەو مانایه‌ به‌هێز نیه‌وا باشتره‌ بگوتری: کۆی قسه‌کانی فیرعه‌ون خوا‌ی پەرودەردگار به‌ پیلانی داناوه‌و، کۆی پیلانه‌که‌شی بێ ناکام و بێ ته‌نجام بووه‌، چونکه‌ ئەو ویستی به‌ خه‌لک ب‌سه‌لمێتی، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا به‌رهه‌ست نیه، که‌واته: بوونی نیه، به‌لām بوونی خوا ﷻ له‌ زگماک (فَطْرَةَ)ی م‌ر‌و‌قه‌کاندا‌و له‌ عه‌ق‌ل‌یان دایه‌و، ئیمان به‌ بوونی خوا، شتیکی‌ پ‌ر‌شه‌دارو پ‌و‌چ‌وو‌یه، بۆیه ئەوه‌ وای نه‌کرد، که‌ خه‌لک ئەوه‌ به‌ به‌ل‌گه‌ له‌ فیرعه‌ون ب‌سه‌لمێتی، گوایه‌ خوا‌ی پەرودەردگار بوونی نیه، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌رهه‌ست نیه.

(محمد الطاهر بن عاشور) یس له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(١) ده‌لێ: (أَرَادَ بِهِ إِيْنَهُمْ قَوْمِهِ كَذِبَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ)، واته: به‌و قسانه‌ فیرعه‌ون ویستی خه‌لکه‌که‌ی وایلی بکات، وایان ئیخفآل بکات: که‌ موسا علیه‌السلام راست ناکات، بۆیه‌ ئه‌و قسانه‌ی کردوون، ئه‌گه‌رنا نه‌ ئه‌وه‌ بووه‌ کۆشک دروست پکری و، نه‌ ئه‌وه‌ش بووه‌ فیرعه‌ون بچینه‌ سه‌ری و، له‌وێوه‌ ته‌ماشا بکات.

مه سه له ی جه وته م:

دووباره قسه کردنه وهی پیاوه بروداره که له گهل خه لکه که ید، که شوینی بکه ون به ینی راستداو، ژبانی دنیا گوزهراتیکی زوو تپیه پهو، دواوژ مه نزلگای سه قامگیر بوولهو، پروونکردنه وهی سه ره نجامی خراپه کاران و چاکه کاران:

خو ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَّ اِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٢٩﴾ مَن عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى اِلَّا مِثْلَهَا وَمَن عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اٰتٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَوْ لَنَّا لَنَبْنِيَنَّ لَهَا يَرْزُقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٠﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم، ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(١)- ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ﴾، نهو که سه ی بروای هیتابوو (نهو پیاوه بروای هیتابوو)، گوئ: نهی خه لکه که م! شوینم بکه ون.

هه موو جارئ که ده فهرموئ: (نهو پیاوه ی بروای هیتابوو گوئ): واته: با بزانی که زه قترین سیف هت لهو پیاوه دا ئیمانه که ی بوو، له راستیدا پروایه که ی بووه که نهو هه موو غیره ت و نازابه تی و بوژییه ی پیداه، که پرووبه پرووی فیرعه ون و ده سته و دایه ره که ی و سوپاو هیزه که ی بیته وه، بیمنه تانه نهو به رگریه بکات، له مووسا عليه السلام لهو په یامه ی که خوا به مووسا دا ناردوو یه ت،

﴿يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ﴾، نهی خه لکه که م، نهی گه له که م! شوینم بکه ون په پیره و بیم لیبکه ن، لیره دا به یه کجاری نهو پیاوه بروداره فووی پیدا ده کات و به ناشکرا جار ده دات، پایده گه یه نئ که نهو مووسا به راست ددزانی و، بروای پتیه ت، بانگی خه لکه که ش ده کات ده لئ: شوینم بکه ون با هه موومان به دوا ی مووسا و په یامه که ی بکه وین.

(۲) ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (شوئیم بکهون) ریتماییتان ده کهم به رهو پئی
سهر راستی، (سَبِيل) واته: پئی، (الرَّشَاد) واته: سهر راستی و به مراد گه یشتن.

(۳) ﴿يَقْوَرُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ﴾ (هی خه لکه کهم! به دنیایی
نهم ژیاي دنیایه رابواردنیکي کهم، (مَتَّع: أي: مَتَّعَ قَلِيلًا، مَا يُنْفَعُ بِهِ انْتِفَاعًا مُوقْتًا)،
(مَتَّع): واته: گوزه رانیکي کهم، رابواردنیکي کهم، شتیک که ماوه یه کی کهم به هره ی لن
وهرده گیرئ، که ده فهرموئ: ﴿إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ﴾، نهمه بو کورت
هه لئنانه واته: نهم ژیا نه دنیایه ته نیا رابواردنیک و گوزه رانیکي کهم.

(۴) ﴿وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْفَرَارِ﴾، مه نزلگای کۆتاییش ههر نهوئییه مه نزلگای
تیدا نیشته جیبوون، مه نزلگای کۆتایی که له کۆتایی دا دئ، له کۆتایی نهم ژیا نه دنیایه وه
دئ، ههر نهوئییه مه نزلگای تیدا نیشته جیبوون، (هِيَ: ضَمِيرُ الْقَصْلِ)، واته: (هِيَ) پاناوی
لیک جیا کردنه وه یه بو کورت هه لئنان، یانی: ههر نهوئییه مه نزلگای تیدا نیشته جیبوون،
(الْفَرَار: الدَّوَامُ فِي الْمَكَانِ)، (فَرَار): واته: بهردهوام بوون له شوئیتیک، واته: ههر نهوئییه نهو
نشینگه یه که خه لک تیدا سه قامگیر ده بن و ناجوولئ، به لأم ئیره ژیا نیکي کانی و زوو
تیپه رهو به سهر ده چئ.

(۵) ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾، ههر که سیک خراپه یه ک بکات،
ته نیا به نه ندازه ی خراپه که سزای ده دریته وه.

﴿فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾، نهمه دوو واتای هه ن:

أ- که سیک خراپه بکات، ههر وه ک خراپه سزای ده درئ و، له به رانه بهر خراپه کردنه که یدا
پاداشتی نادریته وه، وه ک چاکه مامه له له خراپه که یدا ناکرئ.

ب- یاخود: ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا﴾، ههر که سیک خراپه بکات،
ته نیا به نه ندازه ی خراپه که ی سزا ده درئ، زیاد له خراپه که ی خوئ سزا نادری، ﴿إِلَّا
مِثْلَهَا﴾، واته: ته نیا به نه ندازه ی خراپه که ی سزا ده درئ، یاخود: ﴿إِلَّا مِثْلَهَا﴾، واته:

وہک خرابہ مامہ لہی لہ گھل دادد کړی و سزا دہدری، نہک له بهرانبہر خرابہ کیدا، پاداشت بدرتہوہ!

(۶) ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، ھەر کہ سیکیش کردوہی باش بکات له تیرو مَن و پرواداریش بَن.

(۷) ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾، نا نهوانه ده چنه بهه شتهوہ، (يَدْخُلُونَ) خو تیراویشه تهوہ: (يَدْخُلُونَ)، واتہ: ده خرینه بهه شتهوہ.

(۸) ﴿يَرْزُقُونَ فِيهَا زُجَّاجَ حِسَابٍ﴾، له وندا بزیویان دہدریتی به بَن نه ژمار، واتہ: بویان ناژمیردری هینده زوره، ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾، بُو کویه، به لَام (مَن) له: ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ دا، ھم بُو تاک، ھم بُو دووان، ھم بُو کوش به کاردی، بویه پیشتی و ہک تاک باس دہ کړی، به لَام دواپی کردوویه تی به کُو.

لهو بارهوه که ژبانی دنیا رابواردنیکي کهمه، ټهم فہرمايشته ی پیغہمبہر ﷺ دینین: اَعَنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَفْرُو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّمَا الدُّنْيَا مَتَاعٌ، وَلَيْسَ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا شَيْءٌ أَفْضَلَ مِنَ الْمَرْأَةِ الصَّالِحَةِ (أُخْرِجَ ابْنُ مَاجَه: ۱۸۵۵، وصححه الألباني).

واتہ: عہدوللای کوری عہمپ (خوا لیتان پازی بَن) دہلئ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ: ژبانی دنیا رابواردنیکي کهمهو، ہیچ شتیک له رابواردنه کهی ژبانی دنیا، باشر نیہ له ئافره تی چاک.

مەسەلەى ھەشتەم:

زىاتىر خىستىنە پرووى بەرنامەى خوا لە لايەن پىاوه برۋادارە كەو، كە ماىەى
پزگارىسەو، كوفرو شىركىش ھۆكارى چوونە دۆزەخن و، باسى ئەو كە جگە
لە خوا لە دىئاو قىامەتدا، ھىچ كارەىو سەرەنجام تەنیا بۆ لای خواىەو، لە
داهاتووشدا راستىيەكانى وەجىبى كە ئەو پىاوه برۋادارە پىتيان رادەگەيەنئى،
دەردەكەون:

خوا دەفەرموئ: ﴿وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ
﴿١١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ، مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَذْعُوكُمْ إِلَى
الْعَرِيزِ الْغَفَرِ ﴿١٢﴾ لَا جَرَائِمَ أَمَّا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبْنِ السَّرِيفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿١٣﴾ فَسَتَذْكُرُونَ مَا
أَقُولَ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أُمُورِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٤﴾﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتانه، لە دە برگەدا:

١- ﴿وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾، (جارىكى
دىكە بانگيان دەكاتەو)، ئەى خەلكەكم، ئەى گەلەكم! ئەو چىمە! بانگتان دەكەم
بۆ پزگارىى و ئىووش بەرەو ناگر (ى دۆزەخ) بانگم دەكەن!! (مَا لِيَ)، ئەو من چىمە!
(مَا: اِسْمُ اسْتِفْهَامٍ مُّبْتَدَأٌ وَلِي: خَبَرُهُ، وَالْإِسْتِفْهَامُ تَعْيِينِي، وَهَذَا التَّوَكُّيْتُ كَوَكَيْبٍ: هَلْ لَكَ،
﴿مَا لِيَ﴾، ئەو چىمە؟ (مَا: ناوى پرسىارکردنەو نىهاد (مُبْتَدَأٌ، ه)، (لِي): دەبىتە گوزارە
(خَبَرٌ)، پرسىارکردنەكە پرسىارکردنى سەرسورماندنە، (ئەو چىمە! بۆچى و چۆن دەبىن
وابن؟!، ئەم پىكەتەيەش ھەك پىكەتەئى (ھەل لك)يە، ئايا نامادەئى؟

﴿أَذْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى﴾، من ئىووش بانگ دەكەم بۆ سەرفرازى، بۆ
پزگارىى، بۆ دەربازىوون، لە دىئادا لە كۆيلايەتیی بۆ مروڤەكان، لە دلەراوكەو

دوو دێنی، له بێپروایی، له سه‌رگه‌ردانی و هه‌له‌دایی، له بێ ناکامیی، له دواپۆژیشدا له تووره‌یی و سزای خوا، له دۆزه‌خی خوا، بانگتان ده‌که‌م بۆ رزگاری، به مانای وشه له دنیاو دواپۆژدا.

﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾، که چی ئێوه بانگم ده‌که‌ن به‌ره‌و ناگری دۆزه‌خ، به‌لکو هه‌ر له دنیا دا که به ناگری سته‌مکاران بسووتیم و بکه‌نه خۆله‌میش و فه‌ره‌برووتیک بوونم نه‌بێ، که سایه‌تیم وردو خاش بکه‌ن، بیه سووته‌مه‌نی بۆ نه‌وان، له دواپۆژیشدا به ناگری تووره‌یی و تۆله‌ی دادگه‌رانه‌ی خوا بسووتیم، وشه‌ی (إلى) هه‌ردووکیان له هه‌ردووک رسته‌ی: ﴿أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ و ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ دا، (إلى: حَرْفٌ لِلانْتِهَاءِ إِلَى غَايَةٍ)، (إلى: پێتکه بۆ که‌بشت به نامانجیک به کارده‌هێنێ، ده‌گوترێ: (سَافَرْتُ مِنَ السَّيْمَانِيَةِ إِلَى أَرْضٍ أَوْ إِلَى دَهْوَكٍ)، که‌واته: له سوله‌ی مانییه‌وه سه‌فه‌ره‌که چووه‌و، کۆتایی نامانجه‌که له هه‌ولێر یان له ده‌هۆک بووه.

٢- ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾، بانگم ده‌که‌ن که به خوا بپێروابم، سه‌ره‌تا ده‌فه‌رموێ: ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾، دوا‌یی شیده‌کاته‌وه‌و پوونی ده‌کاته‌وه‌و ده‌لێ: ئێوه بانگم ده‌که‌ن تا‌کو من بپێروابم به خوا، (ل) ی ﴿لِأَكْفُرَ﴾، (لَمْ لِلتَّغْلِيلِ)، ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾، بانگم ده‌که‌ن بۆچی؟ بۆ نه‌وه‌ی به خوا بپێروابم.

٣- ﴿وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ﴾، هه‌روه‌ها شتیک بکه‌م به هاو‌به‌شی که من زانیارییم له باره‌یه‌وه نیه، واته: بوونی نیه، (أَي: هُوَ مَنْفِيٌّ الْوُجُودِ فَلَا يَتَعَلَّقُ بِهِ عِلْمٌ)، له فورتان دا ئه‌م ته‌عبیره زۆر هاتوه، ﴿مَا لَيْسَ لَهُ بِهِ عِلْمٌ﴾، واته: زانیارییم له باره‌یه‌وه نیه، یانی: نیه، چونکه شتیک هه‌بێ، ده‌بێ زانراوێ و بزانی، زانیاری پێوه‌ی په‌یوه‌ست بێ.

٤- ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْفَقْرِ﴾، منیش ئێوه بانگ ده‌که‌م بۆ لای زالی لی‌بوره‌، (که خوا به ﴿الْعَزِيزِ﴾، لی‌ره‌دا چوار جار وشه‌ی (إلى) هاتوه، په‌کجاریش (ل) هاتوه:

ا- ﴿ادْعُوكُمْ إِلَى الْخَيْرِ﴾.

ب- ﴿وَتَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾. ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾. نهوه (ل) به لیره هاتوه.

ج- ﴿وَأَنَا ادْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَنِيِّ﴾.

د- ﴿لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾.

ه- ﴿لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾. واته: به دنیایی نهوهی تیهو منی بو لا بانگ ده کهن. (لَا جَرَمَ: أَي قَطْعًا، لَيْدًا، لَا شَكَّ). واته: به دنیایی، بیگومان، که هه ندیک له زانیان ناویان لیکداوه تهوه: (لَا): (لَنْفِي لَشَيْءٍ سَابِقٍ)، (لَا) بو لابر دنی شتیکی پیشوویه، واته: وانیه وهک تیهو ده لین، (جَرَمَ): (قَطْعًا وَثَابِتًا) واته: به هه لبرایی و به چه سپاویی، ده شکونجن (لَا جَرَمَ) هه مووی یه ک وشه بن، نهک بگوترئ: (لَا) بو واتابه کهو (جرم) یش بو واتابه که، به لکو (لَا جَرَمَ) هه مووی یه ک وشه یه، واته: به دنیایی، بیگومان، نهوهی که تیهو منی بو لا بانگ ده کهن.

٦- ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾. هیچ بانگه وازیکی نیه نه له دنیا داو، نه له دواړوژدا، بانگه وازیکی نیه، دوو مانای هه:

(أ) - واته: (لَا تَدْعُو أَحَدًا لِعِبَادَةِ نَفْسِهَا) یانی: نهو شتانهی تیهو منیان بو لا بانگ ده کهن، هیچ بانگه وازیان نیه، واته: کهس بانگ ناکه ن بو پرستنی خوځیان، صه نه م و په بکه ره کان، کوا کتی بانگ ده کهن! مانگ و خوړو نه ستیره کان و، نهو شتانهی جکه له خوا ده په رسترین له بیژیا نه کان، کوا کتی بانگ ده کهن!؟

(ب) - واته: (لَا اسْتِجَابَةَ لَهُ بِاسْتِعْمَالِ أَحَدٍ لِمُتَضَائِفِينَ بَدَلِ الْآخَرِ)، یانی: هیچ وه لمدانه وه کیان نیه، بو ته وانهی لیان ده پارته مهوه، نه له دنیاو، نه له دواړوژدا، (دَعْوَةٌ) به مانای بانگه پشته، به لأم لیره دا دوو شت که پالده درته لای یه کدی (الاسْتِجَابَةُ، الدَّعْوَةُ)، یه کیان له جیاتی نهوی دیکه به کارهاتوه، لیره دا (دعوة) له جیاتی (اسْتِجَابَةُ) به کارهاتوه، ئنجا نه گهر وای، نهو کاته: ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ﴾. (لَيْسَ لَهُ اسْتِجَابَةٌ إِلَى دَعْوَةٍ)، ههر بانگ کرائیک به بانگه کړین،

هیچ و لآمدانه و هیه کی نیه، نجا نهو کاته به مهرج ناگیرتی که نهو په رستراوانه، مه به ست پتیا نهو شتانه بن که له ماددهی بن ژیان دروست ده کرتین، به لکو نه گهر مرو فیش بن و شه پتانیس بن و جندیس بن و، ههر شتیک بن، وه لمی په رستراوه کافی خویان ناده نه وه، نه له دنیا، نه له دواړو ژدلو، دواکاریه کافی نهو انیان پت جینه جن نا کرتین، نهو چاوه پروانیسه کی که لئیانیان هیه، چاوه پروانیسه که له شوینی خویدا نیه.

۷- ﴿وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، به د لئیانیس کپانه وه مان بو لای خوا به و، زیده پرویکارانیس هاوه لانی ناگرن.

(مرّد) ده گونجی به مانای (مرجع و مصیر) شوینی بو لا که رانه وه بی، ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾، زیده پرویکارانیس هاوه لانی ناگرن، واته: نهوانه ی تیان په راندوه له کوفرو ستم و خراپه و تاواندا، له کوتایی دا نهو پیاوه پرواداره، پتیا نهو لانی:

۸- ﴿فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ﴾، له مه وودوا نه و دی تیتستا پتیا نهو لانی، وه بیرتان دیته وه، (سْتَذْكُرُونَ: مُسْتَقٌّ مِنَ «الذَّكْر» وَهُوَ ضِدُّ النِّسْيَانِ)، (ذکر) پیچه وانه ی (نسیان) ه، (ذکر) واته: له بیربوون، (نسیان) واته: له بیرچوون، به لآم (ذکر) واته: باسکردن، پیچه وانه ی باسکردنیش بریتیه له باسنه کردن و پشتگووی خست، لیره دا (ذکر): (سْتَذْكُرُونَ) ی، لانی داتا شراوه.

۹- ﴿وَأَنفُصْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾، کاری خویشم به خوا ده سپیرم، (أَفْوَصُ: أُرْدُ وَأَحِيلُ) کاری خویم حواله ی خوا ده کم، کاری خویم واته: سهره نجامی نهو به رگریکردنه، یا خود کاری خویم واته: حال و بالی خویم سهره نجامم چیم لیدی؟ به خوا ی ده سپیرم.

۱۰- ﴿إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ يَعْلَمُ﴾، به د لئیایی خوا بینره ی به ننده کانیق، واته: به رده وام ده یانینی و، ناگای لئیانه و، له ژیر چاودیری نه و دان.

نجا پیش نه و دی پتینه سهر مه سه له ی نویهم و کوتایی، ده لئین: له کوی نهو نایه تانه دا دهرده که ووی، که ده بی نهو پیاوه پرواداره، پیاوکی ده سترپویشوو

و قسه رۆښتوو و خاوهن پیکه و پایه‌ی گرنګ بووې، له دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون،
 ئنجا ئایا کوږی بووه، برای بووه، خزمیکى نیزیکى بووه، که سیکى زۆر جییى
 ئیعتیما دو پشت پى به‌ستنى بووه؟ گرنګ ته‌وه‌یه که سیک بووه توانیویه‌تی
 قسه‌ی خۆی بکات، زۆر دلێرانهو، که سیک بووه و به ئاسانی زه‌غه‌ری پینه‌بردري
 و، که سیک بووه فیرعه‌ون نه‌توانی نه‌یه‌تلی قسه بکات و قسه‌ی^(١) پیښري، یاخود
 نه‌وانه‌ی ده‌وربه‌ری فیرعه‌ون بىن یه‌خه‌ی پیښگرن.

-----
 (١) قسه پیښري یه‌که‌اری، که نه‌یه‌تلی قسه‌کلی ته‌واو بکات

مه سه له ی نویه م و کو تایی:

پاراستنی خوا بو ټو پیاوه پرواداره له پیلانی فیرعه ون و دهسته و داره که ی و، که مارودانی سزا بو فیرعه ونیسه کان، له قوناغی بهرزه خیشدا رانویرانیان له سهر ناگر به یانیان و ټیواران و، له قیامه تیشدا خستیاننه ټیو سه خترین سزاوه:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِثَالِی فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿۵۵﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۵۶﴾﴾

شیکردنه وهی ټهم دوو ټایه ته، له پینچ برکده دا:

(۱) - ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا﴾، خواش له خرابه کانی ټو پیلانه ی گټریان پاراستی.

دوای نه وهی گوټی: کاری خوټم هه واله ی خوا ده که م و خوټم به خوا ده سپټرم، به راستی هه ر که سینک خوټی به خوا بسپټری، خوا زایه ی ناکات، ناگای لټی ده بی و مشووری لټی ده خواو سهر په رشتی ده کات، په کسهر به دوای نه وده دا ده فهرموئ: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ﴾، ټهم (ف) به که له سهر: ﴿فَوَقَّهٗ﴾، په، وا پټده چی (فَاءُ التَّغْنِیْب) بی، واته: په کسهر دوای نه وه خوا پاراستی له خرابه کانی پیلانی وان، ټو پیلانه ی ده یانگټرا.

(۲) - ﴿وَحَاقَ بِثَالِی فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، شوټنکه و توانی فیرعه ون، دهسته و دایه رهی فیرعه ونیش، سزایه کی خراب ده وری دان، که ماروټی دان.

که ده فهرموئ: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا﴾، (مَا: مَصْدَرٌ) (مَا: بو چاوکه، واته: (سَيِّئَاتُ مَكْرِهِمْ، وَالْإِضَافَةُ بَيَانِيَّةٌ وَهِيَ هُنَا فِي قُوَّةِ إِضَافَةِ الصِّفَةِ إِلَى الْمَوْصُوفِ)، که ده فهرموئ: ﴿سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا﴾، واته: (سَيِّئَاتُ

مَكْرِهْمُ)، نجا لیره‌دا ئەم پالداڤه‌ی (سَيِّئَاتٍ) بۆ لای (مَا مَكْرُؤًا) پالداڤه‌ بۆ ڕوونکردنه‌وه، که لیره‌دا له هیزی ئەوه‌دايه، سیفه‌تیک پالبدترته لای وه‌سفکراوێک.

﴿وَحَاقَّ يَتَالِ فِرْعَوْنَ﴾، (حَاقَّ: أَي نَزَلَ أَوْ أَحَاطَ)، (حَاقَّ): هه‌م به‌ مانای ده‌وره‌دان و گه‌مارۆدان دێ، هه‌م به‌ مانای هاتنه‌ سه‌رو دابه‌زین، دێ، واته‌: دابه‌زیه‌ سه‌ر دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون خراپترین سزا، یاخود خراپترین سزا ده‌وری دان.

(الطبري) له ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا ده‌لێ: (فَدَقَّ اللَّهُ عَنْ هَذَا الْمُؤْمِنِ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ، بِإِيمَانِهِ وَتَضْيِيقِ رَسُولِهِ مُوسَى، مَكْرُوءَ مَا كَانَ فِرْعَوْنُ يَتَالِ بِهِ أَهْلَ الْخِلَافِ عَلَيْهِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْبَلَاءِ، فَتَجَاءَ مِنْهُ) ^(۱).

واته‌: خوا ﷻ له‌و بر‌واداره‌ی نێو داروده‌سته‌ی فیرعه‌ونی دوور خسته‌وه، به‌ هو‌ی نیمان‌ه‌که‌ی و به‌راستدانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه، که مووسایه‌، زیان و خراپه‌ی نه‌وه که فیرعه‌ون هه‌ر که‌سیک له‌ دژی جوولابایه‌وه‌و سه‌رپێچیی لیکردبایه‌، سزای ده‌دا، خوا نه‌وی له‌و نازارو نه‌شکه‌نجه‌یه‌ ده‌رباز کرد.

چونکه‌ هه‌ندیک له‌ زانیان گوتووایانه‌: دوا‌یی فیرعه‌ون به‌ شیوه‌یه‌کی زۆر خراپ، نه‌و پیاوه‌ بر‌واداره‌ی کوشتوه، نجا نه‌گه‌ر وابێ که خوا ده‌فه‌رمو‌ی: خوا پاراستی له‌ خراپه‌ی پیلانی نه‌وان، مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ که ده‌ربازی کردوه‌و پاراستوو‌یه‌تی له‌وه‌ی هه‌لیکێنه‌وه، یان ته‌نازولیان بۆ بکات و ده‌ستبه‌رداری نایین و به‌نامه‌که‌ی ببێ.

به‌لام وه‌ک (الطبري) گوتوو‌یه‌تی و ڕو‌اله‌تی ئایه‌ته‌کانیش ده‌یگه‌یه‌نن، خوا ﷻ وه‌ک چۆن نیمان‌ه‌که‌ی پاراستوه‌و ڕو‌وحه‌که‌ی پاراستوه، جه‌سته‌که‌شی پاراستبێ و زه‌فه‌ریان پێ نه‌بردبێ، هه‌لبه‌ته‌ نه‌گه‌ر جه‌سته‌که‌ی چه‌ند پۆژێکی دیکه‌ش ژیا

بی، ماویده کی دیکه ش ژبا بی، به لّام خوا ۱۱۱ نیمانه که ی سه لامت کرد بی، مانای وایه هر پارتیزاو بووه، ههروه ها نه گهر نهو چهند پوژه، یان نهو چهند سآله ی دیکه ش نه ژبا بی و، له به بنیان برد بی و سزایان دابی، دیسان هر پارتیزاو بووه، مادام ده سته برداری نایین و عه قیده که ی نه بووه، پاشه کشه ی نه کردوه.

نجا که خوا ده فهرمو: ﴿وَحَاقَّ يَئَالٍ فِرْعَوْنُ سُوَّ الْعَذَابِ﴾، نه مه دوو واتای لیوه رده گیرین:

ا- ده گونجی مه به ست پئی خنکیترا، فیرعه ون و سو پایه که ی بی له ده رای سووردا.

ب- ده گونجی مه به ست سزادرانیان و سووتیرانیان بی له جیهانی به رزه خ دا.

(۳)- ﴿الْأَنَارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾، ناگر، به یانیان و تیواران له سه ری راده نویتین، واته: دوا ی خنکیترا نیان، له جیهانی به رزه خیشدا، به سووتیران به ناگر سزا دهرین، له بهر نه وه ی سزای به رزه خ یه کسه ر دوا ی مردن ده ست پنده کات، بویه یه کسه ر دوا وه به بی عه تفکر د نه وه و بادانه وه باسی سزای به رزه خ ده کات، هه روه ک له سوورده ی (نوح) یشدا خوا ۱۱۱ شیوه ی نه وه بو گه لی نووح باس ده کات، که ده فهرمو: ﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِفُوا فَأَذِلُّوْا نَارًا فَلَمَّ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾، واته: به هو ی خرابه کانیا نه وه خنکیترا، نغرو کران له توفان دا، یه کسه ر به دوا ی نه وه شدا خرابه نیو ناگره وه، جگه له خواه هیچ پشتیوان و هاوکارانیکیان ده ست نه که وتن، نه مه له سوورده ی (نوح) دا هاتوه، که واته: له ویشدا یه کسه ر خرابه نیو ناگره که یان، دوا ی خنکیترا نیان، به (فَاءُ التَّعْقِيبِ) هاتوه، واته: یه کسه ر به دوا ی خنکیترا نیاندا، خرابه نیو ناگریشه وه، که به دلنایی مه به ست پئی نهو ناگر دیه، که له قو ناغی به رزه خدا پئی سزا دهرین، چونکه دوا یی لیوه ش ده فهرمو:

(۴)- ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، نهو پوژه ش که ناخیر زه مان (السَّاعَةُ) دی، (فهرمان ده کرتی) دارو ده سته ی فقیرعه ون بخه نه سه خترین نازارو نه شکه نجه وه.

(الْأَسَاعَةُ) لہ قورئاندا بە زۆرىی بە مانای ئاخیر زەمان دئی، ئەو کاتەى کە نەم ژيانە دنیايەى تیتدا کۆتا دئی، بەلام لہ ھەندیک شویتدا (الْأَسَاعَةُ) بە مانای پۆزى دوايى دئی، یاخود بە مانای (قیامە) دئی، ئنجا لیرە بە دنیایى بە مانای (قیامە)ە، چونکە دەفەرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ﴾، ئەو پۆزەش کە (الْأَسَاعَةُ) راست دەبیتەو، واتە: قوناغى دووھى پۆزى دوايى دئی، کە بریتە لہ زیندووکرانەو و لپىسرانەو.

﴿أَذِلُّوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، فەرمان دەکری کە فیرعەون و شویتکەوتووای بڤەنە نێو سەختترین سزاو، خوێتراویشتەو: (أَذِلُّوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ)، واتە: ئەى شویتکەوتووای فیرعەون، نيزیکای فیرعەون! بڤەنە نێو سەختترین سزاو، کە دەفەرموئ: ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾، دوايى دەفەرموئ: ﴿النَّارُ يَرْضَوْنَ عَلَيْهَا عُذْوًا وَعَشِيًّا﴾، دوايى دەفەرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ أَذِلُّوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، یەکیک لہ زانایان ئاوا مانای کردوون: دەلئ: (هُوَ إِغْرَأَهُمْ فِي الْبَحْرِ، الْأَحْمَرُ لَمْ عَذَابِ الْبَرْزَخِ رَأْسًا، لَمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واتە: سئ جۆرە سزا بۆ فیرعەون و شویتکەوتووای ھەن: خنکیترا نیان لہ دەریای سووردا، ئنجا یەکسەر سووتیترا نیان لہ قوناغى بەرزەخدا بە ئاگرو، دواى ئەوہى قوناغى بەرزەخیش بەسەردەڤئ، یەکسەر چوونە نێو سەختترین سزاو، لہ قیامەتدا.

کەواتە: ئەوہى لہ قوناغى بەرزەخدايە، لہ چاو ئەوہى لہ قیامەتدايە، سووکە، چونکە دەفەرموئ: ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ﴾، ئەو پۆزەى کە قیامەت دئی، بیانخەنە نێو سەختترین سزاو، کەواتە: لہ قوناغى بەرزەخدا سزایەکیان ھەيەو، ھەر دەسووتیترئ و، تەنیا بەیانیان و ئیوارانە، بەلام لہ پۆزى دوايى دا بەس بەیانیان و ئیواران نیە، بەلکو سزایەکیان بەردەوامەو نەپساویدە.

(الطبري) له ته فسيړه کې خويده^(۱) هم ده قهې هيناوه: (عَنِ السُّدِّيِّ، قَالَ: «بَلَّغَنِي أَنْ أَرَوِّحَ قَوْمَ فِرْعَوْنَ فِي أَجْوَافِ طَيْرٍ سُودٍ تُعْرَضُ عَلَى النَّارِ غُدُوًّا وَعَشِيًّا، حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ»).

له سوودېي گيډراوه ته وه، گوټوويه تي: پيمکه يشته وه که رووچه کاني گه لي فيرعه ون له نيو که له شي بالندانې ږدش دان، به يانيان و ټيواران ږاده نوټرين له سهر ناگر، تاكو ناخير زه مان دي، ياخود تاكو قيامت دي.

که گوتمان: ﴿أَدْخِلُوا﴾، خوټراوه ته وه ش: (أَدْخِلُوا):

(أ)- تنجا نه گهر (أَدْخِلُوا) بِن: (أَدْخِلُوا إِلَيْهَا الْمَلَائِكَةُ! أَلْ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ). واته: نه ي فرشته کان! فيرعه ون و دارو ده سته که ي بڅه نه نيو سه ختري سزاوه.

(ب)- به لام نه گهر (أَدْخِلُوا) بِن: (أَدْخِلُوا يَا أَلْ فِرْعَوْنَ! أَشَدَّ الْعَذَابِ) واته: نه ي فيرعه ون و دارو ده سته که ي! بڅه نيو سه ختري سزاوه.

شاياني باسه: ټيمه له ته فسيړي سووېدني (المؤمنون) دا له ته فسيړي نه و نايه ته موباره که دا که ده فهرموئ: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ له پشتيانه وه په رده يه که هيه تاكو نه و ږوږه ي که ټييدا زيندو و ده کړينه وه، له وئ باسټيکمان کړد له باره ي قوناغي به رزه خه وه، باسټيکي مه يله و ټيروه سه ل له قه دهر قه باره ي نه م ته فسيړه و، لټره دا دوو باره ي ناکه ي نه وه، به لام نه م فهرموود بيه دټين، که له وټش هيناو مانه:

[[إِنْ أَحَدَكُمْ، إِذَا مَاتَ، عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْعَذَابِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيَقَالُ: هَذَا مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] (أخرجه البخاري: ۱۳۷۹، ومسلم: ۲۸۶۶، والترمذي: ۱۰۷۲، والنسائي في الكبرى: ۱۱۴۶۳، وابن ماجه: ۴۲۷۰ عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنهما).

پیغمبر ﷺ ده فہرموی: یہ کیک لہ ئیوہ کہ مرد، شوئی نشینگہ کی (ئوہ شوئی تیدا نیستہ جی دہ بی) به یانیان و ئیواران پیشانی دہ درئی، نه گہر لہ نه هلی به ههشت بی، نه وه شوئی نه هلی به ههشتی پیشانی دہ درئی، نه گہر لہ خاوه نانی ناگریش بی، شوئی خاوه نانی ناگری پیشانی دہ درئی و، پی دہ کوتری: نه مه شوئہ کہ ته ناکو خواو ژوی قیامت زیندووت دہ کاته وه.

ئجنا کہ ده فہرموی: پیشانی دہ درئی، دہ گونجی مه بهست نه وه بی کہ بهس پیشانی بدرئی، دہ شگونجی مه بهست چوونه دۆزه خ بی، به لام زیاتر به یانیان و ئیواران ههست به سزابه که بکات، یا خود ههست به نیعمت و خوشیبه که بکات، به لام لہ قیامتدا به رده وامه، به یانیان و ئیواران و لہ هه موو کاته کاند، نهو سزابه بو دۆزه خیبه کان هه یه وه، نهو نیعمت و خوشیبهش بو به ههشتیبه کان هه یه.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی تیمه لهو که سانه بگپری که لہ دنیادا لہ به ههشتی ئیماندا بین و، لہ قوناغی به رزه خدا لہ ئیو نازو نیعمتی خوادا بین و، لہ ژوی دوا بيشدا هه ر لہ به ههشته کانی خوادا بین، لہ غزمت پیغمبر خاتمه دا ﷺ چونکه که سیک لہ دنیادا نه چوو بیته به ههشتی ئیمان و بو خوا صولحانه وه، به دلنایی لہ به رزه خیشدا، چاوی بهو به ههشته ناکه وی و، لہ ژوی دوا بيشدا چاوی پییناکه وی.

به پزان!

ژیان لہ سایه ئیماندا ژیا نکی پر چپژو له زهته، هه رچه نده مروؤف لہ زینداندان بی، پاکردوو و هه لاتوو بی، هه ژار و نه دار و قه رزدار بی، نه خوش و دهرده دار بی، به لام به هوئی ئیمان که یه وه، ههست به ئوخژن و نارامی و دلنایی دہ کات، به لام که ئیمان نه بوو، نه گہر لہ کۆشکیکدا بی خشتیکی زیر و خشتیکی زیو بی، که شتی وا هه رگیز لہ دنیادا نه بووه، یان وه ک کورده واری

دهلئن: (سهري له پلاوو گوشت بکیرئ)، بایی فلسیکه مادام له دهروونهوه
خوشحال نه بئ، ئیماننه که پرووحی ئینسان شاد دهکات، دلی ئینسان خوش
دهکات، په یوه ندیی له گهل خوایه، که مروق شادمان و به خته وهر دهکات، وهک
خوا عَلَى ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد، ۲۸) واته: نه وانه ی پروایان هیناوهو دلیان به یادی
خو نرم ده گریئ نهها (ئاگادارین!) ههر به یادی خوا دلان نارام ده گرن.

خوا به لوتف و که پرمی خوئی له و که سانه مان بکیرئ، که دلیان به یادی خوا،
به هوئی ئیمان و به هوئی په یوه ندییه وه له گهل خوا داو، به هوئی به ندابه تییه وه
بو خوا نارام گرتوو، داسه کتاو و ئوخژن بو هاتوه.

کورته باسیک

لیزانی و حکیمه تی پیاوه بروداره بهرگریکاره که له مووسا

ئەو پیاوێ بروداره که نیمانەکی خۆی شار دۆتەو، بە پێی ئایەتە که دەفەر موی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ (۲۸) پیاوێکی برودار له ئالی فیرعەون (آل) واتە: دارو دەستە، نیزیکان و شوێنکەوتووای فیرعەون، که نیمانەکی خۆی شار دۆتەو، گوێ، بە پێی ئەم رستە فورناییە نەم ئایەتە موبارە که، ئەو پیاوێ پیاوێکی دەست پۆشتوو بوو له تێو دەستەو دایەری فیرعەوندا، ئەگەر نا کابرایەکی دیکە ی غەوارە، یاخود که ئەو پێگەو پلەیهی نەبن، نە دەتوانن بێتە کۆڕو مەجلیسی فیرعەون و، نە دەشتوانن بەو شیوەیە قسە بکات، ئنجا با سەرنج بدەین، ئەو پیاوێ چەند هەکیم و لێزان بوو:

(۱) - یەک له حکیمەت و لێزانیه کانی ئەوێ، که دەلێ: ﴿أَنْفَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ (۲۸)؟، بە پرسیار کردنی نکو و لێتیکەرانه: ئایا هەر لەبەر ئەو پیاوێک دەکوژن، که دەلێ: پەرودرگام خوایه؟! واتە: پەرودرگاربوونی خوا ﷻ شتیکی زۆر پوون و ناشکرایە، هی ئەو نیه خەلکی لەسەر بکوژری، چونکه ئەو داخوازی عەقلە، داخوازی زگماکه، داخوازی زانسته، داخوازی واقعیە، کهواتە: نەدەبوو لەسەر ئەو قسە هەفە، ئەو پیاوێ بکوژن، لێرەدا جاری ئەو پیاوێ بروداره زۆر خۆی دەرناخت، بەس ئەوێ نەدە: دەلێ: نابێ مروف لەسەر ئەو بکوژری، که دان بە پەرودرگاریتیی خوادا دیتی بۆ خۆی.

(۲) - دەلێ: ﴿جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾، له پەرودرگارتانەو بەلگە پۆشنەکانی بۆ هێنان، واتە: ئەو مووسایە ﷺ شایستە ی کوشتن نیه چونکه: یەکم: که دەلێ: پەرودرگام خوایه، ئەو شتیکی بەلگە نەویست و ناشکرایە، دووهم: لەبەر ئەوێ بەلگەشی له پەرودرگاروێ بۆ هێنان، بەلگە پۆشنەکانی بۆ هێنان و بەبێ بەلگە قسە ناکات.

(۳)- دەلن: ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَلَعَلَّهِ كَذِبٌ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ
الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾، واتە: مووسا ھالی لە دوو ئەگەر بەدەر نیە:

أ- یان ئەوەتا درۆ دەکات، ئەو کاتە زیانی درۆیەکە ی بۆ خۆی دەگەرێتەووە و مەیدانی
درۆیە کورتە.

ب- یاخود راستگۆیە، ئەو کاتە ئەگەر ھەمووشی نەبێ، ھەندیک لەوێ ھەرەشە ی
پێتان لێ دەکات، تووشتان دێ، چونکە ھەندیک بەسەر جیلی یەکەمیان دێ و
جیلەکانی دیکە ی دوایی ئەوە نابینن، ئەگەر تەنیا مەبەست سزای دنیایی بێ، یاخود:
ئەوێ مووسا ھەرەشەتان پێ لێدەکات، ھەم سزای دنیاییە، ھەم سزای پۆزی دواییە،
سزای دنیاییتان ھەر لە دنیا دا دەبینن و پێتان دەکات، ئەوێ پۆزی دوایش دوایی
پێتان دەکات، بۆیە دەلن: ھەندیک لەوێ کە بەلێتان پێدەدات واتە: ھەرەشەتان پێ
لێدەکات، تووشتان دێ.

(۴)- دەلن: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾، بەدنیایی خوا رێنمایی
کەسێک کە زێدەرپۆیکاری زۆر درۆزن بێ، رێنمایی ناکات.

ئەم قسە یە وەک تیغیکی دوو دەم وایە، واتە: ئەگەر گریمان مووسا پێغەمبەر
نەبێ و بَلْی: پێغەمبەر، ئەوە زۆر زێدەرپۆیکارە، ئەگەر نوێنەری خوا نەبێ،
بَلْی: نوێنەری خوا و خوا ناردوومی، مانای وایە زۆر درۆزنە، چونکە گەورەترین
درۆ ئەوەیە ئینسان بە ناوی خواوە بیکات، بەلام ئەو زیاتر مەبەستی پێ
ئەوە بوو: کەسێک بپروا بە پێغەمبەری نەھیتی لە کاتیکدا کە بەلگە گەل لە
خواوە ھێناون، بەلگە پۆشنەکان، مانای وایە زێدەرپۆیکارە، کەسێک بپروا بە
پێغەمبەری خوا نەھیتی و پەق بکاتەووە ھەرەشە ی کوشتنی لێکات، مانای وایە
زۆریش درۆزنە، کە مەبەستی پێ فیرعەونە، واتە: قسەکە ی بە ھەردوو دیواندا
دەگونجێ تەفسیر بکری، چونکە نایەوێ ھەر لەو سەرەتاوە ناسنامە ی خۆی
کەشف بکات، بۆ ئەوێ رێی قسەکان و رێی بەرگریکردنەکە ی لێ نەگیرێ.

(۵) - چند جارتک به: ﴿يَقَوْمُ﴾ دهیاندوینن، نهی گهله کهم! واته: منیش به کیکم له خوتان و، پایوکی غهواره و بیگانه نیم پیتان، بهرزه وهندی من بهرزه وهندی تیوه شه و، زیانی تیوه زیانی منیشه.

(۶) - واقعی ئیستایان بهرورد دهکات، له گه ل هاتنی به لای خوادا: ﴿يَقَوْمُ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَ فِي الْأَرْضِ﴾، نهی گهله کهم! نه مړو تیوه حوکمرانیستان ههیه و بالاده ستن له زهویدا: ﴿فَمَنْ يَصُرْنَا مِنْ بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾، به لام کن له سزای خوا دهر با زمان دهکات نه گهر بومان هات؟ واته: به وهنده دهسته لات و توانایه ی هه تانه، بوغرا مه بن و له خو بایی مه بن، چونکه نه گهر سزای خوا مان بو هات، هیچ کهس ناتوانی سه رمان بغات، خویشی له گه ل و اندا حساب دهکات.

(۷) - دوا ی نه وهی فیرعه ون قسه ی پنده بری، چونکه: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، له زمانی عه ره بیدا: رسته نه گهر به (ف) یان (و) یان (ثم) بانه درتته وه، مانای وایه هر یه ک قسه یه، که واته: قسه که ی فیرعه ون بوته نتوا خنی قسه ی نه و و قسه ی پتیریه و، ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، فیرعه ون گوئ: هر نه وه تان پی ده لیم که خوم ده بیینم و ههر چی من ده لیم راسته و، نه نیا به ره و راسته پی پینماییتان ده کهم.

تنجا حیکمه تی نه و پیاوه بروادارده ش نه وه یه که هیچ ته علیق له سه ر قسه که ی فیرعه ون نادات، وه ک نه و قسه یه هر نه کرابی، چونکه قسه یه کی پووچ و بۆشه و خو ی به سه ره وه نابات، خو ی پتیه وه سه رقāl ناکات، یه که سه ر نه و قسه ی دیکه ی به دوا دا دینن:

(۸) - ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقَوْمُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾، نه وهی بر وای هینابوو گوئ: نهی گهله کهم! من مه ترسی پی روژی حیزبه کانم لیتان هه یه، واته: مه ترسی پی روژانیک که کومه له کافره کان تیتان دا فهو تتراون، تنجا چند نمونه به کیان ده خاته بهرچاو: ﴿مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلَمًا

لَلْعَبَادِ ۞، وهك عادهق گهلی نووح و، (گهلی) عادو، (گهلی) سهموودو، ئهوانهی دواى وانیش، خواش ستهمی بۆ بهندهكان ناوی، لیرهدا ئهو پیاوه بروداره سهرنجیان پرادهکیشی بۆ میژوو، که ئیوه تاکه گهلێک نین و تاکه کۆمه لگایهک نین، پیغهمهبریکتان له خواوه بۆ هاتیی، به لکو گهلی نووحیش خوا نووحی بۆ ناردن و، گهلی عادیش خوا هوودی بۆ ناردن، گهلی سهموودیش خوا صالحی بۆ ناردن و، ئهوانهی دواى وانیش، به لām تهماشا بکهن سهردهنجامیان چۆن بوو، بۆ ههر کامیک لهوانه پۆژیک و کاتیک ههبوو تیتیدا سزا بدریئ، له بهر ئهوهی به دهم بانکهوازی خواوه نه چوون، کهواته: ئیوهش ههولیدهن به مهردهی ئهوان نه چن و په ند لهوان وه برکرن، ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ ۞، به دنیایی خوا ستهمی ناوی بۆ بهندهکانی، نایهویی ستهمیان لی بکات.

۹- ننجاً له دنياهو ده يانبات بو قيامت: ﴿وَتَقَوْمٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾
 نهي گه له که! من مه ترسيی پوژی یه کدی بانگکردن لیتان هه یه، نهو پوژهی خه لک
 ده یکاته بانگه بانگ، (التنادي) یانی: یه کدی بانگکردن، فریشته مروژان بانگ ده کهن،
 مروژه کان هیندیکیان هیندیکیان بانگ ده کهن، مروژه کان له فریشته کان ده پارینه وه
 که داوایان بو له خوا بکهن، ده بیته پوژی یه کدی بانگکردن به گشتیی، ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ
 مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾، ننجاً سروشتی نهو پوژده یان بو پوون ده کاته وه:
 نهو پوژهی پشت هه لده کهن، راده کهن (له سزای خوا)، به لأم هیچ پاریزه ریکتان نیه له
 سزای خوا، ﴿وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾، هه ر که سیکیش خوا گومرای بکات، هیچ
 زینماییکاریکی نیه.

(۱۰)- نجا نموونه به کیان ههر له ژبانی خویندا بۆ دینتهوه، که رهوانه کرانی یوسوفه **الْحَمْدُ لِلَّهِ** بۆ لایان: **وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلَّغْنَاكُمْ بَيِّنَاتٍ لَكُمْ لِكُلِّ أَفْئِدَةٍ فَتَبَيَّنَ إِلَهُكُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا ذُوقُوا ذُوقُوا حَسْرَتَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلَّغْنَاكُمْ بَيِّنَاتٍ لَكُمْ لِكُلِّ أَفْئِدَةٍ فَتَبَيَّنَ إِلَهُكُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا ذُوقُوا ذُوقُوا حَسْرَتَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مِنْهَا** بۆ هێنان، که چی تێوه له باره ی نهوهوه که هیتابوو ی له خواوه، ههر له دوو دلیدابوون، ههتا کاتیک که مرد، گوتهان: له دوا ی وی خوا هیچ بیغه مهبریک رهوان ناکات، (واته:

کەسی دیکە نایەت بۆ: من پێغه مبهرو پەرەوانە کرەوی خوا، مانای وانیه که بڕوایان بهوه بووه که یوسف پێغه مبهری خوا به واته: کەسی دیکە نایێ ئەو ئیددیعایه بکات)، ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ﴾، خوا تاوا بهو شیویه هەر کەسێک زنده پۆیکاری دڵ پر له گومان بن، گومرای دهکات.

ئنجای نه مه یان فه رمایشتی خوای پهره وردگاره، یان هەر قسه ی خۆیه تی، که پێناسه ی نهوانه دهکات: ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ﴾، نهوانه ی شه ره قسه دهکەن له دژی ئایه ته کانی خوا، بن نه وه ی به لکه به کیان بو هاتبی، ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، نهو موناقه شهو شه ره قسه به به بن به لکه له خواوه، مایه ی گه وره ترین ڤق و بوغزه له لایه ن خواوه و له لایه ن بڕوادار نه وه، ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾، هەر بهو شیویه خوا مۆر به سه ر هەر دئیکی خو به زلگری خو سه پێنی خه لک تیکشکێته ره وه ده نی.

دوو باره فیرعه ون دیته وه قسه وه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ بَهِمَتُنْ اَبْنِي لِی صَرْمًا لَمَلِي اَبْلُغْ اَلْاَسْبَبَ﴾، فیرعه ونیش گوێ: نه ی هامان! کو شکیکم بو دروست بکه (بینایه کی به رز)، به لکو له وێهه بگه مه ڤیازه کان، ﴿اَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَاطْلِعَ اِلَى اِلٰهِ مُوسًی﴾، ده روزه و ڤیازه کانی ئاسمان تا کو له وێهه ته ماشای په رستراوی مووسا بکه م، ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾، من پێشم وایه مووسا درۆ دهکات، واته: ڤاست ناکات په رستراوی و ی له ئاسمانیش نیه، ﴿وَكَذَلِكَ رُبَّنْ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلاَّ فِي بَبَابٍ﴾، بهو شیویه کرده وه خراپه که ی فیرعه ون بو فیرعه ون ڤازێرا بو وه له ڤی لادراو، ڤیلان و نه خشه ی فیرعه ونیش ته نیا له سه ر به فه تاره ت چووندا بوو، که واته: نه م قسه یه ی فیرعه ون که به هامان ده لێ: کو شکیکم بو دروست بکه، هەر فیتیک بووه له خه لکه که ی کردوه، فیتله که ش نه وه بووه که فیرعه ون به زمانی حال به خه لکه که ی گوته: نهو که سه ی مووسا ده لێ: په ره وردگار مه و منی نارده و،

ھەر دەبىي لە شۇئېتېك ھەبىي، باشە ئەو ھەسەر زەھى ديار نىيە، دەبا ئاسمانى بۆ بېشكىنن داخۇ لەوۋى ھەيە؟ ناشتوانىن ئاسمان بېشكىنن، كەواتە: ھىچ بەلگەيەك نىيە لەسەر ئەو ھەي پەرستراودەكەي مووسا، پەرۋەردگارەكەي مووسا، بوونى ھەبىي؟! ويستووېھەت ئاوا بەو شىۋەيە خەلگەكە چەواشە بكات.

(۱۱) - ديسان ئەو پياو ھە پروادارە خۇي بەسەر ئەو قسەي فېرەونىشەو ھە نابات، چۈنكە دەزانى قسەيەكى چەواشەكارانەيە، بەلگەكە لەسەر قسەي خۇي بەردەوام دەبىي: ﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقُولُ أَتَيْعُورُونَ أَهْدِيَكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، ئەمجارە ئەم پياو ھە پروادارە، زياتر پەردە لەسەر كەسايەتتەي راستەقېنەي خۇي لادەدات و زياتر خۇي دەناسىتتەي: ئەو ھەي پرواي ھەناوە كۆت: ئەي خەلگەكەم! شۇئېم بگەون بەرەو راستە پۆ، بەرەو سەر راستىي پىنمايىتان دەكەم.

(۱۲) - ﴿يَقُولُونَ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا مَتَّعَ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾، كە دەزانى ئەو خەلگە بە ھۇي ژيانى دىناو، فېرەونەكان باربان لىدەتتەي و ھەلىان دەخەلەتتەي، فېرەونەكان دەستەمۇيان دەكەن، بۆيە دەبەي ژيانى دىنايان ھەك خۇي پى بناسىتتەي، دەلى: ئەي كەلەكەم! ئەم ژيانە دىنايە تەنيا رابواردىتتى كاتىبە و مەزلگەي كۆتايى شۇئېتتە نىشتە جېببون و مانەو ھەيە، كەواتە: بەم تۆزە دىنايە كە بە دەستى فېرەونەو ھەيە، خۇتان بېشە مەكەن لەو مەزلگەي كۆتايىيە، ئەم ژيانى دىنايە ھەرچۇن بى دەپرىتەو.

(۱۳) - ئىنجا ھانىئەدات بۆ ئەو ھەي خۇيان لە كەدەو ھەي خراپ بپارىزن و، كەدەو ھەي چاك بگەن: ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾، ھەر كەسەي كەدەو ھەيەكى خراپ بكات، تەنيا بە ئەندازەي خراپەكەي سزاي دەدرىتەو، ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنفَقَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، بەلەم ھەر كەسەي كەدەو ھەي باش بكات، لە تېر يان لە مەن و، پروادارىش بى، ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يَرْزُقُونَ فِيهَا فَبِأَنفِرِ حِسَابٍ﴾، ئا ئەوانە دەچنە بەھەشتەو، بەبى ئەژمار بژويان دەدرىتتەي، واتە: بۇيان نازمىردى ھەندە زۆرە.

١٤- نجا شیوهی دواندنه‌که‌ی توندتر ده‌کات له‌خه‌لکه‌که، واته: له‌قیتیه‌کان، گه‌لی فیرعه‌ون: ﴿وَيَقَوْمٌ مَا لِيَ اَدْعُوْكُمْ اِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُوْنَكَ اِلَى النَّارِ﴾، نه‌ی گه‌له‌که‌م! ئه‌وه‌ چیمه (زۆر جێی سه‌رسوڕمانه) که‌ من بانگتان ده‌که‌م بۆ سه‌رفرازی و ده‌ربازبوون و، ئیوه‌ش من بانگ ده‌که‌ن بۆ ناگر، واته: من بانگتان ده‌که‌م بۆ نیمان هێنان به‌ مووسا په‌یامه‌که‌ی وی، که‌ پێی ده‌ربازبوونه، ئیوه‌ش من بانگ ده‌که‌ن بۆ کۆیلایه‌تی بۆ فیرعه‌ون، که‌ ئه‌وه‌ پێی چوونه‌ نیو ناگره‌.

١٥- نجا زیاتر په‌رده‌ له‌سه‌ر په‌یامه‌که‌ی غۆی لاده‌ات: ﴿تَدْعُوْنِي لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِیْ بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْعَقْبَرِ﴾، ئیوه‌ من بانگ ده‌که‌ن که‌ بپه‌روایم به‌ خواو، شتیکی بکه‌مه‌ هاوبه‌ش، که‌ زانیارییم له‌ باره‌یه‌وه‌ نیه، هاوبه‌شی خوا بێ، (که‌ بریتیه: له‌ فیرعه‌ون)، منیش بانگتان ده‌که‌م بۆ لای خوا‌ی بالا‌ ده‌ستی لێبۆرده‌.

یانی: بالا‌ ده‌ست به‌سه‌ر فیرعه‌ونیشداو، لێبۆرده‌یه‌ بۆ ئیوه‌ش ته‌گه‌ر بکه‌رپه‌نه‌وه‌.

١٦- دوا‌یی ده‌لێ: ﴿لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَكَ اِلٰی لَيْسَ لَكَ دَعْوَةٌ فِی الدُّنْيَا وَلَا فِی الْاٰخِرَةِ وَاَنْ مَّرَدًّا اِلٰی اللّٰهِ وَاَنَّ السُّرْفِیْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ﴾، هه‌یج گومانێ تێدانه‌ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ منی بۆ لای بانگ ده‌که‌ن، نه‌ له‌ دنیا‌داو نه‌ له‌ دوا‌پۆژدا، هه‌یج بانگکردنی نیه، واته: بانگی به‌نده‌کان و مو‌رفه‌کان ناکات، بپه‌رستن، چونکه‌ شایسته‌ی په‌رستران نیه، یاخود: هه‌یج وه‌لامتیکی نیه‌ بۆ هه‌یج پارانه‌وه‌یه‌ک، هه‌رچه‌نده‌ په‌رسته‌ره‌کان لێیان به‌پارێته‌وه‌، به‌لام هه‌یج وه‌لامیان نیه‌ نه‌ له‌ دنیا‌دا، نه‌ له‌ دوا‌پۆژیشداو له‌ فریا‌یان نایه‌ن، ﴿وَاَنْ مَّرَدًّا اِلٰی اللّٰهِ وَاَنَّ السُّرْفِیْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ﴾، به‌ دانیایی کێپارانه‌وه‌مان، شو‌تی گه‌رانه‌وه‌مان ته‌نیا بۆ لای خوا‌یه، ﴿وَاَنَّ السُّرْفِیْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ﴾، زی‌ده‌پۆشکاره‌کانیش هاوه‌لانی ناگرن.

١٧- له‌ کۆتایی دا ده‌لێ: ﴿فَسَتَذْكُرُوْنَ مَا اَقُولُ لَكُمْ﴾، له‌مه‌ودوا دیته‌وه‌ بیرتان، ئه‌وه‌تان به‌بیردیته‌وه‌ که‌ من ئیستا پێتان ده‌لێم، واته: پۆژێک دێ ئه‌و قسانه‌ی

من دیننهوه بیر خۆتان و په شیمان دهنهوه لهسهر تهوهی به قسهی منتان نه کردوه،
﴿وَأَوْفِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾، کاری خوښم به خوا دهسیرم، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعَصْرِي
بِالْعَبَادِ﴾، به دلنیاپی خوا بینهری بهنده کانیته، موگه ریش خوا ﴿يَا دُرِّبَازِي
کردوه له فیرعهن و دارو دهسته که ی وه ک فهرموویهق: ﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا
مَكَرُوا وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنُ سُومُ الْعَذَابِ﴾.

ئهمه کورته باسێک بوو، له باره ی ئهو حکمهت و لیزانییه ی ئهو پیاوه
برواداره به کاری ههتاوه له حاله ی بهرگریکردنی له مووسادا الْحَقِيقَةِ.

خوا به لوئف و که به می خو ی حکمهت و لیزانی به هه موو لایه کمان
به خشی له کاتی قسه کردماندا، به تایهت له کاتی خه لک بانگ کردماندا بو لای
خوا يَا دُرِّبَازِي.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ **دهرسي چوارهم** ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان چوارده (۱۴) نایه‌ت ده‌گریته خوئی، نایه‌ته‌کانی: (۶۷ - ۶۰)، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نهم چوارده نایه‌ته، باسی (پژوی دواپی) به.

ننجا باسی خواناسیی و به‌لکه‌کانی خواناسیی، له میانی پیناندانی نبعمه‌ت و چاکه‌کانی خوا له ژبانی مروّفا.

دواپی باسی نیمان به خوا ﷻ، باسی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و وه‌حیی.

له نیواخنی ته‌وه‌شدا، چه‌ند راستییه‌کی گه‌وره‌و گرنگی جو‌راو جو‌ر، ناوینته‌ی نه‌و ته‌وه‌رانه‌ کران، و‌پ‌رای چه‌ند پینماییه‌کی گرنگ بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ، بو پروادارانی شوینکه‌وتووی.

وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا قُمْلَ أَنْتُمْ مُغْتَابُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿٦٧﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعَمَاءِ ﴿٦٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٧٠﴾ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ﴿٧١﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٧٢﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدًى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ﴿٧٣﴾ هُدًى وَذِكْرًا لِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٧٤﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَتَمِ وَالْإِبْكَرِ ﴿٧٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي

ءَايَسَّ اللَّهُ بِعَبَادٍ سُلَاطِينٍ أَنَنَّهُمْ إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِيَلْفِيهِ
فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٥٨﴾ لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا يَسْتَوِي
الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسَوِّى قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ ﴿٦٠﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهُ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ
عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٢﴾

مانای ده قوا ده قی نابه ته کان

{ههروه ها یاد بکوهه (ئه ی موحه ممه ده!) کاتیک (بیروایه کان) له نیو
ناگر (ی دۆزه خ)دا مشتومرو دمه دمه ده کهن، ئنجا بیهێزه کان بهوانه ی خوڤان
به زلگرتوه ده لێن: ئیمه (له دنیا دا) شوێنکه تووتان بووین، ئایا (ئیتستا) ئیوه
به شیک له ناگرمان له کوڵ ده که نه وه (لێ دوور ده خه نه وه)؟ ﴿٥٧﴾ ئهوانه ی
خوڤان به زلگرتوه گوتیان: ئیمه هه موومان تیداین، بیگومان خوا دادوه ری
له نیوان بهنده کانددا کرد (برپاری له باره وه دان) ﴿٥٨﴾ ههروه ها ئهوانه ی له
ناگر (ی دۆزه خ)دان به دۆزه خهوانه کان (ئهو فریشتانه ی سه ره پهرشتی دۆزه خ
ده کهن) یان گوت: (بوومان) له پهروه دگارتان وه پارتین به ک پرۆ نازارمان
له سه ره سووک بکات! ﴿٥٩﴾ (دۆزه خهوانه کان) گوتیان: ئایا پتغه مبه راننان به لگه
رۆشه کانیان بو نه هیتان؟ گوتیان: با، فریشته کان گوتیان: ده جا (خوتان)
پارتنه وه و پارانه وه ی بیروایانیش به س زایه بوویه (و هیچ نه ناجامیکی نه)
﴿٦٠﴾ به دنیایی ئیمه پتغه مبه رانمان و ئهوانه ی بروایان هیتاوه، سه رده خهین له
ژیانی دنیا داو له دوا پرۆژیشدا، که شایه ده کان هه لده ست (بو شایه دیی دان) ﴿٦١﴾

ئەو پۆژە کە ستمکاران پۆژشە کەیان سوودیان پێناگە یەنئ و نەفرینیان لێشەو،
 خراپترین مەنزەلگایان جێشە (٥٤) بێگومان پێنماییمان بە مووسا داو، کتێبە کە
 (تەورات) یشمان کردە میراتی گەلی بە ئیسرائیل (٥٥) پێنمای و بیرخەرەو
 بوو بۆ خواوەن عەقلان (٥٦) دەجا (ئەو موخەممەد!) خۆت رابگرە بێگومان
 بە لێنگە ی خوا هەق (و راست)ەو، داوای لێبوردن لە خوا بکە بۆ گوناھت و،
 بە ستایشکردنەو لە ئیواران و بەیاناندا پەرورەدگارت بە پاک بگرە (٥٧)
 بێگومان ئەوانە ی بئ ئەو ی بەنگە یەکیان لە (خواوە) بۆ بئ، مشتومر (و
 شەرە قسە) لە بارە ی ئایە تەکانی خواوە دەکەن، تەنیا (بەھۆی ئەووە یە) خۆ
 بە زلگریە ک کە پتی ناگەن، لە سێنەکانیان دا بە، دەجا پەنا بە خوا بگرە،
 مسۆگەر ئەو بێسەری بێنەرە (٥٨) بە دنیایی دروستکردنی ئاسمانەکان و زەوی لە
 دروستکردنی خەلک گەورە ترە، بە لأم زۆربە ی خەلک نازانن (٥٩) کوئرو بێنەریش
 بە کسان نین، ھەر و ھەما ئەوانە ی پروایان ھینا و ھو کردەو چاکەکان دەکەن
 و، خراپە کاریش وەک یە ک نین، بە کەمی بێردە کە نەو (و پەند وەر دەگرن)
 (٦٠) بێگومان کاتە کە (ی ھاتی پۆژی دوایی) ھەردی، بە لأم زۆربە ی خەلک
 پروانا ھینن (٦١) پەرورەدگار یشتان فەرمووی: لێم وە پارێن (مسۆگەر) وە لامتەن
 دەدەمەو، بە دنیایی ئەوانە ی لە پەرانبەر پەرستندا خۆیان بە زلدەگرن، بە
 زەبوونی دەچنە ئێو دۆزەخەو (٦٢).

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَسْأَلُكَ فِي النَّارِ): له تێو ئاگری دۆرخدا مشتومڕ ده کەن، شه ڕه قسه ده کەن (الْمَحَاجَّةُ: أَنْ يَطْلُبَ كُلَّ وَاحِدٍ أَنْ يَرُدَّ الْآخَرَ عَنْ حُجَّتِهِ وَمَحَاجَّتِهِ)، (مَحَاجَّة) نه وه یه که دوو لایه نی دژ به یه ک، پێچه وانه ی یه ک، هه ر کامێکیان بیه وێ به رانه ره که ی له به لگه که ی لابدا، یا خود له ڕێهه که ی لابدا.

(مُغْتَوْرِكٌ عَنَّا): ده گوێری: (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا: إِذَا كَفَّاهُ وَأَعْتَابِي كَذَا: كَفَّاهُ وَغْنِي فِي مَكَانٍ كَذَا: إِذَا طَالَ فِيهِ مَقَامُهُ مُسْتَعِينًا بِهِ عَنْ غَيْرِهِ)، (مُغْتَوْرِكٌ عَنَّا نَهْيَبًا مِنْ النَّارِ) نایا به شیک پشکێک له ئاگرمان لێ له کۆل ده که نه وه، لێ دوور ده خه نه وه؟ ده گوێری: (أَغْنَى عَنْهُ كَذَا) واته: نه وه شته ی له کۆل کرده وه، (أَغْنَانِي كَذَا) واته: نه وه شته به سم بوو، بێ نیازی کردم، (غْنِي فِي مَكَانٍ كَذَا) واته: زۆر له ویدا مایه وه، که به هۆی نه وه شوێنه وه بێ نیازبوو له شوێنێکی دیکه.

(مُعْذِرُهُمْ): (الْعُذْرُ: تَحْرِي الْإِنْسَانِ مَا يَخْجُو بِهِ ذَنْبِهِ)، (عُذْر): بریتیه له خه فتانی مڕۆفی له شتێک که گوناچه که خۆی پێی به سڕێته وه.

(دَاخِرِيكَ): (جَمْعُ دَاخِرٍ وَهُوَ الذَّلِيلُ)، (دَاخِرِينَ) کۆی (دَاخِر) وه به مانای زه بوون، ملکه چه، پيسوا، سه رشوړ دێ، که واته: (دَاخِرِينَ) به سه رشوړی و زه بوونی، به ملکه چیی.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوای به رزی مه زن ﷻ لهه چواره نایه تها، سه ره تا بومان باسی سه ره نجام و نا کامی شوومی بی پروایان ده کات، به هه ردوو جوړی: خوبه زلگران که سه رکړه یان بوون و، بیته زه کان که شوینکه وتوو لاساییکه ره وهی نه وان بوون، ده فه رموی: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ﴾، یاد بکه وه نهی موجه ممه د ﷻ! و نهی هه که سیک که قورن ده خونن! چی یاد بکاته وه؟ ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ﴾، نهو کاته که له تپو ناگردا شه په قسه ده کهن، دم به دمه و مشتومر ده کهن، هه کامیکان به لگهی خووی دیتته وه، ﴿فَيَقُولُ السُّعَفَاتُ الَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا﴾، بیته زه کان به وانیه که خوایان به زلگرتوه ده لپن: ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾، تیمه پشتر شوینکه وتووی تپوه بووین، به دوا تپوه دا هاتین، ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْ نَصِيبِكُمُ النَّارِ﴾، نجا نایا تپوه به شیک له ناگرمان له کول ده که نه وه، ایمان دوور ده خه نه وه؟ ده گونجی به جیددیان بووبی، له دنیا دا هینده خوایان پی هیچ و پووچ و شوینکه وتهی داماو و زلیل بووهو، هه چاوه روانیایان لهو خو به زلگرانه هه بووه، وایان زانیوه له پژوی دواپیش دا، شتیکیان به دهسته، بویه نهو دواپه یان لیکردوون، ده شگونجی نه وه به توانج و به ته وسه وهوبی، واته: تپوه که تیمه تان بهو ده رده برد، نایا تپستا هیچنان پنده کړی بو تیمه؟

﴿قَالَ الَّذِينَ أَسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾، نه وانیه خوبه زلگریوون گوتیان: تیمه هه موومان لیره داین، هه موومان تپیداین له ناگری دوزه خداین، ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعَبَادِ﴾، به دلنایی خوا دادوه ریی کردوه له تپوان بنده کاندوا، بریاری دوا، واته: خوا ﷻ تپوهش و تیمه شی هیناوه ته تپره، که واته: تپستا تپوه گله یی له تیمه مه کهن، چونکه بریاری خوا، حوکمی خوا

دادگەرانهیه، کهواته: گلهیی له تیمه مه‌که‌ن، که له دنیا‌دا شوێنکه‌وتوو‌مان بوون، تێستا شتی‌کتان بۆ بکه‌ین، هیچ‌مان پێناکرێ، به‌لام تێوه‌ش سه‌تمان لێنه‌کراوه، چونکه به‌ بریاری خوا لێره‌ن، کهواته: تێوه‌ش سزای کرده‌وه‌ی خۆتان ده‌چێژن، نه‌وه نابێته بیانوو پاساو، که له دنیا‌دا تیمه هه‌مان خه‌له‌تان‌دوون و شوێنی تیمه که‌وتوون!

﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ﴾، نه‌وانه‌ش که له نیو ناگردان به‌ دۆزه‌خه‌وانه‌کانیان گوت: (خَزَنَةُ) کۆی (خازن)ه، واته: کۆکه‌ره‌وه، نه‌وانه‌ی خه‌لک له دۆزه‌خدا کۆ ده‌که‌نه‌وه، کهواته: دۆزه‌خه‌وان، ئه‌و فریشتانه‌ی سه‌ره‌رشتیی دۆزه‌خ ده‌که‌ن، ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ فِي النَّارِ﴾، نه‌وانه‌ی له ناگردان، واته: هه‌م خۆ به‌ز‌ل‌گه‌ره‌کان و هه‌م شوێنکه‌وتوو‌ه‌کانیان، هه‌م به‌هێزو ده‌ست و پێوه‌نده‌کان و، هه‌م نه‌وانه‌ی شوێنیان که‌وتوون، هه‌موویان وێکرا به‌ دۆزه‌خه‌وانه‌کان ده‌لێن: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ يَخْفَفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ﴾، له په‌روه‌ردگارتان بپاڕێنه‌وه، به‌ک پۆژ له سزای ناگری دۆزه‌خمان له‌سه‌ر سووک بکات، هه‌ر به‌ک پۆژ سزایان له‌سه‌ر هه‌ل‌گرێ.

﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، فریشته‌کان، دۆزه‌خه‌وانه‌کان پێیان ده‌لێن: ئایا پێغه‌مبه‌رانتان به‌ل‌گه‌ نا‌شکرایه‌کانیان بۆ نه‌هێنان؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾، گوتیان: بێ، به‌ل‌گه‌ نا‌شکرایه‌کانیان بۆ هێنان له‌سه‌ر راستیه‌تی به‌ده‌یهێنه‌رایه‌تی و، په‌روه‌ردگاری‌تی و، خاوه‌نداری‌تی و، په‌رست‌لوێتی خواو، له‌سه‌ر راستیه‌تی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و راستیه‌تی ئایین و به‌رنامه‌یه‌ک که خوا به‌ پێغه‌مبه‌راند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوو‌یه‌تی، دانی پێدا دێن، ﴿قَالُوا فَادْعُوا﴾، فریشته‌کان پێیان گوتن: کهواته: خۆتان بپاڕێنه‌وه‌و داوا بکه‌ن، تیمه داوای بێ جێ ناکه‌ین، فریشته‌کان داوایه‌ک ناکه‌ن جی‌گا نه‌گرێ، وه‌ک گوتراوه: (قسه‌ بکه‌ جێ بگرێ، ربه‌ بپێوه‌ سه‌ر بگرێ)، فریشته‌کان له‌وه عاقل‌ترن و له‌وه بۆ خوا صو‌لحاوترن، داوایه‌ک له‌ خوا بکه‌ن، بزانی و ده‌رنا‌گیرێ،

﴿وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، هر له سهره تاو ده پټيان ده لټين: پارانه وهی بیبروایان هر له ونبوون و زابه بوون دابه، واته: هر چه ند بیار پنه وه، جن ناگری و بی سووده.

نجا خوا ﷺ وهک راستیه کی گه ورهو گرنک له ژبانی به شهردا، به جه ختکړنه وه وه پایده گه به نن و ده فرموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾، به دلنیا یی تیمه پیغه مبه رانان (علیهم الصلوة والسلام) نه وانه ش که بروایان هیناوه، سهرده خهین و پشتیان ده گرین له ژبانی دنیا داو، لهو روزه شدا که شایده ده کان راست ده بنه وه، شایده ده کان راست ده بنه وه بؤ شایه دبی دان، کټن شایه ده کان؟ فریشته کان، پیغه مبه رانان (علیهم الصلوة والسلام)، شه هیدانن، زانایانن، بؤ خوا صولعاوانن، هر که سه به پټی خو، نه وانه هه لده ست شایه دبی ده دن له سهر خه لک، که سیک نایینی خوی پهره و ردگاری به خه لک ټیک راگه یان دبی، ده بټته شایه به سهر یانه وه، پیغه مبه ران شایه دن (علیهم الصلوة والسلام)، فریشته کان شایه دن که ده لټن: تیمه ناگه دارین خوا پیغه مبه رانی بؤ ناردن، هر وه ها زانایان و پټشه وایان، هر وه ها شه هیدان، هر که سه له قه دهر خو ده بټته شایه د، ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ﴾، نهو روزه که سته مکاران پوزشه که یان، داوی لیور دنه که یان سوودیان پټنا که به نن، ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾، نه فرین بؤ نه وان هه به و خرابترین مه نزلگاش بؤ نه وان هه به، که دوزه خه.

نجا دټنه سهر باسیکی دی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدًى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾، به دلنیا یی تیمه پټنمایمان به مووسا داو، کتیبکمان کرده میراق وه چه ی به نوو نیسرائیل (نه ته وهی جووله که، که گهلی مووسا بوون علیهم السلام)، ﴿هُدًى وَذِكْرٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، پټنمای و بیر خه ره وه بوو بؤ خاوهن عه قلان، هه لبه ته تم ثابه تانه هه موویان پټکه وه په یوه ست، واته: موحه ممه دیش ﷺ که به هیدایه قی خوا وه، به کتیبی خوا وه بو تان هاتوه،

بیدعت و داهیتراویک نیه، بئی پیتشینه بووبی، به لکو نه وه تا مووسا علیه السلام که زور ناوداره و گهلی جووله که که زور ناودارن و له گه تان همن، به تایهت له نیو دورگهی عه ره بیی دا، کتیه که شی که ته و راته، زور ناوداره، خوا له گه لانی پیتشیندا پیغه مبه رانی هه ر ناردوون، بو وینه مووسا علیه السلام که زور زه قهو، بو گهلی جووله که نیردراوه و خوا ته و راتی پیداره.

ئجنا به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، خوراگر به، به دنیایی به لینی خوا راسته، دیته دی و چه سپاوه:

أ- به لینی خوا که ده فهرموئ: سهرت ده خهم.

ب- به لینی خوا که ده فهرموئ: رۆزی دواپی دی، لیتیرسینه وه سزاو پاداشت دی، نه و به لینه راسته.

﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَيَسْأَلْكَ بِرَبِّكَ بِالْعَمِي وَالْإِبْكَ﴾، داوای لیتور دینش بو گونا هه کت بکه، داوای لیتوردن له خوا بکه له شتیک، که بو تو به گوناح له قه لهم ده درئ، نه ویش نه وه به پیغه مبه ر ﷺ له بو چوو نیکیدا نه پیکابئی، کوششیک کردبئی و هه فی تیدا نه پیکابئی، یان پیتش نه وه ی وه حیی له باره ی پرسیکه وه بو بئی، رایه کی بوو بئی، رایه کی راست دهر نه چوو بئی، که نه وه به گوناح له قه لهم نادری بو تیمه و مانان، به لام بو پیغه مبه ر ﷺ به که م و کوپی له قه لهم دراوه، بۆیه خوا ده فهرموئ: داوای لیتوردن بو گونا هه کت بکه، و رایه! گونا هه ی پیغه مبه ری کوتایی ﷺ و پیغه مبه ران به گشتی، به و واتایه نیه که شتیک زانی بیان گونا هه و کرد بیتیان، پیغه مبه ران له وه پارێزراو بوون، به لام جاری و هه یه شتیک وایان زانیوه و باشه و کردوو یانه، یان گوتوو یانه، دوا ییش خوا ی په رو د رگا ر بو ی راست کردو نه وه که نه خیر و باش نیه و نه تانی کاهه، ﴿وَسْأَلْكَ بِرَبِّكَ بِالْعَمِي وَالْإِبْكَ﴾، هه رو هه به ستایش کردنی په رو د رگا رته وه به پاک ی بگره، واته: هه م خوا به پاک بگره، هه م

ستايشى بىكە، ھەم بَلَيْتُ: (سُبْحَانَ اللَّهِ) ھەم بَلَيْتُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). خوا بە پاك بىگرە
 لە ھەر لەكەم و كوپىيەك و، ستايشى بىكە بە ھەموو سىفەتتىكى بەرزو
 جوان و بە ھەموو خەسلەتتىكى ئەوپەرى بەرزو پەسەند، كە بەس شايستەى
 خوان، ﴿يَا لَعْنَتِي وَالْأَبْكَرِ﴾، لە تىواران و بەيانىندا، كە دوو كاتى زۆر دَلْ
 بزوينن، تىواره پەمزى كۆتايى ھاتنى ژيانى دىنايەو، بەيانيان پەمزى دەستپىكردى
 ژيانى دىنايە، دوو كاتى زۆر دَلْ بزوينن، بۆيە لە قورئاندا زۆر باسيان كرلەو.

ئىنجا دېتە سەر مەسەلەيەكى دىكە كە ھەر پەيوەستە بە رەوتى ئەمۇ ئايەتەتەو:
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَعْتَرِ سُلْطَانِ أَتَهُم﴾، بە دىنايى
 ئەوانەى مشت و مېر شەپە قسە دەكەن لە دژى ئايەتەكانى خوا، بى ئەوھى
 بەلگەيەكيان بۆ ھاتبىن، واتە: بى ئەوھى موناھەشەو وتۆزەكەيان پشت ئەستور
 بى بە بەلگەيەكى لە خواوھ ھاتوو، بەلگەيەكى نەقلىي، ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا
 كِبْرٌ﴾، واتە: (مَا فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا الْكِبْرُ) لە سىنەكانىندا تەنيا خۆ بەزلىگريى
 ھەيە، ﴿مَّا هُمْ بِكَافِرِينَ﴾، ناشكەن بەو خۆ بەزلىگرييە، واتە: ئەوانە بۆيە
 ملكەچ ناكەن بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆ پەيامەكەى، لەبەر ئەوھى چاويان
 لە بالا دەستىيەو، چاويان لە خۆ سەپاندن و خۆراناھە بەسەر خەلكدا، ئەوھى
 وايان لىدەكات كە ملكەچىي نەكەن بۆ ئايەتەكانى خواو، شەپەقسە بىكەن لە
 دژى ئايەتەكانى خواو، پابەندى پەيامى خواو بەرنامەى خوا نەبن، چونكە بەزىم و
 بازارئىك كە سازيان كردوھو، خۆ بەزلىگريى و خۆ سەپاندنىك كە چاويان لىيەتى،
 ئەوھىيان لى تىكدەچىتى، كە ئەوھش ھەر پىتى ناگەن واتە: با چەند رۆژىكى
 دىناش بگوزەرتىن، بەلام سەرەنجام بى ناكام دەبن، بۆيە دەفەرەمۆي: ﴿مَّا هُمْ
 بِكَافِرِينَ﴾.

﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾، ئىنجا تۆ پەنا بە خوا بىگرە، ﴿إِنَّكَ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ﴾، بە دىنايى خوا زۆر بىسەرە، زۆرىش بىنەرە، ھەموو دەنگ و
 ھەست و خوستىك دەبىستى و، ھەموو جموجۆل و شتىكىش دەبينى.

﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾، به دنیایی دروستکاری ناسمانه‌کان و زهوی، گه‌ورده‌تره له دروستکاری خه‌لک، واته: نه‌وه که خوا گه‌ردوونی هیتاوه‌ته دی، به لای تیه‌وهه قورستره له‌وهی مروفتیک بهیتته دی، یاخود: نه‌وه که خوا گه‌ردوونی هیتاوه‌ته دی، گه‌ورده‌تره له‌وهی مروفتیک دوی نه‌وهی ده‌مری، زیندووی بکاته‌وهه دروستی بکاته‌وهه، واته: دروستکردنی گه‌ردوون له دروستکاری مروفتان گه‌ورده‌تره، قورسترو سه‌ختره، به پیوانه و کیشانه‌ی تیه‌وه، نه‌گه‌رنا بۆ خوی پهره‌ردگار قورس و سووک نیه، هه‌مووی وهک به‌که، یاخود دروستکاری گه‌ردوون و ناسمانه‌کان و زهوی، به‌سه‌رو خواری نه‌وه به‌دیپتروانه‌وهه قورسترو گه‌ورده‌تره له زیندووکرده‌وهی خه‌لک، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن، زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن سیفه‌ته‌کانی خوا سنووریکیان نیه و په‌هان، خوا هه‌موو شتیک ده‌زانن، هه‌موو شتیک ده‌توانن، خوا ﴿هِيَ شَتَّى لَهَا عَاسِي نَابِي﴾، وهک ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ﴾ ۸۲، یس، واته: فره‌مانی خوا نه‌گه‌ر ویستی شتیک بیه‌تته دی، به‌س پتی بفه‌رموی: بیه، به‌کسه‌ر ده‌بن، ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ﴾، کوئرو بینه‌ر وهک به‌ک نین، به‌کسان نین، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی بر‌وایان هیتاوه‌وهه کرده‌وهه باشه‌کانیان نه‌نجام داوون و، خراپه‌کار به‌کسان نین، ﴿فَلَيْلًا مَا نَذَرَ لِمَنْ كَرِهَ﴾، به که‌میی بیر ده‌که‌نه‌وه‌وهه په‌ند وه‌رده‌گرن، ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، (ساعة) واته: کاتی کو‌تایی هاتنی نه‌م ژیا‌نه دنیایه، یاخود کاتی زیندووکرانه‌وهه هه‌لستیرانه‌وهی مروفته‌کان و جندیش، به‌مسوگه‌ری هیه دوو دلی‌ی تیدا نیه، واته: دوو دلی‌ی هه‌لناگری، نه‌گه‌ر به‌چاوی عه‌قل تیتفکر، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک بر‌وانا‌هیتن، به‌لام بۆچی خه‌لک بیتروایه؟ له‌بهر نه‌وهی نایانه‌وی بر‌وایتنن، نه‌گه‌رنا په‌کیان نه‌که‌وتوه له‌سه‌ر به‌لگه، له‌سه‌ر هاتنی روژی دوا‌یی، به‌هه‌ردوو قو‌ناعی ناخیر زه‌مان و زیندووکرانه‌وهه هه‌لستیرانه‌وه‌وه.

لە کۆتاییدا دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُوهُ اسْتَجِبْ لَكُمْ﴾، پەرۆردگارتان
 فەرمووێ: ئێمە بپارێنەوه، وەلامتان دەدەمەوه، بە دەنگتانەوه دێم، ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾، بە دلتیایی ئەوانە ی لە بەرانبەر بەندایەتیی کردندا
 بۆ من، خۆیان بەزڵدەگرن، ﴿سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾، بە سەرشۆڕیی
 و زەبوونی دەچنە دۆزەخەوه، ئەوانە ی لە دنیا دا لە بەرانبەر خوا دا خۆیان
 بەزڵدەگرن، خوا لە پۆژی دوایدا زەبوون و سەرشۆڕو زەلیلیان دەکات، چونکە
 لە دنیا خوا تۆی هێناوەتە دی و دەتزیەنێ و، ئەو هەموو نازو نێعمەتانە ی
 بۆ پەرخساندووی، کەچی لە بەرانبەر خواو بەدیھێنەرو خواوەنی خۆت دا، خۆت
 بەزلبگری، شایستە ی ئەو ی کە سزا بدرتی، ئەو کەشەش کە لە بەرانبەر خوا دا
 خۆی بەزڵدەگری، تەماشای دەکەین لە بەرانبەر مەخلووقیکدا خۆی بە کەم
 دەگری، ئەو خوا بە ﷻ بەرزو مەزن و میھرەبان و کارزانە، لە بەرانبەریدا خۆی
 بەزڵدەگری، کەچی لە بەرانبەر دروستکراویکدا، یان لە بەرانبەر تەماعیکدا و
 ترسیکدا نازەزوویە ک دا، خۆی بچوو ک دەنوێنێ، مرقۆفی ئاوا، شایستە ی ئەو یە
 خوا بە زەبوونی و سەر شۆڕیی و داماویی، بیخاتە دۆزەخەوه.

خوا پەنامان بدات لەو ی لە دنیا دا خۆمان بە زلبگرین لە بەرانبەر بەندایەتیی
 کردن بۆ خوا داو، سەرەنجام لە دواپۆژدا بە زەبوونی و داماویی، بچینە نیو
 دۆزەخەوه، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی لە دنیا دا بەهۆی بەندایەتیەوه بۆ
 خۆی، عیززەت و بەرزیمان بۆ پەرخستنی، تاکو لە پۆژی دوایشدا سەر بەرزانە
 بچینە بەهەشتەکانی خواوه.

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

شەپەقسە دەمەقائەى بېيروايان لە دۆزەخدا، داواکردى بېهێزەکان لە خۆبەزلىگرو خۆسەپتەکان، کە بەشىک لە سزای ئاگرىيان لە کۆل بکەنەو، لىيان دووربىخەنەو، وەلامدانەو، ئەوانىش بەو کە: پىيارى خوا دراو، کۆتايى بە ھەموو شتىک ھاتو:

خوا دەفەرئوى: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَمَا كُنَّا بِكُمْ مُنْقَرِبِينَ﴾ (۱۷) ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ لَبِئْسَ مَا كُنَّا فِيهَا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ لَبِئْسَ مَا كُنَّا فِيهَا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ لَبِئْسَ مَا كُنَّا فِيهَا﴾ (۱۸)

شىکەردنەو، ئەم دوو ئايەتە، لە شەش بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي النَّارِ﴾، یاد بکەو! ئەو کاتەى لە نىو ئاگرەدا مشت و مپو شەپەقسە دەکەن، واتە: ئەوانەى بېيروان، کە شایستەى ئەو بوون بچنە نىو ئاگرى دۆزەخەو، لەویدا شەپەقسەو مشتومپ دەکەن. (التَّحَاوَرُ: الإِخْتِجَاعُ مِنْ جَانِبَيْنِ فَاقْتَرَا)، برىتە: بەلکە ھێنانەو لە لایەن دوو لاو، یاخود زیاتر، بۆ یەکدى، ھەر لایەک بەلکە بۆ وى دیکە بھێنیتەو، بۆ سەلماندنى راستى قسەى خۆى و، بە ھەلەداچوونى لایەن بەرانبەرى، لىرەش وەک زۆربەى شۆنەکانى دیکەى قورئان، وشەى (إِذْ) کە دەفەرئوى: ﴿وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ﴾، (إِذْ: مَعْمُولٌ «لَاذْكُر» مَخْلُوفٌ عَطْفًا عَلَى جُمْلَةٍ: وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأُزْفَةِ)، ئەو پاي یەکىک لە توێژەرەوانى قورئان، کە (إِذْ) بەرکارى

(اذکر) هو بادراوه تهوه سهر پستهی (وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ)، ده شگونجی یه کی دیکه بلئی: نه خیر به لکو بادراوه تهوه سهر پسته یه کی دیکه، نهک هینده دوور پویشیتتهوه به سهره تا.

که ده فهرموی: (وَإِذْ) واته: (وَأَذْكُرْ إِذْ يَتَجَاوُونَ فِي النَّارِ) یاد بکهوه! کاتیک که له نیو ناگردا، شه ره قسهو مشتومر ده کن.

(۲) ﴿فَيَقُولُ الصُّعْقَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا﴾، بیهیزه کان بهوانه ی خویان به زلگرتوه ده لین، نایا بیهیزه کان مه بهست پیمان کتیهو، نهوانه ی خویان به زلگرتوه، مه بهست پیمان کتیه؟ (الصُّعْقَاءُ: عَامَّةُ النَّاسِ الَّذِينَ لَا تَصْرِفُ لَهُمْ فِي أُمُورِ الْأُمَّةِ)، باشر وایه بکوتری: (لَا تَصْرِفُ لَهُمْ فِي أُمُورِهِمْ)، (صُعْقَاءُ) خه لک به گشتی نهوانه کن ده ستهوه ردان و ده سته لاتیان نیه به سهر کاروباری کومه لکادا، یان به سهر کاروباری خویندانو کاریان به ده ست خه لکی دیکه وهیه، (الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا)، نهوانه ی خویان به زلگرتوه، نهوانه کن خوسه پینن و به ناهه ق خویان کردوه به هوکمپانی خه لک، نه گهرنا کومه لکا ده بن هوکمپان و مشوور خویری ههر هه بن، به لام نه گهر به ناهه ق بن و به ناشایسته یی بن، یان به شیوازی ناشه رعییانه بن، وهک هوکمی میراتی و بنه مالیه یی، یان هوکمی خوسه پاندن، یان به ته زویرو فرت و فیل، نهوه بیگومان نهو کاته حاله ق (إِسْتَكْبَرُ) پرووده دات، واته: خو به زلگری و خو سه پاندن، خو له خه لک به گهوره گرتن، نهوانه ی که بیهیزن بهوانه ی خویان به زلگرتوه، ده لین:

(۳) ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ بَعْأًا﴾، تیمه پشتر شوینکه وهی تیوه بووین، (التَّبَعُ: اِسْمٌ لِمَنْ يَتَّبِعُ غَيْرَهُ، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْوَاحِدُ وَالْجَمْعُ)، (تَبِعَ): ناوه بو ههر که سیک به دوا ی جکه له خو ی بکهوی، تاک و کو تیدا یه کسانن، ده گوتری: (هَذَا رَجُلٌ تَبِعَ لِفُلَانٍ) هه روه ها ده گوتری: (هَؤُلَاءِ تَبِعَ لِفُلَانٍ) به لام نه گهر بوستر ی ههر به تاک بزانری، ده گوتری: (هَذَا تَابِعَ لِفُلَانٍ).

(۴) ﴿فَقُلْ أَنْتُمْ مَعْنُوكَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾، نایا تیوه پشکیک، به شیک له ناگرمان لی دوورده خه نهوه، له کو ل ده که نهوه؟ ﴿فَقُلْ أَنْتُمْ﴾، (هَلْ) بو پرسیار کردنه،

(وَالْإِسْفَهَامُ مُسْتَغَمَلٌ فِي الْحَثِّ وَاللُّومِ عَلَى خِدْلَانِهِمْ وَتَرْكِ الْإِهْتِمَامِ بِهِمْ). پرسیارکردن لیره دا به کارهتیراوه بۆ هاندان و سهرزه نشتکردن، له سهر نهووی پشتیان بهرداوان و پشتگونیان خستوون.

كۆی نهو رستهیهش: ﴿فَيَقُولُ الضَّعَفَتُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ نَبَعًا فَبَلَّ أَنْتُمْ مَغْنُوتَ غَنَا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ﴾. ئەمە هەمووی دوو واتایان هەڵدەگری:

(أ)- که به راستی داوایان کردبێ له خۆ به زلگرو خۆسهپینهکان، واته: بیهیزو شویتکه وتوووه کان، پێیان وابوو، که وهک چۆن له دنیا دا نهوانه دهستپوشتوو و شت له دهستانوو بوون، لهویش ههروا بن! دهشگونجی خهڵکی هینده سیفەت کۆیلهو، سیفەت نزم و خۆ پێ هیچ هه بێ، له قیامهتیش نهو قهناعهته پووچهی که له دنیا دا ههیهتی، له بهرانبه ر حوکمرانه خۆسهپینهکاندا، له قیامهتیشدا له کۆلی نه بیتهوهو لهویش ههر پێی وابێ: نهو حوکمرانه خۆسهپین و خۆ به زلگرانه دهستان دهروات!

(ب)- نهو پۆژه پۆژی ده رکهوتنی راستیهکانه، هه موو کهس له هه موو شتیک حالیی ده بێ، به لām نهوه گالته پیکردنی بیهیزه کانه، به خۆسهپینهکان و خۆ به زلگره کان، که تیهو هیهچتان به دهست نیه، نایا دهتوانن تۆزیک له سزلمان لێ دووربخه نهوهو تۆزیک له ناگرو نازارمان له کۆل بکه نهوه؟! واته: هیهچتان له دهست نایهت، که واته: له دنیا دا به نا ههق خۆتان به سهر تيمه دا سه پاند بوو، فهرز کردبوو، وشه ی: (مُغْنُون: اِسْمٌ فَاعِلٍ مِّنْ اُغْنَى غَنَاءٍ: اَي فَايْدَةٌ وَاِخْرَاجٌ)، (مُغْنُون): ناوی بکه ره له (اُغْنَى) وه هاتوه، (اُغْنَى غَنَاءً) واته: سوودی گه یاند، یاخود که لیتیکی گرت، یان شتیکی له کۆل که سیک کردوه، ﴿فَبَلَّ أَنْتُمْ مَغْنُوتَ غَنَا﴾. وشه ی: (اُغْنَاءً) واته: بێ نیازیکرد، به لām که لیره دا به رکاری خواستوه که (نصیباً)، ﴿فَبَلَّ أَنْتُمْ مَغْنُوتَ غَنَا نَصِيبًا﴾، له به ر نهو دیه که مانای (ذافِعُونَ وَرَادُونَ)ی خراوده تیهو، واته: نایا تیهو له کۆلمان ده که نهوه، لیمان به ر په رچه ده دهنه وه به شیک له سزای ناگر؟

(۵) ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾. نهوانهی خویشان به زلگرتبوو، کوتیان: یتیمه همومومان لیره داین، یتیمه همومومان یتیداین، واته: له نیتو ناگرداین، ناگری دوزهخ.

(۶) ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ بَيْنَ الْيَمِينِ وَالْعَمَلِ﴾. به دنیایی خوا دادوهری کردوه له نیتوان بهنده کاند، بریاری کوتایی بۆ ههر کامیکیان داوه، نه مهش دوو واتایان هه لده گری:

ا/ له وه لای سهرزه نشتکردنی بیهیزه کاند، نهو خو به زلگرانه دان به هه لهو لادان و تاوانی خویشان دا دین، که راست ده کهن، سهرزه نشته که تان له جیتی خوینی، یتستا همومومان له نیتو ناگرداین، نهوهی که له دنیا دا پیمان ده گوتن: قیامت نیهو، سزاو پاداشت نیهو پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) راست ناکهن، یتیمه درۆمان له گه ل نیتو دا کردبوو و به هه لده چوو بووین، درۆ له گه لدا کردنه کهشیان، یان ههر به راستیی قه ناعه تیان وابوو که پرۆی سزاو پاداشت نیه، هینده گومانیان به رانه بهر به خوا خراپ بووه، یاخود بۆ چه واشه کردنی خه لکه که بووه، بۆ نهوهی خه لکه که باری زولمی نهوان ههر له سهر پشتیان بن، بۆیه ئیخفالیان کردوون، که قیامت نیهو سزاو پاداشت نیه، ژیان ههر ژبانی دنیاه، بۆ نهوهی ملکه چ بکهن، کوتوو یانه: ژبانتیکی دیکه تان لی هه لناکه وی.

ب/ وه لای دواکارییه که یانه، نهویش نهوهیه: که نیتو داوامان لیده کهن یتیمه پشک و به شیک له ناگرتان له کوئل بکهینه وه، نهوه خو تان ده بینن یتیمه ش وهک نیتو له نیتو ناگرداین، که واته: چۆن ئومیدی نهوه تان ههیه و تهماعی نهوه تان ههیه، سوودیکتان پیبگه یه نین؟ یتیمه ش وهک نیتو لیره داین و هیچمان بۆ نیتو پیناکری.

که ده تین: ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾. ده تین: (كُلٌّ مُبْتَدَأَ مَرْفُوعٌ، وَفِيهَا خَبَرٌ، وَالْجُمْلَةُ كُلُّهَا خَبَرٌ لِـ «إِنَّا»، وَتَتَوَيْنُ «كُلٌّ» عِوَضَ عَنِ الْمَصَافِي إِلَيْهِ: إِنَّا كُلُّنَا فِي النَّارِ)، (كُلٌّ) ده بیهته نههاد (مُبْتَدَأٌ) که مه رفووعه، (فِيهَا) ده بیهته گوزاره (خَبَرٌ) و له شوینی (رفع) دایه، رسته که هه مووی واته: ﴿كُلٌّ فِيهَا﴾. ده بیهته گوزاره بۆ (إِنَّا)، (إِنَّا) ش ده بیهته نههاد (مُبْتَدَأٌ) و ﴿كُلٌّ فِيهَا﴾. هه مووی ده بیهته گوزاره (خَبَرٌ) بۆ

(إِنَّا)، تەنوینی سەر (كُلُّ) ﴿إِنَّا كُلُّ فِيهَا﴾، قەرەبووی پالۆەلا دراو (مُضَافٍ إِلَيْهِ) یە، واتە: (إِنَّا كُلُّا فِيهَا) تێمە ھەر کامیکمان لە تێو ئەو ئاگرەداین.

شایانی باسە: تێمە لە سوورەتی (الأعراف) ئایەتەکانی: (٢٨ و ٢٩) دا، باسیکی تایبەمان لەو بارەووە کردووە، لە بارە ی مشتومری نێوان شوێنکەوتوو، یاخود بێتێزەکان، ھەڵخەڵەتێزاووە پێشمە ی خو بە دەست ستەمکار دەرەووەکان و، ستەمکارە خو سەپێنەکان، ھەرودەھا لە سوورەتی (سبا) یشتا ئایەتەکانی: (٣١، ٣٢، ٣٣) دا لەوێش دووبارە باسیکمان لەو بارەووە کردووە، چونکە بەپراستی ئەو بابەتە دەھێتێ ھەڵوێستە ی زۆری لە بەرانبەر دا بکری، چونکە ھەموو ئەوانە ی شایستە ی چوونە دۆزەخ دەبن، ددبنەو بە دوو بەش:

أ- کەمێنە یەکی خو سەپێنی بە زەبرو زۆر.

ب- زۆرینە یەکی ھەڵخەڵەتێزاوی چاوتیکەری لاسایکەرەووە، کە بە داخەووە زۆر یە ھەرە زۆری خەلک وا دەزانن ئەو ھەر ستەمکاران، سزا دەدرێن و بە ئاگری دۆزەخ دەسووتێن، بەلام ستەملیکراوان و چەوسێزاوان و بێتێزەکان، کە دەکەونە شوێن ستەمکارەکان و دەبنە سووتەمەنی بۆیان، پێیان وایە وەک بەرزەکی بانان بۆی دەردەچن، بەلام خوا ﷻ ھەم لێرەو، ھەم لە ئایەتی (٣٨ و ٣٩) ی سوورەتی (الأعراف) داو، ھەم لە ئایەتەکانی سوورەتی (سبا) دا، کە قسەمان لە بارەووە کردوون، لە باسیکی تایبەتدا، زۆر بە پروونی نوختە دەخاتە سەر پیت، کە وەک چۆن حوکمپانە، خو بە زلگرو، دەستپوێشتوووە خو سەپێنەکان، شایستە ی سزاداران، بە ھەمان شێوە شوێنکەوتوووە لاسایکەرەووەکانیش شایستە ی سزاداران و، سزایان لە ھی ئەوان کە مەتر نێ لەو پروووەوە کە ھەموویان دژی پەیا می پێغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بوون، یەکیکیان لە پێشەووە بوووە ئەو ی دیکە لە دواووە بوو، ئەگەر ئەو ی دواووە نەبووایە، ئەو ی پێشەووەش کاری بۆ نەدەکرا، وەک گوتراو: (سەگ بە قووەتی کلکی تێسک دەکرۆژی)، ئەو سەزکرەووە حوکمپانە خو سەپێنانەش، ئەگەر خەلک نەبێتە دەست و پێو نەدیان و

خەڵک بۆیان نەبیته کەری باربردن و بارە کە خۆیان نەبخەنە سەر پشتیان، یێکومان
 حوکمرانییه کە یان بۆ ناکرێ، بۆیه لە سوورەتی (الأعراف) دا دواى ئەوەی شوێنکەوتوو
 هەڵخەڵەتێراوە کان داوا دەکەن و دەڵێن: ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَهْلَكُوا فَعَانِهِمْ عَذَابُكَ ضِعْفًا
 مِنَ النَّارِ﴾ (٢٨) ﴿الأعراف﴾، پەروەردگارمان! ئەوانە گومراییان کردین، با سزای وان چەند
 بەرانبەر لە ئاگر، خوا وەلام دەداتەو: ﴿قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (خوا)
 فەرمووی: هێ هەر کامێکتان چەند قاتە، بەلام نازانن، هێ ستەمکارو خۆسەپێنەکان
 لەبەر ئەوەی خوشیان بە ڕێی چەوندا ڕۆیشتوون و خەڵکیشیان دواى خۆیان داو،
 هێ هەڵخەڵەتێراوە شوێنکەوتوو کانیشت، لەبەر ئەوەی خوشیان لاینداو، بوونە
 دار دەستی حوکمرانە خۆسەپێنەکانیش.

مه سه له ی دووه م:

داواکردنی دۆزه خیه کان له فریشته دۆزه خه وانه کان، که بۆیان له خوا بپارینه وه، نه گهر بۆ ماوه یه کی که میش بێ، نازاریان له سهر سووک بکات، وه لامدانه وه ی فریشته دۆزه خه وانه کانیش به شیوه یه کی سه رزه نشتکارانه که یتغه مبه رانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لگه رۆشنه کانیان بۆ هینان، بۆیه نه وان ناماده نین داوا بکه ن و با خۆیان بپارینه وه، هه رچه ند پارانه وه که شیان بێ سووده وه که لک ناگری:

خو ده ره رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۖ﴾ (۱۱) قَالُوا أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿۱۰﴾

شیکردنه وه ی ئه م، دوو ئایه ته، له یخه م برکه دا:

۱- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾، نه وانه ی له نێو ناگردان به دۆزه خه وانه کانیان گوت: له پهروه ردگار تان وه پارێن، یه ک پۆر نازارمان له سهر سووک بکات.

نه وانه ی له نێو ناگردان، واته: هه م بیهێزه کان، هه م خۆبه زلگه رده کان، هه م سه رکرده وه ده مپاسته کان و، هه م شوێنکه وه توه لاسایه کراوه کانیان، هه موویان، داواییان کرد له دۆزه خه وانه کان، (خَازِن) که سیکه شتیک له شوێنیکدا کۆ ده کاته وه و خه ر ده کاته وه، (وَالْخَزَنَةُ: جَمْعُ خَازِنٍ، وَهُوَ الْعَافِطُ لِمَا فِي الْمَكَانِ مِنْ مَالٍ أَوْ غَرَضٍ)، (خَزَنَةُ) کۆی (خَازِن) نه ویش بریتیه: له پارێزه ری نه و مāl و سامانه ی، یاخود نه و که ل و په له ی که له شوێنیک دانراوه، هه رچه نده (راغب) ده لێ: پارێزه ر، به لām مَن یتموایه (خَازِن) یانی: کۆکه ره وه، (خَازِن) که سیکه شتیک کۆ ده کاته وه له شوێنیک و ده شیبپاریزی.

داۋاي ئەۋە بېيەتەزەكان ئاتومىد بوون لەۋەى خۆ بەزلگەردەكان سزاي ئاگرىيان لەسەر سووك بگەن، ئنجا لە فريشتهكان، لە دۆزەخەوانەكان دەپايتەۋە، كە داوايان بۆ لە پەرۋەردگارىيان بگەن، ھەر تۆزىك ئەگەر ماۋەيەكى كەمىش بى، سزاىيان لەسەر سووك بكات.

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾، لە پەرۋەردگارتان بپايتەۋە.

﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾، يەك پۆژ لە ئازارمان لەسەر سووك بكات، ديارە يەك پۆژ مەبەست پىي كاتىكى كەمە، واتە: ئەگەر ماۋەيەكى كەمىش بى، با سزا و ئازارمان لەسەر سووك بكات، كە گوتوويانە: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ﴾، پالداى وشەى (رَبِّ) بۆ لاي پاناۋى (كُم): ﴿رَبَّكُمْ﴾، ئەمە ھاندانە بۆ پارانەۋە، واتە: لەبەر ئەۋەى تىۋە لە پەرۋەردگارتانەۋە نيزىكن و بۆ خوا صولحاو بوون، داۋاي تىۋە لەلای خوا دەگىریتەۋە، داوامان لە پەرۋەردگارتان بۆ بگەن، ماۋەيەكى كەمىش بى لە ئازار لەسەرمان سووك بكات، كە گوتوويانە: ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾، (يُخَفِّفْ: مَجْرُومٌ بِتَقْدِيرِ «ل» أَي: لِيُخَفِّفْ)، (يُخَفِّفْ) مەجزومە، زەنەدارە بە ئەندازەگىرىيى كردى (ل) يانى: (لِيُخَفِّفْ) با لەسەرمان سووك بكات.

٢- ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَكُ تَأْتِيكُم رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، دۆزەخەوانەكان (ئەو فريشتانەى سەرپەرشتىيى دۆزەخ دەكەن) پىيان گوتن: ئايا پىشتەر (لە دنيا)دا) پىتغەمبەرانتان، بەلگە پۆشنەكانيان بۆ نەھيتان؟! (الْبَيِّنَاتُ: الْحُجُجُ الْوَاضِحَةُ وَالذُّعُوتُ الصَّرِيحَةُ إِلَى اتِّبَاعِ الْهُدَى)، ئايا پىتغەمبەرانتان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە لە لايەن خواۋە بۆتان پەۋان كرابوون، بەلگە پۆشنەكانيان بۆ نەھيتان! پەيامى پۆشن و پرونيان بۆ نەھيتان تاكو بەرپى راستدا برۆن، تووشى تىرە نەيەن، بەلگە بچنە بەھەشت؟!.

٣- ﴿قَالَ الْاُولٰٓئِي﴾، گوتيان: با، (بَلَى: اِنْجَابٌ فِي جَوَابِ النَّفْيِ)، ئەگەر لىرەدا بكوترى: بەلئى (نعم) يانى: بۆمان نەھاتو، بەلام كە دەلئىن: (بَلَى) لە كوردىيدا دەبىتە با، كە لە ھەندىك لە تەفسىرە كوردىيەكاندا بىنيومە لە ماناى (بَلَى)دا نووسىويانە: بەلئى، كە ئەۋە ھەلەيەو (بەلئى) ماناى (نعم)ە، بەلام (بَلَى) دەبى بە (با) تەفسىر بگرى، چونكە ئەوان كە دەلئىن: ئايا

يېغەمبەرانتان بەلگە رۆشنەکانیان بۆ نەھیتان؟ ئەگەر بگوترى: (نعم) واتە: نەیانھیتانوان! كەواتە: ئەگەر بويستى بگوترى: ھیتاويانن، دەبى بگوترى: (بلى)، (بلى): إِنْجَابٌ فِي جَوَابِ (النفي)، (بلى) ۋە ئەلەمكى تەرتىبە بۆ شتىك كە پىشتەر لابرەۋ، واتە: با، بۆيەش باسەم كە، چونكە لە ھەندى لە تەفسىرە كوردىيەكاندا جىلوازيان نەخستوودە نىوان (نعم) و (بلى)، ئنجا بەپاستى تەفسىر كەردى قورئان زۆرى دەۋى، بە تايبەت كە لە ەپرەبىمەود بىكەى بە كوردىي، يان بە ھەر زمانىكى دىكە، دەبى لە ھەردووك زمانەكاندا شارەزابى.

٤- ﴿قَالُوا فَادْعُوا﴾ (فرىشتەكان) پىشان گوتن: دەجا بپارتنەۋە، واتە: ئىمە ناپارتنەۋە، مادام يېغەمبەرانتان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە رۆشنەكانیان بۆ ھیتانوان و، بەلگەيان لەسەر تەۋاۋ كەردوون و ھەموو شتىان پى راگەياندوون، ئىۋەش بە قسەتان نەكەردوون، ئىمە داۋايەك ناكەين جىتەگرى، ۋەك گوتراۋە: (قسە بىكە جىتەگرى، رەبە بپتە ھەر بگرى)، فرىشتەكان لەۋە عاقلترن و لەۋە پاكترن، داۋايەك لە خوا بگەن، بزەنن ۋەلەم نادىرتەۋەو جى ناگرى.

٥- ﴿وَمَا دُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾، پارانەۋەى بىپروايانىش ھەر لە فەۋتان و لە بىزىبوون دايە، واتە: ۋەك چۆن ئىۋە كاتى خۆى، خۆتان پىشتان لە يېغەمبەرەن كەرد، ۋەك چۆن خۆتان ئەۋ نەركەتان بە نەستۋە گرت، كە چۆن مامەلە لەگەل يېغەمبەرەندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بگەن و لەگەل پەيامەكانى خوادا بگەن، ئەمىرۆش ھەر خۆتان مشوورى خۆتان بخۆن، كە لە ژيانى دىنيادا بە شىۋەى چەۋت لەگەل پەيامەكانى خواۋ لەگەل يېغەمبەرەندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مامەلەتان كەردە، ئەمىرۆش ھەر خۆتان، خۆتان لە دەرەنجامى ئەۋ ھەلۋىسكەۋت و ھەلۋىستە چەۋتە دەرەباز بگەن، خۆتان ئەۋەتان بەسەر خۆتان ھىتاۋە، ۋەك پەندىكى ەپرەبى دەلى: (يَذَاكَ أَوْ كُنَّا وَفُوكَ نَعْبُ)، بە دەستى خۆت گرىندەۋەو بە زارى خۆت فووت تىكەردە، ئىستاش چۆن خۆت دەرەباز دەكەى بىكە!

(۱) ماناى دەقلو دەق: دوو دەستەكانت گرىتان داۋەو زارت فوۋى كەردە.

نەم پەندەش لە بەسەرھاتىكەۋە گوتراۋە، گورتەكەى ئەۋدە:

كابرايەك كە ويستىۋەتە لە پروبارتەك بپەرتەۋە و تامادە نەبوۋە كرىي پەرىنەۋەكە بداتە بەلەمىك و مەلەشى نەزەنەۋە، خۆى ھەلەۋەتە سەر كوندەبەكى فوۋەردو، ئنجا لە تىۋەپلىستى روۋباردا كوندەكەى كون بوۋە يان زارەكەى بۆتەۋە، كاتىك ھالارى كەردە دەرەبازى بگەن. ئاۋايان پىگوتەۋە!

مه سه له ی سیه م:

پاگه یاندنی خوا بو نه و راستیه که یتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بروداران له دنیاو دواړوژدا سر ده خات و پشتیان ده گرتی، لهو روزه شدا پاساو پوژش هینانه وهی سته مکاران دادیان نادات، نموونه یه کی زور زه قی سهرخستنی خواش بو یتغه مبه ران و بروداران ،مووسا و هَارُونَ (به نوو ئیسرا ئیل)ن، بویه ههر لهو ره و ته دا باسی نه و انیش ده کات:

خوا ده فرموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ۚ﴾ (۵۱) یوم لا یفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ (۵۲) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدًى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِیْلَ الْكِتَابَ (۵۳) هُدًى وَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۵۴﴾

شیگردنه وهی ئیم ئایه تانه، له شهنش برگه دا:

۱- ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ۚ﴾ خوا ده فرموی: به دنیایي ئیمه یتغه مبه رانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و نه وانه ی بروداران هیناوه (بروداران هیناوه له خزمهت یتغه مبه راندلو شونتکه وتوو یان بوون) له ژبانی دنیا دا سهریان ده خهین و ههروه ها لهو روزه شدا که شایه ده کان هه لده ست، (الشَّهَادَةُ: جَمْعُ شَاهِدٍ، قِيَامٌ) بریتبه له وهستان له مهیدانیکدا، ئیمه یتغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بروداران، هه م له ژبانی دنیا دا سرده خهین، هه م لهو روزه شدا که شایه ده کان هه لده ست بو شایه دیی دان (النُّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ، وَالْتَنَاصُرُ: التَّعَاوُنُ) (نَصْرٌ وَ نَصْرَةٌ) به مانای یارمه تیدانه، (تَنَاصُرٌ) یش هاوکاری یه کدی کردنه.

ننجا خوا ﷻ پرونی ده کاته وه، نهو روزه که شایه ده کان تیدا راست ده بنه وهو هه لده ست بو شایه دیی دان، چ روزه که و چی تیدا ده گوزه ری؟ ده فرموی:

۲- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرُهُمْ﴾، ئەو پۈژە كە پۈژش ھىئانەۋەى ستمكاران بە كەلكيان نايەت و داديان نادات، سووديان پىئناگەيەنى.

ۋشەى (لَا يَنْفَعُ) خوتىراۋىشەتەۋە: (لَا تَنْفَعُ)، چۈنكە ھەردووك حالەتى نىزىنە (مەزكەر) و مېنە (مۇئەت)ى تېدا دروستى.

(المَعْذِرَةُ: اِسْمٌ مَفْذَرٍ اَعْتَذَرَ)، (مَعْذِرَةٌ) ناۋى چاۋگە بۆ (اَعْتَذَرَ)ە.

۳- ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾، ھەروەھا نەفرىنيان لىئە ۋ خراپترىن مەنزىلكايان جىئە، (لَعْنَةُ) دوور خستىنەۋەيە لە بەزەيى خوا، ئەۋانە دوورخستىنەۋەيان بۆ ھەيە لە بەزەيى خوا، مەنزىلكايەكى خراپىشان ھەيە، (اللَعْنَةُ: الطَّرْدُ وَالْإِبْعَادُ)، (سُوءُ الدَّارِ: أَسْوَأُ مَقِيلٍ)، (لَعْنَةُ: بَرِيئِيَّةٌ) لە دەرکردن و دوورخستىنەۋە، (سُوءُ الدَّارِ) واتە: خراپترىن جىكا و پىكا و شۈئى تېدا نىشتەجىيۋون.

ئىنجا خوا ﷻ ۋەك بەلگەيەك، لەسەر ئەۋە كە پشتگىرىي پىئغەمبەرانى خۋى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكات و، بىرواداراتىك كە لەگەلىاندان، باسى مووسا ﷺ ۋە كەلى بەنوۋ ئىسرائىل دەكات، كە بىروايان بە مووسا ھىئا:

۴- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدًى﴾، بە دلىيائى تىمە پىنمايىمان بە مووسادا.

۵- ﴿وَأَرْسَلْنَا بِنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾، كىتپىشمان كىرە مىراقى بەنوۋ ئىسرائىل، كە كەلى مووسا بوون و بىروايان پىئى ھىئابوۋ.

۶- ﴿هُدًى وَذِكْرًى لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾، ئەۋ كىتپە پىنمايى و بىرخەردەۋە بوو بۆ خاۋەن عەقلىان، كەۋانە: مىسداق سەرخستى خوا بۆ پىئغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بۆ بىرواداراتىك كە لەگەل پىئغەمبەراندىن، ھەم لە دىئاۋ، ھەم لە دۋا پۈژىشدا، مووسا ﷺ پىنمايى پىندراۋ و، بەنوۋ ئىسرائىلى كىتپى خوا بە مىراگرتوۋن.

بىگومان پىنمايەكەى خواش ھەر لە دوو تۈتى كىتپەكەدا بوو، بەلام خوا ﷻ جگە لە كىتپەكە (تەۋرات)ىش بىگومان شتى دىكەشى بە مووسادا بوو، ۋەك

رېنمايى، به لّام هه مووى تايهت بووه به مووساوه الْحَمْدُ لِلّٰهِ بۆ وښه: خوا فەرما بشتى له گه لدا کردوه و هينديک هتى تايهتق ښگوتوه: که چۆن متمانە بکات و له گه ل به نوو ئيسراييلدا چى بکات و چۆن بکات؟ مه رج نيه ئه و سروش (وحى) هى خو بۆ مووساى ناردوه، هه مووى له دوو توپى تهورات دابوو، به لّام به نوو ئيسراييل ئه و کتبه يان کرا به ميرات و پييان درا، وه ک چۆن ميرات ددگاته دهستى که سيک به بى پتوه ماندوو بوون، ئه وانه ش ئه و کتیب و به رنامه يه ي خوايان پتگه يشت، تهوراتيش به مانای هه ريعت دى.

که ده فهرموى: ﴿وَأَوْفَيْنَا بَعْدَ إِسْرَائِيلَ الْعَهْدَ﴾ (الْعَهْدُ) که (أل) ي ناساندنى له سه ره، ناساندله که بۆ (عه د) واته: کتبه که مان به به نوو ئيسراييل دا، ئه و کتبه ي دياره و زانراوه، که بريعه له تهورات.

کورتە باسیک دهرباره‌ی سه‌رخستنی خوا بو پیغه‌مبه‌ر و پرواداران

لی‌ره‌دا له‌سێ برگه‌دا کورتە باسیکی ناماژه‌ ئاسا ده‌که‌ین له‌ باره‌ی نه‌و
 ئایه‌ته‌ موباره‌که‌وه‌ که‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنُعْظِمُ لَهُمُ الْأَشْهُدَ﴾، واته‌: به‌ دنیایی تیمه‌ پیغه‌مبه‌رانمان (عَلَيْهِمُ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و نه‌وانه‌ی پروایان هێناوه‌ له‌ ژبانی دنیا‌شدا سه‌رده‌خه‌ین و، له‌
 دوا‌پۆ‌ژیشدا که‌ شایه‌ده‌کان هه‌ل‌ده‌ستن و راست ده‌بنه‌وه‌ بو‌ شایه‌دی دان.

۱- یه‌کیک بو‌ی هه‌یه‌ به‌رسن: هه‌ندیک له‌ پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)
 کوژراون و هه‌ندیکیان ده‌رکراون و هه‌ندیکیان گیراون، ئنجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا
 سَهْرَخَسْتُونَ؟ هَهْرَه‌و‌ها هه‌ندیک له‌ پرواداران له‌ به‌ین براون و کوژراون؟!﴾

له‌و باره‌وه‌ (الطبري) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا^(۱)، هه‌ندی قسه‌ ده‌کات، پێم
 خۆش بوو وه‌ک وه‌ل‌م و پ‌وونکردنه‌وه‌ی نه‌و پرسیارو ئیشکاله، قسانه‌کانی بێنم، به‌
 تۆزیک شیکردنه‌وه‌و پ‌وونکردنه‌وه‌ی خۆشمه‌وه‌:

(الطبري) گوتویه‌تی: (كَيْفَ قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ غَافِرٌ، وَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّ مِنْهُمْ مَنْ قَتَلَهُ أَغْدَاؤُهُ، وَمَتَلَّوْا بِهِ،
 كُشَعْيَاءَ وَيَخِي بَنِي زَكْرِيَّا وَأَشْبَاهِهِمْ، وَمِنْهُمْ مَنْ هَمَّ بِقَتْلِهِ قَوْمُهُ، كَزَيْزَارِهِمْ
 وَعِيسَى؟)

الجواب:

أ- إِيظَارُ اللَّهِ إِيَّاهُمْ ظَاهِرًا مِثْلَ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَمُحَمَّدَ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

ب- إِنْتِقَامُ اللَّهِ مِنْ خَادِّهِمْ وَشَاقِّهِمْ وَإِنْجَاءُ الرُّسُلِ وَاتِّبَاعِهِمْ.

ج- إِنقَامَ اللَّهِ مِنْهُمْ بَعْدَ وَفَاةِ الرُّسُلِ كَمَا فَعَلَ بِقَتْلِهِ إِشْعِيَاءَ وَيَحْيَى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

د- الإِخْبَارُ عَنِ الْجَمِيعِ وَالْمَقْصُودُ بِهِ بَعْضُهُمْ وَهُوَ مُحَمَّدٌ (ﷺ).

واته: چوَن خَواي به رز فه رموویه تی: نِیمه پیغهمبه رانمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و نهوانه ی برَوايان هیناوه له ژیا نی دنیا دا سهر ده خه ی ن و لهو پوژده شدا که شایه ده کان هه لده ست، ده شانین که هه یانبوو له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دوژمنه کانی کوشتوو یانه و، جهسته شیان شیواندوه، وهک شوعه یاه (له په یمانی کوَندا نووسراوه نیشعیاه)، هه روها یه حیای کوری زه که ریا و هاو وینه کانیا ن، هه شیانبوو که که له که ی ویستوو یانه بیکوژن، وهک: نیپراهیم و عیسا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)!

(پیشهوا (طبری) ناوا چوار وه لمان ده داتهوه:)

أ- مه به ست له سهر خستنی خوا بو پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و بو پرواداران، نهوه یه که خوا به پوآلهت سهری خستوون به سهر دوژمنانیا ندا، هه روک چوَن داوودو سوله یمان (علیها السلام) که هوکمپرانیش بوون و پیغهمبه ریش بوون، هه روها موحه ممد (ﷺ) که خوا پیتی چه سپاند له زه ویداو ده سترپویشتووی کرد، نجا مه به ست پیتی نهوانه.

ب- خوا (ﷺ) توله ی لهوانه ستاندو تهوه که دژایه تیایا کردوون، پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دهر باز کردوون، نهوه نه بووه که سهریا ن بخات، به و واتیه که به سهر دوژمنه کاندایا سهرکه ون، به لکو خوا پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دهر باز کردوون و که له کافره کانیشی فه وتاندوون، که به زوړی نیمه حالته پوویداوه، نیمه هم بو گلی هوود، که خوا هوودو نهوانه ی له که لی بوون، دهر بازی کردن و گلی عادی فه وتاند، هه روها صالح و نهوانه ی له که لی بوون دهر بازی کردن و، گلی سه موودی فه وتاند، هه روها لووط و نهوانه ی له که لی بوون دهر بازی کردن و که له که ی فه وتاند، هه روها شوعه یب و نهوانه ی له که لی بوون و برَوايان پیته نیا بوو، دهر بازی کردن و گلی

مه‌دیه و (أصحاب الأیکة)ی فه‌وتانندن، هه‌روده‌ها مووسای دهر باز کرد له‌گه‌ل گه‌له‌کی و فیرعه‌ون و سوپایه‌کی فه‌وتانند.

ج- حاله‌قی سییه‌م نه‌وده که خوا له‌ دوا‌ی کوچی پیغه‌مه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تۆله‌ی ستاندۆته‌وه له‌ دوژمنه‌کانیان، وه‌ک بکوژه‌کانی (إِشْعِيَاءَ وَ يَحْيَى)ی سزادا.

د- نه‌وانه خوا به‌ گشتیی هه‌والی له‌ باره‌یانه‌وه داوه، به‌لام مه‌به‌ست پتی به‌کیکیانه که موحه‌مه‌ده ﷺ.

به‌لام له‌ پاستیدا وابه‌شه، هه‌ر چوار وه‌لمه‌کان به‌ به‌که‌وه بیتن، ئنجا دابه‌ش ده‌بن به‌سه‌ر حاله‌ته‌ جو‌راو‌جو‌رده‌کانی پشت‌گرتن و، یارمه‌تییدان و، سه‌رخستنی خوا بو پیغه‌مه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که هه‌ر کامیکیانی به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان که (الطبري) باسی‌کردوه، سه‌رخستوون.

۲- له‌وباره‌وه ئه‌م دوو فهرموده‌یه‌ش دینین:

۱- پیغه‌مه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌قی: {مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَرُدَّ عَنْهُ نَارَ جَهَنَّمَ} ثُمَّ تَلَا: {إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۷۵۸۳، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۱۹۳۱، وَابْنُ أَبِي الدُّنْيَا فِي الصِّمْتِ: ۲۵۰، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ)

واته: هه‌ر که‌سی‌ک به‌رگری بکات له‌ که‌پامه‌ت و سومعه‌ی برای مسوولمانی (دیاره‌ خوشکی مسوولمانیشی هه‌ر به‌ هه‌مان شیوده‌یه) خوا‌ی زالی پایه‌دار له‌سه‌ر خوی پتو‌یست‌کردوه، ناگری دۆزه‌خی لی دوور به‌خاته‌وه، (له‌ رۆژی دوا‌ییدا)، دوا‌یی نه‌و نایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه: {إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا}.

۲- پیغه‌مه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُتَافِقٍ يَغْتَابُهُ بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَخْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، وَمَنْ قَفَى مُسْلِمًا بِسَيِّئٍ يُرِيدُ سَيِّئَهُ بِهِ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَا} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۵۶۸۷، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۸۸۳، وَابْنُ أَبِي الدُّنْيَا: ۲۴۸، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۴۳۳، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ أَبِي دَاوُدَ).

واتە: ھەر كەسك بڕوادارتك لە موناڤیقێك بپاریزێ كە غەیبەق دەكات، خوا پۆژی دوایی فریشتەیهك دەنیری كە لە ناگر بپاریزێ و، ھەر كەسك باسی مسوڵمانێك بكات بە شتووەیهك كە بیھوێ ناشرینی بكات، خوا لەسەر پشتی دۆزەخ راڤدەگرێ، ھەتا لەوێ گوتووێق: خۆی دەر باز دەكات.

واتە: داخۆ چ بەلگەیهكی بەدەستووە بوو، یان ھەروا بۆ شكاندن بوو، بە ھەواو ئارەزووی نەفسی بوو؟ ئەو كاتەش تووشی سزای دەبێت.

۲- كە خوا دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾، وەك گوتمان: (أَشْهَاد) كۆی (شَاهد)ە، واتە: شاھەدییدەر، گەواھییەدر، ئنجا تایا ئەو شاھەدانە كین كە شاھەدی دەدەن؟

زانایان گوتووینە:

۱- پێش ھەموو كەس فریشتەكانن كە شاھەدی دەدەن.

۲- دوایی پێغەمبەرانی شاھەدی لەسەر ئۆممەتەكانیان دەدەن.

۳- دوایی بڕوادارانن لە ئۆممەتی موحمەد ﷺ كە شاھەدی دەدەن لەسەر ئۆممەتەكانی دیکە و دەبنە شاھەدو بەلگە ی پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە پێغەمبەرانی پەيامی خوايان پێكەیان دوون، بەو گەل و نەتەوانە، كاتیك نكوویی دەكەن، ئنجا كاتیك خوا لە ئۆممەتی موحمەد دەپرسێ: بەلگەتان چیه؟ دەلێن: بەلگەمان قورئانە، خوا لە دوا كتیبی خویدا، تیمە ی ناگادار كردۆتەو كە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە پوونی پەيامی خوايان گەیاندووە بە كۆمەلگایان.

۴- لەوانە ی كە شاھەدی دەدەن ئەندامەكانی جەستەن، وەك خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَيَوْمَ نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلَيْسَتْهُمْ وَأَبْدِهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (النور، واتە: ئەو پۆزە كە زمانیان و دەستیان و لاقیان شاھەدییان لەسەر دەدەن، بۆ ئەوێ دەیانكرد.

۵- زانایانی پەسەن و شەھیدان و بڕواداران بۆ خوا صولحاون.

مه سه له ی چواره م:

فه رمانکردنی خوا به پیغمبه ر ﷺ که خوږاگر بی و دنیای بی، به یتنی خوا راسته و سرگرمی یادی خوا بی و بشزانی که نه وانه ی به بی به لگه مشتومرو شه ره قسه له دژی نایه ته کانی خوا ده کهن، خو به زلگریه ک له سینه یان دا هیه، پنی ناگهن و بيمراد ده بن:

خوا ده فره موی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِبْكَرِ ۝۵۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِيٓ ءَايَاتِ اللَّهِ يَغْتَرِ سُلْطٰنُۢمۡ اَنۡتَهُمۡ اِنۡ فِیۡ صُدۡرِہِمۡ اِلَّا كِبَرٌ مَّا هُمۡ بِیَلۡغِیۡہٗ فَاَسۡتَعِیۡذُ بِاللّٰہِ اِنَّہٗ ہُوَ السَّکِیۡعُ الْبَصِیۡرُ ﴿۵۱﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو نایه ته، له شہش برگه دا:

(۱) - ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، ئنجا خوټ ږا بگره به دنیایی به یتنی خوا راسته. دویندراو (مُخاطَب)، پیغمبه ری خاتمه ﷺ: خوټ ږا بگره به دنیایی به یتنی خوا راسته، واته: چه سپاوو دپته دی، که ده فره موی: ﴿فَاصْبِرْ﴾، واته: خوټ ږا بگره، دنیایه که تیمه سرخه ری توین و سرخه ری پرواداران تیکشین که له خزمهت تودان، بویه تو له سر نه وهی تووشت دی، خوږاگر به، چونکه مسوگره سرکه و تن هی توو هی پرواداران تیکی شوینکه وتووته.

(۲) - ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾، بو گونا هیش دلاوی لیوردن (له خوا) بکه، پیتشریش باسما نکرده که مه به ست له گونا هی پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه و چه مک و واتابه ی نیه که تیمه بو گونا به کاری دتین: گوناخ نه وه یه شتیک بزانی خوا پتی ناخو شه و بیکه ی، پیغمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نه وند ده پابه ند بوون به نیمانی خو بانه وه، نه وند ده نیمان له دلایندا چه سپاو بووه، هه رگیز شتیک زانیمان خوا پتی

ناخۇشە، نەيانكردودە توخنى نەكەوتوون، بەلكو گوناھى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مەبەست پىتى ئەوۋەيە كە نىجىتھادو بۆچۈۋىتىكان نەپىتىكايى، يان شىتىك واپانزانىيىن بەرژەۋەندىي تىدىايە، بەلام بەرژەۋەندىي تىدا نەبوۋىي، يان خوا ﷻ شىتىكى پىن چاك بوو بىن و، ئەوان شىتىكى دىكەيان ھەلبۇزاردىي، واپانزانىيىن باشە، واتە: لە بۆچۈۋىن و كۆششكردەكەياندا نەيانپىتىكايى، يان بىرپارىتىكان دابى، پىش ئەۋدى خوا ﷻ سىروشان بۇ بىكات و بىپارەكە پىتۈستىي بە راستكردنەۋە بوۋىي.

۳- ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾، بە ستايىشكردىن پەرورەدگار تەۋە بە پاكى بگرە، تىۋاران و بەيانان، (العشي: آخر النهار إلى ابتداء ظلمة الليل)، (عشي) كۆتايى پۇزگارە تاكو سەرەتاي تارىكايى شەۋ، (والإبكار: اسم لبكرة النهار كالإصباح اسم للصباح)، (إبكار) پىش ناۋە بۇ سەرەتاي پۇز، ھەرۋەك چۆن وشەي (إصباح) ناۋە بۇ (صباح)، بەيان، بەرەبەيان.

۴- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَدِّثُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَغْفِرْ سُلْطَانُ أَتَاهُمْ﴾، بە دىنبايى ئەۋانەي مشتومرو شەرە قسە دەكەن لە دۇي ئايەتەكانى خوا، ئەۋ مشتومرو شەرە قسە شىيان پىشت ئەستۋور نىيە بە بەلگەيەكى پوۋن، كە بۇيان ھاتىي، واتە: لە خواۋە بۇيان ھاتىي، واتە: مونا قەشە دەكەن، شەرە قسە دەكەن بەبى بەلگەيەكى نەقلىي، بەبى بەلگەيەكى ۋەھىي، كە لە خواۋە ھەيانىي لەسەر ئەۋ قسەيەي دەيكەن، ئا ئەۋانە:

۵- ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَلِيغِيهِ﴾، (إِنْ) لىرەدا (إِنْ النَّافِيَةِ) يە، واتە: (مَا فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ)، تەنيا خۇبەزلىكرى لە سىنەكانياندا ھەيە، كە پىتى ناگەن، بەۋ خۇ بەزلىكرىيە ناگەن، (الكِبْرُ هُوَ: إِذْ ذَاكَ الْإِنْسَانُ غَوَاطِرَ تُشْعِرُهُ بِأَنَّهُ أَعْظَمُ مِنْ غَيْرِهِ، فَلَا يَرْضَى مِمَّا وَاتِهِ بَلَّةً مِمَّا بَعَثَتْهُ!)، (كِبْرٌ): بىرتىيە لەۋە كە مەۋف ھىندە خۇلباي ھەبىن خۇلبايەكانى ۋاي بخەنە دل كە گەۋرەترو مەزترە لە غەيرى خۇي، بۇيە پارزىي نەبىن لەگەلىشىدا يەكسان بى، چ جاي شۈتىكەۋتۋوى بى.

ئەۋانەي دۇي پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ بوۋىن، خۇبەزلىكرىيەكيان لە سىنەدا ھەبوۋ، پىتى لىدەگرتىن شۈيىن پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بگەۋىن، شۈيىن ئەۋ

په یامه بکه ون که خوا به ودا ناردوویه ق، وهک له سووره قی (ص) دا گو توویانه:
﴿أُنزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ (۸) واته: تابا له نیتو تیمه دا بیرخه ره وه بو سهر
نهو دابه زتراوه! ههروه ها: گوتیان: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ
الْفَرِثِيِّينَ عَظِيمٍ﴾ (۲۱) الزخرف، ده بووایه ثم قورثانه دابه زیبایه سهر په کیکی
له دوو پیاو ده مزنه که ی دوو شاره که، واته: مه ککه، یان تائیف، دیاره مه زنیی
(عظمة) له لای نه وان، نه وه بووه که مرووف سهر وهت و سامانی هه بن، ده سته لاتی
هه بن، قه په بالغی به دهوره وه بن، به لام مه زنیی له لای خوا ﴿وَجَزَىٰ
دیکه یه، نه وه یه که نهو مرووفه عه قلیکی چاک، سرووشتیکی پاک، مه عده یتکی
ساغ، رهوشتیکی بهرز، جهوه هرو ماهیه یتکی باشی هه بن، چونکه زور کهس
ده توانی به شیوازی ناشه رعیی سهر وهت و سامان و ده سته لات په یدابکات، به لام
جهوه ره یتکی پاک و، پرووحتیکی چاک و، رهوشتیکی بهرزو، عه قلیکی ته واو و، دل
و دهروو یتکی رازاوه، به رهوشته به ها بهرزه کان، بو هه موو کهس ده سته بهرو
مسوگر نابی.

که دده رموی: ﴿مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ﴾ (ای: ما هم په بالغی مَفْنَعُو تَكْرِهَم)،
واته: ناگهن به وهی که خو به زلگری به که یان ده یخوازی، خو به زلگری به که یان
وایده خواست، نهو په یامه ی خوا هی نه وان بی، یا خود خه لک به دوا ی وان بکه وی،
لهو پتیه ناهه قه وه که پتیدا دهر ون.

هه ندیکیش گو توویانه: (کِبْر) لیره دا به مانای ئیره یی (حَسَدَه)، به لام (کِبْر)
وا راستره ههر له سهر مانای رواله ق خو ی بن، که بریتیه له: (التَّطَلُّعُ لِلجَاهِ
وَالرَّئَاسَةِ بِغَيْرِ الْحَقِّ)، هه بوونی که لکه له ی سهر و کایه تی و هوکمرانیی له که لله دا،
به ناهه ق و به بن شایسته یی.

(۶) - ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، ده جا تو به نا به خوا بکه ره،
بیگومان ههر نهو بیسه ری بینه ره، که دده رموی: ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ (حَذَفَ

مُتَعَلِّقٌ اسْتَعِذْ، لِقَصْدِ تَعْمِيمِ الْإِسْتِعَاذَةِ مِنْ كُلِّ مَا يُغَافِلُ، نه‌وه‌ی (استعذ) پی‌وه‌ی په‌یوه‌سته
 فریتیزاوه، (نه‌یفه‌رمووه: (فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ) په‌نا به‌ خوا بگره له‌ چی؟) تا‌کو مانایه‌که‌ی گشتیی
 بی و، په‌نا به‌ خوا گرته‌که‌هه‌ر شتیک بگرېته‌وه‌که‌جیکای مه‌ترسیی بیت، واته: په‌نا به
 خوا بگره له‌هه‌ر شتیک که‌جیکای مه‌ترسیته، هه‌ر شتیک که‌پیت وایه زیانپک له‌و
 شته‌وه به‌تو ده‌گات، په‌نای این به‌خوا بگره.

مهسه له ی پتنجه م:

خوایه رایده گه یه نئی که دروستکردنی گهر دوون له دروستکردنی خه لک
گهورترو قورستره و، بر واداران کردار چاکسی بینه رو، بیبر وایانی کویترو کوتری
خرابه کار یه کسان نین و، به سزاو پاداشتی پر به پست گه یشتنی هه موو
لایه ک، گومانی تیدانیه و، پهروه ردگاریش فه رمانی کردوه که مرو فیه کان لئی
وه پارین و به مسوگه ریی وه لایمشیان ده داته وه، خو به زلگرایش له به رانه ر
پهرستنی خوا دا، به زه بوونی ده چنه دۆزه خه وه:

خو ده فه رموئ: ﴿لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۷) وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسَوِّءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۸﴾ إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿۱۰﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له نو بر گه دا:

۱- ﴿لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ به دنیایی دروستکردنی
ناسمانه کان و زهوی (گهر دوون به سه رو خوا ریه وه) له دروستکردنی خه لکی گهوره تره.

ئهمه به دوو واتایان دئی:

یه که م: ﴿إِنْدَاعِ اللَّهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَعْظَمُ مِنْ إِنْدَاعِ النَّاسِ مِنْ لَا شَيْءٍ﴾، پهیدا کردن و
داهینانی خوا بو ناسمانه کان و زهوی، له پهیدا کردن و داهینانی خه لک له هیچ، گهوره تره،
واته: دروستکردنی گهر دوون گهوره تره له دروستکردنی مرو فان.

دووه م: (خَلَقَ اللَّهُ الْكَوْنَ أَكْثَرَ مِنْ إِعَادَةِ خَلْقِ النَّاسِ أَحْيَاءَ)، دروستکردنی خوا بو گهردوون مه زنتره له دووباره دروستکردنه وهی خه لک و زیندووکردنه وهیان دواى نه وهی ده مرن.

(۲) - وَلَئِنْ أَكْثَرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲﴾ به لأم زۆربهی خه لکی نازانن، واته: نهو راستیه نازانن که نهو گهردوونهی خوا، نهو مولکهی خوا چهند فراوانه، چهند زه به لاهه، نه گهر زانیایان خوا چی خولقاندوه، شاره زانیان به مولکی فراوانی خواو زانیاری و ده سته لاق بن سنووری خوا، قه ناعه ق پیده هیتان که ده توانی دواى مردنیان زیندووایان بکاته وه.

(۳) - وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿۳﴾ کوئرو بینهر به کسان نین، مه به ست له کوئر بیئروایه و، مه به ست له بینهر بروداره.

(۴) - وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا أَلْمِئَةُ ﴿۴﴾ ههروه ها نهوانه ی بروایان هیتاوه و کرده وه باشه کانیان کردوون و، خراپه کاریش.

واته: چاکه کار له گه ل خراپه کاردا به کسان نین و وهک بهک نین، که واته: ده بی پوژی دواپی هه بی، ده بی پوژی گه یشتن به سزالو پاداشتی مروقه کان هه بی.

(۵) - قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۵﴾ به که می بیر ده که نه وه و په ند و ده گر، خوئراویشه ته وه: (تذکرؤن)، به که می په ند و ده گر، یان: به که می راستیه کان دیننه وه بیر خوتان.

که ده فهرموئ: دروستکردنی ناسمانه کان و زهوی له دروستکردنی خه لک گه وره تره، چ مه به ست پتی هیتانه دیان بی، چ مه به ست دووباره کردنه وهیان و زیندووکردنه وهیان بی، (به لأم زۆربهی خه لکی نازانن)، ههروه ها که ده فهرموئ: کوئرو بینهر وهک بهک نین و، نهوانه ی بروایان هیتاوه و کرده وه باشه کان ده کهن، له گه ل خراپه کاردا وهک بهک نین، نه مه هه مووی به لکه هیتانه وهیه له سه هه بوونی سزالو پاداشت و، هه بوونی پوژی دواپی، بوئه دواپی به کسه ر ده فهرموئ:

٦- ﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّنَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا﴾. کاتی دیاریبکراو (ی ناخیر زەمان یان قیامت) هاتووێه هیچ دوو دڵبی تیدا نیه.

(السَّاعَةُ)، ئەو کاتە ی که ئەم گەردوونە ی تیدا بە کۆتا دی، ناخیر زەمان، یاخود: (السَّاعَةُ)، مەبەست پتی کاتی زیندووکرانەوێ مەرفەکانە، قیامت و هەڵسانەوێ یان زیندووکرانەوێ یان، دی، هیچ دوو دڵبی تیدانیه، که دەفەر موی: هیچ دوو دڵبی تیدانیه یان: شایسته نیه که کەس تیدا دوو دڵ بی و تیدا له گوماندا بی، نه گەرنا خەلک هەبە برۆای پتی نیه، بەلەم واتە: شایستە ی دوو دڵبی نیه، نه گەر ئینسان بە عەقڵ تەماشای بکاو، تەماشای گەردوون بکات و، تەماشای خۆی بکات و، تەماشای پەيامەکانی خوا بکات، دڵنایایی بو دروست دەبێت، که ناگونجی هیچ دوو دڵبێهک له بارە ی هاتنی پۆژی دواییه وه هەبێ.

٧- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾. بەلەم زۆربە ی خەلکی برۆانا هێتن، ئەم بەلەم (بەلەم له عەرەبیدا (لكن) ی (إِشْتِرَاك) بو پوونکردنەوێ ئەوێه که بوچی زۆربە ی خەلکی برۆا ناهێتن؟ لەبەر ئەوێ نایانەوێ برۆابھێتن، ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، زۆربە ی خەلک نایانەوێ برۆابھێتن، ئەگەرنا پەکیان لەسەر بەلگەو دەلیل نه کهوتو، کهواته: لێرەدا خوا ﷻ سێ بەلگە ی هێناونەو، لەسەر هەبوونی پۆژی دوایی و، هاتنی پۆژی سزاو پاداشت:

١- دروستکرانی ئاسمانەکان و زەوی له دروستکرانی خەلک گەورەتره.

٢- برۆادارو بێبرۆا وەک یەک نین، وەک چۆن بێنەر و کوێر وەک یەک نین.

٣- ئەوانە ی برۆایان هێناو و کردو وە باشەکان دەکەن، لەگەڵ کەسێک که بێبرۆایه و خراپەکاره، وەک یەک نین.

کهواته: پێویستە گەردوون و ژیا ی مەرف، ئامانجدار بی و حیکمەتی له پشتهو بی و، بەبی هەبوونی پۆژی دوایی و سزاو پاداشتیش، ئەو حیکمەت و ئامانجە نایەتە دی.

(٨) ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ﴾، پەرۆه دگارتان فەرموویەتی: لێم وەپارێن، داوام لێ بکەن، وەلامتان دەدەمەوه.

لەو بارهوه ئەم لە فەرمايشته ههیه: **إِعَنِ النُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾** (غافرا) (أخرجه أحمد: ١٨٣٧٨، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح، والترمذي: ٣٣٧٢، وأبو داود: ١٤٧٩، وابن ماجه: ٣٨٢٨، والبخاري في الأدب المفرد: ٧١٤، واللفظ لأحمد).

واته: نوعمانی کوپی بهشیر (خوا لێیان رازی بێ)، دەلێ: پێغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی: پارانهوه بریتیه له خواپهرستی، پاشان ئەم نایهتیهی خوێندهوه: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (١٠) غافر.

(٩) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي لَكُمْ سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾، به دنیایی نهوانه ی له به رانهبر په رستی مندا خویان به زل دهگرن، بیکومان بهزه بوونی و دامابی دهچنه ئیو دۆزهخهوه. (سَيَدْخُلُونَ) دهچن، خویژاویشهتهوه: (سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ) دهخړینه دۆزهخهوه به زه بوونی و سه ر شوێنی، (دَاخِرِينَ) کۆی (داخه)، واته: داماوو زه بوون و تیکشکاو، ئنجا کۆی نهوهی پابرد یانی: مادام پۆزی دوابی دی، هیچ جیتی دوو دلێی نه کهواته: خوا بهیه کبگرن و ته نیا خوا بهه رستن ﷺ، ته نیا لهو بپارینهوه، ههروهها ته نیا به ندابتهی بۆ وی بکەن، شایانی باسه: ئیمه له تەفسیری سوورەتی (الأعراف) نایهتەکانی: (٥٥ و ٥٦) دا، باسکی نایهتەمان له باره ی پارانهوهوه کردوه، لهوێ وردەکاریی زۆرمان باسکردوه و، لێره به پێویستی نازانین دووبارە ی بکهینهوه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ دەرسی پۈنجهم ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان شازدە (۱۶) ئايەت دەگىرتە خۇى، ئايەتەكانى: (۶۱ - ۷۶)،
تەوهرى سەرەككېيان باسى خواناسىيە، بە تېككەلکېش لەگەل باسى قىامەت و
پۇژى دوايى و، سەرەنجامى شوومى بېپروايمان لەو پۇژەدا، لە بوارى خواناسىيش
دا، باسى ژمارەيەكى بەرچاو لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا لە ژيانى بەشەردا كراوه،
وہك:

دىاردەى شەوگارو پۇژگار، كردنى زەوى بە نشىنگەيەكى ئارام و كىپرانى
ئاسمان بەسەربان و، چاك وېنەكىشانى مروژان و، پېندانىان لە بژىوہ خووش و بە
سوودەكان..

ھەرۋەھا دروستكردنى مروژان - وەك جەستەكەيان و سەرەتا جەستەى بابيان
ئادەم - لە خاك و، دواتر ھېنانە دى وەچەى ئادەم بە چەندان قۇناغى يەك
لە دواى يەك: نوتفە، خوئېپارە، مندال، گەنج، پىر...

وېپراى پوونكردنەودى ھۆكارى ئەو سەرەنجامە شوومەيان، كە بېپروايى و خو
بەزلكرىى و فىزو كەشخەكردن بووہ لە زەوى داو، خوړانان و خوئسەپاندن بو
بەسەر بەندەكانى خوادا.

﴿اللّٰهُ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لِتَشْكُرُوا فِيهِ وَاللَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١﴾ ذٰلِكُمْ
اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ كَذٰلِكَ يُؤْفِكُ
الَّذِينَ كَانُوا يُزَيِّتِ اللّٰهُ بِمَجْدُونِ ﴿١٢﴾﴾ اللّٰهُ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْآرَضَ فَرَارًا

وَالسَّلَامَةُ بِكَاءُ وَصَوْرُكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ فَكَادُوهُ تَخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ قُلْ إِنِّي نُبَشِّرُكُمْ
 أَغْبَدَ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْيَنَنْتِ مِنْ رَبِّي وَأَمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ
 طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَن يُتَوَفَّى مِنْ
 قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
 فَتَقَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ فِي مَآبِتِ اللَّهِ
 أَنْ يَبْصُرُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَمِمَّا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا مَسْوَفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٢١﴾ فِي الْحَمِيمِ تُعْرَفُ
 النَّارُ يُسْجَرُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْ مَّا كُنْتُمْ تُفَرِّكُونَ ﴿٢٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا
 ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ ذَلِكَمُ
 بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٢٥﴾ أَذْخَلُوا أَبْوَابَ
 جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَنُفِيسَ مَتَوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٦﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{خو! کەسیکە شەوگاری بۆ والێکردوون کە پشووێ تێدا بدەن و پۆژگاریشی (بۆ ڕووناک کردوون و) گێراوه بە بێنەر، بە دنیایی خوا خاوەن چاکەیه بەسەر خەڵکەوه، بە لām زۆربەیی خەڵکی سوپاسگوزاری (بۆ خوا) ناکەن (٦٦) ئا ئەو خواپەتان پەرەردگارتانە بە دیهێنەری هەموو شتیکە، جگە لەو هیچ پەرستراویک (ی راست) نیە، کەواتە: بەرەو کوێ لادەدرێن! (٦٧) ئەوانەیی نکوولیی لە نایەتەکانی خوا دەکەن، بەو شتێوەیە لادەدرێن! (کە زۆر سەرسوڕهێنەر!) (٦٨) خو! کەسیکە، زەوی بۆ گێراون بە نشینکەو، ئاسمانیش بەسەریان و، وێنەیی کێشاون و وێنەکانتانی باش کێشاون و، لە بژیوه خۆش و چاکەکانی بۆ پەرخساندوون، ئا ئەو خواپەتان پەرەردگارتانەو بەرزو بەپێزە، خوای پەرەردگاری جیهانییان (٦٩) ئەو (خوا) زیندووێ، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، دەجا بە ملکەچیێ ساغکردنەوهووە لێی وهپارێن، ستایش بۆ خوای پەرەردگاری جیهانییان (٧٠) بڵێ: من قەدەغەکراوم، دواي ئەوه بەلگە ڕۆشنەکانم لە پەرەردگارمەوه بۆ هاتوون، ئەوانە بپەرستم کە جگە لە خوا لێیان دەپارێنەوه، هەرەها فەرمانم پێکراوه کە بۆ پەرەردگاری جیهانییان ملکەچ بکەم (٧١) (خوا) ئەو کەسەیه کە (سەرەتا) لە گۆ دروستی کردوون، دوايی لە نوتفە، دوايی لە خوێنپارە، دوايی بە مندال (لە سکی دایکتان) دەرئان دێنێ، (دوايی گەشەتان پێدەدات) تاكو بتانگەیهێتتە ئەوپەڕی هێزو پێژتان، دوايی (دەتانیێن) تاكو دەبنە بە سالداجوو، هەشتانە پێشتر دەمرێنێ و (دەتانیێن) تاكو دەگەنە کاتی ناوبراو (نەوهمان بۆ ڕوونکردنەوه) بەلکو تێیگەن (٧٢) ئەو (خوا) کەسیکە دەژێنێ و دەمرێنێ، ئنجا هەر کات بپاری کارێکی دا، تەنیا پێی دەفەرموێ: بێ، بەکسەر دەبێ (٧٣) ئایا ئەوانەت نەدیون کە لە بارەیی نایەتەکاڵمانەوه مشتومڕ دەکەن،

به رهو کوئی لاده درین! ﴿۶۸﴾ نهوانه‌ی کتیب (ی خوا) به درۆ داده‌نین، هه‌روهه
 نه‌وه‌ی پیغه‌مه‌رانی خۆمانان پێ په‌وانه‌کردوه، له‌مه‌ودوا ده‌زانن (چ سه‌ره‌نجامیکی
 شوومیان هه‌یه!) ﴿۶۹﴾ کاتیک کوۆ و زنجیره‌کان له‌ گه‌ردنه‌کانپاندا ده‌بن و
 راده‌گیرین ﴿۷۰﴾ (به‌نیو) ئاوی گهرم و داغدا، دواپی له‌ ئاگریدا داده‌گیرسێزین
 ﴿۷۱﴾ دواپی پێیان گوترا: کوا نه‌وه‌ی ده‌تانکرده‌ هاویه‌ش ﴿۷۲﴾ (نه‌وه‌ی) جگه
 له‌ خوا (ده‌تانه‌رست)؟! گوێیان: لێمان ونبوون، به‌لکو پێشتر له‌ هیچ شتیک
 نه‌ده‌پارینه‌وه، به‌و هێویه‌ خوا بێپروایان گومرا ده‌کات ﴿۷۳﴾ نه‌م (سزاو
 سه‌ره‌نجامه‌ شووم) ده‌تان (ئه‌ی بێپروایه‌کان!) به‌ هۆی ئه‌وه‌ویه‌ که له‌ سه‌ر زه‌وی
 به‌ ناهه‌ق شادمان ده‌بوون و، به‌ هۆی ئه‌وه‌ویه‌ که فیزو که‌شخه‌تان ده‌کرد
 ﴿۷۴﴾ بچنه‌ ده‌روازه‌کانی دۆزه‌خه‌وه‌ به‌ هه‌میشه‌یی تێیاندا ده‌بن (دۆزه‌خیش)
 خراپترین پشووکای خۆبه‌ز لگرانه‌ ﴿۷۵﴾ ده‌جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) خوۆت رابگره،
 بێگومان به‌لێنی خوا راست و چه‌سپاوه، ئنجا ئه‌گه‌ر هه‌ندێک له‌وه‌ی گه‌تیان
 پێده‌ده‌بن، پێشانت بده‌ین، یان بتمرێنین، ته‌نیا بوۆ لای ئیمه‌ ده‌گیردرینه‌وه.

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه کان

(تُؤَفِّكُونَ): (أَي: تُضَرِّفُونَ) لاده درێن، (الإفك: كَلَّ مَضْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ)، (إفك): بریتیه له هه رشتیک که لهو ڕوو ه راست و هه قه ی که ده بوو له سه ری بـ، لادرابـ، ڕووی پیکرایتته شتیکی دیکه، یاخود به جوړیکی دیکه ی لیکرابـی که ناهه قه.

(تَجَحَّدُونَ): نکوولیده کهن، (الجهْد: نَفِي مَا فِي الْقَلْبِ إِبْثَاءً، وَإِبْثَاءٌ مَا فِي الْقَلْبِ نَفِيهِ)، (جحد): بریتیه له وهی شتیك له دَلدا چه سپاوه، تَو لاییه ری، یاخود شتیك له دَلدا لابراوه، تَو بچه سپتی، واته: وا پێشان بدهی که بروات پێته قی و بروات پـ نه بـ، یان وا پێشاندهی که بروات پـتی نیهو، بروات پـتی هه بـتی. (فَكَرَّارًا): (فَرَّ فِي مَكَانِهِ، يَقَرُّ قَرَارًا: أَي: ثَبَّتَ ثُبُوتًا جَامِدًا وَأَصْلُهُ مِنَ الْفَرِّ وَهُوَ الْبَرْدُ، (فَرَّ فِي مَكَانِهِ) واته: له شوینی خوی چه سپا، (يَقَرُّ قَرَارًا) واته: ده چه سپتی، چه سپان، (أَي: ثَبَّتَ ثُبُوتًا جَامِدًا) شتیك که له شوینیك بچه سپتی و نه جوولنی، له ڕیشه شدا له (فَرَّ) هوه هاتوه، یانی: ساردیی، له بهر نه وهی سه رماو ساردیی و به ستی، هوکاری نه جوولانهو، که رمیی هوکاری جوولانه.

(رِنَاءً): (الْبِنَاءُ: اِسْمٌ لِمَا يُبْنَى بِنَاءً)، (بِنَاء) ناوه بۆ هه ر شتیك که دروست بکری، ده شکونجی به مانای سه ربانیش بـتی.

(فَتَبَارَكَ): واته: به رزو به پێزه، (الْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْعَمْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَالْمُبَارَكَةُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْعَمْرُ، وَتَبَارَكَ: كَثُرَ خَيْرُهُ)، (بَرَكَة): بریتیه له چه سپانی پێزی خوایی له شتیكد، (مُبَارَكَة) نهو شتهیه که نهو خێرو هێزو پێزی تیدابـتی، (وَتَبَارَكَ) واته: خیری زۆرهو به پێزه.

(أَشْدَّكُمْ): (أَشَدُّ) يان كۆي (شِدَّة) هە، ياخود ھەر ناوھ، (أَشَدُّ) بە مانای ئەوپەرى تواناۋ تاقەت و ھىزو پىژە.

(الْأَغْلَلُ): كۆي (غُلٌّ)، (الْغُلُّ: مُخْتَصِمٌ لِمَا يَقْبِذُ بِهِ فَتَجْعَلُ الْأَغْصَاءُ فِي وَسْطِهِ)، (غُلٌّ): شتىكە كە ئەندامىك دەخرىتە نىۋقەدى، بە كوردى كۆتۈ پى دەلەن، كە زياتر لە گەردن دەكرى، ھەندىك زاناش (غُلٌّ) يان بۇ كەلەپچەى دەست و پىش بە كارھىناۋن.

(وَالسَّلْسِلُ): (تَسْلَسَلُ السُّيُوفُ: اضْطَرَبَ)، (سَلَسَل) كۆي (سِلْسِلَة) يە واتە: زنجىر، (تَسْلَسَل) واتە: ئەو شتە جوۋلا، ياخود بە دواى يەكداهات.

(يُسْحَبُونَ): واتە: رادەكىشەرن، (السَّحْبُ: الْجَرُّ كَسَحَبِ الدُّبُلِ)، (سَحَب) برىتە لە پاكىشان ۋەك چۆن شتىك كلكى رادەكىشى.

(يُسْجَرُونَ): واتە: دادەگىرسىتەرن، (السَّجْرُ: تَهْنِجُ النَّارِ، سَجَرْتُ التَّنُورَ)، (سَجْر): برىتە لە داگىرساندن ئاگر، خۆشكردن ئاگر، دەگوتىرى: تەندوۋرە كەم گىردا، دامگىرساند.

(الْحَمِيمِ): (أَي: الْمَاءِ الشَّدِيدُ الْخَرَارَةُ)، (حَمِيم): ئاۋىكە زۆر گەرم بى، واتە: ئاۋىكى گەرم و داغ و كۆلىۋ.

(نَفْرَحُونَ): (الْفَرْحُ: انْشِرَاحُ الصُّدْرِ بِلَذَّةٍ عَاجِلَةٍ، وَأَكْثَرُ مَا يَكُونُ ذَلِكَ فِي اللَّذَاتِ الْبَدَنِيَّةِ وَالْأَنْثَوِيَّةِ)، (فَرْح): برىتە لە سىنە گوشادبوۋن بە چىزىكى بەپەلە، كە بە زۆرى لە بارەى چىزە جەستەيەكان و چىزە دىنایەكانەۋە، ئەم وشە بەكاردى.

بەلام ۋەك پىشتىش گوتوۋمە: (فَرْح) برىتە لە ئەۋپەرى دلخۆشى، ھەربۆيە خوا ﷻ (فَرْح) لە ھەموو شوتنەكاندا سەركۆنەو زەمكردو، مەگەر لە شتىكدا كە بەھىنى و، شابستەى بى، ۋەك دەفەرمۆي: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ۵۵ يونس، واتە: بلى با بە بەخشى خوا

به به زهیی خوا، ههر به وه زور دلخوش بن، واته: به شتی دیکه زور دلخوش نه بن.

ههروه ها له باره ی سه رکه وتنی مسولمانانه وه ده فهرموئ: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرِّحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١) ﴿يَنْصُرِ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (٢) الروم، واته: نهو پوژه به واداران زور دلخوش ده بن به سه رخستی خواو یارمه تییادی خوا بویان، که واته: (قَرَح) واته: (أَشَدُّ السُّرُورِ) زور دلخوش بوون.

(تَمَرَحُونَ): (الْمَرْح: شِدَّةُ الْفَرَحِ وَالتَّوَشُّعُ فِيهِ: ﴿وَلَا تَمِشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ (٣) وَمَرَحَى: كَلِمَةُ التَّعَجُّبِ)، (مَرْح): بریتیه له زور دلخوش بوون و فراوانیی کردن له دلخوشییدا، که ده فهرموئ: ﴿وَلَا تَمِشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ (٤) لقمان، واته: زور به دلخوشیی به زه ویدا مه پو، (مَرَحَى): وشه یه که بو سه رسوپمان.

به لام وه ک دواپی له مه سه له گرنگه کاندایاسی ده که یین، له راستییدا (تَمَرَحُونَ) واته: ده رکه وتنی نهو شادمانیه و خوشحالییه زوره به شتی دنیاپی، له جهسته ی مروفدا، له هه لسوکه وته کانییدا، فیزو که شخه کردن، خو بادان و، خو پانان، (مَرْح) نه وه یه.

(مَثْوَى): (ثَوَى بِالْمَكَانِ: أَقَامَ وَاسْتَقَرَّ، وَالمَثْوَى: الْمُسْتَقَرُّ)، (ثَوَى بِالْمَكَانِ) واته: له شوئنه که جیگیربوو، نیشته جی بوو، (مَثْوَى) واته: نشینگه، نهو شوئنه ی مروفی تییدا نیشته جی ده بی و قه رار ده گری.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوایێك لێم شازدە (۱۶) نایەتەدا، چارێکی دیکە کۆمەلێ لە چاکەو نیعمەتەکانی خۆی دەخاتەروو، ھەرۆھە لەمیان خستەرووی ئەو چاکەو نیعمەتانەی خۆیدا، زیاتر پەرۆھەردگاریتیی خۆی و پەرستراویتیی خۆی بۆ تیمە دەخاتەروو، کە ھەر ئەو شایستەیی ئەوھە بە پەرۆھەدگارو پەرستراو بگیری و بەندایەتیی بۆ بکری.

دەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾، خوای ئەو کەسەییە شەوگاری بۆ وایکەردوون کە تێیدا پشوو بدەن، ئارام بگرن و بخەون، ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، رۆژگاریشی بۆ کردوون بە بینەر، دیارە رۆژگار خۆی نابینن، مەوڵەکان تێیدا دەبینن، بەلام بۆ زیندەپۆیکردن لەوھەدا کە رۆژگار زۆر رووناکە، وەک خۆی ببینن، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾، بە دنیایی خوا خاوەن بەخششە، خاوەن چاکەییە بەسەر خەلکەو، بەلام زۆربەیی خەلکی سوپاسگوزاری ناکەن.

﴿ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْ تُؤْفَكُونَ﴾، ئانەو خواپەتان پەرۆھەردگارتانە، بەدیهێنەری ھەموو شتیکە، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، بەرەو کوێ لادەدرێن؟ واتە: بۆچی جگە لەو دەپەرستن، لە حالێکدا ھەر ئەو خواپەتان پەرۆھەردگارو خاوەن و ژینەرو مرینەرو بەخێوکرانەو، ھەر ئەو بەدیهێنەرو پەیداکەر و داھێنەرتانەو، ھەر ئەویش پەرستراوە بەھەق و، جگە لەو هیچ پەرستراویکی دی نیە، کەواتە: بۆچی لادەدرێن و بەو لاو لادا دەپۆن؟ ﴿كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا ابْتِغَاءَ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾، ھەر بەو شێوە لادانەیی ئێوە لادەدەن ئەو پێروایەکان! ئەوانەش کە لە رابەردوودا نکوولیان لە نایەتەکانی خوا دەکرد، ھەر ناوا لادەدران.

ئىنجا جارىكى دىكەش خوا ﷻ ھەندىك لە چاكە و نىعمەتەكانى دىكەى خۇى دەخاتەروو: ﴿اللّٰهُ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾، خوا تەو كەسەبە زەوى بۆ كىردوون بە نشىنگە، واتە: واى بۆ لىكىردوون كە سەقامگىرىنى و جوولە جوول نەكات، ھەرچەندە زەوى ھەم بە دەورى خۇيدا دەخولتەو، ھەم بە دەورى خۇردا دەخولتەو، ھەم لەگەل كۆمەلەى خۇردا جوولەى دىكەى ھەبە، ھەم لەگەل كەھكەشاندا جوولەى دىكەى ھەبە، بەلام تىمە ھەستى پىتاكەين، خوا تەو كەسەبە زەوى بۆ سەقامگىر كىردوون، بۆى و لىكىردوون وا ھەست بگەن كە ناجوولنى، ﴿وَالسَّاعَةَ نَسَاءً﴾، ئاسمانىشى بۆ كىردوون بە خانووبەك، يان: بۆى بەرزكىردوونەو، ياخود: بۆى كىردوون بەسەربان، ﴿وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾، ھەرۈھەا خوا وىنەى ئىۋەى كىشاۋە و وىنەكانتائىشى جوان كىشاون، ئەگەر ئىنسان تەماشای دەم و چاۋى مروفي بكات و تەماشای جەستەو پىنكەتەكەى بكات، ئەۋەى خوا دروستى كىردە، لەۋە باشتى وىنا (تصوّر) ناكىرى و، مەزەندە ناكىرى، ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، ھەرۈھەا خوا لە بۆۋە پاك و چاكەكان بەشى ئىۋەى داۋە.

زاناپان گوتوۋىانە: (الطَّيِّبَاتِ) مەرج نىە تەنبا بۆ خواردن و خواردنەۋە بى، بەرگ و پۇشاك دەگىرتەۋە، بۆن دەگىرتەۋە، كەلوپەلەكان دەگىرتەۋە، ھەموو ئەو شتانەى بۆ مروفي پەخسىتراون و مروفي لىيان بەھرەمەند دەبى لە ژيانى دىنبايدا، ھەموۋىان دەگىرتەۋە، ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، نا ئەو خواپەتان پەرۋەردگارتانە، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، بەرزو بەپىزە خۋاى پەرۋەردگارى جىھانىيان.

﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو زىندوۋىە (خاۋەنى ژيانى راستەقىنەبە)، جگە لەو ھىچ پەرستراۋىك نىە، ﴿فَكَادُغُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، ئىنجا بەس لەو بپارىنەۋە، گەردىنگەچىى خۇتانى بۆ ساغ بگەنەۋە، ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ستائىش بۆ خۋاى پەرۋەردگارى جىھانىيان.

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، [دوینزاو (مغاطب) پیغمبەرى خاتەمە]، ئەي موحەممەد! بىھەرموو: مەن قەدەغە گراوم، ئەوانە بېرەستەم كە تېئو لە جىياتى خوا لىيان دەپايتەنەو، يان: جگە لە خوا لىيان دەپايتەنەو، ﴿لَمَّا جَاءَنِي الْيَتِيمَتُ مِنْ رَبِّي﴾، دواي ئەوئى بەلگە پۇشنەکانم لە پەرەردگارمەو بۆ ھاتن، ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ رَبِّي الْعَلَمِيكَ﴾، فەرمانيشم پىگراوہ ملکہ چ بکەم بۆ پەرەردگارى جىھانيان.

ملکہ چکردنەکش لە شۇنکەوتتى کتیبى خواداو پەيام و بەرنامەى خواداو، بەرجەستە دەبى.

ئىجا جارىکى دیکە خوا ﷻ باسى ھەندىكى دیکە لە نىعمەتەکانى خۆى و چاکەکانى خۆى لە ژيان بەشەردا دەکات:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾، (خوا) ئەو کەسەيە تېئوئى لە گل دروستکردو، واتە: سەرەتای دروستبوونتان لە گلەوہیە، ئىجا ئەگەر مەبەست پىي نادەم بى، ئەو ديارە جەستەى نادەم راستەوخۆ لە خاک دروست بوو، ئەگەر مەبەست پىي تيمەش بى، تيمەش ھەرچەندە لە نوتفە دروست دەبىن، بەلام ئەو نوتفەيە لە خوين و، خوينيش لە خواردنى ھەرسکراو و، خواردنى ھەرسکراویش لەو خواردن و خوراکانە کە لە زەوى پەيدادەبن، بۆيە ئەصلى تيمەش ھەر دەگەریتەو بۆ زەوى، ﴿تَمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، دوايى لە نوتفە (تۆويلکە)، کە بریتىە لە زىندەوہرىکى بچووک، کە لە ئەنجامى يەککرتنى ھەيمەنکى پياو و ھىلکۆلەى ئافرەتدا دروست دەبى، وەک لە سەرەتای تەفسىرى سوۋەتتى (المؤمنون)دا، باسکى تىرو تەسەلمان لەو بارەوہ کردو، ﴿تَمَّ مِنْ عُلْقَةٍ﴾، دوايى لە خوينپارەيەک، واتە: لە زىندەوہرىکى بچووک کە خۆى بە دىوارى مندالاندە ھەلدەواسى، وەک زەرۋويەک، ﴿تَمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوايى دەبنە مندال و لە سكى دايکتان دەرئان دىنى، ﴿تَمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ﴾، دوايى

(خو ده تان زیه نئ) تاكو ده گه نه نهوپه پری تواناتان، قوناغی گه نجییتی و تین و تاقهت، ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا﴾. دواپی ته مهنتان پیده دات تاكو پیر ده بن و، ده كهونه وه ته مه نه وه به سالدا ده چن، ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤَوِّيَ مِنْ قَبْلِ﴾، هه شتانه پیش نه وه ده مریتری، واته: ناگاته ته مه نی پیری و به گه نجیی، یان به مندایی ده مرئی، ﴿وَلْيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى﴾، (هه روه ها خو ته مهنتان پیده دا) تاكو ده گه نه كاتی دیار ییکراو، كاتی ناوبراو، كه كاتی مردنتانه، ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، (نه وه شی بو پروونكر دونه وه) به لكو بقامن و، تییگن كه تیوه له كویوه هاتوون و بهس خواجه ﷺ سه رپه رشتیارو په روه ردگار تان.

﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، (خو) نهو كه سه به كه ده ژیه نئ و ده مریتری، واته: زیان ده به خشی و زیانیش وه رده گرته وه و ده مریتری، ﴿فَإِذَا فَضَعَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، هه ركاتی فه رمانیكیدا، بریار یکی ده ركرد، بهس پیی ده فه رموی: بیه، به كسه ر ده بی، ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَجْعَلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾، سه رنجی نه وانه ناده ی كه شه په فسه ده كهن له باره ی ثابته كانی خواوه و، دژابه تی ثابته كانی خوا ده كهن، ﴿أَفَنُصَرِّفُونَ﴾، بو كوئی لاده درتین و پروویان پیوه رده گیر درئی، ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾، نه وانه ی بروویان به كتیب نه كرده و، كتیبان به درو داناه و، واته: هه موو كتیبه كانی خوا، یاخود كتیبه كه، نه گهر (ال) ه كه بو (عهد) بی واته: كتیبه زانراو و ناسراوه كه، كه قورنانه، به درویان داناه و، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا﴾، هه روه ها نه ویه یان به درو داناه و كه پیغه مبه رانی خو مانان پی په وانه كردوون، نهو په یام و ه حیه، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مه وودا ده زانن، واته: ده زانن چییان به سه ردرئی، له نه نجامی نهو به درو دانانه ی په یامی خوادا.

﴿إِذَا الْأَغْصَانُ فِي أَعْتَقِهِمْ﴾، نهو كاته ی كوته كان ده خرینه گه ردنیانه وه، ﴿وَأَسْلَمْنَا﴾، هه روه ها زنجیره كانیش ده خرینه ده ست و پیانه وه، یاخود به زنجیریش راده كیشرتین، ﴿يُسْحَبُونَ فِي اللَّعِيمِ﴾، به تیو ناوی داغ و كولاودا

را ده کیشترین، ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾، دواپی له تیو ناگردا، ناگریان ده درېته به رو ده سوو تیتړین.

﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْ مَّا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، دواپی پښان گوترا: کوا نه وهی له جباتی خوا ده تانکرده هاوبه ش؟ واته: ده تانکرده هاوبه شی خوا له به رستراندا، ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾، گوتیان: لیمان ونبوون، ﴿بَلْ لَمْ تَكُنْ تُدْعَوْنَ مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾، به لکو پېشتر تیمه له هیچ شتیک نه پارا وینه وه، نکوولی دی ده کهن که غهیری خوابان په رستېن، یا خود نه وهی که په رستو مانه هیچ نه بوو، ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾، ناواش خوا بې پروایان گومړا ده کاو سهر لی ده شیوینن، له نه نجامی نه وه دا که هیدایه تی خوا په فز ده کهن، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، وایان لیده کات، به ری نه زانن.

﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، نه و سهره نجامه شوو مه تان به هو ی نه وه وهیه، که تیوه به ناهق زور دلغوش ده بوون له زه ویدا، ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾، به هو ی نه وه شه وهیه که فیزو که شخه تان ده کردو، خو تان را ده نا، به ناهق، ﴿أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، تېستا بچه تیو ده روازه کانی دۆزه خه وه، به هه می شه یی تیدا ده مینه وه، ﴿فَلْيَسْ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾، خرابترین سهره نجام سهره نجامی خو به زلگرانه، خرابترین نشینکه نشینکه ی خو به زلگرانه که دۆزه خه، خوا په نامان بدات له و سیفه ته خرابانه ی تووشی دۆزه خمان ده کهن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

ناساندی خوا ﷻ لە میان پەخساندی شەوگاری و پۆزگارد، بۆ پشوو تیدا دان و، جموجۆل و کارو کاسبی و، بەدیھتەرایەتیی خوا ﷻ و تەنیا پەرستراوتیی، بەلام لادان و نکوولیکردنی بێپروایان لە راستە شەقامی: تەنیا خوا بە بەدیھتەرو پەروردگار و پەرستراو، دانان:

خوا دەفەرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيِلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١﴾ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِيقُ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآلَا هُمْ فَأَن تَوْفَكُونَ ﴿١٢﴾ كَذَٰلِكَ يُؤفِكُ الَّذِينَ كَانُوا يَآبَتُونَ﴾ ﴿١٣﴾

شیکردنەوێ ئێم ئایەتانه، لە نۆ بەرگەدا:

(١)- ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيِلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾، خوا ئەو کەسە، ئەو زاتە بە کە شەوگاری بۆ و لیکردوون پشوو تیدا بدەن، یاخود بۆ گێپاون بە کاتی پشوو تیدادان و ئیسراحت تیداکردن.

(٢)- ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، پۆزگاریشی بۆ بینەر کردوون، بۆ کردوون بە بینەر، (لِتَسْكُنُوا فِيهِ: سَكنَ فِيهِ: عَكْسَ تَحَرَّكَ)، (سكن) پێچەوانەی (جوول) یە، ئۆقرە ی تیدا بکرن، ئارامی تیدا بکرن، تیدا پشوو بدەن و لە جموجۆل بکەون، ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾، (جَعَلَ النَّهَارَ مُبْصِرًا، أَشْنَدَ الْإِنْصَارَ إِلَى ذَاتِ النَّهَارِ عَلَى طَرِيقَةِ الْمَجَازِ الْعَقْلِيِّ، وَإِنَّمَا الْمُبْصِرُونَ النَّاسُ فِي النَّهَارِ، وَهِيَ (إِنْصَارٍ): بێنین، پالداووەتە لای پۆزگار (نَهَارَ) لەسەر

پىيازى مەجازى عەقلى، ئەگەرنا لە راستىدا ئەوانەى لە پۆژىدا دەبين، خەلكن، نەك پۆژەكە خۆى بىنى، بەلام واتە: پۆژەكە ئەوەندە پووناكە، وەك لە زاقى خۆيدا بىنەربىن واىە، خوا ﷻ لە زۆر شۆتىن قورئاندا باسى شەوگارى پۆژگارى كردهو، ھەمىشە لە قورئاندا شەوگار بۆ ئىسپراحتە و خەوتن و پشوو تىدان و، پۆژگار بۆ جموجوئل و كارو كاسىي، باسكارون، بىگومان شەوگارو پۆژگار شەو ھەر بەو شۆدەيەن.

ھەلبەتە كەسى واش ھەيە وەك ھەلاواردن لەو بنچىنە گشتىيە، لە شەوئىدا كار دەكات و جموجوئل دەكات وەك كاروانچىيەكان، يان ھەندى ئىش و كار ھەن، كە بە شەوى دەكرىن و بە پۆژى خەلكەكە پشوو دەدا، بەلام بە زۆرى واىە، ھەموو خەلكى دنياو، بە درىزايى مېژوو، پۆژگار كە پووناكە بە كارھيتراوہ بۆ كارو كەسابەت و جموجوئل و، شەوگار شەو تارىكە، بە كارھيتراوہ بە ھەرى لىوہ رگىراوہ بۆ ئىسپراحتە و خەوتن و پشوو تىدادان.

۳- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾، بە دلىيايى خوا خاوەن بەخششە بەسەر خەلكەوہ، ﴿لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾، واتە: (لَهُ الْفَضْلُ)، چونكە (ذُو) بە ماناى (صاحب)، خوا خاوەن چاكەيە، خاوەن بەخششە بەسەر خەلكەوہ، بۆيەش خوا ﷻ لىرەدا وشەى: ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ بە كارھيتراوہ، چونكە وشەى (ذُو) دەلالەت لەسەر پىزو پىكەى ئەو شتە دەكات، كە پالىدەدرىتە لا.

۴- ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾، بەلام زۆرىيە خەلكى سوپاسگوزارىيى ناكەن، كەواتە: كەمىكيان سوپاسگوزارن، وەك لە سووپى (سبا)دا، خوا ﷻ دەفەرئى: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ (۱۳)، واتە: كەمىك لە بەندەكانم سوپاسگوزارن، پىتشرىش چەند جارىك باسى ئەوەمان كردهو، كە سوپاسكردنى خوا ﷻ و سوپاسگوزارىيى ئەنجام دان، پەيوەندىيى بە عەقل و دل و دەروونى مروققوہ ھەيە، ھەروەھا بە زمانى و بە ئەندامەكانىشيەوہ، مروقق دەيت:

أ- بە عەقل و دل و دەروون، ئەو چاكەو نىعمەتە لە خوا بزانتى.

ب- به زمان دانی پیدابینتی.

ج- به نه‌ندامه‌کانیش نهو نعيمته و چاکه‌به‌ی خوا له په‌زامه‌ندیی خوادا به‌کاربینتی، به‌شیوه‌یک به‌کاری بینتی که مایه‌ی پازیبکردنی خوا ﷻ بڼ، له پابردوودا زورچار باسی نه‌ودمان کردوه، بویه لیره‌دا ههر بهو تامازه کورته لټی ده‌گه‌پټین.

دوایی خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

(۵) - ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، نا نهو خواپه‌تان ﷻ په‌روه‌ردگارانه.

(۶) - ﴿خَلِّقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾، به‌دیپټنه‌ری ههموو شتیکه.

(۷) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بیجکه له‌و هیچ په‌رستراونک نیه.

(۸) - ﴿فَإِنِّي تُوفِّكُونَ﴾، که‌واته: به‌رهو کوټی لاده‌درټن؟ وشه‌ی (أَی: اِسْمُ اسْتِطْهَامَ عَنِ الْكَيْفِيَّةِ، وَأَصْلُهُ اسْتِطْهَامَ عَنِ الْمَكَانِ)، واته: (أَی: له نه‌صلدا ناوی پرسیارکردنه بو چوڼیه‌تبی، ﴿فَإِنِّي تُوفِّكُونَ﴾، واته: چوڼ لاده‌درټن؟ ننجا لیره‌دا پرسیارکردنه که له باره‌ی چوڼیه‌تیبه‌وه‌یه، واته: چوڼ لاده‌درټن، به چ به‌لگه‌یه‌ک و به چ پاساوو بیانووټک؟ مادام خوا ﷻ په‌روه‌ردگارو به‌دیپټنه‌رو تاکه په‌رستراوی شایسته بڼ، نه‌دی بوچی لاده‌درټن و شته‌کانی دیکه ده‌که‌ن به‌هاوبه‌شی خواو، له‌که‌ل خوادا ده‌یانپه‌رستن؟

که‌واته: لیره‌دا خوا‌ی به‌رزی مه‌زن که ده‌فه‌رموی: ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلِّقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، به‌چوار شتان، له باره‌ی نه‌و ناوی تامازه (ذلکم) وه، هه‌وآل ده‌دات:

۱- خوا (الله) ﷻ وشه‌ی (الله) ناوی تایبه‌تی (عَلَم) ی خوا‌ی په‌روه‌ردگاره، واته: نا نه‌وه‌تان خواپه.

۲- په‌روه‌ردگارانه.

۳- به‌دیپټنه‌ری ههموو شتیکه.

٤- جگه لهویش هیچ په رستراویک نیه، شایسته ی په رستران بټ، ټایا چوڼ لهو خوا په روهدرگاره تان که تاکه به دیه پته نه رو تاکه په رستراوه، لا دده درټن، که جگه لهوی بکه نه په رستراوی خو تان، یان له په رستنی خوا دا به شداری بکه ن، یان له یه کټی له سیفه ته کانی خوا دا به شداری بکه ن، شتیک له به دیه پته نانی پالده نه لا، یان شتیک له بژیو پیدانی پالده نه لا، یاخود شتیک له په روهدرگاری تپی پالده نه لا، یان یه کتیک له ناوو سیفه ته کانی خوی په روهدرگاری پالده نه لا؟! نهوه هه مووی شیرکه، وهک چوڼ نه گهر جگه لهو به رستن له به شتیک له به شه کانی په رستن و، له شتیک له شته کانی په رستندا، شیرکه، به هه مان شیوه ش نه گهر به شیک له: به دیه پته رایه تپی، په روهدرگاری تپی، خاوه ندراری تپی، ناو و سیفه ته کانی خواش پالده نه لای غه پری خوا، نهویش هه ر شیرکه.

(٩)- ﴿كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْمَدُونَ﴾ هه ر بهو شیوه به نه وانه ی نکوولیان له ټایه ته کانی خوا ده کرد، لاده دران، ﴿كَذَلِكَ (يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا...)، أَيْ مِثْلَ إِفْكِكُمْ يُؤْفِكُونَ، وَيَكُونُ الشَّيْبَةُ مُبَالَغَةً فِي أَنْ إِفْكَهُمْ بَلَغَ فِي كُنْهِ الْإِفْكِ النَّهَائِيَّةِ، بِحَيْثُ لَوْ أَرَادَ الْمُقَرَّبُ أَنْ يُقَرِّبَهُ لِلْسَّامِعِينَ بِشَيْبِهِ لَهُ، لَمْ يَجِدْ شَيْبًا لَهُ أَوْضَحَ مِنْهُ!﴾، له چهند شو پتیک ی فوراندا نهم ته عبیره هاتوه که دد فهرمو ی: ﴿كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَحْمَدُونَ﴾، هه ر بهو شیوه لادرانه، نه وانه ی نکوولیی له ټایه ته کانی خوا ده کهن، لا دده درټن، واته: وهک لادرانی ټیوه لا دده درټن، نهمه ش وټچواندنه و زیده رو ییکردنه له وهدا که لادرانه که یان له جهوه هرو چیه تی خویدا، گه یشتو ته نهو په ری، به شیوه به ک نه گهر که سیک بیهو ی وټنه ی نهوه بو بیسه ران بیټیته وه له خو ی باشر، (واته: له خودی نهو شته باشر) چنگی ناکهو ی بیکاته وټچو تراو.

یانی: لیرده لادرانی ته وان، کراوه ته چو تراو (مُشَبَّه) به لادرانه که یان، چونکه شتیک دیکه لهو لادرانه رووتر نیه، تاکو نهو لادرانه ی پټ بچو تری.

وشه ی (جُحُود): نهوه به ټینسان نکوولیی بکات له شتیک که هه به، هه ندیک له زانایان گو توویانه: (جُحُود) بریتیه: لهوه ی نکوولیی بکه ی له شتیک که هه به

له دښدا، بلایی نیه، یاخود شتیک که نه بئ، بلایی هه یه، نکوولییکردن و دان به
 هه قدا نه هینان، ئجا دان به هه قدا نه هینان، چ بهو شیویه بئ که شته که
 هه ییت و بلایی نیه، یاخود نه ییت و بلایی هه یه، ئمه وا له مروق دهکات
 له راستیی تینه کات، ئهو راستیهی نکوولی لیده کات، به باری ئه رنیه، یان
 نه رنیه، وای لیده کات، لئی نامۆ بئ و لئی تینه کات.

مهسه لهی دووه م:

ناساندنی خوا ﷻ له میانی گیرانی زه ویدا به نشینگه، ئاسمان به خانوو (یاخود: سه ربان) و جوان وینه کیشانی مروشان و، په خساندنې بژیوه پاک و چاکه کان و، جه ختکړدنه وهی زیندوویه تی و ته نیا په رستراویتی خوا ﷻ، پاشان فه رمانکړدن به ته نیا په رستنی خوا به ساغی و به بن خلته و، ستایشکړدن و، راگه یاندنی نه و راستیه که یتغه مبه ری خوا ﷻ دوی هاتنی به لگه پوښنه کانی په روه ردگاری، په رستنی جگه له خوا ی لئ قه ده غه کراوه:

خو ده فه رموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِسَاءً
وَصَوْرَكُمْ فَاَخْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾﴾

شیکړدنه وهی ئهم ئایه تانه، له سیزده برکهدا:

۱- ﴿اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَارًا﴾، خوا نه و زاته به که سه رزه وی بو گیراون به نشینگه، وشه ی (الفرار: أي مُسْتَقَرًّا وَمَكَانَ اسْتِقْرَارًا)، واته: نشینگه، شونې تیدا نیشته جی بوون و سه قامگیربوون، ((أو قراراً) أي قَارَةً)، واته: زه وی بو والیکردوون که چه سپاو بی و بهم لاد نه چی و نه جوولئ، زور جارانیښ باسمانکړدوه، که زه وی چهند جوړه جووله به کی هه، به لام تیمه هه ستیان پیناکه بین ته که رنا:

۱- زه وی به ده وری خویدا ده خولیتته وه، به خیرایی سی (۳۰) کیلومه تر له خوله کیکدا.

۲- به ده وری خوړدا ده خولیتته وه، به خیرایی سی (۳۰) کیلومه تر له چرکه به کدا، واته: شه ست (۶۰) هینده ی خولانه وهی ده وری خو ی خیراتر.

۳- ھەروەھا لەگەڵ خۆرو کۆمەڵەی خۆریشدا جارتیکی دیکە بە دەوری دالی ڕاوەستاودا دەخولیتەوێت.

۴- لەگەڵ دالی ڕاوەستاویشدا بە نێو چەقی کەھکەشانددا دەخولیتەوێت.

۵- لەگەڵ کەھکەشانیش دا بە شوێنێکی دیکەدا دەخولیتەوێت، بە لای کەمەوێ زەوی پێنج جوړە سوورانهوێ ھەن، بە لای ئیمە ھەستیای پێناکەین، خوا ی کارزان وای ھەڵخستوێ ئیمە ھەست بە جوولەکاتی نەکەین، نجا زەوی لە راستیدا ھەم نەشینگە یە شوینی تێدا سەقامگیر بوون و نیشتەجێبوونەو، ھەم چەسپاوێ، بە نەبەت ئیمەوێ چەسپاوێ نەجووللۆیش.

(۲) - ﴿وَالسَّمَاءِ بِنَاءً﴾، { دیسان خوا ئەو زاتە یە کە } ئاسمانی بۆ کردوون بە خانوو، (بِنَاءً) بە دوو مانا ھاتوێ:

أ- ﴿مَا يُرْفَعُ سُمْكُهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو یە کە ئەستورییە کە ی بەرز دەکرێتەوێ لەسەر زەوی، واتە: خانوو، پێنا.

ب- ھەروەھا بە سەربانیش دەگوترێ.

(۳) - ﴿وَصَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾، ھەروەھا خوا ئەو کەسە یە کە تێوێ وێنەکیشاوێ باش وێنەکانی کیشاون، (أُنْى: أَوْجَدَ صُورَةَ الْإِنْسَانِ فَجَاءَتْ حَسَنَةً)، وێنە ی مەوێ کیشاوێ وێنە کەشی جوان کیشاوێ، مەوێ ئەگەر تەماشای خۆی بکات خۆی بەراورد بکات لەگەڵ ژاندارانی دیکەداو، لەگەڵ دروستکراوەکانی دیکەدا، بۆی دەردەکەوێ، ئەو ی خوا فەرموویەتی سەدا سەد وایە، ھەروەھا خوا لە سوورەتی (التین) دا دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۱) واتە: مەوێ قەمان لە باشترین شیوێ دیمەن و پێکھاتە ی دەروونی و ڕۆلەتییە دروستکردوێ.

(۴) - ﴿وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾، لە ڕۆزییە پاک و چاکەکان بەشی داو، زۆر لە زانایان کووویانە: (الطَّيِّبَاتِ)، خواردن و خواردنەوێ خۆش و بە تامەکان، بە لای بێگومان وشە ی

(الطَّيِّبَتِ) ۋەك چۆن خواردن و خواردنەۋەكان دەگریتەۋە، بەرگ و پۆشاكەكانیش دەگریتەۋە، ھەموو ئەو كەل و پەل و شتانه دەگریتەۋە كە مروڤ لە ژيانى دنيادا بەكارىان دیتى، ئەو شتانهى سوود بەخشن و ژيانى مروڤيان پى بەپۆەدەچى، ئنجا خواردن و خواردنەۋەپە، بەرگ و پۆشاكە، قاپ و قاچاغە، ئازەلە كە كاتى خۆى سوارىان بوون و بارو سوارىان پىكردوون، ھەروەھا ھۆكارەكانى دىكەى گواستنەۋە، لە ھەواو لە دەرياو لە وشكانىي داو، ھەموو ئەو شتانهى دىكە، كە مروڤ پىويستى پىيانە بۆ ژيانى دنيا، ھەموويان دەگریتەۋە.

(۵) - (ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ) ئا ئەو خواپەتان پەروەردگار تانە.

(۶) - (فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ) بەرزو بەپىزە بەردەوام و خاوەن بەرەكەتە خاى پەروەردگارى جىھانىيان، وشەى (تَبَارَكَ: مُشْتَقٌّ مِنَ الْبَرَكَةِ، وَالْبَرَكَةُ: اسْمٌ يَدُلُّ عَلَى تَزَايُدِ الْخَيْرِ). وشەى (تَبَارَكَ) لەسەر كىشى (تَفَاعُلٌ) ەو، لە وشەى (بَرَكَةٌ) ەوە داتاشارە، (بَرَكَةٌ) ش بريتە: لە ناوێك كە خىرو پىت و پىزى زۆر دەگەپەن، واتە: بەرزو بە پىزو خاوەن چاكەو بەرەكەتە خاى پەروەردگارى جىھانىيان.

(۷) - (هُوَ الْحَيُّ) ئەو زىندووپە، ديارە خاوەن ژيان بوونى خوا ﷻ، و، زىندوو بوونى خوا ﷻ، چەمك و واتاپەكەى تاپپەتە ۋەك سەرچەم سيفەتەكانى دىكەى خوا، زانايان دەلێن: (الْحَيَاءُ: هِيَ صِفَةٌ وَجُودِيَّةٌ تُصْغَحُ لِمَنْ قَامَتْ بِهِ الْإِدْرَاكُ وَالْإِرَادَةُ وَالْفِعْلُ)، واتە: (حَيَاة) سيفەتەكى بوونپە ھەر كەسێك تىپىدایى، زانىن و، وىست و، كاركردى بۆ دەرەخسێن، واتە: خوا ﷻ كە خۆى بە (الْحَيُّ)، خاوەن ژيان ۋەسەف دەكات، بە تەنكەد ۋەك چۆن سيفەتەكانى خوا ﷻ ھەموويان بەو شىۋەپەن كە بۆ خوا شايستەن، نەك پىوانە (قياس) بكرىن بۆ سەر سيفەتى دروستكراۋەكان، بە ھەمان شىۋە سيفەتى ژيانپىشى ھەرواپە.

(۸) - (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) جگە لەو ھىچ پەرستراۋێك نى، ئەمە نەنجامگىرىپە ھەۋە پىشەۋە دەكرى، واتە: مادام خوا ﷻ ئەو ھەموو چاكەو نىعمەتەتەنى بۆ نىۋە

په خساندوون، چ نهوانه‌ی پټش باسمانکردن: شه‌وگرو پروژگار، چ نهوانه‌ی ټیستا باسمانکردن: زه‌وی بۆ کردوون به نشینگه‌یه‌کی چه‌سپاوو، ئاسمانی بۆ کردوون به خانوو و سه‌ریان و، به باشرین شیوه وینه‌ی ټیوه‌ی کیشاوه‌و، له هه‌موو نه‌و شتانه‌ی پاک و چاکن و زیانتان پټیستی پټیانه، به‌شی داوون، که‌واته: جگه له‌و هیچ په‌رستراوێک نیه، نه‌مه نه‌نجامگیریه‌که له هه‌موو نه‌وانه‌ی پټشه‌وه ده‌کړی.

(۹) ﴿فَكَذَّبُوهُمُ فَخَلَصِينَ لَ الَّذِينَ﴾ ده‌جا لټی به‌پارتنه‌وه، ملکه‌چی خۆتانی بۆ ساغ بکه‌نه‌وه، پټشتریش هینامان که پټغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: (الدَّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ) (أُخْرِجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۱۴۷۹، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۴۷، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، واته: پارانه‌وه بریتیه له په‌رست. که ده‌فه‌رموی: (مُخْلِصِينَ)، (الْإِخْلَاصُ: الْإِفْرَادُ وَتَضْفِئَةُ الشَّيْءِ مِمَّا يُتَافَاهُ أَوْ يُفْسِدُهُ)، (إِخْلَاصٌ) بریتیه له تاککردنه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی شتی که له‌و شتانه‌ی که که‌وتونه‌تی و له‌که‌لیدا دژن، یاخود ټیکی ده‌ده‌ن.

(۱۰) ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان، نه‌م: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پسته‌یه‌کی ده‌ستپیکردنه (جُمْلَةُ اسْتِغْنَائِيَّةٍ) بۆ ستایشکردن و مه‌دحکردنی خوا ﷻ، یاخود مه‌به‌ست پټی نه‌وه‌یه که پټغه‌مبه‌ر ﷺ وایفه‌رموو، واته: له‌سه‌ر زمانی پټغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ خوا فه‌رموو‌یه‌تی، یاخود چاوگیکه هیندراوه له جیاتی کرداره‌که‌ی، چونکه (الْحَمْدُ) چاوگ (مُضَدَّرٌ، هُوَ، مانایه‌که‌ی ئا‌وای لیدنه‌وه: (أَي: إِحْمَدُوا اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ) ستایشی خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیان بکه‌ن.

(۱۱) ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (خو‌ا فه‌رمان به پټغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات: {بفه‌رموو: من لټم قه‌ده‌غه‌ کراوه، نه‌و شتانه‌ی ټیوه له جیاتی خوا لټیان ده‌پارتنه‌وه، بیانپه‌رستم و به‌ندایه‌تییان بۆ بکه‌م، (تَدْعُونَ) یانی: (تَسْأَلُونَ) دا‌وایان لیدنه‌که‌ن له جگه له‌خوا، یاخود یانی: (تَعْبُدُونَ) ده‌په‌رستن، چونکه (دُعَاءٌ) هه‌م به‌مانای عیبادت دئی، هه‌م به‌مانای دا‌واکردن دئی، واته: نه‌و شتانه‌ی ټیوه له جیاتی خوا‌یان شتیات لټ دا‌وا ده‌که‌ن و لټیان ده‌پارتنه‌وه، من لټم قه‌ده‌غه‌ کراوه، نه‌وانه به‌رستم، یاخود نه‌و شتانه‌ی ټیوه له جیاتی خوا ده‌یانپه‌رستن، من لټم قه‌ده‌غه‌ کراوه بیانپه‌رستم.

(۱۲) ﴿لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي﴾، دواى نهوډى به لکه پوښنه کانم له پهروه دگارمهوه بو هاتوون، پیتی (من) له (من رَبِّي) دا بو ده ستیگردنه (ابْتِدَائِيَّةً) یانې: له دواى نهوډى به لکه پوښنه کان له لایه نه پهروه دگارمهوه بو هاتوون، نهوهم لې قهدهغه کراوه، نه مهش نهوه دهگه به نې، که پېش هاتنی وه حیې و په یامې خوا، مروقه کان مولزهم نین به نه نجامدانی نهو شتانه ی له پړې وه حییه وه نه بې نازاندرین، به لکو هه ندېک له زانایان ده لېن: مروقه مولزهم نیه به هیچ شتیکه وه، له نه مرو نه هی و هه پام و هه لال، به لأم په نکه پای راستر نهوه بې، که مروقه مولزهم نیه به نه نجامدانی نهو کارانه وه، که له پړې وه حییه وه نه بې نازاندرین، نهک به گشتیې مولزهم و نه رکدار (مکلف) نه بې به هیچ شتیکه وه، هه رچه نده عه قلی ساغ و زگماکی پاکیش بیگه یه نن، به لأم بېگومان سزاو پاداشتی قیامت، په یوه ستې به هاتنی وه حییه وه.

(۱۳) ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أُسْلِمَ رَبِّيَ الْعَلَمِيْنَ﴾، ههروه ها فرمانم پېکراوه ملکه چ بم بو پهروه دگاری جیهانیان، (الْإِسْلَامُ: الْإِنْقِيَادُ بِالْقَوْلِ وَالْعَمَلِ، وَفِعْلُهُ مُتَعَدٍّ، فُرُلٌ مَنْرَةٌ الْإِزْم، فَأَصْلُهُ: أُسْلِمْتُ نَفْسَهُ أَوْ ذَاتَهُ أَوْ وَجْهَهُ لِلَّهِ، وَشَيْ (إِسْلَام) وَاتِه: ملکه چی به قسهو به کرده وه، نجا وشه ی (أُسْلِمَ) که کرداری نیسلامه و نیسلام بو خوی چاوگه، له نه صلدا به رکارخواز (متعدی) ه، به لأم له بهر نهوډی به رکاره که ی زور به کاره یتراوه، بویه (أُسْلِمَ) وهک کرداریکی (لازم) مامه لوی له گه لدا کراوه، (أُسْلِمَ) واتِه: ملکه چ بوو، یانې: خوی ته سلیمی خوا کرد، یاخود زاق خوی ته سلیمی خوا کرد، یاخود پرووی خوی ته سلیمی خوا کرد، به لأم له بهر نهوډی زور به کاره یتراوه، نیستا زور که س زه بنی به لای به رکار (مفعول به) ده که بیدا هه ر ناچې و، وهک کرداریکی (لازم) مامه لوی له گه لدا کراوه، وهک له باره ی نبیراهیم (عليه السلام) له سووړه ی (البقرة) دا خوا ده فرمووې: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَلَمِيْنَ﴾، واتِه: کاتیک پهروه دگاری پیتی فرموو: ملکه چ به، نهویش گووې: ملکه چ بووم بو خوا ی پهروه دگاری جیهانیان، به لأم نه نسلی و اتایه که ی یانې: سپارم به خوا ی پهروه دگاری جیهانیان، واتِه: ژیا ی خوی ملکه چکردو ته سلیمی شه ریعته خوی پهروه دگاری کرد.

مەسەلە ی سێهەم:

ناساندنی خوا لەمییانی دروستکردنی مروّفاندا، لە حەوت قووناغی سەرەکییداو،
لە میانی ژياندن و مرانداو، پروونکردنەوهی ئەو راستیە کە خوا هەرچی
بوو، بە کەسەر دەیکات:

خوا دەفەرموو: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُأْسٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخاً وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ، كُنْ فَيَكُونُ ﴿٧٨﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە دوازدە بەرگەدا:

١- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُأْسٍ﴾، ئەو (خوا) ئەو زاتە، کە ئێوەی لە گۆل
هێناوەتە دی، پێشتریش گۆمان: ئەمە دوو مانایان هەڵدەگرێ:

أ- یان مەبەست ئادەم و حەووان (عَلَيْهِمَا السَّلَام) کە راستەوخۆ لە خاکی زەوی
دروستبوون.

ب- یاخود مەبەست ئەوەیە ئەو نۆتفەیهی کە وەچە ی ئادەم و حەوای لێ دروست
دەبێ، نێرو مێهەکانی کە لە ئادەم و حەوواوە هاتوون و لێیان وەپاشکەوتوون، ئەو
نۆتفەیه لە خوێنەوه دێ، خوێنیش خواردنی هەرسکراو، خواردنە هەرسکراوەکەش، ئەو
خواردن و خواردنەوهیه کە لە زەوی پەیدا دەبێ کەواتە: نۆتفە و تۆوەکەش کە مروّفی
لێ دروست دەبێ، دەگەریتەوه بۆ زەوی، بەلّام بە چەند قووناغیک.

٢- ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾، دواوی لە تۆویک، ئەگەر ئەوهی پێشیان مەبەست پێی ئادەم
بێ واتە: خوا ئادەمی راستەوخۆ لە خاک دروستکردووە، دوایش وەچەکە ی لە نۆتفە،
بەلّام ئەگەر ئەوهی پێشیان مەبەست پێی وەچە ی ئادەم بێ، واتە: سەرەتایەکەتان

له خاکه و دوايي دهبن به نوتفه، که بریتیه: لهو زینده و وهری له نه نجامی پینکه بهشتی زینده و وهری تۆو پیاو (حیمن) و، هیلکوڅله (بویضة) ی نافرته، نهو دوو زینده و وهره به ک دهگرن، که ههردووکیان ژایانان تیدایه، به کده گرن و زینده و وهرتی سیه م پینک دینن، که پتی دهگوتی: نوتفه.

۳- ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾، دوايي له خوینپاره به ک، واته: دوايي نهو تۆویلکه به چوکه، که شه دهکات له نیو مندال دانی نافرته دوا، ده بیته خوینپاره به ک و وهک زهروویه ک خوئی به دیواری مندال دانی هه لده و اسی.

۴- ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوايي به شیوهی مندال دهرتاندینن، لیته دا خوا ﴿فَوَناغه کانی دیکه ی باس نه کردوون، قوناغی زار جوو (مُضْغَةً) و، دوايي بوون به نیسقان، دوايي نیسقانه کان به گوشت داده پوشرین، وهک له سه ره تای سووره تی (المؤمنون) دا خوا ﴿فَوَناغه کانی وردتر باس کردوون و، له سووره تی (الحج) دا قوناغه کانی وردتر باس کردوون، به لام لیته به کسه ر دوا ی نوتفه، باسی (عَلَقَةٍ) دهکا، دوايي دهفه رموی: ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوايي به شیوهی مندال دهرتان دینن، وشه ی (طِفْلٍ) بو به ک و دووان و بو کو (جمع) و بو مینه و نیرینه ش، به کاردی، ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً﴾، دوايي تیوه له شیوهی مندال دهر دینن، له سکی دایکتان، له مندال دانی دایکتان.

۵- ﴿ثُمَّ يُتْلَفُوا أَشْدَّكُمْ﴾، دوايي ده تانزیه نن تاکو ده گنه قوناغی نهو په ری تواناو هیزتان، (أَشْدَّ) کوی (شِدَّةً) به، یاخود هه ر (أَشْدَّ) بو غوی واته: قوناغی تین و تافهت، ده لئ: (أَشْدَّ جَمْعُ شِدَّةٍ، أَوْ اسْمٌ لِلْحَالَةِ الَّتِي يَبْلُغُ فِيهَا الْإِنْسَانُ أَوْجَ قُوَّتِهِ)، (أَشْدَّ) کوی (شِدَّةً) به، یاخود (أَشْدَّ) کو نیه بو (شِدَّةً)، به لکو ناوه بو نهو حاله ته ی مروؤف تیدایه ده گاته لووتکه ی تین و تافهتی، که زۆریه ی زانایان ده لئین: له تیوان هه ژده سال تاکو سبی (۱۸ - ۲۰) ساله، به لام له وانه به بو کچان که متریش بی و پدنگه له دواژه، سیزده سال، تاکو بیست و نه و هنده ساله بی، کچ زووتر پینده گهن، دوایش زووتر له پرووی وه چه خسته و وهوه، لی ده که ون.

(۶) ﴿ثُمَّ لِنَكُونُوا شُيُوحًا﴾، دواپی خوا تمه‌ندارتان ده‌کات، تا‌کو ده‌بنه به سالد‌ا‌چو، پیر ده‌بن، (شُيُوح: جَمْعُ شَيْخ)، (شيوخ) کۆی (شیخ‌ه)، نه‌ویش زۆربه‌ی زانایان ده‌لَین: له په‌نجا (۵۰) سالیی تا‌کو هه‌شتا (۸۰) سالیی، به‌ل‌کو تا‌کو سه‌دو زیات‌ریش ده‌خابه‌نتی.

(۷) ﴿وَمِنْكُمْ مَّنْ يُنَوِّقُ مِنْ قَبْلِ﴾، هه‌شتانه پێش نه‌وه، (پیش نه‌وه‌ی بگاته ته‌مه‌نی پیریه‌تی، یان کامل بوون) ده‌مرتری، واته: پێش نه‌و قوناغانه‌ی باس‌کراون، ده‌مری و گیانی ده‌کیش‌ری.

(۸) ﴿وَلِنَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى﴾، هه‌روه‌ها بۆ نه‌وه‌ی بگه‌نه کاتیکی دیارییکراو، ناوبراو، نه‌و کاته‌ی خوا ﴿يَوْمَ﴾ بۆی دیارییکردوون، ته‌مه‌ن بگه‌ن.

(۹) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾، (خوا نه‌وه‌ی بۆ روون‌کردوونه‌وه)، تا‌کو بفامن، (أَيُّ: مِنْ جُفْلَةٍ مَا أَرَادَهُ اللَّهُ مِنْ خَلْقِ الْإِنْسَانِ عَلَى الْحَالَةِ الْمُبْتَنَّةِ، أَنْ تَكُونَ فِي تِلْكَ الْخَلْقَةِ دَلَالَةً لِإِعَادِهِ عَلَى وُجُودِ هَذَا الْغَالِقِ)، بۆیه خوا ﴿يَوْمَ﴾ تیه‌وه‌ی مرو‌فی به‌و شیوه‌یه که باس‌کرا، هیناوه‌ته‌دی به‌ چهند قوناغیک، تا‌کو نه‌و شیوه‌یه تا‌که‌کانی مرو‌غان بیکه‌نه به‌ل‌که له‌سه‌ر نه‌وه که به‌دیته‌ریک نه‌وانی به‌دیته‌ناوه، له کو‌پ‌را بۆ کو‌یی هینا‌ون؟ له نو‌تفه‌یه‌کی نه‌بیراوه‌وه بۆ مرو‌فیک‌ی تیرو ته‌واو! ئنجا نه‌و که‌سه‌ی به‌و قوناغانه‌دا تیه‌په‌راندوه، په‌روه‌ردگاریک و خاوه‌نیکه، قوناغ به‌ قوناغ سیستمی بۆ داناوه، دواپی ده‌فه‌رموی:

(۱۰) ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾، نه‌و (خوا) نه‌و که‌سه‌یه ده‌ژیه‌نتی و ده‌مرینتی، (يُحْيِي: يُوجِدُ الْمَخْلُوقَ حَيًّا)، (یعنی) لیره‌دا به‌ مانای زیندوو‌کردنه‌وه نیه، واته: نه‌و دروست‌کراوه به‌ زیندوو‌یه‌تی و به‌ ژیا‌نه‌وه په‌یدا ده‌کات، (وَيُمِيتُ) لیره‌دا یانی: ژیا‌نی لێ وهرده‌گریته‌وه، (يُعْطِي الْحَيَاةَ عَنِ الَّذِي كَانَ حَيًّا)، نه‌وه‌ی ژیا‌ندارو زیندوو بووه، ژیا‌نی لێ وهرده‌گریته‌وه‌و ده‌یم‌رینتی.

(۱۱) ﴿فَإِذَا قُضِيَ أَمْرُ﴾، هه‌ر کاتیکی فه‌رمانتیکیدا، بریار‌تیکیدا، یان: کاریکی ویست.

(۱۲) - ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، ته نیا پتی ده فهرموئ: ببه، یه کسه ر ده بن، وشه ی (فَيَكُونُ) به دوو جوړ خوینراوه ته وه:

ا- ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، پتی ده فهرموئ: ببه، یه کسه ر ده بن.

ب- ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ پتی ده فهرموئ: ببه یه کسه ر په یدا ده بن.

نهم ته عیبره له زور شوینی قورئاندا هاتوه: له کوټایی سووړه تنی (یس) دا هاتوه، لیره دا هاتوه، له سووړه تنی (النحل) دا هاتوه، له چهند شوینیکدا هاتوه: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾، تنجا نایا نهم ته عیبره چی ده گه یه نن؟

(محمد الطاهر بن عاشور) له (التحریر والتنویر)^(۱) دا ده لئ: (كُنْ ثُمَّ يَلِ لَتَعْلَمِ الْقُدْرَةَ بِالْمَقْدُورِ بِلَا تَأْخِيرٍ وَلَا عُذَّةٍ، وَلَا مُعَانَاةٍ، وَعِلَاجٍ بِحَالٍ مَنْ يَرِيدُ إِذْنٌ غَيْرِهِ بِعَمَلٍ، فَلَا يَزِيدُ عَلَى أَنْ يُوجَّهَ إِلَيْهِ أَمْرًا، فَإِنْ صُدَّورَ الْقَوْلُ عَنِ الْقَائِلِ أَسْرَعَ أَعْمَالِ الْإِنْسَانِ وَأَيْسَرُ).

نهمه روونکردنه وه یه کی جوانه بو چه مک و واتای نه و رسته موباره که: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾.

واته: وشه ی (كُنْ) وینا کردنی په یوه ستنی دهسته لاتی خوا به، بهو شته وه که دهو یستری بهیتر ته دی، بن دواکه وتن و، بن نه وه ی پتو یستی به که ل و په ل بن و، بن نه وه ی پتو دی ماندوو بن و هیچ نه رکی پیوه بکیشی، نهو حال ته وینا کراوه و چوینراوه به حالی که سیکه وه، که ته نیا مؤله تنی که سیکی دهو تنی بو نه نجامدانی کاریک، نهویش ته نیا نه وه یه فهرمانی پیده کات، چونکه ده رچوونی قسه له بیژر، له هه موو کرده وه کانی مروؤف خیراترو ناسان تر شه.

بو وینه: نو ده ته هو تنی که سی بنیری بو شوینیک پتی ده لئ: برؤ، له بهر نه وه ی نه وه بو ټیمه، که ټیمه لئ حالی ده بین، ناسان ترین کاره، بو یه خوا

بِسْتَوِيهْ ئِي بُو ئِيْمَهْ وَيْنا بَكَات، كِه وَهْ كِ چُونْ ئِيْمَهْ بَهْ ئاسانترين شِيْوهْ،
 دهْتوانين بَهْ قِسَهْ فِهْ رِمَانِيْكَ بَكِهْين، پِهْ روهْ رِدْگَارِيْشْ بَهْ ئاسانترين هِيْوَهْ بَهْ
 جوْرِيْكَ كِهْ لِهْ عَهْ قُلْ وَ خَهْ يَالِيْ ئِيْمَهْ دا، وَهْ كِ پِيْوِيْسْتْ نَا حَهْ جَمِيْ وَ جِيْئِي
 نَابِيْئَهْ وهْ، هَهْ رِ شَتِيْكَ بُوْئِي، تَهْ نَجَامِيْ دِهْدَات.

مه سه له ی چواره م:

خسته نه پرووی چه ند دیمه نیکسی سامناک له چۆنه تیسی سزادانی، مشتومر
که رانی به درۆ دانه ری به یام و کتیه کانی خوا ﷻ، که کوټ و زنجیر ده کرین و
به نیو ناوی کولودا په لکیش ده کرین و گر^(۱) ده درین:

خو ده فهرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَحْدِلُونَ فِي مَا آتَىٰ اللَّهُ أَنَّهُ يُصْرَفُونَ ۚ﴾^(۸)
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۷﴾ إِذْ الْأَغْلُلُ
فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿۸﴾ فِي لَعِيمٍ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿۹﴾ ثُمَّ قِيلَ
لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۰﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ
شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿۱۱﴾ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿۱۲﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِئَلْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۱۳﴾

شیکردنه وهی، ئەم ئایه تانه، له شازده برکه دا:

(۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَحْدِلُونَ فِي مَا آتَىٰ اللَّهُ﴾، ئایا سه رنجی نه وانه ت نه داوه که
له دژی ئایه ته کانی خوا شه ره قسه و مشتومر ده که ن! (أَلَمْ تَرَ) ئەمه پرسیا رکردنه بۆ
چه سپاندن (الاستفهام للتقریر) یانی: سه رنج بده! نه وانه ی شه ره قسه و ده مه قاتی ده که ن
له دژی ئایه ته کانی خوا.

(۲) - ﴿أَنَّهُ يُصْرَفُونَ﴾، چۆن لاده درین؟ یا خود: به ره و کوټی لاده درین؟ که به دلنایی
ئەمه بۆ سه رسویماننده، واته: سه رت لێیان سوپیمتی که له دژی ئایه ته کانی خوا شه ره
قسه ده که ن، ئایه ته کانی خواش هیتنده پۆشن، هه موو خاوه ن عه قل و ویزدانیکسی ساغ
و سه لیم ده یانبینی، که چی نه وانه نکۆلییان لیده که ن و شه ره قسه یان له دژ ده که ن!

(۱) گر ده درین: دلا ده گیرسین، ناگریان تیه ره دردی: ده سوو تیتیرین.

نايا كين ئەوانەى شەپە قسە دەكەن لە دژى ئايەتەكانى خوا؟

۳- ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانەى بېيروان بە كىتب (الكتاب) بۆ ناساندنە لێرەداو، مەبەست ناساندنى (عەھد)ە، واتە: ئەوانەى بڕوا بە كىتبەكە ناكەن، كە مەبەست پىي قورئانە، ياخود (أل) بۆ ناساندنە و مەبەست پىي جىنسە واتە: بڕوا بە ھەرچى كىتبى خوايە نايكەن، كە من ماناى دووھىيانم پىي راسترە، چونكە لەگەڵ پستەى دوايىدا چاكتر دەگونجى، كە دەفەرموى:

۴- ﴿وَيْمَا أَرْسَلْنَا يَوْمَ رُسُلَنَا﴾ ھەروەھا ئەوانەى بېيروان بەودى پىغەمبەرانى خۆمانان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پىي پەوانە كردوون، كەواتە: ئەوانە بڕوايان بە ھىچ كام لە پەيامەكانى خوا نىھ، بە ھىچ كام لە كىتبەكانى خوا نىھ، بە ھىچ كام لە پىغەمبەرانى خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نىھ.

دەشگونجى: ﴿وَيْمَا أَرْسَلْنَا يَوْمَ رُسُلَنَا﴾ پرونكرەنەو بە بۆ (الكتاب) بڕوايان بە كىتبەكان نىھ، ئەوانەى پىغەمبەرانى خۆمانان پىي پەوانە كردوون، دەشگونجى باسى كىتبەكان، لە ئايەتى پىشنى دا رابردبى، دوايى كە دەفەرموى: ﴿وَيْمَا أَرْسَلْنَا يَوْمَ رُسُلَنَا﴾ يان: وەك چۆن بڕوايان بە ھىچ كام لە كىتبەكانى خوا نىھ، بڕواشان بە ئەو پەيام و وەھىيەش نىھ، كە خوا جگە لە كىتبىيان بۆ پىغەمبەرانى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوھ، چونكە خواى بەرز، وەك چۆن كىتبى بۆ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، وەھىي و پەيامى دىكەشى بۆ ناردوون.

۵- ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، لە مەھودواش دەزانن، بىگومان لێرەدا (يَعْلَمُونَ) بەركارەكى قرتتێزلوھ، لەمەھودوا دەزانن، چى دەزانن؟ سزايەكەيان دەزانن، ياخود ئەوھى كە بە ھەرۆيان داناوھ، دەزانن چەند ھەقە، (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حَقَّانِيَّةَ مَا كَذَّبُوا بِهِ)، لەمەھودوا راستى ئەوھى بە ھەرۆيان داناوھ، دەزانن.

يان: (فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ عَذَابَهُمْ)، لەمەھودوا سزايەكەيان دەزانن، نىجا دوايى پرونى دەكاتەوھ، سزايەكەيان چۆنە؟

۶- ﴿إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ﴾ له کاتیکدا که کوته کان ده خرینه گهر دنیانه و دهو زنجیره کانیش.

(سلاسل) کوئی (سلسله) به، واته: زنجیر، یانی: هه روه ها زنجیره کانیشیان لی ده نالینرین، یاخود: به زنجیره کان راده کیشرین، یاخود: زنجیره کان ده خرینه ده ست و پتیانه و دهو پتیا ن که له پچه ده کرین، وشه ی (إذ) بش بو رابردوویه، به لام لیره دا بو داهاتوو به کاره یخراوه، به نیشانه ی نه وه که دهه رموی: ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذِ الْأَعْلَىٰ﴾ له مهودوا ده زانن، نه گهرنا (إذ) له نه صلدا بو رابردوویه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِهِ﴾ النمل، واته: یاد بکه وه کاتیک موسا گوئی، یانی: له رابردوودا، به لام لیره دا به به لگه ی (سوف) که له پتشیه وه هاتوه: ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ﴾ له مهودوا ده زانن له کاتیکدا کوته کان ده خرینه گهر دنیانه وه، هه روه ها زنجیره کان، ده زانین بو داهاتووویه.

۷- ﴿يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ﴾ راده کیشرین به نئو ناوی داغ و کولیودا، (الحميم) أشد العَر، (حمیم) هه ر شتیکه نهو په ری گهرم و داغ بی، نجا ناوی کولیوه، ناگری داغه، پشکوویه، پتیدا راده کیشرین.

۸- ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ دواپی له نئو ناگردا داده گیرسیترین، گپده درین، (وَالسَّجَرُ: مَلَأَ الثُّوْبَ بِالنَّوْفِ لِتَقْوِيَةِ النَّارِ فِيهِ)، (السَّجَرُ): بریتیه له وه ی ته ندوور پر بکری له ناگر بو نه وه ی ناگره که چاگر به هیز بی، نه و ناگره ی که تیتدایه، پتیشریش باسما نکرده و: (أَغْلَالٌ) کوئی (غَل)، نهویش یان باز نه یه کی ناسنه، یاخود باز نه یه کی چه رمی مه حکه مه، دهو ری گهر دنی مړوؤف ده دات.

۹- ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ دواپی پتیا ن گوترا: کوا نه وه ی ده تانکرده هاو به ش له جیاتی خوا؟ واته: هاو به شی په رسترا نیتان ده کردو، جگه له خوا ده تانپه رستن، (ثُمَّ: لِلتَّيْبِ الرَّئِیِّ)، (ثم) بو ریزبه ندیی پله و پایه یه، واته: دوا ی نه و سزابه، نجا لیتان ده پرسری: کوا نه وه ی جگه له خوا ده تانکرده هاو به شی؟

۱۰- ﴿قَالُوا صَلُّوا عَلَيْنَا﴾، گوئیان: لیمان ون بوون، دیارنن، بن سهر و شوینن، (این) له کوین؟ بو پرسیارکردنه له بارهی شتیک، که شیونه که ی زانراو بی، نهوان وه لام دهده نهوه دهلین: لیمان ون بوون، (صَلَّ) واته: (صَاح) زایه بوو، (فَقِدَ) فهوتا.

۱۱- ﴿بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾، به لکو نیمه پشتر له هیچ شتیک نه ده پارانیه وه، هیچ شتیکمان نه ده پهرست، نه مه لیره دا دوو واتای هه ن:

أ- یان مه به ستیان نه وه یه: نیمه شتیکمان نه ده پهرست، سوو دیکمان پینگه یه نن، یه کیک له زانایان گو توو یه ن: ﴿فَتَلَبَّى دُعَاءُ شَيْءٍ هُنَا، رَاجِعٌ إِلَى نَفْيٍ دُعَاءٍ شَيْءٍ يُعْتَدُّ بِهِ﴾، که ده لین: له هیچ شتیک نه ده پارانیه وه واته: له شتیک نه ده پارانیه وه که سوودی هه بی، وه ک له زمانی عه ره ببیندا هاتوه: ﴿حَسِبْتُ أَنَّ فُلَانًا شَيْءٌ، فَإِذَا هُوَ لَيْسَ بِشَيْءٍ﴾، وامزانی فلانکه س شته، که چی شتیک نه بوو، هیچ دهر جوو، به لکو له کورده واریدا ته عبیری دیکه ش به کار دینن، که رهنکه له که ل تفسیری قو پناندا گونجاو نه بی، هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ وه ک دایکمان عانیسه ده لن: ﴿سَأَلَ نَاسٌ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْكُفَّانِ، فَقَالَ: إِنَّهُمْ لَيَسُوا بِشَيْءٍ﴾ (أخرجه البخاري: ۵۷۶۲)، واته: خه لک پرسیار یان کرد له پیغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی کاهینه کان، فالنجیه کان، فه رمووی: نهوان هیچ شتیک نین.

ب- یاخود هه ره نه وه یه نهوانه که ده لین: ﴿بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾، نکووی ی ده که ن له وه ی شتیک یان په رست بی و ده لین: هیچمان نه په رستوه و، درؤ ده که ن.

۱۲- ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾، هه ره به و شیوه یه خوا ببیروایان گومرا ده کات، واته: به و شیوه یه که ده بی هه ره وینه به خو ی بهیترینه وه و، هه ره به خو ی بچو تر ی، ناوا خوا ببیروایان گومرا و سه رگه ردان ده کات، وه ک پشتریش گومان: ﴿كَذَلِكَ﴾، به و شیوه یه، واته: نه گه ر بو یستر ی گومرا کردنی خوا بو کافران، بچو تر ی به شتیک، هیچ شتیک له خودی خو ی با شتر نیه و بچو ترا و (مُسَبَّه به) ی بی.

۱۳- ﴿ذَلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾، نهوه تان به هو ی نه وه وه یه که تیوه له زه ویدا به ناهه ق، شادمانی و زور خوشحالیستان دهر ده بری، (مَا) له (ما کنتم) دا

بو چاوه، واته: (ذَلِكُمْ بِفَرْحِكُمْ فِي الْأَرْضِ بَغْيِ الْحَقِّ). نا نهو هتان به هوئی زور خوشحالیتان هوه بوو له زه ویدا، به ناههق، ههروه ها که ده فهرموئی:

(۱۴) - ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾، ههروه ها به هوئی نهو هوه که فیزو که شخه بیتان ده کرد.

واته: (مَرَحَكُمْ) (ما) له هه ردوو پسته که دا بو چاوه، واته: نهو به هوئی نهو هوه به که تیه به ناههق له زه ویدا زور دلخوش ده بوون و، به ناههق له زه ویدا زور فیزو که شخه تان ده کرد، چونکه (الْفَرْحُ: أَشَدُّ السُّرُورِ وَرَفَى الْإِنْسَانِ عَلَى أَعْوَالِهِ)، (فرح): بریتیه له نهوپه ری دلخوشی و پازیبوونی نینسان له حال و وه زعی خوئی، (وَالْفَرْحُ: مَا يَظْهَرُ عَلَى الْإِنْسَانِ الْفَارِحِ مِنَ الْحَرَكَاتِ فِي مَشْيِهِ، وَنَظَرِهِ وَمَعَامَلَتِهِ مَعَ النَّاسِ، وَكَلَامِهِ، وَتَكْبَرِهِ فَهُوَ هَيْئَةٌ ظَاهِرَةٌ).

(مَرَحُ: بریتیه له وهی له سه ر مروف ده رده که هوئی، له جموجول و نهو حاله تانهی ده بیترین، له شیوهی رویشتن و روانینی و هه لئس و که وق له گه ل خه لک داو شیوهی قسه کردنی، چونکه هه ندیک له توئزه ره وان گو توویانه: (فَرْح) واته: دلخوشی، (مَرَح) واته: نهوپه ری دلخوشی، به لام له راستیدا وانیه، (فَرْح) هه ر خوئی واته: نهوپه ری دلخوشی و شادمان بوون و، له قورئاندا زه م و سه رزه نشتکراوه، که مروف بیجکه له به خشش و به زهیی خوا، به هیچ شتی دیکه نهوپه ری دلخوشی هه بی، به لام (مَرَح): بریتیه لهو حاله تهی له سه ر مروف ده رده که هوئی، له نهجامی زور دلخوش بوونی به دنیادا.

(۱۵) - ﴿أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، بچه نیو ده روزه و ده رگاگانی دوزه خه وه، به هه میشهیی تیدا ده میتنه وه، له دوزه خدا.

(۱۶) - ﴿فَإِنَّ مَثْوًى الْمُكَذِّبِينَ﴾، خراپترین شوینی تیدا مانه وهی خو به زلگران (دوزه خه).

(أَيُّ: هَيْئَتَسْ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ جَهَنَّمَ)، خراپترین جیکای ٲیدامانه وهی غو به زلکران، بریتیه له دۆزهخ، خوا په نامان بدات، چونکه وشه ی (مَثْوَى) (أَي مَكَانُ الثَّوَاءِ) شوینی ٲیدا نیشته جی بوون، شوینی ٲیدامانه وه.

خوا به لوتف و کهږمی غو ٲیمه له و که سانه بگپړی خو ٲان له هه موو نه و سیفه تانه دوور ده گرن، که سه ره نجامیان به دۆزهخ و تووږه پی و گله پی خو ده که په نن و، به و سیفه تانه پازاوه مان بکات، که مایه ی پازیبوونی خوان و، سه ره نجامیشمان به په هه شتی پازاوه له لای خوا ده که په نن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ ده‌رسی شه‌شهم ❖

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان نۆ (۹) ئايەتى كۆتايى سوورەتى (غافر)، ئايەتە كانى: (۷۷ - ۸۵) دەگرىتە خۇى، خوا ﷻ كۆمەلىك راستىي جۇراو جۇريان تىدا دەخاتە پروو:

(۱) - فەرمانكردن بە پىغەمبەر ﷺ بە خۇراگرىي و پشوو درىژىي.

(۲) - باسى ئىردرانى پىغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) چ بەسەرھاتە كانيان گىپرابنەو، چ نەگىپرابنەو، واتە: مەرچ نىە تەنيا خوا ئەو پىغەمبەر انەى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نارد بن، كە باسى كردوون لە قورئانداو بەسەرھاتە كانيانى بە كورتىي، يان بە درىژىي باسكردوون.

(۳) - باسى ئەو كە موغىزە كانى پىغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە مۇلەتى خوان و هىچ پىغەمبەر نىك (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگەو موغىزە يەك كە هىتاو يەتى، بۇ خۇى دىيارىي نەكردو.

(۴) - باسى نىعمەتى ئاژەلە كان، كە خوا بۇ مرقۇقى پەخساندوون، هەم بۇ دابىنكردنى خواردن و خۇراك و پىداو يىستىيە كانى دىكە يان و، هەم كە بۇ بارو سوارو گواستىنەو بەكارىان دىنن.

(۵) - سەرنج پاكىشانى مرقۇقان بۇ مېژووى گەلانى بە درۆدانەرى پەيامە كانى خوا، كە تووشى ئازارو مەينەتىي بوون ھەر لە دىيادا، ديارە سزاي دواپۇژىش چاوپەرتيان دەكات.

(۶) - باسى بوغراپوونى بىپروايان بە تۇزە زانبارىيەك كە ھەيانبوو، بۇتە ھۇى ئەو ھى كۆى نەگرن بۇ پەيام و بانگەوازي پىغەمبەر ان و، سەرەنجام تووشى سزاو مەينەتىي دىيا بوون و، تووشى جەزىرەبەى دواپۇژىش دەبن.

(۷) - پەشىمان بوونەو ھى بىپروايانى بەدرۆ دانەرى پەيامە كانى خوا لە كاتى ھاتتى بەلای خوادا، بەلەم بى سوود بوونى پەشىمانىي و بى سوود بوونى بپرواھىتانىان، لە كاتىكدا كە كاتى بپرواھىتان نەبوو.

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَمَّا نُرِيتَكَ بَعْضَ الَّذِي وَعَدْنَاهُ أَوْ تَرَوَيْتَكَ فَلِئِنَّ
 يُرْجَعُونَ ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ
 لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِتَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ
 اللَّهِ فَضَى بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٧﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْفَمَ
 لِيَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٨﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
 حَاجَةً فِي صُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٧٩﴾ وَتُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ
 فَأَيُّ ءَايَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨٠﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى
 عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
 مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ
 وَحَدَّثُمْ وَكُفِّرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٣﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
 سَلَتْ اللَّهُ إِلَيْنَا قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٤﴾﴾

مانای ده قافیه ده فی نایه تکان

ده جا (نهی موجه ممهده!) خوت رابکره، بیتگومان به لیتی خوا راست و
 چه سپاوه، نجا نه گهر هه نندیک له وهی به لینیان پیده ده دین، پیتشانت بده دین (له
 سزاو جه زده)، یان (به رله وه) بتمر تین، ته نیا بو لای تیه ده گپرد رنه وه ﴿٧٦﴾
 به دنیایی له پیش تودا پیغه مبه راتیکمان نار دوون، هه یانه له (به سه رهاق) وی
 بومان گپراویه وه، هه شیا نه بومان نه گپراویه وه، هیچ پیغه مبه ریکیش به مؤلفی
 خوا نه بی، بوئی نه بووه هیچ نیلانه (موعجیزه) بهک بهیتی و، هه ر کات فه رمانی
 خواش هات، به هه ق و دادگه رانه دادوه ری ده کری و، ری ناهه ق گرانیش له و

کاتەدا زیانبار دەبن (۷۸) خوا ئەو کەسە یە کە ئاژەلە کانی بۆ پەرخساندوون، تاکو سواری هەندیکیان بن و، لە (گۆشت و بەرھەم) ی هەندیکیان بخۆن (۷۹) هەر وەها سوودگەلی زۆرتان تێیاندا هەن و (خوا ئاژەلی بۆ پەرخساندوون) تاکو بە ھۆی بەکارھێنانیان ھە (بۆ بارو سوار) بگەنە ئامانجێک کە لە سینە کاتاندایە، لەسەر بشتی ئەو نیش و کەشتییە کانی ش هەلە گیرین (۸۰) خواش نیشانە کانیان پێشان دەدات، ئجا ئایا نکوولی لە کام لە نیشانە کانی خوا دەکەن؟ (۸۱) ئایا (ئەوانە) بە زەویدا نەپۆشتوون، ئجا سەرنج بدەن: سەرەنجامی ئەوانە ی نیش وان چۆن بوو؟ ئەوان لەوانە (ی پۆزگاری تۆ) زیانەر بوون و، ھێزو شوێنەوارە کانی شیان لە زەویدا سەختو بەرچاوتر بوون، بەلام (کاتیک سزای خوابان بۆ هات) ئەو ی و دەستیان ھێنا بوو، ھێچ سوودی پێ نەگەباندن (و لە بەلێ خوا دەریازی نەکردن) (۸۲) ئجا کاتیک پێغەمبەرە کانیان بەلگە پۆھنە کانیان بۆ ھێنان، بەو ئەندازە (کەمە) زانیاری یە لەلایان بوو، زۆر دڵخۆش (و بوغرا) بوون و، (سەرەنجام سزای) ئەو ی کە گالەیان پێدەکرد، گەمارۆی دان (۸۳) ئجا کاتیک سزاو بەلێ سەختی ئێمەیان دی، گوئیان: بە ئەنیا پڕوامان بە خوا ھیناو، بێپرواین بەو ی پێشتر بە ھۆبەو ھاوبە ھدانەر بووین (بۆ خوا) (۸۴) بەلام بە پیتی یاسی خوا کە لە (ژیان و گوزەرانی) بەندەکانیدا تێپەریو، پڕوایە کەبان دوا ی ئەو ی سزای (سەختی) ئێمەیان بینی، نەگونجا ھێچ سوودیان پێگەینەتی و، لەو کاتەدا بێپروایان زیبارو دەسخەرۆ بوون (۸۵).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(قَصَصْنَا عَلَيْكَ): واته: به‌سه‌رماندا خوێندووێه‌وه، بۆمان گێڕاویه‌وه، (القَصَصُ: تَتَبَعَ الْأَثَرِ، وَالْقَصَصُ: الْأَثَرُ، وَالْأَخْبَارُ الْمُتَتَبَعَةُ)، (قَصَصَ): بریتیه له شوێن شوێنه‌وارکه‌وتن، (قَصَصَ) به شوێنه‌وار ده‌گوتری، هه‌روه‌ها (قَصَصَ) به‌وه‌والانه ده‌گوتری، که سۆراخ ده‌کرێن.

(الْمُبْطِلُونَ): (الْمُبْطِلُونَ: أَي الَّذِينَ يُبْطِلُونَ الْحَقَّ) ئه‌وانه‌ی ده‌يانه‌وێ هه‌ق پووچه‌ل بکه‌نه‌وه، یاخود هه‌ق پووچێننه‌وه، لابه‌رن، (الْبَاطِلُ: مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ، وَلَا حَقِيقَةً لَهُ عِنْدَ الْفَخَصِ)، (بَاطِل) شتیکه که چه‌سپاو نیه، تێوه‌ڕۆکیکی نیه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌بیشکنی، هه‌یچی له‌باراندا نیه، (مُبْطِل) یش که‌شیکه هه‌لگری نا‌هه‌ق (بَاطِل)ه.

(فَرِحُوا): (الْفَرْحُ: انْشِرَاحُ الصَّدْرِ بِلَذَّةٍ عَاجِلَةٍ، وَالْفَرْحُ: أَشَدُّ الشُّرُورِ)، (فَرَحَ): بریتیه له سینه گو‌شادبوون به‌هۆی چێژیکێ به‌په‌له‌ی دنیاوه، چێژیکێ دنیا‌یی ماددی، هه‌روه‌ها وشه‌ی (فَرَحَ) به‌ئه‌وه‌په‌ری دڵخۆشیی ده‌گوتری.

(وَحَاقَ بِهِمْ): ده‌وری دان، یاخود: دابه‌زیه سه‌ریان.

(بَاسًا): (الْبُؤْسُ وَالْبَاسَاءُ وَالْبَاسُ: الشُّدَّةُ وَالْمَكْرُوهُ)، (بُؤْسٌ، وَبَاسَاءٌ، وَبَاسٌ): هه‌سه‌یکیان به‌مانای سه‌ختی و شتی ناخۆش و نه‌ویستراو دێن.

(سُتَّ اللَّهُ): یاسای خوا، یان: ڕێبازی خوا له‌شیوه‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ مرۆفه‌کاندا.

(خَلَّتْ): (أَيُّ: مَضَتْ)، واته: تێپه‌ری، ده‌گوتری: (خَلَّى الزَّمَانُ، أَي: قَضَى وَذَهَبَ) کاته‌که تێپه‌ری و ڕۆیی، به‌سه‌رچوو.

(هُنَالِكَ): (أَي فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ)، (هُنَالِكَ): له ئەمەلدا بە مانای ئەو شوێنە، به ئەم لیڕەدا خوا زارواوەتەووە بۆ کات، لەو کاتەدا.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوا ﷻ لە کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکە (غافر)دا، وەک لە پێناسەی ئەم دەرسەشدا باسمانکرد، چەند راستییەکی گەورە و گرنگ دەخاتەڕوو:

سەرەتا ڕوو لە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات و دەفەرموی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، ئەمە جاری دووەمە لەم سوورەتەدا دووبارە دەبێتەو، کە خوا فەرمان بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەکات، خۆراگری، (الصَّابِرُ: هُوَ خَبَسَ النَّفْسَ عَلَى مَا تَكْرَهَ)، (صبر) بریتیه لە راگرتنی ئەفس، لەسەر شتێک کە پێی ناخۆشە، ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، خۆت رابگر، لە بەرانبەر قسەو قالی ئەواندا، لە بەرانبەر پڕوپاگەندەیاندا، لە بەرانبەر ئازار و ناپەڕەتیەکانیاندا پاشەکشە مەکە، دەست بەو هەقەیی خۆتەو بگرە کە خوا بۆی ناردوی، ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، بە دنیایی بەلێنی خوا راستە، چەسپاوە، ئەو بەلێنەی خوا داوێتی کە تۆ سەر دەخات، ڕووداران سەر دەخات لە دنیاو لە دواڕۆژدا، وەک فەرموویەتی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ (۵۱) غافر، بە دنیایی ئێمە پێغەمبەرەکان و ئەوانەی پڕوایان هێناوە، لە ژبانی دنیادا و لەو ڕۆژەدا کە شایەدەکانیش راست دەبنەو (بۆ شایەدیی دان) سەریان دەخەین، ئەو بەلێنەی خوا راستە.

هەروەها بەلێنی خوا کە پۆژی دواوی دێ، سزاو پاداشت بەسەر خراپەکاران و چاکەکاراندا دەچەسپێ، راستە، هەروەها بەلێنی خوا، کە بە درۆدانەران پەيامەکانی خوا، سزا دەدات لە دنیاو سزایان دەدات و پرسیو دەبن، ئەگەر

گريمان سزای ماددیی به رجه سته شيان به ملدا نه يهت، سه ره نجام هر ره نجه پو و ده سغه رو ده بن، له دواړو ژبشدا سزای سه خت چاوه پيان ده کات، نهو به لټنه هه موويان راست، ﴿فَكَيْفَ تَأْخُذُكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾، تنجا نه گهر هه نديک له وهی به لټنی به واندا پنده ده ين (هه ره شهی پی له وان ده که ين)، هه نديکيت پيشان بده ين، ﴿أَوْ تَوَفِّيْكَ﴾، ياخود بتمرتين، (پيش نه وهی سزای ټيمه بو نه وان ببینی)، واته: پيش نه وهی به شيک له سزادانی ټيمه بو نه وان ببینی، که له دنيا دايه، ﴿فَالْتَبَأْ يُرْجَعُونَ﴾، له هه ردوو حالاندا: نه وانه بو لای ټيمه ده گيرد رينه وه، که واته: تو خورا گربه و در به ست مه به، چونکه سه ره نجام دينه وه بو لای ټيمه، چ به شيک له و سزايه که بو واهمان داناه، له دنيا دا ببینی، چ سزايه که نه ببینی، نه وه بوو پتغمه بهر ﴿دواتر سزای خواي بینی بو کافره کانی مه ککه، بو زله زله مله وړه کان، که له جهنگی به دردا هفتا يان لی کوژراو هفتا يان لی به ديل گيراو لووتيان شکا، به لايه کيان به سه رهات زور به لايه کی بپره زاو گه وړه، وهک خوا ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ﴾ پوړی ليک جيا کرده وهی هه ق و ناهه ق.

تنجا دواي نهو دلدا نه وهی پتغمه بهر ﴿به جوړيکی دیکه ش دلی ده داته وهو ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾، به دلنبايی له پيش تو دا پتغمه بهر اتيکمان په وان کردوون، تو تا که پتغمه بهر په وانه کراوی خوا نی، که دوژمن و ناهه زه کانی خوا به دروت داده تين، تووشی نازارو ناره حه تييت ده که ن، له پيش تو شدا پتغمه بهرانی دیکه مان په وان کردوون، ﴿مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾، هه يانه به سه رهات که يمان بو گپراويه وهو هه شيانه به سه رهات که يمان بو نه گپراويه وه، نه وهی خوا ﴿به پتويستی زانبيی و حيمکه ق خواي کارزان خواستبيتی، به سه رهات که ی بو پتغمه بهری خاتمه و بروداران شوئکه وتووی تاکو پوړی دوايی، گپراوه ته وه، چ به دريژی به سه رهات که ی گپرايسته وه، وهک به سه رهات که ی: نادم و نووح و هوودو صالح

و شوعهیب و ئیبراهیم و لوط و یوسف و موسا و داوود و سولهیمان و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چ به کورتیی به سه رهاته که یانی گیراییته وه، وهک: یونس و نوح و یسحاق و نهییووب و به عقووب و زهکه ریاو به حیا، چ ناماژهی به ناوه کانیان کردبن، وهک: ئیدریس و نیسماعیل و نه لیه سع و ذی الکفیل، که خوا نه نیا به وهنده نیکتفای کرده، ناوی هتاوان و به چهند سیفه تیکی که م پیناسهی کردوون.

﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِشَايَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ پیغه مبه رتک بوی نه بووه نیشانه یه ک بیتن، مه گهر به مؤله قی خوا، واته: موعجیزه کانی که به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دراون، وهک نیشانه یی راستیی نه وان، هه مووی به مؤله قی خوا بووه، نه مه وه لمی نهو قسه یانه، که کافره کان هه همیشه پیغه مبه ری خاته میان ﴿هَلْدَه بَیْجَاو تَه نَکَه تاو یان ده کرد ده یان گوت: ﴿فَلْيَأْتِنَا بِشَايَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾ (۵) الانبیاء، واته: با نیشانه یه کمان بو بیتن، وهک چون پیغه مبه رانی پیتش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ره وانکراون، واته: نهو جوړه موعجیزه به لگانه ی پیغه مبه رانی پیتشو پینان بوون، با نه ویش نه وه مان بو بیتن، به لام کافره کانی پیتش وه نه بن زور بر وایان به موعجیزه ی پیغه مبه رانی پیتشو کردبن، تا کو خوای مه زن نهو نه زموونه بو پیغه مبه ری خاته میش ﴿وَبُوْهُو خَه لَکَش که بو لایان ره وانکراوه، دووباره ی بکاته وه، وهک دد فهرموی: ﴿وَأَتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا تُرِيبُ إِلَّا يُخَوِّفُ﴾ (۸) الإبراء، واته: نیمه پیتشر حوشر تیکماندا به صالح وهک نیشانه یه کی پیتنهر، به لام نه وان به درو یان دانا، نجا خوا ﴿مُوعْجِزَه به لَکَه کان که ده یاندا به پیغه مبه ران بو سه ملاندن راستیه تی خو یان، زانیاری و کار زانیی بن سنووری خوا دیاری ده کات، ده بن چ موعجیزه به لَکَه یه ک بیت؟ بو هه ر کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به پیتی پیویتی خه لکی سه رده می نهو پیغه مبه ره ی موعجیزه که ی پندراره، بو پیغه مبه ری خاته م موحه ممه دیش ﴿که خوا ﴿پیغه مبه ری خاته می ﴿بو تیکرای به شهری به درژیایی زه مان

و به پانایی زه‌مین ناردوه، موعجزه‌یه‌کی بۆ ناردوه که له خودی خویدا به‌رنامه‌که‌شیه‌تی، نجا نه‌گه‌ر موعجزه‌یه‌کی وه‌ک هی پیغه‌مبه‌رانی پیتشو بووایه، له‌گه‌ل کۆچی دواپی خوئی دا، موعجزه‌و نیشانه‌که‌شی کۆتایی پیده‌هات، به‌لام له‌بهر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ پیغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ بۆ هه‌موو به‌شه‌ر، هه‌تا مروفتیک له‌سه‌ر زه‌وی مابێ، ده‌بی موعجزه‌و به‌لکه‌که‌شی به‌یئته‌وه که هه‌ر خودی به‌رنامه‌که‌شیه‌تی، که قورئانه، هه‌ر بۆیه له سووره‌تی (العنکبوت) دا، خوا ﷻ له وه‌لمی کافه‌رکاندا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥١﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾﴾، واته: ده‌یانگوت: ده‌بووایه له په‌روه‌ردگار به‌وه نیشانه‌ی دابه‌زنه‌سه‌ری (خوا ده‌فه‌رموئ): بلی: نیشانه‌کان ته‌نیا له لای خواوه‌ن، من ته‌نیا هۆشیارکه‌ره‌وه‌و ترسینه‌ریکی روون و ناشکرام، ئایا بۆ ئه‌وان به‌س نیه، که تیمه‌کتیی‌کمان دابه‌زاندۆته‌سه‌ر تۆ به‌سه‌ریاندا ده‌خوێرته‌وه، له‌وه‌دا به‌زه‌پی و بیرخه‌روه‌ه هیه‌بۆ کۆمه‌لیک به‌روایینن.

یانی: نه‌گه‌ر به‌روایینن، نه‌وه قورئان به‌سه، نه‌گه‌ر به‌رواش نه‌هینن شتی دیکه‌ش هه‌بی هه‌ر به‌روانا هینن.

﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾، نجا کاتیک فه‌رمانی خوا هات (فه‌رمانی خوا هات به‌تیک‌دانای ژبانی دنیا، به‌ئاخیر زه‌مان، یاخود فه‌رمانی خوا هات، دواي دنیا تیک‌چوون، به‌زیندووکرانه‌وه‌ی مروغه‌کان)، ﴿فَقُضِيَ بِالْحَقِّ﴾، له‌و کاته‌دا به‌هه‌ق دادوه‌ری له‌تیوان خه‌لک‌دا ده‌کری، ﴿وَحَسِرَ هَٰلِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾، له‌و کاته‌ش‌دا نه‌وانه‌ی هه‌لگری بیروکه‌پووجه‌کان بوون، شوێنکه‌وتوو به‌رنامه‌پووجه‌کان بوون، زیانبار بوون.

﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْفُسَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَكُونُونَ﴾، جاریکی دیکه خوا ﷻ هه‌ندیک له‌نیعمه‌ت و چاکه‌کانی خوئی ده‌خاته به‌رچاوی مروغه‌کان،

دەفەرمۇي: خوا ئەو كەسەيە كە ئاژەلەكانى بۆ گىراون و وابلېكردوون كە بتوانن سواريان بن و بچنە سەر پشيان، ھەندېكيشيان لتيان بغۆن، واتە: ھەندېكيان بۆ بارو سوار بەكاربېنن و، ھەندېكيشيان بۆ لى خواردن، تنجا ئەوانەي بۆ بارو سوار بەكاردەھىندىرن، ئەگەر ئاژەل (انعام) چەمكەكەي فراوان تەماشە بگەين، ئەو كاتە ولاخە بەرزەو، كەرۈ، ئىسترو فيل و... ھەموويان دەگرىتەو، ئەگەر تەنيا ئەو چوار جۆرە ئاژەلەش مەبەست بى، كە لە سوورەتى (الانعام) دا، خوا ﷻ ناوى ھىنانون كە: حوشترو پەشە ولاخ و مەرۈ بزنن، ئەو بە تەئكىد حوشتر بە پلەي يەكەم و پەشە ولاخيش: كاو مانكاو كاميش و كەل بە پلەيەكى كەمتر، بۆ بارو سواريش بەكاردىن، بەلام ديارە ئاژەلى ورد: مەرۈ بزن، تەنيا بۆ گۆشتەكەيان بەكاردىن، ھەلبەتە حوشترو پەشە ولاخيش بۆ گۆشتەكەشان بەكاردىن، بەلام وىراي ئەو، بۆ بارو سواريش بەكاردىن، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾، ھەرۈھا بۆ تېوھ لەو ئاژەلەندا، زۆر سوودو كەلكى دىكەش ھەن، ﴿وَلِتَبْتَغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُورِكُمْ﴾، ھەرۈھا بۆ ئەوئەي لەسەر پشتى ئەو ولاخانە بگەنە ھەندېك كارو پىويستىي و، ھەندېك ئامانچ كە لە سىنەتاندا ھەن و ناتوانن بيانكەنى، ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفَالِكِ تَحْمُلُون﴾، ھەرۈھا لەسەر پشتى ئەو ئاژەلەنەو، لەسەر پشتى كەشتىيانيش خۇتان و كەلوپەلتان ھەلدەگىرن، ﴿وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ﴾، ئەو (خوا) يش نىشانەكانى خۇي پششانى تېوھ دەدا، ﴿فَأَيَّ ءَايَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾، ئنجا ئايا نكوولېي لە كام لە نىشانەكانى خوا دەكەن؟!

ئەوانە ھەموويان نىشانەكانى خوان: خۇتان، ئاسمان و زەوى، ئەو ھەموو نىعمەتانەي دىكەي خوا پىيداون: شەوگار، پۆژگار، جۆرەكانى ئاژەل، جۆرەكانى پروەك، دانەوئە بە ھەموو جۆرەكانىئەو، ئەوانە ھەموويان نىشانەكانى خواو نىعمەتەكانى خوان، ئايا نكوولېي لە كام لە نىشانەو لە چاكەو نىعمەتەكانى خوا دەكەن؟ واتە: ھىچ كام لە نىشانەكانى خوا ھى ئەو نىن، تېوھ نكوولېيان لى بگەن و پىيان بىيروابن.

نجا خوا ۞ جاری کی دیکھ سہرنجیان بو میژوو رادد کیشی و دہ فہ رموی:
 ﴿ اَلَمْ یَسِیْرُوا فِی الْاَرْضِ ﴾، نایا بہ زہویدا نہ پویشتون؟ بہ زہویدا پویشتن،
 وہک جاری دیکہش باسمان کردوہ دہ گونجی پوینی (سیر)ی فیکری بی، دہ شگونجی
 پوینی (سیر)ی جہستہ ی بی، پویشتنی جہستہ یی ٹہوہیہ کہ مروف بہ کردوہ
 بروات، نجا بہ ولاحہ، بہ ترومیٹلہ، بہ فروکہیہ، بہ پتیانہ، بہ ہہر شیوہک لہ
 شیوہکان بہ کردوہ بروات و شوینہ وارہکان بیینی و بہ زہویدا بگہی، پویشتنی
 مہعنہوی و فیکریش ٹہوہیہ کہ ئینسان لہ بہر خوہیہوہ رامیتنی، یاخود کتب
 بخوینتہوہو تہماشای سہرچاوہ میژووہیہکان بکات و، سہرنجی بہ سہرہات
 و چارہ نووسی گہ لانی پتیشو بدات، ﴿ فِیَنْظُرُوا کَیْفَ کَانَ عَیْقَةُ الَّذِیْنَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ ﴾، نجا سہرنج بدہن: سہرنجامی ٹہوانہ ی پیش وان چوون بوو؟ ﴿ کَانُوا
 اَکْثَرُ مِنْهُمْ ﴾، ٹہوان زیاتر بوون لہوان، واتہ: گہ لہ پتیشوہکان لہوانہ ی
 پوژگاری پتغہ مہر ۞ ژمارہ یان زیاتر بوو، ﴿ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَاَآثَارًا فِی الْاَرْضِ ﴾،
 ہہروہا ہیزیشیان سہختر بوو و، شوینہ وارہکانیشیان بہرچاوتر بوون، ٹہوہنا
 شوینہ وارہکانیان دہ بیینی وہک لہ ٹاہتہکانی پتیشووتردا باسمانکرد: شوینہ واری
 فیرعہ ونہکان، ہہرہ مہکان لہ میسر، شوینہ وارہکانی گہ لی عاد، گہ لی سہموود،
 گہ لی لووط، ٹہوہ شوینہ وارہکانی دیکہ ی گہ لانی دیکہ لہ پوژہ لاتی ناسیا، لہ
 میژوپوٹامیا، لہ شام، لہ شوینہکانی دیکہ، شوینہ واری وایان بہ جیہیشتون کہ
 مروف لہ بہرانبہریان دا سہراسیمہ دہ بی، وہک پیشتر باسمانکرد لہ بہعلہ بہک
 چہند بہر دیک لہ سہریہک دانراون، ہہر کامیکیان قورسایہکہ ی دوو سہد تہنہ،
 دوو سہد ہہزار کیلو!! ئیستا مروف ہیچ نامرازیکی وای نیہ، کیشیکی دوو سہد
 تہنی پی بہرز بکاتہوہ، دہ بی ٹہوانہ چونیان ٹہو بہردانہ خستنبہ سہریہک؟!
 ﴿ فَمَا آغَىٰ عَنْهُمْ مَا کَانُوا یَکْسِبُونَ ﴾، کہ چی ٹہو گہ لہ پتیشووانہ ہہرچہ ندہ
 ژمارہشیان زیاتر بوو، ہیژو شوینہ واریشیان بہ ہیژترو سہختر بوون، بہ لام
 ٹہوہی کہ وہدہستیان ہینابوو، ہیچ سوودی پتہگہ یاندن لہ کاتیکدا بہ لای

خوات، واته: دهر بازی نه کردن و قوتاری نه کردن له به لّو سزای خوا، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، تنجا کاتیک پیغمبره کانیان به لگه پّوشنه کانیان بو هیتان، ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، زور دلخوش و بوغرابوون به وهی که له لایان بوو له زانیاری، واته: نهو تّوزه زانیاریه ی له لایه ن بوو، کردیانه به دیل و جیگرده بو وه حی و په یامی خوا ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، سره نجام نه وهی گالته یان پیده کرد، گالته پیکراوه که، یاخود سزای گالته پیکراوه که، که مارو ی دان و دهوری دان.

هه ندیک له توپّزه روانی قورّان گوتوو یانه: لیره دا مه به ست پیی هه ندیک له فه یله سووفه کانه که پیغمبران به به لگه وه هاتوون بو لای گریک و یّوانه کان، نهوانیش به حیساب خو یان به حه کیم و فه یله سووف زانیوهو گوتوو یانه: نه وهی له لای ئیمه یه، له فه لسه فه و زانیاری، باشره و ئیمه هه به دوا ی زانیاری خو مان ده کهوین و، خو یان بّنیاز پّشانداوه به رانه به بهو زانیاری و هیدایه ته ی خوا به پیغمبراندا ناردوو یه تی، که هه موو فه لسه فه ی یّوان و غهیری یّوان کو بکه یه وه، له چاو نهو هیدایه ت و په یامه ی خوا ناردوو یه تی، لوپچیکه له ته غاریک و مستیکه له جه وائیک، پاشان فه لسه فه و حیکمه تی مروّقه کان به دوور له هیدایه تی خوا، پره له هه لّو په لّو، پره له خلّته، وه ک له مهو سوووعه ی: (دره وشاوه بی ئیمان و پووچه لّی ئیلعاد له بهر پّوشنای زگماک و عقل و زانست و وه حیدا)، به ته فصیل باس مکروه، هه روه ها له مهو سوووعه ی: (بیرکردنه وهی ئیسلامی له نیوان وه حی و واقیعدا) له کتبی سیهم و پّنجه مدا، که باسی فه لسه فه و فه یله سووفه کانم کردوه، خستومه ته روو که: که له پووری فه لسه فه له میژوو ی به شه ردا، به به راورد له گه لّ هیدایه تی خوادلو، په یامیک که خوا به پیغمبراندا ناردوو یه تی، شتیکی زور بچووک و نابووته، هه لّو په لّو ی زو ریشی تیدایه.

﴿فَلَمَّا رَأَوْا رَسُولًا قَالُوا آمَنَّا بِاللّهِ وَحَدُّهُ﴾، تنجا کاتیک به لّو سزای ئیمه یان بینی (بؤس و بآساء و بآس) هه ر سیکیان به مانای: سزاو به لّو شتیکی

ناخوشوستر او و سهخت دین، کاتیک سزای سهختی ټیمه یان بینې، گوتیان: برومان ته نیا به خوا هینا، ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾، به وه بېرواین که پشتر پتی بوو بووینه هاو به شانه، واته: ټیستا بېرواین به وهی پشتر به هو به بوو بووینه هاو به ش بو خوادانه، ﴿فَلَمْ يَكْ يَفْعَهُمْ إِيْمَنُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا﴾، به لام نیمانه کیان دوی نه وهی سزای ټیمه یان بینې، سوودی پینه گه یاندن، چونکه نیمان کاتیک سوودی ده بیت، نازیه تی مړو فی تیدابن، به لام وه غتیک به لاو سزای خوا بې، یان له کاتیکدا مړو فی ده گاته کیانه لا، یان کاتی ناخیر زه مان دی، که به پتی فهرما بشتی پیغه مبرمان به کیک له ده (۱۰) نیشانه گه وره کان، نه وه په که خوړ له خوړناووه هه لدی و، نهو کاته که خه لک نه وه ده بیتن، هه موویان پروا دینن، به لام نهو کاته نیمان بې سوود ده بیت، چونکه هه موو که س ده زانن که ژیا فی مړو فی له سر زه وی کو تابی پیدی، هه روه ها هر که سیک که ده که وینته حالی خو وی و، ده زانن که تازه پرووی له جهسته ی جیا ده بیتوه، لهو کاته دا نیمان هینان سوودی نابې، وه ک پیغه مبر ﴿فَهَرْمُوِيهِ: إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُقْرِغْ﴾ (آخرجه أحمد: ۶۴۰۸، والترمذی: ۳۵۳۷، وقال: حسن غریب، وابن ماجه: ۴۵۵۳، وابن حبان: ۶۲۸، والحاکم: ۷۱۵۹، وقال: صحیح الإسناد عن ابن عمر).

واته: خوا گه رانه و دی به ننده قبول ده کات، مادام پرووی نه گه بیته گه رووی.

وهک چو ن نینسان به ناو غه ر غه ر ده کات و له قوورگی وهرده دات، کاتیک پروح له نووکی پیوه دیت و له سینک کو ده بیتوه وه ده گاته لای گه روو، لهو کاته دا نهو که سه له مردنی دلنیا ده بیت و، په نکه فریشته کانش بینن، بو به پروا هینان لهو حالته دا، سوود ناگه یه نن، وهک خوا ده فهرمو وی، ﴿فَلَمْ يَكْ يَفْعَهُمْ إِيْمَنُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسًا﴾، پروا هینانه کیان سوودی پینه گه یاندن له کاتیکدا سزای ټیمه یان بینې، نه هه هه بو حاله قی سه رهمه رگیش راسته و، هه م بو نهو گه لانه ش که سزادراون و، هه م بو ناخیر زه مانیش، ﴿سُتَ اللَّهُ إِلَيَّ

فَدَحَلَتْ فِي عِبَادِهِ ﴿١٤٠﴾، شه ودهش یاسای خوایه که پابردووه له بهنده کانیدا، واته:
 خوا به پیی شه و یاساو ریازه مامه لهی له گه لَ مَرَوْقَه کانیدا کردوه، که ههتا
 توانایان هه به و ههتا ویستیان ئازاده و، ههتا یو شهوان به ئازادیی له قه ئه م
 دهری، هه گهر ئیمان یینن ئیماننه که یان لئوه رده گیرئ، به لام که که و تنه حاله ئی
 ناچار یی، ئیماننه که یان سوو دیان پئنا گه یه نی، یاسای خوا ی کار به جی و داد گهر و
 بووه له ژینی به شه ردا، که پابردوه، ﴿١٤١﴾ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤٢﴾، له و کاته شه
 بئروا به کان زیانبار بوون، پئشتریش هه زیانبار بوو بوون، به لام له و کاته دا
 بو یان دهر کهوت، که ده سخته پو زیانبار و ده جهر پو یی راسته قینه نه نیا نه وان.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

فەرمانکردنی خوا بە پێغه مبه‌ر ﷺ که خۆراگری و، دنیایی به‌ئینی خوا راسته‌و، ئاماژه‌کردن به‌ گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی به‌شیک له‌ پێغه مبه‌ران و، نه‌گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی به‌شیکیان، که هیچ کام له‌ پێغه مبه‌رانی خوا، به‌بێ مۆلق خوا، هیچ به‌لگه‌یه‌کی وه‌ک موعجیزه‌ بۆ سه‌لمێزانی راستیی خۆی نه‌هێناوه‌:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَكَيْمًا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيكَ فَالْيَا نَارِجْعُونَ ﴿٧٨﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرُّسُولِ أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ الْحَقُّ بِالْحَقِّ وَخَيْرَ هُنَاكَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٩﴾﴾.

شیکردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له ده (۱۰) برگه‌دا:

۱- ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، واته: ده‌جا خۆراگری به‌ (مادام حال به‌و شیوه‌یه که باسکرا)، به‌ دنیایی به‌ئینی خوا راسته‌.

به‌ئینی خواش یانی:

أ- به‌ئینی خوا به‌سه‌رخستنی تۆ، شوێنکه‌وتووانت.

ب- به‌ئینی خوا به‌ سزادانی بێبرویه‌کان.

ج- به‌ئینی خوا به‌ هاتنی پۆژی دوایی، هه‌موو ئه‌و به‌ئینانه‌ی خوا راسته‌.

(۲) ﴿فَكَيْفَ تَتَرْتِكُ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّكُمْ﴾، ئنجا نه گهر هه ندىك له وى كه گفتيان پنده دهين، پيشانت بدهين، واته: هه ندىك له وى هه په شهى پى له كافر دكان دده كين، پيشانى توى بدهين و له دنيا دا سزايان بدهين.

(۳) ﴿أَوْ تَتَوَقَّعُ﴾، يا خود بهر له وى پيشانت بدهين، بتمرتنين و تو سزادانه كيان نه بينى.

(۴) ﴿فَالْيَنَّا يُرْجَعُونَ﴾، به دلبايى هه بۆ لای تيمه ده گيرد رينه وه، له سووره قى (يونس) دا، نهم نايه ته موباره كه بهم شيويه هاتوه: ﴿وَأَمَّا تَرْتِكُ بَعْضَ الَّذِي نَعُدُّكُمْ أَوْ تَتَوَقَّعُ﴾، ئنجا نه گهر هه ندىك له وى به لتيبان پنده دهين، پيشانت بدهين، يا خود بهر له وه بتمرتنين، گه پرانه وه و سهره نجاميان ته نيا بۆ لای تيمه يه، دوايش خوا چاوديره به سهر ته وه وه كه ده يان كند، له وى خوا ٭٭٭ نه و ته عبيره ي به و شيويه هيتاوه، چونكه له هه جتبه په ووت (سياق) ه كه جوړيك ده خوازى.

گرنگ نه و راستي يه: خوا پتغه مبهري خاته مى ٭٭٭ ناگادار كړد و ته وه، كه ده گونجى هه ندىك له و سزايه ي هه په شهى پى له كافر دكان ده كات، پيشانى بدات و ده شكونجى پيشانى نه دات، ئنجا نه وه بوو كه دواتر پيشانيدا، له جهنگه كاني به در، خه نده ك و حونه ين و نازاد كړدى مه ككه و ... هه موو جهنگانه دا، خوا ٭٭٭ زه بريكي باشى له كافر دكانداو، لووتيان شكاو، به شيك له وى خوا هه په شهى پى ليده كړدن، پيشانى دان.

(۵) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾، به دلبايى له پيش نوښدا پتغه مبه رانيكمان په و ان كړدوون، ژماره ي پتغه مبه راني ناوبراو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له قورباندا به موحه ممه ده وه ٭٭٭ بيس و پتنج كه سن، كه له سووره قى (الأنعام) دا ناوى هه زده يان هاتوه له هه ندى شويتان ناوى پازده يان و، له جتبه ديكه دا ناوى دوازه يان هاتوه و كه مترو زياتر، گرنگ ته وه يه هه موو ته وانه ي ناويان هاتوه له پتغه مبه ران، ژماره يان

بيست و پىنجە، خوا دەفەر مۆي: لە پيش تۆشدا پىغەمبەرانتىكىمان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) رەوانكردوه.

(۶) - ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾، نىجا هەيانە بەسەرھاتەكەيمان بۆ تۆ گىراوئەتەوه.

(۷) - ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾، هەشيانە بەسەرھاتەكەيمان بۆ تۆ نەگىراوئەتەوه، ئەوانەش كە خوا بەسەرھاتەكانيانى بۆ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ گىراوئەتەوه، هەيانە بەسەرھاتەكەيانى بە درىزى گىراوئەتەوه، لە چەند شۆننىك لە قورئاندا دووبارە بۆتەوه، بەپى داخوازى ئەو حالەتەنە پىغەمبەرى خوا ﷺ بڕواداران پىياندا تىپەريون، هەروەها بەپى داخوازى مێژووى بەشەر، كە ئەو پاستىيانە دووبارە دەبنەوه، بە تايەت بەسەرھاتى ئىبراهيم ﷺ، و بەسەرھاتى مۇوسا ﷺ، و ھاروونى بۆراى ﷺ، لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەكەياندا، هەروەها بەسەرھاتى نوح و ھودو صالح و شوعەيب و لوط و عيسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەشيانە بەسەرھاتەكەى بە كورتى ھاتەوه، هەشيانە تەنيا ناوى ھىترەو لە قورئاندا، ناماژە كراوە بە ژمارەيەكى كەم لە سىفەتە بەرزەكانى.

لێرەشدا بۆمان دەرەكەوئى، كە بەبى بەلگەيەكى دۇنياكەر، دروست نىە ھىچ كەس بە پىغەمبەرى خوا ﷺ دابترئى، بۆيە لە ھەندىك رىوايەتاندا، ھەندئى كەس بە پىغەمبەر لە قەلەم دراون، من نەمەينان، لەبەر ئەوئى لەسەر سەنەدى رىوايەتەكان مشتومر ھەيە، بەلام ئەگەر بە سەنەدىكى راست و دروست و جىي دۇنيايى، پىغەمبەرى خوا باس يەكيك لە پىغەمبەرانى كوردبى و ناوى ھىتابى، دەلێين: ئەويش پىغەمبەرى خوايە، بەلام بەبى بەلگەى دۇنياكەر، دروست نىە ھەر لە خووە بلێين: فلانكەس كە ناوى لە قورئان دا ھاتو، پىغەمبەرى خوايە، بۆ وێنە: لە بارەى لوقمانەو قسە كراوە، بەلام خوا ﷻ باس لوقمانى نەكردو ھەك پىغەمبەر، بەلكو ھەك لە تەفسىرى سوورەتى (لقمان)دا باسمانكرد، تەنيا باس ئەو كراوە كە خوا ھىكمەتى پىداو، ھىكمەتىش واتە: لێزانى و دانايى و كارامەيى و پىغەمبەران و غەيرى وان تىيدا بەشدان.

۸- ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، هیچ پیغمبره یکتیش بوی نه نیشانه به یک بیتن، مه گهر به مؤلفی خوا، که واته: کافره کان که تو هه لده پین و نه که تاوت دده کهن موعجیزه به کیان تا کو بو بیتن، شتیکی بی جیت لی داوا دده کهن، چونکه نه نیا به مؤلفی خوا پیغمبره ران موعجیزه و به لکه یان هینان، خوی به رزیش نه و به لکه و موعجیزه بهی به توی داوه که قورانه، کافیه بو که سانیگ بیان هوئی پروا بیتن، که واته: نه وان داوا به کیان داوا به کی بیتجیه که هه لده پین: توش موعجیزه و به لکه به کی وه که هی پیغمبره رانی پیتشوویان بو بیتن!

۹- ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾، نجا هر کاتن فرهانی خوا هات، به هه ق و دادگهری دادوهری کرا، واته: فرهانی خوا هات به سرخستنی پیغمبره رو هاوه لانی، یاخود: فرهانی خوا هات به هاتنی مردنیان، یان: فرهانی خوا هات به کو تایی پیتینانی ژبانی دنیاو هاتنی ناخیر زهمان، یاخود: فرهانی خوا هات به وه که خوا ﴿مَوْلَاتِ بَدَاتِ﴾ به پیغمبره و ﴿مَسْأَلَانَهُ﴾ کان جهنگ بکهن و پروو بهروو بینهوه له گهل بیتروا یاندا، ﴿فُضِيَ بِالْحَقِّ﴾، لهو کاته دا به هه ق دادوهری ده کئی له نیوان نه هلی نیمان و نه هلی کوفردا، یاخود: به گشتی و له هر باریکه وه خوا بریارو حوکی راست و هه ق ده دات.

۱۱- ﴿وَحَسِرَ هَٰذَاكَ الْمُبْطِلُونَ﴾، لهو کاته شدا نهوانی له سر به تال و ناهه قن زیانبار ده بن، (هَٰذَاكَ) ناوی ناماژده بو شوین، به لیم لیره دا خوارا وه ته وه بو کات، واته: لهو کاته دا نهوانی که ده یانه وئی هه ق لابه رن، (الْمُبْطِلُونَ)، (مَنْ يُرْدُونَ إِبْطَالَ الْحَقِّ) نهوانی ده یانه وئی هه ق بیووچینه وه وه هه ق لابه رن، نهوانه زیانبار ده بن، نه مه ده گونجن مه به ست پتی نه وه بی که دوایی له جهنگی به دردا دهر کهوت، که خوا ناوی لیناوه: (يَوْمَ الْفُرْقَانِ)، (يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ)، ده شگونجن مه به ست پتی پوژی دوایی بی، له وئی زیانباری کافران به ته ولوی تاشکرا ده بی و دهرده که وئی، به لیم بیگومان له دنیا شدا جاروبار زیانباری کافران دهرده که وئی، هر نه بی هیچ بیتروا به که نه، که له سرهمه رگدا زیانباری و ده ستخه روئی خوی بو مه علوم نه بی.

مەسەلەى دووھەم:

باسى پەخساندى ئازەلەكان لە لایەن خواوہ، بۆ بارو سواری مرقەكان و،
لیخواردنیان و، سوودگەلى دیکەى زۆر، بە تاییەت سەفەر و گەشت یتکردنیان،
بە جۆریک کە هیچ عاقلێک ناتوانى نکوولسى لە چاکەکانى خوا بکات:

خوَا دَهِرْمَوَى: ﴿اَللّٰهُ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَنْفَمَ لِتَرْکَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۹﴾ وَلَکُمْ فِیْهَا مَنَافِعٌ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَیْهَا حَاجَةً فِیْ صُدُوْرِکُمْ وَعَلِیْهَا
وَعَلَى الْاَنْفَلِیْ تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۰﴾ وَیُرِیْکُمْ ءَایَتِیْہِ فَاَیَّ ءَایَتِیْ اللّٰهِ تُنْکِرُوْنَ ﴿۸۱﴾﴾

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

۱- ﴿اَللّٰهُ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَنْفَمَ لِتَرْکَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ﴾، خوَا
ئەو زاتەى کە ئازەلەکانى بۆ گێراون، بۆ پەخساندوون، تاكو لیان سواریان بن و، هەشیانە
لیان بخۆن.

﴿لِتَرْکَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ﴾، یانی: هەیانە بۆ سواری، بۆ بارو
سوار بەکاریان دێن، هەشیانە بۆ لیخواردنیان، واتە: هەیانە زیاتر بۆ بارو سوار
بەکاردی، بۆ ویتە: حوشتەر ئەگەر مەبەست لە ئازەلەكان (انعام) چوار جۆرەکە
بێ: حوشتەر پەشە و لاخ (گاو مانگا و کەل و گامیش)، هەرەوہا مەپو بزن، بەلەم
ئەگەر (انعام) مەبەست پیتی کۆى ئەو ئازەلەنە بێ، ئەو چوار پشیانە بێ، کە
خوَا بۆ مرقەى پەخساندوون، کە ئەو کاتە فیل و کەرگەدەن و ولاخى یەک سەم
واتە: ئەسپ و مایین و تێسترو کەر و ئەوانەش دەگرنەوہ، ئەو کاتە ئەوانەى بۆ
بارو سوار بەکاردێن، دیارە تێسترو ئەسپ و مایین و کەرن، لە ولاتانی تێمەدا
زیاتر ئەوانە باون، لە هەندى شویتدا فیل بەکار دێنن، بە تاییەتى لە پۆژەهلاتى
ناسیاو لە تەفریقا، پەنگە جۆرە ئازەلە دیکەش بەکاریتین، لە هەندى شویتیش
گاو مانگاش بەکاردێنن جگە لە حوشتەر، بۆ بارو سوار.

که دهفه رموی: ﴿ اَللّٰهُ الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَنْفُسَ ۖ دَهَلٰی: (الْجَعْلُ: الْوَضْعُ وَالتَّمْکِیْنُ وَالْتَّهْیِیَّةُ، فَيُحْمَلُ فِيْ كُلِّ مَقَامٍ عَلٰی مَا یُنَاسِبُهُ)، (جَعَلَ) بریتیه له دانای شتیک و چه سپاندنی و ناماده کردنی، تنجا له هه ر شوینه به پتی گونجانی له گه ل نهو رهوت و شوینه دا، مانا ده کړی، به کوردیی وشه ی (جَعَلَ) واته: گیرای، یان کردی، یان وایلیکرد.

که دهفه رموی: ﴿ لَتَرْکَبُوْا مِنْهَا ۖ ﴾، (مِنْ: لِلتَّبْعِیضِ)، (مِنْ) بۆ هه ندیکه، هه ردو وکیان: ﴿ لَتَرْکَبُوْا مِنْهَا ۖ ﴾، و ﴿ وَمِنْهَا تَأْكُلُوْنَ ﴾، که هه یانه بۆ سواریی به کاری ده هیتن، هه شیانه لئی ده خوڼ، چ له گوشته کی بغوڼ، چ له به ره مه که ی له سپیه مه نیه که ی بغوڼ، که له شیرو ماست و که شک و فروو دوو که ره و په نیرو ژاژو... هتددا به رجهسته ده بی.

لیرده خوا ﴿ ۙ ﴾ که نهو چاگانه ی خو ی ده خاته به رچاوی خه لک، بۆ نهو به که له خوا به یه کگرتن نیزیکیان بخاته وه، خوی په روه ردگار ده یه و ی له پتی خسته نه پرووی چاکه و نیعمه ته کانیه وه، خو ی به مرو فیه کان بناسیتن و، خو بیان له لا خو شه ویست بکات، که نه گه ر له به ر زاتی خویشی خو شیان نه و ی -- که نه وه خو شو یستنی راسته قینه یه بۆ خوا ﴿ ۙ ﴾، که له به ر زاتی خو ی و له به ر سیفه ته به رزه کانی و، له به ر نه وه ی به دپه ینه رمانه، په روه ردگارمانه، زاتیکي خاوه نی هه موو سیفه تی جه مال و جه لال و که ماله، هه موو سیفه ته کانی سام و هه بیته و ده ستر ویش تووی و، تیرو ته و او یی، ده بی له به ر نه وه خوی په روه ردگار خو ش بو یستری -- به لام ناستیکی نرم تریش هیه، نه ویش نهو یه که له به ر نیعمه ت و چاکه کانی خو ش بو یستری، وه ک خوا دهفه رموی: ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ ۖ ﴾ (۱۶) الرحمن، واته: تایا پاداشتی چاکه هه ر چاکه کردن نیه؟ که خوا چاکه ی له گه ل تو دا کردوه، تو ش ده بی به چاکه وه لامی نهو چاکه یه ی خوا بده یه وه، به ندایه تیی بۆ بکه ی و بیپه رستی و بۆی وه فاداریی.

۲- ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾، ھەروھە بۇ ئىۋەدە لەو ئاژەلەندە، سوۋد گەلى زۆر ھەن.

ئاژەلەن چ بە جەمكە چوارىيەكەي: حۈشترو پەشە ولەخ و مەپرو بزن، چ بە جەمكە گشتىيەكەي: ھەرچى چوار پىتە بىگىرتەو، چ گۈشتيان بخورى، چ نەخورى، بەلام ئەو چوارانە گۈشتيان دەخورى، ﴿مَنَافِعُ﴾، كۆى (مَنَافِعَةُ) يە، واتە: سوۋد، كەلك، بەرژەوۋەندىي.

۳- ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾، بۇ ئەۋدى بە ھۆى ئەو ولەخانەوۋەش (بە ھۆى سۈاربۈۋىيان و بارلىتئانايەو)، بگەنە ئامانجىك كە لە سىنەكانتاندە ھەيە، پان ئامانجىك بھىننە دى كە لە سىنەكانتاندە ھەيە دەتەنەو، ئەم (ل) ە، ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا﴾، لامى ھۆكار دۆزى (تعليل) ە، ھەروھە (ل) ەكەي پىشى: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾، ھەر بۇ (تعليل) ە، (أَي لَأَجْلِكُمْ) لە پىتاۋى ئىۋەدە.

كە دەفەرەمۆى: ﴿وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾، ئەمە ئەۋە دەگەيەننى: ئەو نىازو مەبەستەي لە سىنەكانيان دا ھەيە، پالپان پىۋەدەننى بەرەو ئەو ئامانجە بچن. كە ئامانجەكەش دوۋرەو بە پىيان ناتوانن بىگەننى و، دەبىي بە ولەخ و لەسەر پىشتى ئەو ئاژەلەنە پىتى بگەن.

۴- ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾، ھەروھە لەسەر پىشتى ئەو ئاژەلەنە (ھەندىكىان) و، لەسەر پىشتى كەشتىيەكانىش ھەلدەگىرىن، كە دەفەرەمۆى: ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾، بۆيە لىرەدا لەكەل ولەخان دا باسى كەشتىيانىش كراۋە، چونكە خالى ھاۋبەشيان بارو پىكردن و گەشت و گەرانە پىيان.

ئىنجا كە دەفەرەمۆى: ﴿وَعَلَيْهَا﴾، دەيتۋانى بفرەمۆى: ﴿وَعَلَيْهَا وَالْفُلْكِ﴾ لەسەر پىشتى ئەۋان و بەھۆى كەشتىيانىشەۋە، بەلام بۆيە (على) دوۋبارە بۆتەۋە، چونكە لە راستىدا بە ئامانج گىراۋ، لىرەدا باسى كەشتىيەكانە، ئەگەرنا پىشتىر باسى ئاژەلەن كرابۈۋ.

(۵) ﴿وَتُرِيبُكُمْ ءَايَاتِهِ﴾ ههروهه (خوا) نیشانه کانی خویتان پیشان ده دات، لیره دا خوا ښکته که نيعمه ت و چاکه کانی خوی ده خاته پروو، مه به ست پتی ټوهه یه:

۱- ټه وانه هه م چاکه ی خوان.

ب- هه م به لگه هن له سهر مشوور خوری خوی پهروه دگارو پهروه دگار ټی خوا.

ج- هه م به لگه هن له سهر ټوهه که ده یی ته نیا خوا به ندایه ټی بۆ بکړی و بیه رستری، بۆیه ده فهرموی: ﴿وَتُرِيبُكُمْ ءَايَاتِهِ﴾ نیشانه کانی خویتان پیشان ده دات، که بریتین له و نيعمه تانه ی باسکران، واته: له یهک کاتا هه م نیشاله ن له سهر پهروه دگار ټی و به دیو ټنه رایه ټی خواو، هه م چاکه و نيعمه تیشن له خواوهو، هه م به لگه ی تاکټی خواهن له په رسترای دا.

(۶) ﴿فَإِنَّ ءَايَاتِ اللَّهِ تُكْرَوْنَ﴾ شجا تابا کام له نیشانه کانی خوا نکوولی ټیده که نه؟ (آی: اِسْمُ اسْمِهِمْ يَطْلُبُ بِهِ فَيُبَيِّرُ كَوْنَهُ عَنْ مُشَارِكِهِ فَيُضَافُ إِلَيْهِ)، وشه ی (آی) ناوی پر سيار کردنه، مه به ست پتی جیا کردنه وهی شتی که له هاو به شه که ی، له وهه که بالده در ټنه لای، بۆ و ټنه ده لټی: (أَلَيْسَ) یان (أَلَيْسَ) کام له و دو وانه، یان کام له و کومه له، بۆ پر سيار کردنه له باره ی شتی که وه، که له گه ل شتی که دیکه، یان له گه ل کومه له شتی که دا و ټنه یه، بۆ ټه وهی جیا بکړ ټنه وه.

مه سه له ی سته م و کوتایي:

سهرنچراکیشان بۆ میژووی گهلانی بیسروا، که ههچهنده ژماره یان زیاترو، بههیزو پینتریش بوون و شوینه واره کانیشیان بهرچاوتر بوون، بهلام نهوه هیچ به که لکیان نه هات و له فریایان نه هات، کاتی که به لای خویان بۆ هات، بهوهنده زانیاریه که مهش که له لایان بوو، له بهرانبهر وه جی و په یامی خوادا بوغرابوون، له خۆبایی بوون و له که ولی خۆیان ده رچوون، سهره نجام: سزای خویان گرنتی و په شیمانیشیان و نیمان هینایشیان هیچ سوودی نه بوو، سهره نجام دهسته خرپۆو زیانباربوون:

خوادا ده فرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَءِثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿٨٤﴾ فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسًا سَلَّتِ اللَّهُ أَلْقَى قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٥﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیزده بر گه دا:

(۱) ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئنجا ئایا به زه ویدا نه رۆیون؟ ئەمه جاری دووهمه لهم سوورده ته دا خوا ﷻ ئەو تهعبیره به کار ده هیتی، جاری به که میان فهرمووی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءِثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٨٦﴾﴾، به لام لیره ده فرموی: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، له جیاتی (و) به (ف) هیناوه تی، ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئایا به زه ویدا نه رۆیشتون؟ که ههم

ئىزدەۋا ھەم لە ئايەق ژمارە (۲۱)دا، پرسیارکردنەكە پرسیارکردنى نكوولیلینكەرانەيە،
واتە: دەبووایە بە زەویدا برون.

ھەلبەتە ئىزدەدا كە خوا نكوولیی دەكات لەوھى بۆچى بە زەویدا نەپۆشتوون؟
مەبەست پۆشتنى بەرامانەوہیە، پۆشتنى بە تيفكرين و سەرنجدانەوہ، ئەگەرنا
ھەر بە زەویدا برون و بلایی: خوا فەرماني پيكردوہ بەبن ئامانج، ئەوہ ھيچ
نيە، نەختر، چونكە ئەوہ بەپتي سياق دەيزانين و، سەربارەش خواي كاربەجنى
ئىزدەش و، لە ئايەق ژمارە (۲۱)دا ھەر ئاماژەي پيكردوہ: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرُوا...﴾. كەواتە: ئامانج و ھيكەت لە بەرپیدا پۆشتنەكە: رامان و روانين
و تيفكرينە، نەك بەس پۆشتن و ھيچى ديكە!!

۲- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، واتە: نەجا (لە ميانى پۆشتنەكەيان
دا) سەرنج بدەن و رامتين: سەرنجامى ئەوانەي پيش وان چۆن بوو؟! (ئايا بە زەویدا
نەپۆشتوون! سەرنج بدەن سەرنجامى ئەوانەي پيش وان چۆن بوو؟!، پيشتريش
باسمانكردوہ پۆشتن بە زەویداو سەفەرکردن، دوو واتاي ھەن:

يەك: سەفەرکردنى جەستەي: كە مرووف بە جەستە بە زەویدا بپروا، شوئەواری گەلە
پيشووەكان سەرنج بدات، شوئەواری گەلى عاد لە نيوە دوورگەي عەرەبيى دا، ھى
گەلى سەموود لە ناوچەي حيجردا، ھى گەلى لوط لە فەلەستين، ھى گەلى مەدەيەن لە
ئوردن و شام، ھى گەلى فيرعەون لە ميسر ھەرەمەكانيان، ھى گەلانى ديكەي نپوان دوو
پرووبارەكان ميزوپوتاميا، ھەرودەھا لە شوئەكانى ديكەي دنيا، مرووف بە جەستە بچن
سەرنج بدەو لە شوئەوارەكانيانەوہ رامتين.

دوو: سەفەرکردنى مەعنەويى: كە مرووف تەماشاي ميژوو بكات، ھەر لە شوئنى
خۆيەوہ كتيەكانى ميژوو بخوئيتتەوہ، ياخود لە پتي مۆزەخانەكانەوہ، تىستا بەھوى
مۆزەخانەكانەوہ كە شوئەواری گەلە پيشووەكانيان تيدا ھەلگيراون، زۆر سەفەر و بارو
سوار لە كۆل مرووف كراونەوہ، مرووف دەتوانى لە مۆزەخانەكاندا، تەماشاي زۆر لە
شوئەواری گەلە پيشووەكان بكات.

(۳) ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ﴾، ئەوانی پێش وان لەوان (لە دویتەرلەوێ کانی پۆزگاری پێغمەبەر ﷺ) ژمارەیان زیاتر بوو.

(۴) ﴿وَأَشَدُّ قُوَّةً وَءِثَارًا فِي الْأَرْضِ﴾، هیزیشیان توندتر بوو و، شوێنەواره کانیسیان توندتر و سەخترو بەرچاوتر بوون.

(۵) ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، بەلام ئەوێ که وەدەستیان دەهێنا، هیچ سوودی پێنەگەیاندن، ئەوێ که وەدەستیان هێنا، لە هیزو پیزو لە سوپاو سامان و دەستڕۆشتوویی، ئەمە ئەگەر (مَا) بۆ لابردن (نهی) بێ، دەشگونجێ (مَا) بۆ پرسیار کردن (مَا الْإِسْتِفْهَامِيَّة) بێ واتە: ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾؟ ئایا ئەوێ که وەدەستیان دەهێنا، چ سوودیکی هەبوو، چ ئەتکیکی پێنەگەیاندن، چ دادیکی دان؟ لە کاتێکدا که بەلای خوایان بۆ هات، ئایا ژمارەو هیزو تواناو دەستڕۆشتوویەتیە کەیان قوتاری کردن لە سزاو تۆلەوی خوا؟ بە ئەتکید نەخێر.

(۶) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، کاتیک پێغمەبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە ڕۆشنەکانیان بۆ هێنان، زۆر دڵخۆش بوون بەوێ لە لایان بوو لە زانیاری، یانی: بەو ئەندازە زانیارییە دەیانزانی زۆر دڵخۆش بوون و، پێی لە کەوڵی خۆیان دەرچوون، پێیان وابوو زانیاری هەر ئەوێە لە لای ئەوانەو، پێیان وابوووە بێ نیازن لە هەر جۆرە زانیارییەکی دیکە، تەنانەت ئەگەر هێ پێغمەبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بێ و لە خواوەش هێنایان، کە بێگومان ئەو زانیارییە پێغمەبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە خواوە دەبێت، زانیارییەکی بێ خەتە، زانیارییەکی سەدا سەدا راستە، بەلام ئەوێ مەرووف خۆی وەدەستی دەهێت لە ڕێی پێنج هەستەکانیەو، لە ڕێی بیرکردنەوێ خۆیەو، شتیکی ڕێزەییەو، کەم و زۆر هەلەو پەلەو کەم و کوڕی و خەتەو خالی ناوێتە دەبێ.

لێرە کە دەفەرموێ: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، خوا ﷻ بە گشتیی فەرموویەتی: کاتیک پێغمەبەرەکانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە ڕۆشنەکانیان

بۇ ھېتان، ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ زۆر دَلخۆش و شادمان بوون، بهو که مه زانیاریه‌ی له لایان بوو، ئنجا که زۆر پیتی دَلخۆش بوونه، مانای وایه زانیاریه‌که‌ی خۆیانیان پتی زۆر چاک و گه‌وره‌و گرنگ بووه‌و، پیتان وابووه پیتوستیان به هیچی دیکه نیه، پسپوران گوتوو یانه: (الْفَرَحُ: مَكْنًى بِهِ أَنَاذُهُ، وَهِيَ الْإِزْدَهَاءُ)، که ده‌فه‌رموی: زۆر دَلخۆش بوون بهو زانیاریه‌ی له لایان بوو، مه‌به‌ست پیتی شوئنه‌واره‌که‌یه‌تی که بریتیه: له له‌که‌و‌لی خۆ ده‌رچوون و بوغرا بوون، چه‌ند جار ئیکی دیکه‌ش باسمان کردوه که (فَرَحٌ) واته: (أَشَدُّ السُّرُورِ) نه‌وپه‌ری دَلخۆشی، هه‌ر بۆیه خوا ﴿فَرَحَی﴾ به سیفه‌تیکی خراپ داناهه، مه‌گه‌ر په‌یوه‌ست بئ به‌زه‌یی خوا، به پاداشتی خواوه‌و، به هاتنه‌دی به‌ئینی خواوه، له سووره‌تی (یونس) دا خوا ﴿فَرَحَی﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ۵۵، به پیغه‌مبه‌ر ﴿فَرَحَی﴾ ده‌فه‌رموی: پیتان بئتی: با به به‌خششی خواو به‌زه‌یی (خوا) بهس به‌وه زۆر دَلخۆش بئ، با ته‌نیا به‌وه زۆر دَلخۆش بئ، نه‌وپه‌ری دَلخۆشیان با ته‌نیا به به‌خششی خواو به‌زه‌یی خوا بئ.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الروم) دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱، يَنْصَرُّ اللَّهُ يَنْصَرُّ مِنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱﴾، واته: لهو پۆژه‌دا بڕوا داران به یارمه‌تی خواو سه‌رخستنی خوا، زۆر دَلخۆش ده‌بن.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القصص) دا گه‌لی قاپوون به قاپوون ده‌ئین: ﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ۷۶، واته: زۆر دَلخۆشمه‌به، خوا زۆر دَلخۆشانی خۆشناوین، واته: زۆر دَلخۆشان به مآلی دنیاو سامان، نه‌گه‌رنا مرو‌فی نه‌گه‌ر زۆر دَلخۆش بئ به چاکه‌ی خواو به‌خششی خواو به به‌زه‌یی خواو به هاتنه‌دی به‌ئینی خوا، نه‌وه هه‌ر زۆریش په‌سنده، نه‌ک خراپ نیه، بۆیه ده‌بئ وردبئ له سه‌ره‌نج‌دانی چه‌مک و واتای وشه‌کافی قورئان: له شوئینکدا خوا ﴿فَرَحَی﴾ وشه‌ی (فَرَحٌ) زه‌م ده‌کات، نه‌گه‌ر په‌یوه‌ست بئ به دنیاوه‌و به مآل و سامانه‌وه، یان به

نۆزه زانیارییه که وه که بیکهیه جیکه وه بۆ وه عیسی و په یامی خوا، که چی له شوئینیکی دیکه دا خولای په روه ردگار فه رمان ده کات به (فَرَح) ته ویش ته وه یه که په یوه ست بی به به خشتی خواو به زه یی خواوه، هه روه ها مه دحی پرواداران ده کات که دلخووشن به هاته دی به لیتی خوا، که بریتیه له سه رختنی پۆیان.

قەسەيەكى كورت لەبارەي فەلسەفە و بووناسىيە

هەندىك لە زانايان گوتتويانە: لىردا كە دەفەرموي: دواي ئەوئەي
پىغەمبەرانىان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەلگە پۆشنەكانيان بۆ ھىنان، بەو ئەندازە
زانايەيە لەلايان بوو، زۆر دلخۆش بوون، دەلەين: مەبەست پىي فەيلەسووفەكانى
يۇنانە، دواي ئەوئەي باس و خواستى پىغەمبەرانىان -ئىجا ئەگەر عيسا بوو،
ئەگەر پىغەمبەرانى پىش عيسا بوون- بىستە گوتتويانە: ئىمەش زانايىمان
لە لاىەو، پىويستىمان بەو زانايەيە نىە كە ئەو پىغەمبەرانە ھىناويانە، بەلەم
خوئ پەرەردگار بەگىتىي فەرموويەت و تايەت نەكردو بە كات و شۆنىتەكەو.
ئىجا بىگومان زۆرچاران ئەو زانايەيە عەقلىانە كە مەروۇف پىيان دەكات،
ئەگەر لە خوئ وريا نەبى، پىيان لە خوئ بايى دەبى، پىيان لە كەوئى
خوئ دەردەچى، لە ھالىكىشدا كە زانايەيە عەقلىي، بە تايەت (فەلسەفە)
كە بەرھەمى فەكرى بەشەرە، لە ئەنجامى تىوہرامانى دا بۆ بوون، كە باشترىن
پىناسەي فەلسەفە ئەوئەيە:

[فەلسەفە بەرھەمى فەكرى بەشەرە لە ئەنجامى تىوہرامانى دا بۆ خوئ و بۆ
دەرووبەرەو بۆ گەردوون دا پەيدا بوو، ھەولەدانى مەروۇفە بۆ بووناسىي، ناسىنى:
خوئ و خواو گەردوون].

ئىجا ئەو فەلسەفەيە خەتەو خالى زۆرى تىدايە، ھەك ئىمە ھەم لە مەوسووعەي:
(بىركردنەوئەي نىسلامىي لە تىوان ھەجىي و واقىعدا) لە بەرگى سىيەم (تەوژمە
فەكرىيەكانى مەزووى مەسۇلمانان)، لەوتىدا باسما نكردو، ھەر ھەو ھەم لە مەوسووعەي:
(نىمان و نىلھاد)دا، بە درىژىي لە بارەي فەلسەفەو فەيلەسووفەكانەو قەسەمان

کردوه، چ فہیلہ سووفہ کانی یۆنان و کریکہ چ فہیلہ سووفہ کانی میزۆپۆتۆمیا،
چ ئەوانە ی شام، چ ئەوانە ی میسر، چ ئەوانە ی پۆژھە لاتی ئاسیا و ئیران، زیاتر
لە بواری خواناسیی و دینداریی باسمان کردوه، کە تووشی هەلە و پەلە ی زۆر
سە یرو سە مەرە بوون و، لەو بواردە ئەو فەیلە سووفانە، سەد غۆزگە یان بە
خە لکی عەوام، کە هەر لە پێی ئەو زگماک و عەقڵە پاکە وە ی خوا بە هەموو
مرۆفە کانی داوه، باشتر پە ییان بە بوونی خوا ی پەرورە دگار بردوه، بە سیفە تە کفی
خو، بە پێو یستی بە ندایە تییکردن پۆ خوا، هەر بۆیە دە ئیم: عە ق ل ئە گەر مرۆ ف
ئیی و ریا نە بێ، دە ییتە هو ی سەرگەردانی ئینسان، لە راستیدا ئە گەر عە ق ل و
هو ی مرۆ ف بەس بووایە پۆ رێکا دیتنە وه، خوا ﷻ پێغە مە رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) نە د ناردن، هەر وەک لە سوورە تی (النساء) دا خوا دە فەر موی: ﴿رُسُلًا
مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ إِنْ لَا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (١٦٥) و، واتە:
پێغە مە رانیکی دڵخۆشکەر و ترسێنەر، تا کو خە لک لە دوا ی هاتنی پێغە مە ران،
بە لگە ی نە بێ لە سەر خوا، کە واتە: ئە گەر پێغە مە ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
خو ﷻ پەر وانی نە کرد بایە، خە لک بە لگە و بیانووی دە بوو، مانای وایە عە ق ل ی
مرۆ ف بەس نیە، پۆ ئە وە ی پێی پێ دەر یکا و وە لئمی پرسیارە و جوو د ییە کفی
پێزان ی، کە بریتین لە:

- ۱- من کیم؟
- ۲- لە کوێو هاتووم؟
- ۳- پۆچی هاتووم؟
- ۴- کێ منی هێناو تە دی؟
- ۵- ئەم گەردوونە چییە؟
- ۶- لە کوێو هاتووە؟
- ۷- پۆ کوێ دە چی؟

۸- سهره نجامی چۆن ده بێ؟

۹- یتویسته مروۆف چۆن بژی؟

ئه و پرسیاره فلهسه فیه و و جوو دبیانه، ته بیا له گرهوی وه جیهی خوی
پهروهردگار دایه، که وه لامي راست و دروسنیان له بهران بهردا دابنێ، ته گهرنا
فلهسه فه هه مووی بریتی بووه له هه و لێ مروۆف بوو دۆزینه وهی وه لامي ئه و
پرسیار نه و، دوا ییش به دهستی خالی گهراوه ته وه. و دک له و سه رچاوانه دا که
ئامازه مان پێدان با سمان کردوه. زۆر جار تیفکرین و تیروانینیان بوو خوا ﷻ زۆر
کرچ و کال و مندالانه و دوا که و تووانه بووه.

(۷) ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، [نهوانه‌ی به‌وه‌نده زانیارییه‌ی له‌لایان بوون، بوغراو له‌خوبایی بوون و گوتیان نه‌ده‌دا به‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)]، سه‌ره‌نجام نه‌وه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد، که‌مارو‌ی دان، یاخود دابه‌زیه‌ سه‌ریان، نجا نه‌وه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد: ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، دوو نه‌گه‌ری هه‌ن:

ا- ده‌گونجێ لێره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌بێ: نه‌وه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد، ده‌وری دان، که‌ بریتی بوو له‌ سزاو به‌لای خوا، ﴿وَحَاقَ بِهِمُ الَّذِي كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، نه‌وه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد، که‌ هاتنی به‌لای سزای خوا به‌و، پیغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که‌له‌کانیان پیتی ترساندوون، که‌ هه‌ر له‌ دنیا‌دا سزای خواتان بو‌ دی و، له‌ دوا‌رو‌یش دا سزای خوا چاوه‌ڕێتان ده‌کات، نه‌گه‌ر به‌ ده‌نگ بانگه‌وازی خوای په‌روه‌ردگار هه‌وه‌ نه‌چن و، نه‌و حیکمه‌ته‌ له‌ ژیا‌نتاندا نه‌هێننه‌ دی، که‌ خوا تێوه‌ی بو‌ خو‌لقانده‌و.

ب- ده‌شکونجێ: ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ (نه‌وه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد) به‌لایه‌ که‌ نه‌بێ، به‌لکو په‌یامی خوا بێ، یانی: سزای نه‌وه‌ی گالته‌یان پیده‌کرد که‌ په‌یامی خوا به‌و، ده‌وری دان: ﴿وَحَاقَ بِهِمْ أَي: عِقَابَ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾، (حاق) هه‌م به‌ مانای ده‌وره‌دان و که‌مارو‌دان دی، (حاق)ش به‌ مانای دابه‌زین و هاتنه‌سه‌ر دی.

(۸) ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾، کاتیک به‌لای ئیمه‌یان بینی، سزای ئیمه‌یان بینی.

(۹) ﴿قَالُوا أَمَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾، گوتیان: ته‌نیا بروامان به‌ خوا هه‌یه، واته: بروامان هینا که‌ ته‌نیا خوا هه‌فه، چونکه‌ تاکه‌ به‌دیهێنه‌رو تاکه‌ په‌روه‌ردگارو مشوورخۆره، به‌س نه‌ویش به‌ په‌رستراوی خو‌مان ده‌زانین.

(۱۰) ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾، بێپرواین به‌وه‌ی پێشتر به‌ هویه‌وه‌ هاوبه‌ش بو‌ خوادانه‌ر بووین، یاخود: ئیستا بێپرواین به‌وه‌ی که‌ ده‌مانکردنه‌ هاوبه‌شی خوا له‌ په‌رسترا‌ندا، یانی: حاشایان کرد له‌ په‌رستراوه‌کانی خو‌یان.

(۱۱) ﴿فَلَمْ يَكْ يَفْعَلْهُمْ إِيْنَهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا﴾، به‌لام نه‌ده‌گونجا برواهێنانیان سوودیان پێ بگه‌یه‌نت، کاتیک به‌لای ئیمه‌یان بینی.

﴿لَمَّا رَأَوْا بَأْسًا﴾، دواي ديتنى ئازارو سزاي ئېمە، واتە: ئەو بېروايېھتەن و بەرپاست دانانەي پەيامى خوا، دواي ئەوئى سزاي خويان بينى، سوودى پى نەگەباندن، چونكە نېمان ھېنان كاتېك سوودى ھەبەو، پاداشتى ھەبە، كە بۆ مەرۇف ئازابەتتى بى، نېمان بېنى، ئېستا بۆ ھېچ كەس ھېچ ئازابەتتى نېە بېروا بە خۆر بېنى، يان بە مانگ بېنى، بەلام ئەوئە ئازابەتتېە تۆ سزاو بەلای خواو، پاداشتى خوا، نەبىنى و بېرواي پېبىنى، بۆيە لە سەرەتاي سوورەتى (البقرة) دا خوا دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ لَآ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ...﴾ واتە: ئەلىف لام مېم، ئەو كىتېە ھېچ دوو دلایى تېدا نېە، پېنمايە بۆ پارىزكاران، ئەوانەي بېروا دېنن بە پەنھان...

۱۲- ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَلَيْتِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِي﴾، (ئەمە) ياساي خوابە كە تېپەرېوہ لە بەندەكانېدا، (أَي سَأَلَ اللَّهَ سُئَةً)، خوا ياسايەكى داناوہو تېپەرېوہ، بۆيە (سُئَةً)، (منصوب) (أَي سَأَلَ اللَّهَ سُئَةً) خوا ياسايەكى داناوہو، (قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِي) كە تېپەرېوہ لە بەندەكانېدا، واتە: ھەر بەو ياسايە خوا مامەلەي لەگەل بەندەكانېدا دەكات، كە ئەگەر پېش ئەوئى بەلایان بۆ بى بېروايېنن، لېيان وەرەدەگىرئى، بەلام دواي ھاتنى بەلأو سزاي خواو، دواي ئەوئى بە چاوى سەر شتەكە دەبېنن، ئەو كاتە نېمان ھېنان ئازابەتتى نېە، بۆيەش لېيان وەرناگىرئى.

۱۳- ﴿وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَدْعُونَ الْكُفْرُونَ﴾، لەو كاتەشدا ئەوانەي بېېروابوون زىانبار بوون، وشەي (الْكُفْرُونَ) كە (أَل)ى ناساندنى لەسەرە، دەگونجى مەبەست پېتى (عەھد) بى، واتە: بېېروايەكان كە پېشتر باسيان كراوہ، لەو كاتەدا زىانبار بوون، دەشگونجى (أَل)ى ناساندنەكە بۆ تېكرا (جېنس) بى، يانى: تېكراي كافراتىك كە بەو شېوہە بوون تېكرايان زىانباربوون، (هُنَالِكَ) ناوى ئامازەيە بۆ شوئىن، بەلام لېرەدا خوازراوہتەوہ بۆ كات، يانى: لەو كاتەدا، لەو ھالەتەدا، ئەوانەي بېېروابوون، زىانباربوون.

لېرەشدا كۆتايى بە تەفسىرى سوورەتى (غافر) دېننن و، دەلېين: خوابە!

بەبەزەيى و بەخىشى بى سىنورى خوت، بەھۆى ھەرچى باشتى كارلىك لەگەڭ
 قورئاندا، بەوخەللەتە بەرزانەمان پراژىنەو، كە شايستەيى بەسەردا بارىنى
 پىت وپىز و بەخىشى تۆمان تىدا پەيدا بىكەن .

سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت

أستغفرك وأتوب إليك

نیوه پوکی

- پیشه کی ئەم تەفسیره به گشتیی..... ۵
 بهرچاو پوونیه کی گرنګ ۱۰
 له باره ی ئەم تەفسیره وه ۱۰
 پیشه کی ئەم بهرګه ۱۲

تەفسیری سوپه تی ص

- پیتاسه ی سووپه تی (ص) و بابه ته کانی ۱۷
 یه کهم: ناوی ئەم سووپه ته: ۱۷
 دووهم: شویتی دابه زینی: ۱۷
 سێیه م: ریز به ندیی: ۱۷
 چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی: ۱۸
 پینجه م: نیوه پوکی ئەم سووپه ته: ۱۸
 شه شه م: تابه مه ندیه کانی: ۱۸
 حه وه م: دابه شکردنی ئایه ته کانی بو چه ند ده رسیک: ۱۹
 ده رسی یه کهم ۲۳
 پیتاسه ی ئەم ده رسه ۲۵
 مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۲۶
 شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۲۸
 هۆی هاتنه خوارده وه ی ئایه ته کان ۳۰
 مانای گشتیی ئایه ته کان ۳۳
 مه سه له گرنګه کان ۴۰
 سه رنجدانیک ی وردتر له و ئایه تانه: ۴۹

- ۵۹..... دەرسی دووهم
 ۶۱..... پێتاسەى ئەم دەرسە
 ۶۲..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان
 ۶۴..... شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان
 ۶۷..... مانای گشتیی ئایەتەکان
 ۶۸..... یازدە سیفەتی گەورە و گەورە (داوود عليه السلام):
 ۷۶..... سەرنجدانیکى گەورە لە بەسەرھاتەکەى داوود
 ۸۱..... مەسەلە گەورەکان
 ۹۷..... دە (۱۰) هەلۆستە لە بەرانبەر بەسەرھاتەکەى داوود عليه السلام:
 ۱۰۳..... دەرسی سێهەم
 ۱۰۵..... پێتاسەى ئەم دەرسە
 ۱۰۶..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان
 ۱۰۷..... شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان
 ۱۰۹..... مانای گشتیی ئایەتەکان
 ۱۱۵..... مەسەلە گەورەکان
 ۱۲۶..... چەند سەرنجێک لەبارەى ئەو تاقیکرانەوهى سولەیمانهوه:
 ۱۳۵..... پرسپاریک وەلامەکەى لە بارەى داواپەکی سولەیمانهوه:
 ۱۴۱..... دەرسی چوارەم
 ۱۴۳..... پێتاسەى ئەم دەرسە
 ۱۴۴..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان
 ۱۴۵..... شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان
 ۱۴۷..... مانای گشتیی ئایەتەکان
 ۱۵۳..... مەسەلە گەورەکان
 ۱۶۱..... یازدە هەلۆستە لە بەرانبەر بەسەرھاتى (ئەییوب) دا
 ۱۷۷..... دەرسی پێنجەم
 ۱۷۹..... پێتاسەى ئەم دەرسە
 ۱۸۰..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

- ۱۸۱.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۱۸۴.....مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۱۸۹.....مه سه له گرنگه کان
 ۲۰۵.....دهرسی شه شه م
 ۲۰۷.....پتناسهی ئه م ده رسه
 ۲۰۸.....مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۲۱۰.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۲۱۱.....مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۲۱۹.....مه سه له گرنگه کان
 ۲۳۱.....دوو هه لوه سته ی گرنگ

ته فسیری سوږه تی الزمر

- ۲۴۱.....ده ستپیک
 ۲۴۱.....پتناسهی سوږه تی (الزمر) و بابه ته کانی
 ۲۴۱.....یه که م: ناوی:
 ۲۴۲.....دوو ده م: شوینی دابه زینی:
 ۲۴۳.....سییه م: ریز به ندیی له موصحف و له دابه زین دا:
 ۲۴۳.....چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:
 ۲۴۴.....پینجه م: نیوه پوکی:
 ۲۴۴.....شه شه م: تاییه هه ندیه کانی:
 ۲۴۶.....حه وته م: دابه شکردنی بو چه ند ده رستیک:
 ۲۴۹.....دهرسی یه که م
 ۲۵۱.....پتناسهی ئه م ده رسه
 ۲۵۲.....مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۲۵۴.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۲۵۶.....مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۲۶۴.....مه سه له گرنگه کان

- کورته باسټک له باره‌ی جه‌سته‌ی مروځه‌وه:..... ۲۷۸
- قوځه باسټک له باره‌ی ترس و تومېده‌وه:..... ۲۹۶
- کورته باسټک له باره‌ی زانیاری و زانایان و پله‌و پټکه‌یانه‌وه:..... ۳۰۰
- (۱) - پټناسه:..... ۳۰۰
- (۲) - پله‌و ټیمتیازه‌کانی زانا به‌سر نه‌زاند:..... ۳۰۳
- (۳) - که‌سټک زانا نه‌بې له عه‌قله‌که‌ی به‌هره‌مه‌ند نه‌بووه:..... ۳۰۵
- ده‌رسی دووه‌م..... ۳۰۷
- پټناسه‌ی نهم ده‌رسه..... ۳۰۹
- مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان..... ۳۱۰
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ۳۱۲
- مانای گشتی نایه‌ته‌کان..... ۳۱۳
- مه‌سه له گرنگه‌کان..... ۳۲۲
- نو (۹) راستی گه‌وره‌و گرنگ له نایه‌ته‌کانی:..... ۳۳۹
- (۱۷، ۱۸) ده‌ی سووره‌قی (الزمر) دا..... ۳۳۹
- حه‌وت (۷) راستی که له‌م نایه‌ته‌دا به‌رجه‌سته کړاون:..... ۳۵۱
- ده‌رسی سټه‌م..... ۳۵۳
- پټناسه‌ی نهم ده‌رسه..... ۳۵۵
- مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان..... ۳۵۷
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ۳۵۹
- مانای گشتی نایه‌ته‌کان..... ۳۶۲
- مه‌سه له گرنگه‌کان..... ۳۷۳
- کورته باسټک له باره‌ی ده (۱۰) له سیفه‌ته‌کانی قورڼان و خوینه‌ره‌کانیه‌وه..... ۴۸۰
- ده‌رسی چواره‌م..... ۴۲۱
- پټناسه‌ی نهم ده‌رسه..... ۴۲۳
- مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان..... ۴۲۵
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان..... ۴۲۷
- مانای گشتی نایه‌ته‌کان..... ۴۲۸

- مەسەلە گىزگەكان ۴۴۰
- كورتە باسېك لە بارەى (نووستن) و ۋەرگرتنى ۋوۋەكانەۋە لە كاتى خەۋتندا: ۴۴۷
- (۱) - پېئاسەى خەۋتن: ۴۴۷
- (۲) - ۋوۋ و نەفس يەك شتن: ۴۴۹
- (۳) - ۋوۋ، يان نەفس لە دروستكراۋىكى نا ماددىي مەعنەۋىيە: ۴۵۸
- (۴) - چەند ئەدەبىيىكى خەۋتن و لە خەۋ ھەلسان: ۴۶۰
- چۈار كورتە سەرنج ۴۶۵
- سى كورتە سەرنج ۴۷۲
- دەرسى پېئىجەم ۴۸۳
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۴۸۵
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۴۸۶
- شىكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان ۴۸۸
- ھۆى ھاتنە خوارەۋەى ئايەتەكان ۴۹۰
- ماناى گشتىي ئايەتەكان ۴۹۴
- مەسەلە گىزگەكان ۵۰۳
- كورتە باسېك لە بارەى ئايەتى (۵۳) ۋە كە ئومىد بەخشتىن ئايەتە: ۵۱۰
- تەۋەرى يەكەم: ئومىد بەخشتىن ئايەت لە قورئان دا: ۵۱۰
- تەۋەرى دوۋەم: دە (۱۰) بەلگە لەسەر ئومىد بەخشتىن بوۋنى ئەم ئايەتە: ۵۱۴
- چەند سەرنجىك لە بارەى لە چەنگ گرتنى خوا بۆ زەۋى و، پېئىرانەۋەى ئاسمانەكان بەپراستى ۵۲۹
- دەرسى شەشەم ۵۳۵
- پېئاسەى ئەم دەرسە ۵۳۷
- ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ۵۳۸
- شىكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان ۵۴۰

- مانای گشتیی ئایه ته کان..... ۵۴۳
مه سه له گرنگه کان..... ۵۴۸
چور فهرمووده له باره ی به ههشت و به ههشتیه کانه وه..... ۵۶۳

ته فسیری سوپه تی غافر

- ده ستیک..... ۵۶۷
پیناسه ی سوپه تی (غافر) و بابه ته کان..... ۵۶۷
به که م: ناوی ئەم سوپه ته:..... ۵۶۷
دووهم: شوننی دابه زینی:..... ۵۶۸
سییه م: ریزه بندی له موصحف و له دابه زینی دا:..... ۵۶۹
چواردم: ژماره ی ئایه ته کان:..... ۵۶۹
پینجه م: نيوه پۆکی:..... ۵۷۰
شه شه م: تابه مه نديه کان:..... ۵۷۰
حه وته م: دابه شکردنی بۆ چه ند ده رسیک:..... ۵۷۲
ده رسی یه که م..... ۵۷۵
پیناسه ی ئەم ده رسه ۵۷۷
مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان..... ۵۷۸
شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان..... ۵۷۹
مانای گشتیی ئایه ته کان..... ۵۸۱
مه سه له گرنگه کان..... ۵۸۹
کورته باسیک: نۆ له هوپه کان لیخوشبوونی خوا له مرووف..... ۵۹۳
کورته باسیک له باره ی (عرش) هوه..... ۶۰۹
ده رسی دووهم..... ۶۱۵
پیناسه ی ئەم ده رسه ۶۱۷
مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان..... ۶۱۸
شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان..... ۶۱۹
مانای گشتیی ئایه ته کان..... ۶۲۱

- ۶۲۸..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
 ۶۴۵..... ده‌رسی سینه‌م
 ۶۴۷..... پیتاسه‌ی نهم ده‌رسه
 ۶۵۰..... مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان
 ۶۵۳..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان
 ۶۵۵..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان
 ۶۶۶..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
 ۶۷۰..... سه‌رنجدان له‌ چه‌ند شوئنه‌وارێکی گه‌له‌ پتیشوو‌ه‌کان:
 ۶۹۹..... پرسپاریک و وه‌لمه‌که‌ی
 ۷۱۷..... کورته‌ باسیک له‌ باره‌ی لێزانی و حیکمه‌تی پیاوه‌ پرواداره‌ به‌رگریکاره‌که‌ له‌ مووسا
 ۷۲۵..... ده‌رسی چواره‌م
 ۷۲۷..... پیتاسه‌ی نهم ده‌رسه
 ۷۲۸..... مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان
 ۷۳۰..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان
 ۷۳۱..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان
 ۷۳۸..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
 ۷۵۰..... کورته‌ باسیک ده‌رباره‌ی نایه‌تی ژماره‌ (۵۱)
 ۷۶۳..... ده‌رسی پینجه‌م
 ۷۶۵..... پیتاسه‌ی نهم ده‌رسه
 ۷۶۷..... مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان
 ۷۶۹..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان
 ۷۷۲..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان
 ۷۷۷..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
 ۷۹۹..... ده‌رسی شه‌شهم
 ۸۰۱..... پیتاسه‌ی نهم ده‌رسه
 ۸۰۲..... مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

- ۸۰۴..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۸۰۵..... مانای گشتی ئایه ته کان
 ۸۱۴..... مه سه له گرنگه کان
 ۸۲۷..... فسه یه کی کورت له باره ی فه لسه فه و بووننا سییه وه